ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრი

პირთა ანოტირებული ლექსიკონი

V

მასალები შეკრიბეს და გამოსაცემად მოამზადეს:

**დარეჯან კლდიაშვილმა, ნანა მშვიდობაძემ,
გულიკო მჭედლიძემ, მზია სურგულაძემ**

ტომი შეადგინა და რედაქცია გაუკეთა

მზია სურგულაძემ

ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრი მადლობას უძღვნის
ბატონ მინდია ყიფიაშვილს მატერიალური თანადგომისთვის

ნინამდებარე ტომით სრულდება „პირთა ანოტირებული ლექსიკონის" ხუთტომეულის პუბლიკაცია. მისი საშუალებით მკითხველი გაეცნობა შუასაუკუნეების საქართველოში გავრცელებულ გვარსახელებს და ცალკეულ ისტორიულ პერსონებს, რომელთა შესახებ არსებული ინფორმაცია ამოკრებილია XI-XVII საუკუნეების ისტორიული საბუთებიდან. V ტომში შესული გვარსახელები განწყობილია ანბანურ-ქრონოლოგიური რიგით ყ-ჰ ასოებზე. დაინტერესებული მკითხველი შეძლებს ნიგნში მოიძიოს მასალები შუასაუკუნეების საქართველოს იმ დიდგვაროვანთა სახლებზე (შანშიაშვილები, ჩხეიძეები, ჩოლაყაშვილები, ციციშვილები, ჯავახიშვილები, ჯაყელები, ჯორჯაძეები და სხვ.), რომლებსაც მუდამ წამყვანი პოზიციები ეკავათ ქვეყნის პოლიტიკურ და საზოგადოებრივ ცხოვრებაში. ტომში შესული ცნობები მკითხველს წარმოდგენას შეუქმნის შუასაუკუნეების ქართული საზოგადოების სოციალურ და ეთნიკურ შემადგენლობაზე, მათ საქმიანობაზე, განსახლების ადგილებსა და დემოგრაფიულ ვითარებაზე.

ISBN 978-99940-59-78-2 (ტომეულის)
ISBN 978-9941-9415-4-2 (V ტომი)

© ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრი, 2015.

ყ

ყაბარიშვილი ბეროა – ჰყავს: შ ვ ი ლ ი შერმაზან, ძ მ ა – დათუა. მიჰყიდა ბერ ყორღანაშვილს ერთი დღის მიწა შიმშილაანთ უბანში (1693 წ. ახლო. 1450-16/98).

ყაბარიშვილი დ[ა]თუა – ძ მ ა ყაბარიშვილ ბეროასი, იხ.

ყაბარიშვილი შერმაზ[ა]ნ – შ ვ ი ლ ი ყაბარიშვილ ბეროასი, იხ.

ყაბაშვილი იოსებ – მ ო წ მ ე [არჩვაძის] მიერ ელყაზარაშვილისათვის მიცემული მამულის დაგირავების წიგნისა (1700 წ. ახლო. Hd-14565ა).

ყაბაშვილი (ვარ. ყაბასშვილი) მარტია – ნ ა ც ვ ა ლ ი. მ ო წ მ ე შაიკა შიხაშვილის მიერ ყორხმაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1450-4/254).

ყაბაშვილი შალომა – მ ო წ მ ე [არჩვაძის] მიერ ელყაზარაშვილისათვის მიცემული მამულის დაგირავების წიგნისა (1693 წ. ახლო. Hd-14565ა).

ყაბულაანთ ავეტისა – მ ო წ მ ე ბახორაანთ ასატურასშვილ მამაჯანას მიერ მუშმუშისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. III. 9. 1450-23/159).

ყადამაშვილი გასპარა – სამღერეთს მცხოვრები. მ ი ს ნაცვლად ზაალ [ციციშვილს] ერგო ლამაზა თოროზაშვილი მამულით (1651 წ. ახლო. 1450-37/175).

ყადახაშვილი პაპუნა – თორტიზაში მცხოვრები. მი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ბახუტა გოჩიაშვილის მიერ გარსევან ქარუმიძისათვის მიყიდულ მიწას (1691 წ. Ad-1536).

ყადიასშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა თამაზ ხეჩუასშვილის მიერ დათუნა მელიქსათაშვილისათვის თურმანიჩში მიყიდულ მიწას (1692 წ. IV. 1450-10/37).

ყადიაშვილი ამირა – შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი ბეჟუა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი ბიძინა – შვილიშვილი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი დაეითა – შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი დაეითა – მ ო წ მ ე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX. 30. Hd-14179).

ყადიაშვილი დავითა – მ ო წ მ ე სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ზარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 10. Sd-620).

ყადიაშვილი დემურა – შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ეჯუბასი, იხ.

ყადიაშვილი [ეჯუბა] – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი ეჯუბა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი-ეჯუბაშვილი დემურა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი-ეჯუბაშვილი შავერდა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი ზუბია – მ ო წ მ ე ბახუტა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. X. 10. Sd-179).

ყადი[ა]შვილი ზუბია – მ ო წ მ ე შიო შოშიაშვილის მიერ მაქია [ნანუჟაშვილისათის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I. 10. 1450-10/164).

ყადიაშვილი ივანა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი მანთაშა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი სარუხანა – შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ნატურასი, იხ.

ყადიაშვილი შავერდა – შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ეჯუბასი, იხ.

ყადიაშვილი ნატურა – ქვემო ბოლნელი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ამირა, დავითა, [სარუხანა]; ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი და ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მანთაშა, ივანა, [ეჯუბა], შავერდა, დემურა; შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბიძინა, ჯიმშიტა, ეჯუბა, ბეჟუა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ზა[ა]ლ იაგულიაშვილს ვანქში თავისი ნასყიდი სანისქვილე და ჭალა (1670 წ. 1450-9/151).

ყადიაშვილი ჯიმშიტა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ყადიაშვილ ნარუტასი, იხ.

ყადიმალაშვილი მაჰმადა – ყორჩიბაშის თაბუნის წევრი. ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მეფის უკან შეიარაღებული დგომა მეჯლისის დროს (XVII ს. 90-იანი წწ. Ad-620).

ყადინასშვილი // ყადინაშვილი

ყადინაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1688 წ. XII. 6. 1450-10/18).

[ყადინაშვილი] აბაზა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყადინაშვილ დავითასი, იხ.

ყადინასშვილი დავითა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყადინაშვილ დავითასი, იხ.

ყადინაშვილი დავითა – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ოჰანა, სარუხანა; ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: აბაზა, დავითა; ბიძაშვილი – ვათოა. სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგიბაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ორი დღის მიწა (1685 წ. III. 3. 1450-7/26); ი ყ ი დ ა უცნობი პირისაგან თურმანისძის მიწა (1682 წ. III. 1. 1450-9/32); იგია სომხითის მელიქის, ავთანდილის ყ მ ა; მ ო წ მ ე სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-10/18).

ყადინაშვილი ვათოა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ყადინაშვილ დავითასი, იხ.

ყადინაშვილი ოჰანა – ძ მ ა ყადინაშვილ დავითასი, იხ.

ყადინაშვილი სარუხანა – ძ მ ა ყადინაშვილ დავითასი, იხ.

ყაენაძე ყაენა – მ ო წ მ ე ბაგრატ მეფის მიერ თემნა ყიფიანისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა ([1455-1478 წწ.] Sd-731).

ყავარდელაშვილი ოჰანა – მ ა ს, დომენტი თბილელის ბრძანებით, ანანია ქიტუასშვილმა მ ი ჰ ყ ი დ ა სახლი ხატისაშვილის და პეტრეს სახლებამდე (1690 წ. X. 27. Hd-13130).

ყავარდელი–ილარიონისშვილი არდაზიანდი – დვანელი. მ ო წ მ ე პაპუნა ფავლენისშვილის მიერ ზაალ იორამისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V. 9. 1450-31/220).

ყაველინაშვილი ბალდასარა – მ ო წ მ ე გოჭილოდ[აა]ნთ-ბაისოლულაშვილ დავითას გაყრისა მის ძმისშვილებთან (1684 წ. VII. 1. 1450-50/206).

ყავილაძე ტატა – მ ო წ მ ე პაატა ჯომარდიძის მიერ გოგია ბითაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. 1450-25/85).

ყავლაძე – ხ უ ც ე ს ი . მდივანბეგმა პა[ა]ტა [ერისთავისშვილმა] შეუთვალა ფარსადანს, პასუხი მოეთხოვა ყავლაძისათვის მიბარებული ბიჭების გამო ([1695-1697 წწ.] Qd-268).

ყავლაძე დათია – მ ო წ მ ე და შუაკაცი ხოსიტას მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. VI. Hd-5266).

ყავლაძე დემეტრე – მ ო წ მ ე ხოსიტას მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. VI. Hd-5266).

ყავლიასშვილი – კარშაგარს მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ყავრიშვილი – ი გ ი ედავებოდა თაყა და დურმიშხან ბარათაშვილებს წილში ნარგებ ყმებზე – ზესელ იოვანეზე და მის ძმებზე. მარიამ დედოფლის გადაწყვეტილებით სადავო ყმები ბარათაშვილებს დარჩათ ([1675-1682 წწ.) 1450-2/142).

ყავრიშვილი გიორგი – ხელმწიფის ყაფიჩი. მ ო წ მ ე წინა-საგარეჯოელთა მიერ ჭავჭავაძეებთან მიწებზე დავის გამო დადებული ფიცის წიგნისა (1654 წ. I. 2. 1449-2658).

ყავრიშვილი იორამ – მ ო წ მ ე მღვდელ თევდორე ქურდრეგველაშვილის მიერ ზურაბ ლარაძისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. XII. 1. 1450-10/119).

ყავრიშვილი პაპუნა – მ ო წ მ ე სეხნია მახვილაძის მიერ პაპია ჭყოპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. Ad-1857).

ყაეხანა[ს]შვილი დათვია – მ ო წ მ ე მისტანა შალიკაშვილის მიერ სულხან და მგელია გუდაძეებისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1601 წ. 1448-1493).

ყაზა[ა]ნთ ავთანდილა – იხ. ყაზუასშვილი ავთანდილა

ყაზა[ან]თ ბეჟანა – მ ო წ მ ე თაყინა, საფარა, ბეჟაინა, ქ[ა]იხოსროვ და როსტომ [მირიმანისშვილებს] შორის აბანოს ხარჯის შესახებ დავის გარიგების წიგნისა (1690 წ. XI. 2. Qd-650).

ყაზა[ა]ნთ ბეჟუა – მო წ მ ე ასატურ ხუბიარასშვილის მიერ სოლრუაანთ მამიჯანასშვილ ფასუასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X. 15. 1450-5/182).

ყაზ[აან]თ ვახტანგ – ძ მ ა ყაზ[აან]თ შაჰყულასი, იხ.

ყაზ[აან]თ მარქარა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყაზ[აან]თ შაყულასი, იხ.

ყაზ[აან]თ ოვანეზა – ბ ა ზ ა ზ ი. მ ო წ მ ე ყაზ[აან]თ შაყულას მიერ მამასახლისის ძმის, შაჰპარუნასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1649 წ. XII. 1. 1450-22/106).

ყაზ[აან]თ ფიბინა – ძ ე ყაზ[აან]თ შაყულასი, იხ.

ყაზ[აან]თ შალვა – ძ ე ყაზ[აან]თ შაყულასი, იხ.

ყაზა[ა]ნთ შალვა – ამოვარდნილი. მ ი ს ი კერძი დარბაზის ორი წილი და ორი ოდა შაჰნავაზ მეფემ უწყალობა ასატურა ხუბიარასშვილს (1669 წ. 1448-5208).

ყაზ[აან]თ შაყულა – ჰყავს: ძ მ ა ვახტანგ; ძ მ ი ს წ უ ლ ი მარქარა; შ ვ ი ლ ე ბ ი : ფიბინა და შალვა. მამასახლისის ძმებს: შაჰპარუნას, ბეჟუას, ზალინას და ავთანდილს მ ი ჰ ყ ი დ ა წყაროსთან ქულბაქი, რომელიც ტერსარქისა ვართანაშვილისა და საჰნანაათ ასატურაშვილ უმეკას ქულბაქებს შუა მდებარეობდა (1643 წ. XII 1. 1450-22/106).

ყაზამფარა – ი ა ს ა უ ლ ი. მოხსენიებულია საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დაფთარში (XVII ს. II. ნახ. Hd-1365).

ყაზანა – ახლდაბაში მცხოვრები. წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს (1646 წ. III. 12. 1450-18/89).

ყაზანა – ჰავს ძ მ ა დათუნა. პაპუა, გუგუნა და ვარაზა გერმანოზიშვილებს დავა ჰქონდათ ყ ა ზ ა ნ ა ს გოგოზე. თუ დათუნა დაიფიცებდა, ყაზანა ჩემთან გაყრილი არ არისო, მაშინ გოგო პაპუას ვარაზასთვის უნდა დაეთმო. თუ ვერ დაიფიცებდა, სამივეს დარჩებოდა (1688-1703 წწ.] Sd-557 ა).

ყაზანასშვილები – აკაურთას მცხოვრებნი. მამულით წილად ხვდნენ იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ. VIII. 16. 1450-11/112).

ყაზანასშვილი ძამანა– აბელიაში მცხოვრები, ერთი კომლი, გლეხი. ი გ ი ყაფიჩიბაშმა დოლმაზ გოგიბაშვილმა ვანქს მდებარე მამულში გუცვალა ოთარ, პაატა და ვარაზ ბარათაშვილებს (1653 წ. Hd-14664).

ყაზანბეგასშვილი ფირუა – მ ო წ მ ე სუხია მუსლისშვილის მიერ მურადასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII. Hd-11048).

ყაზარა – მცხოვრები ცოვრეთს. მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ყაზარა – გორუმს მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილად ერგო [თურქისტანიშვილს] მისი ძმის, ანუზას სანაცვლოდ (1626 წ. 1450-50/83).

ყაზარა – ზემო ბოლნისს მცხოვრები. ი გ ი შესწირა თეიმურაზ მეფემ მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1630 წ. 1449-1776).

ყაზარა – ძ მ ა სამწევრისის მამასახლის იაგ[ა]ნასი, იხ.

ყაზარა (ვარ. ტერ-ყაზარა) – მ ო წ მ ე: ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. IV. 1450-1/112); თაყა ასანბეგიშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. 1450-1/113); რამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტომისათვის მიცემული ყმების, ვენახის და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd-2022); შერმაზან ხუციშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობოის წიგნისა (1683 წ. I. 4. 1450-7/64); რევაზ ყორღანაშვილის მიერ როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. V. 1448-2941); თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 12. 1450-1/95); დოლმაზ ზურიკაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VI. 18. 1450-1/104); ხუდავერდა ალიხანაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. IX. 1450-1/58).

ყაზარა – მ ო წ მ ე ყაფლან ყაზარაშვილის მიერ დოლმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. 1. Hd-9285).

ყაზარა – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ზაზუას მიერ მამულა იმაშაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450-51/83).

ყაზარა – ბეჟან [მირიმანაშვილის] ყ მ ა. ცხოვრობდა მელქოას სახლებს შუა. ბეჟანმა ი გ ი მიჰყიდა მელქოას შეილ გასპარას (1692. I. 21. 1450-7/121 ბ).

ყაზარა – [პაპუა] მამასახლისის ბიძა. მ ო წ მ ე დუშია გოგიბაშვილის მიერ ფარემუზ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. IV. 7. 1450-6/36).

ყაზარა – მ ო წ მ ე ყალანდარ და შიოშ თუმანიშვილების მიერ სარქისა ხითარისშვილისათვის მიცემული თამასუქის გაბათილების პირობის წიგნისა (1696 წ. VI. 28. Sd-482).

ყაზარა – ჭალას მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII. ს. II. ნახ. 1448-5032).

ყაზარაშვილი – მ ო ქ ა ლ ა ქ ე. მ ო წ მ ე არაქელა თაროზაშვილის მიერ მანთაშა ხუთლუბულაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450-48/148).

ყაზარაშვილი – სობისს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ყაზარაშვილი – ამილახვრის ყ მ ა. მოხსენიებულია საბუთის ფრაგმენტში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-4493).

ყაზარაშვილი ალავერდა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ყაზარაშვილ ყაფლანისა, იხ.

ყაზარაშვილი ამირხეთა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ყაზარაშვილ ყაფლანისა, იხ.

ყაზარაშვილი ბაისოლულა – პატარძეულში მცხოვრები, გარეჯის მონასტრის ყ მ ა ონოფრე [მაჭუტაძის] წინამძღვრობის დროს ([1690-1733 წწ.] Ad-421).

ყაზარაშვილი ბერი – საამილახვროს დავთრის მიხედით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა ([XVII ს. II ნახ. 1448-5032]).

ყაზარაშვილი (ვარ. ელ-ყაზარაშვილი) ბერიკა (ვარ. ბერია) – პაატა არჩვაძეს მ ი ს თ ვ ი ს გირაოდ მიუცია ნაფუძრები, რაშიც უნდა გადაეხადა ექვსი მარჩილი, ორმოცდახუთი კოდი პური, თხუთმეტი კოდი ფეტვი და ერთი ხარი (1700 წ. Hd-1465-ა); ნაფუძრები, რომლებიც არჩვაძეებს მისთვის ჰქონდათ მიგირავებული, შემდეგ ზა[ა]ლ წინამძღვრისშვილს მისცეს გირაოდ (1700 წ. Hd-14565ბ).

ყაზარაშვილი გიგუა – ახრისს მცხოვრები. ხუცია ყანჩაელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ყაზარაშვილი თამაზ – შ ვ ი ლ ი ყაზარაშვილი ყაფლანისა, იხ.

ყაზარაშვილი იარაჯნა – გორინჯუკს მცხოვრები. საუფროსოდ ერგო დავით [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/70).

ყაზარაშვილი ივანა – ყურს მცხოვრები, ერთი კომლი. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ყაზარაშვილი მურადა – მ ო წ მ ე დურმიშა დათუაშვილის მიერ მამუკასათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. IV. 15. 1448-1087).

ყაზარაშვილი ნურალა – პატარძეულში მცხოვრები, ონოფრე [მაჭუტაძის] წინამძღვრობის დროს იყო გარეჯის მონასტრის ყ მ ა ([1690-1733 წწ.] Ad-421).

[ყაზარაშვილი] სალმახანა – ქვემო ბოლნისის მამასახლისი, ბიძაშვილი ყაზარაშვილ ყაფლანისა. მოწმე ყაფლანა ყაზარაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. 1. Hd-9285).

ყაზარაშვილი სიყმია – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერუა, დათუნა. ი ყ ი დ ა ბეროა ლაშხიშვილისაგან მისი მკვიდრი მამული ([664-1675 წწ.] 1450-35/37).

ყაზარაშვილი უმეკა – ახრისს მცხოვრები, ხუცია ყანჩაელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ყაზარაშვილი ყაზარა – გორინჯუკს მცხოვრები, წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს (1646 წ. III. 12. 1450-18/89).

ყაზარაშვილი ყაფლან – ქვემო ბოლნელი მამასახლისის, სალმახანას ბიძაშვილი. ჰყავს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ამირსეთა, ალავერდა; შ ვ ი ლ ი თამაზ. ემართა დოლმაზა შანშ[ი]აშვილის თეთრი, რის საფასურადაც მევალეს მიჰყიდა თურმანიძაში მდებარე ერთი დღის მიწა სუთაშვილის მიწის საზღვრამდე (1681 წ. V. 1. Hd-9285).

ყაზახა – მ ო წ მ ე მერაბ აბაშიშვილის მიერ პაპუნა არეშიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. 1448-2928).

ყაზახაშვილი ბარათა – ეცოს მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ა პაპუნა; ძმასთან ერთად მ ო წ მ ე ა დავით ბარათაშვილის მიერ სეხნია არეშისშვილისათვის მიცემული ტყის და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-4/13).

ყაზახაშვილი პაპუნა – ძ მ ა ყაზახაშვილ ბარათასი, იხ.

ყაზია – დმანისს მცხოვრები. ი გ ი ქონებით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ყაზინაშვილი – ვარაზა გერმანოზიშვილმა მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილ]-ორბელიშვილის შვილებს: ერასტის, ყაფლანს და სხვებს რევაშენში მიჰყიდა თავისი მკვიდრი მამული – ერთი მთელი ყ ა ზ ი ნ ა შ ვ ი ლ ი ს საკომლო ([1685-1703 წწ.] Sd-2293).

ყაზნარასშვილი – იოთამ ბარათაშვილს წილად ხვდა [დარბასჭალაში] ყაზნარასშვილის სოფლის ნახევარი ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ყაზუასშვილი (ვარ. ყაზა[ა]ნთ) ავთანდილა – მ ე ლ ი ქ ი. აქვს ბეჭედი სპარსული ლეგენდით (1696 წ. Sd-482, 1448-2946). მ ო წ მ ე: ყალანდარ თუმანიშვილის მიერ სარქისა თუმანიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა თამასუქის გაბათილების შესახებ (1696 წ. VI. 28. Sd-482); ალამურაანთ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 24. 1448-2946).

ყაზ[უ]ასშვილი ბერი – შ ვ ი ლ ი ყაზუასშვილ პაპუნასი, იხ.

ყაზუასშვილი გოგია – რუისელი. წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448–5042).

ყაზ[უ]ასშვილი დათუნა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყაზუასშვილ პაპუნასი,იხ.

ყაზ[უ]ასშვილი დემეტრა – შ ვ ი ლ ი ყაზუასშვილი პაპუნასი, იხ.

ყაზ[უ]ასშვილი ივანა – შ ვ ი ლ ი ყაზუასშვილ პაპუნასი, იხ.

ყაზუაშვილი პაპუნა – იხსენიება „მახსოვარ კაცად" გიორგი სააკაძესა და ფარეიძეს შორის მიწაზე დავის გარიგების საქმეში (1680 წ. Ad-1017).

ყაზ[უ]ასშვილი პაპუნა – ჰყავს შვ ი ლ ე ბ ი : შიო, ივანა, დემეტრა, ბერი; ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა მამუკა გურგენიძეს მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა მის საკუთარ მიწას და კვეზერელის ბაგას (1681 წ. 1448-272).

ყაზ[უ]ასშვილი შიო – შ ვ ი ლ ი ყაზუასშვილ პაპუნასი, იხ.

ყათაშვილი – ჯანაზ[ი]ანს მცხოვრები. მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ყაიბულა – სარიქიფოს ქ ი ლ ი ბ დ ა რ ი და სასახლის თ ა ვ ლ ი დ ა რ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი ალავერდა და მაჰმადყული. როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა ავლაბარში ყმები – ამოანა ზალიკაშვილი შვილებით და მამულით და ამოუკვეთა სამეფო გადასახადი, გარდა სათათრო საურისა (1654 წ. 1448-547).

ყაიბულა – სუფრაჯმა იმამყულიბეგმა აბანოების უბანში მ ა ს თ ა ნ საამხანაგოდ და მ ი ს მამულში ააშენა აბანო. აბანოს ხარჯის 15 თუმანი ყ ა ი ბ უ ლ ა მ გადაიხადა. იმამყულიბეგმა მ ა ს მისცა პირობის წიგნი შემოსავლის გაყოფის შესახებ (1666 წ. XI. 2. 1450-11/109)].

ყაიბულა – მ ი ს ი სახლის უკანა მხარეს ესაზღვრებოდა ყამაზა[ან]თ შაჰპარუნასშვილ თამაზას მიერ აბესალამა[ან]თ ფასინასათვის მიყიდული დუქნებისა და სახლის ადგილი (1686 წ. X. 6. 1448-1084).

ყაიბულა – მ ი ს ი ქულბაქის მეზობლად ბაინდურა შერგილასშვილმა გოშპარაანთ გასპარას მიჰყიდა ქულბაქი ([1689-1693 წწ.] Hd-13011).

ყაიზიშვილი (ვარ. ყიზიასშვილი) ნინიკა – რეხელი. ჰყავს შ ვ ი ლ ი შალვა; მ ი ჰ ყ ი დ ა მანუჩარ თუმანიშვილს და მის ძმისწულებს ზემო რეხისკენ, [ბ]ეთლემის ქვასთან მდებარე მიწა, რომელიც ხელთუბნისაკენ წერეთელასშვილის და ამირას მიწებს ესაზღვრებოდა (1670 წ. II. 20. Sd-48).

ყაიზიშვილი შალვა – შ ვ ი ლ ი ყაიზიშვილ ნინიკასი, იხ.

ყაითმაზა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრეოდა ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიყიდულ სვიმონა[ა]ნთ ერაპეტაანთ ახოს (1699 წ. V. 10. 1450-9/119).

ყ[ა]ითმაზაშვილი – ჯანბანუმ დედოფლის მიერ ჭრემში ყ [ა] ი თ მ ა - ზ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს ა თ ვ ი ს მიცემული წყალობის წიგნი იხსენიება გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ სამამულე წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI. 12. Sd-1931).

ყაითმაზაშვილი – პა[ა]ტა [ორბელიშვილთან] სამამულე დავის გარიგებისას ჭრემში ყაფლან [ორბელიშვილს] არგუნეს ყ ა ი თ მ ა ზ ა შ ვ ი ლ ი ([1646-1658 წწ.] Hd-14284).

ყაითმაზაშვილი – ცოვრეთში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ყაითმაზაშვილი (ვარ. ყაითმაზიშვილი) გიორგი – შ ვ ი ლ ი ყაითმაზიშვილ თამაზისა, იხ.

ყაითმაზაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე ყორხმაზ კახაბრიშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. II. 6. 1450-16/4).

ყაითმაზაშვილი გიორგი – ჰყავს [ძ მ ა] ოთარ. ზემო ბოლნისში ფარემუზ შანშიაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა მელიქ ავთანდილისაგან ნასყიდი ორი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა დოლმაზაშვილის [მიწას] და ბოლნელის ხოდაბუნს. დ ა მ წ ე რ ი ა ამ ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-9/29).

ყაითმაზაშვილი (ვარ. ყაითმაზიშვილი) ზავრად – შ ვ ი ლ ი ყაითმაზაშვილ თამაზისა, იხ.

ყაითმაზაშვილი (ვარ. ყაითმაზიშვილი) თამაზ – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ნარიმან, რამაზ, ზავრად, გიორგი. შაჰნავაზმა მას ამოუკვეთა საბალახე ოთხას სულ სახასო ცხვარზე (1668 წ. V. 1450-268).

ყაითმაზაშვილი თამაზა – ყაფლანიშვილთა ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. თამაზ ყაფლანიშვილთან ერთად მონაწილეობდა იოთამიშვილებსა და დოლენჯიშვილებს შორის დავის გარიგებაში სასახლეზე და მიწებზე (XVII ს. 70-80-იანი წლები. 1450-38/26).

ყაითმაზაშვილი (ვარ. ყაითმაზიშვილი) ნარიმან – შვ ი ლ ი ყაითმაზაშვილ თამაზისა, იხ.

ყაითმაზაშვილი ნარიმანა – მ ო წ მ ე შიოშ ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VII. 1. Hd-13106).

ყაითმაზაშვილი ოთარ – [ძ მ ა] ყაითმაზაშვილ გიორგისა, იხ.

ყაითმაზაშვილი (ვარ. ყაითმაზიშვილი) რამაზ – შ ვ ი ლ ი ყაითმაზაშვილ თამაზისა, იხ.

ყაისარა – ი ყ ო მოფიცარი პაპუა, გუგუნა და ვარაზა გერმანოზიშვილების ყმა-მამულზე დავის გარიგებისას ([1688-1703 წწ.] Sd-577ა).

ყალაბა– კრეფას მცხოვრები. მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ყალაბეგა – მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ფინეზამ პაპია გოგიბაშვილს მიწა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

ყალაბეგა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] სუხიტა. პაატა ჯვახიშვილმა ვალში მისცა სახლი და მიწა, რომელიც ასევე ვალში ჰქონდა მიღებული სუხიტას და ყალაბეგასაგან (XVII ს. I ნახ. 1450-53/112).

ყალაბეგ[აან]თ (ვარ. ყალიბეგაანთ) დინიბეგა – 1683-1688 წწ. მ ო წ მ ე: ოთამაანთ შაროას მიერ ბაბანაანთ პაპოასათვის მიცეული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. VIII. 22. 1448-5336); ყამაზაანთ თამაზას მიერ აბესალამაანთ ფასინასათვის მიცემული დუქნებისა და სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. VI. 1448-1089).

ყალაბეგა[ან]თ დინება – მ ო წ მ ე ფარლოა[ა]ნთ ელიზბარასშვილ პაპას მიერ თავისი ბიძის, მერაბისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 11. 1450-14/73).

ყალამაშვილი გაბრიელა – მ ო წ მ ე ქიშვარ თუმანიშვილის მიერ ხუცეს ტერ-ასატურა პარვართაშვილისათვის მიცემული მიწის შეწირულების წიგნისა (1482 წ. Hd-8711ბ).

ყალამაშვილი გრიგოლ – მ ო წ მ ე ქიშვარ თუმანიშვილის მიერ ხუცეს ტერ-ასატურა პარვართაშვილისათვის მიცემული მიწისა და ქულბაქის გაცვლის წიგნისა (1482 წ. Hd-8711ა).

ყალანდარ – მ ო წ მ ე ესტატეს მიერ თავის განაყოფ ფარსადანისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1665 წ. Qd-195).

ყალანდარ – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე შაიკა შიხაშვილის მიერ ყორხმაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1450-4/254).

ყალანდარისშვილი//ყალანდარიშვილი

ყალანდ[ა]რიშვილი – ნოჯისხევს გაღმა მ ა ს უყიდია მამული, რაზედაც სუიმერნელი ხიმშიაშვილებს ედავებოდა (XVI ს. Ad-1791).

ყალანდარისშვილი აფრასიონ – მ ო წ მ ე გოსტაშაბ ბარათაშვილსა და ოსიყმა ბუღულაშვილს შორის ამლივის და ბუღულეთის საზღვარზე დავის გარიგების წიგნისა (XVI ს. Hd-1568).

ყალანდ[ა]რისშვილი იოსება – ენაგეთს მცხოვრები. რევისა და არეშისშვილის სანაცვლოდ წილად ერგო ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450-11/85).

ყალანდაძე – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ნადირა მეტრეველის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის სისხლის საფასურად მიცემულ მიწას (1691 წ. Hd-10399).

ყალარდოიშვილი – ყანობელი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II. 20. A-1085, 1-15).

ყალოაანთ აკოფა – მ ო წ მ ე ქაიხოსროვაანთ ოჰანას მიერ თავის ბიძაშვილ ქაიხოსროვაანთ ასლამაზასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IV. 20. 1448-275).

ყალოასშვილი გასპარა – ხ ო ჯ ა. მ ო წ მ ე გოჭილოდ[აა]ნთ ბაისოღულაშვილ დავითას გაყრისა თავის ძმისშვილებთან (1684 წ. VII. 1. 1450-50/206).

ყალუაანთ (ვარ. **ყალუანთ**) **სუთინაშვილი მელქუა** (ვარ. **მელქოა**) – და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: მელიქ ელანას შვილის, როსტომ [მირიმანაშვილის] მიერ ჭაჭასშვილ-მელქუასშვილ გასპარასათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 13. 1450-7/121); ალამურაანთ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 24. 1448-2946); ასატურ ხუბიარასშვილის მიერ სოღრუაანთ მამიჯანასშვილ ფასუასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X. 15. 1450-5/18); სარქისა და გასპარა ხითარასშვილების გაყრის წიგნისა (1699 წ. III. 1. Ad-954); შიუაანთ ასლამაზას მიერ შიუაანთ ზალინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IV. 1. 1448-276), შაჰუა[ა]ნთ გოგინასშვილ ავთანდილის მიერ ხუდუა[ა]ნთ გრიქორასშვილ ასლანისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IX. 15. Hd-1698); არაქელა, არუთინა და გიორგი ალავერდაშვილების გაყრის წიგნისა (1699 წ. IX. 16. 1450-11/41).

ყამაზაანი//ყამაზაშვილი

ყამაზაშვილი – მისგან ნასყიდი ვენახი ქვემო ნიქოზში ბოქაულთუხუცესმა ელიზბარ დავითიშვილმა უბოძა პაპუნა მახვილაძეს (1656 წ. Sd-605).

[ყა]მაზაშვილი აბესალამა – აზნაურ ნიჟარაძისეული გლეხი, მაღლაკში მცხოვრები. ბაგრატ მეფეს იგი ნიჟარაძისგან შეუსყიდია და გელათის წმინდა გიორგის საყდრისათვის შეუწირავს. ეკისრა გამოსაღები: ოცი თეთრი, ოცდაათი დიდი კოკა ღვინო, ღომი ორი ნათხალი და ერთი ურემი, ერთი სამაჭრობო საკლავი, ორი ქათამი, სამი კოკა ღვინო, ერთი ბატკანი, ორი თეთრი სამარხო (1545 წ. VI. 12. Hd-11201).

ყამაზა[ან]თ აკოფა – ძმისწული ყამაზა[ან]თ შაპპარუნაშვილ თამაზისი, იხ.

ყამაზ[აან]თ ალიხანა – მოწმე აბესალამა[ან]თ ყორხმაზაშვილ ბეჟოას მიერ ფასინასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. III. 30. 1448-1103).

ყამაზა[ან]თ ბეჟინა – მოწმე აბესალამაანთ ბეჟოას მიერ ფასინასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. III. 30. 1448-1103).

ყ[ა]მაზაანთ ბეჟუა – მოწმე აბესალამა[ა]ნთ მურადაშვილ ხოჯინას მიერ ბატონისშვილ აშოთანისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VII. 1450-5/87).

ყამაზა[ან]თ ზალინა – მოწმე ბეროა ბაინდურასშვილის მიერ ქალაქის მოურავ [მანუჩარისათვის] მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII. 1. Hd-13696).

ყამაზაანთ მურადაშვილი ალიყული – მოწმე ზურაბა ხუდადაშვილის მიერ ჩითახაანთ მირველასშვილ ფარსადანასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IV. 19. 1450-57/5).

ყამაზაშვილი პაპუა – შუა ბოლნისში მცხოვრები. გიგოლა ფირველაშვილთან ერთად მან გიორგი ყაფლანისშვილს მიჰყიდა ბერუა ყუგაზაშვილის ვენახის გასწვრის მდებარე ხოდაბუნი შემაზასშვილის ვენახამდე (1676 წ. IV. 10. Hd-6083).

ყ[ა]მაზაშვილი რამაზა – ქვემო ნიქოზს მცხოვრები. იგი მამულით უბოძა ნაზარალი–ხანმა პაპუნა ფანეელიშვილს (1689 წ. XI. 16. 1448-53).

ყამაზ[ან]თ შაყულაშვილი ამირა – მოწმე მახარა მგელიაშვილის მიერ ფირშავათ ამაზაშვილ პაპუასათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VIII. Sd-767).

ყამაზა[ან]თ შაყულაშვილი სოლთაყულა – მოწმე მახარა მგელიაშვილის მიერ ფირშავა[ან]თ ამაზაშვილ პაპუასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VIII. Sd-767).

ყამაზა[ან]თ შაჰპარუნა – მ ი ს ი ქულბაქი ესაზღვრებოდა სარუხა[ა]ნთ ხოსინას მიერ ქაფანაკა[ა]ნთ ფარსადანასათვის მიყიდულ ქულბაქს (1672 წ. Sd-754).

ყამაზა[ან]თ შაჰპარუნაშვილი ავთანდილ – ძ მ ა ყამაზაანთ შაჰპარუნაშვილ თამაზასი, იხ.

ყამაზა[ან]თ შაჰპარუნაშვილი თამაზა – ჰყავს ძ მ ა ავთანდილ, ძ მ ი ს წ უ ლ ი აკოფა. მ ი ჰ ყ ი დ ა აბესალამათ ფასინას დუქნები და სახლის ადგილი (1686 წ. X. 6. 1448-1089).

ყ[ა]მ[ა]ზაშვილი ხეჩიკა – შუა ბოლნისს მცხოვრები. ი გ ი მამულით დედოფალმა უბოძა ალიხანა იაგულასშვილს (1658 წ. ახლო. 1450-9/132).

ყ[ა]მაზაშვილი ხოხონა – ქვემო ნიქოზს მცხოვრები. ი გ ი მამულით უბოძა ნაზარალი-ხანმა პაპუნა ფანჯელიშვილს (1689 წ. XI. 16. 1448-53).

ყანბარისშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა დოლმაზა ზურიკაშვილის მიერ ბერუა დაირასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1690 წ. II. 1450-53/210).

ყანგიშერაშვილი პაატა – მ ო წ მ ე ბასილა დედაბრიშვილის მიერ თარხან გიორგისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V. 11. 1450-33/224).

ყანდიაშვილი – ქორდს მცხოვრები. ლუარსაბ მეფემ ი გ ი მამულით შესწირა სვეტიცხოველს მალაქიას კათალიკოსობის დროს ([1532-1534 წწ.] 1449-1647).

ყანდიაშვილი – ვანელი. მ ო წ მ ე დავით აბაშისშვილ-ბარათაშვილის მიერ მეშარბათე სეხნია არეშისშვილისათვის მიცემული ტყის და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-14/13).

ყანდიაშვილი – მ ა ს შეუძენია სველნეთში ქვათახევის ყმის თანიას მიერ თვითნებურად გაყიდული მიწა სამ სხვადასხვა ადგილას ([1700 წ.] 1449-1869).

ყანდიაშვილი დათუნა – ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მღვდელი პავლე, ძმ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: მირზა, თამაზა. დაკარგულასშვილ-მახარასშვილებს: გიორგის, საბა მღვდელს, შოშიტას და დარჩიას მიჰყიდა გარმელში ერთი დღის მიწა (1690 წ. I. 29. Hd-4083).

ყანდიაშვილი თამაზა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყანდიაშვილ დათუნასი, იხ.

ყანდიაშვილი მირზა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყანდიაშვილ დათუნასი, იხ.

ყანდიაშვილი პავლე – მ ღ ვ დ ე ლ ი. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დათუნა ყანდიაშვილისა. იხ. მ ო წ მ ე დათუნა ყანდიაშვილის მიერ გიორგი დაკარგულასშვილ-მახარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 29. Hd-4083).

ყანდინა – მ ე ქ ვ ა ბ ე. მ ო წ მ ე პაპუნა შატბერასშვილის მიერ ასატურა გულიშამბარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-49/119).

ყანდინაშვილი აბაზა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყანდინაშვილ დავითისა, იხ.

ყანდინაშვილი ბეჟოა – შ ვ ი ლ ი ყანდინაშვილ მერაბისა, იხ.

ყანდინაშვილი ბიძინა – ქვემო ბოლნისს მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი - კ ა ც ე ბ ი]: ჯიმშიტა, ეჯუბა. ნაზირ ბაინდურ [შანშიაშვილს] ჯერ დაახსნევინა და შემდეგ მ ი ჰ ყ ი დ ა ურნაშენში არაქელას მინის გვერდით მდებარე შიოშაური ორი დღის მინა (1688 წ. III. 17. 1450-7/11).

ყანდინაშვილი გრიქორა – შ ვ ი ლ ი ყანდინაშვილ მერაბისა, იხ.

ყანდინაშვილი დავით – ჰყავს ძ მ ა: ოჰანა, სარუხანა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი აბაზა, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ვათოა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბაინდურ გოგიბაშვილს ორი დღის მიწა, რომელიც ადრე დავითის პაპას და გოგიბაშვილებს დაახსნევინა (1685 წ. III. 3. 1450-5/56).

ყანდინაშვილი ეჯუბა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ყანდინაშვილ ბიძინასი, იხ.

ყანდინაშვილი ვათოა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ყანდინაშვილ დავითისა, იხ.

ყანდინაშვილი მერაბა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი : ბეჟოა და გრიქორა. მირზაანთ მამოას უბანში ყანყუზა[ან]თ მირაქასაგან ი ყ ი დ ა ჯანჯულაზაშვილის და ნაზარა დულალაშვილისაგან შენაძენი სახლები, რომლებიც ესაზღვრებოდა მეჩახჩურე ნაზარას და მეკუპრე ზურაბას შვილის, ბეროას სახლებს (1686 წ. VII. 24. 1448-2944).

ყანდინაშვილი ოჰანა – ძ მ ა ყანდინაშვილ დავითისა, იხ.

[ყანდინაშვილი] ოჰანა – ქვემო ბოლნელი, ბიძინა ყანდინაშვილის გ ა ნ ა - ყ ო ფ ი . მ ო წ მ ე ბიძინა ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. III. 17. 1450-7/11).

ყანდინაშვილი სარუხანა – ძ მ ა ყანდინაშვილ დავითისა, იხ.

ყანდინაშვილი ჯიმშიტა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ყანდინაშვილ ბიძინასი, იხ.

ყანდუა – მ ო წ მ ე ზაზუას მიერ მამულა იმაშაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450-51/83).

ყანდუასშვილი ნასყიდა – მ ო წ მ ე ოთანა მაისურაძის მიერ ზაზა ქარუმიძისათვის ვალის გადახდის თაობაზე მიცემული პირობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Qd-3696).

ყანდუაშვილი ნურალა – მ ო წ მ ე: ოღულა ხუციშვილის მიერ დათუნა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. I. 1450-16/110); დათია ფირიაშვილის მიერ ეჯუბა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. V. 8. 1450-19/4).

ყ[ა]ნდურალ – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ფარსადან. ჩავიდა ახალქალაქში, სადაც გიორგი მიურავისშვილს მისცა ყმობის პირობა (1663 წ. ახლო. Hd-2589).

ყანდურ[ა]ლ – მ ი ს ი მამასახლისის ხელით მიუბარებიათ პაატას და პავლეს ბიძინა პარკაძისათვის ხატი ([1688-1724 წწ.] გსიემ 7636/9).

ყანდურალაშვილი – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი სახლ-კარით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ყანდურალაშვილი ამირა – მ ო წ მ ე თაყინა ჯუტ-არაქელაშვილის მიერ ეპისკოპოს ტერ-ანდრიასა და ტერ-ფარსელ თუმანიშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Hd-1567).

ყანდურალაშვილი ბეროა – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ყანდურალაშვილი შამირანა – მღვდელ მახარე ელისაბედაშვილისაგან ი ყ ი დ ა მამული, რომელიც ესაზღვრებოდა სოკოხევს, ხიცია[ა]ნთ გზამდე და ფელიკაშვილის მიწამდე (1686 წ. III. 1. 1448-2948).

[ყანდურალიშვილი] ამირა – შ ვ ი ლ ი [ყანდურალიშვილ] ფარსადანისა, იხ.

ყანდურალიშვილი დავით (ვარ. დავითა) – 1666-1693 წწ. გორელი. მ უ შ რ ი ბ ი / / ს ა ლ ა რ ო ს მ უ შ რ ი ბ ი (1681-1690 წწ. 1450-1/101, Sd-44, 1450-28/8, Ad-984, 1450-1/91, Sd-43, Qd-6918, 1450-52/108. Hd-2753, 1450-27/201,14/50); ნაზარალიხანის კარის მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1693 წ. 1450-14/50). შ ვ ი ლ ი [ყანდურალიშვილ] ფარსადანისა, იხ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი [ყანდურალიშვილ] ფირალისა (1672-1681 წწ. 1450-16/3, Hd-10204, 1450-1/101). მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: ფრიდონ [ყორღანაშვილის] მიერ გიორგისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. XII. 15. 1450-16/3); დურმიშხან ფალანხოსრომვილის მიერ ზაალ ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა(1679 წ. III. 15. Hd-10204); ბეჟან საააკაძის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. VI. 17. 1450-1/101); ბეჟან [თუმანიშვილის] მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. II. 17. Sd-44); ბაინდურ ელიარასშვილის მიერ ფარსელ არღუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI. 26. 1450-28/8); შალვა ფავენელისშვილის მიერ ყალანდარ თუმანისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. I. 1. Ad-984); თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII. 2. 1450-1/91); ბეჟან თუმანიშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ყალანდარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VII. 8. Sd-43); ნაზარალიხანის მიერ გივი, შიო და მანუჩარ თუმანიშვილებისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1689 წ. III. 30. Qd-6918); პაატა დათუკასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII. 1450-52/108); ფარსადან ციცისშვილის მიერ ბებურ ვაჩნაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 22 Hd-2753); ნაზარალიხანის მიერ თარხან გიორგი [სააკაძისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა(1691 წ. 1450-27/201); ნაზარალიხანის მიერ გურამ გურამიშვილისათვის მიცემული გლეხების წყალობის წიგნისა (1693 წ. 1450-14/50).

[ყანდურალიშვილი] ფარსადან – ძმა ყანდურალიშვილ ფირალისა, იხ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ამირა, დავით და ყანდურალი. შაჰნავაზმა მ ა ს გაუთარხნა გორში, ურნყავში და ბადაბეთში მდებარე მამულების ნყალობა, უნყალობა აგრეთვე გორის პირდაპირ, ურნყავში, მისი ყმების მიერ მოხნული მინის დღიურზე ერთი კოდი ღალა (1666 წ. III. 30. Qd-2745).

ყანდურალიშვილი ფირალ (ვარ. ფირალბეგ) – 1630-1681ნნ. გორელი. სვიმონ მეფის კარის მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1630 წ. 1450-12/107, 1448-598), როსტომ მეფის კარის ს ა ლ ა რ ო ს მ უ შ რ ი ბ ი (1636-1680 ნნ. Hd-14601, Hd-14602, Ad-1030, Qd-1672, 1450: 22/67, 50/71, Hd-14415, 1450: 21/40, 22/61, 1449-1000). კარის მწ ე რ ა ლ ი (1652წ. Hd-1805), ხელმნიფის ს ა ლ ა რ ო ს მ წ ე რ ა ლ ი (1655წ. 1450-10/27), სალაროს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1648-1657 ნნ. მატ. 252. N4. ქრ. II, 461-464), შაჰნავაზის კარის მ დ ი ვ ა ნ ი / მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1660-1663 ნნ. Hd-2627, 13026, 2433, 1450: 31/135, 6/91, 1449-564, Sd-621, 1448-1033, 1450-11/75), მ დ ი ვ ა ნ ი (1660, 1664 ნნ. Hd-8054, 1450-48/146). ჰყავს ძ მ ა [ყანდურალიშვილი] ფარსადან, იხ., (1652 წ. Qd-1972), ბ ი ძ ა [ყანდურალიშვილ] დავითისა, იხ. მ ა ს უნყალობა როსტომ მეფემ ბადაბეთში მამული (1652. Qd-1972); [როსტომ] მეფემ ი გ ი მამულით შესნირა ეჩმიაძინის მონასტერს (1657წ. I, 15, მატ. 252, N4 I); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა ს ი ღ ე ბ დ ა: მანუჩარ და პაპუნა ციციშვილების სასისხლო დავის გარიგებაში (1640 წ. VI. 21. Ad-1030), გივი ზევდგინიძესა და სუიმონს შორის სასისხლო დავის გარიგებაში (1652 წ. Hd-1805); დ ა მ წ ე რ ი: სვიმონ მეფის მიერ ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნყალობის ნიგნებისა (1630 წ. I, 27. 1448-598; 1630 წ. IV. 22. 1450. 12/107), [სვიმონ მეფის] მიერ პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნყალობის ნიგნისა (1636 წ. VIII, 25. Hd-14601), როსტომ მეფის მიერ: მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული საბეჭდავის სარგოს ნყალობის ნიგნისა (1638 წ. VII. 2. Hd-14602), ბეჟან თულაშვილისათვის მიცემული მამულის თარხნობის ნიგნისა (1641 წ. VIII. 10. Qd-1672), იავანგულიაანთ სულხანისათვის მიცემული ადგილის ნყალობის ნიგნისა (1645 წ. VI. 20. 1450-22/67); პაპუნა თბილელაშვილისათვის მიცემული თარხნობის ნიგნისა (1647 წ. V. 7. 1450-32/283), ლევან თურქისტანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნყალობის ნიგნისა (1647 წ. IX. 5. 1450-50/71), სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული გარეჯის უდაბნოების და უკანა და ნინა საგარეჯოს თემების შენირულების ნიგნისა (1648, ქრ., 2, 461-464); თუმანიანთ მამუკაშვილების ყმების ხუდადა, ყაზარა და პაპია აშანმაშანაშვილებისათვის მიცემული თარხნობის ნიგნისა (1649 წ. III. 24. Hd-13143), თარხან იორამ სააკაძისათვის მიცემული ყმა–მამულის ნყალობის ნიგნისა (1654 წ. V, 28. Hd-14415); ქიტია მოლოდინაშვილის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის ნიგნისა (1655 წ. XI. 15. 1450-10/127); ივანგულაანთ ბაინდურას მიერ ხოჯა ბებუთასათვის მიცემული ნაიონჯარის ნასყიდობის ნიგნისა (1658 წ. II. 4. 1450-22/61), შაჰნავაზის მიერ

დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1660 წ. I. 26. Hd-2627), ხოსიტა თუმანიშვილის მიერ მანუჩარ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1660 წ. IV. 6. Hd-8054); შაჰნავაზის მიერ: მირიან ქამალაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1661 წ. IV. 16. Hd-3026), ბოქაულთუხუცეს როჭიკ შალიკაშვილისათვის მიცემული ყმების სითარხნის წიგნისა (1661 წ. VI. 4. 1450/135), დონდარა ეჯუბაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის წყალობის წიგნისა (1661 წ. XII. 18. 1450-6/91), ეინალ მირიმანაშვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის განახლების წიგნისა (1661 წ. XII. 27. 1449-564); მესტუმრე დონდარა [ეჯიბისშვილისათვის] მიცემული ყმამამულის წყალობის წიგნისა (1662 წ. Sd-621); პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული კოხნარში საცილობელი მამულის წყალობის წიგნისა (1662 წ. VI. 27. Hd-2533); სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ბაჟის შეწირულობის წიგნისა (1662 წ. V. 25. 1448-1033); ხოსია ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმის და მამულის წყალობის წიგნისა (1663 წ. IV. 22. 1450-11/75), უცნობი პირისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1663 წ. IV. Hd-15061); მოწმე: ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვა დალალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-48/146); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: იგი როსტომ მეფეს გაუგზავნია თავის სახასო სოფელ სამწევრისში, სადაც ფირალს „ხელი აღუმართავს" (1655 წ. 1450-6/30); როსტომ მეფის ბრძანებით მან ოთხად გაყო ნახიდურის მიწა, რომლის ერთი მეოთხედი – დაუთაანთ ვენახის გვერდით მდებარე – მეფემ ყაფიჩ ხოსია ნარიმანისშვილს უწყალობა (1657 წ. I. 5. 1450-21/40), მეორე მეოთხედი ხოსია ნარიმანისშვილს მისცა (1658 წ. მატ. 252 3 II); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: როსტომ მეფეს ურნაშნელებისათვის მათ მიერ ადრე გაყიდული და მითვისებული მიწები იმ რიგად უწყალობებია, როგორც ეს ფირალს განუსაზღვრავს (1656 წ. 1450-10/58), გიორგი მეფის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემულ ურნაშენის მიწების დამტკიცების წიგნში ნათქვამია, რომ იგი როსტომ მეფეს გაუგზავნია სამწევრისელთა და ბოლნელთა შორის სადავო ურნაშნური მიწების „გასასინჯად" (1680 წ. X. 10. 1449-1000).

[ყანდურალიშვილი] ყანდურალ – შ ვ ი ლ ი [ყანდურალიშვილ] ფარსადანისა, იხ.

ყანყუზარა[ან]თ ესტატე – შ ვ ი ლ ი ყანყუზარა[ან]თ მირაქასი, იხ.

ყანყუზარაა[ნ]თ მირაქა – მ ო წ მ ე ბახორაა[ნ]თ ასატურასშვილ მამაჯანას მიერ მუშმუშისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. III. 9. 1450-23/159).

ყანყუზარაა[ნ]თ მირაქა – შ ვ ი ლ ი სულხანასი, ჰყავს შ ვ ი ლ ი ესტატე. მ ი ჰ ყ ი დ ა მერაბ ყანდინაშვილს მირზა[ან]თ მამოას უბანში მდებარე ჯანჯულაზასშვილისა და ნაზარა დულულაშვილისაგან ნასყიდი სახლები, რომ-

ლებიც ესაზღვრებოდა მეჩახჩურე ნაზარას და მეკუპრე ზურაბასშვილ ბეროას სახლებს (1686 წ. VII. 24. 1448-2944).

ყანყუზარაა[ნ]თ სულხანა – მ ა მ ა ყანყუზარაა[ნ]თ მირაქასი, იხ.

ყანჩაელი – ჰყავს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ოთარ. პაპუნა მამაცაშვილის ნაცვლად ი გ ი ყოფილა „შეგდებული მოფიცარი" დავით და ელიზბარ დავითიშვილების სამამულე დავის გარჩევისას ნამორაძეებთნ (XVII ს. შუა ხანები. Sd-775).

ყანჩაელი გოსტაბ – ლუარსაბ მეფემ ი გ ი უწყალობა ამილახორ ბარზი [ზედგინიძეს] (1609 წ. III. 10. Ad-1202).

ყანჩაელი ვაჩა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი კიკო. გაბრიელ კოკოშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ტყე იკორთის მონასტრის, დავითისშვილის, ბეთლემაშვილის და დათუა ფანტელაშვილის სასარეებამდე. მიჰყიდა აგრეთვე ეკლესიის მამულის „დიდი ნვერი", წმინდა ნიკოლოზის საყდარი და ყანჩაელის სასაფლაო (1599 წ. IX. Qd-8877).

ყანჩაელი (ვარ. ყანჩიელი, ყანჩელი) იოსებ – 1682-1699 წწ. შიომღვიმის წინამძღვარი (1682 წ. 1449-1876; შმმის, 82), სამთავნელი წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი (1692-1699 წწ. Ad-1251, Hd-2142,1553). მ ი ს ი წინმძღვრობის დროს ახალციხელმა გლეხმა ანტონაშვილმა ყმად შესწირა თავი შიომღვიმის მონასტერს (1682 წ. შმმის, 82); მ ა ნ გოგინა ანტონაშვილს მისცა რუ, რის სანაცვლოდ დააკისრა ბეგარა – ყველიერის ხუთშაბათს თითო ლიტრა სანთელი (1682 წ. 1449-1876); ი გ ი დასწრებია ამილახორთა სახლიკაცობის რიგის დადგენისათვის მოწვეულ ბჭობას (1693წ. Hd-2142); მ ო წ მ ე:· კათალიკოს [იოანე] დიასამიძესა და გივი ამილახორს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. V. 3 Ad-1251), თექთუმან თექთუმანიძის მიერ ზაალ ქარუმიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-1553).

ყანჩაელი კვიპრიანე (ვარ. კუიპრიანე) – სამთავნელი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი. მ ო წ მ ე თექთუმან თექთუმანიძის მიერ ზაალ ქარუმიძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-1553).

ყანჩაელი კიკო – შ ვ ი ლ ი ვაჩა ყანჩაელისა, იხ.

ყანჩაელი (ვარ. ყანჩელი, ყანჩიელი) მელქისედეკ – [1630] – 1658 წწ. შიომღვიმის წინამძღვარი ([1630]-1658 წწ. შმმის, 79-81, 1449-1875, 1874, 1563-ბ). ჰ ქ ო ნ დ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა: დემეტრე ამილახვრისშვილთან, შემდეგ მოდავე მხარეები შერიგებულან ([1630-1658 წწ.] შმმის. 79), ნაცვალაშვილთან მამულების საზღვრებზე. დავის გარიგების შედეგად სადაო საზღვრები გაივლო გოჩას და სესიას სახლებამდე. ნაცვალაშვილს ეპატია ყანჩიელის ვალი – 30 კოდი პური და 1 ხარი (1654 წ. ახლო. 1449-1874); მ ი ს ი თ ხ ო ვ ნ ი თ: [როსტომ მეფემ] შიომღვიმის მონასტერს განუახლა სხალტბის და ნასტაგისის თარხნობა ([1642-1651 წწ.] შმმის, 81. მინაწ. 2), როსტომ მეფემ გაათავისუფლა შიომღვიმის მონასტერი საურისაგან და იქ გაიჩინა ალაპი (1658 წ. შმმის, 80-81); ქინძარაში მცხოვრებ დემეტრე ძაბახიძეს ასაშენებლად მისცა ულუმპიას

მიერ მღვიმისათვის შეწირული პარტახტი ვენახი (1654 წ. 1449-1875); მ ა ს მოსწონებია გივი ამილახორის მარანში ქვევრი, რომელიც ამილახორს მისთვის უბოძებია, ამის გამო დაანესა გივი ამილახორის სახლზე ჟამისწირვა (1658 წ. 1449-1536).

ყანჩაელი პაპუა – მ ი ჰ ყ ი დ ა ფეროზაშვილს ერთი გოგო 160 მარჩილად (1654 წ. II, 468).

ყანჩაელი ხუცია – საამილახვროს დავთრის მიხედვით ჰყავს ყმები: გიგუა და უმეკა ყაზარაშვილები, მურადა ფირალაშვილი, როსებაშვილი და რენელი ბოგანო. ყველას ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ყანჩელები (ვარ. ყენჩელები) – ამილახორის ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი. მონაწილეობას იღებდნენ ქსნის ერისთავ ელიზბარსა და ამილახორს შორის სამამულე დავის გარიგებაში (1659 წ. Hd-2113).

ყანჩელი ბეჟან – შ ვ ი ლ ი ყანჩელ ბიძინასი, იხ.

ყანჩელი ბიძინა – თელეთის მ ო უ რ ა ვ ი. მ ო წ მ ე იოთამ ამილახვრის მიერ ამირასლან შარუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1639 წ. VI. 8. 1450-51/241).

ყანჩელი (ვარ. ყანჩაელი) ბიძინა – ბეჟან ამილახორის „კაცი". ამილახორმა ი გ ი ავთანდილ ჩიკოტიძესთან ერთად გააგზავნა კათალიკოს ქრისტეფორესთან სოფლებს – ზერტეთსა და კუარხითს შორის საზღვრებზე დავის გასარიგებლად (1639 წ. Qd-1387ა).

ყანჩელი ბიძინა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბეჟან, ოთარ,ზაზა; ძ მ ა პაპუა; ძ მ ი ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: დათუნა, ზურაბ; გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: თამაზა, ხუცია, დათუნა და გივი. ბეჟიტა შანასშვილთან და მის შვილებთან, აგრეთვე გიორგი უგანაძესა და მის ძმისწულებთან ერთად თავის ბატონებს, გივი ამილახორს და ყორჩიბაშ დემეტრეს მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა ტყვის გაუსყიდველობის შესახებ (XVII ს. II ნახ. Hd-2150); პაპუნა ყანჩელთან ერთად იყო მ ო წ მ ე გივი ამილახვრის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Hd-2111).

[ყანჩელი] გივი – გა ნ ა ყ ო ფ ი ყანჩელ ბიძინასი, იხ.

ყანჩელი დათუნა – ძ მ ი ს შ ვ ი ლ ი ყანჩელ ბიძინასი, იხ.

[ყანჩელი] დათუნა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ყანჩელ ბიძინასი, იხ.

ყანჩელი ზაზა – შ ვ ი ლ ი ყანჩელ ბიძინასი, იხ.

ყანჩელი ზურაბ – ძ მ ი ს შ ვ ი ლ ი ყანჩელ ბიძინასი, იხ.

ყანჩელი თამაზ – საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ა ს ჰყავს ყმები: მამუკა მეფარიძე, ნადირა ბერიული, იმერელი პაპუნა, ივანე ჭუხვანიძე, დავითა ქანანაშვილი და ბოგანო გოგია, რომელთაც ევალებოდათ ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ყანჩელი თამაზა – ხუცესი. დ ა მ წ ე რ ი ლამურ პაპუნას მიერ ისე მღვდლის სიძის მამუკა [ლაბაძისთვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692წ. I. 10. 1450-29/158).

[ყანჩელი] თამაზა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ყანჩელ ბიძინასი, იხ.

ყანჩელი ოთარ – მ ო წ მ ე რამაზ ტარსაიჭაშვილის მიერ პაპუნა ტარსაიჭაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. 1450-35/192).

ყანჩელი ოთარ – შ ვ ი ლ ი ბიძინა ყანჩელისა, იხ.

ყანჩელი (ვარ. ყანჩაელი) ოთარა – ი გ ი გაუძარცვავთ იესე და შანშე ერისთავებს. დავის გარიგების წიგნის თანახმად, იესეს ნაძარცვი შანშეს არ მოეკითხებოდა, მაგრამ იესეს დაზარალებულისათვის თავისი ნაძარცვი უნდა დაებრუნებინა ([1623-1632 წწ.] Hd-14669).

ყანჩელი პაპუა – ძ მ ა ბიძინა ყანჩელისა, იხ.

ყანჩელი პაპუნა – მ ო წ მ ე გივი ამილახვრის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Hd-2111).

ყანჩელი ხუცია – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბიძინა ყანჩელისა, იხ.

ყანჩიელი-გზამრუდისშვილი გიორგი – ჰყავს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი მგელია. მ ი ჰ ყ ი დ ა მიწა ფილიპე სახლთუხუცისშვილს (1629 წ. XI. 18. Hd-5814).

ყანჩიელი-გზამრუდისშვილი მგელია – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი გიორგი ყანჩიელ-გზამრუდისშვილისა, იხ.

ყანჩიელი რევაზა – ახრისში მ ა ს ეკუთვნოდა დათუნა პაპელასშვილი, ნასყიდა ცხანტერისშვილი, ნუშიასშვილები პაპუნა და ბერუა (1700 წ. 1448-3602).

ყანჩიელი უთრუთ – მოწმე კათალიკოს იოანე დიასამიძეს და გივი ამილახორს შორის ზერტისა და სობისის რუებზე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. V. 3. Ad-1251).

ყანჩიელი ფეშანგ – 1693-1699 წწ. ამილახორის ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა ს ი ღ ე ბ დ ა ავთანდილ ამილახორისა და მისი ბიძაშვილების სახლიკაცობის რიგის შესახებ დავის განჩინებაში (1693 წ. Hd-2142); მ ო წ მ ე თექთუმან თექთუმანიძის მიერ ზაალ ქარუმიძისათვის მიცემული რენეს ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-1553).

ყანჩიელი ფეშანგ – ახრისში მას ეკუთვნოდა: ხევჯვრელი თევდორა, მჭედლისშვილი ბერუა, ბეგიასშვილი ივანა, ბეგიასშვილი დათუნა, მამულასშვილი; წინუბანს – ბერიული მამისიმედი, მჭედლისშვილი და კიდევ ორი კომლი (1700 წ. 1448-3602).

ყანჩიელი ქაიხოსრო – ამილახორთა ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. მონაწილეობას იღებდა ავთანდილ ამილახორსა და მის ბიძაშვილებს შორის სახლიკაცობის რიგის შესახებ დავის გარიგებაში (1693 წ. Hd-2142); მ ო წ მ ე თექთუმან თექთუმანიძის მიერ ზაალ ქარუმიძისათვის მიცემული რენეს ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-1553).

ყანჩიელი ქაიხოსრო – ახრისში მ ა ს ეკუთვნოდა: კალატოზიშვილი გიორგი, ბერაული თევდორე, ჟამიტასშვილი ონანა, მჭედლისშილი რუსიტა,

ბასიტაშვილი როსტომა, გიგუასშვილი ნასყიდა, წიწუბანს ერთი კომლი, ნინიკასშვილი პა[ა]ტა, მეფარიძე ქიტია (1700 წ. 1448-3602).

ყანჩიელი (ვარ. **ყანჩაელი**) **შიოშ** – 1690-1692 წწ. მ ო წ მ ე: პაატა კარალაშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიერ მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448-5137), ლონენა ზუმბულიძის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IX. 8. 1450-30/110), კათალიკოს იოვანე დიასამიძესა და გივი ამილახორს შორის ზერტისა და სობისის რუებზე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. V. 3. Ad-1251); თექთუმან თექთუმანიძის მიერ ზაალ ქარუმიძისათვის მიცემული რენეს ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-1553).

ყანჩიელი შიოშ – ახრისში მ ა ს ეკუთვნოდა: პაატა ღომელაურის [კუთვნილი] მჭედელი დემეტრე, აველტიზასშვილი ალექსა, ნუშიასშვილები: ბალა, დათა, გოგია, მეცხვარისშვილი დათუნა; ღრომში – ბიძინაძე ნინიკა, მისი შვილი ქიტუა, ხომასურიძე ქიტესა (1700წ. 1448-3602).

ყანჯირაშვილი გიორგი – [ძ მ ა] ყანჯირაშვილ მიქელისა, იხ.

ყანჯირაშვილი მიქელ – ჰყავს [ძ მ ა] გიორგი. ავთანდილ, ყარან და ფარსადან მარტიროზისშვილებს მისცა ასი დღის მიწა ათიათას თანგად იმ პირობით, რომ თუ მყიდველს ფულს გადაუხდიდა, მიწას უკან გამოართმევდა (XVI ს. I ნახ. 1450-1/138).

ყარა-ასლან – [ლეონ მეფემ] დაავალა მ ა ს და მარკოზს, მოეხსენებინათ ქართლის მთავარეპისკოპოს მალაქიასათვის, რომ მცხეთის საყდრისათვის შეწირული მონასტრები და მამულები მას უნდა განეგო ([1520-1532 წწ.] Ad-712); ალექსანდრე მეფემ „ხიზნობის კვალად" ყარა-ასლანს ორი წლით მისცა სვეტიცხოვლის სამკვიდრო მამულები: ვეძისხევი, ფაშაანი, ხევთუბანი და გიორგაანი. ნიკოლოზ კათალიკოსის ჩარევით ეს მამულები შემდგომში კვლავ სვეტიცხოველს დაუბრუნდა (1589 წ. Ad-614).

ყარაბეგ – მ ა მ ა მელიქ პაპუნაბეგისა, იხ.

ყარაბუდახ – პაპუნას დავალებით მ ი ს ი ყმა უნდა დაეკითხა დოლმაზას და დაედგინა პაატასა და ყორჩიბაშს შორის მოყვრობის ამბავი ([1632–1658] წწ. Sd-477ბ).

ყარაბუდახ (ვარ. **ყარაბუდახა, ხარაბუდაღ**) – ჰყავს მ ა მ ა შიოშ (ვარ. შიოშბეგ) (1653-1688 წწ. Hd-10026, 8802, Sd-622, 1448-767, 4428), ძ მ ა იესე (1653-1690 წწ. Hd-10026, Sd-622, Qd-2150); შ ვ ი ლ ე ბ ი: შიოშ (1665, 1688 წწ. Sd-622, 1448-4428, Hd-15090), ასლამაზ (1665 წ. Sd-622), ქაიხოსრო, ლუარსაბ (1688 წ. 1448-4428). მ ა ს უწყალობა ნაზარალიხანმა სამშვილდე და კრწანისი ახალი უბნის საზღვრამდე, ერთი კომლის – პაპუნა ფარეშიშვილის – გამოკლებით (1688 წ. 1448-4428); მ ი ჰ ყ ი დ ა დმანელ ქრისტეფორე ბარათაშვილს შუა ბოლნისში მდებარე შერმაზან და ბა[ა]დურა ძეგელაშვილებისაგან ნასყიდი ვენახი; აგრეთვე – დავით ნავროზაშვილისაგან ნასყიდი სამი კომლი ვენახი. მისი

ყოფილა ბადრია გურგენიძე (1665 წ. Sd-622); მ ო წ მ ე თავის ძმასთან იესესთან ერთად უსუფბეგ ასანბეგიშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1653 წ. V. 25. Hd-10026ბ), თაყა ბარათაშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. XI. 15. Hd-6248), ზა[ა]ლ ბარათაშვილის მიერ მეჯინიბეთუხუცეს პა[ა]ტა ბარათაშვილისათვის მიცემული ტბისის მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1448-767), იესე ბარათაშვილის მიერ მეჯინებ-ეთუხუცეს პაატა ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგ-ნისა (1679 წ. 8. II. Hd-8802).

ყარაბუდახა – მოწმე გიორგი თურაზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშ-ვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. 1450-/76).

ყარ[ა]ბუდ[ა]ხიშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე პაპუა გერმანოზიშვილის მიერ დავით გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული თამასუქის გაცუდების წიგნისა (XVII ს. II ნახ. Hd-13612).

ყარაბულა – იხსენიება საბუთის ფრაგმენტში (XVI ს. A-222, 151v-152r).

ყარაბულაშვილი დარჩია – ხეველი. მ ო წ მ ე გერგეტელ საყდრის-შვილებისათვის ხევის სოფლებიდან მძევლების მიცემის შესახებ შედგენილი საბუთისა (1439 წ. II. 20. A-1085. 13-15).

ყარაბუხიშვილი შიოშ – მ ო წ მ ე პაპუა ანდერმანიშვილ-საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696წ. 1450-15/79).

ყარაგოზა – პყავს შ ვ ი ლ ი ზაზა. ი ყ ი დ ა გრიგოლ ფარაშიშვილისაგან სახნავი სავენახე მიწა (XIV-XV. II. III. 2. Sd-140ა).

ყარაგოზა – დმანისში იოთამ ბარათაშვილს წილად ხვდა ხანდამასშვილის ყმის, ყ ა რ ა გ ო ზ ა ს სახლი ([1537-1538 წწ.] 1450-11/112).

ყარაგოზა – მ ი ს ი მამული ენისელში როსტომ მეფემ უბოძა ხოსროს (1650 წ. 1448-268); ენისელთ ნაცვალ ხოსროს თეიმურაზ მეფემ გაწუახლა ხარატში მის მიერ აშენებული ყ ა რ ა გ ო ზ ა ს „ნასახლები" მამულის წყალობა (1662 წ. IV. 9. 1448-600).

ყარაგოზა – ნახიდურში მცხოვრები, ა შ ი ყ ი. [როსტომ] მეფემ ი გ ი მამულით შესწირა ეჩმიაწინის მონასტერს (1675 წ. I. 15. მატ. 252-№41).

ყარაგოზა[ა]ნთ არაქელა – მ ო წ მ ე მამასახლის ასლამაზის მიერ ელიზბარა და შერმაზანა ხარატასშვილებისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. VI. 15. Hd-13025).

ყარაგოზაანთ არაქელა – ხ ო ჯ ა . მ ო წ მ ე სეფიყულას მიერ იავანგუ-ლაანთ ზურაბისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691წ. V. 20. 1450-47/17).

ყარაგოზ[აან]თ გასპარა – შ ვ ი ლ ი ყარაგოზ[აან]თ იარალასი, იხ.

ყარაგოზ[აან]თ ესტატე – შ ვ ი ლ ი ყარაგოზ[აან]თ იარალასი, იხ.

ყარაგოზ[აან]თ იარალა – ჰყავს შვილები: გასპარა და ესტატე. იყიდა ყარაოღლაანთ ვართანასაგან სახლები (1684 წ. VI. 10. Hd-13076).

ყარაგოზაშვილი – [ბარათაშვილების] გაყრის წიგნით, გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს და ფალავანხოსროს ერგო ენაგეთში მხოვრები აზნაური ყარაგოზაშვილი და ქოშტამა (1523 წ. Ad-1299ა).

ყარადისშვილი – მის სახლთან მიჰყიდა მასურ ჯავახიშვილმა მჭედელ მიკირტიჩას სასახლე (1573 წ. 1450-18/79).

ყარადოვლათიერა – მისი ნაქონი ვენახი ზურაბმა საალაპედ შესწირა მამადავითის მონასტერს ([1427-1456 წწ.] 1449-1605).

ყარალაშვილი – იყო გადაკარგული. მისი მამული გავაზში ენისელთ მოურავ დავით [ჯორჯაძეს] ეჭირა. დაბრუნების შემდეგ არჩილ მეფემ იგი ისევ ძველ მამულზე დაასახლა (1669 წ. 1448-613).

ყარალაშვილი ზაალ – „გადამწყვეტი" და შუამდგომელი ქამარბეგ [მირიმანიძის] მიერ ბოქაულთუხუცეს როჭიკა შალიკაშვილისათვის მიცემული ვანქის სამელიქოს თარხნობის წიგნისა (1660 წ. ახლო. III. 1. 150-37/205).

ყარამანაშვილი – მუგუთში მცხოვრები. მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-II/112).

ყარამანაშვილი – მისი მინა ესაზღვრებოდა თამაზ ქემაროზისშვილ-[ყორღანაშვილის] მიერ გიორგი პაპუნაშვილ-[ყორღანაშვილისათვის] მიყიდულ ორი დღის მიწას (1689 წ. II. 13. 1450-16/5).

ყარამანაშვილი არუთინა – კაჭკაჭის ხევში მისი ნაქონი ერთი დღის მიწა შერმაზან ყორღანაშვილმა მიჰყიდა იარალისშვილ-შიოშისშვილ ყორღანას (1690 წ. X. 22. 1450-16/164).

ყარამანაშვილი დოლმაზა (ვარ. **დონმაზა**) – მისი მიწა ესაზღვრებოდა შერმაზან ყორღანაშვილის მიერ იარალისშვილ-შიოშისშვილ ყორღანასათვის კაჭკაჭის ხევში მიყიდულ ერთი დღის მიწას (1690 წ. X. 22. 1450-16/164); მისი ნაქონი დღენახევრის მიწა კაჭკაჭის ხევში მანდენა ხოსიტაშვილმა მიჰყიდა ყორღანა ყორღანაშვილს (1691წ. V. 4. 1450-16/167).

ყარა-მაჰმადაშვილი – როსტომ მეფეს პაპუნა ბარათაშვილის მამა გოსტაშაბ ბარათაშვილი გაუგზავნია სამცხეში „მოენის" მოსაყვანად. გოსტაშაბს იქ ყარა-მაჰმადაშვილი და სხვები დაუჭერია და თავად მეფის სამსახურს შეკვდომია (1636 წ. VIII. 25. Hd-14601).

ყარაოღალ[აა]ნთ ბეჟანა – შვილი ყარაოღალ[აა]ნთ ვართანასი, იხ.

ყარაოღალ[აა]ნთ გიორგა – შვილი ყარაოღალ[აა]ნთ ვართანასი, იხ.

ყარაოღალ[აა]ნთ ვართანა – ჰყავს შვილები: ბეჟანა, გიორგა, ხეჩატურა და მარტიროზა. მიჰყიდა სახლები ყარაგოზაანთ იარალის (1684 წ. VI. 10. Hd-13076).

ყარაოღალ[აა]ნთ მარტიროზა – შვილი ყარაოღალ[აა]ნთ ვართანასი, იხ.

ყარაღალ[აა]ნთ ხეჩატურა – შ ვ ი ლ ი ყარაოღალ[აა]ნთ ვართანასი, იხ.

ყარაშვილები – მუსტოფ ხანყულის ყ მ ე ბ ი. მუსტოფმა მ ა თ გასამყ-რელოდ გამოართვა ერთი კომლი ყმა – გურგენა შვილებით: გიუნათი და გო-დერძათი (1691 წ. VIII. 28. 1448-544).

ყარასშვილი//ყარაშვილი

ყარაშვილი – ახალშენს მცხოვრები. მამულითურთ ერგო ფარიშატ და გიორგი ბარათაშვილებს (1543 წ. IV. 20. Hd-10381).

ყარაშვილი – ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე ავთანდილ პაპუნასშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. III. 1450-1/105).

ყარაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა შიოშ ბარათაშვილის მიერ გურ-გენ ყორღანაშვილისათვის ახალშნის მინდორში მიყიდულ ხუთი დღის მიწას (1661 წ. IX-X. 9. 1450-16/128).

ყარ[ა]შვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზრვრებოდა თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის დამპალაში, საქოლვაში, მიყიდულ მიწას (1688 წ. XI. 12. 1450-1/95).

ყარაშვილი ასლამაზ – [ძ მ ა] ყარაშვილ ჯანიასი, იხ.

ყარაშვილი ასლან – ე დ ა ვ ე ბ ო დ ა ქადაგ გედევან მაღალაძეს ბარაუნ-თაში წმინდა გიორგის საყდარზე და ცხრა კომლ კაცზე. ალექსანდრე მეფემ დავა გედევანის სასარგებლოდ გადაწყვიტა ([1574-1605 წწ.] 1449-1496).

ყარასშვილი გასრუა – ჰყავს: ძ მ ა დათია (1612 წ. 1450-17/7); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ყარახანა, ჯანია, ხოსრუა და მარტია (1612 წ. IV. 14. 1450-17/7). ახალშნულის მინდორში, ჭაბუკაშვილის მიწის ბოლოს, ათ მარჩილად მ ი ჰ ყ ი დ ა კახაბერ ყორღანაშვილს სამი დღის მიწა (1612 წ. IV. 14. 1450-17/70), ეჯუბა ყორღანასშვილს – თავისი ნასყიდი ხუთი დღის მიწა, აიღო ოცი მარჩილი და სანიგნედ ერთი-ორი [მარჩილი] ([XVII ს. I ნახ. 1448-10005).

ყარაშვილი გიორგი – [ძ მ ა] ყარაშვილ ჯანიასი, იხ.

ყარასშვილი დათია – ძ მ ა ყარასშვილი გარსუასი, იხ.

ყარაშვილი თამაზა – მოწმე თაყა ბარათაშვილის მიერ თამაზა ალავერდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. II. 27. 1450-19/13).

ყარაშვილი იოსებ – შ ვ ი ლ ი ყარაშვილ ჯანიასი, იხ.

ყარასშვილი მარტია – შ ვ ი ლ ი ყარასშვილ გარსუასი, იხ.

ყარასშვილი მარტია – ენაგელი. მ ო წ მ ე შიოტა დათინასშვილის მიერ ყორხმაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-19/25).

ყარასშვილი ომარ – მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ალექსანდრე მეფის მიერ იოანე ჭარმაულისათვის ნაწყალობევ სოფელ ოროტას საზღვრების დადგენაში (1505 წ. 1449-1532).

ყარასშვილი ყარახანა – შვილი ყარასშვილ გარსუასი, იხ.

ყარაშვილი ყარახანა – მოწმე დათია ფირიაშვილის მიერ ეჯუბა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. V. 8. 1450-19/4).

ყარაშვილი შალვა – [ძმა] ყარაშვილ ჯანიასი, იხ.

ყარასშვილი ხოსრუა – შვილი ყარასშვილ გარსუასი, იხ.

ყარასშვილი ჯანია – შვილი ყარასშვილ გარსუასი, იხ.

ყარაშვილი ჯანია – ჰყავს: [ძმები]: შალვა, ასლამაზ, გიორგი; შვილი იოსებ. თაყა ბარათაშვილისაგან იყიდა პაპუნა გოსტაშაბისშვილისაგან ნასყიდი ალავერდაშვილის სასახლე დემურაშვილის მხარეს, ხევის გაღმამდე და ერთი დღის მიწის მესამედი (1679 წ. VI. 1450-37/244).

ყარახანა – 1623-1631 წწ. აზნაურიშვილი ([1633-1658 წწ.] 1448-5154). შულავრის მამასახლისი. ჰყავს შვილები: წოვანშა, ალიხანა, დურახანა, ველიხანა (1631-[1658] წწ. 1450-20/85, 1448-5154), ტერ-დავითა, დემურხანა; შვილიშვილები: თამაზ, ასლამაზ, ბაირამა, თუმანა, აყაბა, გიორგი ([1633-1658 წწ.] 1448-5154). სვიმონ მეფემ მას განუახლა სოფელ შადიკას წყალობა (1623 წ. 1450-20/87), დავით ბატონიშვილმა მას უწყალობა თეთრი- სოფელში ჯანიას ძმისწულები: კაკოზა და პაპია სახლ-კარით და ცოლ-შვილით (1631 წ. XII. 1450-20/85); „პატრონმა“ გიორგიმ და იორამმა მას განუახლეს შაჰ-აბასისგან ნაწყალობევი ყმა-მამული და სახელო. შულავერში მას ეკუთვნოდა თორმეტი კომლი მამულიანი კაცი, შვიდი ბოგანო, შულავერის მამასახლისობა. შაჰ-აბასსს მისთვის აქ უბოძებია სარქისა ტერუნაშვილი, გული[კაშვილი] და მის ძმები, ოჰანასშვილები, მურადასშვილები, ვართუმასშვილები, სარუხანასშვილები; თერთუბანში – კაკოზა და ულუხანა ჯანიკაშვილები შვილებითურთ და პაპია ყორხმაზაშვილი ([1633-1658 წწ.] IX. 22. 1448-5154).

ყარახანა – ნახიდურში მცხოვრები. [როსტომ] მეფემ იგი მამულით შესწირა ეჩმიაწინის მონასტერს (1657 წ. I. 15. მატ. 252 N4).

ყარახანა – მოწმე იაგანა პაპუაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული საბუთისა მიწის „ქრთამად“ გადაცემის შესახებ (1673 წ. XI. 1450-7/6).

ყარახანა – მჭედელი. პაპუნა ყაფლანისშვილმა იგი ცოლ-შვილით შესწირა დმანისის ღვთისმშობელს და გაათარხნა (1683წ. VII. 22. Ad-1042).

ყარახანა – მოწმე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. X. 30. Hd-14179).

ყარახანა – ოფრეთის მამასახლისი. მოწმე: ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IV. 15. 1450-9/122), ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. V. 10. 1450-9/199), პაპა ნასრიაშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული

მამულის ნასყიდობის წიგნისა (16[9]9 წ. XI. I. 1450-9/121), მერაბ სარდარაშვილის მიერ იაგულაანთ ალავერდასთვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-9/124).

ყარახანა – აზნაურიშვილი. მოწმე მანუჩარ ვახუშტისშვილის მიერ ზურაბ [ზურაბისშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690წ. Hd-4164ა).

ყარახანა – დალაქი. დამწერი და მოწმე არუთინა ოჰანასშვილის მიერ თავისი ძმის, მურადასათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. III. 6. 1450-23/103).

ყარახანაშვილი ამზა – ედიშერ ყორღანაშვილს მიჰყიდა „მლაშის მინა" (1512 წ. IV. 16. 1450-6/129).

ყარახანაშვილი ალაბეგა – შვილი ყარ[ა]ხ[ა]ნაშვილ ბერუასი, იხ.

ყარ[ა]ხ[ა]ნაშვილი ბერუა – ჰყავს შვილები: ალაბეგა, ყარახანა. მიჰყიდა ბერუა გულიზაშვილს ბერთქარში თავისი სამკვიდრო სახლ-კარი (1620 წ. VII. 9. 1450-18/55).

ყარახანაშვილი ევანეზა – მოწმე სეხნია საგინაშვილის მიერ ვარდუა მარქარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. Hd-5151).

ყარახანაშვილი კირაკოზა – ბორისოფელს მცხოვრები. პაპია და დოლმაზა შანშიაშვილების გაყრისას იგი ერგო დოლმაზას (1667 წ. Hd-9292).

ყარახანაშვილი ყარახანა – შვილი ყარ[ა]ხანაშვილ ბერუასი, იხ.

ყარახანაშვილი შერმაზანა – მოწმე იასე ბარათაშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. III. 5. 1450-16/81).

ყარაჯასშვილი – დოეზში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მისი მამული ერგო პაპუნას ([688-1703 წწ.] Hd-1636).

ყარაჯაშვილი ბეჟან – მოწმე ბაადურ მაჩაბლის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. IX. 20. 1449-1184).

ყარიბჯანა – ოსტატი. მოწმე მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 19. Hd-10246).

ყარუმა[ა]ნთ სარქისა – მისი მინა ესაზღვრებოდა სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ ალაევერდა [იაგულაშვილისათვის] მიყიდულ მინას (1689 წ. V. 10. 1450-9/120).

ყარჩილა||ყარჩიხა

ყარჩილა – ნახიდურის მოურავი (1646 წ. Hd-14604), ყული (1653 წ. Sd-2). ჰყავს შვილები: ბეჟან, კაცია, ლუარსაბ (1646 წ. Hd-14604, 1653 წ. Sd-2), ზაალ (1653 წ. Sd-2). როსტომ მეფემ მას უწყალობა: ქვემო ბოლნისში

ვენახი (1646 წ. Hd-14604), ნახიდურში ამოვარდნილი ჩახრიძის ნაქონი მამული და მასზე მცხოვრებნი: შოშიტა და მისი ძმა მურადა, ფოლადა პაპუაშვილი და მისი ძმები: ღულა, გოჩია და ჰამზა შვილებით; დაუმტკიცა ადრე ნაწყალობევი საბერეთის ნახევარი (1653 წ. Sd-2).

ყარჩილა – [როსტომ] მეფემ ეჩმიაწინს შესწირა სახასო [მიწები], გარდა ხოსიასა და ყ ა რ ჩ ი ლ ა ს კუთვნილი მამულებისა (1657 წ. I. 15. 252 N4).

ყარჩილა (ვარ. **ყარჩიხა**) – ნაზარალიხანმა მ ი ს ი წყალობა განუახლა მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

ყარჩილა – მ ო წ მ ე ზაქუმაანთ ნაზაქუმას მიერ ზალინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 24. 1450-48/129).

ყარჩილა (ვარ. **ყარჩიხა**) – მელიქშენელი (?). მ ო წ მ ე ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნაყიდობის წიგნისა (1696 წ. IV. 15. 1450-9/122).

ყარჩილაშვილი||ყარჩიხაშვილი

ყარჩილა-ხანი – შაჰაბასმა ი გ ი გამოაყოლა ქართლში თავის ქალიშვილს, რომელიც სვიმონ მეფეს ცოლად გამოუგზავნა. მარტყოფში ი გ ი ქართლელებმა კახელებზე შურის საძიებლად სხვა ხანებთან ერთად მოკლეს (1648 წ. ქრ. II. 461-464); სვიმონ მეფის მიერ საამ საგინაშვილისათვის მიცემულ მამულის წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ქართველები მ ა ს განუდგნენ და ყორჩიბაშ ისა-ხანის მხარეზე გადავიდნენ (1626 წ. 1450-6/96).

ყარჩილაშვილი გიორგი – გავაზში მცხოვრები, ბოქაულთუხუცეს გორჯასპ ზაალიშვილის ყ მ ა. ერეკლე მეფემ ი გ ი მის ბატონ გორჯასპთან ერთად შესწირა ალავერდის წმინდა გიორგის (1675 წ. 1448-599ა).

ყარჩიხაშვილი გიორგი – მ ი ჰ ყ ი დ ა დოლმაზა შანშიაშვილს და მის შვილებს თელის მიწა შალუბათას მიწის გვერდით (1689 წ. V. 1. Hd-1778).

ყარჩიხაშვილი ზურაბ – მ ა ს და მის ძმას ემართათ დმანისის ღვთისმშობლის ეკლესიის ვალი, დმანელი ქრისტეფორე ბეგაშვილისა – ოცდარვა თუმანი. ამ ვალში მ ი ჰ ყ ი დ ა დმანელ ელისეს თავისი მკვიდრი ყმები გალუსტაშვილი ნაზარა და ერაპეტა შვილებითა და მამულით (1698 წ. XII. 26. Ad-1075).

ყარჩიხასშვილი ლუარსაბ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ზაქუმბეგ ალიყულაშვილის მიერ დალალაანთ ზალიანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-48/150).

ყასიმასშვლი მამისიმედი – იყალთოში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყ მ ა. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1594 წ. 1449-1509).

ყასუმა – დმანისს მცხოვრები. ი გ ი ქონებით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს (1537-1538 წწ. 1450-11/112).

ყასუმბეგი – მ ე ლ ი ქ ი. იხსენიება გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული წიგნების ნუსხაში. მ ა ს მოუტანია განჯის ხანის სანათი ტაშირის საქმეზე (1691 წ. XI. 2. Sd-1931).

ყაურა – ი გ ი ძმითა და ძმიშვილებით დომენტი კათალიკოსმა უწყალობა ზავრად [გარყანიძეს] (1610 წ. 1448-5572).

ყაფარა – მ ო წ მ ე ბარათაშვილ-აბაშიშვილ დავითის მიერ მეშარბათე სეხნია არეშიშვილისათვის მიცემული ტყის და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-14/13).

[ყაფარაშვილი] ალავერდ – ძ მ ა [ყაფარაშვილ] ყაფარასი, იხ.

ყაფარაშვილი დონმაზ – ძ მ ა ყაფარაშვილ ზურაბისა, იხ.

ყაფარაშვილი დურმიშხან – ძ მ ა ყაფარაშვილ ზურაბისა, იხ. იხსენიება როსტომ მეფის მიერ ყაფარა [ყაფარაშვილისათვის] მიცემულ წყალობის წიგნში: ზურაბისა და დურმიშხანის შემდეგ ყაფარას მოუთხოვია მამულების წყალობის განახლება (1641 წ. 1448-3274).

ყაფარაშვილი ედიშერა – მ ო წ მ ე დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შავერდ გამრიგიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. I. 1. 1450-6/88).

[ყაფარაშვილი] ზაალ – ძ მ ა [ყაფარაშვილ] ყაფარასი, იხ.

ყაფარაშვილი ზურაბ – 1627-1641 წწ. ს ო ი ბ ა თ ი ა ს ა უ ლ ი (1627-1636 წწ. 1540: 49/45, 49/40, 49/39, 1448-3278). ჰყავს ძ მ ე ბ ი: მერაბ, დონმაზ (1627 წ. 1450: 49/45, 49/40), დურმიშხან (1633-1636 წწ. 1448-3255, 3278, 1450-4944), ყაფარ (1633-1636 წწ. 1448-3255, 3278); ძ მ ი ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ყაფარ, იაგანა, თამაზ (1635 წ. 1450-49/44); ბ ი ძ ა [ყაფარაშვილ] ყაფარისა, იხ. [სვიმონ] მეფემ მ ა ს დაუმტკიცა წილად ნარგები მამულები: ვანქი, სომხითში გერმანოზ და გიორგი [ბარათაშვილების] ნაქონი მამული – აკანათერი და აკრავაშენი „სამჭმოთი" (1627 წ. VII. 14. 1450-49/45), მანვე უწყალობა სომხითში სოფელი ხანძორკერტი (1627 წ. VI. 26. 1450-49/40), როსტომ მეფემ მას განუახლა სვიმონი ნაწყალობევი ხანძორკერტის წყალობა (1633 წ. IV. 15. 1448-3255), მარიამ დედოფალმა უწყალობა შუა ბოლნისში დურია ასანაშვილი მისი მამულით (1635 წ. 1450-49/44), როსტომ მეფემ – ყუზანას ნაოხარი მამული (1636 წ. 1448-3278).

ყაფარაშვილი ზურაბ – 1635-1650 წწ. გ ა ა რ ი გ ა მამულზე დავა მელიქ შერმაზანსა და მის ძმებს: ქაიხოსროს, სულხანს და თამაზს შორის (1699 წ. შემდეგ. Hd-13043ბ).

ყაფარაშვილი (ვარ. ყაფარაანთ) თამაზ – მ ო ლ ა რ ე (1648-1650 წწ. Sd-8, 27); ძ მ ი ს შ ვ ი ლ ი ყაფარაშვილ ზურაბისა, იხ. ძ მ ა ყაფარაშვილ ყაფარისა, იხ. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: მიქელას მიერ მახარებელ სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. VIII. 1. Sd-37), გელიტა და მღთისია ივანიშვილების მიერ საქორიაში, [წოდორეთში], სულხანიშვილებისათვის მიცემული საბოსტნე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IX. 1. Sd-13), გოჩია მირზაშვილის მიერ სვიმონ სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდო-

ბის წიგნისა (1648 წ. V. 22. Sd-8), შუა ბოლნისის მამასახლის სამებისას მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1648 წ. VIII. 22. 1450-5/35), ხიზანა მირიაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა(1650 წ. IX. Sd-26), მახარა ჭილრინტელაშვილის მიერ პაპუნა სულხანიშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ. V. 31. Sd-27).

ყაფარაშვილი იაგანა (ვარ. ი ე გ ა ნ ა) – ძ მ ი ს შ ვ ი ლ ი ყაფარასშვილ ზურაბისა, იხ., ძ მ ა ყაფარაშვილ ყაფარასი, იხ.

ყაფარაშვილი იაგანა – მ ო წ მ ე ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვ დალალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა ([1664 წ.] X. 15. 1450-48/167).

ყაფარაშვილი მერაბ – ძ მ ა ყაფარაშვილ ზურაბისა, იხ.

ყაფარაშვილი მერაბ – ძ მ ა [ყაფარაშვილ] ყაფარისა, იხ.

ყაფარაშვილი ყაფარ (ვარ. ყაფარა, ყაფარბეგ) – ძ მ ა ყაფარაშვილ ზურაბისა, იხ.

ყაფარაშვილი ყაფარ – 1635-1649 წწ. ჰყავს ბ ი ძ ე ბ ი: ყაფარაშვილი ზურაბ, დურმიშხან (1635 წ. 1450-49/44, 1641 წ. 1448-3274); ძ მ ე ბ ი: იაგანა, თამაზ (1641-1649 წწ. 1448-3274, 1450-49/41), მერაბ, ზა[ა]ლ, ალავერდი (1641 წ. 1448-3274). როსტომ მეფემ მ ა ს განუახლა [სომხითში] წყალობა შემდეგი მამულებისა: სოფელი აკანათერა, სოფელ ვასაკაში მისი კუთვნილი მინები, ყუზანას ნასოფლარი, სოფელ ხორისისში მისი „კერძი" მამული, ნასყიდი სოფელი ვანქი, ზემო ბოლნისში მელიქისაგან ნასყიდი გლეხი ასლამაზი მამულით, ქვემო ბოლნისში ველია სურათაშვილი, შუა ბოლნისში დურია, ნაოხარი აკრავაშენი (1641 წ. 1448-3274); როსტომ მეფემ სამი წლით გაუთარხნა ხიზნის სოფელი (1649 წ. IX. 10. 1450-49/41).

ყაფა[რ]ჩუყაიძე ამირან – დ ა მ წ ე რ ი კონსტანტინე ბატონიშვილის მიერ თევდორე იაკობიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1547 წ. Sd-725ა).

ყაფლანა – ი გ ი ლეონ მეფემ უწყალობა მაქსიმე ჩოლაყაშვილს (1566 წ. I. 19. 1449-2285).

ყაფლანა – ჯიმითელი. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი მისი სახლით შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

ყაფლანა – მის „შარამდე" მიჰყიდა ნასყიდა შანშიაშვილმა თავისი სახლკარი ზურაბა გიორგისშვილს (1687 წ. Hd-6112).

ყაფლანისშვილი გიორგი – იხ. ბარათაშვილი გიორგი

ყაფლანიშვილი ერასტი – იხ. ორბელიშვილი ერასტი

ყაფლანიშვილი თამაზ – იხ. ბარათაშვილი თამაზ

ყაფლანიშვილი მანუჩარ – იხ. ორბელიშვილი მანუჩარ

ყაფლანიშვილი ოთარ – იხ. ორბელიშვილი ოთარ

ყაფლანიშვილი პაპუნა – იხ. ბარათაშვილი პაპუნა

ყაფლანიშვილი სულხან – იხ. ორბელიშვილი სულხან

ყაფლიაშვილი – მ ი ს ი ნაოხარი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა სალაროს ქილიფთარ ბახუტას (1622 წ. VI. 20. 1448-548).

ყაფჩუყიძე მამუკა – მოწმე ბახუტა უკანბერიძის მიერ როინ ბუნიათიშვილისათვის მიცემული [მანლეთში] მინის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Hd-832).

ყაყა – მ ო წ მ ე ბერ მაზიტაშვილის მიერ კარის დეკანოზ პეტრესათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა(1682 წ. 1449-425).

ყაყიაშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ვენახი კავთისხევში ივანე სოლაღაშვილმა შესწირა ქვათახევის ვლაქერნის ღვთისმშობელს (1519 წ. 1449-1534ა).

ყაყიაშვილი ბატა – მ ო წ მ ე გიგოლა ფილიპეშვილის მიერ სამნუა თევდორეშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-27/233).

ყაყიაშვილი ლაზარე – მ ღ ვ დ ე ლ ი. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე გიგოლა ფილიპეშვილის მიერ სამნუა თევდორეშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-27/233).

ყაყიაშვილი ნიკოლოზ – მ ო წ მ ე ფარსადან და შერმაზან ჯავახიშვილების მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. Hd-14690).

ყაყიაშვილი ნონია – სარულნისტელი. მ ო წ მ ე ბერიკა კვინინაძის მიერ ბეჟუა ბარამიძისათვის მიცემული სასახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Hd-1565).

[ყაშტიასაშვილი] პეტროზა – მ ო წ მ ე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX. 30. Hd-14179).

ყაშტიასაშვილი როსტომა – მ ო წ მ ე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX. 30. Hd-14179).

ყაჭიაშვილი ხუცია – კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ყაჯალაშვილი გაბრიელა – ხოვლეს მცხოვრები, გოშფარ და როინ ჯავახიშვილების გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

[ყბედაშვილი] ბერუა – [ძ მ ა] ყბედაშვილ დათუნასი, იხ.

ყბედაშვილი დათუნა –დამლანაშვილის ყ მ ა . ჰყავს [ძ მ ა] ბერუა. ამილახვრისშვილებთან სამამულე დავის გარიგების შედეგად ი გ ი ერგო იესე და ოთარ მურვანისშვილებს (1698 წ. Ad-1077).

ყბედაშვილი დათუნა – ბიჯნისს მცხოვრები. ი გ ი ნაზარალიხანმა უწყალობა იესე რუსიაშვილს (1699 წ. III. 17. Hd-10268).

ყევარელიძე ჭარტალ – გლეხი. [ჩხარის] ციხიდან თავს დაესხნენ მეციხოვნეები: ანთებაძე, ბაცნაძე, ფიროსაშვილი, დათიკია ივანიჩაძე, ნადირა ბლიაძე, მარგველაშვილი, ჩახნაძე და წაართვეს მ ა ს, რაც სახლში ებადა: ძროხა, ხარი, რვა დედალი, ყვერული, ორი [ადლი] ტილო, ერთი სურა, ერთი ლიტრა ერბო, ოთხი თხა და ცხვარი, ოთხი ძირი ფუტკარი, ერთი ღორი (XVII ს. Ad-2233ბ).

ყეზანაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ზაქუა ზაქუმიშვილმა დოლმაზა შანშიაშვილს ზემო ბოლნისში თავისი მკვიდრი გლეხის – დავითაშვილის ორი დღის მიწა ([1658-1696 წწ. Hd-3054).

ყეზერასშვილი ბაზზა – მ ო წ მ ე მარკოზ მამისთვალასშვილის მიერ ხოჯა [ხოჯასშვილისათვის] მიცემული ვენახების გაცვლის წიგნისა (1687 წ. VI. 1450-33/18).

ყეზერაშვილი ბერუკა – შ ვ ი ლ ი ყეზერაშვილ დანიელასი, იხ.

ყეზერაშვილი დანიელა – ქრცხინვალელი სახასო ყმა, ურია. ჰყავს ძ მ ა მათვალა, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერუკა, ელიგული, ლალაზარა და შაბათა. ისინი მარიამ დედოფალმა შესწირა სვეტიცხოველს და გაათავისუფლა ყოველგვარი გამოსაღებისაგან (1664 წ. 1449-2663).

ყეზერაშვილი ელიგულ – შ ვ ი ლ ი ყეზერაშვილ დანიელასი, იხ.

ყეზერაშვილი ლალაზარა – შ ვ ი ლ ი ყეზერაშვილ დანიელასი,იხ.

ყეზერაშვილი მათვალა – ძმა ყეზერაშვილ დანიელასი, იხ.

ყაზერაშვილი შაბათა – შვილი ყეზერაშვილ დანიელასი, იხ.

ყელგრძელი – შ ე მ რ ი გ ე ბ ე ლ ი ფარსადან ციცისშვილისა და მოურავ გიორგი [სააკაძისა] (1610–1623 წწ. Hd-14442.)

ყელიაშვილი პაპინა – სამწევრელი. მ ო წ მ ე ა პაატა ანტინაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1448-8782).

ყელმაღლისშვილები – პატარძეულს მცხოვრებნი. ევალებოდათ შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი" გარდაიცვლებოდა. (1688-1694 წწ. Ad-116).

ყელმახარასშვილი ნინია – ელისბარ ერისთავმა ი გ ი შვილთან ერთად შესწირა ალევის სამებას (1643 წ. Hd-2403ა).

ყელღუმისაძე – სარგის ბოცოსძის მიერ ალის მონასტრისათვის ბოძებულ შეწირულების დაწერილში აღნიშნულია, რომ მ ა ს უნდა გამოელო სამი გრივი ღვინო (XIV ს. II ნახ. S-1245, 111-123).

ყენასშვილი სულხან – ვერეში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ყერლანი ივა – თ ა ვ მ დ ე ბ ი ესტატე ყიფიანსა და ზეგენის თემს შორის დადებული საერთპირო დაწერილისა (XV-XVI სს. სსძ. II. N68).

ყვავილაძე (ვარ. ყუავილაძე, ყუალაძე) – ყვავილში მცხოვრები. გიორგი ერისთავის საალაპედ მ ა ს ანანურის დეკანოზისათვის სულთაობა დღეს უნდა მიეტანა ქერის ნაცვლად კოდი პური (XVII ს. II ნახ. Ad-20გ), მთავარანგელოზობა დღეს საალაპედ უნდა მიეტანა ორი კოდი პური, სამი კოკა ღვინო და სამი ცხვარი (1647 წ. I-28. Ad-20ბ).

ყვავილაძე ბერუკა – [ძ მ ა] ყვავილაძე მახარებლისა, იხ.

ყვავილაძე გოდერძი – [ძ მ ა] ყვავილაძე მახარებლისა, იხ.

ყვავილაძე დათუ – მეტეხში მცხოვრები. მ ი ს მინას ესაზღვრებოდა აბრამა ტატიაშვილის მიერ ივანე იგრიაშვილისათვის მიყიდული ოთხი დღის მიწა. მ ო წ მ ე ა ამ ნასყიდობისა (1647 წ. 1449-701).

ყვავილაძე დათუნა – [ძ მ ა] ყვავილაძე მახარებლისა, იხ.

ყვავილაძე (ვარ. ყუავილაძე) დემურჩა – ხანდისს მცხოვრები. როსტომ მეფემ ი გ ი ჩამოართვა მოღალატე ივანე [სააკაძეს] და უწყალობა თარხან იორამ [სააკაძეს] (1643 წ. Hd-14478).

ყვავილაძე მახარებელი – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: გოდერძი, ბერუკა, ოთია, დათუნა. მ ა ს ეჭირა საჯვარეში ნინა ვენახი, რომელიც ზაალ სააკაძის წილი ყოფილა და ამ უკანასკნელს თავის განაყოფ ზურაბისთვის მიუყიდია (1688 წ. VII. 20. Sd-548).

ყვავილაძე ოთია – [ძ მ ა] ყავილაძე მახარებლისა, იხ.

ყვავიშვილი ბერანა – შ ვ ი ლ ი ყვავიშვილ დათიასი, იხ.

ყვავიშვილი დავითა – ძმ ი ს წ უ ლ ი ყვავიშვილ დათიასი, იხ.

ყვავიშვილი დათია – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერანა, ელისბარა, ძმისწული – ივანა, დავითა. მ ი ჰ ყ ი დ ა რევაზ [მაღალაძეს] ორი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ზაქარიას და აბენვაშვილისეულ მიწებს (1689 წ. 1448-5075).

ყვავიშვილი ელისბარა – შ ვ ი ლ ი ყვავიშვილ ელისბარასი, იხ.

ყვავიშვილი ივანა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყვავიშვილ დათიასი, იხ.

ყვალგანაშვილი ასლამაზა – იარალი ყორღანაშვილის ყ მ ა. მ ო წ მ ე იარალი ყორღანაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ოთარისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. V. 30. 1450-8/76).

ყვარელიძე ვარძელა – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია გლეხები (XVII ს. Ad-2233ბ).

ყვარელისშვილი გიორგი – დედისფერულში მცხოვრები. ი გ ი ცოლშვილით და მამულით ერეკლე მეფემ უბოძა ნაცვალ გიორგი კობიაშვილს (1662 წ. 1448-558).

ყველიჭამიაშვილი – მახარასთან ერთად იხსენიება ციციშვილების ყმების ნუსხაში ([1658-1675 წწ.] Hd-14534).

ყვერნითელაანი (ვარ. ყუერნითელაანი) – ბარაუნთელი გ ლ ე ხ ე ბ ი. ალექსანდრე კახთა მეფემ შესწირა ი ს ი ნ ი სვეტიცხოველს (1642 წ. Qd-6740).

ყვეძია შიო – [ლესარეს] მცხოვრები. ლევან დადინმა ი გ ი თავისი მამის – მანუჩარის სულის მოსახსენებლად შესწირა მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობელს (1642 წ. Qd-6740).

ყვინჩია ძაღლუა – ი გ ი გიორგი მეფემ უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ყვიჟინაძე – ბერეთს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა (1558 წ. H-626).

ყვიჟინაძე – რუისში მცხოვრები. ი გ ი თავისი ნასყიდი მამულით იხსენიება ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ყვიჟინ[ა]ძე – ერთი კომლი. მოხსენიებულია როსებ ტატიშვილის ყმების დავთარში (XVII ს. II ნახ. სეიძ. II. N9).

ყვიჟინაძე ბასილი – აბანოში მცხოვრები. მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ყვიჟინაძე ბეჟუა – ბ ი ძ ა თევდორა ყვიჟინაძისა, იხ.

ყვიჟინაძე გასიტა – ძ მ ა გიორგი ყვიჟინაძისა, იხ.

ყვიჟინაძე გიორგი – პაპუა ტატიშვილის გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. მ ო წ მ ე პაპუა ტატიშვილის მიერ დავით დავითიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1678-1692 წწ.] Sd-648).

ყვიჟინაძე გიორგი – აბანოში მცხოვრები, სასახლის მ ს ა ხ უ რ ი. ჰყავს: ძ მ ა გასიტა და ოჯახის „ნაშენი“ ცხრა ვაჟი; ყმები: ბოგანო გურიული და მისი სამი ვაჟი (XVII ს. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაფთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ყვიჟინაძე გიორგი – ტკოცაში მცხოვრები, ს ა ხ ა ს ო მ ს ა ხ უ რ ი. ბრმა, ერთი კომლი. ჰყავს სამი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ყვიჟინაძე დათუნა – აბანოს სასახლის მ ს ა ხ უ რ ი, ერთი კომლი. ჰყავს ხუთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ყვიჟინაძე დათუნა – აბანოში მცხოვრები. ჰყავს ყმები: ბოგანი მეგრელი და მისი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ყვიჟინაძე დათუნა – ძ მ ა თევდორე ყვიჟინაძისა, იხ.

ყვიჟინაძე თევდორა – ზემო ძვიმლეთს მცხოვრები, სეხნია ტატიშვილის ყმა, ერთი კომლი. ჰყავს: ძ მ ა დათუნა, იმათი ნაშენი ორი ვაჟი, ბ ი ძ ა ბეჟუა, ერთი იმისი ნაშენი კაცი და ორი სალაშქრო ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ყვირილ[ა]შვილი კაცია – მ ო წ მ ე სახლთუხუცეს დემეტრე ზედგინიძის მიერ იესე დედაბრისშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. V. 1. Sd-67).

ყვიცარიძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი ყვიცარიძე ტატიასი, იხ.

ყვიცარიძე მამუკა – შვ ი ლ ი ყვიცარიძე ტატიასი, იხ.

ყვიცარიძე ტატია – ბაგისუბანს მცხოვრები. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, მამუკა. ბაგრატ მეფის ნებართვით მღვდელმა დავით ჭიჭინაძემ ი გ ი შესწირა ქუთაისის ღვთისმშობლის ეკლესიას ([1660-1681 წწ.] 1448-3221).

ყიასა – შ ვ ი ლ ი შერმაზანისა, იხ.

ყიასბეგი (ვარ. ყიასაბეგი) – ვ ე ზ ი რ ი (1694, 1700 წწ. 1448-57, 3602). ქართლ-კახეთის დიდმოხელეებთან ერთად დაესწრო ნაზარალიხანის ბჭობას ორგული გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყმა-მამულიდან გურამ გურამიშვილისა და მისი ძმებისათვის წილის მიცემის თაობაზე (1694 წ. VI. 4. 1448-57); კულბითში მ ა ს ეკუთვნოდა: პაპუნა ლევანდასშვილი, დათუნა ლევანდასშვილი, დათუნა ქურდიჩასშვილი, თედია ლოლაძე, ზაქარია მახარასშვილი, პაპუნა ჭიტაძე, თამაზა მიქუჭაძე; ფლავში – ფოციტა მიქელაძე, იმერელი ზაქარია, ბერუკა თავხელიძე, იმარინდო და ბასილა თავხელიძეები, ბერი თათარასშვილი, ივანე გარსიასშვილი, ვეფხვია წრიალასშვილი; ტყეიავში – ბერი ჩიქლაძე, ბერუკა ჩიქლაძის შვილი შიო, ძულია მურაჩასშვილი, ბერი რაზმაძე, ესტატე კოშუასშვილი, თამაზ ზარიძე, მიზუა, ბერი მძულიასშვილი, ადუა დავითასშვილი, ერათანასშვილები თამაზა და თანდილა, ქარელი პა[ა]ტას შვილები: მამუკა და იმედა, გოგია ცინგუასშვილი, ამირა დალაქისშვილი, ოთარა სოსანასშვილი, გიორგი გოგიბასშვილი, პაპუნა თევდორესშვილი, შიო ბასილისშვილი, ქარელი გიორგა და თამაზა, დათუნა რაზმაძე, ხაბაზი პაპუნა, ბერი ქუცნასშვილი, ბერი ჯავახისშვილი, თევდორა პოლიკასშვილი, შერმაზანა ჩალა-გიორგასშვილი (1700 წ. 1448-3602).

ყიბულაშვილი მურთუზაყულა – მო წ მ ე ზაალ სააკაძის მიერ ზურაბ სააკაძისათვის მიცემული საჯვარეში ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VII. 20. Sd-548).

ყიზილა – ზაკვში მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ყიზილაანი – ბარაუნთას, ქვემო გაჳლოტში მცხოვრებნი. ლეონ მეფემ ი ს ი ნ ი საალაპედ შესწირა ქადაგ გედეონ მალალაძეს (1537 წ. 1449-1496).

ყიზილაშვილი ხატია – მ ო წ მ ე ნასყიდა ვეფხაძის მიერ მითარა საღრიჩაშვილისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1448-154).

ყირმიზასშვილი კირაკოზა – გორელი. მ ო წ მ ე ზა[ა]ლ [ლ]ალაშვილის მიერ მამულა ჭუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII. 1. Hd-6107).

ყირყიზულაისშვილი ხუჭულაი – ხონს მცხოვრები. გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ყიულაშვილი – კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი. მ ო წ მ ე ნანია ნანიაშვილის მიერ ქრისტესია თევდორეშვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1596 წ. XII. II. 1 450-38/123).

ყიულაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე ზაალ საგინაშვილის მიერ გარეჯის უდაბნოს წინამძღვარ ონოფრესათვის მიცემული პირობის წიგნისა დუდაურების მამულზე უდავობის შესახებ ([1690-1703 წწ.] 1449-1859).

ყიულაშვილი პაპუნა – ერთი კომლი. იხსენიება [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ყიფიანი – გენათელი ზაქარიას მოთხოვნით მ ა ნ გელათის საყდარს საუპატიოდ შესწირა მამული ([1637-1657 წწ.] დსსს. I. 56-57).

ყიფიანი – მოლავს მცხოვრები. წილში ერგო მამულით დურმიშხან [ბარათაშვილ- ფალევანხოსროშვილს] (XVII ს. 70-80-იანი წწ. 1450-26/265); დურმიშხან [ბარათაშვილ- – ფალევანხოსროშვილის] უშვილოდ გარდაცვალების შემდეგ გიორგი მეფემ ი გ ი უბოძა პაპუნა გოსტაშაბიშვილს (1688 წ. V. 4. Qd-2025).

ყიფიანი აშაბა – შ ვ ი ლ ი ბერა ყიფიანისა, იხ.

ყიფიანი ბარამ – მ ო წ მ ე ქუთათელ მიტროპოლიტ სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანიშვილისათვის მიცემული პარტახტის წყალობის წიგნისა (1673 წ. ქმ. N1482).

ყიფიანი ბედან – გურნას მცხოვრები. ი გ ი ორმოცი მოსახლით შერმაზან ომადმანიძის ყმა ყოფილა. შერმაზანის გარდაცვალების შემდეგ ალექსანდრე მეფემ ი გ ი უწყალობა იოვანე ომადმანიძეს ([1658-1660 წწ.] Sd-1789).

ყიფიანი ბედან – ემართა გედეონ გენათლის ნიშანი, რაც გადაიხადა გოჩია ყიფიანისეული ცხრა თავი საყანით (1678 წ. 1448-2149).

ყიფიანი ბერა – ი გ ი შეკვდომია ქველ, ტაიბულვა და ქურსიკ ფაგიანებს და ჭიონრი გორულიანს. ბერას [შვილებმა]: დულუ, ერგუშ, ულლათ, აშაბა და თეიმურაზ ყიფიანებმა აიღეს სრული სისხლი და მოახსენეს დამნაშავე მხარეს „ნარკუეთილი გარდანყუედილობისა" (XIV-XV სს.მიჯნა. სსძ. II. N41).

ყიფიანი ბუბა – [ძ მ ა] თემნა ყიფიანისა, იხ.

ყიფიანი ბულია – გაბრიელ ცაგერელმა მ ი ს გ ა ნ იყიდა ივანე არჩვაძე, რომელიც ცაგერის ეკლესიას შესწირა (1656 წ. Qd-9085-3).

ყიფიანი გიორგი – მ ო წ მ ე ოტია ჩხეიძის მიერ კანდელაკ გიორგისათვის ბოძებული წიგნისა ქეიტირელი გლეხების სამოურავო გადასახადისაგან გათავისუფლების შესახებ (1682 წ. 1448-1522).

ყიფიანი გოჩა – გურნას მცხოვრები. ი გ ი ოცდახუთი მოსახლით, სანიაოს ქედით და შქერნალით, მისივე ნაყმევი ხელოსნით – მახარობელ ბოჭორიშვილით და ნაცვალ ავლადა ძოწენიძით – ალექსანდრე მეფემ უწყალობა იოვანე ომადმანიძეს ([1658-1660 წწ.] Sd-1789).

ყიფიანი გოჩია – მ ი ს ი ნაქონი ცხრა თავი საყანე ბედან ყიფიანმა მიართვა გედეონ გენათელს (1678 წ. 1448-2149).

ყიფიანი დუღუ – [შ ვ ი ლ ი] ბერა ყიფიანისა, იხ.

ყიფიანი ელყან – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი კავია ნემსინწვერიძე შვილითა და ძმისწულებით გაბრიელ ცაგერელმა შესწირა ცაგერის ეკლესიას (1656 წ. Qd-9085-3).

ყიფიანი ერგუშ – [შვილი] ბერა ყიფიანისა, იხ.

ყიფიანი ელყან – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი უსახელოს მცხოვრები კაცია მუსელიანი გაბრიელ ცაგერელმა შესწირა ცაგერის ეკლესიას ([1660-იანი წწ.] Qd-9085ვ) .

ყიფიანი ესტატე – ზეგენის თემს მ ა ნ დაუდო საერთპირო დაწერილი (XV-XVI სს. სსძ. II N68).

ყიფიანი თეიმურაზ – [შ ვ ი ლ ი] ბერა ყიფიანისა, იხ.

ყიფიანი თემნა – ჰყავს [ძ მ ა] ბუბა. ბაგრატ მეფემ მ ა ს გაუჩინა სისხლის ფასი – 80 ათასი გოგაური თეთრი ([1455-1678 წწ.] Sd-731).

ყიფაინი იაგულა – შ ვ ი ლ ი ნანიტა ყიფიანისა, იხ.

ყიფიანი მახარებელი – შ ვ ი ლ ი ნანიტა ყიფაინისა, იხ.

ყიფიანი ნანიტა – ჰყავს შვილები: მახარებელი, იაგულა. იმ ხანებში, როდესაც თათრებმა ქალაქი ააოხრეს და ქვათახევი დაარბიეს, ნ ა ნ ი ტ ა ს თ ა ნ მისულა [ქვათახევის ყმა] ტუარსაშვილი (//ტურასშვილი)და თავისი ვენახი ქარქუტლისშვილის მიწის საზღვრამდე, შუძლევია მისთვის. ნ ა ნ ი ტ ა ს შეუძენია ეს ვენახი სამას თანგად და ისევ ქვათახევისათვის შეუწირავს თავისი სულის საალაპედ. თუ მონასტერი ისურვებდა, ნ ა ნ ი ტ ა მეალაპედ ტუარსაშვილს დააყენებდა (1452 წ. XII. 20. 1449-1482).

ყიფ[იანი] ობზაგან – მ ო წ მ ე არღუნ კორძიანის მიერ სეტის ხევისა და ფაჩიანისათვის მიცემული დაწერილისა თავისი ძმის სისხლის დაურვების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II N42).

ყიფიანი უღლათ – [შ ვ ი ლ ი] ბერა ყიფიანისა, იხ.

ყიფშიძე იოანე – ი გ ი ავთანდილ ამაშუკელმა მიჰყიდა ევდემონ წერეთელს ([1627 წ.] ს.კ. III. 61).

ყიფჩაყიძე დემეტრა – ჩხარს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, ათი თეთრი, სამი კოდი ქერი, რვა ქათამი, ოცი კვერცხი, ერთი მენახევრე პური და ღომი, ერთი მარხილი თივა, ტვირთი და მუშაობა (1621 წ. ქსძ. I II. №91).

ყლარტაისშვილი ლომინა – ხონის საყდრის ყ მ ა . ემართა: ორი საკლავი, ორი ქათამი, საპურობო, ერთი ქათამი სასუქი, შვიდი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ერთი თეთრის საყველიერო, ერთი გოდორი სამეჯინიბო მჭადი, მუშაობა (XVI ს. ბოლო. 1448-5034).

ყლეჩასაძე მახარებელი – მ ო წ მ ე ფეიქარისძის მიერ გურჯიაშვილისათვის მიცემული მამულზე უდაობის პირობის წიგნისა (XIV ს. A-499).

ყლინდარისშვილი – მ ი ს ი ნაქონი მიწა ნაზარა ხატოაშვილმა მიჰყიდა წინწყაროელ ბეროა დაიარაშვილს (1692 წ. II. 1450-53/209).

ყობიაშვილი – მ ო წ მ ე ბერ ქონაშვილის მიერ ელისბარ დავითიშვილისათვის მიცემული ყმობის პირობის წიგნისა ([XVII-XVIII სს. მიჯნა]. Hd-2757).

ყობიაშვილი აბრამა – მძოვრეთში მცხოვრები, ურია,ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ყობიაშვილი დათუნა – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ყობიაშვილი იოსებ – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ყოდალაშვილი ბეჟან – მ ო წ მ ე გიორგი გზამრუდისშვილი-ყანჩიელის მიერ სახლთუხუცესის შვილ ფილიპესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. X. 18. Hd-5814).

ყოინ[ი]ძე გიორგი – მ ო წ მ ე ელენე-ხანუმის მიერ შერმაზან სულოაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. 1448-2341).

ყორანა – სომხითის მ ე ლ ი ქ ი. მ ო წ მ ე ბეჟან და ზაქუმ ზაქუმისშვილების მიერ შაჰნაზარა მურაჩასშვილისათვის მიცემული აზატობის წიგნისა (1646 წ. Hd-1961).

ყორანასშვილი ნასყიდა – დიცელი.ზურაბ მაჩაბლის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ყორაღაშვილი ასლამაზ – ძ მ ა ყორალშვილ ჯანიასი, იხ.

ყორაღაშვილი გიორგი – ძ მ ა ყორალშვილ ჯანიასი, იხ.

ყორაღაშვილი დათია – ბ ი ძ ა ყორალშვილ ჯანიასი, იხ.

ყორაღაშვილი თამაზ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყორალშვილ ჯანიასი, იხ.

ყორაღაშვილი საქია – [შ ვ ი ლ ი] ყორალშვილ ჯანიასი, იხ.

ყორაღაშვილი შალვა – ძ მ ა ყორალშვილი ჯანიასი, იხ.

ყორაღაშვილი შერმაზან–ბიძაშვილი ყორალშვილი ჯანიასი, იხ.

ყორაღაშვილი ხოსია – ძ მ ა ყორალშვილი ჯანიასი, იხ.

ყორაღაშვილი ჯანია – ჰყავს [შ ვ ი ლ ი] საქია, ბიძა, დათია. ძ მ ე ბ ი: ხოსია, ასლამაზ, შალვა, გიორგი; ძ მ ი ს წ უ ლ ი თამაზ, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შერმაზან. ი ყ ი დ ა ავდროზან ყორღანაშვილისაგან ბაგრეთში მისი სამკვიდრო ვენახი, რომელიც ესაზღვრებოდა ყორხმაზ ყორღანაშვილის, ფირიაშვილის, ქ ო ს ა - პ ა ა ტ ა ს და სადუნიანთ ვენახებს (1674 წ. 20. III. 1450-16/II).

ყორაყაანთ ბეჟია – მ ო წ მ ე ენაგელი კახაბერ ყორღანაშვილის მიერ ოქიაანთ არაქელასშვილ ბეჟოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I. 10 1450-8/66).

ყორაყაანთ გიორგი – მ ო წ მ ე ენაგელი კახაბერ ყორღანაშვილის მიერ ოქოაანთ არაქელასშვილ ბეჟოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 10. I. 1450-8/66).

ყორაყაანთ ყორყანა – მ ო წ მ ე დონმაზა ზურიკაშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. XI. 1. 1450-8/63).

ყორაყანაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე დონმაზა ზურიკაშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელაშვილ ბეჟუასთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. XI. 1. 1450-8/63).

ყორღანა – მ ო წ მ ე შერმაზან ხუცისშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. I. 4. 1450-7/64).

ყორღანა – მ ო წ მ ე ზუბია ხოჯაშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. V. 22. 1450-17/15).

ყორღანა – მ ო წ მ ე ყორღანიანთ ფირალის მიერ ხეჩუაანთ ბაღდასარასათვის მიცემული ბოგისხევში სავენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.XI.20.1450-19/11).

ყორღანაანი – ყორხმაზ ყორღანაშვილმა ბეჟან ყორღანაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა მიწა ნაფუძარში, კენჭიყარიასთან ყორღაანთ საზღვრამდე (1688. II. 11. 1450-7/60).

ყორღანაშვილები – [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი ს ი ნ ი ციხიას გამო დავობდნენ. თუ ყორღანაშვილი დაიფიცებდა, რომ ციხია მის მამას და პაპას ეკუთვნოდა და ქავთარ [ბარათაშვილს] არ წაურთმევია მათთვის, მაშინ ციხია ყ ო რ ღ ა ნ ა შ ვ ი ლ ე ბ ს დარჩებოდა (1523 წ. Ad-1299ა).

ყორღანაშვილები – სვიმონ მეფემ ბარათაშვილს უწყალობა ენაგეთი ყ ო რ ღ ა ნ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს და ალიყულიბეგის მამულების გარდა (1630 წ. 1450-12/132).

ყორღანაშვილები – მ ა თ ძალით წაურთმევიათ პაპუნა სულხანიშვილისა და მისი ძმებისათვის წოდორეთში ბუმბაშვილის ნაქონი ნავანახევი და ნაფუძარი, რომლის მფლობელობაც როსტომ მეფემ აღუდგინა სულხანიშვილებს (1648 წ. Sd-31).

ყორღანაშვილები – ცხოვრობდენ ენაგეთში. როსტომ მეფემ მ ა თ განუახლა ენაგეთში მკვიდრი მამულის, შიშშილაანთ უბნის წყალობა, რაზედაც ბარათაშვილები ეცილებოდნენ. მდივან მერაბ ყორღანაშვილს, რომელსაც ენაგეთში მიწა არ ჰქონდა, მეფემ უწყალობა იმავე უბანში თორმეტი დღის საყანე და საქერე მიწა. ეს მამული ყორღანაშვილებს და ენაგელებს უნდა ერთმანეთში გაეყოთ (1657 წ. VII. 24. 1450-20/44).

ყორღანაშვილები – ს ა ხ ა ს ო ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი. გიორგი მეფემ ყ ო რ ღ ა ნ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი, იარალიშვილები, დავითისშვილები, შალვაშვილები და ქიშვარიშვიელბი გაათარხნა ცხვრისა და ღორის საბალახის, პირისთავის და სამეჯინიბო ბატკნის გადასახადებისაგან. მათგან მებალახეს „შიშლიკის" აღების უფლებაც არ ჰქონდა (1684 წ. III. 17. 1448-5610).

ყორღანაშვილები – ს ა ხ ა ს ო ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი. ნაზარალიხანმა ყორღანაშვილებს – პაატაშვილებს, მერაბიშვილებს, ფარსადანიშვილებს, პაპუნაშვილებს – გიორგისა და მის ძმებს – ქანდიაშვილებს, გარსევანიშვილებს, შიოშიშვილებს,ზაალიშვილებს, ავთანდილიშვილებს – ბერუასა და მის ძმებს, გურგენიშვილებს, შალვაშვილ როინასა და მის ძმებს განუახლა სახასო აზნაურიშვილობა და მამულები ენაგეთსა და სხვაგან (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილები – ნაზარალიხანს შა[ჰ]-სულთან [ჰ]უსეინის რაყამის საფუძველზე უწყალობა მამულები ერთობით ყორღანაშვილებს: ბაინდურიშვილებს, ქაიშარაშვილებს, იარალიშვილებს, დავითისშვილებს და ქემაროზასშვილებს. მ ა თ ევალებოდათ მხოლოდ ლაშქარ-ნადირობა, საური და ეკლესიისათვის სამი დღის მკა. „ორიანობაში" ნაზარალიხანს იარალისათვის ხორბევში, ნოდორეთსა და ახალშენში ნასყიდი გლეხები და მიწები გამოურთმევია, რომლებიც შემდგომ უკან დაუბრუნა (1699 წ. VI. 24. 1450-6/60).

ყორღანაშვილები – თვალს „გამოღმა" მცხოვრებნი. მათ ევალებოდათ შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის „მართალი კაცის" გარდაცვალების შემთხვევაში ([688-1694 წწ.] Ad-116).

ყორღანაშვილ-შიოშიშვილები – ნაზარალიხანმა მ ა თ განუახლა სახასო აზნაურიშვილობის და ენაგეთში მამულების წყალობა (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი//ყორღანასშვილი

ყორღანასშვილი –შიმშილობის წელიწადს მ ი ს თ ვ ი ს მიუყიდია ბარამა ბარამაშვილს თავი და თავისი შვილი პატაი. ელისე ტფილელმა ყორღანაშვილს ბიჭი მისცა და პატაი დაიხსნა (1634 წ. XI. 5. 1449-2647).

ყორღანაშვილი – დ ა მ წ ე რ ი დათუნა სურამაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-1/109).

ყორღანაშვილი – ჰყავს ყ მ ა დათუნა, რომელიც მოწმეა ოთარ ჯიმშიტაშვილის მიერ ქაიხოსრო ავთანდელიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI. 15. 1450-15/8).

ყორღანაშვილი აბაზა – 1612-1682 წწ. შ ვ ი ლ ი ბაინდურ ყორღანაშვილისა, ძ მ ა კახაბერ ყორღანაშვილისა; ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი : შერმაზან იხ. (1674 წ. 1456-16/154), ბერუა; ძ მ ი ს წ უ ლ ი შიოშ (1674 წ. 1450-16/154). თავის ძმისწულ შიოშ ყორღანაშვილს მიჰყიდა თავისი წილი ტერუას ვენახი არდასუბანში და სიონში სამი დღის მიწა (1674 წ. XII. 17. 1450-16/154); მ ო წ მ ე საამ ბარათაშვილის მიერ ოთარ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1670 წ. 1450-4/197).

ყორღანაშვილი აბაზა – შ ვ ი ლ ი შერმაზან ყორღანაშვილისა, იხ., მ ო წ - მ ე ოღულა ხუციშვილი მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნეს ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. XI. 15. 1450-1/70).

ყორღანაშვილ- აბაზაშვილი შერამაზან იხ. ყორღანაშვილი შერმაზან

ყორღანაშვილი ადიბეგა – [შ ვ ი ლ ი] ბაინდურ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ავდროზან (ვარ. ვადარაზან) – [შ ვ ი ლ ი] კახაბერ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. ყორღანაშვილი, ბაინდურაშვილი) ავდროზან (ვარ. ავადრი, ავდროზა, ჰავდროზა) – 1674-1696 წწ. შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ბაინდურასი, იხ. (1677 წ. 1448-3275); ჰყავს ძ მ ა ყორხმაზ (1674 წ. 1450-16/II), შ ვ ი ლ ი ასიტა (1674-1696 წწ. 1450: 16/II, 17/35, 1448-3275). მ ი ს ი ყ მ ა ა ნერსესაშვილი ზურაბ (1688 წ. IV. 1450-17/28). მ ი ჰ ყ ი დ ა ჯანია ყორღანაშვილს თავისი მკვიდრი ვენახი ბაგრეთში ხორხმაზას, ფირიაშვილის, ქოსა პაატას და სადუნიანთ ვენახების გვერდით (16 74 წ. III. 20. 1450-16/II), როსტომ დავითიშვილს – თავისი წილში ნარგები ერთი დღის მიწა (1677 წ. II. 17. 1448-3275), ოთარ ყორღანაშვილს ბეჟიტა [ყორღანაშვილის] შვილის ვალის დასაფარავად – თავისი ყმის, ზურაბ ნერსესაშვილის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა გარსუაშვილის გზას, ყორღანას და ჯუტ-არაქელას მიწებს (1688 წ. IV. 1456-17/28), ოქუაანთ არაქელაშვილი ბეჟუას – ლამის ხევში ორი დღის მიწა პაპუნაშვილის მიწის მეზობლად (1696 წ. III-21. 1450-17/35).

[ყორღანაშვილი] ავდროზან – 1674-1682 წწ. ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ აბაზასი, იხ. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი [ყორღანაშვილ] შერმაზანისა, იხ. მ ო წ მ ე: აბაზა ყორღანაშვილის მიერ თავის ძმისწულ შიოშისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 17. 1450-16/154). შერმაზან [ყორღანაშვილის] მიერ ბერ [ყორღანაშვილისათვის]მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450-19/15).

ყორღანაშვილი ავდროზან (ვარ. ადროზანა) 1671-168766 – ბ ი ძ ა შ - ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ბეჟიასი (1687 წ. 1450-1/66); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი გიორგი ყორღანაშვილისა, იხ. რევაზ, როინ და გიუნა ყორღანაშვილებთან ერთად იყო მ ო წ მ ე თამაზ ქემაროზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1450-1/106), შერმაზან, როინ, იორამა ყორღანაშვილებთან ერთად ბეჟია ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450-1/66).

ყორღანაშვილი ავდროზანა – მ ო წ მ ე ბაინდურას მიერ ყორღან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. I. 1450-16/150), [მ ი ს] მიწამდე მიჰყიდა ოღულა ხუცისშვილმა ოთარ ყორღანაშვილს დათუნა სურამასშვილისეული მიწა (1687 წ. V. 1. 1450-10/165); მ ო წ მ ე გიუა ქოსაშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VI. 1. 1450 16-159).

ყორღანაშვილი ადროზანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] რევაზ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ავთანდილ – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი მერაბ [ყორღანაშვილისა], იხ., შ ვ ი ლ ი იარალი ყორღანაშვილისა, იხ., [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] შაველ ყორღანაშვილისა, იხ., ძ მ ა მერაბ ყორღანაშვილისა (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-16/124); ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] როსტომა ყორღანაშვილი (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-16/124). ი ყ ი დ ა ფრიდონა ნადირაშვილისაგან საკენახე მიწა (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-16/124).

ყორღანაშვილი ავთანდილ – ძ მ ა: გიორგი ყორღანაშვილისა, იხ., გურგენ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ავთანდილ – შ ვ ი ლ ი ბეჟან ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ავთანდილ – შ ვ ი ლ ი ყორხმაზ ყორღანაშვილისა, იხ., ძ მ ა კახაბერ ყორღანაშვილისა, იხ.

[ყორღანაშვილი] (ვარ. პაპუნასშვილ-ხოსიასშვილი) ავთანდილ – ჰყავს მ ა მ ა ხოსია, პ ა პ ა – პაპუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა როსტომ ყორღანაშვილს გურგენას ნაქონი პარტახტი ადუასშვილის და სადუნ[ა]სშვილის ვენახების და ბერისშვილის მიწის გვერდით (1612 წ. sic! XVII ს. 80-იანი წწ. III. 1450-1/105).

ყორღანაშვილი-ავთანდილიშვილი ბერუა – ჰყავს ძ მ ე ბ ი. ნაზარალხანმა მ ა ს განუახლა სახასო აზნაურობა და მამულების წყალობა (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი ათაბეგ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოთარ ყორღანაშვილისა, იხ., [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] გარსევან ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ალავერდ – [შ ვ ი ლ ი] ბაინდურა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ათაბეგ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყორღანაშვილი ოთარისა, იხ., [შვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] ყორღანაშვილ გარსევანისა, იხ.

ყორღანაშვილი ალავერდ – [შ ვ ი ლ ი] ყორღანაშვილ ბაინდურისა, იხ.

ყორღანაშვილი ალთუნა – ზურაბ და თამაზ ღორღანაშვილებთან ერთად იყო მ ო წ მ ე დათუნა სურამაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-1/109).

[ყორღანაშვილი] (ვარ. ქემაროზისშვილი) ამილღაბარ – შვ ი ლ ი [ყორღანაშვილ]-ქემაროზისშვილ თამაზისა, იხ.

ყორღანაშვილი ალთუნა – ზურაბ და თამაზ ყორღანაშვილებთან ერთად იყო მ ო წ მ ე დათუნა სურამაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-1/109).

ყორღანაშვილი ამაზა – მ ო წ მ ე ოღულა ხუციშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნე ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. X. 15. 1450-1/67).

[ყორღანაშვილი] (ვარ. ქემაროზიშვილი) ამილღაბარ – შ ვ ი ლ ი [ყორღანაშვილ]-ქემაროზიშვილ თამაზისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. ყორღანაშვილი) ასიტა – 1674-1696 წწ. შ ვ ი ლ ი ავდროზანა ყორღანაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე ბადურა ზაალისშვილის მიერ

როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. III. 1450-1/77).

ყორღანაშვილი ასლამაზ – შ ვ ი ლ ი კახაბერ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. **ბერუკაშვილი**) **ასლამაზ** – [ძ მ ი ს წ უ ლ ი]: როსებ ყორღანაშვილისა, იხ., ბეჟან ყორღანაშვილისა, იხ., ყორღანა ყორღანაშვილისა (1693 წ. 1450-7/53); [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] როსტია ყორღანაშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შერმაზან, ფარსადან, გოდერძი, ქაიხოსრო ყორღანაშვილებისა (1693 წ. 1450-7/53); მ ო წ მ ე გიორგი [ბარათაშვილის] მიერ ნასყიდა ყორღანაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-19/2).

ყორღანაშვილი ბაინდურა (ვარ. **ბაინდურა**) – 1631 წ. XVII ს. I ნახ. შ ვ ი ლ ი ყორხმაზ ყორღანაშვილისა, იხ., ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: კახაბერ, მამაგულა, ბეგალ (1631 წ. XVII ს. I ნახ. 1450: 17/23, 17/34), შერმაზან (1631 წ. 1450-17/23), აბაზა ყორხმაზა (XVII ს. I ნახ. 1450: 17/34, 19/16, 19/20), ავდროზან, იხ. (XVII ს. I ნახ. 1450: 17/34, 19/16, 19/20), ხოსიტა //ქაიხოსრო, იხ. (1631 წ. XVII ს. I ნახ. 1450-17/23, 17/34). ი ყ ი დ ა: სტეფანა მჭედლისშვილისგან – დავითისშვილების ვენახის თავთან მდებარე დლენახევრის მიწა (1631 წ. 1456-17/23), ხოსიტა მლებრიშვილისგან – სიონში ორი დღის მიწა (XVII ს. I ნახ. 1450–17/34), სულხანა ფარაჯანასშვილისაგან – დღენახევრის მიწა (XVII ს. I ნახ. 1450–19/16), შაიკა შაიკაშვილისაგან – ახალშენის თავში მიწა, ამავე დროს შაიკას, ვახტანგ, ნურალა [შაიკაშვილების] მიწების წილი გამოცვალა (XVII ს. I ნახ. 1450-19/20).

ყორღანაშვილი ბაინდურა – ა მ ო ვ ა რ დ ნ ი ლ ი. მ ი ს ი [სახლიკაცი] ყოფილა ნურალა. მათი კუთვნილი სოფელი ვაშლოვანი და სომხითში მდებარე მამხუტი როსტომ მეფემ უწყლობა შიოშ ხმალაძეს (1636 წ. Qd-6997).

ყორღანაშვილი ბაინდურ – 1669-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი ხოსიტა/ქაიხოსრო ყორღანაშვილისა, იხ. ჰყავს ძ მ ა მანდენა; [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ადიბეგა, ქაიხოსრო, ალავერდ (1700 წ. 1450-16/169). ი ყ ი დ ა ხერუანთ პაპუასშვილ მელქუასაგან მანუჩარ და ქუჩულა ყორღაშვილებისაგან ნასყიდი ვენახი საწნახლით, კალოსაბძლით და ბოსლით, აგრეთვე – ფირალას წილში ნარგები საევენახე, რომელიც მდებარეობდა გარსევანიშვილის, გერმანოზისშვილის და იორამას მიწების გვერდით (1700 წ. XII. 1450-16/169); მ ო წ მ ე: ავდროზან [ყორღანაშვილის] მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. 1450-17/28), ბასილა ქუბასშვილის მიერ ქიტიასათვის მიცემული მიწისა და წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. III. 25. Hd-1750).

ყორღანაშვილი ბაინდურ – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ქაიშარა, იარალი, დავით, ქიმაროზა, ნაზარალიხანმა შაჰ-სულთან უსეინის რაყამის საფუძველზე მ ა ს უწყალობა მამულების თარხნობა (1699 წ. VI. 24. 1450-6/60).

ყორღანაშვილი ბანდია – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი] გარსევან, შიოშ, ფრიდონ. ი ყ ი დ ა გულისა მოლოდინაშვილისაგან საცხენისში სამი დღის მიწა (1647 წ. IX. 10. 1450-16/158).

ყორღანაშვილი ბახუტა – [შ ვ ი ლ ი] ყორღანაშვილ როსებისა, იხ.

ყორღანაშვილი ბეგალ (ვარ. ბეგალა) – 1612-1680 წწ. შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ბაინდურასი, იხ., [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] ყორხმაზა ყორღანიშვილისა, იხ., ძ მ ა ყორღანაშვილ კახაბერისა, იხ. მ ო წ მ ე არეშიშვილებსა და ბარათაშვილებს შორის დადებული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1638 წ. IV. 4. Hd-6261); მ ი ს ი ნაქონი ერთი დღის მიწა ნაფუძარში იედიგარულის მიწასთან თამაზ ყორღანიშვილმა მიჰყიდა თავის განაყოფ შიოს (1680 წ. VII. 1450-19/22).

ყორღანაშვილი ბეჟა – შ ვ ი ლ ი ედიშერ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ბეჟან – [შ ვ ი ლ ი] ყორღანაშვილ მერაბისა, იხ. ჰყავს [ძ მ ე ბ ი] ოთარ, ბერი, ფრიდონ; შ ვ ი ლ ი – ავთანდილ. ი ყ ი დ ა ზუბიდა ფირუაშვილისაგან დამპალაში დღენახევრის მიწა (1663 წ. 15. IX. 145-16/105).

ყორღანაშვილი ბეჟან – [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ყორღანაშვილ გურგენისა, იხ., ძ მ ა ყორღანაშვილ დათუნასი, იხ.

ყორღანაშვილი ბეჟან – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ როსტომისა, იხ., ძ მ ა ყორღანაშვილ ზაალისა, იხ.

[ყორღანაშვილი] (ვარ. ქიმაროზიშვილი, ბეჟანაშვილი) ბეჟან – შ ვ ი ლ ი თამაზ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ბეჟან – 1671-1690 წწ. ჰყავს [ძ მ ა]: როსებ (1671 წ. 1450-25/95)გიორგი//გოგია (1675 წ. XVII ს. IV მეოთხ. 1450-7/47,1/98); შვ ი ლ ე ბ ი: პაპა (1675 წ. 1450-7/47), შერამაზან, ფარსადან, პაატა (1675-1688 წწ. 1450: 7/47, 7/58, 7/64, 7/60), გოდერძი, ქაიხოსრო, ავთანდილ (1683-1688 წწ. 1450-7/64, 7/60); ძმისწული ასლამაზ (1675-1688 წწ. 1450: 7/47, 7/58, 7/64, 7/60); გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: ყორღანაშვილ-ქიმაროზიშვილი თამაზ (1678 წ. 1450–7/58), ყორღანაშვილი რამაზა (1679 წ. Qd-2022), ყორღანაშვილ-მამაგულაშვილი ბეჟია, იხ. ი ყ ი დ ა: პაპა ზულალაშვილისისგან – მიწა (1675 წ. V. I. 1450-7/47), თამაზ ყორღანაშვილისაგან – ბოგვისხევში მისი ყმების – ბეგალა იანგულაშვილისა და შარიმანას კერძი ვენახი საწნახლით, რომელიც ესაზღვრებოდა შალვას და ხუციაანთ [მიწებს] და და არდასუბნულ ნავენახევს (1678 წ. VI. 1450-7/58). შერმაზან ხუცისშვილისაგან – ბოგვისხევში ვენახი (1683 წ. I. 4. 1450-7/64), ყორხმაზ ყორღანაშვილისაგან – ნაფუზარში, კენჭიყარიასთან, წვერწვერის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ნერსესაშვილისა და ბეჟიას [მიწებს]. მეორე მიწის საზღვრები იყო: ყორღანაანთ ეჯუბურების ბოლო, კარაპეტასშვილის საზღვარი და გერმანოზიაანთ ხოდაბუნი (1688 წ. II. 1450-7/60); მ ო წ მ ე: ბაინდურ ხოსიტაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-1/98), რამაზა ყორღანაშვილის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd-2022).

ყორღანაშვილი ბეჟან – ყ ა ფ ი ჩ ი. მ ა ნ და მდივანმა როსტევანმა გაარიგეს თუშმალ ზურაბას, მისი ძმისწულების და სან[ა]ნის ეპისკოპოსის დავა საზღვრების თაობაზე (1679 წ. VI. 10. 1450-28/6).

ყორღანაშვილი ბეჟან – 1663-1690 წწ. დ ა მ წ ე რ ი: ოღულა ხუცისშვილის მიერ დათუნა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. I. 1450-16/110), ტერ-ასატურ ხუცისშვილის მიერ პაპუნა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. 1450-16/8): დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ.ე: ელიზბარ ზუმბადაშვილის მიერ ქაიხოსროვ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 15. 1450-1/100), გარსევან ყორღანაშვილის მიერ მეითრისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. V. I. Hd-9701), ავდროზან ყორღანაშვილის მიერ ჯანია ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. III. 20. 1450-16/11), ბახია ჯუარაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. 1450-9/12), ავდროზ[ან] [ყორღანაშვილის] მიერ როსტომ დავითიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. II. 17. 1448-3275), ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1678 წ. IV. 1450-1/112), ოღულა ხუცისშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნეს ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. XI. 15. 1450-1/67), თამაზა ქემაროზაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტომასთვის მიცემული ყმის შვილების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III. 20. 1450-1/43), თაყა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა(1681 წ. V. 15.1450-1/50), ბაინდურ გარსუაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. XI. 1. 1450-16/2), ფრიდონ ნადირაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. XII. 1450-1/54), ბეჟია ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტომისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450-1/66), ბარათა ბარათაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VI. 5. 1450-16/6), გოგია ქოსაშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VI. 1. 1450-16/159), დოლმაზ ზურიკაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1688 წ. VI. 18. 1450-1/104), ოთარ ჯიმშიტაშვილის მიერ ქაიხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI. 15. 1450-15/8), პაპუა ლამაზასშვილის მიერ ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI. 15. 1450-15/50), პაპუა ვახტანგაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-16/9), როსტია ყორღანაშვილის მიერ ვახტანგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 7. 1450-26/257), რევაზ

ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ ყორღანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III. 20. 1450-19/10), დათუნა დავრეშაშვილის მიერ ოთარ და ბერუა ყორღანაშვილებისათვის ბიჭის საზღაურში მიცემული წიგნისა ([1681-1700 წწ.] 1450-16/100).

ყორღანაშვილი ბეჟან – 1670–1690 წწ. მ ო წ მ ე: ნინიკა ყაიზაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. II. 20. Sd-48), გურგენ სადუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/72), რამაზ ყორღანაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd-2022), ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. X. 1450-1/70), გიორგი და თამაზ ყორღანაშვილებთან ერთად რევაზ ყორღანაშვილის მიერ როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. V. 1448-2941), ყორხმაზ კახაბრიშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. II. 6. 1450-16/4), თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 12. 1450-1/95), პაპუა ლამაზასშვილის მიერ ქაიხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ნისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VI. 1. 1450-15/7).

ყორღანაშვილი (ვარ. ყორღანაშვილ-მამაგულაშვილი) ბეჟია – ძ მ ა როსტომა ყორღანაშვილისა, იხ. (1687 წ. 1450-1/66); ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: შერმაზან და როსტომ ყორღანაშვილები (1682 წ. 1450-19/15). მ ი ჰ ყ ი დ ა თავის განაყოფ როსტომს შიმშილაანთ უბანში ორდღენახევრის მიწა (1687 წ. 1450-1/66); მ ო წ მ ე შერმაზან [ყორღანაშვილის] მიერ ბერ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450-19/15).

[ყორღანაშვილი] ბეჟიტა – მ ი ს ი შვილის (ბეჟიტაშვილის)ვალი ემართა ავდროზანა ყორღანაშვილს, რომლის დასაფარავადაც ოთარ ყორღანაშვილს მიჰყიდა მიწა (1688 წ. 1450-17/28).

ყორღანაშვილი ბერა – შ ვ ი ლ ი ედიშერ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ბერა – მ ო წ მ ე ბადურა ზაალისშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. III. 1450-1/77).

ყორღანაშვილი ბერი – ძ მ ა ბეჟან ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. ყორღანაშვილ-პაპუნაშვილი) ბერი (ვარ. ბერო, ბერუკა) – 1666-1700 წწ. მ ო ლ ა რ ე (1698 წ. IV. 1. 1450-16/95). შ ვ ი ლ ი პაპუნა ყორღანაშვილისა. იხ., [ძ მ ა] გიორგი ყორღანაშვილისა. იხ., როსებ ყორღანაშვილისა. იხ. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: რამაზა, ქემაროზა, ყორღანა და ხოსიმა ყორღანაშვილები (1679 წ. Qd-2022). მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი თაყა ბარათაშვილის მიერ შიოშ ლარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VII. 1450-10/136), შერმაზან აბაზაშვილის მიერ ბერუა

ავთანდილიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1690-იანი წწ. 1450-16/102), ბერუა და მურადა ფერიაშვილების მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (XII ს. IV მეოთხედი. 1450-16/163); მ ო წ მ ე ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. X. 1450-1/70), თამაზ ქემაროზაშვილ-[ყორღანაშვილის] მიერ თავის განაყოფ როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III. 20. 1450-1/43), რამაზა ყორღანაშვილის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd-2022), თაყა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. 15. 1450-1/50); ავდროზანა [ყორღანაშვილის] მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. 1450-17/28), ბაინდურას მიერ ყორღან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. 1450-16/150), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. VII. 24. 1450-16/106), მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ხეჩუაანთ პაპუაშვილ მელქუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 1450-19/3), ყორყანაანთ რევაზასშვილ პაპას მიერ ოქროაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 1. 1450-8/75), კახაბერ ყორღანაშვილის მიერ ოქროაანთ არაქელასშვილ ბეჟოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I. 10. 1450-8/66), ბაინდურ ხოსიტაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XII ს. IV მეოთხ. 1450-1/98), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IV. 1. 1450-16/95), ალიხან სააკაშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IV. 15. 1450-16/125), მელქუა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XI. 1. 1450-16/169).

ყორღანაშვილი ბერუა – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ აბაზასი. იხ.

ყორღანაშვილი ბერუა (ვარ. ბერი) – 1682-1700 წწ. მეგოდრეთუხუცესი (1699 წ. 1450-16/85). ჰყავს ძ მ ა ფარსადან (1693 წ. ახლო. 1450-16/98), ბი ძ ა - შ ვ ი ლ ი როსტომა (1682 წ. 1450-19/5), შ ვ ი ლ ე ბ ი ედიშერ (1693-1700 წწ. 1450: 16/84, 16/106, 16/81, 16/25, 16/119, 16/25, 16/115, 16/85, 16/99, 16/98), ფარსადან (1693-1700 წწ. 1450: 16/84, 16/81, 16/115, 16/25, 16/119, 16/125, 16/85, 16/99), ძმ ი ს წ უ ლ ი გიორგი(1682-1700 წწ. 1450: 19/15, 16/115, 16/84, 16/106, 16/81, 16/25, 16/125, 16/85, 16/99), გა წ ა ყ ო ფ ე ბ ი: გიორგი, ყორღანა (1693 წ. 1450-16/106). ‧ი ყ ი დ ა: შერმაზან აბაზაშვილ-[ყორღანაშვილისაგან] – შიმშილ[ან] თ' უბანში სამი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა შიოშის და ბეჟიას [მიწებს] (1682 წ. 1450-19/15), ბაინდურ ვახტანგიშვილისაგან – ერთი დღის

ველიჯანური მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ალთუნაშვილის და საკაშვილის მიწებს (1693 წ. VI. 1450-16/84), ვარაზ გერმანოზიშვილისაგან ჩიჩხინაში – ამოვარდნილ მამუკასშვილის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ზედალაშვილის მიწას (1693 წ. VII. 24. 1450-16/106), იასე ბარათაშვილისაგან – ორი დღის მიწა დამპალაში, ფირუაშვილის მიწის საზღვრამდე (1698 წ. III. 5. 1450-16/81), ვარაზა გერმანოზიშვილისაგან – დამპალაში მისი ყმის ნაქონი მიწის ნახევარი, რომლის მეორე ნახევარი ვარაზას სახლიკაცებს ადრე ჰქონდათ მიცემული ყორღანაშვილებისათვის (1698 წ. IV. 1. 1450-16/95), ალიხან სააკაშვილისაგან – ველიჯანურში ერთი დღის მიწა (1698 წ. IV. 15. 1450-16/125), თაყა ბარათაშვილისაგან – ხშირობში მჭედლისშვილის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ყორღანაშვილებისავე და შიოშის [მიწებს] (1699 წ. V. 1450-16/85), ბერუა გარსუაშვილისაგან – ნაურთალში მიწა, რომელიც ადრე დავრეშასშვილს ეჭირა (1700 წ. XII. 5. 1450-16/99), ბერუა ყაბარიშვილისაგან – შიმშილანთ უბანში, საყდართან, ერთი დღის მიწა (1693 წ. ახლო. XII. 1450-16/98), ნასყიდა აღნიასშვილისაგან და ქიტუა აბულასშვილისაგან – მათი მკვიდრი და ნასყიდი სანისქვილე ბოსტნით, ტყით და გზით (XVII ს. IV. მეოთხ. 1450-16/15); მანუჩარს გამოართვა მიწა, რომლის სანაცვლოდ მისცა „ორთახევს შუა" ერთი დღისა და სამების გვერდით კიდევ ერთი დღის მიწა. ამ უკანასკნელში აილო საფასური (1698 წ. VIII. 15. 1450-16/119).

ყორღანაშვილი ბერუა – ქურდობა დააბრალა დათუნა დავრეშასშვილს. კაცია ზადუნასშვილმა და ასლოა ვართანასშვილმა დაარწმუნეს იგი დათუნას სიმართლეში და შეარიგეს მასთან (1691 წ. V. 1. 1450-16/121); დათუნა დავრეშაშვილის ბიჭმა სეხნიამ მას და ოთარ ყორღანაშვილს ბოსელი გაუტეხა და ძროხები მოპარა. ამის საზღაურად დათუნა დავრეშაშვილმა მას მისცა სეხნია ([1681-1700 წწ] 1450-16/100).

ყორღანაშვილი ბერუა (ვარ. ბეროა) – 1679-1699 წწ. მოწმე: თაყა ბარათაშვილის მიერ ჯანია ყარაშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VI. 1450-37/244), შერმაზან ყორღანაშვილის მიერ [ყორღანაშვილ]-იარალისშვილ-შიოშისშვილ ყორღანასათვის მიცემული წიგნისა (1690 წ. X. 1450-16/164), როსტომა მამაგულაშვილის მიერ ბეროა დაიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. X. 1450-53/211), დოლმაზა ზურიკაშვილის მიერ ყორღანაანთ ფარსადანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. IV. 1450-17/17), ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1699 წ. IX. 27. Hd-10257); მოწმე და დამწერი დათუნა დავრეშაშვილის მიერ ოთარ და ბერუა ყორღანაშვილებისათვის მიცემული საზღაურის წიგნისა ([1681-1700 წწ]. 1450-6/100).

ყორღანაშვილი ბერუკა – შვილი [ყორღანაშვილ] ოთარისა, იხ., [ძმისწული] ყორღანაშვილ ნასყიდასი, იხ.

ყორღანაშვილი გარსევან – 1635-1672 წწ. ჰყავს ძმები: პაჭა ყორღანაშვილი, იხ., შიოშ ყორღანაშვილი, იხ., ბანდია ყორღანაშვილი, იხ., შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოთარ (1670, 1672 წწ. Hd-9701, 1450-1/4), პაპუა, ნასყიდა, ათაბეგა (1672 წ. 1450-/4), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ძ მ ა – მერაბ ყორღანაშვილი, იხ. (1653 წ. Ad-951); ძ მ ი ს წ უ ლ ი იარალი (1672 წ. 1450-1/4). მ ი ჰ ყ ი დ ა: მეითარ [მანუჩარს] თავისი ყმა არაქელა (1670 წ. V. 1. Hd-9701), თავის ძმას, მერაბ ყორღანაშვილს – თავის წილში ნარგები ვანათ იაგულას საკომლო სახლ-კარით (1672 წ. VII. 1450–1/4); მ ა ს დროებით ეჭირა ნოდორეთში ჯავახიშვილების ნაქონი მამული, რომელიც როსტომ მეფემ როინ ჯავახიშვილს უბოძა (1653 წ. Ad-951); მ ო წ მ ე ფრიდონ [ყორღანაშვილის] მიერ გიორგისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. XII. 15. 1450-16/3).

ყორღანაშვილი-გარსევანიშვილები – ნაზარალიხანმა მ ა თ განუახლა სახასო აზნაურიშვილობა და ენაგეთში მამულების წყალობა (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი გივი (ვარ. **გიუნა**) – 1642-1671 წწ. ძმისწული გურგენ ყორღანაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე: რევაზ, როინა და ავდროზანა ყორღანაშვილებთან ერთად თამაზ ქემაროზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/106), გურგენ სადუნიშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1671 წ. XII. 1. 1450-1/72), თავის განაყოფ თამაზ ქიმაროზიშვილის მიერ იოსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-25/95).

ყორღანაშვილი გიორგი – [ძ მ ა] ედიშერ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი იარალი ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი გიორგი – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ზაალ, ავთანდილ, შალვა, დავითა. როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა საბარათაშვილოში, დვალთაში, ამოვარდნილი ზაქარია ბარათაშვილის მამული (1633 წ. 1450-16/93).

ყორღანაშვილი (ვარ. **ყორღანაშვილი, ყორღანაშვილ-პაპუნაშვილი**) **გიორგი** (ვარ. **გოგია**) – 1666-1693 წწ. შ ვ ი ლ ი პაპუნა ყორღანაშვილისა, იხ., ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ბერი//ბერუკა, დათუა//დათუნა, ხოსია(1672-1697 წწ. 1450: 16/3, 16/1, 16/12,16/2, 1/54, 16/6, 16/4, 16/0, 16/5, 8/66).ზურაბ (1672-1678 წწ., 1450: 16/3, 16/1, 16/12); შ ვ ი ლ ე ბ ი: სულხან (1686-1689 წწ. 1450: 1/54, 16/9, 16/5), თამაზ (1689 წ. 1450: 16/9, 16/5), პაპა, შიოშ (1689 წ. 1450-16/5); ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ფრიდონა (1672 წ. 1450-16/3), განაყოფი – რამაზ ყორღანაშვილი (1679-1688 წწ. Qd-2022, 1450-16/6). ი ყ ი დ ა: თავის ბიძაშვილ ფრიდონასაგან – ქემაროზაანთ ჭალის თავში საერთო გასაყოფი მიწა (1672 წ. XII. 15. 1450-16/3), გოგია ჰოქუშვილისაგან – კალო, საბძელი, რომელიც ესაზღვრებოდა ევანეზაშვილის მიწას, იმედაშვილის კალოს, როინას საზღვარს და მურადაშვილის [მიწას] (1678 წ. IV. I. 1450-16/12), ბაინდურ გარსუაშვილისაგან – ალგეთის პირს, კლდის არხში, მიწა (1686 წ. XI. I. 1450-16/2), ფრიდონ ნადირაშვილისგან – „მოლოდინურის ვენახი“, რომელიც

ესაზღვრებოდა ხატუაანთ და ლიპარიტასშვილის [მიწებს] (1686 წ. XII. 1450-1/54), თავის განაყოფ რამაზასაგან – მიწა, რომელიც ბარათა ბარათაშვილის მამას ყორღანაშვილებისათვის არ დაუნებებია. მეფის ბრძანებით, ყორღანაშვილებს ბარათასათვის მიწის საფასური მიუციათ. ბარათას მამამ საფასური არ მიიღო, მის ანგარიშში თავისი მსახური აზნაურიშვილი მისცა, ხოლო ნასყიდი მამული შუაზე გაუყო. ასევე გაუყო სხვა ნასყიდი და ნაწყალობევი მამულებიც (1688 წ. VI. 5. 1450-16/6), ყორხმაზ კახაბრიშვილისაგან ქათინურში ერთი დღის მიწა (1688 წ. 6. II. 1450-16/4), პაპუა ვახტანგიშვილისაგან – ნაფუზარში მიწა ბეჟიას და მარქარაშვილის მიწების მეზობლად (1689 წ. 1450-16/9), თამაზ ქემაროზაშვილისაგან – ქათინაურს ზემოთ ორი დღის მიწა, რომელიც ყარამანაშვილის და ქაიშარანათ მიწებს ემიჯნებოდა,ზევით–ხორუძურის ხევს (1689 წ. II. 13. 1450-16/5); 1450-16/1); მ ო წ მ ე: რამაზ ყორღანაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd-2022), ნაზარა ხატუაშვილის მიერ ასლამაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მოწმის ნასტიდობის წიგნისა (1693 წ. 1450-7/53), გოგია ყორღანასშვილთან ერთად – კახაბერ ყორღანაშვილის მიერ ოქოაანთ არაქელაშვილ ბეჟოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I. 10. 1450-8/66), ავთანდილ პაპუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-1/105); პურის ძვირობის დროს შეინახა ჯანია მისი ცოლ-შვილით, რომელმაც მისცა ყმობის პირობის წიგნი, რომლის მიხედვით, ჯანიას თავის დახსნისას ერთი შვილი გ ი ო რ გ ი ს ა თ ვ ი ს უნდა მიეცა ნასყიდად, ან თავი ისე უნდა დაეხსნა, როგორც ამას გ ი ო რ გ ი ყ ო რ ღ ა ნ ა შ ვ ი ლ ი მოინდომებდა (1672 წ. II. 15. ნაზარალიხანმა მ ა ს განუახლა სახასო აზნაუროშვილობისა და ენაგეთში მამულების წყალობა (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი როსტომ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. ბერუკაშვილი გიორგი (ვარ. გოგია) – 1671-1693 წწ. ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: როსებ, იხ., ბეჟან იხ. ([1676 წ.] XVII ს. IV მეოთხ.), Hd-3992, 1450-1/98); ძ მ ი ს წ უ ლ ი ასლამაზ ყორღანაშვილი (1693 წ. 150-7/53); [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] როსტია ყორღანაშვილი, იხ. გიორგი მეფემ ი გ ი და მისი ძმა ბეჟანი გაგზავნა ნაღლელთა და ტკოცელთა ჭალაზე სამამულე დავის გადასაწყვეტად ([1676-1709 წწ. Hd-3992); მ ო წ მ ე: ნაზარა ხატუაშვილის მიერ ასლამაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. 1450–7/53); თავის ძმა ბეჟანთან ერთად – ბაინდურ ხოსიტაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მეოთხ. 1450–1/98).

ყორღანაშვილი გიორგი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მეგოდრეთუხუცეს ბერ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი გიორგი – 1677-1700 წწ. ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი: ყორღანა ყორღანაშვილისა (1691 წ. 1450-16/167); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი: ავდროზან ყორღანაშვილისა

(1677 წ. 1448–3275), ბერუა ყორღანაშვილისა (1693 წ. 1450: 16/106, 16/84). მ ო წ მ ე: ავდროზა [ყორღანაშვილის] მიერ როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. 1448-3275), შერმაზან ხუციშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. I. 4-1450-7/64), შიოშ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცმული მიონის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. V. 6. 1450-1/86), ყორხმაზ ყორყანაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. II. 1450-7/60), თაყა ბარათაშვილის მიერ შიოშ ლარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VII. 1450-10/136), აკოფა ტერ-ასატურაშვილის მიერ არაქელა იეზაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX. II. 1450-8/81), მანდენა ხოსიტაშვილის მიერ ყორღანა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. V. 4. 1450-16/167), ვარაზა გერმანოზიშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილსათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. VII. 24. 1450-16/106), ბაინდურ ვახტანგაშვილის მიერ ბერუა [ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა] (1693 წ. VI. 1450-16/84), ბერუა გარსუაშვილის მიერ ამირასლან ალთუნასშვილისათვის მიცემული მინაზე უდაობის წიგნისა (1694 წ. XI. 10. 1450-30/159), კახაბერ [ყორღანაშვილის] მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. IV. 1450-17/4), ყორღანა და ფარსადან [ყორღანაშვილებთან] ერთად – მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ხეჩუაანთ მელქუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 1450-19/3), ვარაზა გერმანოზიშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 12. 1450-8/79), ქაიშარაშვილ-ზურაბიშვილ თამაზას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟანისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-8/84), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 1450-20/28), მელქუა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 1450-7/56).

ყორღანაშვილი გიორგი – [ბერა] ყორღანაშვილთან ერთად ე ს წ რ ე ბ ო დ ა თაყა და ფარსადან [ბარათაშვილების] სადავო საქმის გარჩევას ქალის თაობაზე (1670 წ. ახლო. 1450-51 /140).

ყორღანაშვილი-გიორგიშვილები – ნაზარალიხანმა მ ა თ განუახლა სახასო აზნაურიშვილობა და ენაგეთში მამულების წყალობა (1689 წ. 1450-20/41).

ყორღანაშვილი გიუნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] რევაზ ყორღანაშვილისა,იხ.

ყორღანასშვილი გოგია – ბოლნისის მამასახლისი. ძ მ ა ეპისკოპოს ფარსელისა. მ ო წ მ ე ფარსელის მიერ ოთარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მინისა და ნაზრევის გაცვლილოს წიგნისა (1686 წ. მატ. 152. N9)

ყორღანაშვილი გოდერძი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი გურგენ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი გოდერძი – შ ვ ი ლ ი ბეჟან ყორღანაშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ასლამაზ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი გორჯასპ – 1654-1692 წწ. ძმისწული გურგენ ყორღანაშვილისა, იხ., გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ავდროზანა ყორღანაშვილისა (1677 წ. 1450-1/60). მო წ მ ე: ავდროზან ყორღანაშვილის მიერ ჯანია ყორაღაშაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. III. 20. 1450-16/II), როინ ყორღანაშვილთან ერთად– პაპა ზულალაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. V. I. 1450-7/47), ავდროზან ყორღანაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. II. 17. 1450-1/60), რამაზა ყორღანაშვილის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd-2022).

ყორღანაშვილი გორჯასპ – ჰყავს [ძ მ ა] ყორღანა. მ ო წ მ ე ხუდავერდა ალიხანაშვილის მირ როსტომ ყორრანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. IX. 1450-1/58)

ყორღანაშვილი (ვარ. დავითიშვილი) გურგენ – 1633-1693 წწ. ყორიასაული (1654 წ. 1450-1/94). ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ღაღუტა (1633 წ. 1450-1/53), ავთანდილ (1633, 1642 წწ. 1456-1/53, 1/96), ზაალ (1642-1656 წწ. 1450: 1/96, 1/94, 1/102); შ ვ ი ლ ი სულხან (1642-1661 წწ. 1450: 1/96, 1/94, 16 /128, 1/102); ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: როსტომ, გივი //გიუნა, გოდერძი 1656 წ.1450-1/102), ბეჟან (1642 წ. 1450-1/96)დავით//დათუნა (1642-1661 წწ. 1450: 1/96,16 /128), გორჯასპ, იაგანა//იეგან, ფარსადან (1654-1656 წწ. 1450: 1/94, 1/102), ბეჟან (1642 წ. 1450-1/96), დავით//დათუნა (1642, 1661 წწ. 1450: 1/96,16/128), ოთარ, (1661 წ. 1450-16/128). მ ა ს უწყალობა როსტომ მეფემ ზურაბიშვილებისა და გოშფარ [ბარათაშვილის] გაყრის დროს გასამყრელოდ ალებული სოფელი კიპრუჭი ქვეშისხევში, ხოლო ხრამის პირას, კ[ა]ბრეთში, ორი კომლი: ამირჯანა და ყულიჯანა პეტროზაშვილები მამულებითურთ (1642 წ. I. 16. 1450-1/96), მანვე – ენაგეთში სამებისა დედინაშვილი და მისი ძმისწული დათია, აგრეთვე ამოვარდნილი კუტუნაურის მამული (1654 წ. 1450-1/94); ი ყ ი დ ა: ხუციასაგან – მისი ძმისწული (1633 წ. V. 6. 1450-1/53), ზურაბ ბარათაშვილისაგან – ამოვარდნილ კუტუნას ნავენახევი, ორი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა მჭედლიშვილის, ხატიაშვილის, მულამშიშვილის [მიწებს] (1656 წ. I. 1450-1/102), შიოშ ბარათაშვილისაგან – ახალშნის მინდორში ხუთი დღის მიწა ყარაშვილის მიწამდე (1661 წ. IX. 9. 1450-16/128); მ ო წ მ ე ბაინდურ ვახტანგაშვილის მიერ ხოსიტა ყორღანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. X. II. 1450-17/13).

ყორღანაშვილი-გურგენიშვილები – მ ა თ ნაზარალიხანმა განუახლა სახასო აზნაურიშვილობა და ენაგეთში მამულების წყალობა (1689 წ. Hd-1913);

მათი გლეხი მათია შავდავითაშვილი ნაზარალიხანმა უწყალობა ვახტანგ ბარათაშვილს (1693 წ. X. 25. 1448-3270).

ყორღანაშვილი დავითა – ძ მ ა გიორგი ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი დავით – მ ა მ ა გურგენ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი დავით – შ ვ ი ლ ი როსტომ ყორღანაშვილისა, იხ.

[ყორღანაშვილი] (ვარ. ყორღანაანთ ფრიდონასშვილი) დავით – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ფარსადანისა, იხ.

ყორღანაშვილი დავით – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბაინდურ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი გიორგი თურაზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. 1450-1/76).

ყორღანაშვილი დათუნა (ვარ. დათუნა) – 1663-1697 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი გურგენ ყორღანაშვილისა, იხ., შ ვ ი ლ ი პაპუნა ყორღანაშვილისა, იხ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გიორგი ყორღანაშვილი იხ., ბეჟანა, ოთარ, პაპუა (1663 წ. I. I. 1450-16/110). დათუნა დავრეშაშვილთან ერთად შეიძინა ოღულა ხუციშვილის სასახლე და „სასთაულა" მიწა (1663 წ. I. I. 1450-16/110); მ ო წ მ ე: ოღულა ხუციშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. V. I. 1450-16/165), როსტომ მამაგულაშვილის მიერ კახაბერ ყორხმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. IV. 1450–17/5).

ყორღანაშვილი დურმიშხან (ვარ. დუშია) – შ ვ ი ლ ი თამაზ ქიმარო-ზიშვილ- ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ედიშერ – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი] გიორგი, ფარსადან; შვილები: ბერა, ბესასა(?). ამზია ყარახანაშვილისაგან იყიდა მლაშის მიწა (1512 წ. IV. 16. 1450-16/129).

ყორღანაშვილი ედიშერ – მო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი პაატა ქოჩორასშვილის მიერ ქაიხოსრო ზაალიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. 1450-1/84).

ყორღანაშვილი ედიშერ – შ ვ ი ლ ი მეგოდრეთეუხუცს ბერუა ყორღა-ნაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ეჯუბა (ვარ. ეჯიბა) – 1612-1664 წწ. ზ ი ნ დ ა რ ი (1630 წ. 1450-19/17). ჰყავს ძ მ ე ბ ი: მოძმან, ზურაბ (1621-1633 წწ. 1450: 16/161, 19/17, 17/26, 1449-765), მამაჯანა (XVII ს. I ნახ. 1448-10005); ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ყორღანა, ნაზარა (1621-1633 წწ. 1450: 16/161,19/17, 17/26, 1449-765, 1448-10005), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: თმაზა, ოსიყმა (1664 წ. 1450: 19/4, 17/21). მ ა ს უწყალობეს: თეიმურაზ მეფემ – ამოვარდნილი ზაქარია ბარათაშვილის ნაქონი სოფელი ბორცისჯუარი (1621 წ. I. 7. 1450-16/161), ამავე მეფემ – საბარათაშვილოში ზურაბ სააკაძის ნაქონი სოფელი ყუელთა (1630 წ. 1450-19/17), როსტომ

მეფემ – დიდგორის ძირს ამოვარდნილი როსებ ბარათაშვილის ნაქონი სოფელ ბოციჯვარი (1633 წ. 1449-765), ამავე მეფემ, სვიმონ მეფის წინაშე დამსახურებისათვის მ ა ს განუახლა როსებ ბარათაშვილის ნაქონი სოფელ ბოცისჯვრის წყალობა (1633 წ. 1450-17/26); ი ყ ი დ ა: დათია ფირიაშვილისაგან – ახალშნურის მინდორში ოთხი დღის მიწა (1664 წ. V. 8. 1450-19/4), თამაზ სომხიშვილისაგან – „კარეჩ[ში]" (sic) ორი დღის მიწა (1664 წ. V. 8. 1450-17/21), კალერჩის (sic)მიწები შემდეგი პირებისაგან: გარსუა ყარაშ[ვილისაგან] ხუთი დღის მიწა 20 მარჩილად, თამაზა სომეხიშვილისაგან ორი დღისა 8 მარჩილად, სულხანა ფარაჯანასშვილისაგან ერთნახევარი დღისა 5 მარჩილად (XVII ს. I ნახ. 1448-10005); მ ო წ მ ე: ახალშნელ ალავერდას და გარსუა ყარასშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. IV. 14. 1450-17/7), მირზა ორბელაშვილის და ოსია ბეოშასშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. V. 15. 1450-16/160), სულხან ფარეჯანასშვილისა და შიკრიკა ხოჯასშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. V. 15. 1450-17/24), რამაზა [ყორღანაშვილის] მიერ თავის განაყოფ ზაალ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. Qd-2024), ფირია ფირაზმაშვილის მიერ ანდერმან საგინაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. II. 1450-26/101), ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობიდ წიგნისა (XVII ს. I. ნახ. 1450-17/34).

ყორღანაშვილი ზაალ – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ყარადაღა ყორღანაშვილის მიერ ფარემუზ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. V. 30. 1450-17/14).

ყორღანაშვილი ზაალ – ძ მ ა გიორგი ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ზა[ა]ლ – შ ვ ი ლ ი მერაბ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. დავითასშვილი) ზაალ – 1642-1667 წწ. ჰყავს ძ მ ა გურგენ ყორღანაშვილი იხ., შ ვ ი ლ ე ბ ი როსტომ იხ. (1658-1667 წწ. 1450-1/103, Qd-2024, 1450: 1/52, 1/99, 1/88); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი – რამაზ ყორღანაშვილი (1658 წ. Qd-2024). ი ყ ი დ ა: ზაალ ბარათაშვილისაგან მისთვის მეფისაგან ნაბოძები ყმის – დედინაშვილის სახლ-კარი და მიწა (1658 წ. VII. 4. 1450-1/103), თავისი განაყოფის, რამაზ ყორღანაშვილისაგან – ყალანდური ოთხი დღის მიწა (1658 წ. VI. 3. Qd-2024), ზაალ ბარათაშვილისაგან – ბერ[თუბ]ანში სასახლის ადგილი, ზურაბას, ნასყიდას, ეჯუბას და ბერიკა პაპანასშვილის საზღვრებამდე (1662 წ. VI. 1450-1/52), ელიზბარ ზუბიტიშვილისაგან – მისი ყმა – სუთიკა ცოლშვილით (1667 წ. I. 4. 450-1/99), ვახტანგას შვილიშვილების, ბაინდურასა და პაპუნასაგან – დღენახევრის მიწა კაჭის ხევში, ოღულა [ხუციშვილის] მიწამდე (XVII ს. მეოთხ. 1450-1/88).

ყორღანაშვილი (ვარ. **როსტომასშვილი**) **ზაალ** – 1672-1695 წწ. შ ვ ი ლ ი როსტომ ყორღანაშვილისა, იხ. (1695 წ. 1450-1/77); ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ბეჟან, გიორგი, თამაზ (1695 წ. 1450-1/77). ბადურა ზაალისშვილისაგან იყიდა წილში ნარგები მისი ყმის, გიორგი აღნაშვილი ერთი დღის მიწა ხშირობში (1695 წ. III. 1450-1/77).

ყორღანაშვილი ზაალ – იაგან ყორღანაშვილთან ერთად შეეცილა ზაალაშვილებს, ქაიხსროს და ზურაბს მუხათავის სამი დღის მიწაზე ([1695-1736 წწ. 1450-7/56).

ყორღანაშვილი-ზაალიშვილი – მ ა თ ნაზარალხანმა განუახლა სახასო აზნაურიშვილობა და მამულები ენაგეთში (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი ზაზა – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ მანუჩარისა, იხ.

ყორღანაშვილი ზალაი – მ ო წ მ ე ბაინდურ გარსუაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. XI. I. 1450-16/2).

[ყორღანაშვილი] ზალია (ვარ. **ზალინა**) – შ ვ ი ლ ი [ყორღანაშვილ] ფრიდონასი, იხ.

[ყორღანაშვილი] (ვარ. **ყორღანაანთ**) **ზალინა** – შვ ი ლ ი [ყორღანაშვილ] ფარსადანასი, იხ.

ყორღანაშვილი ზურაბ – მ დ ი ვ ა ნ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი როსტომ მეფის მიერ დავით დავითისშვილისათვის მიცემული მამულზე დავის გარიგების წიგნისა (1634 წ. X. 23. Qd-8235).

ყორღანაშვილი ზურაბ – ძ მ ა ყორღანაშვილ ეჯუბასი, იხ.

ყორღანაშვილი ზურაბ – ძ მ ა ყორღანაშვილ გიორგისა, იხ.

ყორღანაშვილი ზურაბ – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თამაზ, რამაზ. იყიდა საამ ბარათაშვილის ყმების, გოგია და დათუნა ფეიქრიშვილებისაგან შიმშილათ უბანში სამი დღის მიწა, რომელიც საამ ბარათაშვილმა წაართვა. მდივანბეგ ედიშერ [ერისთვისშვილთან] ჩივილის შემდეგ ეს მიწა მ ა ნ უკან დაიბრუნა (1682 წ. II. 20 1450-19/6).

ყორღანაშვილი (ვარ. **ყორღანასშვილი**) **ზურაბ** – მ ო წ მ ე: ოღულა ხუციშვილის მიერ დათუნა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. I. 1450-16/110), ფრიდონა [ყორღანაშვილის] მიერ გიორგისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. XII. 15. 1450-16/3), დათუნა სურამიშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-1/109), თაყა ასანბეგიშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. 1450-1/113), ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. IV. 1450-1/112).

ყორღანაშვილი (ვარ. **ყორღანაანთ**) **ზურაბა** – შვილი [ყორღანაშვილ] ფარსადანასი, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. ყორღაანთ ქემაროზაშვილი, ქიმაროზიშვილი) **თამაზ** – 1658-1689 წწ. ჰყავს ძ მ ა რამაზ იხ. (1679 წ. 1450-1/43, Qd-2022); შ ვ ი ლ ე ბ ი: დურმიშხან (1671-1689 წწ. 1450: 25 /95, 7/58, 1/43, 19/22, 16/5), ბეჟან (1671, 1679 წწ. 1450: 25/95, 1/43), ამილღაბარ (1689 წ. 1450-16/5); გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: როსებ, ბეჟან, ბერუკა, გიორგი, ბახუტა, სულხან, პაატა, ასლამაზ (1671 წ. 1450-25/95), ბეჟან, პაატა, შერმაზან, ფარსადან, ასლამაზ (1678 წ. 1450-7/58), როსტომ და მისი შვილები: ქაიხოსროვ, ზაალ, დავით (1679 წ. 1450-1/43), შიოშ (1680 წ. 1450-19/22)ყორღანაშვილები. მ ი ჰ ყ ი დ ა: თავის განაყოფებს – როსებ, ბეჟან, ბერუკა, გიორგი, ბახუტა, სულხან, პაატა, ასლამაზ ყორღანიშვილებს – მისგან აყრილი და თრიალეთზე ბატონის სახასოში წასული ყმის – ევანეზას საკომლო იმ პირობით, რომ თუ ევანეზა დაბრუნდებოდა, ისევ მ ი ს ი ყმა გახდებოდა (1671 წ. 1450-25/95), როსტომ და ქიახოსრო ყორღანაშვილებს – ხშირობში ერთი დღის მიწა (1671 წ. XII. I. 1450-1/106), თავის განაყოფ ბეჟან, პაატა, შერმაზან, ფარსადან და ასლამაზ ყორღანაშვილებს – ბოგვისხევში თავისი ყმების – ბეგალა იანგუაშვილის და შარიმანას კერძი ვენახი საწნახლით, რომელიც ესაზღვრებოდა შალვას და ხუციაანთ [მიწებს] და არდასუბნულ ნავენახარს (1678 წ. VI. 1450-7/58), თავის განაყოფ როსტომ ყორღანაშვილს თავისი ყმის – ბეგლარას შვილები: ბეროა, ზურაბა და მათი უმცროსი ძმა (1679 წ. III. 20. 1450-1/43), გიორგი [ყორღანაშვილს] თავისი სამკვიდრო ორი დღის მიწა ქათინთურში, რომელიც ესაზღვრებოდა ყარამანაშვილის და ქაიშარანთ მიწებს და რორუძურის ხევს (1689 წ. II. 13. 1450-16/5), თავის განაყოფ შიოშ [ყორღანაშვილს] ნაფუზარში ბეგალა [ყორღანაშვილის] ნაქონი ერთი დღის მიწა, რომელიც მდებარეობდა იედიგარულის მიწის თავსა და შირვანაშვილის მიწის გვერდით (1680 წ. VII. 1450-19/22); მ ო წ მ ე ოღულა ხუციშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. XI. 15. 1450-1/67), რამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტომისათვის მიცემული ვენახისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd-2022), ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. X. 1450-1/70), ბაინდურას მიერ ყორღან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. 1. 1450-16/150), ავდროზანა [ყორღანაშვილის] მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. 1450-17/28).

ყორღანაშვილი თამაზ (ვარ. **თამაზა**) – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ეჯუბა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი თამაზ – შ ვ ი ლ ი ხოსიტა//ქაიხოსრო ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი თამაზ – შ ვ ი ლ ი გიორგი ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი თამაზ – შ ვ ი ლ ი როსტომ ყორღანაშვილისა, იხ., ძმა ზაალ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი თამაზა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ყორღანა, რამაზა. მ ი - ჰ ყ ი დ ა ბერ თანდულაშვილს თავისი ორი დღის ნასყიდი მიწა ჩიჩხინაში ხატუაშვილის მიწის საზღვრამდე (1700 წ. IV. 7. 1450-16/112).

ყორღანაშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე ელიზბარ ზუნბადაშვილის მიერ ქაიხოსროვ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. 15. I. 1450-1/100), ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-/69), გურგენ სადუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/72), ზურაბთან ერთად – დათუნა სურამაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-1/109), ოღულა ხუციშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. XI. 15. 1450-1/67), ბეჟან და გიორგი ყორღანაშვილებთან ერთად – რევაზ ყორღანაშვილის მიერ როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. V. 1448-2941), დოლმაზ ზურიკაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VI. 18. 1450-1/104), ბარათა ბარათაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VI. 5. 1450-16/16), ბერუა გარსუაშვილის მიერ ამირასლან ალთუნაშვილისათვის მიცემული მიწაზე უდავობის წიგნისა (1694 წ. XI. 10. 1450-30/159), სეხნია დავრეშაშვილის მიერ ბერუა თანდულაშვილისათვის მიცემული კალოსა და საბძლის ალაგის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IV. 7. 1450-16/135), მამულა სადუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. ახლო. 1450-1/89), ბაინდურის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV. მეოთხ. 1450-1/88), ნასყიდა აღნიაშვილსა და ქიტუა აბულაშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სანისქვილის მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV. მეოთხ. 1450-16/115).

ყორღანაშვილი თანია – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი დიას დიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. I. 20. 1450-10/132).

ყორღანაშვილი (ვარ. იარალიშვილი) თაყა – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ იარალისა, იხ., შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი მერაბ ყორღანაშვილისა, იხ. დ ა მ წ ე რ ი: ბაინდურას მიერ ყორღან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. 1. 1450-16/150); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ავდროზანა [ყორღანაშვილის] მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. 1450-17/28), სეხნია დავრეშასშვილის მიერ ბერუა თანდულაშვილისათვის მიცემული კალოსა და საბძლის ალაგის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IV. 7. 1450-16/135).

ყორღანასშვილი იაგ[ა]ნა – მ ო წ მ ე პაატა ქოჩორასშვილის მიერ ქაიხოსრო ზაალისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1612 წ. V. 1450-1/84).

ყორღანაშვილი იაგანა (ვარ. იეგან) – 1654-1698 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყორღანაშვილ გურგენისა, იხ. შეეცილა ზაალ ყორღანაშვილს, ზაალაშვილ ქაიხოსროსა და ზურაბას მუხათთავის სამი დღის მიწაზე ([1695-1736წწ.] 1450-7/56); მ ო წ მ ე ბერუა ყორღანაშვილთან ერთად როსტომა მამაგულაშვილის მიერ ბეროა დაირაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. X. 1450-16/119).

ყორღანაშვილი იარალი – მ ა მ ა ყორღანაშვილ მერაბისა, იხ., ყორღანაშვილ პაატასი, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. მერაბისშვილი) იარალი – 1635-1700 წწ. გიორგი ბატონიშვილის კარის მ დ ი ვ ა ნ ი / / მ დ ი ვ ა რ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1663-1697 წწ.); შ ვ ი ლ ი მერაბ ყორღანაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი შაველ ყორღანაშვილისა, იხ.. ჰყავს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოთარ, ნასყიდა; შ ვ ი ლ ე ბ ი: თაყა, ქაიხოსრო, მერაბ, ავთანდილ, გიორგი (XVII ს. 80-იანი წწ. 1615 sic? 1450-8/76); მ ი ს ი ყმაა ბერუა მაზიტაშვილი (1686 წ. V. 1. Sd-149). მ ი ჰ ყ ი დ ა თავის ბიძაშვილ ოთარ ყორღანაშვილს თავისი აყრილი ყმების – ვახტანგაშვილების ნაქონი ოთხი დღის მიწა ხშირობში ალთუნას და ტეტიაანთ ალიხანას მიწებთან. დ ა მ წ ე რ ი ა ამ საბუთისა (XVII ს. 80-იანი წწ. 1615 წ. Sic! V. 30. 1450-8/76); დ ა მ წ ე რ ი: გიორგი ბატონიშვილის შემდეგი წყალობის წიგნებისა: დავით გაბადიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1663 წ. VIII. 27. Hd-8794), შულავრელ მამასახლის თამაზისათვის მიცემული ბაგის წყალობის წიგნისა (1663 წ. XII. 28. 1450-20/84), გიორგი თარხნიშვილისათვის მიცემული ახალდაბის მოურავობის წყალობის წიგნისა (1663 წ. VI. 27. Hd-7260), ზაქარია ბათიაშვილისათვის მიცემული სახელოსა და თარხნობის წყალობის წიგნისა (1664 წ. VI. 10. 1448-90ბ), სახლთუხუცეს დავით გაბადიძისათვის მიცემული შულავრის, თეთრიუბნის და ნაქალაქ ეკლესიის მოურავობის წყალობის წიგისა (1665 წ. IX. 22. Hd-2433), მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1666 წ. III. 22. Ad-965), დავით გაბადიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1667 წ. IX. 27. 1448-5096); აგრეთვე დამწერი: მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ხეჩუაანთ პაპუაშვილ მელქუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 1450-19/3), იასე ბარათაშვილის მიერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. VIII. 5. 1450-16/81), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IV. 1. 1450-16/95); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: თევდორე მირიანასშვილის მიერ ხოჯა როსტომასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. XI. 28. Ad-1029), თამაზ ქიმაროზაშვილის მიერ როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა

(1671 წ. 1450-25/95), აბაზა ყორღანაშვილის მიერ შიოშისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 17. 1450-16/154), თამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ ბეჟანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VI. 1450-7/58), ნადირა მირზაშვილის მიერ ივანე სულხანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. V. Sd-149), დიასამ დიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული სოფელ ეგრისის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 15. 1449-785), გიორგი მიდეგასშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IX. 15. Sd-7), თამაზ ქემაროზაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. II. 13. 1450-16/5), მანდენა ხოსიტაშვილის მიერ ყორღანა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. VI. 4. 1450-16/167), დავით ჭოლაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. VIII. 7. 1450-6/21), ნაზარა ხატუაშვილის მიერ ასლამაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. 1450-7/53), კახაბერ [ყორღანაშვილის] მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. IV. 1450-17/4), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ შერმაზან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1696 წ. მე-3. 15. 1450-16/92), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 12. 1450-8/92), ქაისარაშვილ-ზურაბიშვილ თამაზას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ზურაბისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-8/84), როსტომ მამაგულაშვილის მიერ კახაბერ ყორხმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. IV. 1450-17/5), ყორღანაანთ ფრიდონასშვილ ფირალის მიერ ხეჩუაანთ ბაღდასარასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 6. 1450-19/2), ზუბია ხოჯაშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. V. 22. 1450-17/15), თაყა ბარათაშვილის მიერ თამაზა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. II. 27. 1450-19/13), თაყა ბარათაშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IV. 6. 1450-16/85), მელქუა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XI. 1. 1450-16/169); მ ო წ მ ე და „გადამწყვეტი" ბეჟუა რამაზისშვილის მიერ ნონია მაკარისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. IV. 3. 1450-34/192); მ ი ს ი დასტურით ბაინდურა ვახტანგიშვილმა ერთი დღის მიწა მიჰყიდა ბერუა ყორღანაშვილს (1692 წ. VI. 1. 1450-16/84).

ყორღანაშვილი იარალი – ძ მ ა ყორღანაშვილ სულხანისა, იხ.

ყოტრღანაშვილი იარალი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ყორღანაშვილ ბაინდურასი, იხ.

[ყორღანაშვილი] იარალი – მ ო წ მ ე შიოტა დათინაშვილის მიერ ყორხმაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-19/25).

ყორღანაშვილი-იარალიშვილები – სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი. გიორგი მეფემ ი ს ი ნ ი სხვა ყორღანაშვილებთან ერთად გაათარხნა ცხერისა და ღორის საბალახოს პირისათვის და სამეჯინიბო ბატკნის გადასახადებისაგან. მათგან მობალახე „შიშლიკსაც" ვერ აიაღებდნენ (1684 წ. III. 17. 1448-5610).

[ყორღანაშვილი] იოთამ – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი რამაზა ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტომისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd-2022).

ყორღანაშვილი (ვარ. ყორღანიანთ) იონათამ – შ ვ ი ლ ი ყორღანიანთ ფრიდონისშვილ ფირალისა, იხ.

ყორღანაშვილი იორამ – ძ მ ა ყორღანაშვილ მანუჩარისა, იხ. მ ო წ მ ე ბეჟია ყორღანაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450-1/66).

ყორღანაშვილი კახაბერ – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ყორხმაზ ყორღანაშვილისა, იხ., ჰყაეს ძ მ ე ბ ი: მამაგულა, ქაიხოსრო// ხოსიტა, ბეგალ, აბაზა[შვილები]: ყორხმაზ, ავდროზან (1612 წ. ს. ნახ. 1450: 17/24, 17/7, 16/160, 17/34), შიოშ, ასლამაზ (1612 წ. 1450: 17/7, 17/7, 16/160). ი ყ ი დ ა: სულხან ფარეჯანაშვილისა და შიკრიკა ხოჯასშვილისაგან კაჭკაჭის ხევის პირას ორ-ორი დღის მიწა (1612 წ. V. 15. 1450-17/24), ახაშნელ ალავერდასაგან ახაშნულის მინდორში 20 მარჩილად ხუთი დღის მიწა და ათ მარჩილად გარსუა ყარასშვილისაგან, ჭაბუკასშვილის მიწის ბოლოს, სამი დღის მიწა (1612 წ. IV. 14. 1450-17/7), მირზა ორბელაშვილისა და ოსია ბეოშასშვილისაგან – ახალშნურის მინდორში სამ–სამი დღის ენდროს მიწა (1612 წ. V. 15. 1450-16/160).

ყორღანაშვილი კახაბერ – 1688-1697 წწ. შვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ყორხმაზისა, იხ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: პაპუნა, ავთანდილ (1697 წ. I. 10. 1450-8/66). მ ი ჰ ყ ი დ ა ოქრანთ არაქელასშვილ ბეჟოას ალგეთზე წისქვილის ადგილი და ერთი დღის მიწა მარქარაანთ საზღვრამდე (1697 წ. I. 10. 1450-8/66); მ ო წ მ ე პაპუა პატასშვილის მიერ ქიტია მედიასშვილისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1691 წ. V. 25. Hd-1702).

ყორღანაშვილი კვესია – 1691-1700 წწ. ელენე დედოფლის ა ზ ნ ა უ - რ ი შ ვ ი ლ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ი ყორღან. ნაზარალიხანმა გაუთარხნა გლეხები (1691 წ. 1450-19/28); მ ო წ მ ე: ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ შერმაზან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1696 წ. III. 15. 1450-16/92), ბერუა გარსუაშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 5. 1450-16/99).

ყორღანაშვილი ლამაზა – მ ო წ მ ე: ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ პაპუნა ბარათაშვილ–გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გირავ-

ნობის წიგნისა (1679 წ. Hd-4156), ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ პაპუნა ბარათაშვილ-გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1448-2942).

ყორღანაშვილი მამაგულა (ვარ. მამაგულა) – 1612-1674 წწ. შვილიშვილი ყორღანაშვილ ყორხმაზასი, იხ., შვილი ყორღანაშვილ ბაინდურისა, იხ. ძმა ყორღანაშვილ კახაბერისა, იხ., ყორღანაშვილ აბაზასი (1674 წ. 1450-16/54). მოწმე ყორღანაანთ ქემაროზაშვილ რამაზას მიერ ზა[ა]ლ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. Qd-2024), აბაზა ყორღანაშვილის მიერ შიოშ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 17. 1450-16/154).

ყორღანაშვილი მამაჯანა – ძმა ეჯუბა ყორღანაშვილისა, იხ.

[ყორღანაშვილი] მამუკა – შვილი ფრიდონა [ყორღანაშვილისა], იხ.

ყორღანაშვილი მანდენა – 1669-1700 წწ. აზნაურიშვილი (1699 წ. 1450-20/28). შვილი ხოსიტა ყორრანაშვილისა, იხ., ძმა ბაინდურ ყორღანაშვილისა, იხ. მოწმე ზაალ ბარათაშვილის მიერ პაატა ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1448-767), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 1450-20/28).

ყორღანაშვილი მანუჩარ – ძმისწული ყორღანაშვილ შერმაზანისა, იხ.

ყორრანაშვილი მანუჩარ – ჰყავს ძმა იორამ. იყიდა ვახტანგ [ბარათაშვილისაგან] წურბელაში, ტერტერას მიწის ზევით, საქცევთან, ხუთი დღის მიწა, რომელიც იზომებოდა დღეში 8 უღელი ხარის მოხნულით (1683 წ. II. 17. 1450-26/256).

ყორღანაშვილი მანუჩარ – 1696-1700 წწ. ჰყავს: შვილი ზაზა (16596 წ. 1450–19/3); ძმა ქუჩულა (1696-1700 წწ. 1450: 19/13, 16/169); ბიძაშვილები: გიორგი, ყორღანა, ფარსადან (1696 წ. 1450-19/3). მიჰყიდა: ხეჩუაანთ პაპუაშვილ მელქუას – ბოგისხევში ვენახი, რომელიც ესაზღვრებოდა ნასყიდა გარსევანიშვილის ვენახს, ფირალას და იორამას [მიწებს] (1696 წ. IX. 1450-19/3), მასვე – მიწა საწნახლით, კალო-საბძელით და ბოსლით. აგრეთვე ფირალას წილში ნარგები სავენახე, რომელიც შემდეგ ბაინდურას და მანდენა ყორღანაშვილებს მიჰყიდეს (1700 წ. XI. 1450-16/169).

ყორრანაშვილი მანუჩარ (ვარ. მანუჩარა) – მოწმე: გოგია ქოსაშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VI. 1450-16/159), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ შერმაზან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1696 წ. III. 15. 1450-16/92), ზაალ ყორღანაშვილის მიერ ქაიხოსრო ზაალიშვილისათვის მიცემული მიწაზე უდავობის პირობის წიგნისა ([1695-1736 წწ.] 1450-7/36).

ყორღანაშვილი მერაბ – 1615-1672, [1697] წწ. მდივანი/მდივანმწიგნობარი. ჰყავს მამა ყორღანაშვილი იარალი, იხ. (1635 წ. Qd-2432);

ძ მ ე ბ ი: ყორღანაშვილი პაატა, იხ., პაპუნა, ქაინდაველე, სიაუშ (1635 წ.Qd-2432), გარსევან – გაყრილი ძმა (1635-1672 წწ. Qd-2432, 1450-1/4), შ ვ ი ლ ე ბ ი: შაველ იხ. (1635-1654 წწ. Qd-2432, Sd-748), იარალი(1635-1672 წწ. Qd-2432, Sd-748, 1450-1/4), როსებ, ზაალ, ბეჟან (1635 წ. Qd-2432); ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფრიდონ (1635 წ. Qd-2432); შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი: ავთანდილ (1654-1672 წწ. Sd-748, Hd-1375, 1450-1/4), ქაიხოსრო (1654 წ. Sd-748), პაპუა, თაყა (1635 წ. Qd-2432). მ ა ს უწყალობა როსტომ მეფემ: გოსტაშაბ ბარათაშვილისაგან ნასყიდი ზემო შავნის თარხნობა, აგრეთვე განუახლა სვიმონ მეფის მიერ ნაწყალობევი სოფლები შავთა (შავნი), ფიცხისი და მოქრისი, რომელიც ადრე არდაზიანდის ეკუთვნოდა (1634 წ. VI. 27. 1448-3265), მ ი ს ი სამკვიდრო მამულები და ყმები: ენაგეთში, არდასუბანსა და ციხისში სახასო და ნასყიდი გლეხები, მერაბის განაყოფის ამოვარდნილი შემაზანის კერძო საგლეხო სოფლის მეოთხედი, რომელიც გერმანოზ ბარათაშვილისაგან ჰქონიათ ნასყიდი; ენაგეთშივე – მერაბის მიერ ყაენის კარიდან ნაშოვნი მამული დურნუკის ბოლოს, ნასოფლარი ჯიგრაშენი, ლისში ჯავახიანთაგან მოურავ სა[ა]კაძეზე გაყიდული სოფელი წოდორეთი, ქციას გაღმა – ამოვარდვილი იოპა ბარათაშვილის კუთვნილ სოფელ შოშილეთში ორი საკომლო, გადაშენებული გიორგი და პაპუნა არდაზიანდიშვილების ნაქონი მამული, რომელიც მისთვის ჯერ კიდევ ბაგრატ მეფესა და სიმონ მეფეს უბოძებია: ჯავახიანთაგან ნასყიდი წოდორეთი და მასზე მსახლობელი პაატა მირიანაშვილი და ქემაროზა ბობაშვილი, არდაზიანდიშვილების ნაქონი სოფელი ვანანი ვეძისხევში, ერთი გლეხი და ერთი ნაოხარი საკომლო; სახასო ნაოხარი ნასოფლარი მოქრისი და ფიცხისი; გოსტაშაბ ბარათაშვილთან სადავოდ გამხდარი და მისგანვე ნასყიდი ნაოხარი ზემო შავნი კილოვნის ხევში მონასტრით, დიდგორის შარამდე და სხალნარამდე, რომელიც სიმონ მეფეს უწყალობებია მერაბისთვის: სასახლე, რომელიც დიდ შიმშილობაში ვანელ მკვიდრ გლეხ იორდანეს მერაბისათვის მიეყიდნა, მის გარშემო „ოთხის დღის მიწა: ორი დღისა „სასახლის კარში“ და ორის დღისა შარას ზედათ, „გრძელს მიწებში“. „ყიზილბაღის ქვეყანაში" მერაბი მეფეს თან ხლებია და მისთვის ერთგულად უმსახურია, რისთვისაც როსტომ მეფემ მ ა ს უბოძა: ამოვარდნილი მიწობლიძის სამკვიდრო მამული – სოფელი გუდალეთი მონასტრით, სასახლით, სასახლოს ხოდაბუნით და მეფეთაგან მინდორში ხატისთვის შეწირული მიწებით; შეშაბერიძის ზემოთ სახასო ურიაყოფილი ალმასა მამულით; წინარეხის ბოლოს მოურავ სააკაძის ნაქონი სასახლე და ზვარი, ეზატის წყალს გამოღმა მდებარე [მიწები] (1635 წ. IX. 10. Qd-2432), მ ა ს „ნასყიდობით დაუმკვიდრა“ როსტომ მეფემ ენაგეთის ახალშენში ვარაზ და იოსებ გერმანოზიშვილების მამული, რომელიც ადრე შიოშ და თამაზ [ბარათაშვილებს] რგებოდათ წილში და ნასყიდი ჰქონდა მერაბს (1644 წ. VI. 15. 1450-1/2), აგრეთვე უწყალობა ენაგეთში, შიმშილიანთ უბანში, თორმეტი დღის საყანე და საქერე მიწა (1657 წ. VII. 24. 1450-20/44); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა:

ძმებთან ერთად თბილელ [ელისე] საგინაშვილთან ნასოფლარ ფიცხისზე. მ ი ს ი მტკიცებით, ფიცხისი არდაზიანისშვილების, გიორგის, პაპუნას და მათი შვილის, შიოშის ნაქონი მამული იყო, რომელიც უპატრონოდ დარჩენილა და მეფეს მისთვის უბოძებია (1635 წ. 14. 11. 1449-2649), ბარათაშვილებთან – ზემო შავანის თაობაზე. პაპუნა ბარათაშვილის მამას გოსტაშაბს მ ი ს თ ვ ი ს და მისი შვილებისთვის მიუყიდია ნასოფლარი ზემო შავნი, რომელზედაც პაპუნა შეედავა ყ ო რ ღ ა ნ ა შ ვ ი ლ ე ბ ს. პაპუნას მტკიცებით, გოსტაშაბს მთელი ზემო შავნი არ მიუყიდია მათთვის. შაჰნავაზის გადაწყვეტილებით, პაპუნას სიძეს – პაპუნა სააკაძეს უნდა დაეფიცა, რომ ზემო შავნის მესამედზე მეტი გოსტაშაბს არ გაუყიდია. დავის გადაწყვეტილების შედეგად პაპუანამ მთლიანად მიჰყიდა ზემო შავნი მ ე რ ა ბ ყ ო რ ღ ა ნ ა შ ვ ი ლ ს: ზევით საარნივის კლდის ზევით, საქოლავის ბოლოს, დიდ გორამდე, მოქრისის საზღვრამდე, სადილმო შარამდე (1661 წ. 15. III. Hd-1375); ი ყ ი დ ა იოვანე აფხაზისგან – მისი მკვიდრი ყმა ფირია. ეს უკანასკნელი სთონეთიდან წამოსულა და მოქრისში დასახლებულა, რომელსაც მ ე რ ა ბ ი აშენებდა (1654 წ. III. Sd-13755); თავის ძმის გარსევან ყორღანაშვილისაგან – ადრე, გაყრის დროს „ვანათ წილში ნარგები საკომლო" (1672 წ. VII. 1450-1/4); გ ა ა რ ი გ ა: შაჰნავაზის ბრძანებით, ბოქაულთუხუცეს ზაალ ფალავანდიშვილთან ერთად – ზემო და ქვემო ბოლნელთა დავა საყდრის მიწებზე. უფრო ადრე, მასვე გაურიგებია სამწევრელთა და ბოლნელთა დავა ამავე მიწებზე და საქმე ზემო ბოლნელთა სასარგბლოდ გადაუწყვეტია (1670 წ. 29. VIII. 1449-32/360); როსტომ მეფესთან, სახლთუხუცეს ბიძინა ჩოლოყაშვილთან და ელისე [საგინაშვილთან] ერთად მისცა გაყრის წიგნი და თან მამული „გაუბარათა" თაყა, ბირთველ, მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს ([1653-1658 წწ.] Hd-14 665); დ ა მ წ ე რ ი: გიორგი ბატონიშვილის მიერ ფრიდონ იაკობისათვის მიცემული სახელოს წყალობის წიგნისა (1631 წ. Sd-725ბ); როსტომ მეფის მიერ: ეჯიბა ყორღანაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1450-17/26), სახლთუხუცეს ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული აზნაურიშვილობის წყალობის წიგნისა (1633 წ. Hd-1465), ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 25. XII. 1450-12/129), საამ საგინაშვილისათვის მიცემული სოფლისა და მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1449-1268), ეჯიბა ყორღანაშვილისათვის ბოძებული სოფლის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1449-765), სახლთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულისა და გლეხების წყალობის წიგნისა (1634წ. 1450-12/119), იმედა იმნაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1634წ. Ad-931), იოათამ და ბეჟან ამილახვრებისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1634 წ. Hd-2301), გოსტაშაბ ბარათაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის განახლების წიგნისა (1634 წ. 1448-3272), დავით ელიოზისძეგედევანიშვილისათვის მიცემული მამულის და სახელოს წყალობის განახლების

წიგნისა (1634 წ. XVII. VI. Qd-388); მარიამ დედოფლის მიერ ბეჟან ჩხეიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1634 წ. 1450-35/117); როსტომ მეფის მიერ: თაყა თუმანიშვილისათვის მიცემული სოფელ ჯოლიზას წყალობის წიგნისა (1635 წ. VI. 14. Ad-972), სეფედავლე წერეთელაშვილისათვის მიცემული მამასახლისობისა და სითარხნის წყალობის წიგნისა (1636 წ. VII. 2. 1450-25/126), ბაინდურ დალალაშვილისათვის მიცემული მამულების წყალობის განახლების წიგნისა (1636 წ. IX. 4. 1450-48/152), შარუა [მაერაშვილისათვის] მიცემული მიწის წყალობის განახლების წიგნისა (1636 წ. 1450-51/238), სიაუშ სოლაღაშვილისათვის მიცემული გლეხების წყალობის წიგნისა (1637 წ. I. 4. Sd-743), ზაქარია მაყაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1637 წ. Hd-14481), იოთამ კორინთელისათვის მიცემული ყმა-მამულის განახლების წიგნისა (1639 წ. VIII. 24. 1450-26/275), ფალავანხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1639 წ. 1450-2/139), გიორგი ბატონიშვილის მიერ თუმანიშვილებისათვის ბოძებული შულავერის მოურავობის წყალობის წიგნისა (1639 წ. Qd-219), ბეჟან და რამაზ თულაშვილებისათვის ბოძებული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1641 წ. VIII. 24. Qd-1677), გურგენ ყორღანაშვილისათვის ბოძებული სოფლისა და გლეხების წყალობის წიგნისა (1642 წ. I. 16. 1450-1/96), პაპუნა ბათიაშვილისათვის ბოძებული სახელოსა და მამულის წყალობის წიგნისა (1642 წ. III. 4. 1448-90), ფაფილა გოგრიშვილისათვის ბოძებული გლეხებისა და მამულის წყალობის წიგნისა (1642 წ. II. 15. Sd-577), თამაზ ბარათაშვილისათვის ბოძებული მამულის წყალობის წიგნისა(1643 წ. III. 12. Hd-14445), გერმანოზ ბარათაშვილისათვის ბოძებული სოფლის წყალობის წიგნისა (1643 წ. VIII. 24. 1450–14/9), ქუაბულ, ზაალ და იოთამ მაჩაბლებისათვის ბოძებული გლეხების წყალობის განახლების წიგნისა (1644 წ. 1448-86), სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული ატენის საყდრის, ზერისა და ბოსტნის შეწირულების წიგნისა (1646 წ. VI. 7. 1449-1765); შანაზარ მურაჩაშვილის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ბატონყმობის წიგნისა (1646 წ. VI. 10. 1450-53/97); როსტომ მეფის მიერ: გივი ზევდგინიძისათვის ბოძებული მამულის წყალობის წიგნისა (1646 წ. VIII. 21. Hd-2133), ლეონ წურქისტანიშვილისათვის ბოძებული წილში წარგები ყმა-მამულის დამტკიცების წიგნისა (1646 წ. 1450-18/89), ასანბეგ [ბარათაშვილისათვის]ბოძებული გლეხების წყალობის წიგნისა (1647 წ. III. 15. 1450-11/1), გიორგი გორგიჯანასშვილისათვის ბოძებული წისქვილისა და რუს წყალობის წიგნისა (1647 წ. IX. 15. 1449-1762), გიორგი ბარათაშვილისათვის ბოძებული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1649 წ. II. 27. 1450-2/150), პაპუნა შანშიაშვილისათვის ბოძებული სოფლების წყალობის განახლების წიგნისა (1651 წ. IV. 17. 1449-1001), ბაირამ-ყულისათვის მიცემული ბაზიერთუხუცესის სარგოს გაჩენის წიგნისა (1652 წ. VII. 1461-3/35); ვახტანგ მეფის მიერ გიორგი ბარათაშვილისათვის ბოძებული მამულის წყალობის წიგნისა (1656 წ. IX. 14.

1450-38/41); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე შაეერდა არდაშელაშვილის მექვაბიშვილებთან და ალმურშვილებთან სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1638 წ. III. 20. Qd-9814).

ყორღანაშვილი მერაბ – [ძ მ ა] ავთანდილ ყორღანაშვილისა, იხ., შ ვ ი ლ ი იარალი ყორღანაშვილისა, იხ. ყორღანაშვილი-მერაბაშვილები – ნაზარალიხანმა მ ა თ განუახლა სახასო აზანურიშვილობის და ენაგეთში მამულების წყალობა (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი მოძმანა – ძ მ ა ეჯუბა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ნაზარა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ეჯუბა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ნასყიდა – 1672-1697 წწ. შ ვ ი ლ ი გარსევან ყორღანაშვილისა, იხ., ძ მ ა ოთარ ყორღანაშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი იარალი ყორღანაშვილისა, იხ., ჰყავს [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ბერუკა (XVII ს. II ნახ. 1450-19/2). ი ყ ი დ ა გიორგი [ბარათაშვილისაგან] ენაგეთში მისი ყმის, ხატიას სახლ-კარი (XVII ს. II ნახ. 1450-19/2); მ ო წ მ ე როსტომა მამაგულაშვილის მიერ ბეროა დაიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. X. 1450-53/211).

ყორღანასშვილი ნურალა – ბაინდურ ყორღანაშვილის, იხ. ამოვარდნილი [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]. იყო მ ო წ მ ე გიორგი თურაზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. 150-1/76).

ყორღანაშვილი ოთარ – ძ მ ა ბეჟან ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ოთარ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი გურგენ ყორღანაშვილისა, იხ., ძ მ ა დათუნა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ოთარ – 1670-1697 წწ. შ ვ ი ლ ი გარსევან ყორღანაშვილისა, იხ., ჰყავს ძ მ ე ბ ი: პაპუა (1687-1688 წწ. 1450: 16/165, 16/159, 17/28), ნასყიდა (1687-1697 წწ. 1450: 16/165, 16/159, 17/15, 8/76), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: პაპა(1687-1697 წწ. 1450: 16/165, 17/15, 8/76), ათაბაგ (XVII ს. 70/80-იანი წწ. 1697 წ. 1450-15/15, 8/76), შვილი ბერუკა (XVII ს. 70/80-იანი წწ. 1450-8/76). ი ყ ი დ ა: ოღულა ხუცისშვილისაგან – თავთას წვერზე დათუნა სურამასშვილისეული მიწა ტერასატურას, ავდროზანას და მამუკელასშვილის მიწამდე (1687 წ. V. 1. 1450-16/165), გოგია ყორღანაშვილისაგან – ბოგისხევში ჯანიკაშვილისაგან ნასყიდი ჩოხლიკაური მიწა (1688 წ. VI. 1. 1450-16/159), ავდროზანა [ყორღანაშვილისაგან] – ბეჟიტაშვილის და ზურაბ ნერსესაშვილის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა გარსუაშვილის, ყორღანას და ჭუტაკერას მიწებს (1688 წ. IV. 1450-17/28), ზუბია ხოჯაშვილისაგან – ერთი დღის მიწა რევაზიშვილის მიწამდე (1697 წ. V. 22. 1450-17/15), თავისი ბიძაშვილის იარალ ყორღანაშვილისაგან – მისი აყრილი ყმების, ვახტანგიშვილების, ნაქონი ოთხი დღის მიწა ხშირობში, რომელიც ალთუნას და ჭეჭიაანთ ალიხანას მიწებს ემიჯნებოდა (1615 წ. (sic) XVII ს. 70/80-იანი წწ. V. 30. 1450-8/76); მ ო წ მ ე ოღულა ხუციშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. XI. 15. 1450-1/67).

ყორღანაშვილი ოთარ – მას და ბერუა ყორღანაშვილს დათუნა დავრეშაშვილის ბიჭმა სეხნიამ გაუტეხა ბოსელი და მოპარა ძროხები, რის საზღაურადაც დათუნა დავრეშაშვილმა მათ თავისი ბიჭი სეხნია მისცა ([1681-1700 წწ.] 1450-16/100).

ყორღანაშვილი ოთარ – 1678-1689 წწ. მოწმე: ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. IV. 1450-1/112), თაყა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. 15. 1450-1/50), პაპუა ვახტანგიშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-16/9).

ყორღანაშვილი ოსიყმა – [სახლიკაცი] ყორღანაშვილ ეჯუბასი, იხ.

ყორღანაშვილი პაატა (ვარ. ბატა, პატა) – 1622-1643 წწ. ენაგელი. სამეფო კარის მუშრიბი, მდივანმწიგნობარი. ჰყავს მამა იარალი ყორღანაშვილი; ძმები: ყორღანაშვილი მერაბ, იხ., პაპუნა, ქაინდავლე, გარსევან, შიოშ; ძმისწული ფრიდონ (1642 წ. Sd-1014). საფიცრის წიგნი მისცა მახარებელ სულხანიშვილს მამულზე უდავობის შესახებ, შეჰპირდა, რომ არ შეეცილებოდა წოდორეთში სულაურის ნაქონ ქემაროზას ვენახის თავში მდებარე ორი დღის მიწაზე (1642 წ. II. 12. Sd-1014); დამწერი და მოწმე ალათაგ ხერხეულიძის მიერ ბერუა ქუბასშვილისათვის მიცემული მიწისა და საქონლის წყალობის წიგნისა (1622 წ. Hd-2895), გიორგი ვარამიშვილის მიერ სახლთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმობის წიგნისა (1628 წ. II. 19. 1450-12/117); დამწერი სვიმონ მეფის მიერ: ივ[ანე] ჯავახიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1626 წ. VIII. 12. Hd-14431), თაყა თუმანიშვილისათვის მიცემული დარბაზის წყალობის წიგნისა (1626 წ. VII. 28. Sd-530), ამილ[ბარ] და ყაფარბეგ ბარათაშვილებისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1626 წ. VIII. 16. Hd-2160), [თამაზბეგისათვის] მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1626 წ. XII. 15. 1448-5551), მახარებელ კოტრაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1626 წ. XII. 15. 1448-5551)ბოქაულთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვიისათვის] მიცემული ქალაქის მოურავობის წყალობის წიგნისა (1626 წ. VI. 15. 1450-32/341), ჯაჰანბანუმ დედოფლის მიერ აიდოლმიშ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1626 წ. VIII. 27. 1450-38/31); სიმონ მეფის მიერ: [შიოშ სოლალაშვილისათვის] მიცემული სოფელ შინდისში მამულის წყალობის წიგნისა (1626 წ. XII. 16. Sd-739ბ), დონმაზ გოგიბა[შვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1627 წ. 1450-9/18); ჯაჰანბანუმ დედოფლის მიერ: ავთანდილ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1627 წ. 1450-15/30), სახლთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1628 წ. II. 21. Hd-10.233), ავთანდილ აბაშისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1628 წ. VI. 4. 1450-

15/51), ბოქაულთუხუცეს ფალევანხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1628 წ. 1450-2/146), ბატონიშვილ ხორეშანისათვის მიცემული ვენახის წყალობის წიგნისა (1629 წ. IX. 2. 1450-33/67), მანგლელებისათვის მიცემული ბრძანებისა სუფრაჩ ავთანდილ [ბარათაშვილის] მოურავად დანიშვნის შესახებ (1629 წ. IX. 2. 1448-3262); სიმონ მეფის მიერ ფალევარხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1629 წ. 1450-26/268-5); ჯაჰანბანუმ დედოფლის მიერ სუფრაჩ ავთანდილ ბარათაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1630 წ. 1450-15/29), სტეფანა მჭედლიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. 1450-17/23); როსტომ მეფის მიერ დავით დავითისშვილისათვის მიცემული ზემო ახალდაბის მოურავობის წყალობის წიგნისა (1634 წ. სს. II. 189), მარიამ დედოფლის მიერ ზურაბ ყაფარაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1635 წ. 1450-49/44), როსტომ მეფის მიერ [შიოშ] სოლალაშვილისათვის მიცემული კუმისის წყალობის განახლების წიგნისა (1636 წ. Sd-742); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე შაჰვერდა იეანგულისშვილის მიერ მახარე თეთრაძისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1643 წ. IV. 5. 1450-7/110), მის მიერვე მახარებელ სულხანიშვილებისათვის მიცემული მამულზე უდავობის ფიცის წიგნისა (1642 წ. II. 12. Sd-1014), შიოტა დათონასშვილის მიერ ყორხმაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-19/25), შაიკა შიხაშვილის მიერ ყორხმაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-4/254); მ ო წ მ ე : შაიკა შაიკაშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს.I ნახ. 1450-4/254).

ყორღანასშვილი პა[პ]ტა – დ ა მ წ ე რ ი ოთარის მიერ ბერუა იაგულასშვილისათვის მიცემულის მიწის წყალობის წიგნისა (1663 წ. I.22. 1450-32/355).

ყორღანაშვილი პაატა – [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ყორღანაშვილ როსებისა, იხ., შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ბეჟანისა, იხ.

ყორღანაშვილი-პაატაშვილები – მ ა თ ნაზარალხანმა განუახლა სახასო აზნაურიშვილობა და ენაგეთში მამულების წყალობა (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი პაპა – შვილი ბეჟან ყორღანაშვიისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. ყორღანაანთ რევაზასშვილი) პაპა – შვილი რევაზ ყორღანაშვილისა, იხ. (1696 წ. 1450-8/75). ოქუანთ არაქელაშვილ ბეჟუას მ ი პ ყ ი დ ა თავისი მკვიდრი ხუთი დღის მიწა, აქიდან სამი დღისა „ღირაღვავაში" ყუზანაანთ ბეროანთ, გიორგის, ცაღანიანთ, იეგანსა და მამუკაანთ მიწების მეზობლად (1696 წ. VI. I. 1450-8/75).

[ყორღანაშვილი] პაპა – შ ვ ი ლ ი როსტომ [ყორღანაშვილისა], იხ.

ყორღანაშვილი პაპა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოთარ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. პაპუნაშვილი) პაპა – შ ვ ი ლ ი გიორგი ყორღანაშვილისა, იხ.

[ყორღანაშვილი] პაპა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერუა ყორღანაშვილისა. მ ო წ მ ე ალიხან სააკაშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IV. 15. 1450-16/125).

ყორღანაშვილი პაპა – მ ო წ მ ე ნასყიდა აღნიასშვილისა და ქუთუა აბულაშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სანისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-16/115).

ყორღანაშვილი პაპუა – 1664-1683 წწ. შ ვ ი ლ ი შაველ ყორღანაშვილისა, იხ. (1681-1683 წწ. 1450-1/101, Hd-1781, 9285, 1450: 6/42, 19/6, 1448-1291). დ ა მ - წ ე რ ი: იაგანა პაპუაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. XI. 1450-7/6), ბეჟან სააკაძის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. VI. 17. 1450-1/101), არაზა ტერ-სტეფანაშვილის მიერ დოლმაზა შანშ[ი] აშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. 1. Hd-1781), ყაფლან ყაზარაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. 1. Hd-9285), გოდერძი რევიშვილის მიერ ბაინდურ შანშ[ი]აშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. I. 18. 1450-6/42), საამ ბარათაშვილის მიერ ზურაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის დანებების წიგნისა (1682 წ. II. 20. 1450-19/6), იარალის მიერ სალამხანა მელიქსეთაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის განახლების წიგნისა (1683 წ. I.5. 1448-1291).

ყორღანაშვილი პაპუა – ძ მ ა დათუნა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი პაპუა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი მერაბ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი პაპუა – შ ვ ი ლ ი გარსევან ყორღანაშვილისა, იხ., [ძ მ ა] ოთარ ყორღანაშვიისა, იხ.

ყორღანაშვილი პაპუნა – 1635-1658 წწ. მ ე ჯ ო გ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი. ძ მ ა მერაბ ყორღანაშვილისა, იხ., პა[ა]ტა ყორღანაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე რამაზ [ყორღანაშვილის] მიერ ზა[ა]ლ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. VI. 3. Qd-2024).

ყორღანაშვილი პაპუნა – 1606-1693 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, იხ., ბერუა, იხ., დათუნა//დათუა, ხოსია (1666 წ. 1450-16/8); შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ავთანდილ ყორღანაშვილი, იხ. ტერ-ასატურა ხუციშვილისაგან ბოგვისხევში ი ყ ი დ ა მიწა (1666 წ. 1450-16/8).

ყორღანაშვილი პაპუნა – შ ვ ი ლ ი ყორხმაზ ყორღანაშვილისა, იხ., ძ მ ა კახაბერ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. ქემაროზაშვილი) რამაზა – 1658-679 წწ. შ ვ ი ლ ი ზურაბ ყორღანაშვილის, იხ. ჰყავს ძ მ ა თამაზ (1658-1679 წწ. Qd-2024, 1450-1/43), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქემაროზა (1658-1679 წწ. Qd-2024, 2022), ყარადალ ყორღანაშვილი, იხ. ხოსია (1679 წ. Qd-2022); გ ა ნ ყ ო ფ ე ბ ი: ყორღანაშვილ-დავითასშვილი ზაალ და მისი შვილები როსტომ და ბეროა (1658-1679 წწ. Qd-2024, 150-1/43, Qd-2022),

ყორღანაშვილ–პაპუაშვილი გიორგი (1679-1688 წწ. Qd-2022, 1450-16/6), ითამ ყორღანაშვილი (1679 წ. Qd-2022). მიჰყიდა ზაალ [ყორღანაშვილს] ყალანდური ოთხი დღის მიწა (1658 წ. VI. 3. Qd-2024), როსტომ ყორღანაშვილს – თავისი ყმა ზეგელაშვილი ვენახით და ათი დღის მიწით – ოთხი დღისა პაპისგორში და ექვსი დღისა არდასუბანში (1679 წ. Qd-2022); მ ო წ მ ე თავისი ძმის, თამაზ [ყორღანიშვილის] მიერ როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III. 20. 1450-1/43).

ყორღანაშვილი რამაზა – შ ვ ი ლ ი თამაზა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი რევაზ – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: როინა, ადროზანა და გიუნა. მათთან ერთად მ ო წ მ ე ა თამაზ ქემაროზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/106).

ყორღანაშვილი რევაზ (ვარ. რევაზა) – 1671-1690 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი პაპა//პაპუა (1684-1690 წწ. 1448-2941, 1450-19/10), სულხან (1690 წ. 20. 1450-19/10); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი – როსტომ და მისი შვილები: ქაიხოსრო, დავით, ბეჟან, გიორგი (1684 წ. 1448-2940), ყორღანა, ჯიმშიტა, შიოშ (1690 წ. 1450-19/10). მ ი ჰ ყ ი დ ა: თავის განაყოფ როსტომ ყორღანაშვილს თავისი ყმის ოქუასშვილის მიწა – სამი დღისა „ღვირღალაჩი," რომელიც ქოსაშვილის მიწას ესაზღვრებოდა (1684 წ.V. 1448-2941), თავის განაყოფებს ყორღანა, ჯიმშიტა და შიოშ [ყორღანაშვილებს] – ნაფუძარში ერთი დღის მიწა, რომელიც ვართანაშვილისა და ლარიბაშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა და – ასევე ერთი დღის მიწა კაჭკაჭისხევში რამაზ და როინას მიწამდე (1690 წ. III. 20. 1450-19/10); მ ო წ მ ე: გურგენ სადუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/72), როინა, ადროზა და გიუნა ყორღანაშვილებთან ერთად თამაზ ქემაროზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/106). ფრიდონ ნადირაშვილის მიერ ზურაბ ყორხმაზაშვილისათვის მიცემული სავენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. II. 10. 1450-16/127), ბარათა ბარათაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VI. 5. 1450-16/6).

ყორღანაშვილი როინ – 1658-1693. ციხისში მისი აკოფა ბარიაშვილი ნაზარალიხანმა მამულით უწყალობა ვახტანგ ბარათაშვილს (1693 წ. X. 25. 1448-3270); დ ა მ წ ე რ ი: ზაალ ბარათაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. VII. 4. 1450-1/103), ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. IX. 1450-16/105), ჯანიას მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1672 წ. II. 1450-16/1), გოგია ჰოქუაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილსათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. IV.1. 1450-16/12), ფრიდონ ნადირაშვილის მიერ ზურაბ ყორხმაზაშვილისათვის მიცემული სავენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. II. 10. 1450-16/127); დ ა მ წ ე რ ი

და მ ო წ მ ე: თამაზ ყორღანაშვილის მიერ შიოშ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. VII. 1450-19/22), ფრიდონ ნადირაშვილის მიერ ავთანდილ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სავენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-16/124); მ ო წ მ ე: რევაზ, ადროზან და გიუნა ყორღანაშვილებთან ერთად თამაზ ქემაროზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/106), ავდროზან, შერმაზან და იორამ ყორღანაშვილებთან ერთად ბეჟია ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტომისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450-1/66), გორჯასპ ყორღანაშვილთან ერთად პაპა ზულალაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. V.1. 1450-7/47), შიოშ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. V.6.1450-1/86), თამაზ ქემაროზაშვილის მიერ გიორგი პაპუნასშვილ-[ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. II. 13. 1450-16/5), დათუნა დავრეშაშვილის მიერ ოთარ და ბერუა ყორღანაშვილებისათვის მიცემული საზღაურის წიგნისა ([1681-1700 წწ.] 1450-16/100).

ყორღანაშვილი (ვარ. **შალვაშვილი**) **როინ** – ნაზარალხანმა მ ა ს განუახლა სახასო აზნაურიშვილობის და ენაგეთში მამულების წყალობა (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი როსებ – [შ ვ ი ლ ი] ყორღანაშვილ მერაბისა, იხ. მ ო წ მ ე დავითა თუშმალიშვილის მიერ გივი რევიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Sd-4).

[ყორღანაშვილი] როსებ – ავდროზ ბაინდურაშვილ-ყორღანაშვილის გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. მ ო წ მ ე ავდროზ ბაინდურაშვილის მიერ როსტომ დავითიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. II. 17. 1448-3275).

ყორღანაშვილი როსებ – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: ბეჟან, გიორგი; [შვილები]: ბახუტა, სულხან; [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი]: ასლამაზ, პაატა; გ ა ნ ა ყ ო ფ ი თმაზ ქიმაროზიშვილი, რომლისგანაც იყიდა „თრიალეთზე ბატონის სახასოში" წასული ყმის, ევენეზას საკომლო იმ პირობით, რომ, თუ ევანეზა დაბრუნდებოდა, ყმად კვლავ ძველ პატრონს დარჩებოდა (1671 წ. 1450-25/95).

ყორღანაშვილი როსებ (ვარ. **როსაბ**) – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: მამულა სადუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. ახლოს) 1450-1/89), ბა[ა]ინდურის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მეოთხ. 1450-1/88).

ყორღანაშვილი როსტომ – ი ყ ი დ ა გიორგი თურაზაშვილისაგან ლიპარიტისშვილის საბოსტნე (1615 წ. 1450-1/76).

ყორღანაშვილი როსტომ – 1642-1688 წწ. მ ო ლ ა რ ე (1677, 1678 წწ. 1450:7/58,1/55), ხელმწიფის ქ ი ლ ი ფ თ ა რ ი (1685 წ. 1450-1/86). ჰყავს მ ა მ ა ზაალ ყორღანაშვილი, იხ. (1679 წ. ახლო 1450-1/89); ბ ი ძ ა ყორღანაშვილი

გურგენ იხ., შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქაიხოსრო (1671-1688 წწ. 1450: 1/69, 1/166, 1/72, 1/109, 1/55, 1/67, 1/113, 1/112, 1/70, Qd-2022, 1450: 1/43, 1/50, 1/101, 1/110, 1448: 2941, 1/86, 1/66, 1/91, 1/104, 1/95, 1/89, 1/98), ზაალ იხ. (1672-1688 წწ. 1450: 1/109, 1/55, 1/76, 1/112, 1/70, Qd-2022, 1450: 1/43, 1/50, 1/101, 1/110, 1/86, 1/91, 1/104, 1/95, 1/105, 1/98), დავით (1677-1685 წწ. 1450: 1/55, 1/67, 1/113, 1/112, 1/70, Qd-2022, 1450: 1/43,1/50, 1/101, 1/110, 1148-2941, 1450-1/86), ბეჟან (1679-1688 წწ. 1450: 1/70, 1/50, 1/101, 1448-2941, 1450: 1/86, 1/66, 1/91, 1/104, 1/95, 1/105, 1/98), გოირგი (1681-1688 წწ. 1450: 1/101,1/110, 1448-2941, 1450: 1/86, 1/66, 1/91, 1/104, 1/95, 1/105, 1/98), პაპა (1684, 1687 წწ. 1448: 2941, 1450-1/66), სულხან (1687-1688 წწ. 1450: 1/66, 1/91, 1/104, 1/95, 1/98), თამაზ (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-1/105), გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი თამაზ ქიმაროზაშვილი (1671 წ. 1450-20/95), რამაზ ყორღანაშვილი (1679 წ. Qd-2022), თამაზ და რამაზ ყორღანაშვილები და მათი შვილები დუშია და ბეჟან (1679 წ. 1450-1/43), რევაზ ყორღანაშვილი (1684 წ. 1448-2941), ბეჟია ყორღანაშ-ვილ-მამაგულაშვილი (1687 წ. 1450-1/66). ი ყ ი დ ა: თაყა ასანბეგიშვილისაგან –„ორდიაში" მჭედლიშვილის ნაქონი დღენახევრის მიწა (1663 წ. XII. 1. 1450-1/108), ქაიხოსრო ბარათაშვილისაგან – ხშირობაში ნარიმა სადუნაშვილის ორი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ხუცის მიწას (1671 წ. 1450-1/69), თამაზ ქიმაროზაშვილისაგან ხშირობაში ერთი დღის მიწა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/106), გურგენ სადუნაშვილისაგან – ხშირობში დღენახევრის მიწა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/72), დათუნა სურამაშვილისაგან – პაპისგორში ხატიას მიწის გვერდით სამი დღის მიწა (1672 წ. 1450-1/109), ბერიკ[ა] პაპანაშვილისაგან დანპალის ბოლოს ორი დღის მიწა (1677 წ. X. 22. 1450-1/55), ოღულა ხუციშვილისაგან – მისი ნასყიდი მიწა მერუბანში, საბოსტნე სარწყავი და ურწყავი, რომელიც ესაზღვრებოდა სადუნიშვილის, ტერ-ვართანას, სურამაშვილის, პაპანაშვილისა და ნადირაშვილის მიწებს (1678 წ. XI. 15. 1350-1/67), თაყა ასანბეგიშვილისაგან – ბოგისხევში კირაკოზა არაქელაშვილის ვენახის თავში მჭედლიშვილის ორი დღის მიწა (1678 წ. 1450-1/113). ზუბიტა ფირუაშვილისაგან „ორდიაში" სამი დღის მიწა, ორი დღისა ახალშნურ მინდორში, ყორღანიანთ მიწის ქვემოთ მდებარე ნურალაშვილ ალთუნასეული მიწა (1678 წ. IV. 1450-1/112), ქაიხოსრო ბარათაშვილისაგან – მისი ყმის, ყულიჯანაშვილ საქ[უა]ს პარტახტი, რო-მელიც ესაზღვრებოდა ზუბალას და მჭედლიშვილის მიწებს (1679 წ. X. 1450-1/70), თავის განაყოფ რამაზ ყორღანაშვილისაგან მისი ყმა ზეგელა შვილებით, ვენახით და ათი დღის მიწით: ოთხი დღისა პაპისგორში და ექვსი დღისა – არადასუბნის შარამდე (1679 წ. Qd-2022), თავის განაყოფ ქემაროზაშვილისაგან – მისი მკვიდრი ყმა ბეგალა სამი შვილით: ბეროა, ზურაბა და მათი უმცროსი ძმა (1679 წ. III. 20. 1450-1/43), თაყა ბარათაშვილისაგან – მისი მკვიდრი ყმა სარქისა მჭედლისშვილი ცოლ-შვილითა და მამულით (1681 წ. V. 15. 1450-1/50), ბეჟან სააკაძისაგან – მისი მკვიდრი ყმა ამირხეთა შვილებით (1681. VI. 17. 1450-1/101), გუგუნა [ბარათაშვილისაგან] – ენაგეთში მისი ყმის,

ზულალაშვილის, პაპის ვენახი, რომელიც ესაზღვრებოდა გარსუაშვილისა და ხატისაშვილის ვენახებს (1682 წ. VII. 1450-1/110), თავის განაყოფ რევაზ ყორღანაშვილისაგან – სამი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ქოსაშვილის მიწას (1684 წ. V. 1448-2941). შიოშ ბარათაშვილისაგან – ბოგისხევის მხრისაკენ, წვერის გვერდით, მირიმანაშვილის ოთხი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვერებოდა ზურიკაშვილისა და ლანბარაშვილის მიწებს (1685 წ. V. 6. 1450-1/86), თავის განაყოფ ბეჟია ყორღანაშვილისაგან – „შიმშილათ" უბანში ორღდენახევრის მიწა (1687 წ. 1450-1/66), თამაზ ბარათაშვილისაგან – მისი მკვიდრი ყმის, მირიმანას ნაქონი ვენახი, მისი ნასყიდი საწნახლით, რომელიც დათია ულამბასშვილის ვენახს ესაზღვრებოდა (1688 წ. XII. 2 .1450-91), დოლმაზა ზურიკაშვილისაგან – ბაგრანეთის ვენახების ბოლოს მისი ნასყიდი სამი დღის მიწა, ერთი დღისა ხშირობში, ერთი დღის დანბალაში, ერთი დღისა „თავთავვერდ[ში] ყორღანაშვილების მიწის გვერდით (1688 წ. IV. 18. 1450/1/104), თამაზ ბარათაშვილისაგან – დამპალში, საქოლვაში ერთი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ყარაშვილისა და ზურიკაშვილის მიწებს და ერთი დღის მიწა – ხშირობაში დოლმაზას მიწის გვერდით (1688 წ. IX. 12. 1450-1/95), მამულა სადუნაშვილისაგან – დამპალაში ერთი დღის მიწა მისი ძმისწულისა და ზაულაშვილის მიწამდე (1679 წ. ახლო 1450-1/89), ავთანდილ პაპუნასშვილისაგან – გურგენას ნაქონი პარტახტი, რომელიც ესაზღვრებოდა ადუასშვილისა და სადუნასშვილის ვენახებს და ბერისშვილის მიწას (XVII ს. 80–იანი წწ. 1450-1/105), ბაინდურ ხოსიტაშვილისაგან – შიმშილაანთ უბანში ორი დღის მიწა (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-1/98); მ ო წ მ ე: თამაზ ქიმაროზაშვილის მიერ როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-25/95), თამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავის განყოფ, ბეჟანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. VI. 1450-7/58).

ყორღანაშვილი (ვარ. მამაგულაშვილი) **როსტომ** (ვარ. როსტია) – ძ მ ა ყორღანაშვილ ბეჟიასი, იხ. (1690 წ. 1450-26/257). ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ასლამაზ და გიორგი ბერუკაშვილები. მ ა ნ წაართვა ვახტანგ ბარათაშვილს შიმშილიანთ უბანში რვა დღის მიწა, რომელიც ბარათაშვილებს ფრიდონ ნადირაშვილისაგან ჰქონიათ ნასყიდი. ნადირაშვილთან შეთანხმების შემდეგ როსტია ყორღანაშვილმა ვახტანგ ბარათაშვილს შიმშილიანთ უბნის მიწის სანაცვლოდ წურბელაანში მ ი ს ც ა რვა დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა დავითიშვილის და მანუჩარის მიწებს (1690 წ. IV. 7. 1450-26/257); მ ო წ მ ე ბაინდურ გარსუაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. XI. 1. 1450-16/2).

ყორღანაშვილი როსტომა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ყორღანაშვილ ავთანდილისი, იხ.

ყორღანაშვილი როსტომ – ი ყ ი დ ა ხუდავერდა ალიხანაშვილისაგან ერთი დღის მიწა (1692 წ. IX. 1450-1/58).

[ყორღანაშვილი] როსტომ – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბერ [ყორღანაშვილისა]. მ ო წ მ ე შერმაზან [ყორღანაშვილისა] მიერ ბერ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450-19/15).

ყორღანაშვილი როსტომ – მ ო წ მ ე დიასამ დიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 15. 1449-785).

ყორღანაშვილი როსტომ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ლუარსაბ ქანანაშვილის მიერ ხოსრუა დალაქიშვილისათვის მიცემული ვენახის ანგარიშის გასწორების წიგნისა (XVII. 1450-48/143).

[ყორღანაშვილი] სეხნია – მ ო წ მ ე ელიზბარ ზუმბადაშვილის მიერ ქაიხოსროვ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 15. 1450-1/100).

ყორღანაშვილი სულხან – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ გურგენისა, იხ.

ყორღანაშვილი სულხან – [შ ვ ი ლ ი] ყორღანაშვილ როსებისა, იხ.

ყორღანაშვილი სულხან – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ გიორგისა, იხ.

ყორღანაშვილი სულხან – შვ ი ლ ი ყორღანაშვილ როსტომისა, იხ.

ყორღანაშვილი სულხან – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ რევაზისა, იხ.

ყორღანაშვილი სულხან – ჰყავს ძ მ ა იარალი. ანა დედოფალმა მ ა ს უწყალობა სამეფო კარის მეგოდრეთუხუცესობა (1696 წ. VI. 1450-25/94).

ყორღანიანთ სულხან – შ ვ ი ლ ი ყორღანიანთ ფირალისა, იხ.

ყორღანაშვილი სულხან – მ ო წ მ ე: შიოშ მაჩაბლის მიერ თავისი ძმის, დათუნასთავის, მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. XI. I. Hd-4080), ბერუა გარსუაშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 5. 1450-16/99).

ყორღანაშვილი ფარემუზა – მ ო წ მ ე ბერუა ყაბარაშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1693 წ. ახლო. XII. 1. 1450-16/98).

ყორღანაშვილი ფარსადან – [ძ მ ა] ედიშერ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ფარსადან – [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ყორღანაშვილ გურგენისა, იხ.

ყორღანაშვილი ფარსადან – შ ვ ი ლ ი [ყორღანაშვილ] ფრიდონასი, იხ. (1697 წ. 1450-17/17); ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზალინა, დავით, ზურაბა (1697 წ. 1450-17/17). ი ყ ი დ ა დოლმაზა ზურიკაშვილისაგან მაზიტასაგნ ნასყიდი ორი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა მურადაშვილისა და როსტომას მიწებს (1697 წ. IV. 1450-17/17).

ყორღანაშვილი ფარსადან – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ბეჟანისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ასლამაზისა, იხ.

ყორღანაშვილი ფარსადან – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მანუჩარ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ფარსადან – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ბერისა, იხ.

ყორღანაშვილი ფარსადან – ძმა მეგოდრეთუხუცეს [ყორღანაშვილ] ბერისა, იხ.

ყორღანაშვილი ფარსადან – მოწმე: ოთამაანთ ხოჯა ნაზარას ძმის, შაროას მიერ ბაბანაა[ნ]თ პაპოასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. VIII. 22. 1448-5336), მელქუა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XI. 1450-16/169), მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ხეჩუანთ მელქუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. X. 1. 1450-19/3).

ყორღანაშვილ-ფარსადანიშვილები – მათ ნაზარალიხანმა განუახლა სახასო აზნაურიშვილობის და მამულების წყალობა ენაგეთში და სხვაგან (1689 წ. Hd-1913).

ყორღანაშვილი ფარსეღ – ახპატის ეპისკოპოსი. ჰყავს ძმა გოგია, ბოლნისის მამასახლისი. ოთარ თუმანიშვილს გორის ნაზვრევში, ხელთუბანში, გაუცვალა ხოსიტასეული მიწა (1686 წ. მატ. 252. N9).

ყორღანიანთ–ფრიდონნასშვილი ფირალა – ჰყავს შვილები: იონათამ, სულხან. მიჰყიდა ხეჩუანთ პაპუაშვილ ბაღდასარას ბოგვისხევში სავენახე, რომელიც ესაზღვრებოდა მანუჩარის ვენახს და გერმანოზიშვილის მიწას (1697 წ. XI. 20. 1450-19/11); ხეჩუა[ა]ნთ პაპუაშვილმა მელქუამ მანუჩარ ყორღანაშვილისაგან იყიდა ფირალას წილში ნარგები სავენახე, რომელიც შემდგომ ბაინდურა და მანდენა ყორღანაშვილებს მიჰყიდა (1700 წ. XI. 1. 1450-16/169).

ყორღანაშვილი ფრიდონ – 1635-1672 წწ. ძმისწული მერაბ, იხ. და პაატა, იხ. ყორღანაშვილებისა; ჰყავს ბიძაშვილები: გიორგი, ბერუკა, დათუა, ხოსია, ზურაბ; შვილები: ფარსადანა ყორღანაშვილი, იხ., ზალია, მამუკა; განაყოფი მერაბ ყორღანაშვილი (1672 წ. 1450-16/3). მიჰყიდა თავის ბიძაშვილ გიორგის ქემაროზაანთ ჭალის თავში მდებარე გასაყოფი მიწა (1672 წ. XII. 15. 1450-16/3); როსტომ მეფემ როინ ჯავახიშვილს უწყალობა მამული, რომელიც დროებით მას სჭერია (1653 წ. Ad-951).

ყორღანაშვილი ფრიდონ – [ძმა]: ყორღანაშვილ ბეჟანისა, იხ., შიოშ ყორღანაშვილისა, იხ., ბანდია ყორღანაშვილსა, იხ.

[ყორღანაშვილი] ფრიდონა – განაყოფი იარალი ყორღანაშვილისა. მოწმე იარალი ყორღანაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ოთარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. (sic) XVII ს. 70-80-იანი წწ. 1450-8/76).

ყორღანაშვილი ფრიდონა – მოწმე ბადურა ზაალიშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. III. 1450-1/77).

ყორღანაშვილი ქაინდაველ (ვარ. ქანდია, ქაინდილა) – 1635–1671 წწ. ყაფიჩი. ძმა შიოშ, იხ., მერაბ., იხ., პატა, იხ. ყორღანიშვილებისა. მოწმე:

ბაინდურ ვახტანგიშვილის მიერ ხოსიტა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მი-ნის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. X. 11. 1450-17/13), თამაზ ქემაროზიშვილის მიერ როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-25/95).

ყორღანაშვილი ქაიშარა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბაინდურა ყორღანაშვლისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. ბაინდურაშვილი)ქაიხოსრო (ვარ. **ხოსიტა**) – 1612-1674 წწ. ჰყავს მ ა მ ა ყორღანაშვილი ბაინდურა, იხ. (XVII ს. I ნახ. – 1662 წ. 1450: 17/34, 1/52, Qd-2024), პ ა პ ა ყორღანაშვილი ყორხმაზ, იხ. ძ მ ე ბ ი: კახაბერ, იხ. (XVII ს. I ნახ. 1450-17/34), ბეგალ, ყორხმაზ, ავადრი (XVII ს. I ნახ. 1450-17/34), აბაზა (XVII ს. I ნახ. 1674 წ. 1450: 17/34, 16/154); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბაინდურ, მანდენა, თამაზ (1669 წ. 1450-17/13); ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შიოშ (1674 წ. XII. 17. 1. 1450-16/154). ი ყ ი დ ა: ბაინდურ ვახტანგიშვილისაგან – სიონში ალნიაშვილის მიწის ზევით მდებარე ორი დღის მიწა (1669 წ. X. 11. 1450-17/13), ხოსიტა მღებრიშვილისაგან – სიონში ორი დღის მიწა (XVII ს. I ნახ. 1450-17/34); მ ო წ მ ე: რამაზ [ყორღანაშვილის] მიერ თავის განაყოფ ზა[ა]ლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. Qd-2024), აბაზა ყორღანაშვილის მიერ შიოშ ყორღანაშვილისათვის მიცმული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 17. 1450-16/154), ფირია ფირამზაშვილის მიერ ანდერმან საგინაშვილისთვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. VI. 1450-26/101), ზაალ ბარათაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სასახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. VI. 1450-1/52).

ყორღანაშვილი ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი იარალი ყორღანაშვილისა. იხ, [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] შაველ ყორღანაშვილისა, იხ., შვილიშვილი მერაბ ყორღა-ნაშვილსია, იხ.

ყორღანაშვილი ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ზაალ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ქაიხოსრო (ვარ. **ქაიხოსროვ**) – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ზაალ ყორღნაშვილისა, იხ., შ ვ ი ლ ი როსტომ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ბეჟან ყორღანაშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ასლამაზ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ქაიხოსროვ – ელიზბარ ზუნბადაშვილისაგან ი ყ ი დ ა მისი დედის მზითევის ყმა – სუთია ცოლ-შვილით (1668 წ. I. 15. 1450-1/100).

ყორღანაშვილი ქაიხოსროვ – მ ო წ მ ე ავთანდილ პაპუნასშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-1/105).

ყორღანაშვილი-ქანდიაშვილები – მ ა თ ნაზარალიხანმა განუახლა სახასო აზნაურიშვილობა და ენაგეთში მამულები (1689 წ. Hd-1913).

[ყორღანაშვილი] ქემაროზა – წოდორეთში მ ი ს ი ვენახის თავში, სულაურის ნაქონ ორი დღის მიწაზე, პაატა ყორღანაშვილი ედავებოდა მახარებელ სულხანაშვილს (1642 წ. II. 12. Sd-1014).

ყორღანასშვილი ქემ[ა]როზა – [შ ვ ი ლ ი] ყორღანაშვილ რამაზასი, იხ., სულხან ფარაჯანაშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს I ნახ. 1450-19/16), ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს I ნახ. 1450-17/34).

ყორღანაშვილი ქემაროზა (ვარ. ქიმაროზა) – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ყორღანაშვილ ბაინდურისა, იხ.

ყორღანაშვილი-ქიშვარიშვილები – სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი. გიორგი მეფემ ისინი სხვა ყორღანაშვილებთან ერთად გაათარხნა ცხვრისა და ლორის საბალახის, პირისათვის და სამეჯინიბო ბატკნის გადასახადებისაგან. მათგან მებალახეები „შიშლიკსაც" ვერ აიღებდნენ (1684 წ. III. 17. 1448-5610).

ყორღანასშვილი ქულა – სხვა პირებთან ერთად მონაეილეობა მიიღო გარეჯელთა და ჩერქეზელთა სამამულო დავის გარჩევაში (1656 წ. IV. 2. 1450-26/150).

ყორღანაშვილი ქუჩულა – ძ მ ა ყორღანაშვილ მანუჩარისა, იხ.

ყორღანაშვილი ღაღუტა – ძ მ ა ყორღანაშვილ გურგენისა, იხ.

ყორღანაშვილი (ვარ. რამაზაშვილი)ყარადაღ – შ ვ ი ლ ი რამაზა ყორღანაშვილისა, იხ. მ ი ჰ ყ ი დ ა ფარემუზა ბეჟანისშვილს თავისი მკვიდრი ყმის – ზეგალასშვილის სახლ-კარის ადგილი, მდებარე ზაალის და პაროშას სახლების გვერდით (1612 წ. (sic) XVII ს. შუა ხანები. V. 30. 1450-17/14).

ყორღანაშვილი ყორღანა – [ძ მ ა] გორჯასპ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ყორღანა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ეჯუბა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ყორღანა – შ ვ ი ლ ი თამაზ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ყორღანა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მანუჩარ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ყორღანა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი იარალი ყორღანაშვილისა. მ ო წ მ ე იარალი ყორღანაშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. (sic) XVII ს. 70-80-იანი წწ. 1450-8/76).

ყორღანაშვილი ყორღანა – ბ ი ძ ა ასლამაზ ყორღანაშვილისა (1693 წ. 1450-7/53), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი გიორგი ყორღანაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე ნაზარა ხატუაშვილის მიერ ასლამაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. 1450-7/53).

ყორღანაშვილი ყორღანა – დ ა მ წ ე რ ი ყორხმაზ ყორღანაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. II. 11. 1450-7/60); მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ავდროზანა [ყორღანაშვილის] მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1688 წ. IV. 1450-17/28).

ყორღანაშვილი (ვარ. იარალისშვილ-შიოშისშვილი) ყორღანა – 1688-1691 წწ. ჰყავს ძ მ ა ჯიმშიტა (1688-1691 წწ. 1450: 16/50, 16/164, 19/10, 16/167), შ ვ ი ლ ი შიოშ (1690-1691 წწ. 1450: 16/164, 19/10, 16/167), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი რევაზ ყორღანაშვილი (1690 წ. 1450-19/10). ი ყ ი დ ა: ბაინდურა [შანშიაშვილისაგან]

– საქია ნერსესაშვილის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ჭუტაკერასშვილის, მანუჩარას, ზურაბას და ბაინდურას მიწებს (1688 წ. IV. 1. 1450-16/150), შერმაზან, აბაზ და მანუჩარ ყორღანაშვილებისაგან – მათი სამკვიდრო კაჭკაჭისხევის ერთი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ქოსაანთ, ყორხმაზა [ყორღანაშვილის] და დოლმაზა ყარამანაშვილის მიწებს ([1690 წ. X. 22. 1450-16/164), თავის განაყოფ რევაზ ყორღანაშვილისაგან – ნაფუძარში ერთი დღის მიწა, რომელიც ვართანაშვილისა და ღარიბაშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა და აგრეთვე კაჭკჭისხევში რამაზასა და როინას მიწებამდე – ერთი დღის მიწა (1690 წ. III. 20. 1450-19/10), მანდენა ხოსიტაშვილისაგან – კაჭკაჭისხევში დოლმაზა ყარამანაშვილის ნაქონი დღენახევრის მიწა, „როგორც გიორგის ზომით ეყიდოს,"იმ წესით. ეს მიწა მდებარეობდა გრიგოლაშვილისა და პაპუნაშვილის მიწებთან (1691 წ. V. 4. 1450-16/167).

ყორღანაშვილი ყორღანა – 1691–1697 წწ. შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ კვესიასი, იხ. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერუა ყორღანაშვილისა (1693 წ. 1450: 16/84, 16/106). მ ო წ მ ე: კვესიასთან ერთად – ბაინდურ ვახტანგაშვილის მიერ ბერუა [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. VI. 1. 1450-16/84), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. VII. 14. 1450-16/106), კვესიასთან და მანუჩართან ერთად – ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ შერმაზან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1696 წ. III. 15. 1450-16/92), ვარაზა გერმანოზიშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 12. 1450-8/79), ქაიშარაშვილ-ზურაბიშვილ თამაზას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-8/84).

[ყორღანაშვილი] ყორღანა – ციხისში მ ი ს ი ყმები ბაინდურაშვილები ნაზარალიხანმა უწყალობა ვახტანგ ბარათაშვილ-გიორგიშვილს (1693 წ. 1450-2/141).

ყორღანაშვილი ყორზხმაზ – XVII ს I ნახ. ჰყავს შ ვ ი ლ ი ბაინდურ, [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი]: კახაბერ, მამაგულა, ხოსიტა, ბეგალა, შერმაზან (XVII ს I ნახ. 1450-19/25, 4/254). ი ყ ი დ ა: შიოტა დათონასშვილისაგან – თუმანიშვილის სახლის ქვემოთ მდებარე მამული (XVII ს I ნახ. 1450-19/25), შაიკა შიხაშვილისაგან – მიწა თუმანიშვილის ნიგვზამდე (XVII ს I ნახ. 1450-4/154).

ყორღანაშვილი ყორხმაზ – შ ვ ი ლ ი ბაინდურ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი ყორხმაზ – 1612-1674 წწ. [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] ბაინდურ ყორღანაშვილისა, იხ. შ ვ ი ლ ი კახაბერ ყორღანაშვილისა, იხ., ჰყავს ძ მ ა ავდროზანა ყორღანაშვილი (1674 წ. 1450-16/11), შ ვ ი ლ ე ბ ი: კახაბერ, პაპუნა, ავთანდილ (1688 წ. 1450-7/60); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი თამაზ ქიმაროზაშვილი (1671წ.1450-25/95). მ ი ჰ ყ ი დ ა: ბეჟან ყორღანაშვილს ნაფუძარში, კენჭიყარიასთან,

ნვერის-ნვერის მინა ნერსესაშვილის და ბეჟიას საზღვრებამდე, მეორე მინა – ყორღანაანთ ეჯუბურების, კარაპეტასშვილის მინებს და გერმანოზიანთ ხოდაბუნს შორის (1688 წ. მე-2. 11. 1450-7/60); მ ო წ მ ე: ელიზბარ ზუნბადაშვილის მიერ ქაიხოსროვ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 15. 1450-1/100), თამაზ ქიმაროზაშვილის მიერ იოსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-25/95); მ ი ს ი ვენახის გვერდით ავდროზანა ყორღანაშვილმა ჯანია ყორაღ[ა]შვილს მიჰყიდა ბაგრანეთში მინა (1674 წ. მე-3. 20. 1450-16/2); მ ი ს ი მინის საზღვართან მდებარე ერთი დღის მიწა კაჭკაჭისხევში შერმაზან ყორღანაშვილ-აბაზასშვილმა მიჰყიდა [ყორღანაშვილ]-იარალისშვილ-შიოშისშვილ ყორღანას (1690 წ. X. 22. 1450-16/164).

ყორღანაშვილი შაველ (ვარ. **შაულ, შავერდ**) – 1635-[1683] წწ. სამეფო კარის მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი / / მ დ ი ვ ა ნ ი. ჰყავს: მ ა მ ა მერაბ ყორღანაშვილი, იხ. (1654-1664 წწ. Sd-748, 1448-5631), ძ მ ა იარალი (1654, 1664 წწ. Sd-748, 1448-5631); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ყორღანაშვილი პაპუა, იხ.(1664 წ. 1448-5631), ქაიხოსრო (1654 წ. Sd-748), ავთანდილ (1654, 1664 წწ. Sd-748, 1448-5631). გიორგი ბატონიშვილიმა მ ა ს თავისი ძმის, შაჰნაზარ მეფის სპარსეთიდან „გამოსტუმრების" სამახარობლოდ უწყალობა ენაგეთში დათია ვახტანგაშვილი და მისი განაყოფი სარქისა ცოლ-შვილითა და მამულებით (1664 წ. 1448-5631); იოვანე აფხაზისგან ი ყ ი დ ა მისი მკვიდრი ყმა ფირია (1654 წ. III. 11. Sd-7480); დ ა მ წ ე რ ი: როსტომ მეფის მიერ: დათუნა, თამაზ და ბიძინა სოლაღაშვილებისათვის მიცემული მამულზე დავის გარიგების წიგნისა (1646 წ. Sd-744), ოთარ თულაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1655 წ. X. 2. Qd-1678), ავთანდილ შანშეიან-მარტიროზაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1656 წ. II. 18. 1450-1/131), მანდენაანთ შერმაზანასშვილ როსტევანისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1656 წ. XII. 15. 1448-2315), თამაზ, ლომკაცა და ბადურ მაჩაბლებისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1656 წ. VIII. I. Qd-8967), ხოსია ნარიმანიშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1657 წ. I. 5. 1450-21/40), თაყა თუმანიშვილისათვის ბოლნისის ხევში სოფელ ბერდიკის წყალობის წიგნისა (1658 წ. IX. 12. Sd-532), ხოსია ნარიმანიშვილისათვის მიცემული მიწების წყალობის წიგნისა (1658 წ. მატ. 252. 3); შაჰნავაზ მეფის მიერ: ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1659 წ. VII. 4. 1450-9/117), პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული ღოლოვნის წყალობის წიგნისა (1659 წ. IV. 28. Hd-4168), ყინცვისის წმინდა ნიკოლოზის ძმებისათვის მიცემული სითარხნის წიგნისა (1659წ. V. 18. Ad-790); შაჰნაზარ მეფის მიერ: ბოდბის წმინდა ნინოს და წმინდა გიორგის ეკლესიებისათვის მიცემული სითარხნის წიგნისა (1664 წ. II. 25. 1448-2949), მეითარ მანუჩარისათვის მიცემული რუს წყალობის წიგნისა (1664 წ. 1450-53/99), ვახტანგ ბატონიშვილის

მიერ ოთარ ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1652-1658 წწ.]. 1450-33/285); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: პაატა ბარათაშვილის მიერ შაჰყულა იაგულაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლილობის წიგნისა (1656 წ. XII. 13. 1450-9/150), გიორგი შატბერაშვილის მიერ თაყა თუმანიშელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. I. 10. Hd-1305), ბერუკა ბუჟღულაშვილის მიერ პაპუნა [გოსტაშაბიშვილისთვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. V. 27. Hd-2064).

ყორღანაშვილი შალვა – ძ მ ა ყორღანაშვილ გიორგისა, იხ., მ ა მ ა ყორღანაშვილ როინისა, იხ.

ყორღანაშვილი-შალვაშვილები – სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი. ი ს ი - ნ ი სხვა ყორღანაშვილებთან ერთად გიორგი მეფემ გაათარხნა ცხერისა და ღორის საბალახოს პირისათვის და სამეჯრობინო ბატკნის გადასახადებისაგან. მათგან საბალახე „შიშლიკის" აღების უფლებაც არავის ჰქონდა (1684 წ. III. 17. 1448-5610).

ყორღანაშვილი შერმაზან – [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] ყორღანაშვილ ყორხმაზისა, იხ., შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ ბაინდურასი, იხ.

[ყორღანაშვილი] შერმაზან – ამოვარდნილი. განაყოფი იარალი ყორღანაშვილისა. მ ი ს ი წილი მამული როსტომ მეფემ უწყალობა მერაბ ყორღანაშვილს (1635 წ. IX. 10. Qd-2432).

ყორღანაშვილი (ვარ. აბაზაშვილი) **შერმაზან** – 1674-1698 წწ. შ ვ ი ლ ი აბაზა ყორღანაშვილისა, იხ. (1682-1698 წწ. 1450: 19/15, 16/164,16/167, 16/106, 8/69, 16/102); ძ მ ა ავდროზანა ყორღანაშვილისა, იხ., ჰყავს შ ვ ი ლ ი აბაზა (1690-1698 წწ. 1450: 16/164, 16/92, 8/69, 16/102); ძ მ ი ს წ უ ლ ი მანუჩარ (1682-1696 წწ. 1450: 19/15, 16/164, 16/92, 16/126, 16/102); გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი ბეჟია, ავდროზან ყორღანაშვილები (1682 წ. 1450-19/15). მ ი ჰ ყ ი დ ა: ბერ [ყორღანაშვილს] შიმშილაანთ უბანში სამი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა შიოშის და ბეჟიას მიწებს (1682 წ. 1450-19/15); იარალიშვილ-შიოსშვილ ყორღანას – არუთინა ყარამანასშვილისეული ერთი დღის მიწა კაჭკაჭისხევში, რომელიც ესაზღვრებოდა: ქოსაანთ, ყორხმაზას და დონმაზა ყარამანასშვილის მიწებს (1690 წ. X. 22. 1450-16/164), ოქოაანთ არაქელასშვილ ბეჟოას – თავისი მკვიდრი მიწა კლდენითელას გორებში თავისივე წისქვილის, ფრიდონასა და შირვანას მიწების ახლოს (1698 წ. IV. 15. 1450-8/69), ავთანდილაშვილ ბერუას – თავისი მკვიდრი ყმის არაქელასშვილის ოთხი დღის მიწა თავთავგვერდში შიკიანთ ზუტიას და მამუკიანთ მიწებთან (1690-იანი წწ. 1450-16/102); ვარაზ გერმანოზიშვილმა მას „დაუხარჯა" ბიჭები, რის სანაცვლოდ ენაგეთში მისცა ზვარი, რომელიც შემდგომ უკან გამოართვა; იქვე მისცა ბერუა სოზიაშვილისა და საქია მამუკასშვილის წილი ვენახი რამაზას და პაპაჩას საზღვრამდე, ბაგრანეთში – თავისი წილი სოზიაშვილის ქვემო ვენახი, რომლის ფასში მიიღო ოთხი მინალთუნი (1696 წ. III. 15. 1450-16/92); ვარაზა გერმანოზიშვილმა

მას და მანუჩარ ყორღანაშვილს „დაუხარჯა“ ყმები: ევანეზა კირაკოზაშვილი და ზუბუა გრიგოლასშვილი. ამათ საზღაურად მისცა მამუკასშვილის სასახლე, მარანი და შვიდი დღის მიწა: ორი დღისა ლამისხევში, სიონში – ერთი დღის, ზვრის თავში – ერთი დღის, ზვრისკენ გოჩიაშვილის ნასყიდთან – მამაუკაშვილის ერთი დღის მიწა, პაპისგორში – მამუკაშვილის ორი დღის მიწა ([1695-1703 წწ]. 1450-16/1260; მ ო წ მ ე: მანდენა ხოსიტაშვილის მიერ ყორღანა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. V. 4. 1450-16/167), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ბერუკა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. VII. 24. 1450-16/106).

ყორღანაშვილი შერმაზან – შ ვ ი ლ ი ბეჟან ყორღანაშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ასლამაზ ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი შერმაზანა – მ ო წ მ ე ბადურა ზაალიშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. III. 1450-1/77).

ყორღანაშვილი შიოშ – 1612-1677 წწ. შ ვ ი ლ ი კახაბერ ყორღანაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი აბაზა ყორღანაშვილისა (1674 წ. 1450-16/154). ი ყ ი დ ა თავის ბიძაშვილ აბაზასაგან არდასუბანში მისი წილში ნარგები გლეხის, ტერუას ვენახი და სიონში აბაზას მამის წილი სამი დღის მიწა (1674 წ. II. 17. 1450-6/154).

ყორღანაშვილი შიოშ –(ვარ. საიუშ)[ძმა] ბანდია ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორღანაშვილი შიოშ – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: მერაბ ყორღანაშვილი, იხ., ქაინდოლე, გარსევანა, ფრიდონ. მ ა ს სთხოვა ოთია ვახტანგიშვილმა დახმარებოდა, რათა ბატონიშვილ ლუარსაბის ყმა გამხდარიყო. შ ი ო შ ი დახმარებია, რის საფასურშიც, „ქრთამად“ მიუღია ორი დღის მიწა: ერთი საქცევი კაჭკაჭისხევში, მეორე – ბოგვისხევზე (1647 წ. IV. 1450-19/24).

ყორღანაშვილი შიოშ – მ ო წ მ ე ტერ-ასატურ ხუციშვილის მიერ პაპუნა ხუციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. 1450-16/8)

ყორღანაშვილი შიოშ – 1680-1687 წწ. ი ყ ი დ ა თავისი განაყოფის, თამაზ ყორღანაშვილისაგან ნაფუძარში ბეგალა [ყორღანაშვილის] ნაქონი ერთი დღის მიწა იედიგარული და შირვანაშვილის მიწების გვერდით (1680 წ. VII. 1450-19/22); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე რევაზ ყორღანაშვილის მიერ როსტომ [ყორღანაშვილისთვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. 1448-2941); მ ო წ მ ე ოღულა ხუციშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. VI. 1. 1450-16/165).

ყორღანაშვილი შიოშ – შ ვ ი ლ ი გიორგი [ყორღანაშვილისა], იხ.

ყორღანაშვილი შიოშ – შ ვ ი ლ ი ყორღანა ყორღანაშვილისა, იხ.

ყორრანაშვილი ხოსია – შ ვ ი ლ ი ყორღანაშვილ-ქემაროზაშვილ რამაზასი, იხ.

ყორღანაშვილი ხოსია – 1666-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი პაპუნა ყორღანაშვილისა, იხ., ძ მ ა გიორგი ყორღანაშვილისა, იხ., მ ა მ ა [ყორღანაშვილ]-პაპუნაშვილ–

ხოსიაშვილ ავთანდილასი, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] რამაზა ყორღანაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე ბერ ციციშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული ნიჩბისში წყლის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. I. 30. 1450-51/99).

ყორღანაშვილი ჯიმშიტა – 1688-1698 წწ. ძ მ ა ყორღანა ყორღანაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე მანუჩარის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისთვის მიცემული მიწების გაცვლილობის წიგნისა (1698 წ. VIII. 15. 1450-16/119).

ყორხმაზაანთ ოჲანა – მ ო წ მ ე მანდენაანთ მამუკას მიერ ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1448-1496).

ყორხმაზ – შ ვ ი ლ ი ბეჟანისა, იხ.

ყორხმაზაშვილი//ყორქმაზაშვილი

ყორხმაზაშვილი – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ნიკოლოზ გაბაშვილის მიერ არსელა ამსოაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1616 წ. 22. V. 1450-13/60).

ყორხმაზაშვილი – ცოვრეთში მისი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ყორხმაზაშვილი ავდროზან (ვარ. ავდროზანა) – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ასიტა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი კახაბერ. ი ყ ი დ ა თავის ძმისწულ კახაბერისაგან კლდენითლაში ჟოჟუას წილი ორი დღის მიწა (1672 წ. ახლო. 1450-16/151); მ ო წ მ ე თავის ძმისწულ კახაბერ [ყორხმაზაშვილის] მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. IV. 1450-17/4).

ყორხმაზაშვილი ავთანდილა – ძ მ ა ყორხმაზაშვილ კახაბერისა, იხ.

ყორხმაზაშვილი ასიტა – შ ვ ი ლ ი ყორხმაზაშვილ ავდროზანისა, იხ.

ყორხმაზაშვილი ასლა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყორხმაზაშვილ ზურაბისა, იხ.

ყორხმაზაშვილი ბაბახანა – ძ მ ა ყორხმაზაშვილ პაპიასი, იხ.

[ყორხმაზაშვილი] (ვარ. მამაგულაშვილი) ბეჟუა (ვარ. ბეჟია) – ჰყავს ძ მ ა როსტომ, იხ. მ ო წ მ ე კახაბერ ყორხმაზაშვილის მიერ თავისი ბიძის, ავდროზანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. ახლო. 1450-16/151).

ყორქმაზაშვილი გასპარა – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე სულხან მურადაშვილის მიერ მდივან გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული გირაოს დახსნის წიგნისა (1700 წ. III. 1. Sd-58).

ყორხმაზაშვილი გურგენ – მ ა ს ცოტა ხანს სჭერია პაპუნა [გოსტაშაბიშვილ]-ბარათაშვილის სამკვიდრო სოფლის – ღოლოვნის ნახევარი, რომელიც ორგულობის გამო შაჰნავაზმა მ ა ს ჩამოართვა და ისევ პაპუნას დაუბრუნა, გარდა ერთი მეცხვარის, ნისქვილისა და მენისქვილისა (1659 წ. IV. 28. Hd-4168).

ყორხმაზაშვილი დემურა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყორხმაზაშვილ პაპიასი, იხ.

ყორხმაზაშვილი ეართანა – ძმ ი ს წ უ ლ ი ყორხმაზაშვილ პაპიასი, იხ.

[ყორხმაზაშვილი] (ვარ. **მამაგულაშვილი**) **ზარია** – შვილი [ყორხმაზაშვილ] როსტომისა, იხ.

ყორხმაზაშვილი ზურაბ – ჰყავს ბიძა ასლა. იყიდა ფრიდონ ნადირაშვილისაგან სავენახის ნახევარი (1681 წ. II. 10. 1450-16/127).

ყორხმაზაშვილი კახაბერ – ჰყავს ძმები: პაპუნა, ავთანდილ (1672 წ. ახლო – 1697 წ. 1450: 16/151, 17/4, 17/5); ბიძა ავდროზანა; ბიძაშვილი ასიტა ([1672 წ. ახლო. 1450-16/151); განაყოფი მამაგულაშვილი როსტომ (1695 წ. 1450-17/4). მიჰყიდა თავის ბიძა ავდროზ[ა]ნს კლდენითლაში ჟოჟუას წილი ორი დღის მიწა (1672 წ. ახლო. 1450-16/151); იყიდა: თავის განაყოფ როსტომ მამაგულაშვილისაგან ვენახი, რომლის ფასშიც მისცა ხუთი დღის მიწა შარას ზევით, ასლამაზას მიწასთან, ქვევით მუღამშაშვილის მიწამდე და – ერთი დღის კალოს მიწა (1695 წ. IV. 1450-17/4), როსტომ მამაგულაშვილისაგან – მის ძმასთან, ბეჟიასთან გაყრის დროს ნარგები ვენახი, წისქვილი, კალო-საბძელი და ბოსელი (1697 წ. IV. 1450-17/5).

[ყორხმაზაშვილი] (ვარ. **მამაგულაშვილი**) **მანდენ** – მოწმე კახაბერ ყორხმაზაშვილის მიერ თავისი ბიძის, ავდროზანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. ახლო. 1450-16/151).

ყორხმაზაშვილი ოთარა – მოწმე ფარსადან შიხაშვილისა და ხეჩივაშვილის მიერ ალავერდა ალიხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

ყორხმაზაშვილი პაპია – მოწმე მერაბ აბაშიშვილის მიერ პაპუნა არეშიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. 1448-2928).

ყორხმაზაშვილი პაპია – თეთრიუბანს მცხოვრები. შაჰ-აბაზ ყაენს იგი შულავერის მამასახლის ყარახანასთვის უბოძებია. ეს წყალობა ბატონიშვილებმა გიორგიმ და იორამმა განუახლეს ყარახანას შვილს, წოვანშას ([1632-1658 წწ.] IX. 22. 1448-5154).

ყორხმაზაშვილი პაპია – თეთრუბანს მცხოვრები, შიოშ სახლთუხუცესის ნაქონი. ჰყავს ძმა ბაბახანა, ძმისწულები: დემურა და ვართანა, რომლებთან ერთადაც ბაგრატ და ლევან ბატონიშვილებმა იგი სახლთუხუცეს ქაიხოსრო რატიშვილს უწყალობეს (1688 წ. X. 17. Hd-8415-ა).

ყორხმაზაშვილი პაპუნა – ძმა ყორხმაზაშვილ კახაბერისა, იხ.

[ყორხმაზაშვილი] (ვარ. **მამაგულაშვილი**) **როსტომა** (ვარ. **როსტომ**) – ჰყავს: შვილი მამაგული (1695-1697 წწ. 1450: 17/5, 17/4, 53/211, 16/163), ზარია (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-16/163); ძმა ბეჟია (1697 წ. 1450-17/5); განაყოფები: კახაბერ, პაპუნა, ავთანდილ (1695 წ. 1450-17/4). მიჰყიდა: თავის განაყოფ კახაბერ [ყორხმაზაშვილს] ვენახი და საფასურად აიღო ხუთი დღის მიწა, მდებარე ასლამაზას მიწასთან, ქვევით – მუღამშაშვილის მიწამდე და იქვე – ერთი დღის კალოს მიწა (1695 წ. IV. 1450-17/4), მასვე – ალგეთზე თავის ძმასთან, ბეჟიასთან გაყრის დროს წილში ნარგები ვენახი, წისქვილი, კალო-

საბძელი და ბოსელი (1697 წ. IV. 1450-17/5). ბეროა დაიარაშვილს – პაპისგორაში ფარლის ღელის სამი დღის მიწა პაპუნასშვილის და ხოსიაშვილის მიწებამდე და ეჯუბორში ფირ[ა]ლის ერთი დღის მიწა პაპუნასშვილისა და შაიკასშვილის მიწებამდე (1697 წ. X. 1450-53/211); ი ყ ი დ ა: ბერუა ფერიაშვილისაგან სახლის ადგილი, რომელიც ესაზღვრებოდა ოთარაშვილის მიწას, ენაგეთის მხარეზე – სეხნიას კალოსა და საბძელს და ბერუას კალოს (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-16/163); მ ო წ მ ე ენაგეთელ შერმაზან აბაზაშვილის მიერ ოქოაანთ არაქელასშვილ ბეჟოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 15. IV. 1450-8/69).

ყორჩაანთ ხატინა – მ ო წ მ ე ჯანაბოანთ პაპინაშვილ გასპარას მიერ დავით ჯანღაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XII. 1450-53/118).

ყოყიაშვილი – მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა გაბიტა ელგემიძემ მაწნაძეს ქვედელაში სავენახე მიწა (1674 წ. 1448-5397).

ყოჩალიანი ფიდარბა – თ ა ვ მ დ ე ბ ი ყიფიანთა და ფალიანთა შორის ბერა ყიფიანის მკვლელობასთან დაკავშირებით დადებული დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №41).

ყოჩასშვილი ბადრია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ყოჩასშვილ მამუკასი, იხ.

ყოჩასშვილი მამუკა – ჩუმლაყში მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბადრია. ყარაბაღის ბეგლარბეგმა და კახეთის ბატონმა [ქალბალი-ხანმა] ი გ ი უბოძა როშაქ ჩოლაყაშვილს (1686 წ. S-3728. 163-rv).

ყოჩიაშვილი – კალაურში მცხოვრები, გზირი, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-792).

ყრინტაძე გოტია – ხონს მცხოვრები. ემართა ქუთაისს საყდრის ბეგარა: ცამეტი თხუთმეტიანი ლიტრი ღვინო, ერთი ურემი ღომი, „საწყავი ხუთი – თორმეტ ჯამ-შემავალი", ორმოცდაოთხი თეთრის საკლავი, ორი ქათამი, სამი საქორე ქათამი, ერთი სასუქი ქათამი, „საბატკობო თეთრი სამი", ერთი საყველიერო თეთრი და მუშაობა (1558 წ. H-626).

ყრუაშვილი გიორგი – ცაგერის ღვთისმშობლის ყმა. ნაძალადევად ეკავა გელოვანს. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი კვლავ ცაგერის ღვთისმშობელს შესწირა (1656 წ. Qd-9085ვ).

ყრუაშვილი კაცია – ი გ ი ცოლ-შვილითა და ძმით ალექსანდრე მეფემ შესწირა ხვამლის წმინდა გიორგის (1655 წ. Qd-9085დ).

ყრუაშვილი მანოელ – ოყურეშს მცხოვრები. ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ფიხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა და სამსახური (XVI ს. ლაი H-84-54. 87a-89б).

ყრუაშვილი შოშიტა – ცაგერელმა გაბრიელ ჩიქოანმა ი გ ი ალექსანდრე მეფის მიერ ნაბოძებ ნემსიწვერიძეთა პარტახტი მამულის ნახევარზე დაასახლა და ცაგერის ღმრთისმშობელს შესწირა თავისი სულის საწირველად (1660-იანი წწ. Qd-9085ჰ).

ყრუაშვილი ხუცი – ნაკურალებს მცხოვრები. მ ი ს პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა და სამსახური (XVI ს. ლაი H-84/54. 87 a-89 a).

ყუბათასშვილები – ახალდაბაში მცხოვრებნი. ი ს ი ნ ი მამულით წილად ხვდნენ მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლ. Hd-4665), წილად ხვდნენ ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-11718).

ყუბათაშვილი – ეჭირა ორი დღის მიწა და კიდევ ერთი დღის მიწა დიდღელეში, საქუაშვილის გვერდით, – აღნიშნულია ციციშვილების გაყრის წიგნში (1666 წ. ახლო. Hd-802).

ყუბათაშვილი – [ციციშვილების]: ყაიას, ყორჩიბაშ ბაადურის და სარდალ პაპუნას სამამულო დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეკუთვნოდა სამი დღის მიწა, რომელიც სარდლის კაცებმა გამოიფიცეს ([1632-1658 წწ.] 1448-2316).

ყუბათაშვილი მარქარა – ეჭირა მჭედლიაური ორი დღის მიწა, – აღნიშნულია ციციშვილების გაყრის წიგნში (1666 წ. ახლო. Hd-802).

ყუბათაშვილი რამაზა – მ ა ს ჰქონდა სოზიაშვილის ორი დღის მიწა, – აღნიშნულია ციციშვილების გაყრის წიგნში (1666 წ. ახლო. Hd-802).

ყუგაზა: ტერ-ყუგაზა – მ ო წ მ ე გიორგი ყაითმაზაშვილის მიერ ფარემუზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-9/29).

ყუგაზასშვილი ბერუა (შდრ. [ადიბეგაშვილი] ბერუა) – [შუა ბოლნელი]. მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი ყაფლანისშვილს ვენახი (1676 წ. IV. 10. Hd-6083).

ყუგასა – მ ო წ მ ე: ყაზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/16), გრიქორ ვართანაშვილის მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. I. 21.13. 1450-6/49).

ყუგასაშვილი: ტერ-ყუგასაშვილი ადიბეგა – მ ო წ მ ე ჰასან მირზაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. I. 13. 1450-6/14).

ყუდაიანაანი – მათიი ნაქონი სოფლები: თერგისი და არადეთს საღოლაშენი ლუარსაბ მეფემ პატრონ ხუარაშანის სახელზე შესწირა იერუსალიმში ქრისტეს საფლავს (1613 წ. 1450-51/209).

ყუდლისშვილი შაჲერდ – გიორგიწმინდას მცხოვრები. ევალებოდა შეკაზმული ცხენის და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცვლ;ებოდა ([1688-1694 წწ.] Ad-116).

ყუდუსაძე თუმლეთ – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XVI-XVII სს. ქმ. №1608).

ყუზანა – ზემო ბოლნისს მცხოვრები. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობელს (1630 წ. 1449-1776).

ყუზანა – სომხითში მ ი ს ი ნასოფლარის წყალობა როსტომ მეფემ განუახლა ზურაბ ყაფარაშვილს (1636წ. 1448-3273).

ყუზანაანი//ყუზანაშვილი///ყუზანთ

ყუზანაანი – მ ა თ ი მიწა ესაზღვრებოდა ყორღანაანთ რევაზასშვილ პაპას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილი ბეჟუასათვის მიყიდულ მიწას (1696 წ. VI. 1450-8/75).

ყუზანაშვილი – ზემო ბოლნისში მცხოვრები. მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ზაქუმ ზაქუმიშვილის მიერ დონმაზა შანშიაშვილისთვის მიყიდულ მიწას ([1658-1696 წწ.] 1450-16/27).

[ყუზანაშვილი] აბესალამა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი ყუზანაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე რევაზ ყორღანაშვილის მიერ ყორღან [ყორღანაშვილისთვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III. 20. 1450-19/10).

ყუზანაანთ ასატურა – მ ო წ მ ე დონმაზა ზურიკაშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 1. 1450-8/63).

ყუზანაანთ ნასყიდაშვილი ბეჟანა (ვარ. ბეჟუა) – 1692-1697 წწ. ძ მ ა ყუზანაანთ ნასყიდაშვილ გიორგისა, იხ. მ ო წ მ ე ენაგელი კახაბერ ყორღანაშვილის მიერ ოქუაანთ არქელასშვილ ბეჟოასთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I. 10. 1450-8/66).

ყუზანთ (ვარ. ყუზანაშვილი, ყუზანთ გოგინასშვილი) ბეჟოა (ვარ. ბეჟუა) – 1690-700 წწ. მ ო ქ ა ლ ა ქ ე (1696 წ. Sd-482), გირაოში ექვს თუმნად ჰქონდა აღებული სარქისა ხითარიშვილის ნახევარი დუქანი (1696 წ. VI. 28.Sd-482); მ ო წ მ ე: მელიქ ენალა [მირიმანაშვილის] შვილებს: თაყინას, საფარას, ბეჟანას, ქაიხოსროს და როსტომას შორის აბანოზე დავის გარიგების წიგნისა (1690 წ. XI.2. Qd-650), ამავე მელიქ ელანას შვილ როსტომას მიერ ჭაჭასშვილ მელქუასშვილ გასპარასათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 13. 1450-7/121ა), არაქელა მურადასშვილის მიერ ალელ იარალი ბაისოღულაშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 24. 1448-91), ბალდინა მირ[ი]ჯანაშვილის შვილებისა და არაქელას დავის გარიგების წიგნისა (1698 წ. VII. 1. 1450-6/173, მოქალაქე ხუდინა შაზინაშვილის მიერ წინამძღვარ-ეპისკოპოს მესროპ ვარდაპეტისათვის მიცემული გირავნობის წიგნისა (1700 წ. 1450-21/103).

ყუზანაშვილი (ვარ. ყუზანათ ნასყიდაშვილი, ყუზანაანი) გიორგი – 1690-1697 წწ. ჰყავს ძ მ ა ყუზანაანთ ბეჟანა (1695 წ. 1450: 8/85, 8/86); [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] აბესალამა (1690 წ. 1450-19/10). მ ი ჰ ყ ი დ ა: ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუას ერთი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ქოჩორაშვილის და თავისივე განაყოფების მიწებს (1695 წ. II. 18. 1450-8/85), მასვე – უფრო ადრე მიყიდული ერთი დღის მიწის მეორე ნახევარი (1956 IV.2. 1450-8/86); მ ო წ მ ე: რევაზ ყორღანაშვილის მიერ ყორღან [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის

ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III. 20. 1450-19/10), ქაიშარაშვილ-ზურაბისშვილ თამაზას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-8/84).

ყუზანაანთ (ვარ. ყუზანათ, ყუზანთ) **გოგინა** – მ ა მ ა ყუზანთ ბეჟოასი, იხ. მ ო წ მ ე : ბაბუათ ბალინაშვილ როსტომას მიერ იავანგულაანთ გარსუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IX. 1450-27/303), გულიფაშათ მითიჯანაშვილ პაპაჯანას მიერ შამირანათ თაყინასშვილ მამიჯანასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IX. Hd-13009).

ყუზანაშვილი ეჯუბა – ძ მ ა ყუზანაშვილ ყაზარასი, იხ.

ყუზანაშვილი ვარძ[ი]ელა – 1639-1688 წწ. შუა ბოლნელი, არაზა ტერტერაშვილის ყმა (1679 წ. Hd-14164). ჰყავს შ ვ ი ლ ი ყუზანა. მ ი ჰ ყ ი დ ა დუშია შავერდაშვილს ზემო ბოლნისში ერთი დღის მიწა, რომელიც ასლამაზიშვილის მიწებს ესზღვრებოდა (1633 წ. II. 9. 1450-6/39); ე მ ა რ თ ა დოლმაზა შანშიაშვილის ვალი, რის გამოც, არაზა ტერტერაშვილის დასტურით, დოლმაზა შანშიაშვილს მიჰყიდა მიწა, რომელიც ესეზღვრებოდა ბოვაძორელის ვენახებს, ზეგალასშვილისა და დავითაშვილის მიწებს (1679 წ. VIII. 5. Hd-14164); მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ერთი დღის მიწა მელიქის ნაზვრევის ზევით დუშია შავერდაშვილმა მიჰყიდა სიობათიასაულ ბაინდურა პაპიაშვილს (1688 წ. II. 11. 1450-7/5).

ყუზანაშვილი ზალია – ძ მ ა ყუზანაშვილ ყაზარასი, იხ.

ყუზანაშვილი ნასყიდა – მ ო წ მ ე პაპუა ვახტანგაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-16/9).

ყუზანაშვილი ოქრია – მ ო წ მ ე დათუნა კატიძის მიერ პაპუნასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1450-26/95).

ყუზანასშვილი პაპუნა – მ ო წ მ ე ოთანა მაისურაძის მიერ ზაზა ქარუმიძისათვის ვალის გადახდის შესახებ მიცემული პირობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Qd-3696 (ფრაგმ).

ყუზანთ როსტომა – მ ო წ მ ე სულხან მურადისშვილის მიერ მდივან გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული გირაოს დახსნის წიგნისა (1700 წ. III. 1. Sd-58).

ყუზანაშვილი სარქისა – მ ო წ მ ე: ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450–17/34), შაიკა შაიკაშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-19/20), სულხან ფარაჯანაშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-19/16), ფირია ფირამზაშვილის მიერ ანდერმან საგინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. II. 2. 1450-26/101).

ყუზანაშვილი ყაზარა – შუა ბოლნელი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ზალია და ეჯუბა. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპია გოგიბაშვილს ბერუას კალოსთან, რუს ქვეშ, ორი დღის მიწა (1668 წ. I. 21. 1450–6/16).

ყუზანთასშვილი ბერუკა – შ ვ ი ლ ი ყუზანთასშვილ დათუნასი, იხ.

ყუზანთასშვილი დათუნა – ჰყავს შვილები: ბერუკა და შიო. თამაზ ბერუკაშვილს მიჰყიდა თავისი ბაღის გვედით მდებარე მიწა, ხეხმელას პირამდე (1698 წ. 1450-35/15).

ყუზანთასშვილი შიო – შ ვ ი ლ ი ყუზანთასშვილი დათუნასი, იხ.

ყუზუმაშვილი ვართანა – გორუმს მცხოვრები. მ ი ს „სამუქფოდ"ერთ წილად [თურქისტანიშვილს] ერგო სუჯუმა შაველას მამულით (1626 წ. 1450-50/89).

ყუთლუ-არსლან – დ ა ა მ ტ კ ი ც ა თავისი პაპის – ბეშქენის მიერ კორიდელებისათვის მიცემული ბეგრისაგან გათავისუფლების დაწერილი (XII ს. Gr. 28. 132r).

ყუთლუ-არსლან – იხსენიება პირობის დამრღვევად მეჭურჭლეთუხუცეს კახა [თორელის] მიერ რკონის მონასტრისათვის მიცემულ სოფელ ხოვლეს შეწირულობის დაწერილში ([1260 წ.] Sd-2859).

ყუთლუასშვილი ბალდასარა – იხ. ყუთუაანთ ბალდასარა

ყუთუაანთ (ვარ. **ყუთლუასშვილი**) **ბალდასარა** – 1692, 1694 წწ. ჰყავს: ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ყაზარა (1694 წ. 1450-51/177), ძმ ე ბ ი: საფარა, გრიგორა; ძ მ ი ს წ უ ლ ი – ყაზარა (1692 წ. 1450-51/188). ი გ ი ესახლა ქალაქში, ჯვრის მონასტრის მეტოქის ეზოში. ნაზარალიხანმა ეს ადგილი მონასტერს შესწირა და ჯვარის მამა პართენს უბოძა. ამ ადგილებიდან აყრილებს სანაცვლოდ მისცა „ფალავან" ბასილისა და ნასყიდა ამბროსაშვილის სახლები (1692 წ. I. 7. 1450-51/188); ნაზალიხანმა ი გ ი მ ი ს ბიძაშვილ ყაზარასთან ერთად შესწირა ახლად ადგენილ ტფილისის ჯვარის მონასტრის ეკლესიას (1694წ. VII. 1450-51/177).

ყუთუაანთ გრიქორა – ძ მ ა ყუთუაანთ ბალდასარასი, იხ.

ყუთუაანთ საფარა – ძ მ ა ყუთუაანთ ბალდასარასი, იხ.

ყუთუაანთ ყაზარა – ძმ ი ს წ უ ლ ი ყუთუაანთ ბალდასარასი, იხ.

ყუთლუასშვილი ყაზარა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ყუთლუასშვილი ყაზარასი, იხ.

ყუთუზაშვილი დათუნა – ავნევში მცხოვრები. ი გ ი მამულითურთ ერგო დათუნა ყუთუზაშვილს ([1676-1709 წწ.] 1450-31/2).

ყულაშვილი – ფერსათში მ ი ს პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი და ერთი ქათამი (1558 წ. VI. H-626).

ყულია – მ ო წ მ ე ფარნაოზ დეკანოზიშვილის მიერ მისივე განაყოფის, ლომიას და მისი შვილებისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Hd-1556).

ყულია – მიჯას მცხოვრები. მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] 1450-11/112).

ყულია – შ ვ ი ლ ი ბაბუჩასი, იხ.

ყულია – შ ვ ი ლ ი აჯაბნუშასი, იხ.

ყულია – გომში მ ი ს ი ნაქონი სახასო მიწის ორი წილი ერგო რამაზ [ზუმბულიძეს] ძმასთან გაყრის დროს (1651 წ. II. 13. 1450-31/105).

ყულია – მისცა ჩვენება ზურაბა თუშმალისა და სანაინის ეპისკოპოსის სამამულე დავის გარჩევისას (1679 წ. VI. 1450-28/6).

ყულია – მ ო ქ ა ლ ა ქ ე . მ ი პ ყ ი დ ა ნაფუძარი მამისიმედა მამუჩაშვილს (XVII ს. Qd-9039ბ).

ყულიაშვილი – ახალშენს მცხოვრები. [ბარათაშვილი] გაყრის დროს იგი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს, ფალავანხოსროს (1523 წ. Ad-1299ა).

ყულიაშვილი – ბაადურ [ციციშვილის] გამოფიცული სამწევრისის მიწების ნუსხის მიხედვით მ ი ს ი ნაქონი ერთი დღის მიწა არაქელაშვილს ეჭირა (1671 წ. Hd-833).

ყულ[ი]ხშვილი – ჭალას მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ყულიასშვილი ასლანა – მ ო წ მ ე გოშფარ ბარათაშვილის მიერ ყულიჯან ტერტერაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. IV. 1. 1450-34/233).

ყული[ა]შვილი გიორგი – მ ო წ მ ე საამ ხოსიაშვილის მიერ თავის განაყოფ ქაიხოსროს შვილ როსტომასათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1683 წ. IX. 10. 1450-12/128).

ყულიაშვილი ელიზ[ბარ] – ირაგას მცხოვრები. იხსენიება მ ო ფ ი ც რ ა დ სამღერელთა და ნადარბაზეველთა შორის მიწაზე დავის გარიგების წიგნში (XVII ს. Sd-477-ა). ფრაგმ.).

ყულიაშვილი მამუკა – წილად ხვდა ყორჩიბაშ ბაადურ [ციციშვილს] ქიტა მარტიროზაშვილის ფარდად ([1633-1658 წწ.] Sd-963).

ყულიაშვილი ნასყიდა – მ ო წ მ ე ფიბუა მჭედლიშვილის მიერ პაპია ნამალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. V. 1450-51/45).

ყულიაშვილი საქია – მ ო წ მ ე ყარაბუდახის მიერ ქრისტეფორე ბარათაშ-ვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Sd-622).

ყულიბეგ – ს უ ფ რ ა ჩ ი . შ ვ ი ლ ი მეითარ მანუჩარისა, იხ. მო წ მ ე ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვა დალალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-48/146).

ყული-ოღლი – მ ი ს მამულზე დაუსახლებიათ ფხაკაძე, – აღნიშნულია ციციშვილთა გაყრის წიგნში (1666 წ. ახლო. Hd-802).

ყული-ოღლი – ბაადურ [ციციშვილის] გამოფიცული სამნევრისეული მიწების ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ეჭირა ბალიაშვილის ვენახი, სარნყავში – ოქრომჭედლიშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა, დიდღელეში – ხუციშვილისა და ფაშიშვილის ნაქონი მიწები; კობის წყაროსთან – დივნაშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა, ეთეთუდეტის (?) მორევთან – დივნიშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა (1671 წ. Hd-833).

ყულიჯანა – კრეფას მცხოვრები. მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-2/112).

ყულიჯანა – ყაია, ყორჩიბაშ ბაადურის და სარდალ პაპუნა [ციციშვილბის] სამნევრისის სამამულე დავის წიგნის თანახმად, მ ი ს ი ბოსელი და მარანი ნასყიდას სახლამდე გამოუფიცავთ სარდლის კაცებს ([1632-1658 წწ]. 1448-2316).

ყულიჯანასშვილი – ურნაშენში მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიყიდულ სარუხანაშვილის ნაქონ ორი დღის მიწას (1690 წ. IV. 7. 1450-10/15).

ყულიჯანასშვილი საქი – ქაიხოსრო ბარათაშვილის ყმა. ქაიხოსრო ბარათაშვილმა მ ი ს ი პარტახტი, რომელიც ზუბალასა და მჭედლისშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა, მიჰყიდა როსტომ ყორღანაშვილს (1679 წ. X. 1450-1/70).

ყულიჯანაშვილი სუხინა – ალელი. მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ბასილ თავბერიძის მიერ ჩნელ რიკაძისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიფნისა (1669 წ. VI. Hd-2469).

ყულიჯანაშვილი შაყელა – ცხვილოსელი. ავთანდილ ამილახორის ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ყულუმაშვილი ელისბარ – სამღერეთს მცხოვრები. მამულით წილში ერგო ზაალ [ციციშვილს] (1651. ახლო. 1450-37/186).

ყუმახ[ა]შვილი ადიბეგა – ძ მ ა ყუმახ[ა]სშვილ ბ[ა]ინდურასი, იხ.

ყუმახ[ა]სვილი ბ[ა]ინდურა – შუა ბოლნელი. ჰყავს ძ მ ა ადიბეგა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: ფინეზა, რევაზა. ი ყ ი დ ა გიორგი [ბარათაშვილისაგან] თუმანნახევრად ვენახის ჩამონაჭერი, რომელიც მდებარეობდა მისივე განაყოფ ფინეზას და რევაზას მიერ ადრე გიორგი [ბარათაშვილისათვის] მიყიდული ვენახის გვერდით (1675 წ. V. 12. Sd-623ბ).

ყურამშა – არატუაზანში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყმა. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა ხახულის ღმრთისმშობლის მონასტერს (1594 წ. 1449-1509).

ყურასშვილი დათუნა – ერედვში მცხოვრები. გიორგი ცალქამანისძის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448-3602).

ყურაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე თამაზ ციციშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V.1. 1448-4307ა).

ყურდიდაშვილი – ბეთანიაში მცხოვრები. ბარათაშვილთა გაყრის დროს ი გ ი ერგო გგერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad-299ა).

[ყურთისშვილი] გიგია – ტყვიაველი. ჰყავს განაყოფი დემეტრა ყურთისშვილი; [სახლიკაცი] თევდორა. იყო ლუარსაბ დიასამიძის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448-3602).

ყურთისშვილი დემეტრა – ჰყავს განაყოფები: თევდორა და გიგია. იყო ლუარსაბ დიასამიძის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448-3602).

[ყურთისშვილი] თევდორა – ტყვიაველი. ჰყავს განაყოფი დემეტრა ყურთის შვილი, [სახლიკაცი] გოგია. იყო ლუარსაბ დიასამიძის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448-3602).

ყურთულაშვილი – მისი ბაგა იყო საზღვარი იორდანე სონღულაშვილის მიერ ქორელელ თამაზისათვის „საფქვილეთ" მიყიდული მიწისა (1699 წ. 1448-5127).

ყურთულაშვილი გიორგი – მოწმე იორდანე სონღულაშვილის მიერ ქარელელ თამაზისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1448-5127).

ყურთულაშვილი გოგინა – მოწმე იორდანე სონღულაშვილის მიერ ქარელელ თამაზისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1448-5127).

ყურმანასშვილი – მუშაათში მცხოვრები, გლეხი. თეიმურაზ მეფემ თავისი მეუღლის საალაპედ იგი შესწირა ალავერდის ტაძარს (1612 წ. V. 10. 1448-5017).

ყუროღლაშვილი – მის მიწამდე მიჰყიდა მამული ნასყიდა ელიკაშვილმა შერმაზან ხაშარაძეს (XVII ს. 80-90-იანი წწ. 1450-45/270).

ყურუ (ვარ. ყურუა) – ნოხუდეში მცხოვრები. მოხსენიებულია შამადავლე დადიან-გურიელის მიერ იოკიმე კათალიკოსისათვის გაჩენილი სარგოს ჩამონათვალში ([1470-1474 წწ.] 1449-1571); შემდგომში მისი შეწირულება ლევან დადიანმა განუახლა ხობის ტაძარს ([1628–1647 წწ.] Hd-1551).

ყურუა ქვაჩი – როდესაც გურიელმა ოდიში დაიჭირა, იგი ზებედე ქვარიანს შეფარებია. ამ უკანასკნელმა იგი ხოფს შეახვეწა. იასა[ვა]მ მამაშვილ ყურუას უღალატა და ისინი კახაბერ ჩიჩუას გადასცა (1682 წ. Hd-1551).

ყურუმშა – ლეონ მეფემ იგი უწყალობა მაქსიმე ჩოლაყაშვილს (1566 წ. I. 19. 1449-2285).

ყურუმშასშვილი მახა – სამაღარაანთა ყმა. ჰყავს [სახლიკაცი] შალვა. ლეონ მეფის ასულმა იგი შესწირა შუამთის წმინდა მთავარანგელოზთა ეგვტერს (1597 წ. 1449-1559).

ყურუმშასშვილი შალვა – [სახლიკაცი] ყურუმშასშვილ მახასი, იხ.

ყურშიაშვილი – ენაგეთს მცხოვრები, აზნაური. [ბარათაშვილთა] გაყრის დროს იგი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad-1299).

ყურშიტასშვილები – იასე ნაცვალთან ერთად მათ პირობა მისცეს სამებელს,რომ შენყვეტდნენ მის ყმებთან სამამულე დავას (1698 წ. 1449-1842).

ყუსტაშვილი გიორგი – მონაწილეობდა გარეჯელთა და ჩერქეზელთა სამამულე დავის გარიგებაში (1656 წ. IV. 2. 1450-26/150).

ყუსტაშვილი პაპია – მონაწილეობდა გარეჯელთა და ჩერქეზელთა სამამულო დავის გარიგებაში (1656 წ. IV. 2. 1450-26/150).

ყუფარაძე – ხონის საყდრის ყმა. მას ემართა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საპურობო, ორი თეთრის თევზი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, სამი თეთრის საბატკობო, ერთი სამაჭრობო, ოთხი ქათამი, ორი თეთრის თევზი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ერთი თეთრის საყველიერო, თორმეტი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, შვიდი კოდი ცეხვილი, ერთი ურემი შეშა, ერთი ურემი თივა, ერთი გოდორი სამეჯინიბო მჭადი და მუშაობა (XVI ს. ბოლო. 1448-5034).

ყუშიტა – განაყოფი პეტრე მღვდლისა, იხ.

ყუშიტაშვილები – პატარძეულს მცხოვრებნი. ევალებოდათ შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი" გარდაიცვლებოდა ([1688-1694 წწ.] Ad-116).

ყუჭამარაშვილი – რუისში მცხოვრები. მარიამ დედოფალმა იგი უწყალობა ზემბად ლარაძეს სხვა სამ კომლ კაცთან ერთად (1634 წ. 1450-10/131).

ყუჯია – ბალახაურს მცხოვრები. წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] 1450-11/112).

შ

შაბათა – რცხილოვანში მცხოვრები, ალექსანდერე მეფემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს ([1476-1511 წწ.] 1449-1642).

შაბანა – მიჯას მცხოვრები. ი გ ი წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს [1537/1538 წ.] 1450-11/112).

შაბანა – 1658-1663 წწ. მ ე უ ნ ა გ ი რ ე. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: იმამყული/ იმანყულა იხ., მუსტაფა, ვაშყულა (1658 წ. Hd-9653). ციცი ფანასკერტელ-ციციშვილმა მ ა ს უწყალობა ერთი კომლი ყმა – წყნეთელი გიგა ცოლ-შვილით (1658 წ. III. 1. Hd-9653).

შაბელაშვილი გიორგი – იხსენიება მ ო წ მ ე დ და ბ ჭ ე დ ზაქუტა ფილიპეშვილის მიერ ბეჟუა ვეფხიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნში (1612 წ. Hd-2377).

შაბერასშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე იორდანე მჭედლიშვილის მიერ პაატა აბაშიძისათვის მიცემული სათავდებო წიგნისა (XVII ს. I ნახ. Hd-8914).

შაბუა – მარტყოფელი, ქორდში მცხოვრები. ნუგზარ ერისთავის ყ მ ა. ნუგზარ ერისთავმა ი გ ი მამულით შესწირა სვეტიცხოველს (1617 წ. 1449-1766).

შაბულაშვილი თევდორა – ხე[კ]ორძელი. მ ო წ მ ე ბიძინა ბერუკაშვილ-მწყერაძის მიერ უთრუთ [ციციშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 5. 1450-51/84).

შაბურ – მ ე რ ი ქ ი ფ ე. მზითევში გაატანეს ერისთვის ასულ ანას (1690-იანი წწ. Sd-759).

შაბურისშვილი//შაბურიშვილი

შაბურიშვილი – საშაბუროში მცხოვრები საგვარეულო. შედიოდა წილკნელის სამწყსოში. „დაბალი საერისთაო“ მათ სჭერიათ. „ანანურს ზემოთ“ ადრე შ ა ბ უ რ ი შ ვ ი ლ ი ყოფილა ერისთავად. თუ სახლის უფროსი შ ა ბ უ რ ი შ ვ ი ლ ი გარდაიცვლებოდა, კაცზე უნდა გაეღოთ მთელი ნიშანი, შეკაზმული ცხენი, ორი ნასახურაეი – ერთი წილკნელისათვის, ერთი მისთვისვე, სუფრის იარაღი და თასი. თუ უფროსი შ ა ბ უ რ ი შ ვ ი ლ ი ს მეუღლე გარდაიცვლებოდა, უნდა გაეღოთ საწირავი, ნიშანი, ტყავი ან ტოლომა, კაბა, სარტყელი, ღილი, ბეჭედი, თავსახურავი (1669 წ. 1448-5013).

შაბურიშვილი ასლამაზ – ძ მ ა ოთია შაბურიშვილისა, იხ.

შაბურიშვილი ბარამ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოთია შაბურიშვილისა, იხ.

შაბურიშვილი ბერუკა – დ ა მ წ ე რ ი ბაინდურა უბლამაშვილის მიერ დათუნა თოფჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1448-928).

შაბურიშვილი გიორგი – ძ მ ა ოთია შაბურიშვილისა, იხ.

შაბურიშვილი დავით – ძმ ი ს წ უ ლ ი ოთია შაბურიშვილისა, იხ.

შაბურიშვილი ელო – მ ო წ მ ე რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული მეალაპედ გაწწესების წიგნისა (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

შაბურიშვილი თეიმურაზ – მ ი ს ცოლყოფილს ნაზარალიხანმა უწყალობა მისივე მამული, რომელიც შეცდომით ქაიხოსრო ხოსიტაშვილს ჰქონდა ნაბოძები (1697 წ. X. 22. 1450-13/76).

შაბურიშვილი ნიკოლოზ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოთია შაბურიშვილისა, იხ.

შაბურიშვილი ოთია – 1697-1698 წწ. ბაინდურ ერისთავის აზნაური (1698 წ. Hd-2362). ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, ასლამაზ; ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: როსტევან, დავით, შაბურა, ბარამ, ნიკოლოზ (1697-1698 წწ. Sd-761, Hd-2362). გიორგი კობიაშვილის ჯალაბ ქეთიასაგან ი ყ ი დ ა ნასყიდა წულუკიძის ნაქონი მამული იფნა (1697 წ. Sd-761); ბაინდურ ერისთავმა მ ა ს უწყალობა საკარულას ნაქონი და ნადირაღაშვილის ვენახები სიგრძით – სამი კვალი (1698 წ. Hd-2262).

შაბურიშვილი ოტია – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოთია შაბურიშვილისა, იხ.

შაბურიშვილი როსტევან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოთია შაბურიშვილისა, იხ.

შაბურიშვილი ქაიხოსრო – მ ო წ მ ე რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული მეალაპედ დადგინების წიგნისა (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

შაბურისშვილი ქაიხოსრო – ჰყავს ყმები ბასილა და ფასიტა, რომლებმაც ელისბარ ხულუზაურს და მის შვილებს მიჰყიდეს თავიანთი სავენახე მამული (1692 წ. IX. 5. Sd-21).

შაბურიშვილი შაბურ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოთია შაბურიშვილისა, იხ.

შაბურიძე აბრაამ – მცხეთის მ ო ძ ღ ვ ა რ ი. დაამტკიცა: შიომღვიმის ლავრის მიერ ჯაუნარ ბაკტისძისათვის მიცემული მიწის წყალობის დაწერილი (1344 წ. IV. 5. ქრ. II. 180-181).

შაბურიძე გიორგი – 1465-1594 წწ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვამიყ შაბურუსძის მიერ ბოდორწის ეკლესიისათვის მიცემული სოფელ ხანდაკის შეწირულების წიგნისა (1494 წ. VI. 24. 1448-5009).

შაბურისძე ვამიყ – 1465-1594 წწ. ე რ ი ს თ ა ვ ი//ე რ ი ს თ ა ვ თ - ე რ ი ს თ ა ვ ი. ჰყავს: [ძ მ ა] სარო, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გიორგი, მიქა, ვარამ, ნუგზარ (1465 წ. 1449-1486), მ ე უ ღ ლ ე დულარდუხთ, მონაზონობაში დომნე (1494 წ. მე-6. 24. 1448-5009). შ ე ს წ ი რ ა: სვეტიცხოველს მარკოზ კათალიკოსის დროს საკანონოდ (რადგან მისი ვაჟისათვის გიორგი მეფეს თავისი ასული მიუცია ცოლად), მამული ნოჯიკეთა, ნოჯისთავის ეკლესია, სიასშვილისეული მამული,

საიქოსძე, ჩაბასშვილი, მაკარისშვილი, თევდოასშვილი მათი მამულებით (1465 წ. 23. IV. 1449-1486), ბოდორნის ეკლესიას – სოფელი ხანდაკი და მიანიჭა მას შეუვალობა. აქ ვ ა მ ი ყ მ ა გაიჩინა ალაპი თავისთვის, დულარდუხტისთვის, ბარამ შაბურისძისა და მისი შვილის – მიქასათვის (1494 წ. 24. VI. 1448-5009).

შაბურიძე ვარამ – 1465-1494 წწ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვამიყ შაბურისძისა, იხ. ჰყავს შ ვ ი ლ ი მიქა. ვამიყ შაბურისძემ მი ს და მიქას სახელზე განაწესა ალაპი ბოდორნის ეკლესიაში (1494 წ. VI. 24. 1448-5009).

შაბურისძე მიქა – ე რ ი ს თ ა ვ ი. მ ო წ მ ე: ლომ სონღულისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ზვრის შეწირულების წიგნისა (1398 წ. 1449-1652).

შაბურისძე მიქა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვამიყ შაბურისძისა, იხ., შ ვ ი ლ ი ვარამ შაბურისძისა, იხ.

შაბურისძე ნუგზარ – [1399]-1465 წწ. ე რ ი ს თ ა ვ ი. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვამიყ შაბურისძისა, იხ. ელიოზ კათალიკოსის დროს სვეტიცხოველს შ ე ს - წ ი რ ა თბილელაური ვენახი, რის სანაცვლოდ სთხოვა კათალიკოსს ყოველი ნათლისღების დღეს განეწესებინა მის სახელზე ალაპი ([1399-1419 წწ.].1449-1756); მასვე ისევ ელიოზის კათალიკოსობის დროს შ ე ს წ ი რ ა ატენში ნასყიდი ვენახი და იქვე გაიჩინა ალაპი ([1399-1419 წწ.] ქრ. II. 225).

შაბურისძე ომარ – 1465-1456 წწ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვამიყ შაბურისძისა, იხ. დ ა ა მ ტ კ ი ც ა ვამიყ შაბურისძის მიერ ბოდორნის ეკლესიისათვის მიცემული სოფელ ხანდაკის შეწირულების წიგნი (1494 წ. VI. 24. 1448-5009).

შაბურისძე სარო – [ძ მ ა] ვამიყ შაბურისძისა, იხ.

შაგელდაშვილი ბერინა – პაპუნა ავაქასშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპისეული ორი მიწა ღელე და ვენახი (1626 წ. 21. VIII. 1450-51/71).

შადუხაშვილი – დაღეთს მცხოვრები. მ ი ს სანაცვლოდ ყორჩიბაშ ბადურ [ციციშვილს] წილში ერგო სტეფანა ბაბაჯანაშვილი (1651წ. ახლო. 1450-37/179).

შაენა – „თათარი ბიჭი". ჭრეშის მელიქის მირიმან [ნარიმანიშნილისა] და მისი შვილების მამულის გაყოფის დროს ი გ ი ერგო ნურალ [ნარიმანიშვილს] (1619 წ. 1450-26/5).

შავასშვილი დოლმაზ – მ ო წ მ ე ბაინდურ ვახტანგიშვილის მიერ ხოსიტა ყორღანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. 11. X. 1450-17/13).

შავაძე ბერი – ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

შავაძე შიო – ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

შავაძე შოშიტა – მ ო წ მ ე ბერუა როინისშვილის მიერ სეხნიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. დამდ. Hd-15005).

შავბალახაშვილი ბასილი – მ ო წ მ ე თამაზ ჩააკაშვილის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd-829).

შავბალახაშვილი ბეჟიტა – მცხოვრები თორტიზას. მ ი ს ი მიწა ერთ-ერთი საზღვარი იყო ბახუტა გოჩიაშვილის მიერ გარსევან ქარუმიძისათვის მიცემული მიწისა (1691 წ. Ad-1536).

შ[ავბალ]ახაშვილი გიორგი – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ხიზანა. ჰქონდა სამამულე დავა რამაზ თეთუშიძესთან ჩიტიშვილის ნაქონ ნაფუძარზე. სასამართლოს გადაწყვეტილებით სადავო მამული თეთუშაძეს დარჩა (XVII ს. II ნახ. Hd-807).

შავბალახაშვილი გოგოია – თორტიზას მცხოვრები. სამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შავბალახაშვილი ხიზანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი შ[ავბა]ლახაშვილისა, იხ.

შავგულისძე – ჟან ჭიასძემ ი გ ი საალაპედ შესწირა კორიდეთის ეკლესიას ([1266-1280 წწ.] Gr. 28. 2r-7v).

შავგულიძე – ქუტირს მცხოვრები. ქუთაისის საყდრის მებეგრე გლეხი (1578. H-626).

შავგულიძე ივანია – ივანაშვილმა მ ა ს მისცა „ბოლო" (გადაწყვეტილების) წიგნი (XVI ს. S-42, 9v).

შავდავითაშვილი მახია – ციხისში მცხოვრები. გურგენ ყორღანაშვილის შვილის გლეხი. ნაზარალიხანმა ი გ ი უწყალობა ვახტანგ ბარათაშვილს (1693 წ. X. 25. 1448-3270).

შაედია ქველი – მ ო წ მ ე გიორგი ლიპარტიანის მიერ ხუხუ ფალავასათვის ბოძებული ჩხევის სამოსახლოსა და მამულის წყალობის წიგნისა ([1681-98 წწ.] Qd-9530).

შაველ – მ ე ლ ი ქ ი. მ ო წ მ ე თურქისტანის მიერ პატრონ იესესათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა. მ ა ს ჩაუსვამს სასაზღვრე ნიშნად „წითელი ქვა" (1558 წ. Sd-734).

შაველ – შ ვ ი ლ ი გულჩარა-ბაჯისა, იხ.

შაველ – შ ვ ი ლ ი ესტატესი, იხ.

შაველა – ბალახაურს მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ]. VIII. 16. 1450-11/112).

შაველა – გორუმს მცხოვრები. ვართანა ყუზუმაშვილის ნაცვლად სუჯუმა შ ა ვ ე ლ ა ს მამულით ერთ წილად ერგო [თურქისტანიშვილს] (1622 წ. 1450-50/89).

შაველა – მ ი ს მამულს ესაზღვრებოდა დათუაშვილის ნაქონი ვენახი, რომელიც ოთარ ჩინჩალაძემ მიჰყიდა ზაალ წინამძღვრიშვილს (1699 წ. XII. 28. Hd-1705).

შაველა – კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-50320).

შაველაშვილი – შაველაშვილის და იესეშვილების ფარდად ზა[ა]ლ [საავაძეს] წილში ერგო ბეჟან გოგებაშვილი (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-10180).

შაველასშვილი//შაველაშვილი

შაველაშვილი თამაზა – მოწმე საქოა აკოფასშვილის მიერ თავის განაყოფ მურადა დუთასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. II. 10. 1450-8/39).

შაველასშვილი პაპია – უჯარმელი, ახალშნის მოურავი. მოწმე შიოშ ბარათაშვილის მიერ გურგენ ყორანაშვილისათვის მიცმული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IX. 9. 1450-16/128).

შაველნაანთ არუთინა – მოწმე მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 19. Hd-10246).

შავერდ – ნაცვალი. მოწმე ქართლის კათალიკოს-პატრიარქ ქრისტეფორეს მიერ რამზია რატიაძისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1648 წ. Ad-352).

შავერდ – მამასახლისი. მოწმე წინოწმინდელთა და თვალელთა შორის დადებული დავის გარიგების წიგნისა (1651 წ. V. 29. 1449-2657).

შავერდ – დამწერი და მოწმე დავით კოზმანაშვილის მიერ ბატონ ზურაბისათვის მიცემული სანისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. 1461-13/31).

შავერდ – კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

შავერდ – დამწერი და მოწმე სეფეყულ ზაქუმისშვილის მიერ პაპია ტერტერაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. V. 2. 1450-9/108).

შავერდ – ობოლი ყმა. მოხსენიებულია ყმათა ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ზ).

შავერდა – დმანისს მცხოვრები. იგი ქონებით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VII. 16. 1450-11/112).

შავერდა – კრეფას მცხოვრები. იგი მამულით წილად ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537-38 წწ.] 1450-11/112).

შავერდა– მიჯას მცხოვრები. იგი წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537-2538 წწ.] 1450-11/112).

შავერდა – ღანუხს მცხოვრები. ალექსანდრე მეფემ იგი შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

შავერდა – ჯიმითს მცხოვრები. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი მისი სახლითურთ შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

შავერდა – კისისხევს მცხოვრები, გლეხი. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდის ტაძარს თავისი მეუღლის, ანას სულის საალაპედ (1612 წ. V. 10. 1448-5017).

შავერდა თუშმალი, იხ. გამრეკლიძე შავერდა

შაპვერდა – კაკელას მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდის ტაძარს თავისი მეუღლის, ანას სულის საალაპედ (1612 წ. V. 10. 1488-5017).

შავერდა – ძ მ ი ნ უ ლ ი ალავერდასი, იხ.

შავერდა – ჰყავს [ძ მ ა] ფარსადან, [შ ვ ი ლ ი]ხოსინა. ჰქონია კათალიკოს [ქრისტეფორე] ამილახვრისაგან ბოძებული „ამოკვეთის" (შეუვალობის)წიგნი. კათალიკოსმა [ევდემოზმა] ეს საბუთი მ ა ს განუახლა (163 წ. Hd-1587).

შავერდა – ქვემო ბოლნისის ნაცვალ თამაზასთან ერთად დაათვალიერა მიწა, რომელზედაც პაპია შანშიაშვილს ეცილებოდა ზემო ბოლნელი ხუცესი (1645 წ. II. 7. 1450-6/27).

შავერდა – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ორი დრის მიწა ბეჟუა ველაშვილმა მიჰყიდა დურმიშხან [იაგელაშვილს] (1696 წ. IX. 1450-9/97).

შავერდა – ქისიყის ნაცვლის შვილი, ჰყავს შ ვ ი ლ ი გურგენა, იხ. მო წ მ ე ესტატეს მიერ თავის განაყოფ ფარსადანისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Qd-195).

შავერდა – ნ ა ც ვ ა ლ ი , მამა გურგენასი, იხ.

შავერდა – ცხნარს მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილში ერგო დურმიშხან [ბარათაშვილის] (XVII ს. 70/80-იანი წწ. 1450-26/265).

შავერდა – მ ი ს და ლომისაშვილის მამულებში მდებარე მიწები საბამ მიჰყიდა ანდერმან [ჩოლაყაშვილს] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. S-3728, 164 r, №16).

შავერდა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გოგიჩასი, იხ.

შავერდა – ობოლი. [სამებელს] მი ს თ ვ ი ს მიუცია ორი თუმანი თავის დასახსნელად (XVII ს. ბოლო. 1449-1841).

შავერდაშვილი – პანკისში მ ი ს ი ნაოხარი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ნათანელს და ნონეს (1625 წ. 1449-12139).

შავერდაშვილი – მ ი ს გ ა ნ შეძენილი მიწა ესაზღვრებოდა მამუკა ბახჩიაშვილის მიერ გოგია მეხრიშვილისაგან ნასყიდ მიწას (1680 წ. I. 8. 1448-4595).

შვერდაშვილი ადუა – 1673-1688 წწ. ცხნარში მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ა სამნა. დურმიშხან [ბარათაშვილმა] მ ა ს უწყალობა საკეცეში ტარიკაძის ჭალის მიწა და ორი დღის სავენახე, ქრთამად აიღო: ერთი ხარი, ერთი, ერთი ცხვარი და ერთი ბოშყაფი (1673 წ. Qd-9818); გიორგი მეფემ დურმიშხან [ბარათაშვილის]

უშვილოდ გარდაცვალების შემდეგ მისი ყოფილი ყმა – ადუა შაეერდაშვილი – უწყალობა პაპუნა გოშტაშაბიშვილს (1688 წ. V. 4. Qd-2025).

შაეერდაშვილი ამირა – ტალავერს მცხოვრები, სახასო მებადური. ჰყავს [ძმები]: ამირზა და ხოჯა. როსტომ მეფემ მესტუმრე დონდარა ეჯიბისშილს განუახლა მისი წყალობა (1651 წ. Qd-9585).

შაეერდაშვილი ამირზა – ძმა ამირა შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდაშვილი ამსარქისა – შვილი ნასყიდა შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდაშვილი ასია – კუმისს მცხოვრები. ჰყავს განაყოფი ნადუა. იგი მამულით როსტომ მეფემ უბოძა მელვინეთუხუცეს ბიძინა სოლაღაშვილს (1658 წ. VIII. 24. Hd-14668).

შაეერდაშვილი ბაირამა – [ძმა] დუშია შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდაშვილი ბერი – შვილი ნასყიდა შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდაშვილი გალუა – [ძმა] დუშია შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდაშვილი გოდერძა – მოწმე ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. V. 10. 1450-9/119).

შაეერდაშვილი დავით – ზემო ბოლნისში მცხოვრები, მოურავი. მოწმე ბოლნელ ეპისკოპოს იოსებ რევიშვილის მიერ დონმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1670 წ. VIII. 2. Hd-5242).

შაეერდაშვილი დათია – [ძმა] დუშია შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდაშვილი დუშია – ზემო ბოლნელი. ჰყავს [ძმები]: დათია, ბაირამა, გალუა. ვარძელა ყუზანაშვილისაგან იყიდა ზემო ბოლნისში ერთი დღის მიწა, რომელიც ასლამაზაშვილისა და ალავერდაშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა (1633 წ. II. 9. 1450-6/39), მიჰყიდა ბაინდურ პაპიაშვილს ვარძიელა ყუზანაშვილისაგან ნასყიდი ერთი დღის მიწა შუა ბოლნისში, ასლამაზიშვილის და ალავერდაშვილის მიწების გვერდით (1681 წ. I. 1. 1450-7/5); მოწმე: არაზა ტერ-სტეფანაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. Hd-1781).

შაეერდაშვილი მამუკა – ძმა ნასყიდა შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდასშვილი ნადირა – წყნეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

[შაეერდაშვილი] ნადუა – კუმისს მცხოვრები. ასია შაეერდაშვილის განაყოფი. როსტომ მეფემ იგი უწყალობა მელვინეთუხუცეს ბიძინა სოლაღაშვილს (1658 წ. VIII. 24. Hd-14668).

შაეერდაშვილი ნასყიდა – 1680-1681 წწ. ტინისხიდელი. ჰყავს ძმები: მამუკა (1680-1681 წწ. Hd-2513; Ad-643ბ, Hd-9390), პაპია (1680 წ. Ad-643ბ), შვილები: ბერი, ამსარქისა (1681 წ. Hd-2513, 9390), შაეერდა (1673 წ. Hd-14517). მიჰყიდა: შოშია გოგიჩასშვილს მიწა ამირანაშვილისა და ბახჩიაშვილის

საზღვრებამდე (1673 წ. I. 1. Hd-14517), ბერინა ზარიძეს – თავისი მკვიდრი ნასყიდი მამული – გრძელას მიწა ნასყიდაშვილის მიწამდე (1680 წ. Ad-643ბ); შოშია გოგოჩასშვილს ხატის მიწის ნახევარი (1681 წ. III. 1. Hd-2513), მასვე ხატის მიწა თავაქალაშვილისა და ამირანაშვილის მიწებამდე (1681 წ. V. 27. Hd-9390); მოწმე უცნობი პირის მიერ მამუკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. 1448-10000), გოგია მეხრიშვილის მიერ მამუკა ბალჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. I. 8. 1448-4595), ზაქუტას მიერ შოშია გოგიჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. III. 15. Hd-2532), ტინისხიდელი პაპუნა ლალასშვილის მიერ დავით ამირალასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Hd-5270); მის მიწამდე მიჰყიდეს ნასყიდა გოგშაძემ და დათუნა მეფარიძემ ბერინა ზარიძეს გრძელას მიწა (1680 წ. Ad-643ა).

შაეერდაშვილი პაპია (ვარ. პაპანა) – ძ მ ა ნასყიდა შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდაშვილი სამნა – ძ მ ა ადუა შაეერდაშვილისა,იხ. მ ო წ მ ე: დურმიშხან ფალავანხოსროშვილის მიერ ზა[ა]ლ ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III. 15. Hd-10204).

შაეერდაშვილი შაეერდა – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა შაეერდაშვილისა, იხ.

შაეერდაშვილი ხოჯა – [ძ მ ა] ამირა შაეერდაშვილისა, იხ.

შავთვალა– მუშათს მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. თეიმურაზ მეფემ იგი შესწირა ალავერდის მონასტერს თავისი მეუღლის ანას სულის საალაპედ (1612 წ. V. 10. 1448-5017).

შავიაშვილი გიორგი – ყმების გაყოფის დროს ი გ ი ერგო ქაიხოსრო [ვაჩნაძეს] (1692 წ. Hd-10170).

შავიაშვილი იასე – ახოტელი. ჰყავს [ძ მ ა] ოთარა. წილში ხვდა ადამ [მალალაძის] შვილებს (XVII ს. ბოლო. 1448-5079).

შავიაშვილი ოთარა – [ძ მ ა] იასე შავიაშვილისა, იხ.

[შავიშვილი] ზაქარა – ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა. ტატია შავიაშვილის განაყოფი. სამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შავიშვილი ტატია – ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ზაქარა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შავლაანი – მ ა თ მიწას ესაზღვრებოდა იაგანა აკოფაშვილის მიერ მურადა დაუთასშვილისათვის მიყიდული პოვდელანთ მიწა (XVII ს. მიწურული, 14500-8/17).

შავნადირაშვილი – ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა. საამილხვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შავნადირაშვილი – მ ი ს ი მიწა [ატენში] ესაზღვრებოდა ბერუკა იშხანაშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (XVII ს. დამლ. 1450–3/33).

შავნადირაშვილი-ბითაძე დათუნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გოგია შავნადირაშვილისა, იხ.

შავნადირაშვილი გოგია – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაპუნა, სეხნია, დათუნა; [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შავნადირაშვილი-ბითაძე დათუნა. ი ყ ი დ ა: დათუნა ჯომარდიძისაგან კეპაულაზე მდებარე ქიტიაშვილის ნაქონი მიწა, რომელიც სულიაშვილის და კაპანაძის მიწებს ესაზღვრებოდა (1612 წ. 1450-25/86).

შავნადირაშვილი პაპუნა – შ ვ ი ლ ი გოგია შავნადირაშვილისა, იხ.

შავნადირაშვილი სეხნია – შ ვ ი ლ ი გოგია შავნადირაშვილისა, იხ.

შავრდენიძე – მ ო წ მ ე ლიპუაშვილის მიერ ზაზასათვის მიცემული საბუთისა გირაოს გასტუმრების შესახებ (XVII ს. Qd-623).

შავრეგიანი – იხ. შაურეგიანი

შავშიშვილი – მ ი ს ი კუთვნილი „კოვლაქანის წიგნი" მოხსენიებულია გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ სამამულე წიგნების ნუსხაში. ამავე საქმეზე მ ა ს და დედამამაშვილს კიდევ ხუთი წიგნი ჰქონიათ (1691 წ. XI. 2. Sd-1931).

შავშიშვილი – კ ა რ ა ლ ე ლ ი, ციცი ციციშვილის მკვიდრი ყმა. მ ი ს ვ ლ ი ა ფარსადან ესიტაშვილს, რის გამოც ფარსადანმა ფეშქაში მიართვა ციცის. ციციმ ფარსადნ ესიტაშვილს მისცა მისი „დანებების" წიგნი (XVII ს. დამლევი.Hd-1911).

[შავშიშვილი] გიორგა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნავროზა შავშიშვილისა, იხ.

შავშიშვილი გიორგი – თამაზ მერაბიშვილის მსახური. მ ო წ მ ე: თამაზ მერაბიშვილ-[ბარათაშვილის] მიერ შერმადინ იოთამაშვილ-[ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-38/39).

შავშიშვილი გოგია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა შავშიშვილისა, იხ.

შავშიშვილი გოგია – კარალეთს მცხოვრები. ქაიხოსრო ციციშვილის ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

შავშიშვილი გულია – ხანდაკს მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527-15 58 წწ.] Qd-605).

შავშიშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე: მერაბ აბაშაშვილ-[ბარათაშვილის] მიერ პაპუნა არეშიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. 1448-2928).

შავშიშვილი ზაქა – ხანდაკს მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

შავშიშვილი ზაქარა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ტატია შავშვიშვილისა, იხ.

შავშიშვილი ზაქუტა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა შავშიშვილისა, იხ.

შავმიშვილი ზუბა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა შავმიშვილისა, იხ.

შავმიშვილი ინდუა – ნანრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა. სამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შავმიშვილი მამუკა – 1664-1671 ნნ. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ოქრუა, ზუბა, ზაქუტა, გოგია, ნინა. მ ა ს უნდა გადაეხადა ახალგორელი დოლმაზასათვის გალუსტას სისხლის ფასი, რაშიც მიუცია ექვსი დღის მინა. მევალეს მინა არ აუღია, მაშინ მ ა მ უ კ ა მ ეს მინა, რომელიც ხატიას, ფოცხვერას და ბაზანდარაშვილის მინებს ესაზღვრებოდა, გაუცვალა ექვს ხარში მითარა სალრიჩაშვილის და ეს ექვსი ხარი მისცა დოლმაზას სიხლის ფასში (1664 ნ. 1449-1848); მ ო ნ მ ე ნასყიდა ვეფხაძის მიერ მითარა სალრიჩაშვილისათვის მიცემული სანისქვილის ნასყიდობის ნიგნისა (1671 ნ. 1448-154).

შავმიშვილი ნავროზა – ხანდაკს მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგა. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ნილში ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 ნნ.] Qd-605).

შავმიშვილი ნასყიდა – კარალეთს მცხოვრები. ქაიხოსრო ციციშვილის ყმ ა (1700 ნ. 1448-3602).

შავმიშვილი ნინა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა შავმიშვილისა, იხ.

შავმიშვილი ოთია – კარალეთს მცხოვრები, ქაიხოსრო ციციშვილის ყ მ ა (1700 ნ. 1448-3602).

შავმიშვილი ოქრუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა შავმიშვილისა, იხ. მო ნ მ ე: ნასყიდა ვეფხაძის მიერ მითარა სალრიჩაშვილისათვის მიცემული სანისქვილის ნასყიდობის ნიგნისა (1671 ნ. 1448-154).

შავმიშვილი ტატია – ნანრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ზაქარა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შაზინაანი//შაზინაშვილი

შაზინაშვილი ავთანილა – შ ვ ი ლ ი ხუდინა შაზინაშვილისა, იხ.

შაზინაშვილი ნასყიდა – შ ვ ი ლ ი ხუდინა შაზინაშვილისა, იხ.

შაზინაშვილი ოსინა – შ ვ ი ლ ი ხუდინა შაზინაშვილისა, იხ.

შაზინაშვილი სუთინა – მო ნ მ ე ყანყუზა[ან]თ მირიმანას მიერ მერაბ ყანდინაშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის ნიგნისა (1686 ნ. VII. 24. 1448-2944).

შაზინაშვილი ფარსადანა – შ ვ ი ლ ი ხუდინა შაზინაშვილისა, იხ.

შაზინაშვილი (**ვარ. შაზინაანთ ოპანასშვილი**) **ხუდინა** – 1683-1700 ნნ. თიფლიზელი მ ო ქ ა ლ ა ქ ე. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ნასყიდა, ავთანდილა, ფარსადანა, ოსინა. შე ს ნ ი რ ა და ვ ა ხ შ ა დ მ ი ს ც ა სევანის ანაპატს და მოლნისის საყდრის ნინამძღვარ-ეპისკოპოს მესროპ ვარდაპეტს თავისი

„ალალი" თეთრით ნასყიდი და ქვითკირით აშენებული ერთი დუქანი რასტაბაზართან, ახალ ყაისარში, იმ პირობით, რომ დუქნის ქირას ვარდაპეტი აიღებდა (1700 წ. 1450-21/103); მ ო წ მ ე: ოთანთ ხოჯა ნაზარას მიერ ბაბანთ პაპოასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 22. 1450-9/69), ოთამაანთ შაროას მიერ ბაბანათ პაპოასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. VIII.22. 1448-5336), ბახორაანთ ასტურაშვილ მამაჯანას მიერ მუშმუშისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. III.4. 1450-23/159), სუფრაჯ პაატაბეგის მიერ ლაზარე ელიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 15. Qd-6786), არაქელა მურადაშვილის მიერ იარალი ბაისოღულაშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 24. 1448-91), ბალაბულანთ პაზოასშვილ საქოას მიერ ქეფინანთ კირაპეტაშვილ არუთინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 20. VII. Hd-13022), მნიშაკანთ-გულინაშვილ მიქელის მიერ მდივან გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. VI. 20. Sd-56); ქაიხოსროვაანთ ოპანას მიერ თავის ბიძაშვილ ასლამაზისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IV. 20. 1448-275).

შათირ – ზედა ქსოვრისს მცხოვრები. პაატა ელიზბარაშვილის და პაპუნა გლურჯიძის დავის განჩინებაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი პაატას ერგო (1638 წ. Qd-10128).

შათირ – ახმაჯს მცხოვრები, ბოგანო, ამილახვრის ყმა. საამილხვროს დავთრის მიხედვით მ ა ს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შათირა – ძ მ ა გიორგისა, იხ.

შათირისშვილი//შათირიშვილი

შათირიშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე სეხნია საგინაშვილის მიერ ვარდუა მარქარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. Hd-5151).

შათირიშვილი დემეტრა– რეხს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შათირისშვილი თამაზა – ხვითში მცხოვრები, ყმა-გლეხი. აშოთან [მუხრანბატონ]მა ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად შეიძინა და შესწირა მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობელს (1687 წ. V. 1. 1461-3/134).

შათირისშვილი როსტია – მ ო წ მ ე მახარა ალომლისშვილის მიერ ლომა ბლორძელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1626 –1656 წწ.] 1450-12/127).

შაიკაშვილი – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა როსტომა მამაგულიშვილის მიერ ბეროა დაიარაშვილისათვის მიყიდული მიწა (1697 წ. X. 1450-53/211).

შაიკაშვილი – მ ო წ მ ე სულხან ფარაჯანაშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-19/16).

შაიკაშვილი ბაინდურ – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქაიხოსრო, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი გიორგი შაიკაშვილი. ენაგეთში მისი ნაქონი „ამოვარდნილი" მამული ნაზარალიხანმა უწყალობა გიორგი შაიკაშვილს (1688 წ. XI. 9. 1450-53/156).

შაიკაშვილი ბერო – ძმა გიორგი შაიკაშვილისა, იხ.

შაიკაშვილი გიორგი – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. ჰყავს ძ მ ა ბერო; შ ვ ი - ლ ე ბ ი: ვარდანა, ფარსადან, შვილიშვილი – ოჰანა. ნაზარალიხანმა მ ა ს უწყალობა ენაგეთში მისივე ამოვარდნილი განაყოფების, ბაინდურ და ქიახოსრო შაიკაშვილების ნაქონი ყმა-მამული (1688 წ. XI. 9. 145-53/156).

შაიკაშვილი დათია – შვ ი ლ ი შაიკა შაიკაშვილისა, იხ.

შაიკაშვილი დოლმაზა – 1696, 1699 წწ. მ ო წ მ ე: ყორყანაანთ რევაზიშვილ პაპას მიერ ოქუაანთ არაქელაშვილ ბეჟუასათვის მიცემულ მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 1. 1460-8/75), ვარაზა გერმანოზიშვილის მიერ ოქუანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 12. 1450-8/79), თაყა ბარათაშვილის მიერ მეგოდრეთუხუცეს ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობსი წიგნისა (1699 წ. IV. 6. 1450-16/85).

შაიკაშვილი ვარდანა – შ ვ ი ლ ი გიორგი შაიკაშვილისა, იხ.

[შაიკაშვილი] ვახტანგ – ბაინდურ ყორღანაშვილმა მ ი ს ი მიწა გაუცვალა შაიკა შაიკაშვილს (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-19/20).

შაიკაშვილი იარ[ა]ლი – შ ვ ი ლ ი შაიკა შაიკაშვილისა, იხ.

[შაიკაშვილი] იერალი – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ნურალა შაიკაშვილისა (1661 წ. 1450-26/101). მ ო წ მ ე : ფირია ფირამზაშვილის მიერ ანდერმან საგინაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 II. 1450-26/101), ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-17/34).

შაიკაშვილი მიკირტუმა – ძ მ ა შაიკა შაიკაშვილისა, იხ.

შაიკაშვილი ნურალა – ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი იერალი. მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა ფირია ფირამზაშვილის მიერ ანდერმან საგინაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. II. 1450-26/101); მ ო წ მ ე სულხან ფარაჯანაშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-19/16); ბაინდურა ყორღანაშვილმა მ ი ს ი მიწა გაუცვალა შაიკა შაიკაშვილს (XVII ს. IV მეოთხ. 1450–19/20).

შაიკაშვილი ოჰანა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი გიორგი შაიკაშვილისა, იხ.

შაიკაშვილი პროშია – შ ვ ი ლ ი შაიკა შაიკაშვილისა, იხ.

შაიკაშვილი ფარსადან – შ ვ ი ლ ი გიორგი შაიკაშვილისა, იხ.

შაიკაშვილი ქაიხოსრო – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბაინდურ [შაიკაშვილისა], იხ.

შაიკაშვილი შაიკა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: იარ[ა]ლი, პროშია, დათია; ძ მ ა მიკირტუმა. ბაინდურა ყორღანაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ახალშენის თავში მიწა. მ ა ს და ვახტანგ და ნურალ [შაიკაშვილებს] ბაინდურმა ნაწილი მიწებისა „გამოუცვალა" (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-19/20).

შაინა – უ ს ტ ა. მ ი ს თ ვ ი ს მიუცია ვახტანგ მეფეს ხოჯა ბეჰბუთას შვილის, ასლანის კუთვნილი აბანო; მ ი ს ი სიკვდილის შემდეგ ეს აბანო ბატონიშვილმა გიორგიმ ხოჯა ასლანს დაუბრუნა (1677 წ. I. 10. 1450-22 /73).

შალაბერიძე აბრამა – როკითს მცხოვრები, აზატი. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მქლავი ფეტვი, ერთი საკლავი ყველით, თევზით, კვერცხით. ერთი ლიტრა ყველი, გოჭი, ქათამი, ტვირთი, მუშაობა. ან ერთი თეთრი ღირებულების ყავრის მიტანა და ცხენით სამსახური (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე აბრამა – როკითს მცხოვრები. იხსენიება ქუთაისის საყდრის ბეგრის დავთარში (1678 წ. H-626).

შალაბერიძე ათანასე – მაღლაკს მცხოვრები. მ ი ს პარტახტ მამულს ემართა ქუთაისის საყდრის ბაგარა: შვიდი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქთამი, ათი კვერცხი, სამარხო ცერცვი, ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე ახალბედა – მცხოვრები მაღლაკს. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერცხი, სამარხო ცერცვი, ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე გიორგი – მაღლაკს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერცხი, სამარხო ცერცვი, ფინი და ლარძაყინი (1578წ. H-626).

შალაბერიძე გიორგი – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: პურის ჭამა და ცხენით სამსახური, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (15768 წ. H-626).

შალაბერიძე გოგიტა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, საკლავი ყველით, კვერცხით, თევზით, ერთი ლიტრა ყველი, გოჭი, ქათამი, ტვირთი, მუშაობა. ერთ თეთრად ღირებული ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე ივანა – მაღლაკს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ექვსი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერცხი, სამარხო ცერცვი, ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე მეფისა – მცხოვრები მაღლაკს. მ ი ს პარტახტ მამულს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, სამარხო ცერცვი, ათი კვერცხი, ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე ნასყიდა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაათი კოკა ღვინო, ერთი ურემი და ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, საკლავი ყველით და კვერცხით; ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავარის მიტანა (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე ნასხიდა – მაღლაკს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი ათი კვერცხი, ფინი და ლარძაყინი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე ნოვშენა – ივანაშვილმა მას მისცა „ბოლო" (გადანტვეტილების)წიგნი (XVI-XVII სს. S-421, 9v).

შალაბერიძე საყვარელა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი ყველით, კვერცხით, თევზით, ერთი ლიტრა ყველი, გოჭი, ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტან (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე საყვარელა – ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ცხრიანი კოკა ღვინო, თოტმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ატი კვერცხი, სამარხო ცერცვი, ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

შალაბერიძე სიხარულა – მაღლაკს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ცხრიანი კოკა ღვინო, ორი ქათამი, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერცხი, სამარხო ცერცვი, ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

შალამბარასშვილი – ვანთს მცხოვრები. იგი მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537-1538 წწ. VIII. 16. 1450-11/112).

შალაღაშვილი ჯიმშიტა – ქ ი ლ ი ფ დ ა რ ი. მ ო წ მ ე: ალიხანა უსუფაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნის (1663 წ. V. 5. 1450-10/9).

შალაშვილი – ბაადურ [ციციშვილის] მიერ გამოფიცული სამწევრისეული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მას ეჭირა ექვსი დღის მიწა ოთელაშვილის საზღვრამდე (1671 წ. Hd-833).

შალბალიქისშვილი ავთანდილა – 1668-1673 წწ. მო წ მ ე: მთაწმინდის მონასტრის მამის იაკინთეს მიერ წერეთლის ასულ გულბუდახასთვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. 1450-31/420), იასე გამცემრიშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IX. 20. 1449-1197), ფეშანგ ფალავანდიშვილის მიერ ბეჟანა ტატიშვილისათვის მიცემული წიგნისა ხოდაბუნის თაობაზე (XVI ს. 50-70-იანი წწ.).

შალბალიქიშვილი გივი – მ ო წ მ ე შიოშ ფალავანდიშვილის მიერ გიორგი გულიკაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1518 წ. 1448-2612).

შალბალიქაშვილი ნაგორ – მ ო წ მ ე შიოშ ფალავანდიშვილის მიერ გიორგი გულიკაშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1518 წ. 1448-2612).

შალბალიქიშვილი ჯაზდან – მ ო წ მ ე შიოშ ფალავანდიშვილის მიერ გიორგი გულიკაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1518 წ. 1448-1612).

შალვა – იხსენიება ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტრისათვის მიცემულ სანირავის წიგნში (XIV ს. S-1245, 6-23).

შალვა – „მ ო ძ მ" ივანე სეტიელისა, იხ.

შალვა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანასი, იხ.

შალვა – მცხოვრები საბუეეს. თეიმურაზ ბატონიშვილმა უბოძა ი გ ი მაქსიმე ბოდბელს (1568წ. 1448-2384).

შალვა – მცხოვრები რუისპირს. ერთი კომლი, გუგუნა მაყაშვილის ყმა. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა შუამთის ხახულის ღმრთისმშობელს (1594 წ. 1449-1509).

შალვა – მ ი ს ვენახს ემიჯნებოდა შაშუა ბატიაშვილის მიერ იოანე სუმბულიძისათვის მიყიდული ნავენახარი (1613 წ. 1450-31/139).

შალვა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მანთურა, მახარებელი და ზუბია. მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი სანისქვილის მეოთხედი პაპანა ნივნივაშვილმა მიჰყიდა შერმაზან ზუმბულიძეს (1613 წ. 1450-13/139).

შალვა – მ ო წ მ ე გიორგი თურაზასშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. 1450-1/76).

შალვა – დალეთს მცხოვრები. მ ი ს ი განაყოფის, ბასილას ნაცვლად ი გ ი ნილში ერგო ყორჩიბაშ ბაადურ [ციციშვილს] ([1651 წ]. 1450-37/172).

შალვა – მ ი ს მიწას ესზღვრებოდა თამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ ბეჟანასათვის ბოგვისხევში მიყიდული მიწა (1678 წ. VI. 1450-7/58).

შალვა – მეჩოგურე. მ ო წ მ ე იარალის მიერ სალმახანა მელიქსეთაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობოის წიგნისა (1683 წ. I. 5. 1448-1291).

შალვა – მ ა მ ა ამირანასი, იხ.

შალვა – ფლავს მცხოვრები. ფოციტას გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. ქსნის ერისთავმა დავითმა ი გ ი უბოძა ფარსადან ზედგინიძეს (1695 წ. II. 4. Hd-13140).

შალვა – მ ე ღ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე მუჩათურისძეთა და გავაზელისძეთა მიერ წმინდა კვირიკეს მონასტრისათვის მიცემული შეწირულებისა წიგნისა (XII-XIII სს. მიჯნა. A-281, 4v-5r).

შალვა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანასი, იხ.

შალვასშვილები//შალვაშვილები

შალვაშვილები – ალექსანდრე მეფემ განუახლა მცხეთის საყდარს ადრე ბოძებული შ ა ლ ვ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს შეწირულება (1589 წ. Sd-464).

შალვასშვილები – ჩუმლაყს მცხოვრებნი, ხუთი კომლი. ყარაბაღის ბეგლარბეგმა და კახეთის ბატონმა ი ს ი ნ ი უბოძა როშაქ ჩოლაყაშვილს (1686 წ. S-3728, 163 rv).

შალვაშვილი – ი გ ი მამულით, ქალაქში სასახლით, გლეხებით და ქულბაქებით გიორგი კახთა მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1446 წ. III. 7. ლაი, H-6. 2r-4r).

შალვასშვილი – ქვაბევანს მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537-1538 წწ. VIII. 16. 1450-11/112).

შალვაშვილი – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ჟღურულთან და გელხვადაძესთან ერთად – ერთი ძროხა (1578 წ. H-626).

შალვაშვილი – ხ უ ც ე ს ი , როკითს მცხოვრები. იყო კარგარეთელის ყ მ ა და არ ევალებოდა ქუთაისის საყდრისათვის ბეგრის გადახდა (1578 წ. H-626).

შალვაშვილი – მ ი ს ი ნაოხარი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა სალაროს ქილიფდარბახუტას (1622 წ. VI. 20. 1448-548).

შალვასშვილი – კათალიკოსმა ქრისტეფორემ დათუა ზუმბულიძეს უწყალობა მთელი წილი საკალობნო იმ პირობით, რომ თუ ვინმე შეეცილებოდა, შ ა ლ ვ ა შ ვ ი ლ ი ს მამული უნდა დაედო (1655 წ. 1450-31/152).

შალვაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა პატატი ხოსიაშვილის მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიყიდულ ორი დღის მიწას (1683 წ. 1450-31/97).

შალვაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა პაპუას და დათუნას მიერ შემაზან ხაშარაძისათვის მიყიდულ სამი დღის სახნავ მიწას (1684 წ. 1450-45/212).

შალვაშვილი – სამწევრისში მცხოვრები. მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა პაპუნა დოდაშვილის მიერ შემაზან ხაშარაძისათვის მიყიდულ მიწას (1684 წ. 1448-8763).

შალვაშვილი – არდაშელ [ზუმბულიძეს] წილად ხვდა შ ა ლ ვ ა შ ვ ი ლ ი ს და გოდორას ნასახლარი, საბძელი, კალო, ნავენახევი და ბოსტანი (1695-1697 წწ.] 1450-31/132).

შალვასშვილი – იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ვ).

შალვასშვილი ამირანა – ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაატა დათუნასშვილი. მ ო წ მ ე ესტატე მოლოდინასშვილ-ქიტიაშვილის მიერ მახარა დაკარგულისშვილისათვის მიცემული ნიგვზის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VI. 1. Hd-9752).

შალვაშვილი ბერი – 1690-1691 წწ. მ ო წ მ ე: თამაზ ჩააკაშვილის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd-829), პაატა უზნაძის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Hd-813).

შალვასშვილი ბერიძე – მ ო წ მ ე ყორხმაზ ყორღანაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. II. 11. 1450-7/60).

შალვაშვილი დათუა – უყიდია უჯარმელაშვილისაგან ახატანში ვენახი. შემდეგ ეს ვენახი მ ა ნ გრიგოლ გობირახისძეს მიჰყიდა ([1399-1419 წწ.] ქრ. II, 206).

შალვასშვილი დათუნა – წინაუბანს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შალვაშვილი ვახტანგ – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი კოკა ღვინო, საკლავი, ერთი ურემი ღომი, ყველი, კვერცხი, თევზი, ქათამი, გოჭი, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

შალვაშვილი ნეფისა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი კოკა ღვინო, ორი საკლავი, ერთი ურემი ღომი, ყველი, კვერცხი, თევზი, გოჭი და ქათამი, მუშაობა, ტვითი, ერთი ტეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

შალვაშვილი როინა – მ ო წ მ ე თამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ ბეჟანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VI. 1450-7/58).

შალვაშვილი ხახანა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თევდორე, დემეტრე, დათუნა; [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ესტატე, ბერუკა. თავის მამას და ბიძებს იასას და პაპანას მისი მამისა და პაპისათვის ფავნისში ნასყიდი სავენახე მიწა მიუყიდიათ, რომელზედაც ოთია და მისი სახლიკაცები წამოედავნენ. შემდგომში ეს დავა გარიგდა და ოთიამ და მისმა სახლიკაცებმა მას მისცეს უდავობის წიგნი (1652 წ. Hd-5990).

შალვიასშვილი//შალვიაშვილი

შალვიასშვილი – ძაგნაკორნას მცხოვრები. მეჯინებეთუხუცესმა მამისამ (რომელიც უშვილო იყო), თავის ძმისწულ ზაქარიას შალვიასშვილი ანდერძით დაუტოვა (1477 წ. Hd-354).

შალვიაშვილი ზუბიტა –მიწობლიძის ცოლყოფილის, მარიამის ნაქონი ყ მ ა . როსტომ მეფემ ი გ ი უწყალობა სვეტიცხოვლის დეკანოზის შვილს, რამაზ [ზუმბულიძეს] (1653 წ. 1450-39/115).

შალიასშვილი ქიტია – იისციხეში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.]Hd-1636).

შალითა – ი გ ი თეიმურაზ მეფემ შვილებით და მამულით სხვა ყმებთან ერთად უწყალობა გიორგინასიძეს (1652 წ. VI. 29. 1450-51/260).

შალიკა – მ ი ს ი წილი მამული საბაწმინდის სანინამძღვროდან ზაქარია კათალიკოსმა უბოძა ზებედე წიქოზელს (1646 წ. 1449-1778).

შალიკა – ოქრომჭედელი. ი გ ი თავის შვილებთან ერთად იყო მოწმე ბეჟან დევანელაშვილის მიერ ზაალ იორამიშვილისათვის მიცემული გირავნობის წიგნისა (1662 წ. 1450-31/205).

შალიკა – ო ს ტ ა ტ ი. მ ო წ მ ე სტეფანე ალავერდაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 13. 1450-10/17).

შალიკა – ამირეჯიბის ყ მ ა. მ ო წ მ ე გამრეკელ ჯავახიშვილის მიერ თავისი მეუღლის გულსურაბის წინააღმდეგ აღძრული საჩივრის წიგნისა ([1453-1463 წწ.] Hd-1570).

შალიკაისშვილი – ართხმოელი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 II. 20. A-1085, გვ. 13-15).

შალიკასშვილები – მ ა თ დაუმკვიდრებიათ ოთართა საგვარეულოს ადგილი. შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში ([1516 წ.] Ad-91).

შალიკასშვილები – ჰქონდათ სამამულე დავა ზაქუმბეგისშვილ ბეჟანთან. თავდაპირველად მეფეს ოცი დღის მიწა მიუცია მათთვის, რის საფუძველზეც ბატონიშვილმა ვახტანგმა გორულისაკენ ექვსი დღის მიწა დაუმატა (1657 წ. 1450-9/127), ედავებოდა ჯახოშის მიწებზე და ტყეზე ზაქუმბეგ ზაქუმაშვილს (1679 წ. 1450-48/149).

შალიკასშვილი//შალიკაშვილი//როჭიკაშვილი

შალიკაშვილი ალიხანა – ჰქონია დავა ალავერდასთან ერთ კომლ ევანეზა სირუნაშვილზე და ვართევანაზე. სასამართლო გადაწყვეტილებით ყმა მამული მას დარჩა (1645 წ. 1450-48/131).

შალიკაშვილი ბახუტა – მამა შალიკაშვილ როსტომისა, იხ., მ ი ს ი ყმა იმერელი მახარა კენჭაძე აყრილა და ალავერდს შეხიზვნია ([1639-1651 წწ.] Hd-14286).

[შალიკაშვილი] ბეჟან (ვარ. ბეჟანბეგი)– გ ა ნ ა ყ ო ფ ი შალიკაშვილ შალვასი, იხ. მ ი ს ი კერძი მამული ათაბეგისშვილს დარჩენია (1679 წ. 1450-48/149).

შალიკაშვილი გიორგი – პ ა პ ა ტატიშვილ ოთარისა, იხ.

შალიკაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ როსტომისა, იხ.

შალიკაშვილი გიორგი – ბეჟან დვანელიშვილის ბატონი. მ ი სი ბრძანებით ბეჟან დვანელიშვილმა ზაალ იორამიშვილის ვალში გირაოდ მისცა ბაგა (1662 წ. 1450-31/205).

შალიკაშვილი გიორგი – [ძ მ ა] შალიკაშვილ იბაშერისა, იხ.

შალიკაშვილი გოგი – მკვიდრი ყმა გიორგი ერისთავისა, რომელმაც ი გ ი ენისელთ მოურავ სულხან [ჯორჯაძეს] მიართვა ([1688–1699 წწ.] 1448-4682).

შალიკაშვილი ედიშერ – შ ვ ი ლ ი როჭიკა შალიკაშვილისა, იხ.

შალიკაშვილი ედიშერ – 1676-1700 წწ. ნაზარალიხანის კარის მ დ ი ვ ა ნ ი (1693, 1696 წწ. 1450: 15/27, 32/320, Ad-1371), დ ე დ ო ფ ლ ი ს მ დ ი ვ ა ნ ი (1695–1696 წწ. 1450: 15/95, 35/139, Sd-628), მეფის ქარხნის ნაზირი (1696-1700 წწ. 1450: 35/139, 37/235, Hd-1535, 13839, 1450-37/187); შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ პაპუნასი, იხ., [ძ მ ა] შალიკაშვილი იბაშერისა, იხ. ნაზარალიხანმა

მ ა ს განუახლა სადედოფლოს მდივნობისა და მეფის ქარხნის ნაზირობის წყალობა. მას უნდა ალერიცხა ყოველდღიური შემოსავალ-გასავალი და მორჩილებაში ჰყოლოდა თავლიდარი და ამალა. უწყალობა აგრეთვე სომხით-საბარათაშვილოს კოდისპურის მკრეფელობა ერთი ამხანგით, დაუნიშნა ჯამაგირი-თორმეტი თუმანი თეთრი ქალაქის ბაჟიდან (1696 წ. III. 10.1 450-35/139); დ ა მ წ ე რ ი ნაზარალიხანის მიერ: ავთანდილ აბაშიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1693 წ. IX. 6. 1450-15/27), ზაალ ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა–მამულის წყალობის წიგნისა (1694 წ. IX. 20. Ad-1371), როსტომ ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა–მამულის წყალობის წიგნისა (1694 წ. 1450-32/320), პაპუნა ორბელიშვილისათვის მიცემული მოურავობის წყალობის წიგნისა (1696 წ. X. 14. Sd-628); მონაწილეობა მიიღო ზაალ და უთრუთ [ციციშვილების] სამამულე დავის გაწჩინებაში (1700 წ. Hd-13839): მდივან გიორგი [თუმანიშვილთან] ერთად უბრძანა იასაულ შემახაშვილს, რომ თავი დაენებებინა სამღერეთში ბაადურ [ციციშვილის] შვილების ყმე-ბისათვის, რადგან ისინი გათარხანებულნი იყვნენ (1690-იანი წწ. 1450-37/187); მ ო წ მ ე: სომხითის მელიქ ავთანდილ [მირიმანიძის] მიერ: ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. V. 10. 1450-9/120), ქაიხოსრო ორბელიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. II. 15. 1450-15/95), ავთანდილ მირიმანიძე-ქამარბეგიშვილის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარ შამირზას ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 2. Hd-403), მნიშაკაანთ გულინაშვილის მიერ გივი თუ-მანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI. 20. Sd-65), ზაქუმ [ზაქუმიშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. V. 10.1450-9/119), ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მიწების გაცვლილობის წიგნისა (1699 წ. IX. 27. Hd-10257), პაპა ნასრიაშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისთვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (16[99] წ. XI. 1. 1450-9/121), იასე დიასამაძის მიერ პაატაბეგ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V. 28. Hd-1534), იორამის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ხელწერილისა (XVII-XVIII სს.მიჯნა. Sd-915); დაადასტურა, რომ ჯალდამი და ღორისთავი ზაალ ერისთავის ასულ თამარის ნამზითვით ნასყიდი მამულები იყო და თამარის ვაჟებს კანონიერად ეკუთვნოდათ (1700 წ. Sd-2301); ლუარსაბ სახლთუხუცესთან ერთად წერილი გააგზავნა ავლაბრის მელალესთან მეითრიშვილის ყმებისათვის გამორთმეული ქერის უკან დაბრუნების შესახებ (XVII ს. მინწერული Hd-14966).

შალიკაშვილი ელისბაალ – ჰყავს [ძ მ ა] იოთამ. დამკვიდრებულა თმოგველთა საგვარეულო ადგილას. შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში (1516 წ. Ad-91).

შალიკაშვილი ზაალ – შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ პაპუნასი, იხ. [ძ მ ა] შალი-კაშვილ იბაშერისა, იხ.

შალიკაშვილი ზურაბ – შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ როსტომისა, იხ.

შალიკაშვილი ზურაბ – [1660]-1686 წწ. შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ როჭიკასი, იხ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: რევაზ, ოთარ (1686 წ. Hd-7299). მ ი ჰ ყ ი დ ა ზურაბ ჯავახიშვილს თავისი გასამყრელოდ ნაქონი ყმები – ქვიროსში მცხოვრები ნანიტაშვილი და ივანასშვილები (1686 წ. Hd-7229).

[შალიკაშვილი] თამაზ – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი შალიკაშვილ შალვასი, იხ.

შალიკაშვილი იბაშერ – შვ ი ლ ი შალიკაშვილ როჭიკასი, იხ.

შალიკაშვილი იბაშერ – 1676-1700 წწ. ბოქაულთუხუცესი (1682-1699 წწ. 1450-35/137, Hd-2250), შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ პაპუნასი (1676-1700 წწ. 1450-35/137, 1/9, 37/235). ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: ედიშერ, როსტომ, ზაალ, პაატა, გიორგი (1682-1700 წწ. 1450: 35/137, 37/235). გიორგი მეფემ მას დაუბრუნა ლუარსაბ მეფის მიერ ნაწყალობევი შვიდი კომლი გლეხი: ვარსიმე მწყერძე, მღვდელი მახიაშვილი, კაკაშვილი, მოშივრაშვილი, კაკობაშვილი, მამუკაშვილი, მხაჭაშვილი, რომლებიც დროებით საბატონიშვილო გამხდარიყვნენ (1682 წ. V. 25. 1450-35/137); მ ა ს პირობა მისცა ზურაბ ჯავახიშვილმა სოფელ სკრაზე უდავობის შესახებ. ჯავახიშვილების ნაქონი ეს სოფელი მისი წინაპრებისათვის შაჰნავაზს უბოძებია, შემდგომ ნაზარალიხანს იგი ფარსადან ჯავახიშვილისათვის გადაუცია. იბაშერს სოფელი სკრა ფარსადანისაგან სასყიდლით გამოუხსნია. მას შემდეგ, რაც იბაშერმა ფასი გადაიხადა, ზურაბ ჯავახიშვილს,ამ სოფლის ყველაზე ძველ მეპატრონეს, პირობის წიგნი სთხოვა მამულზე უდავობის შესახებ (1700 წ. 1450 37/235); მ ო წ მ ე ზაზა საგინაშვილის მიეერ ნიკოლოზ მანგლელისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-2250).

შალიკაშვილი იოთამ – [ძ მ ა] შალიკაშვილ ელსბაალისა, იხ.

შალიკაშვილი მასტანა (ვარ. მისტანა) – 1601-1619 წწ. ჰყავს ვაჟი თამაზ და ასული (1619 წ. Hd-14422). თავისი ყმა ელია გოლიათიძე მ ი ჰ ყ ი დ ა სულხანა გუდაძეს (1601 წ. 1448-1403); აწყურის ციხის იერიშის დროს მოუკლავთ მ ი ს ი შვილი თამაზა. რადგან მ ი ს ი ქალი თამაზ ტატიშვილს ჰყოლია ცოლად, სვიმონ მეფემ მოკლულის დედ-მამა ათანასე მანგლელს და მის ძმას თამაზ ტატიშვილს მიაბარა საპატრონოდ და მათვე უწყალობა შალიკაშვილების ბოგანოები, რომლებიც ვარდან ფალავანდიშვილის მამულიდან აჰყარა (1619 წ. Hd-14422).

შალიკაშვილი მირიანა – მ ო წ მ ე შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 1450-20/28).

შალიკაშვილი მუსტოფბეგ – ქობულიანის ხეობაში, სოფელ მლაშეში, მ ა ს ჰქონდა სასახლე, სადაც გიორგი მეფეს დაუწერია ასანა დემურაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნი (1690 წ. IX. 22. 1450-33 /346).

შალიკაშვილი ოთარ – შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ როჭიკასი, იხ.

შალიკაშვილი ოთარ – შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ ზურაბისა, იხ.

შალიკაშვილი პაატა – 1682-1700 წწ. ძ მ ა შალიკაშვილ იბაშერისა, იხ. გაარიგა სომხითის მელიქ ავთანდილ [მირიმანიძეს] და უთრუთ ციციშვილს შორის არსებული დავა სამელიქო გამოსალებისა და მელიქის ყმისაგან ნასყიდი ზერის გამო ([1688-1703 წწ.] 1450-51/81).

შალიკაშვილი პაპუნა – 1658-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ როჭიკასი, იხ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: იბაშერ, ედიშერ, როსტომ, ზაალ, პაატა, გიორგი (1676-1700 წწ. 1450: 35/135, 1/9, 37/235). მ ა ს უწყალობა შაჰნავაზ მეფემ ზურაბ და ჯავახ ჯავახიშვილების ნაქონი ყმა-მამული სკრაში (1676 წ. 1450 35/133); მ ი ჰ ყ ი დ ა ოთია გოგიბედაშვილს მჭედლიშვილის მამული (1679 წ. VII. 22. 1450-1/9); მო წ მ ე ზაქუმბეგ ზაქუმიშვილის მიერ იეგულაანთ-ბეჟანისშვილ ალიხანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 7. 1450-12/2).

შალიკაშვილი რევაზ – შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ ზურაბისა, იხ.

შალიკაშვილი როინ – მ ა ს უწყალობა როსტომ მეფემ თამაზ ზედგინიძისა და იმარინდო [ზედგინიძის] შვილის მამული ძევერაში (1633 წ. 1450-35/136).

შალიკაშვილი როსტომ – [1639] 1657 წწ. ჰყავს: [მ ა მ ა] შალიკაშვილი ბახუტა ([1639/48-1665 წწ.] Hd-1486); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზურაბ, გიორგი ([1639/48-1657 წწ.] Hd: 1428, 776). მი ჰ ყ ი დ ა: ალავერდელ არსენ ავალიშვილს კენჭაძე მისი შვილებითურთ. ადრე ეს იმერელი მახარა კენჭაძე როსტომ მეფეს როსტომ შალიკაშვილის მამის, ბახუტასათვის უბოძებია იოთამ ფავნელიშვილის მამულთან ერთად. ეს ყმა რხვითში მეზვრედ დაუყენებიათ. ბახუტა შალიკაშვილს კენჭაძე გაქცევია და ალავერდს შეხიზვნია ([1639 /48–1651 წწ]. Hd-14286); მიჰყიდასავენახე მიწა პაპიას და მის შვილებს (1657 წ. Hd-776).

შალიკაშვილი როსტომ – 1676-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი შალიკაშვილ პაპუნასი, იხ. [ძმა] შალიკაშვილ იბაშერისა, იხ.

შალიკაშვილი როჭიკა – [1632] /1634-1664 წწ. ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1660 წ. ახლო. 1450-37/205). ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაპუნა, ოთარ, ზურაბ, ჯავანშერ, ედიშერ, იბაშერ (1658-1664 წწ. 1450: 35/129, 37/205, 35/135, 37/245, 37/246). როსტომ მეფემ მ ა ს განუახლა მამულების წყალობა სკრასა და ძევერაში (1658 წ. I. 10. 1450-35/129), მელიქმა ავთანდილ [მირიმანიძემ] მ ა ს უწყალობა ვანქის სამელიქოს თარხნობა, რაც მისთვის ქამარბეგ მელიქის შვილს ჰქონია მიცემული (1660 წ. ახლო, 1450-37/205); შაჰნავაზმა გაუთარხნა მ ა ს მისივე მკვიდრი მესხი გლეხები, რომლებიც ქუათეთრისიდან აუყრია და თამაზ და გიუნა ზედგენიძეების ნაქონ ადგილებზე ტყიურეთში და ძველ ძევერაში დაუსახლებია. ვალდებულებად დაუტოვა ექვსი მეთოფის და ექვსი შუბიანი და შვილდისრიანი კაცის გამოყვანა ლაშქრობისას (1661 წ. VI. 4. 1450-35/135); ი ყ ი დ ა: გედევან ფანიაშვილისგან რუისის მთაზე მამაცაშვილისაგან ნასყიდი ოცდათორმეტი დღის მიწა ბედიანის საზღვრამდე და ჯანჯალაურის გზამდე (1664 წ. 1450-37/245), მისგანვე – ელიაური ოცდათექვსმეტი დღის მიწა ([1664 წ. 1450-37/246); ჰქონდა დავა პაატა [ჯავახიშვილთან] [წაი]ონჯევის,

ნაციხვარას სასახლის, იტყუილაშვილის სასახლის, საღაპე მინის, ქებაძის და კოკაზას ადგილის გამო ([1633-1658 წწ.] Sd-795); მისცა პირობა ერეკლე ფალავანდიშვილის, რომ მის ნასოფლარში დასახლებული ყმებისაგან ღალას მიართმევდა. თუ ერეკლე ისურვებდა ნასოფლარის თავისთვის დატოვებას, ყმები უნდა აეყარა ([1633–1658 წწ.] 1450-14/94); მოწმე კათალიკოს ევდემოზის მიერ ხუცია მაღალაძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1634 წ. Ad-1700); ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ სკრაში მას ჰყავდა ცხრა კომლი ([1658-1675 წწ.] Hd-4534ბ).

შალიკაშვილი შალვა – ჰყავს განაყოფები: თამაზ და ბეჟან. კუნეთის მიწებზე უდავობის შესახებ მას პირობა მისცეს ლევან, როსტომ, ათაბეგ და ისავ ათაბეგისშვილებმა. სასამართლოს გადაწყვეტილებით შალიკაშვილებს ალიყულის მამული რგებიათ (1681 წ. II. 8. 1450-48/139).

შალიკაშვილი შიოშა – დვანელი. მოწმე პაპუნა ფავლენიშვილის მიერ იორამიშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V. 9. 1450-31/220).

შალიკაშვილი ყუზანა – მოწმე ფირია ფირამზაშვილის მიერ ანდერმან საგინაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. II. 1450-26/101).

შალიკაშვილი ჯავანშერ – შვილი შალიკაშვილ როჭიკასი, იხ.

შალიკიანი გოჩიაი – [სახლიკაცი] ლომინა შალიკიანისა, იხ.

შალიკიანი ივანაი – [სახლიკაცი] ლომინა შალიკიანისა, იხ.

შალიკიანი ლომინაი –ლეჟერეთს მცხოვრები, ქელბაქიანის გლეხი. ჰყავს [სახლიკაცები]: ივანაი, გოჩიაი. გიორგი მეფემზაქარიას ნინამძღვრობის დროს იგი მამულით შესწირა გელათის მაცხოვრის ეგვტერს და გაათავისუფლა გადასახადებისაგან (1630 წ. 1448-2159).

შალიკიშვილი – მცხოვრები ქურთას. [მაჩაბელის] დაკარგულ ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ იგი გაუყიდიათ (1688-1703 წწ. Qd-8674).

შალიმანიშვილი ივანე – გორისციხელი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით მას ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II. 20. Ad-1085, 13-15).

შალუ – ლომიტა გერგაძის დისწული. ლომიტასაგან მან იყიდა ერთი საკომლო (XVII ს. Hd-1580).

შალუაშვილი – [ციციშვილების]: ყაიას, ყორჩიბაშ, ბაადურის და სარდალ პაპუნას სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში ნახსენებია შალუაშვილის ორი დღის მიწა, რომელიც ხუციშვილს ჰქონია და იგი ციციშვილებს ეკუთვნოდათ ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

შალუაშვილი – სახლთუხუცეს ზაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილებს] შორის სადავო ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით, სამწევრისში მისი დღენახევრის მიწა იობაშვილს ეჭირა (1666 წ. ახლო Hd-802).

შალულასშვილი დათუნა – მ ა ს თეთრი უსესხებია უცნობი პირისაგან, შემდეგ მევალისათვის თავი ნასყიდად დაუწერია, მაგრამ უარი უთქვამს ყმობაზე და დავა ატეხილა. დავა გაურიგებია თარხან იორამ [სააკაძეს] ([1653-1658 წწ. Hd-2295).

შალულაძე – დაბიანს მცხოვრები. ერისთავმა მირიან ჭარელისძემ ი გ ი უწყალობა თავის აზნაურს, გიორგი შერაზანიშვილს (XV-XVI სს. ქმ-1024).

შალულაძე დათო– ქორდში მხცხოვრები. ნუგზარ ერისთავმა ი გ ი მამულით შესწირა სვეტიცხოველს (1617 წ. 1449-1766); ზაქარია კათალიკოსმა ი გ ი მამულითურთ უბოძა დავით გედევანისშვილს (1617 წ. sic. [1626 წ.] Hd-2510).

შალუტა – ქვემო აბანოში მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილად ხვდა როსტევან ჯანიაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

შალუტა – მ ა მ ა გიორგისა, იხ.

შალუტაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა რეხელ პაპიას მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1670 წ. III. 5. Sd-35).

შალუტაშვილი – ქვემო ძეიმლეთს მცხოვრები, ბოგანო. ივანეს ყ მ ა, ჰყავს სამი ვაჟი (XVII ს. II ნახ. Qd -7017).

შალუტაშვილი როინა – მ ო წ მ ე მანდენა ხოსიტაშვილის მიერ ყორღანა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. V. 4. 1450-16/167).

შამა [ზა] – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათვიასი, იხ.

შამაზაშვილი – მ ი ს ვენახს ესაზღვრებოდა დავით ურდუბეგაშვილის მიერ კახ დათუნასთვის შუა ბოლნისში მიყიდული ვენახი (1692 წ. III. Hd-1749).

შამადუხ – გამრეკელ ჯავახიშვილის ასული. ჰყავს ძ მ ე ბი: თამაზ და შანშერ ჯავახიშვილები. ი გ ი გამრეკელ ჯავახიშვილმა მიათხოვა სვიმონ მეფის სახლთუხუცესს, ზურაბის ძმას, ივანეს (1597 წ. Hd-14425).

შამბათაძე ივანე – ქობელი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. III.20. A-1085, 13-15).

შამბია თავაზა – ტყავრუს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ნავეტობა, საპურობო, მეთევზეობა (1621 წ. ქსძ. III 91).

შამბია მაშუტუა – ტყავრუს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: მენავეტობა, მეთევზეობა, საპუროობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

შამბია ქუქუალია – ტყავრუს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: მენავეტობა, მეთევაზეობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შამბულიძე ბაინდურ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი შამბულიძისა, იხ.

შამბულიძე გიორგი – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: პატა, მახარე, ფრიდონ, მამუკა, სეხნია, ბაინდურ. მ ა ს როსტომ მეფემ სურამში უწყალობა ვედრია ტორაძისეული მამული და გაუთავისუფლა ვალდებულებებისაგან, ლაშქრობა-ნადირობის გარდა (1664 წ. 1448-2317).

შამბულიძე მამუკა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი შამბულიძისა, იხ.

შამბულიძე მახარე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი შამბულიძისა, იხ.

შამბულიძე პატა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი შამბულიძისა, იხ.

შამბულიძე სეხნია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი შამბულიძისა, იხ.

შამბულიძე ფრიდონ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი შამბულიძისა, იხ.

შამიასშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე რევაზ ყორღანაშვილის მიერ როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. 1448- 2941).

შამიგია [დაგვი]ნაი – ნოუშხევში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. მ ი ს ი ცვილის ბეგარა ხაყიგ დადიანმა შესწირა სეტის მთავარმოწამეს (XIV ს. სსძ. II.125).

შამიგია ფერუხინა – ნოუშხევში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. მ ი ს ი ცვილის ბეგარა ხაყიგ დადიანმა შესწირა სეტის მთავარმოწამეს (XIV ს. სსძ. II.125).

შამირანაშვილი შამირანა – მ ო წ მ ე ბახუტა ელიოზისძის მიერ სვეტიცხოველის სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-30/155).

შამირანთ თაყინაშვილი მამიჯანა – იყიდა გულიფაშათ მითიჯანასშვილი პაპაჯანასაგან მისი ყმის სახლები, რომლებიც მამისას, ზაზუტას, მამასახლისის ყმის და ამბროსათ პაპუნას სახლებს ესაზღვრებოდა (1679 წ. IX. Hd-13009).

შამულაშვილი გოდერძი – თეიმურაზ მეფემ ი გ ი ყმა-მამულით წყალობა დემეტრე ენდრონიკაშვილის (1640 წ. 1448-2387).

შამურა – მუშათს მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. თეიურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდის მონასტერს თავისი მეუღლის ანას სულის საალაპედ (1612 წ. V. 10. 1448 -5017).

შამფურა (ვარ. აჯი-შამფურა) – ჰყავს ყმა ადუა, იხ., რომლის სახლიც ქალაქში ესაზღვრებოდა ზაალ ციციშვილის მიერ ორბელ [ბარათაშვილისათვის] მიყიდულ საბაზიეროს (1684 წ. XI. I. Sd-541).

შამშია – კუ[ა]რხითას მცხოვრები, თანიას ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შამშიაშვილი – [ციციშვილების]: ყაიას, ყორჩიბაშ ბაადურის და სარდალ პაპუნას სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეჭირა ციციშვილების სამი დღის მიწა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

შან (sic)– მ ო უ რ ა ვ ი. მ ი ს ი ნებართვით ესტატემ და დავითმა მიჰყიდეს მამული ნოინ დავითასშვილს. მ ო წ მ ე ა ამ ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 14. Hd-15067).

შანაგია თოლიშია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკომური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

შანაზარა//შაჰნაზარა

შანაზარა – დემურაანში მ ი ს ი ნასახლარი მამულის წყალობა თეიმურაზ მეფემ განუახლა ენისელთ ნაცვალ ხოსროს (1662 წ. IV. 9. 1448-600).

შანაზარა – მ ო წ მ ე გარსევან ყორღანაშვილის მიერ მეითარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. V. 1. Hd-9701).

შაჰნაზარა – ალეკის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე აკოფა პაპიაშვილის და არუთინა ხუციშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/112).

შაჰნაზარა – სომხითელი ი ა ს ა უ ლ ი. მ ო წ მ ე მღვდელ გიორგი რამაზაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. VII. 6. ლაი. H-13-25, 23ab).

შაჰნაზარა – მ ო წ მ ე ავთანდილ ესტატეშვილის მიერ დოლმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-1823).

შაჰნაზარა – მ ო წ მ ე მელქინა სულხანიშვილის მიერ ბეჟან როსტომაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 14450-8/95).

შანაზარა – 1692-1696 წწ. ყ ა ფ ი ჩ ი. მონაწილეობა მიიღო პაპია, დონმაზა და ელიზბარ შანშიაშვილების სამამულე დავის გარჩევაში (1696 წ. V. 1. Hd-4910); მ ო წ მ ე სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული შუა ბოლნისში მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 10. Sd-620).

შანაზარა – მ ო წ მ ე მნიშაკანთ გულანაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI. 20. Sd-56).

შანაზარაშვილი – მ ი ს მიერ ყაფლან [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ფიცის წიგნი მოხსენიებულია გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ სამამულე წიგნების ნუსხაში (1691 წ. 2. XI. Sd-1931).

შანაზარაშვილი დოლმაზა – მ ო წ მ ე ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. X. 11. Hd-403).

შანარა– მ ი ს ი დარბაზის კედელს ესაზღვრებოდა პაპუა ასანაშვილის მიერ ალავერდა პატაშვილისათვის მიყიდული სახლი (1687 წ. II. 9. Sd-52).

შანარა – ნ ა ლ ბ ა ნ დ ი. მ ო წ მ ე ბერ ციციშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული წყლის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. I. 30. 1450-51/99).

შანაშვილები – ზერტში მცხოვრები ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი. მათ სახლზე გადიოდა ზერტისა და კუარხითის გამმიჯნავი სამანი. კათალიკოსი ქრისტეეფორე და ბეჟან ამილახვარი ამ სოფლების საზღვრებზე ერთმანეთს ედავებოდნენ. როსტომ მეფის მიერ საქმის გასარჩევად გაგზავნილმა მოხელეებმა სამანი შ ა ნ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს სახლის ქვეშ აღმოაჩინეს.ბეჟან ამილახორმა იშუამდგომლა მოხელეთა წინაშე, რათა სახლი არ აეყარათ. კათალიკოსის სახთუხუცესმა პაპუა [მაღალაძემ] და ზერტელებმა უარი განაცხადეს. მეფის მოხელეებმა სახლი მაინც არ აყარეს და ახალი სამანი სოფლის ზემოთ ჩასვეს (1639 წ. Qd-1387ა).

შანაშვილი// შანასშვილი

შანასშვილი ავთანდილ – მეჯვრისხევში მ ა ს ეკუთვნოდა სამი კომლი (1700 წ. 1448-3602).

შანასშვილი ბეჟან – მ ო წ მ ე და „გ ა რ დ ა მ წ ყ ე ტ ი" დარისპან მიღრიჯანაშვილის მიერ ავთანდილ ჩიკოიძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. II. 20. 1450-35/164).

შანასშვილი ბეჟიტა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: დათუნა, ქავთარ, გიორგი, გივი. ბიძინა ყანჩელთან ერთად გივი ამილხორს და ყორჩიბაშ დემეტრე [ამილახორს] მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა ტყვის გაუსყიდველობის შესხებ (XVII ს. II ნახ. Hd-21150).

შანასშვილი გივი – მ ო წ მ ე: კათალიკოს იოვანე დიასამიძეს და გივი ამილახორს შორის ზერტისა და სობისის რუებზე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. V. 23. Ad-1251).

შანაშვილი გივი – შ ვ ი ლ ი ბეჟიტა შანაშვილისა, იხ.

შანაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ბეჟიტა შანაშვილისა, იხ.

შანასშვილი გიორგი – ჰყავს [ძ მ ა] ავთანდილ. მათ ეკუთვნოდათ ორი კომლი (1700წ. 1448-3602).

შანაშვილი დათუნა – შ ვ ი ლ ი ბეჟიტა შანაშვილისა, იხ.

შანაშვილი ივანე – ლუარსაბ მეფემ ი გ ი უწყალობა ბარზი და დემეტრე ამილახორებს (1609 წ. III. 9. Ad-1208).

შანაშვილი თანია – ი გ ი პაატა შატბერასშვილთან ერთად ამირალას და დოლმაზას ეცილებოდა ნასყიდ მიწაზე. მარიამ დედოფლის განაჩენით, სადავო მიწა ამირაღას და დოლმაზას დარჩა ([1634-1681 წწ.] Hd-9402).

შანაშვილი ქავთარ – ძ ე ბეჟიტა შანაშვილისა, იხ.

შანაჯორაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე და „გ ა რ დ ა მ წ ყ ვ ე ტ ი" იასას და პაპანას მიერ თევდორე ხახანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. Hd-5990).

შანბირაშვილი – კუნელაში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. ელენე დედოფალმა ი გ ი უწყალობა მარკოზ [მაღალაძეს] (1512 წ. Ad-1498-16).

შანგლაია ართამელია – დარჩში მცხოვრები. ჰყავს [სახლიკაცი] ახუმარა. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – საჭმლის ჭმევა ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III - N92).

[შანგლაია] ახუმარა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ართამელია შანგლაიასი, იხ.

შანგლაია გაერმიხ – დარჩში მცხოვრები, ჰყავს [სახლიკაცი] მიხილია. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

[შანგლაია] მიხილია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გაერმიხ შანგლაიასი, იხ.

შანგულია – დარჩს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – საჭმლის ჭმევა ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III.92).

[შანგულია] ასპანაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქიაჩარმან შანგულიასი, იხ.

შანგულია ქაიხოსრო – მისცა ფიცის წიგნი ლევან დადიანს, საკათალიკოსო, საცაიშლო და სახევისთავო მამულებზე უდავობის შესახებ ([1611-1657 წწ.] Hd-11204).

შანგულია ქიაჩარმან – დარჩს მცხოვრები. ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ასპანაი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – საჭმლის ჭმევა ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

შანდარაშვილი შერმაზან – მ ო წ მ ე მერაბ სარდარაშვილის მიერ იაგულაანთ ალავერდასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-9/124).

შანზარ[ა]შვილი პაპუ[ა] – მ ო წ მ ე ვახტანგას შვილიშვილის, ბაინდურის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-1/88).

შანთიძე აბულა – [ძ მ ა] ზაალ შანთიძისა, იხ.

შანთიძე ბერია – [ძ მ ა] ზაალ შანთიძისა, იხ.

შანთიძე გარსევან – [შ ვ ი ლ ი] ზაალ შანთიძისა, იხ.

შანთიძე გიორგი – [შ ვ ი ლ ი] ზაალ შანთიძისა, იხ.

შანთიძე ზაალ – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: აბულა, პატატა და ბერია; [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: იმედა, პატატა, სიყმია, გიორგი და გარსევან. ედავებოდა თბილელ მთავარეპისკოპოს იოსებს ალგეთის პირზე და ხეკორძის ბოლოს მდებარე სასალტიას მიწაზე. სადავო მიწა თბილელს დარჩა (1682 წ. VIII. 24. 1449-2679).

შანთიძე იმედა – [შ ვ ი ლ ი] ზაალ შანთიძისა, იხ.

შანთიძე პატატა – [ძ მ ა] ზაალ შანთიძისა, იხ.

შანთიძე პატატა – [შ ვ ი ლ ი] ზაალ შანთიძისა, იხ.

შანთიძე სიყმია – [შ ვ ი ლ ი] ზაალ შანთიძისა, იხ.

შანიგია იოვანე – ცაიშს მცხოვრები. ემართა ცაიშისსაყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმერი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

შანტია უჩაკოჩი –თილითს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა – ყოველდღე სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

შანშე – მამასახლისის შვილი. მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ფარნაოზ დეკანოზის შვილის მიერ თავისი განაყოფის ლომისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1528 წ. Hd-1556).

შანშე – ამილახვრისშვილების ყ მ ა. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზარდაზმან, გოსთამ, რამაზ და სორზან. ი გ ი დილომთან და ჭოტორთან თავდასხმის დროს იესე და ბეჟან ამილახვრიშვილებს დახმარებია. სანაცვლოდ ამილახვრისშვილებმა მას უწყალობეს ბლუთი[ი]ძის მამული და მინდორში ცამეტი დღის მიწა (1621 წ. VIII. 20. Ad-1067).

შანშე – პაპუნა ბარათაშვილის ა ზ ნ ა უ რ ი. მ ო წ მ ე პაპუნა ბარათაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარ ზემო შავნის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III. 15. Hd-1375).

შანშე – იხსენიება ციცი ციციშვილის ყმების ნუსხაში: კეზეში და სასირეთში მ ა ს ჰყოლია ორ-ორი კომლი ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd-14534ბ).

შანშერაშვილი – ყალანდარ თუმანიშვილის ყ მა. გორში მის სახლამდე მიჰყიდა ბეჟან თუმანიშვილმა თავის ბიძაშვილ ყალანდარ თუმანიშვილს დევადიშაშვილის სახლ-კარი (1688 წ. VIII. 8. Sd-43).

შანშესშვილი ბეჟან – სხვებთან ერთად გ ა ა რ ი გ ა ჭანდრის რუების გამო არსებული დავა საამ ბაქაულთუხუცესს, გუგუნა ქავთარიშვილსა და ქაიხოსრო ზაზუნაშვილს შორის ([1690-იანი წწ.] 1450-11/166).

შანშეშვილი ხოსინა – ხელმწიფის ყ მ ა. მ ო წ მ ე მელენტიოსის მიერ სიონის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული სახლ-კარის მიბარების წიგნისა (1666 წ. V. 14. Ad-650).

შანშიაშვილი // შანშეაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი, დოლმაზაშვილი, ესტატეშვილი, პაიაშვილი)

შანშიაშვილი – გურჯაანში მცხოვრები, ერეკლე მეფემ ი გ ი უწყალობა ზურაბ ანდრონიკაშვილს (1678 წ. 1461-13/15).

[შანშიაშვილი] ავთანდილ– იხ. ესტატეშვილი ავთანდილ

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი, დოლმაზაშვილი) ავთანდილა – შ ვ ი ლ ი დოლმაზა შანშიაშვილისა, იხ., ძ მ ა ნასყიდა შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი აიდოლმიშ (შდრ. **გოგიბაშვილი აიდოლმიშ**) – სვიმონ მეფემ მ ა ს უწყალობა სომხითში სოფელი ზიკრუტი (1589 წ. IX. 10. 1450-5/64).

შანშიაშვილი ალავერდა – შ ვ ი ლ ი ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი ალავერნა – შ ვ ი ლ ი ფარემუზ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი ასლამაზა – მ ო წ მ ე გოგინა ასლანბეგიშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. Hd-13128).

შანშიაშვილი (ვარ. **გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი**) **ახვერდ** – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ფარემუზ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი (ვარ. **გოგიბაშვილი, პაპიაშვილი**) **ბაინდურ** (ვარ. **ბაინდურა**) – 1641-1683 წწ. შუა ბოლნელი, სომხითის ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. ნ ა ზ ი რ ი (1682-1693 წწ. Hd-1823, 1450: 6/68, 7/11, 48/129, 48/150, 10/17, Hd-1780, 1450: 9/141, 7/15, 6/21, Sd-620, Hd-6604, 1450: 10/42, 7/16,1448-542, Hd-14397, 1450-9/124), ქ ა რ ხ ნ ი ს ნ ა ზ ი რ ი (1689, 16[9]2 წწ. 1450: 5/34,6/15),10/42), ს ო ი ბ ა თ ი ა - ს ა უ ლ ი (1683-1689 წწ. 1450: 8/36, 7/26, 7/21, 6/19, 9/11, 7/5, 10/18, 1/91, Hd-10147, 1450-9/120). ჰყავს: პ ა პ ა – შანშიაშვილი გიორგი, იხ., მ ა მ ა შანშიაშვილი პაპია, იხ., ძ მ ე ბ ი: შანშიაშვილი ზალია, იხ., გიორგი (1665, 1667 წწ. 1450: 7/17, 6/22); ფარემუზ (1665-1693 წწ. 1450: 7/17, 6/22, 9/12, 5/46, 6/42, 8/52, 8/36, 9/15, 7/21, 6/44, 5/56, 7/26, 6/13, 7/5, 9/11, 8/21, 7/11, 10/18, Hd-10147, 1450: 5/38, 5/34, 9/24, 10/15, 10/27, 10/17, 7/15, 10/42, 7/16, 6/21); ბეჟან//ბეჟუა (1667-1693 წწ. 1450:

6/22, 9/12, 5/46, 6/42, 8/36, 9/15, 7/21, 6/44, 5/56, 7/26, 6/13, 7/5, 9/11, 8/21, 7/11, 10/18, Hd-10147, 1450: 5/38, 5/34, 9/24, Hd-1780, 1450: 10/15, 10/27, 10/17, Sd-620, 1450-7/15, Hd-6604, 1450:10/42, 7/16, 6/21); გივი //გიუნა, გოდერძი – (1667-1693 წწ. 1450: 6/22,9/12, 5/46, 6/42, 8/36, 9/15, 5/56, 7/26, 6/44, 7/21, 6/13, 7/5, 8/21, 9/11, 10/18, 7/11, Hd-10147, 5/38, 5/34, 9/24, 10/15, 10/27, 10/17, 7/15, Sd-620, 1450-6/21, 10/42, 7/16); ბ ი ძ ა დოლმაზა, [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] ნასყიდა (1692 წ. Sd-620); შ ვ ი ლ ე ბ ი და ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ზაალ (1689-1693 წწ. 1450: 8/36, 10/18, Hd-10147, 1450: 10/17/ 10/27, 10/15, 7/15, 10/42), ფარსადან (1683-1692 წწ. 1450: 8/36, 10/18, Hd-10147, 1450: 5/38, 7/15), ქაიხოსრო (1683-1693 წწ. 1450: 8/36, 10/18, Hd-10147), დავით (1683-1688 წწ. 1450: 8/36, 10/18, Hd-1047), პაპია, გიორგი (1688-1693 წწ. 1450-10/18, Hd-10147, 1450: 5/38, 10/17, 10/27, 10/15, 7/15, 10/42), ალავერდა (1690-1693 წწ. 1450: 10/17, 10/27, 10/15, 7/15, 10/42); ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი [შანშიაშვილ]-დარისპანაშვილი გასპარა იხ.; გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: თამაზ ავთანდილაშვილი (1685 წ. 1450-7/21), დოლმაზ ესტეტეშვილი (1690 წ. 1450-10/27). მ ა ს უწყალობეს მამული და სახელო: გიორგი მეფემ – სახასო მიწიდან ხოდაბუნის ნახევარი, შარა, რომელიც ერთ მხარეს ესაზღვრებოდა დოლმაზას მიწას (1683 წ. VIII. 2. 1450-8/36), ნაზარალიხანმა – „ზემო სახუნდარის" მეორე ნახევარი, რომლის პირეველი ნახევარი უკვე ეკუთვნოდა ბაინდურის სახლს (1688 წ. XII. 6. Hd-1047), ნაზარალიხანმა – სამწევრისის მოურავობა (1689 წ. XII. 3. 1450-5/34). ლევან ბატონიშვილმა მ ა ს განუახლა გიორგი მეფის მიერ ბოძებული ყმა-მამულის წყალობა: სამწევრისში თამაზაშვილის ერთი დღის ვენახი მეფის ზვრამდე და მაჰმადას ნაქონ ვენახამდე, ურნაშენში – ბრინჯის მიწა, არქაუნს ქვევით – ექვსი დღის მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა ეჯუბასა და ბარასშვილის მიწები, გაღნუტს – ტერ-სტეფანას „გრძელი მიწა" (1682 წ. V.20.1450-5/46); ი ყ ი დ ა: როსტევან ვართანაშვილისაგან მიწა (1665 წ. IV. 27. 1450-7/17), დემურა უსუფაშვილისაგან – მისივე ვენახის ბოლოს მიწა (1667 წ. VII. 1450-6/22), ბახია ჯუარაშვილისაგან – ლევანის ზვრის გვერდით ორი დღის მიწა (1676 წ. 1450-9/12), გასპარა დარისპანაშვილისაგან – ბორის სოფელში მამული (1680-იანი წწ. XI. 1. 1450-9/24), გოდერძი რევიშვილისაგან – შუა ბოლნისის პირას სამებისას და ფინეზასაგან ნასყიდი ორდღენახევრის მიწა (1682 წ. I. 11. 1450-6/42), ფინეზას ძმისწულ რევაზასაგან – ხატისსოფლის ბოლოს, ლევან ბატონიშვილის ზვართან, ორი დღის მიწა ბერუას მიწის გვერდით, მირაქაშვილის მეზობლად – ერთი დღის მიწა (1683 წ. III. 1. 1450-9/15); დავითა ყადინაშვილისაგან – ორი დღის მიწა (1685 წ. III. 3. 1450-7/26), მისგანვე – ზვრის ქვემოთ ორი დღის მიწა, რომელიც ადრე დავითის პაპას უყიდია (1685 წ. III. 3.1 450-5/56), თამაზ ავთანდილაშვილისაგან – ურნშენში, ზვრის ბოლოს, შიოშაური ერთი დღის მიწა და პატარა სახუნდარში – ხატის მიწის ნახევარი ღარიბას მიწის ზემოთ (1685 წ. 1450-7/21), დუშია ელიარაშვილისაგან – ზემო ბოლნისს, კალოს ნაპირას, ორი დღის მიწა,

ბოჯაძორის ვენახების ბოლოს – ერთი დღისა, საჰმანქის – სამი დღისა, მდიევანბეგის ზვრის თავს – დღენახევრისა (1687 წ. VI. 1. 1450-6/13), დუშია შაჲერდაშვილისაგან – შუა ბოლნელ ვარძიელა ყუზანაშვილისაგან ნასყიდი ერთი დღის მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა ასლამაზაშვილისა და ალავერდაშვილის მიწები (1688 წ. I. 1. 1450-7/5), სარუხანასაგან – დღენახევრის მიწა, რაშიც გადაიხადა ერთი ხარი და ორი მინალთუნი; კიდევ სხვა დღენახევრის მიწა, რომელიც პაპიაშვილებს გოდერძი რევიშვილისაგან ჰქონდათ ნასყიდი (1688 წ. I. 1. 1450-9/11), ბეროა სამებისაშვილისაგან – დღენახევრის მიწა ნიკოლოზის ზვრის ბოლოს. გადაიხადა ბეროას მკვიდრი მამულის იმ ნაკვეთით, რომელიც ნასყიდი ჰქონიათ ბეროასაგან რევიშვილებს, ხოლო გოდერძი რევიშვილისაგან – შანშიაშვილებს. დაუმატა ექვსი მარჩილი თეთრი (1688 წ. I. 1450-8/21), ბიძინა ყანდინაშვილისაგან – ურნაშენში შოშიაური ორი დღის მიწა, რომელსაც არაქელას მიწა ესაზღვრეოდა (1688 წ. III. 17. 1450-7/11), ავთანდილ მელიქისაგან – ბოლნისში, თურმანისში, თორმეტი დღის მიწა საფარაშვილებისა და აკოფაშვილის მიწებამდე. იქვე – „გარდი-გარდმო" მიწა, რომლის ერთი გვერდი უწევდა ყანდინაშვილის მიწას, მეორე – ზემო ბოლნისის საზღვარს (1688 წ. 1450-10/18), მანთაშა ტერტერაშვილისაგან – ოთხი დღის მიწა, „ქარტუთჩი" დავითას, ასლუაშვილის და მერაბას მიწებამდე, ერთი საქცევი – „ქვემო შარა," აგრეთვე სამი დღის მიწა მელიქის და ალავერდაშვილის მიწებამდე, ურდუბეგაშვილის ვენახის ქვითკირის ხიდამდე (1689 წ. VI. 30. 1450-5/38), ათაბეგა უსუფაშვილისაგან – ურნაშენში სარუხანაშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა ყულიჯანაშვილის, იაგანა მამასახლისის და მხითარ ვართანაშვილის მიწების მეზობლად (1690 წ. 7. IV. 1450-10/15), დოლმაზ ესტატეშვილისაგან – თითო დღის მიწა პატარა სახუნდარის ხატის გვერდით და ურნაშენში (1690 წ. IV. 7. 1450-10/27); სტეფანა ალავერდაშვილისაგან – ორი დღის მიწა, რომელშიც „ერთ ზომად" ითვლებოდა აშენებული ვენახი. ამ ვენახის საზღაურად „დაუდვა" ზაქუმაშვილის ვენახი (1690 წ. IV. 13. 1450-10/17), ყაზარასაგან – „ბარდაის მინიდან" ერთი დღის მიწა (1692 წ. II. 15. 1450-7/15), პაპუა იელიკაშვილისაგან, მერაბ ადიბეგაშვილისაგან, ავთანდილ ბეჟუაშვილისაგან, დათუა პაპუასშვილისაგან – ბოზოკონდის ბოლოს, არქუნს, მელიქის მიცემული ხუთი დღის „დიდი მიწა" დოლმაზას მიწამდე (1693 წ. IV. 10. 1450-10/42), ქვემო ბოლნელ მერაბ ადიბეგაშვილისაგან – მელიქისეული მიწა იმ მიწის გვერდით, რომელიც ბაინდურმა ადრე შეისყიდა ამავე პირისაგან (1693 წ. VIII. 15. 1450-7/16), დავით ჭილაშვილისაგან – ორი დღის მიწა არეშიშვილის მიწამდე (1693 წ. VIII. 7. 1450-6/21); მიჰყიდა ყორღან ყორღანაშვილს საქია ნერსესაშვილის მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა ჭუტაკერსაშვილის, მანუჩარას, ზურაბას მიწები (1688 წ. IV. 1. 1450-16/150); მ ო წ მ ე: ზაქუმ ზაქუმისშვილის მიერ ალაჰვერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. IX. 1. 1450-9/111), პაპუნას მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული

პირობის წიგნისა (1670 წ. IX. 24. Hd-2835), ავთანდილა ესტატესშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-1823), სეფიყულა ზაქუმისშვილის მიერ ხოსრუა დალალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 25. 1450-48/144), დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შაევერდ გამრიგიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. I. 1. 1450-6/88), ლევანის მიერ ალავერდა იეგულისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-9/116), თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. V. 3. 1450-1/91), ზაქუმაანთ ალიყულისშვილ ნაზაქუმას მიერ ზალიწა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 24. 1450-48/129); გასპარა დარისპანასშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VI. 1. Hd-1780), ზაქუმბეგ ალიყუ-ლაშვილის მიერ დალალაანთ ხოსროვაშვილ ზალიწასათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-48/150), ალაბეგა დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV. 17. 1450-9/141), სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 10. Sd-620), ასლუაშვილ ზურაბიშვილ ხოსრუას მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Hd-6604), დემეტრე სა[ა]კაძის მიერ ოთ[ა]რ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული „საცივის“ ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Hd-14397), მერაბ სარ-დარაშვილის მიერ იაგულაანთ ალავერდასათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-9/124); სხვადასხვა: მისი ვალი – ოცდაათი მარჩილი – ემართა ბადურა ბარარაშვილს. ამ ვალის ანგარიშში ბაინდურს მისცა ქვემო „ კარკანცში“ სამი დღის მიწა. ბაინდურმა ბარარაშვილს ეს ვალი აპატია და აღებული მიწის სანაცვლოდ ზემო ბოლნისის მინდორში დაუთმო ისევ სამი დღის მიწა (1685 წ. IV. 30. 1450-6/44), სომხითის მოურავმა ასლან ორბელიშვილმა მას მიაკუთვნა ავაქმას ნასახლარი და მიწები, რომელზედაც ეცილებოდნენ შუშეღელები ([1692 წ.] IV. 9. 1450-6/15); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ნაზარალიხანის მიერ მამად-ბაღირბეგ სადულისათვის ბოძებული წყალობის წიგნის თანახმად, მას, ბაინდურს, გასწყრომია, ნაზარალიხანი და ჩამოუთმევია მისთვის მამული ზემო სახუნდარში და იგი უბოძებია მამად-ბაღირბეგ სადულისათვის (1693 წ. VI. 21. 1448-542), ნასყიდა და ნაზარა დოლმაზაშვილების გაყრის საქმეზე შედგენილ განჩინებაში აღნიშნულია, რომ ლევან ბატო-ნიშვილის დავალებით ბაინდურს საჩინოსთან ერთად მონაწილეობა მიუღია მოდავე [შანშიაშვილების] გაყრაში. გამდელიშვილები მას საჭირნახულოდ დოლმაზასათვის მიუცია (1696 წ. III.25. Hd-9350).

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი) **ბახუტა** – შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ., ფარემუზ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი ბახუტა – შ ვ ი ლ ი დოლმაზა შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი) **ბეჟან** – ძ მ ა: გიორგი შანშიაშვილისა, იხ., დოლმაზ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი) **ბეჟან** (ვარ. ბეჟანა, ბეჟია) – 1653-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი პაპია შანშიაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი დოლმაზა შანშიაშვილისა, იხ., ძ მ ა ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ., ფარემუზ შანშიაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე : ველია მუსტაფაშვილის მიერ ბაინდურა ტერტერაშვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1656 წ. III. 21. Sd-544), ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვ დალალაშვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1664 წ. 1450-48/146,48/147), დავით ტერტერაშვილის მიერ ადუა არეშიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X. 17. 1450-14/16), ზაქუმ [ზაქუმიშვილის] მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. XI. 1. 1450-9/113), ბადურა ზაალისშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. III. 1450-1/77), ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-9/122), პაპუა ადერმანიშვილ-საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IV. 5. Hd-1777), ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 11. Hd-403), მნიშაკაანთ-გულინაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI. 20. Sd-56), ზაქუმ [ზაქუმელაშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. V. 10. 1450-9/119), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-20/28), პაპა ნასრიაშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XI. 1. 1450-9/121), ხოსრუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1699 წ. IX. 27. Hd-10257), სვიმონ ბოშიაშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 25. 1450-9/93); მ ი ს ი ბეჭედი უზის: ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისთვის მიცემულ შამირაზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნს (1697. 11. XI. Hd-403); მნიშაკაანთ-გულინაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემულ სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნს (1698 წ. XI. 20. Sd-56).

შანშიაშვილი გასპარა – პატარა სახუნდარში მცხოვრები, თამაზ ავთანდილაშვილის გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. მ ო წ მ ე თამაზ ავთანდილაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1450-7/21).

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი) **გივი** (ვარ. გიუნა) – შ ვ ი ლ ი პაპია შანშიაშვილისა, იხ., ძ მ ა ზაალ, იხ., ბაინდურ იხ. და ფარემუზ იხ. შანშიაშვილებისა.

შანშიაშვილი გიორგი – XVII ს. 40-იანი წწ. ს ა ხ ა ს ო ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი (1641 წ. 1449-1001). ჰყავს: შ ვ ი ლ ი პაპია (1641-1652 წწ. 1449-1001, 1450-6/27), ძ მ ე ბ ი: ბეჟან, ელიზბარ, დოლმაზ, იხ., შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაალ, ბაინდურ, განაყოფი – შანშიაშვილი ესტატე (1641 წ. 1449-1001). როსტომ მეფემ მ ა ს განუახლა სომხითში მისივე სამკვიდრო სოფლების სახუნდარის და ბორისოფლის წყალობა. უწყალობა აგრეთვე ორი კომლი გლეხი შანშიაშვილების განაყოფების, ესტატესა და მისი ძმის ყმების გარდა (1641 წ. IV. 17. 1449-1001); ბოლნელ [იოსებ] რევიშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის ბოძებულ სადავო მიწის დამტკიცების წიგნში აღნიშნულია, რომ პაპიას მამას, გიორგის, ეს მიწა ნასყიდი ჰქონია ბოლნელის ყმის – ეჯუბასაგან (1645 წ. III. 17. 1450-6/27).

შანშიაშვილი (ვარ. **გოგიბაშვილი, პაპიაშვილი**) **გიორგი** – 1648-1675 წწ. შ ვ ი ლ ი პაპია შანშიაშვილისა, იხ., ძმა ზაალ იხ. და ბაინდურ იხ. შანშიაშვილებისა. მ ო წ მ ე და და დ ა მ წ ე რ ი ელიზბარ ზუბიტაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილებისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. 1450-1/99).

შანშიაშვილი გიორგი – ქალაქის ნ ა ც ვ ა ლ ი (1621 წ. 1450-7/8). ბოლნელმა აბრამ ბარათაშვილმა მ ა ს უწყალობა ქვემო ბოლნისში შაჰმირზას ქვითკირის „ სატრედოსა" და ნატურას საბძლის შუა მდებარე ნოხარი სასახლე' (1622 წ. 1450–10/34); ი ყ ი დ ა ბოლნელ აბრამ ბარათაშვილისაგან ზემო ბოლნისში პოლოზასა და მირიჯანასშვილის სამ-სამი დღის მიწები საზღვრებით: ქვემო ბოლნისის რუ, შაჰყულასა და მელიქის ყმის – შაჰრიარის ვენახები, გზირ ნატურას ვენახი. ამ მიწების ძველ პატრონებს აბრამმა სხვა მიწები დაურიგა (1621 წ. IV. 7. 1450-7/8).

შანშიაშვილი (ვარ. **გოგიბაშვილი, გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი**) **გიორგი** – [შ ვ ი ლ ი] ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ., [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ფარემუზ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილ- გიორგისშვილი პაპია – იხ. შანშიაშვილი პაპია

შანშიაშვილი (ვარ. **პაპიაშვილი, გოგიბაშვილი, გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი**) **გოდერძი** – შ ვ ი ლ ი პაპია შანშიაშვილისა, იხ., ძმა ბ ა ი ნ დ უ რ იხ. და ფარემუზ იხ. შანშიაშვილებისა.

შანშიაშვილი (ვარ. **დოლმაზაშვილი**) **დავით** (ვარ. **დათუნა**) – შვილი დოლმაზა შანშიაშვილისა, იხ., ძმა ნასყიდა შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი (ვარ. **გოგიბაშვილი**) **დავით** (ვარ. **დაუთა**) – 1683-1694 წწ. [შ ვ ი ლ ი] ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე ზაქუმ [ზაქუმიშვილის] მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობი წიგნისა (1694 წ. XI. 1. 1450-9/113).

[შანშიაშვილ]-დარისპანაშვილი გასპარა – [1680]-1690 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: რევაზა, როსაბა, ოთარა (1690 წ. Hd-1780); ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი:

ბაინდურა, ფარემუზ, გივი, გოდერძი შანშიაშვილები (1680-იანი წწ. 1450-9/24), დოლმაზა შანშიაშვილი (1690 წ. VI. 1. Hd-1780); ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაპუა (1680-იანი წწ. 1450-9/24). მ ი პ ყ ი დ ა: ბაინდურ [შანშიაშვილს] ბორის სოფელში მამული (1680-იანი წწ. 1450-9/24), დოლმაზა [შანშიაშვილს] – სახუნდარში თავისი კერძი ვენახი, სოფლის პირას ნახევარი დღის ნაფუძარი ბაინდურას კალომდე და დოლმაზას საბძლის ზევით; ურნაშენში – ნახევარი დღის ზურაბაული მიწა (1690 წ. VI. 1. Hd-1780); მ ო წ მ ე: დოლმაზ ესტატეშვილის მიერ ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 7. 1450-10/27), ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 7. 1450-10/15).

შანშიაშვილი დოლმაზ – იხ. გოგიბაშვილი დოლმაზ

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი) **დოლმაზ** (ვარ. დოლმაზა) – 1653-1691 წწ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: შანშიაშვილი პაპია იხ., ელიზბარ//ელიზბარა (1670 წ. Hd: 5242, 2296); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ნასყიდა (1670-1693 წწ. Hd-2296, 1450: 16/59, Hd: 5242, 14164, 9285, 1781, 1823, 14178, 14179, 1778, 1779, 1780, 6604, 3054), როსტომ//როსტომა, ხოსროვ//ხოსროვა ([1658]-1693 წწ. Hd: 5242, 14164, 9285, 1781, 1823, 14178, 14179, 1778, 1779, 1780, 6604, 3054), ოთარ (1670 წ. Hd-5242), დათუნა, მანდენა (1682-1693 წწ. Hd:1823, 14178, 14179, 1778, 1780, 6604), ვახუშტი (1682 წ. Hd-1823), ავთანდილა (1682-1693 წწ. Hd: 1823, 14179, 1778, 1780, 6604), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ბეჟან//ბეჟია ([1664 წ.] 1450-48/147), ბაინდურ იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი გასპარა [შანშიაშვილ]-დარისპანაშვილი (1690 წ. Hd-1780), გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: ავთანდილ, ესტატე, დოლმაზა, ყანდურალა ესტატეშვილები (1682 წ. Hd-1823). მისი ყმა ყოფილა დათუა (1690 წ. 1450-48/150). ი ყ ი დ ა: შიოშ ბარათაშვილისაგან – მისი ყმა კაკოზა უმეკაშვილი (1670 წ. Hd-2296); არაზა ტერტერასშვილის ყმის – ვარძიელა ყუზანასშვილისაგან, რომელსაც დოლმაზას ვალი ემართა – ორი დღის მიწა, ბოვაძორელის ვენახებამდე, ზეგალასშვილის და დავითასშვილის მიწებს შუა (1679 წ. VIII. 5. Hd-14164); არაზა ტერ–სტეფანასშვილისაგან, რომელსაც მისგან თეთრი ჰქონდა აღებული, – ოთხი დღის „ყორჩის“ მიწა გალუაშვილის და შანაზარას მიწებამდე (1681 წ. V. Hd-1781), ყაფლან ყაზარაშვილისაგან, აგრეთვე ვალის საფასურად, თურმანისში მდებარე ერთი დღის მიწა სურათაშვილის მიწამდე (1681 წ. V.1. Hd-9285), ავთანდილ ესტატეშვილისაგან – ბორისოფელში ამირჯანს სახლ-კარი და მამული, აგრეთვე – სახუნდარში მისი მკვიდრი ოთხი დღის მიწა (1682 წ. Hd-1823), შაყუბათა ბეროაშვილისაგან – სამი დღის „თელის“ მიწა (1687 წ. IX. 30. Hd-14179), გიორგი ყარჩიხარაშვილისაგან – შაყუბათას მიწის გვერდით მდებარე ნეკვეთი (1689 წ. V. 1. Hd-1778), ვერანა ზეგალასშვილისაგან – მისი ნასყიდი ერთი დღის მიწა, რომელიც გაყოფის შედეგად რგებია (1689 წ. ახლო Hd-1779), გასპარა დარისპანაშვილისაგან – სახუნდარში ვენახი და ნაფუძარი – ნახევარი დღის მიწა დოლმაზასავე საბძელს ზემოთ, ბაინდურის კალომდე;

აგრეთვე – ურნაშენში ნახევარი დღის ზურაბაული მიწა (1690 წ. VI. 1. Hd-1780), ზაქუმ ზაქუმაშვილისაგან – ზემო ბოლნისში მისი მკვიდრი გლეხის, დავითაშვილის ოთხი დღის მიწა ფირიზაშვილის, ეჯუბაშვილის, ყუზანაშვილისა და ასლმაზაშვილის მიწებამდე ([1658-1696 წწ.] Hd-3054); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: იოსებ ბოლნელმა მას გაუცვალა ალაჯანასშვილისა და მხითარასშვილის სავენახე მიწა სხვა ნაკვეთზე, რომელსაც ესაზღვრებოდა ასლუაშვილის მიწა (1670 წ. VIII. 2. Hd-5242), მას ჰქონდა ტერ–სტეფანასშვილ [არაზასაგან] ნასყიდი „ ყოჩის " მიწა, რომელიც ეკლესიის ყოფილა. ამავე ეკლესიის ყმას – ბარარაშვილს ემართა დოლმაზას ვალი, რის საფასურშიც ნიკოლოზ ბოლნელმა დოლმაზას „ყოჩის" მიწაზე ამოუკვეთა საეკლესიო ღალა (1685 წ. X. 30. Hd-14178); ხოსრუა ასლუაშვილმა დოლმაზას მისცა ვალის საზღაურში თავისი ქვემო ვენახი იმ პირობით, რომ დოლმაზა თავის ზემო ვენახს საყდარს დაუდებდა (1693 წ. Hd-6604); მოწმე: დავით თუშმალიშვილის მიერ გივი რევიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Sd-4); თამაზ ქიმაროზიშვილის მიერ როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-25/95), ბეჟან სააკაძის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. VI. 17. 1450-1/101), იარალის მიერ სალმახანა მელიქსეთაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. I. 5. 1448-1291), ზაქუმბეგ ალიყულაშვილის მიერ დალალაანთ ხოსროვაშვილ ზალინასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450–48/150), ალაბეგ დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV. 17. 1450-9/141); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ნასყიდა და ნაზარა [შანშიაშვილების] გაყრის საქმეზე გამოტანილ განჩინების თანახმად, დოლმაზა და მისი ძმისწული ნაზარა ერთმანეთს გაყრიან, ხოლო უფრო ადრე, როდესაც პაპია [შანშიაშვილი] გაეყარა ძმებს, ნაზარას მამის, ელიზბარასათვის, წილი არ მიუცია, მხოლოდ სამკვიდრო დაუნებებია. ამის შემდეგ დოლმაზას მდივანბეგისა და კარისკაცებისათვის ქრთამი მიურთმევია და ელიზბარას კუთვნილი მამული პაპიასაგან „გამოუტანია" (1696 წ. III. 25. Hd-9350), [შანშიაშვილთა] გაყრის საქმეზე გამოტანილი მეორე განჩინების თანახმად, დოლმაზა შანშიაშვილი თავის ძმებს, პაპიასა და ელიზბარას, გაყრია შაჰნავაზის მეფობის დროს. გაყრის დროს გაუყოფლად დარჩენიათ სოსნის ნასოფლარი და ზოგიერთი სხვა რამ. ფარსადან არღუთაშვილმა, ზინდარმა ვახუშტიმ და ყაფიჩმა – შანაზარამ მათი განახლებული დავა ასე გადაწყვიტეს: სოსნის ჭირნახული სომხითის „მოსაქმეთ" უნდა გაეყოთ ძმებს შორის. სახუნდარული ახოები სამად უნდა გაეყოთ, დივანხანა, საჯინიბო და ამირეიზას ქალი დოლმაზას შვილებს დარჩათ. დოლმაზას ნასყიდი ქონება ისევ დოლმაზასშვილებს მიაკუთვნეს. კალო–საბძელზე და ბოსტნებზე დავა დოლმაზას შვილებსა და პაპიას შვილებს შორის „მოსაქმეს" ადგილზე უნდა გადაეწყვიტა (1696 წ. V. 1. Hd-9370).

[შანშიაშვილი] დოლმაზ – იხ. ესტატეშვილი დოლმაზ

შანშიაშვილი ელიზბარ – ძ მ ა გიორგი შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი ელისბარ – [ძ მ ა] აიდოლმიშ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი ელიზბარა – 1670 წ. ძ მ ა დოლმაზა შანშიაშვილისა, იხ. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ნაზარა და ნასყიდა შანშიაშვილების გაყრის თარობაზე შედგენილ განჩინებაში: ელიზბარასთვის მის ძმას, პაპიას, გაყრისას წილი არ მიუცია. ეს წილი მდივანბეგთან ქრთამის გალებით მეორე ძმას – დოლმაზას დაუსაკუთრებია. ჰყოლია შვილი ნაზარა, რომელიც დოლმაზას შვილებთან ერთად ცხოვრობდა და რომელთაც შემდგომ გაეყარა (1696 წ. III. 25. Hd-9350, 1696 წ. V. 1. Hd-9370).

[შანშიაშვილი] ესტატე – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი გიორგი შანშიაშვილისა, იხ. როსტომ მეფემ გიორგი შანშიაშვილს ბორის სოფელში უწყალობა ის ყმა-მამული, რომელიც ესტატე [შანშიაშვილს] არ ეკუთვნოდა (1641 წ. IV. 17. 1449-1001).

შანშიაშვილი ვახუშტი – შ ვ ი ლ ი დოლმაზა შანშიაშვილსა, იხ.

შანშიაშვილი (ვარ. **შანშიაშვილ-პაპიაშვილი, პაპიაშვილი, გოგიბაშვილი**) **ზაალ** (ვარ. **ზალია**) – 1641-1662 წწ. შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი გიორგი შანშიაშვილისა, იხ., შ ვ ი ლ ი პაპია შანშიაშვილისა, იხ., ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ბაინდურ იხ., გიორგი, ფარემუზ (1662 წ. 1450-10/32). ი ყ ი დ ა ჯანია ვართანასშვილისაგან სიონის გზის ზემოთ მდებარე ორდღენახევსრის მიწა ჩვიდმეტი მარჩილის სარგებლით (1662 წ. IV. 3. 1450-10/32).

შანშიაშვილი (ვარ. **გოგიბაშვილი პაპიაშვილი**) **ზაალ** (ვარ. **ზალია**) – 1674-1695 წწ. შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი პაპია შანშიაშვილისა იხ., შ ვ ი ლ ი ბაინდურ შანშიაშვილისა იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფარემუზ შანშიაშვილისა იხ. მ ო წ მ ე ლევან ათაბეგისშვილის მიერ შალვა შალიკაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უდავობის შესახებ (1681 წ. III. 8. 1450-48/139).

[შანშიაშვილი] (ვარ. **გოგიბაშვილი**) **იესე** – 1688-1695 წწ. ს ო მ ხ ი თ ი ს ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი (1688 წ. 145-10/18), [შ ვ ი ლ ი] ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ. [ძმისწული] ფარემუზ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი იოვანე – 1630-1649 წწ. მეჯვრისხეველი. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი-კ ა ც ი] შიუკა. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შიუკასთან ერთად ხელახლა შესწირა მთაწმინდის პოტაიტის ღმრთისმშობელს გიორგი მეფის (X)სულის საალაპედ (1630 წ. 1461-3/127); მ ო წ მ ე დემურჩა გოგოჩაშვილის მიერ ამირალა მესხასტურაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1649 წ. VII. 25. Hd-5306).

შანშიაშვილი (ვარ. **დოლმაზაშვილი**) **მადენა** – შ ვ ი ლ ი დოლმაზა შან-შიაშვილისა იხ., ძ მ ა ნასყიდა შანშიაშვილისა, იხ.

[შანშიაშვილი] (ვარ. **ელიზბარაშვილი**) **ნაზარა** – 1696-1700 წწ. ჰყავს ბ ი ძ ა შანშიაშვილი დოლმაზა, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი – შანშიაშვილი ნასყიდა (1696 წ. Hd-9350).

გ ა ე ყ ა რ ა თავის ბიძაშვილ ნასყიდას. მათი გაყრის საქმე გაარჩიეს: სარდალმა ლუარსაბ [ორბელიშვილმა], ოთარ თუმანიშვილმა, შერმადინ იმონათამიშვილმა და ნინწყაროს მამასახლისმა როსტომა. ნასყიდა ედავებოდა ნაზარას იმ ქრთამის საზღაურზე, რომელიც ნასყიდას მამამ, დოლმაზამ, თავის დროზე გაილო ნაზარას მამის,ელიზბარას, წილი ქონების დასანარჩუნებლად. რადგან ნაზარა ნასყიდას ეყრებოდა, დოლმაზას მიერ გაღებული ქრთამის საფასური უნდა დაეფარა. სასამართლომ დაადგინა, რომ ნაზარას ნასყიდასათვის უნდა გადაეხადა ერთი დღის სანნახლისა და ერთი დღის მუხის მიწა. ამირჯანას სახლის ადგილი დოლმაზას შვილებს მიაკუთვნეს, ხოლო ამ ადგილას რაც ნაშენები იყო, ხე ან ქვა, ნაზარას უნდა დაეშალა და წაეღო. ნაზარას დაუტოვეს აგრეთვე ნაღობი, რომელიც ბაინდურაშვილს შინდი[ს] მიწაში ჰქონდა (1696 წ. III. 25. Hd-9350); დ ა ვ ა ჰ ქ ო ნ დ ა თავის ბიძაშვილებთან: პაპიაშვილებთან და დოლმაზაშვილებთან სოსნის ნასოფლარის საჭირნახულოს სარგებლობის პირობებზე. სასამართლომ (სარდალი [ორბელიშვილი] ლუარსაბ, ფარსადანა არღუთაშვილი, ზინდარი ვახუშტი, ყაფიჩი შანაზარა)დაადგინა, რომ სოსნის ნასოფლარის საჭირნახულოზე დავა სომხითის მოსაქმეებს გადაეწყვიტათ. პატარა სახუნდარული ახოები სამად უნდა გაყოფილიყო. ნაზარას ერთი მესამედი ხვდებოდა – ამირეიზას სახლ-კარი ორი დღის მიწით, აგრეთვე ორი დღის დავითაური მიწა. დოლმაზას ნასყიდი ქონებიდან ნაზარას არაფერი აკუთვნეს. ნასყიდას სახლი და ბოსტანი, აგრეთვე მამუკას სახლი, ნაზარას დოლმაზაშვილებთან უნდა გაეყო (1696. V. 1. Hd-9350); მ ო წ მ ე მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 19. Hd-10246).

შანშიაშვილი (ვარ. დოლმაზაშვილი) ნასყიდა – 1666-1700 წწ. სომხითის ა ზ ნ ა უ რ ი ს შ ვ ი ლ ი ([1688-1703 წწ.] 1448-55). შ ვ ი ლ ი დოლმაზა შანშიაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაპია შანშიაშვილისა, იხ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: როსტომა, დავითა (1696-1700 წწ. Hd: 1777, 10257, 10246, 1448-55), მანდენა, ავთანდილა (1696-1700 წწ. Hd: 1777, 10257, 10246), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: შანშიაშვილი ბაინდურ იხ, [შანშიაშვილი] ნაზარა (1696 წ. Hd-9350). ნაზარალიხანმა მ ა ს უწყალობა ქვემო ბოლნისის მეღალეობა და ხასადარობა ([1688-1703 წწ.] 1448-55); ი ყ ი დ ა: თამაზასაგან – სალმახანას კუთვნილი კალო, საბძელი და ბოსტანი (1696 წ. IV. 5. HD-1777), მანთაშა მირზაშვილისაგან – მისი მკვიდრი მიწა სახუნდარში, რომელიც ესაზღვრებოდა ბაინდურაშვილის ახალშენის ღობეს (1700 წ. VIII. 19. Hd-10246), ხოსუა ასლუაშვილმა თავისი ვენახი, რომელიც ემიჯნებოდა დოლმაზაშვილთა მამულს, მას გაუცვალა ორ ზომა მიწაში. ამ ვენახის ნაწილი ასლუაშვილების მამას ადრე გაუცვლია დოლმაზაშვილების მამისათვის (1699 წ. IX. 27. Hd-10257); ე დ ა ვ ე ბ ო დ ა თავის ბიძაშვილ ნაზარას, რომელმაც მასთან გაყრა გადაწყვიტა. უფრო ადრე, როდესაც ნასყიდას მამა, დოლმაზა გაეყარა თავის ძმას, პაპიას, ნაზარას მამის, ელიზბარას წილი „გამოიტანა". როდესაც

ელიზბარას შვილმა ნაზარამ ნასყიდასაგან გაყრა მოითხოვა, ნასყიდამ დოლმაზას მიერ ადრე გაღებული ქრთამის ანაზღაურება მოსთხოვა. დავა გაარჩიეს სადალმა ლუარსაბ [ორბელიშვილმა], ოთარ თუმანიშვილმა, შერმადინ იმონათაშვილმა და წინწყაროს მამასახლისამა როსტომმა. სასამართლომ ნაზარას ნასყიდას სასარგებლოდ დააკისრა: ერთი დღის სანნახლისა და ერთი დღის მუხის მიწის მიცემა მისი მამულებით, ახოთი და ვენახით. მასვე დარჩა ამირჯანას სახლის ადგილი (1696 წ. III. 25. Hd-9350); მ ო წ მ ე: დოლმაზა ესტატესშვილის მიერ ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 7. 1450-10/27), შიომ სეხნიაშვილის მიერ ყაფლანის შვილიშვილ პაპუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd-6622).

შანშიაშვილი ნასყიდა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი შანშერა. გიორგისშვილ ზურაბას მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი სახლ-კარი ყაფლანას შარამდე და ჯღუნიას სახლამდე სიგრით – ოცდახუთნახევარი „ყეენური" ადლი. ეს სახლ-კარი მისთვის მამასახლის მიღდისს ჰქონია მიცემული (1687 წ. Hd-6112).

შანშიაშვილი ოთარ – შ ვ ი ლ ი დოლმაზა შანშიაშვილისა, იხ.

[შანშიაშვილი] ოთარა – შ ვ ი ლ ი გასპარა [შანშიაშვილ]-დარისპანაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი) **პაპია** (ვარ. პაპუნა) – 1645-1683 წწ. სომხითის ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი (1646 წ. Hd-1961), როსტომ მეფის კარის ყ ა ფ ი ჩ ი (1651-1653 წწ. 1450: 5/37, 6/33, 9/25); შაჰნავაზის კარის ს ო ი ბ ა თ ი ა ს ა უ ლ ი (1653-1680 წწ. Hd-14671, 1450: 5/47, 6/90, 7/14, 10/22, 5/42, 1448-97, 1449-97, 1449-1000). შ ვ ი ლ ი გიორგი შანშიაშვილისა, იხ. ჰყავს ძ მ ა დოლმაზა (1653-1680 წწ. 1450: 16/59, 9/25, Hd: 9282, 9222, 1449-1000, 1450-5/49), ელიზბარ (1696 წ. 1450-16/59); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაალ 1645-1662 წწ. 1450: 6/27, 5/35, 5/37, 10/38, 6/14, 9/25, 5/45), ბაინდურ (1648-1680 წწ. 1450: 5/35, 5/37, 6/14, 5/45, 5/47, Hd-1666,1450: 6/16, 6/49, 6/23, 6/20, 7/6, 10/22, 5/42, 5/49, 10/24, 1449-1000); გიორგი (1648-1675 წწ. 1450: 5/35, 5/37, 6/14, 5/47, Hd-9282,1450-6/16, 6/49, 6/23, 6/20, 10/22, 5/42, 5/45, 1449-1000, 1450-5/49), ფარემუზ (1648-1680 წწ. 1450: 5/35, 5/37, 6/14, 5/47, Hd-9282, 6/16, 6/49, 6/23, 6/20, 7/6, 10/22, 5/42,10/24; გივი (1651-1680 წწ. 1450: 5/37, 6/14, 6/16, 6/49, 6/23, 7/6, 10/22, 5/42, 10/24), ბეჟან // ბეჟია 1668-1680 წწ. (1450: 6/16, 6/20, 7/6, 10/22, 5/42, 10/24, 1449-1000); გოდერძი (1668-1680 წწ. 1450: 6/16, 6/23, 7/6, 10/22, 5/42, 10/24), შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ზაალ (1674 წ. 1450-10/22); ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნასყიდა (1666 წ. Hd-9282); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი – ავთანდილ ესტატესშვილი (1680 წ. 1450-10/24). ბოლნელმა იოსებ [რევიშვილმა] მ ა ს დაუმტკიცა ეჯუბასაგან ნასყიდი მიწა, რომელზედაც ეცილებოდა ბოლნელი ხუცესი (1645 წ. III. 17. 1450-6/27). როსტომ მეფემ მას დაუმტკიცა სამწევრისში პასან და აივაზ მირზაშვილებისაგან ნასყიდი სავენახე ადგილი, რომლის საზღვრები იყო თამაზას სანნახელი და მაჰმიდას ვენახი (1652 წ.

1450-6/33); მანვე განუახლა ბორის სოფელში და სოსანში მ ი ს ი მკვიდრი და ნასყიდი მამულების წყალობა (1653 წ. XI. 25. 1450-9/25), შაჰნავაზმა მ ა ს უწყალობა ერთი დღის მიწა „ჩაყრილი და ჩაუყრელი", ნურლაშვილისა და უსუფაშვილის მიწებამდე (1659 წ. 1450-5/45), მანვე უწყალობა ზემო სახუნდარის ნახევარი (1664 წ. 1450-5/47); მანვე – ურნაშენში, არქუნს ქვემოთ, ექვსი დღის მიწა ალავერდა ნერსესაშვილის, ეჯუბაშვილის და ტერ-ხეჩატურას ნაქონ მიწებამდე (1674 წ. 1450-10/22), გიორგი მეფემ დაუმტკიცა ურნაშენში ნასყიდი მიწები, რომელზედაც როსტომ მეფის დროს სამწევრისელები ეცილებოდნენ. უწყალობა აგრეთვე ურნაშენის დანაჩენი მიწებიც (1680 წ. X. 1449-1000), როსტომ მეფემ გაუთარხნა შუა ბოლნისში, მამასახლის სამებისასაგან ნასყიდი ნასოფლარი პაცუტი ავაქმას მიწებით (1651 წ. VI. 10. 1450-5/37); ი ყ ი დ ა: მამასახლის სამებისასაგან – სვიმონ მეფისაგან ნაბოძები ნასოფლარი პაცუტი ავაქმას მიწებით (1648 წ. VIII. 22. 1450-5/35); ჰასანა მირზაშვილისაგან – მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა თამაზას სანნახელი და მაჰმადას ვენახი, აგრეთვე ურნაშენს – ძველად მისგანვე მიყიდული მიწა (1652 წ. I. 13.1450-6/14), ნაზარა თამაზაშვილისაგან – ვენახი, რომელიც ნაზარასთან სადავო ჰქონიათ, „ერთობილთ სამწერელთ" (1663 წ. ახლო. 1450-10/9-ბ), ერთობილთ სამწრელებისაგან: ალიხანა უსუფაშვილის, ბერუა და ბერ ქურციკაშვილების, იაგანა მამასახლისის, ტერ-აკოფას, დავითა ასნაორაშვილის, არაქელა აპრელაშვილის, ყარახანა ხერკაშვილის, ყაზარა ზეგელაშვილის, შანარა ხოციკაშვილის, არაქელა დ კაკოზა მარქარაშვილებისაგან – ვენახი (1663 წ. V. 5. 1450-10/9 ა), ავთანდილ ესტატესშვილისაგან – მიწა ფარსადანას მიწამდე (1666 წ. IV. 1. Hd-9282), ყაზარა ყუზანაშვილისაგან – ორი დღის მიწა ბერუას კალოსთან (1668 წ. I. 21. 1450-6/16), ვართანასშვილ ტერ-გრიქორასაგან – მისი მკვიდრი დღენახევრის მიწა (1668 წ. I. 21. 1450-6/49); ავთანდილ ესტატეშვილისაგან – ვენახი მურადაშვილის ვენახთან (1670 წ. VII. 1. 1450-10/24), უხანა ვართევანაშვილისაგან – მისი ერთი დღის მკვიდრი მიწა თავისი ნაოხარით (1672 წ. IV. 1. 1450-6/20), სამწევრისის მამასახლისის იაგანასაგან – ურნაშენში ორი დღის მიწა ხუციას მიწის გვერდით (1672 წ. V. 7. 1450-6/23), შუა ბოლნისის მამასახლისის ფინეზა [ყუმახასშვილისაგან] – სამი დღის „გარდელაური" მიწა შირვანის, ყალაბეგას, ცოცხალას და იდიგარასშვილის მიწებამდე (1675 წ. II. 24. 1450-5/42), ავთანდილ ესტატესშვილისაგან – მურადაშვილის ვენახთან მდებარე ვენახი (1680 წ. VII. 1. 1450-10/24), კოკოზასაგან – მიწა სახუნდარასაკენ სალხუზანთ და ქურციკაშვილების მიწებს შორის (XVII ს. შუა ხანები. 1450-5/49); მ ო წ მ ე: ბეჟან ზაქუმისშვილის მიერ შაჰნაზარა მურჩასაშვილისათვის მიცემული აზატობის წიგნისა (1646 წ. Hd-1961), ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვა დალალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450: 48/146, 48/147), გარსევან ყორღანაშვილის მიერ მეითარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. V. 1.

Hd-9701). იარალის მიერ სალმახანა მელიქსეთაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. I. 5. 1448-1291); გ ა ე ყ ა რ ა თავის ძმას დოლმაზას. გაყრის საქმე გაარჩია ედიშერ მდივანბეგმა. საერთო სახასო და ნასყიდი მინებიდან ორი წილი ერგო დოლმაზას, მესამედი – პაპიას. პაპიას ერგო აგრეთვე ბორისოფელს – ავეტიზა ხეჩივართაშვილი, ვართაიზაშვილი ავეტიზა ერთ კომლად, ყარახანაშვილი კირაკოზა ერთ კომლად, პანესაშვილი მურადა, ავეტიზაშვილი კირაკოზა. ბოლნისში [ა]მირაიზა და ბოლნისის ზვარი. დედის ნამზითვით ნასყიდი ქონებიდან პაპიას მისცეს მესამედი. ერთად შეძენილი ქონებიდან – ერთი წილი პაპიას, ორი – დოლმაზას. გარიგების დარღვევის შემთხვევაში უნდა გადაეხათ თორმეტი თუმანი ჯარიმა (1667 წ. Hd-9292); სოსნის ნასოფლარი პაპიას, დოლმაზას და ელისბარას გაუყოფელი დარჩენიათ, როცა ისინი გაყრილან შაჰნავაზის მეფობის დროს, აღნიშნულია შანშიაშვილების გაყრის წიგნში (1696 წ. III. 25. Hd-9350). ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: ბოლნელი იოსებ რევიშვილი მას ედავებოდა დათუასაგან შეძენილ მინაზე. ზემო ბოლნისელებმა დაადასტურეს, რომ პაპიას მინის ფასი სრულად არ ჰქონდა გადახდილი. პაპიამ სრულად გადაიხადა ვალი, რის შემდეგადაც იოსებ ბოლნელმა მას მისცა მინაზე უდავობის წიგნი და აღუნიშნა ამ მინის საზღვრები: ზემო შარა და იესაოს მინა, ქვემოთ – დავითაშვილის (1672 წ. VII. 7. 1450-10/38), ზურაბ გამრეკლიძესა და გივი ამილახორს შორის მამულზე დავის გარჩევაში მონანილეობა მიიღო, როგორც მოფიცარმა (1666 წ. III. 1450-6/90), გიორგი ბატონიშვილმა გაუცვალა მინა – გამოართვა საკენახედ ორი დღისა, სამაგიეროდ სამეფო ხოდაბუნიდან უბოძა ოთხი დღის მინა ალიხანასა და ზიადას მინებამდე (1670 წ. VI. 9. 1450-7/14), იაგანა პაპუაშვილს, რომელსაც თავისი ამოვარდნილი განაყოფის, ბეჟიას მამულზე ეცილებოდნენ, პაპია შუამავლად დაუდგა მეფესთან. საზღაურად იაგანამ პაპიას მიართვა ერთი დღის მინა (1673 წ. XI. 1450-7/6); შაჰნავაზმა მ ა ს დაავალა სოლაღაშვილებსა და გერმანოზიშვილებს შორის ტაგნაგეთის მინებზე დავის გარჩევა (1676 წ. 1448-97); როსტომ მეფის ბრძანებით: გ ა ა რ ჩ ი ა ბეჟან ამილახვრისა და კათალიკოს ქრისტეფორეს შორის სამამულე დავა (1639 წ. Qd-1387ა), აგრეთვე სამამულე დავა გუდარეხელთა და ლორისთაველთა შორის (1653 წ. VII. 10. Hd-1467).

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი, პაპიაშვილი, გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი) **პაპია** – შ ვ ი ლ ი ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფარემუზ პაპიაშვილისა, იხ.

[შანშიაშვილი] პაპუა – [1680]-1690 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი გარსპარა [შანშიაშვილ-დარისპანაშვილისა], იხ. მ ო წ მ ე დოლმაზ ესტატესშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 7. 1450-10/27).

[მანშიაშვილი] რევაზა – შ ვ ი ლ ი გასპარა [მანშიაშვილ]-დარისპანაშვილისა, იხ.

[მანშიაშვილი] როსაბა – შ ვ ი ლ ი გასპარა [მანშიაშვილ]-დარისპანაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი (ვარ. დოლმაზაშვილი) როსტომა – შ ვ ი ლ ი დოლმაზა შანშიაშვილისა, იხ., ძ მ ა ნასყიდა შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი, პაპიაშვილი) ფარემუზ (ვარ. ფარემუზა) – 1648-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი პაპია შანშიაშვილისა, იხ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ზაალ შანშიაშვილი იხ., ბაინდურ შანშიაშვილი იხ., ბეჟან //ბეჟანა, გოდერძი (1694, 1605 წწ. 1450: 6/36, 6/34, Hd-6622, 1450: 9/14, 9/29); გივი (1695-1700 წ. 1450: 6/34, 9/14, 9/29), შ ვ ი ლ ე ბ ი და ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ზაალ // ზალია (1694, 1695 წწ. 1450: 6/36, 6 /34), ფარსადან 1694-1695 წწ. 1450: 6/36, 6/34), იესე (1694, 1695 წ. 1450: 6/36, 6/34), ქაიხოსრო, პაპია, გიორგი, ალავერნა (1694-1700 წწ. 1450: 6/36, 6/34, 9/14), ბახუტა (1695, 1700 წ. 1450: 6/34, 9/14), გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი ავთანდილ, გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი ახვერდ (1695 წ. 1456-6/34). როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა სახუნდარში რატიშვილის ნაქონი გლეხები (1695 წ. I. 1. 1456-6/34); ი ყ ი დ ა: დუშია გოგიბაშვილისაგან მამული, პატარა სახუნდარის ვენახის ზემო თავი ალავერანასა და ბეჟიას ვენახებამდე (1694 წ. IV. 7. 1450-6/36), გიორგი ყაითმაზასშვილისიგან – მისი ორი დღის ნასყიდი მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა დოლმაზაშვილისა და ბოლნელის ხოდაბუნები (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-9/29), აკოფაანთ საკასაგან – მიწა სულხანათ ბერუას მიწამდე (1700 წ. IV. 3. 1450-9/14); მ ა ს ედავებოდა პატაბეგ მაჩაბელი სოფელ ურნაშენზე, მაგრამ როცა გამოიძია შანშიაშვილებისათვის მეფეთაგან ბოძებული ურნაშენის წყალობის წიგნები, მამულზე უდავობის წიგნი მისცა ფარემუზასა და მის ძმებს (1700 წ. VI. 1. 1450-10/16); მ ო წ მ ე: სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ ქაიხოსრო ორბელიშიველისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. II. 15. 1450-15/95), ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IV. 1. 1450-16/95), შიოშ სეხნიასშვილის მიერ პაპუა ყაფლანისშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd-6622).

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი, გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი) ფარსადან – 1683-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი: ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ., ფარემუზ შანშიაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. V. 10. 1450-9/119).

შანშიაშვილი (ვარ. გოგიბაშვილი, პაპიაშვილი, გოგიბაშვილ-პაპიაშვილი)ქაიხოსრო (ვარ. ხოსროვ) – შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი: ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ., ფარემუზ შანშიაშვილისა, იხ.

[მანშიაშვილი] ყადურმ – იხ. ესტატაშვილი ყადურმ

შანშიაშვილი შანშერა – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი შანშია – ქალაში მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ა ს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შანშიაშვილი (ვარ. გოგებაშვილი) შიოშ – შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბაინდურ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი შიუკა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იოვანე შანშიაშვილისა, იხ.

შანშიაშვილი ხოსროვა – შ ვ ი ლ ი დოლმაზ შანშიაშვილისა, იხ.

შანშუა – მი ს ი სახლის მახლობლად მდებარე სასახლისა და ქულბაქის წყალობა ლუარსაბ მეფემ განუახლა სიონის ეკლესიას (1552 წ. 1449-1498).

შანშუაანთ ხოსინაშვილი არუთინა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ჰახვერდა. მეგრელ გიორგის მ ი ჰ ყ ი დ ა დუქანი, რომელიც ჰოქილუასშვილის დუქანს ესაზღვრებოდა (1697წ. III. 12. 1450-8/133).

შანშუაანთ ხოსინაშვილი ჰახვერდა – შ ვ ი ლ ი შანშუაანთ ხოსინაშვილ არუთინასი, იხ.

შანშუაანთ გოგინა – მ ო წ მ ე მანდენაანთ მამუკას მიერ ხოჯა ზაქარია მისაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1450-23/20).

შაჟუმაშვილი მამულა – სამღერეთში მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილში ერგო ზაალ [ციციშვილს] სოლაღას ნაცვლად (1651 წ. ახლო. 1450-37/179).

შარაბ – უ ზ ბ ა შ ი. მინბაშ მამად-ბალირბეგს იგი შინ გაუსტუმრებია. თან გაჰყოლია გივი თუმანიშვილის ყაბზი. ამიტომ მინბაშმა მდივან გივი თუმანიშვილს ყაბზის გაუქმების წიგნი მისცა (1689 წ. Hd-1459გ).

შარაბასშვილი იბრეიმა – უ ს ტ ა. მ ო წ მ ე მხითარას მიერ თბილელ ნიკოლოზ ბარათაშვილისათვის მიცემული სიონის ღვთისმშობლის ტაძრის ყმად თავდაწერილობის წიგნისა (1619 წ. 1449-2642).

შარაბისძე გუთანა – ახატანს მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი . ალექსანდრე მეფემ ი გ ი უწყალობა მესტუმრე დავით ქარსიძეს (1439 წ. 1449–301).

შარაბისძე ზუბია – ახატანს მცხოვრები, ქართლის კათალიკოსმა იოვანემ ი გ ი მამულით უწყალობა დავით ელიოზისძეს (1616 წ. Sd-543); უმკვიდროდ დარჩენილ ლაზარესშვილ მამუკას სხვა ყმებთან ერთად ი გ ი იოანე კათალიკოსმა უწყალობა დავით ელიოზისძეს (1616 წ. Sd-543).

შარანაანი – მ ა თ მიწას ესაზღვრებოდა ჰოვათაღანათ არაქელაშვილ ჰოვათაღას მიერ მურადა დუთაშვილისათვის მიყიდული ორი დღის მიწა (1687 წ. 1450-8/43).

შარაფაანი – მ ა თ ვენახს ესაზღვრებოდა ამირა ვანიაშვილის მიერ ზალინა [იაგულაშვილისათვის] მიყიდული საენახე მიწა (1677 წ. V. 22. 1450-9/147).

შარაქასშვილი არქელა – მძოვრეთს მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო ედიშერს (1688-1703 წწ. Hd-1636).

შარაშისძე – მამია ზევდგინისძემ შიომღვიმის მინასტერს შესწირა ახატანში მ ი სი ვენახის მეზობლად მდებარე ვენახი (1475 წ. II. 10. 1449-1530).

შარაძე მიქელაი – აჭყვისთაუს მცხოვრები. ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ]. ლაი. ფ. 800. I. N1201).

შარბელქისშვილი ავთანდილ – მ ო წ მ ე გიორგი სამაღანისშვილის მიერ მანგლელ მთავარეპისკოპოს ათანასე [ტატიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1618-1646 წწ.] Hd-3240ა).

შარვანელაშვილი – კასპში მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ვენახი თაყა ზევდგენიძემ შესწირა სამთავისის ეკლესიას (1513 წ. Ad-12ა).

შარვაშიძე – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ალექსანდრე მეფის მიერ ადამ ფონჯავიძისათვის მიცემულ სასისხლო სიგელში. ფონჯავიძეებს მეფისათვის წარუდგენიათ მ ი ს ი საბუთი სისხლის ფასის დაურვების თაობაზე (1497 წ. სმ. II. 66-67).

შარვაშიძე – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ქაიხოსრო გურიელის მიერ აჭის წმინდა გიორგისათვის მიცემულ ყმების შეწირულების წიგნში: ი გ ი ვამეხ დადიანთან ერთად თავს დასხმია აჭის საყდარში გამაგრებულ ქაიხოსრო გურიელს ([1658-1660წწ.] АПГА, 192-93).

შარვაშიძე არღუნაი – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა ([1484-1510 წწ.] ქმ-608).

შარვაშიძე სავარეხ – შ ვ ი ლ ი საუსტან შარვაშიძისა, იხ.

შარვაშიძე საუსტან – ჰყავს შ ვ ი ლ ი სავარუხ. შესწირა ბიჭვინტის ღვთისმშობელს ხუცესი გაიჩქინდი ჩანგელია თავისი შვილს, სავარუხის ალსაზრდელად (H-2120, დანართი,1r).

შარვაშვილი საუსტან – კაცია ჩიქუანთან ერთად მონაწილეობა მიიღო მამაში შერგელაიას და კაკაჩია გამახადის შორის დავის გარიგებაში ([1680წ.] სმ. II. 248-249).

შარვაშიძე ქერექ – ძ მ ა ყუაპე შარვაშიძისა, იხ.

შარვაშიძე ყუაპე – ჰყავს ძ მ ა ქერექ. პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა აფხაზეთის კათალიკოს დავითს, რომ აღარ გაყიდდა ნაჟ[ა]ნაურელ და ფოირელ „კაცებს" და კათალიკოსს სამსახურს არ მოუშლიდა ([1673-1696 წწ.] Hd-11206).

შარიერა – ზემო ბოლნისს მცხოვრები. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა მანგლისის ღვთისმშობლის ეკლესიას (1630 წ. 1449-1776).

შარიმანა – თამაზ ყორღანაშვილის ყმა. მისი და ბეგალა იანგუაშვილის ვენახი საწნახლით თამაზ ყორღანაშვილმა მიჰყიდა თავის განაყოფ ბეჟანას (1678წ. VI. 1450-7/58).

შარიმანაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე ნადირა გოგაციძის მიერ სახლთუხუცეს პაპუა მაღალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-30/127).

შარიმანაშვილი დაუთა – ხოყორნელი. მ ო წ მ ე ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. V. 10. 1450-9/119).

შარიმანაშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე ბერიკა ტურიკაშვილის მიერ ზურაბა იმნაძისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Ad-480).

შარიმანაშვილი სამებისა – თბილელ ეპისკოპოს ელისე საგინაშვილის ყ მ ა. მ ო წ მ ე იესე ქავთარაძის მიერ ეპისკოპოს ელისე საგინაშვილისათვის მიცემული კავთისხევში მინის ნასყიდობის წიგნისა (1649 წ. XII. 28. 1449-1774).

შარინავა ბართ[ლო]მე – თილითს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: სამი ქანდაქი ბეგარა, ხუთი კოკა ღვინო, გოჭკუმუ, სასახლის სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

შარინავა გუაგულა – თილითს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურული, საკლავისათვის ქანდაქი, სამოგუე, გოჭკუმუ (1621 წ. ქსძ. III. №91).

შარინია ასპანდელი – ხაუყელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ქანდაქი, ხუთი კოკა ღვინო (1621 წ. ქსძ. III. №91).

შარიქაძე გიგანა – ი ს და ხახუტა შარიქაძე მძევლებად მიუბარებია არჩილ ბატონიშვილს პაატა აბაშიძისათვის. მათ თავმდებად დაუდგნენ იორდანე და გოგია მჭედლისშვილები, რომელთაც, მძევლის ვერ-მიცემის შემთხვევაში, ხუთასი მარჩილის მიცემა აღუთქვეს პაატა აბაშიძეს (XVII ს. I ნახ. Hd-8914).

შარიქაძე ძაღლუა – თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ დ ა უ დ გ ა არჩილ ბატონიშვილის მიერ პაატა აბაშიძისათვის მიბარებულ მძევლებს – ხახუტა და გიგანა შარიქაძეებს (XVII ს. I ნახ. Hd-8914).

შარლანი მიქაელ – თ ა ვ მ დ ე ბ ი ესტატე ყიფიანსა და ზეგენის თემს შორის დადებული საერთაპირო დაწერილისა (XV-XVI სს.მიჯნა. სსძ. II. №68).

შაროა – მო წ მ ე სულხან მირაბაშვილის მიერ დარეჯან-ხანუმ ჯანდიერისშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1450-21/6).

შაროაანთ ნავრუზა – მ ო წ მ ე გოჭილოდ[აა]ნთ ბაისოღულაშვილ დავითისა და მისი ძმისწულების გაყრისა (1684 წ. VII. 1. 1450-50/206).

შარუაშვილი // შარუაანი

შარუაშვილი ამირასლანა – 1613-1639 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: შარუა და ბაირამა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი მერაბა. ი ყ ი დ ა: დავით დილირგეთიშვილისაგან ორი ნავენახარი ადგილი ხატისას ვენახის გვერდით, აგრეთვე – ორი ნავენახევი „ხართუთასთან", თოთხმეტი დღის მინა, თელეთში ერთი გუთნის მოხნული მინა, ოთხი ნავენახევი, სასახლე მისი კალო-საბძლით. მამასახლის ლომუას რჩევით დილარგეთიშვილისაგან იყიდა აგრეთვე ყმა პაპუნა, რომელიც ამირასლანასთან შეგირდად მდგარა (1613 წ. XII.1 2. 1450-51/241); იოთამ ამილახვარმა მ ა ს დაუმტკიცა დავით დილარგეთისშვილისაგან მიღებული მამულის ნასყიდობის წიგნი (1639წ. V. 8. 1450-51/241).

შარუაშვილი ბაირამა – შვილი ამირასლანა შარუაშვილისა, იხ.

შარუა[ან]თ (ვარ. **შარუათ-შარუაშვილი**) **გასპარა** – 1636-1672 წწ. შვილი შარუა შარუაშვილისა, იხ., ჰყავს ძმები: გოგინა და ოჰანა (1652 წ. 1450-51/243). ი ყ ი დ ა თავისი ძმის, გოგინასაგან, გაყრის დროს მისი წილში ნარგები სახლ-კარი (1652 წ. IX. 18. 1450-51/243).

შარუა[ან]თ (ვარ. **შარუანთ-შარუაშვილი**) **გოგინა** – შ ვ ი ლ ი შარუა შარუაშვილისა, იხ., ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გასპარა და ოჰანა. თავის ძმებს მ ი ჰ ყ ი დ ა მათთან გაყრის დროს წილში ნარგები სახლ-კარი (1652 წ. X. 18. 1450-51/243).

შარუაშვილი დავით – შ ვ ი ლ ი შარუა შარუაშვილისა, იხ.

შარუაშვილი მერაბა –1613-1636 წწ. ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შარუა შარუაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ამირასლან შირუაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე: მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირა ამბროსაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X. 4. 1449-1780).

შარუაშვილი მერაბა – შ ვ ი ლ ი შარუა შარუაშვილისა, იხ.

შარუა[ან]თ (ვარ.) **შარუაშვილი ოჰანა** – ძ მ ა გასპარა შარუაშვილისა,იხ.

შარუათ პარ[უ]ნ-უმეკაშვილი ბასლუღა – მ ო წ მ ე შარუათ შარუაშვილ გოგინას მიერ თავისი ძმებისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450-51/243).

შარუათ საოლათ-ყულაშვილი გრიქოლა – მ ო წ მ ე შარუათ შარუაშვილ გოგინას მიერ თავისი ძმებისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450-51/243).

შარუაშვილი სოლაღა – შ ვ ი ლ ი შარუა შარუაშვილისა, იხ.

შარუაშვილი ფირიბეგ –შ ვ ი ლ ი შარუა სარუაშვილისა, იხ.

შარუაშვილი შარუა – 1613-1672 წწ. ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი (1672 წ. 1450-51/23). შ ვ ი ლ ი ამირასლანა შარუაშვილისა, იხ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოგინა, მერაბა, სოლაღა, დავით და ფირიბეგ (1636 წ. 1450-51/2318), გასპარა (1636-1672 წწ. 1450: 51/238, 51/239), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მერაბა (1636 წ. 1450-51/238). როსტომ მეფემ მ ა ს განუახლა თაზიშვილისაგან ნასყიდი ვენახისა და მიწების წყალობა (1636 წ. 1450-51/238), შაჰნავაზმა მ ა ს უწყალობა სამეფო ჯოგის მეჯოგეთუხუცესობა (1672 წ. III. 7. 1450-51/239).

შატბერაანი // შატბერაშვილები

შატბერაანი – სველნეთში მ ა თ ი კუთვნილი მამული სვიმონ მეფემ შესწირა ქვათახევის მონასტერს (1567 წ. H-12. 1449-1612).

შატბერაშვილები (ვარ. **შატბერაანი**) – სველნეთის მკვიდრი ს ა ე კ ლ ე - ს ი ო ა ზ ნ ა უ რ ე ბ ი. ჰქონდათ დავა ქვათახევის წინამძღვართან სველნურ მამულებზე. ბერი ნარიბეგაშვილი და სუხუტა ქვათახევის წინამძღვარ ეფთვიმისა და ნაზარალიხანისაგან წარმოგზავნილ მოხელეებს პირობას აძლევენ, რომ დაასახლებდენ შ ა ტ ბ ე რ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს მიერ სველნეთში გაყიდულ ქვათახევის კუთვნილ მიწებს ([1700 წ.] 1449-1868ბ); ნაზარალიხანმა სოფელ სველნეთის საკომლოების, სალალო მიწებისა და ხოდაბუნების

ორი მესამედი ქვათახევის მონასტერს მიაკუთვნა, ხოლო მესამედი – შატბერაშვილებს ([1700 ნ.] 1449-1866); ნაზარალიხანმა მათ უბრძანა ხელი აეღოთ სველნური მიწებზე (1700 ნ. VII. 30. 1449-1865); მეფე ერეკლეს განჩინების თანახმად, მათ მიერ მონასტრის გაყიდული მიწები ქვათახევის წინამძღვარ [ევთვიმისთვის] უნდა აენაზღაურებინათ შემდეგი წესით: საკუთარი ორი ხოდაბუნი მთლიანად წინამძღვრისათვის უნდა დაეთმოთ. სხვა ხოდაბუნებიდან და სხვა სალალო მიწებიდანაც ორ-ორი მესამედი წილი წინამძღვრისათვის უნდა მიეცათ. სამაგიეროდ მათ მიერ გაყიდულ სათავისო მიწებზე ან მათი მკვიდრი ყმების გაყიდულ მიწებზე წინამძღვარს უნდა აეღო ხელი ([1700 ნ.] 1449-1869ა); ერთ-ერთი დავის გარიგების შედეგად, სადავო მიწებიდან მათ საყდრისათვის უნდა დაენებებინათ ორი წილი ხოდაბუნი, სალალო მიწა და ერთი საკომლო. მესამედი წილი შატბერაშვილებს უნდა რგებოდათ. თუ საყდრის მიწა მათ გაყიდული ჰქონდათ, მაშინ მის სანაცვლოდ თავიანთი წილიდან ორი წილი [ქვათახევის] მინასტრისათვის უნდა მიეცათ (1700 ნ. VII. 20. 1448-3167).

შატბერასშვილი//შატბერაშვილი//შატბელაშვილი

შატბერაშვილი – მისგან ნასყიდ მიწას ესაზღვეებოდა ბერიკა ბესიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიყიდული მიწა (1669 ნ. Sd-11); მას ჰყოლია ყმები სველნეთში, სადაც ქვათახევის მონასტრის საწინამძღვრო ყმებიც ცხოვრობნენ. შატბერაშვილის ყმებს ევალებოდათ ქვათახევის მონასტრისათვის თითო კოდი პური სასეფიკკეროდ და თითო კოდი ქერი (1700 ნ. 1449-1863); იხსენიება ქვათახევის ღმრთისმშობლის მონასტრის წინაძღვარ ექვთიმეს მიერ ოთარ, გივი და სხვა თუმანიშვილებისათვის მიცემულ წიგნში: თუმანიშვიელებს სველნეთში ჰქონიათ შატბერაშვილების და მისი ყმებისაგან ნასყიდი მამულები. ეს მამულები მათთვის დაუმტკიცებია ექვთიმე წინამძღვარს (1700 ნ. Ad-1008).

შატბერაშვილი ბახუტა – 1665-1700 ნნ. შვილი პაატა შატბერაშვილისა, იხ., ჰყავს ბიძაშვილები: გიორგი (1700 ნ. 1449-1867), პაპუა შატბერაშვილი, იხ., შემდგომში განაყოფი დათუნა შატბერაშვილი, იხ. (1700 ნ. 1449-1867)ოთარ (1678 ნ. 1450-10/162). დათუნასთან და გიორგისთან ერთად პირობა მისცა ქვათახევის წინამძღვარ ეფთიმეს, რომ საყდრის ყმა-მამულს ამიერიდან აღარ შეეხებოდა და იკმარებდა მხოლოდ წინამძღვრის მიერ ბოძებულს ([1700 ნ.] 1449-1867); მიჰყიდა: მაქია ნანუჭაშვილს გრძელაური მიწა, რომელიც პაპუნა, ელიზბარ და მგელიტა შოშიაშვილების მიწებს ესაზღვრებოდა (1678 ნ. V. 1. 1450-10/162), კახეთის მდივან ზურაბ თუმანიშვილს – თავისი „ალალი " მამული შოშიაშვილისა და იმრაშვილის მიწებამდე (1678 ნ. X. 10. Sd-179); მოწმე: თავისი განაყოფის, დათუნა შატბერაშვილის მიერ მდივან ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 ნ. VI. 12. Sd-47).

შატბერაშვილი ბეჟან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათუნა შატბერაშვილისა, იხ.

შატბერაშვილი გარსევან – 1669-1674 წწ. შ ვ ი ლ ი პაპუნა შატბერაშვილისა, იხ., [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] დათუნა შატბერაშვილისა, იხ.

შატბერაშვილი გიორგი – ძ მ ა პაპუნა შატბერაშვილისა, იხ. (1657 წ. Hd-13051). მ ი ჰ ყ ი დ ა თაყა თუმანიშვილს ბაბაჯანას ნაქონი ოთხი დღის მიწა (1657 წ. I. 10. Hd-13051).

შატბერაშვილი გიორგი – 1671-1680 წწ. შ ვ ი ლ ი პაპუნა შატბერაშვილისა, იხ. [ძ მ ა] ბახუტა შატბერაშვილისა, იხ., [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] დათუნა შატბერაშვილისა, იხ.

შატბერაშვილი დავით – მ ი ჰ ყ ი დ ა ამისარგისა ასვატურიშვილს თავისი მკვიდრი მიწა დევაურისა და მამისას მიწებს შუა (1546 წ. Hd-1575).

შატბერაშვილი (ვარ. შატბელასშვილი) დათუნა (ვარ. დავით) – 1665-700 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაატა იხ. და პაპუნა იხ. შატბერაშვილებისა; ჰყავს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: შემდგომში გ ა ნ ა ყ ო ფ ი – ბახუტა შატბერაშვილი, იხ. (1674-1678 წწ. 1450-10/163, Sd-47), გარსევან, ბეჟან (1674-1680 წწ. 1450: 10/163, 10/163, 49/110, 49/124), შ ვ ი ლ ე ბ ი: პატატა, სეხნია (1680 წ. 1450-49/124); ყ მ ე ბ ი: ძამასშვილი დათუნა (1680 წ. 1450-49/124), მგელიტა შოშიაშვილი (1680 წ. 1450–49/110). მ ი ჰ ყ ი დ ა: მაქია ნაწუჭაშვილ-ალექსანაშვილს ბეროზაშვილის ნაქონი გრძელაური მიწა [ფარსია] ფირუაშვილის და სულხანის მიწებამდე (1674 წ. I. 22. 1450-10/163), კახეთის მდივან ზურაბ თუმანიშვილის – თავისი მკვიდრი მიწა, რომელიც შოშიაშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა (1678 წ. VI. 12. Sd-47), თავის ყმასთან, დათუნა ძამასშვილთან ერთად – ასატურ ბეჟანიშვილს მის მიერვე ადრე ნასყიდი მიწის გვერდით მდებარე იმავე ზომის მიწა (1680 წ. III. 1450-49/124), თავის ყმასთან, მგელიტა შოშიაშვილთან ერთად – ასატურ ბეჟანიშვილს ადრე მიყიდული „გრძელა“ მიწას გვერდით სხვა „გრძელა“ მიწა შოშიაშვილის და ალექსანაშვილის მიწებამდე (1680 წ. XII. 15. 1450-49/110); მ ო წ მ ე: მაზიტა იმარასაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 15. XII. 1450-49/112), ქისტესა პატატაშვილის მიერ ასატურ ბეჟანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. I. III. 1450-49/114).

შატბერაშვილი იასე – შ ვ ი ლ ი პაატა შატბერაშვილისა,იხ., ძ მ ა პაპუა შატბერაშვილისა,იხ.

შატბერაშვილი ოთარ – შ ვ ი ლ ი პაატა შატბერაშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი - კ ა ც ი] ბახუტა შატბერაშვილისა, იხ.

შატბერაშვილი პა[ა]ტა – 1665-1681 წწ. ჰყავს: ძ მ ა პაპუნა (1665 წ. Sd-54), ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათუნა (1665 წ. Sd-54), შ ვ ი ლ ე ბ ი: იასე, ბახუტა, ოთარ (1665 წ. Sd-54), პაპუა (1665, 1668 წწ. Sd-54,24). მ ი ჰ ყ ი დ ა: მანუჩარ თუმანიშვილს თავისი სამკვიდრო მიწა თამთის წყაროსთან გიორგის, ელიზბარის და ნასყიდას მიწებისა და ზაქარიას წისქვილის საზღვრებთან (1665 წ. V. 1. Sd-54); თანია

შან[შ]მაშვილთან ერთად ე ც ი ლ ე ბ ო დ ა ამირაღას და დოლმაზას თამთის წყაროსთან ნასყიდ მიწაზე. მარიამ დედოფლის ბრძანებით, მიწა ამირაღას და დოლმაზას მიაკუთვნეს ([1684-1681 წწ.] Hd-9402).

შატბერასშვილი (ვარ. შატბერაშვილი) **პაპუნა** – XVII ს. შუა ხანები-1667 წ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გიორგი იხ. (XVII ს. შუა ხანები, Sd-837), პა[ა]ტა იხ. შატბერაშვილები, ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათუნა შატბერაშვილი (1667 წ. 1450–10/160); ყ მ ა – ბაბინა [მილიტოლმასშვილი] (1664 წ. Sd-16ბ). მ ი ჰ ყ ი დ ა: მანუჩარ თუმანიშვილს თამთის წყაროსთან, გოგოლაურის სამნის ბოლოს, მიწა (XVII ს. შუა ხანები, Sd-837); მიქელ ფირუაშვილს – თავისი „ალალი" მამული თამთის წყაროს ბოლოს ოთარის და ჯიმშიტაშვილის ნასყიდი მიწების საზღვრამდე (1662 წ. VII. 1. Sd-66), ალექსა ნანუჩაშვილს – რუ, წისქვილი და ხევის პირის მიწა (1667 წ. III. 7. 1450-10/160), მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი მიწა მიჰყიდა ზუბია ასატურაშვილმა მანუჩარ თუმანიშვილს (1668 წ. VII. 26. Sd-14); მ ი ს მ ა ყმამ, ბიძინა [მილიტოლმასშვილმა] სველნეთში მიწა მიჰყიდა ელიზბარ ანდრონიკაშვილს. პ ა პ უ ნ ა მ, ანდრონიკაშვილებისაგან გარკვეული საფასურის მიღების შემდეგ, მისცა მათ უდავობის წიგნი (1664 წ. VI. 4. Sd-16ბ).

შატბერაშვილი (ვარ. შატბერასშვილი) **პაპუნა** – 1665-1683 წწ. შ ვ ი ლ ი პაატა შატბერაშვილისა, იხ. (1668 წ. Sd-24), ჰყავს ძ მ ე ბ ი: იესე (1668 წ. Sd: 5, 24); ბახუტა (1668 წ. Sd-5), შ ვ ი ლ ე ბ ი: გარსევან (1669-1671 წწ. Sd-30, 1450: 10/173, 10/175, 10/171), გიორგი (1671 წ. ახლო. 1450-10/175), ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათუნა// დავით 1669-1671 წწ. Sd-30, 1450: 10/173, 10/175, 10/171). მ ი ჰ ყ ი დ ა: ზუბია ასატურაშვილს სველნეთში თავისი ნასყიდი მიწა (1668 წ. VII. Sd-5), მანუჩარ თუმანიშვილს – გრძელაურში თავისი მკვიდრი ოთხი დღის მიწა შოშიაშვილის, ბეჟუას და შაქარაშვილის მიწებამდე (1668 წ. VII. 25. Sd-24), მასვე – ხუთი დღის მიწა, მდებარე ანაშელაშვილის და ბესიაშვილის მიწებს შორის (1669 წ. IV. 1. Sd-30), ალექსანა ნანუჭაშვილს – მიწა სულხანას მიწებამდე (1671 წ. VI. I. 1450-10/173), ელიზბარ თუმანიშვილის შვილს, პაპუას – თავისი მკვიდრი მიწა ხუცია შოშიაშვილის და ალექსანა ნანუჩაშვილის მეზობლად (1671 წ. ახლო.1450-10/175); მასვე მ ი ჰ ყ ი დ ა მიწა ხუცია შოშიაშვილის და ბეროას მამულების საზღვარზე – ექვსი დღის მიწა რუს პირამდე, კრუხაშვილის მიწებამდე (1678 წ. V.20. Hd-10203), გორელ ასატურა გულიშამბარაშვილს – ფშანის ბოლოს მიწა ალექსაშვილის და გელიევესას მიწებამდე (1683 წ. 1450-49/119).

შატბერაშვილი პატატა – შ ვ ი ლ ი დათუნა შატბერაშვილისა, იხ.

შატბერაშვილი სეხნია – შ ვ ი ლ ი დათუნა შატბერაშვილისა, იხ.

შატბიერაშვილი ბურნაშ – მონაწილეობა მიიღო გუგუნა, ქუმსი და სხა ბარათაშვილების გაყრაში (1523 წ. Ad-1299ა).

შატელისშვილი მამუკა – ჰყავს ძ მ ა ძამუკა, შ ვ ი ლ ი პაატა. მ ა ს გაქცევიან მისივე მკვიდრი გლეხები დათუნა და ხიზანა და მელიქ ეინალა [მირიმანაშვილთან] მისულან. რადგან უკან ველარ დაიბრუნა, ეს გლეხები მიჰყიდა მელიქ ეინალს (1656 წ. 1450-5/115).

შატელიშვილი პაატა – შ ვ ი ლ ი მამუკა შატელისშვილისა, იხ.

შატელისშვილი ძამუკა – ძ მ ა მამუკა შატელისშვილისა, იხ.

შატმაზ – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ჩორჩან და საგის. ნავერელიანის ასაბიობის დროს „დაკოდილა“. შემდეგ აუღია სისხლის ფასი. ივანე სეტიელს მოახსენა „ნარკვეთილი გადანყვეტილების“ დანერილი ჭრილობის საზღაურში სასარჩლოს აღების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N93).

შატმახაშვილი გელია – ქუტირს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა – ოცი თორმეტიანი კოკა ღვინო, ქორეპისკოპოსის ჯვართან სამსახური და შინაყმობა (1578 ნ. H-626).

შატმახაშვილი ნასხიდაი – ქუტირს მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] უმცროსაი. ბასილი ქუთათელმა ი გ ი შესნირა [მთანმინდის] პორტაიტის ღმრთისმშობელს (1602 ნ. VI. 1. 1448-3321).

[შატმახაშვილი] უმცროსაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნასხიდაი შატმახაშვილისა, იხ.

[შატმახაშვილი] [ხვ]იჩა – ქუტირს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა – ოცი რვიანი კოკა ღვინო (1578 ნ. H-626).

შ[ა]ტრ[ა]ვ[ა]ძე ბევ[როზ] – მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო ნ მ ე ლომ სონღულისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ზვრის შენირულობის ნიგნისა (1398 ნ. 1449-1652).

შატრაძე შალუტა – ქალაქს მცხოვრები. მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819).

შატრისძე – ხვედურეთს მცხოვრები, ყმა-გლეხი, ბალათარ ხოსაშვილის ყოფილი ყმა. ი გ ი კონსტანტინე მეფემ უბოძა ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა ფანასკერტელს (1467 ნ. 1448-64).

შაუგრისშვილი პაპუა – ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

შაურეგიანი // შავრეგიანი

შაურეგიანი – გოშქოთელიანების ა ს ა ბ ი ა. მონანილეობა მიიღო გოშქოთელიანთა და სეტიელთა სახლების შერიგებაში (XIV ს. ბოლო, სსძ. II. N81).

შაურეგიანი ამასავან – მ ო ნ მ ე ლაპილის სოფლის დანერილისა ერთპირობის შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა სსძ. II. N24)

შაურეგიანი ლაზარე – ჰყავს მეუღლე მარინა. ლაპილის მაცხოვარს შ ე ს ნ ი რ ა ყანა და გაიჩინა ალაპი ლაზარობა დღეს (XIV-XV სს. სსძ. II. N111).

შავრეგიანი ტა[იბუღა] – მ ო ნ მ ე ქოჩორიანთა და ბენდან ვახთანგანს შორის დადებული მოკეთეობის დანერილისა (XIV ს. ბოლო, სსძ. II. N77).

შაუმაშვილი – ოჯახთან გაყრისას იოთამ ბარათაშვილს ი გ ი ნილში ერგო მამულით (1537/1538 ნ. VIII. 16. 1450-11/112).

შაუმაშვილი – პა[ა]ტა [ბარათაშვილის] ყმა. პა[ა]ტა და ყაფლან [ბარათაშვილების] სამამულე დავის გარჩევისას გადაწყდა, რომ მისთვის ვენახი დაეტოვებინათ, ხოლო დანაჩენი „ორი მიწა-წყალი" ყაფლან [ბარათაშვილისათვის] უნდა მიეცათ ([1646-1658 წწ.] Hd-14284).

შაფათია – ყმა-გლეხი, ერთი კომლი. იგი და მისი შვილები ლევან დადიანმა და გიორგი ლიპარტიანმა შესწირეს [ბიჭვინტის] ღმრთისმშობლის ეკლესიას ეფთვიმეს კათალიკოსობის დროს და დაუდგინეს საკათალიკოსო ბეგარა: ყოველ მესამე წელიწადს თითო ძროხა, ერთი მახათელი ღომი, ერთი ჯამი პური, მარილი, სამი კოკა ღვინო, კიდევ ერთი მახათელი ღომი და სამი გუდა ღვინო ([1558-1572 წწ.] Hd-11202).

შაფურა – მეფის მებალეთ[უ]ხუცესი. ჰქონია ქალაქში სასახლე, რომელიც მისი ამოვარდნის შემდეგ [შაჰნავაზს] თავისი დალაქის ფარვანასათვის უბოძებია. ფარვანას სიკვდილის შემდეგ ეს სასახლე ბეითალმანად დარჩენილა და იგი გიორგი მეფეს ვახტანგ ორბელიშვილისათვის უწყალობებია (1679 წ. IV. 29. Sd-539).

შაქარა –მიჯას მცხოვრები. იგი მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537/1538 წწ.] 1450-11/112).

შაქარა – ალავერდისშვილების გაყრის დროს მისი ვალის გადახდა წილად ხვდა არაქელა ალავერდისშვილს (1699 წ. IX. 16. 1450-11/41).

შაქარიშვილები – როინ [ჯავახიშვილების] ბრძანებით მათ უნდა ემსახურათ სახლთუხუცეს ამილბარ [მაღალაძისათვის] (XVII ს. II ნახ. Hd-12244).

შაქარაშვილი – ქალაქში მცხოვრები. კონსტანტინე მეფემ იგი მეზვთედ შესწირა (სვეტიცხოველს)ევაგრეს კათალიკოსის დროს (1488 წ. 1449-1175).

შაქარაშვილი – ფერსათში პარტახტ მამულზე მცხოვრები. ემართა ქუთასის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი და საბელი (1573 წ. H-626).

შაქარაშვილი –კლდისწყაროში მცხოვრები ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

შაქარაშვილი – მის მიწამდე მიჰყიდა პაპუა შატბერაშვილმა მანუჩარ თუმანიშვილს თავისი მკვიდრი გრძელაურის ოთხი დღის მიწა (1668 წ. VII. 25.Sd-24).

შაქარაშვილი – მის მიწას ესაზღვრებოდა პაპუნა შატბერაშვილის მიერ ელიზბარ თუმანიშვილისათვის მიყიდული მიწა ([1671წ. 1450-10/171).

შაქარაშვილი – მისი ნაქონი სახლ-კარი, რომელიც ადრე დავითგარეჯის უდაბნოს ნათლისმცემლის მონასტრის კრებულს უყიდია, კრებულმა, „ბატონმა" ხარიტინმა, ბესარიონ ნინამძღვარმა და საბამ უწყალობეს მონასტრისათვის თავშეწირულ ნიკოლოზ და გიორგი მახარობლისშვილებს (1692 წ. III. 1. 1449-1838).

შაქარაშვილი – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა როსტევან მახვილაძის მიერ ტერ-მარქარასათვის მიყიდული ვენახი (1696 წ. VIII. 1450-33/234).

შაქარაშვილი არაქელა – მძორეთს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა ციციშვილების გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

შაქარაშვილი ბეჟუა – ძ მ ა გიორგი შაქარაშვილისა, იხ.

შაქარაშვილი ბერიკა – თელოვანს მცხოვრები, სვეტიცხოვლის ყმა. როსტომ მეფემ ი გ ი თავის სასაფლაოს აზნაურისშვილს თანია გაბრიელიშვილს მისცა ეგვტერის სასამსახუროდ. შემდგომში ი გ ი თანიას გაქცევია და ავლაბარში ჩასულა. როსტომ მეფემ აყარა და ისევ თავის ბატონს დაუბრუნა (1657 წ. 1449-25).

შაქარაშვილი გიორგი – კლდისწყაროში მცხოვრები, საუფლისწულო მოყალნე, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: შემაზა, სეხნია, ბეჟუა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

შაქარაშვილი დავითა – მძოვრეთს მცხოვრები. წილში ერგო ქაიხოსრო [ციციშვილის] ([1664-1673 წწ. 1448-5042).

შაქირაშვილი ზაქარია– ახალშენს მცხოვრები. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ქიტია. ის და მისი განაყოფი წილში ხვდენ თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1448-2318).

შაქ[ა]რ[ა]შვილი მაზია – მ ო წ მ ე ფარსადან ციციშვილის მიერ შოშიტა გეგაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა ([1684-1697 წწ.] Hd-14262).

შაქირაშვილი მამუკა – 1661-1672 წწ. მ ო წ მ ე: სიმონ ეტიფონეშვილის მიერ პაპია ჭყოპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Ad-1644ა), მახარა ღორიჭედაშვილისა და გიორგი აბულვარდისშვილის მიერ მახარა ჭყვაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Ad-1771).

შაქირაშვილი მიქელა – 1661-1675 წწ. მ ო წ მ ე: სვენელ იმრაშვილის მიერ ქრისტესიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Sd-1136), ხუცეს ქრისტესიას მიერ ბატონ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. XI. Sd-55).

შაქარაშვილი მურადა – ხელთუბანს მცხოვრები. მ ო წ მ ე გიორგი ხოსრუაშვილის მიერ ნასყიდა ბერაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. I. 10. Ad-911).

შაქარაშვილი სეხნია – ძ მ ა გიორგი შაქარაშვილისა, იხ.

შაქ[ა]რ[ა]სშვილი სოდება – მ ო წ მ ე გოგილა მახვილ[ა]ძის მიერ პაპია ჭყვაპიასშვილისათვის მიცემული თეძმის პირას მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Ad-1675ბ).

[შაქარაშვილი] ქიტია – განაყოფი ზაქარია შაქარაშვილისა (იხ.).

შაქარაშვილი ქუცნა – [ძ მ ა] შაქარა შაქარაშვილისა (იხ.)

შაქარაშვილი შაქარა – ჰყავს [ძ მ ა] ქუცნა. მ ა ს სანახევროდ აუშენებია ალის მონასტრის ვენახი. შემდგომ თავისი კუთვნილი ნაწილიდან ოცი თავჩაფი ღვინო შეუწირავს ალის წმინდა გიორგისათვის. გაიჩინა თავისთვის აღაპი ნიკლოზობა დღეს (XIV ს. H-1347, 277-278).

შაქარაშვილი შემაზა – ძ მ ა გიორგი შაქარაშვილისა, იხ.

შალბათაშვილი მირზა – პატარა სახუნდარაში მცხოვრები. მ ო წ მ ე თამაზ ავთანდილაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1450-7/21).

შალუბათ[ა] – მელიქის ძ მ ა. მ ო წ მ ე მასურ ჯავახიშვილის მიერ მჭედელ მიკირტიჩასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450-18/79), ჯავახაანთ მასურას მიერ მიკირტინა ჰოდიკაშვილისათვის მიცემული ბალჩის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450-18/78).

შალუბათა – მ ო წ მ ე სომეხ მხითარას მიერ თბილელ მთავარეპისკოპოს ნიკოლოზ ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმად თავშეწირვის წიგნისა (1619 წ. 1449-2642).

შალუბათა (ვარ. **შალბუათა**) – 1681-1689 წწ. შვილი ბერუასი, იხ. (1689 წ. Hd-1778). მ ო წ მ ე: ბიძინა ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. III. 17. 1450-7/11), გიორგი ყარჩიხაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა. გაყიდული მიწა მ ი ს ი მიწის გვერდით მდებარეობდა (1689 წ. V. 1. Hd-1778).

შალუბათა – ახალშენს მცხოვრები. მ ო წ მ ე გრიგოლა მიკირტიჩაშვილის მიერ შიომ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Sd-820ბ).

შალუბათასშვილი // შალუბათაშვილი // შალბუთასშვილი

შალუბათასშვილი – დმანისს მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537/1538 წ.] VIII. 16. 1450-11/112).

შალბუთასშვილი ზალინა – დ ა მ წ ე რ ი იავანგულაანთ ყარახანას და ხოჯა ბეჰბუდას შორის დადებული დუქნების გაცვლილობის წიგნისა (1661 წ. IX. 2. 1450-22/111).

შალუბათაშვილი მირზა – სამწერისს მცხოვრები. მ ო წ მ ე ესტატაშვილის მიერ პაპია [გოგიბაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. VII. 1. 1450-10/24).

შალბუნაშვილი ავეტიზ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დავით შალბუნაშვილისა, იხ.

შალბუნაშვილი დავით – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ავეტიზ, ხოსროვა, ზურაბ და მარქარა. ი ყ ი დ ა გასპარა ბეროაშვილისაგან ორი დღის თელის მიწა (1671 წ. II. 1450-6/45).

შალბუნაშვილი ზურაბ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დავით შალბუნაშვილისა, იხ.

შალბუნაშვილი მარქარა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დავით შალბუნაშვილისა, იხ.

შალბუნაშვილი ხოსროვა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დავით შალბუნაშვილისა, იხ.

შაღიშვილი ტიროზა – მ ო წ მ ე ბაგრატ თურქისტანიშვილის მიერ ფარსია მღებრიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. VI. 1450-50/74).

შაღულანა – 1681-1685 წწ. მ ო წ მ ე: ყაფლანა ყაზარაშვილის მიერ დოლმაზა შანშ[ი]აშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. 1. Hd-9285), დავით ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. III. 3. 1450-7/26), ყაფლანა ყაზარაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. V. 1. Hd-9285).

შაღულანაშვილი (ვარ. **შაღულიანასშვილი**) **ამირანა** – 1692-1700 წწ. ჰყავს [ძ მ ა] შანაზარა (1692 წ. Sd-620). მ ო წ მ ე: დურმიშხან დემურაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ალიხანა [დემურაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. X. 15. 1450-9/149), სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა ყაფლანისშვილისათვის მიცემული შუაბოლნისში მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 10. Sd-620).

შაღულიანასშვილი შანაზარა – [ძ მ ა] ამირანა შაღულიანასშვილისა, იხ.

შაყაშვილი ფირუა – სამღერეთს მცხოვრები. ი გ ი წილში ერგო ზაალ [ციციშვილს] ასიტა ნასყიდაშვილის ნაცვლად (1651 წ. ახლო. 1450-37/183).

შაყმაშვილები – მ ა თ ი მამული მოხსენიებულია პაპუნა და ყაფლან [ბარათაშვილებს] შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნში ([1646-1658 წწ.] Hd-14 284).

შაყმაშვილი – მთაწმიდისა და ბრუტიანის მთებზე მ ა ს ნასყიდი ჰქონიათ ვენახი, რომელზედაც ერთმანეთს ედავებოდნენ ყაფლან, პა[ა]ტა და პაპუნა ბარათაშვილები (1646-1658 წწ.] Sd-794).

შაყუბ[ა]თ[ა]შვილი ხეჩუა – გ ა მ რ ი გ ე არუთინა ნოსრათაშვილის მიერ გულუა გრიგოლაშვილისათვის მიცემული სამწევრისის მიწების გაცვლილობის წიგნისა (XVII ს. Sd-888).

შაყულა – მ ო წ მ ე მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირა აბროსაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X. 4. 1449-1780).

შაყულა – მ ო წ მ ე ბარათაშვილ–აბაშიშვილ დავითის მიერ მეშარბათე სეხნია არეშისშვილისათვის მიცემული ტყის მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-14/13).

შაყულა – 1690-1695 წწ. უსტა დათუას შვილი. მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: ამირან სუნბატაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანიშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 1450-49/101), ელიზბარა ჯანიასშვილის მიერ ხითარაანთ ზურაბასთვის მიცემული ყმობის პირობის წიგნისა (1695 წ. III. 15. 1448-274).

შაყულა – ძ მ ა ტატასი, იხ.

შაყულასშვილი – ვა[ნ]ქში **მ ი ს ი** სამკვიდრო მამული გიორგი მეფემ უბოძა უცნობ პირს (1676 ნ. X. 18. Hd-1706).

შაყულაშვილი – **მ ი ს** მინამდე მიჰყიდა პაატა უზნაძემ ბააკა ბუნიათიშვილს მინა სამსარაში (1691 ნ. Hd-813).

შაყულაშვილი ასლამაზა – **მ ო წ მ ე** ალიბეგა დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1698ნ. IV. 17. 1450-9/141).

შაყულაშვილი ბერი – **მ ო წ მ ე** პაატა უზნაძის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1691 ნ. Hd-813).

შაყულაშვილი ზაალ – **მ ო წ მ ე** გარსევან ყორღანაშვილის მიერ თავისი ძმის, მერაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672ნ. VII. 1450-1/4).

შაყულაშვილი ზალინა – **მ ო წ მ ე** ფარსადან შიხაშვილისა და ხეჩიკაშვილის მიერ ალავერდა ალიხანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

შაყულასშვილი ივანა – [ტბელი]. **მ ო წ მ ე** ლომიტა გერგიძის მიერ შალუ[ა]სათვის მიცემული საკომლოს ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-1580).

შაყულასშვილი მახარა – **მ ო წ მ ე** პაპუნა ხარებასშვილის მიერ ბასილა ცხვარებასშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1672 ნ. X. 30. 1450-15/3).

შაყულასშვილი პაატა – **მ ო წ მ ე** გარსევან ყორღანაშვილის მიერ თავისი ძმის, მერაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 ნ. VII. 1450-1/4).

შაყულასშვილი ცუხა – **მ ო წ მ ე**: საბას მიერ ანდერმან ჩოლაყაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს.ბოლო მეოთხ. S-3728-164-r), გოგიჩას მიერ ანდერმან ჩოლაყაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. S-3728, 164-r).

შაყულისშვილი – დმანისს მცხოვრები. **ი გ ი** თავისი ქონებით ნილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537/1538ნ]. VIII. 16. 1450-11/112).

შარაშ – ფანშტელი. იხსენიება **მ ო წ მ ე დ** ალექსანდრე მეფის ბრძანებით გერგეტელ საყდრისშვილებისათვის ხევის სოფლებიდან მძევლის დადგინების წიგნში (1439 w. II. 20. A-1085, 13-15).

შაშეიძე გიორგა – შუბანს მცხოვრები. **ე მ ა რ თ ა** ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თექვსმეტი კოკა ღვინო, ერთი თეთრი, ოცი კვერცხი, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ურემი ღომი, ოცდაოთხი ნაოთხალი ღომი, ერთი საბელი, ქათამის მოკრეფა, თივის თიბვა, იფქლისა და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავარი, საყდრის მუშაობა (1578 ნ. H-626).

შაშეიძე მახარა – შუბანს მცხოვრები. **ე მ ა რ თ ა** ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაათი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ორნახევარი თეთრი,

ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ლომი, ოცდაოთხი ნაოთხალი ლომი, ერთი საბელი, ქათამის მოკრეფა, თივის თიბვა, იფქლისა და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავარი, საყდრის მუშაობა (1578 წ. H-626).

შაშვაძე ბერუა – [ძ მ ა] ქიტა შაშვაძისა, იხ.

შაშვაძე ქიტა – ჰყავს ძ მ ა ბერუა. სუმბატა მურადაშვილმა თავისი მამის, საქინას, ვალის გასასტუმრებლად სუხინას და გაბუას გამოართვა ოთხი თუმანი, შემდეგ ვალი ვერ გადაუხადა და მათ სანაცვლოდ მევალეს მისცა ქ ი ტ ა და ბ ე რ უ ა შ ა შ ვ ა ძ ე ე ბ ი (1665 წ. 1448–1465).

შაშვიაშვილი – ი გ ი უწილოდ უწყალობა როსტომ მეფემ გივი თუმანიშვილს (1655 წ. Hd-14 859).

შაშვიაშვილი – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა ბერიკა დილიმაშვილის მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიყიდული მიწა (XVII ს.შუა ხანები.1450-31/106).

შაშვისშვილი ფოცხვერა – მ ო წ მ ე როჭიკა ვეფხაძის მიერ ბერიკა მაზანდარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. მე-10. 1449-469).

შაშიასშვილი//შაშიაშვილი

შაშიაშვილი – ერთი კომლი. შაჰნავაზმა ი გ ი უწყალობა უცნობ პირს (1663 წ. IV. Hd-15061).

შაშიასშვილი – ხაშმს მცხოვრები. შაჰნავაზმა ი გ ი უწყალობა როშაქ ჩოლოყაშვილს (1665 წ. Hd-2244).

შაშიაშვილი ნადირა – აღაიანს მცხოვრები. მ ო წ მ ე ბერიკა დილიმაშვილის მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს.შუა ხანები. 1450-31/106).

შაშუტაშვილი ოჰანა – ქართლის კათალიკოსმა ქრისტეფორემ ი გ ი და მისი სახლიკაცი უბოძა თამაზ და დავით ქარსიძეებზს (1640 წ. 1448-560).

შახიაშვილი – იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-15088).

შახპარუნაშვილი – მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ალექსა ზაქუაშვილმა ტერ–გრიგოლა სოხვაშვილს და ორი დღის „ტირიფის მიწა" (1675 წ. Hd-6105).

შახპარუნაშვილი ამირაღა – მ ო წ მ ე ალექსა ზაქუაშვილის მიერ ტერ-გრიგოლა სოხვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Hd-6105).

შაჰ-აბას (I) – ირანის შაჰი, იხსენიება ტიტულით: „ბედნიერი ხელმწიფე, ყაენი". გივიბეგ და ზაალბეგ გურამიშვილებისათვის საგურამიშვილოში მ ა ს უბოძებია მათივე მამის, ყაფარბეგის მამული (1615 წ. I. 23. 1450-19/108); მოხსენიებულია: ბაგრატ მეფის ტიტულატურაში (1617 წ. ქრ. II. 442), ბაგრატ მეფის მიერ ბადურ ციციშვილისათვის მიცემულ სოფლების წყალობის წიგნში (1617 წ. 1450-37/190), ბაგრატ მეფის მიერ ციხოველ და იმედა იმნაძეებისათვის მიცემულ თარხნობის წიგნში (1618 წ. IV. 4. 1448-252), ბაგრატ მეფის მიერ

ქალაქის მელიქისათვის ბოძებული საბუთის სამეფო ტიტულატურაში ([1616-1619 წწ]. 1448-1261), ზაალ ერისთავის წყალობის წიგნში უცნობი პირისადმი (XVII ს. 20-იანი წწ. 1450-29/140), ქაიხოსრო ჯავახიშვილსა და მოურავ გიორგი სააკაძეს შორის დავის გარიგების წიგნში (1620 წ. IV. 15. Hd-6259), ზურაბ ერისთავის მიერ ქრისტეფორე კათალიკოსისათვის მიცემულ საბუთში – მ ა ს უბოძებია ზურაბ არაგვის ერისთავისათვის საფურცლე და გოგლაანი, რომელთა სანაცვლოდ ზურაბ ერისთავს მცხეთისათვის ბრონლეთი შეუწირავს (1622წ. ქრ. II. 2. 445), სვიმონ მეფის მიერ ბოქაულთუხუცეს ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემულ ქალაქის მოურავის წყალობის წიგნში (1626 წ. V. 15. 1450-32/341); მ ი ს ი ბრძანებით, სვიმონ მეფეს თაყა და სხვა თუმანიშვილებისათვის უბოძებია სოფელი დარბაზი (1626 წ. VII. 8. Sd-530), თეიმურაზ მეფის მიერ [ბოდბის] წმინდა ნინოს და წმინდა გიორგის ტაძრებისათვის მიცემულ შეწირულების განახლების წიგნში: როდესაც მ ა ს მოუოხრებია ქართლ-კახეთი, მაშინ დაკარგულა წმინდა ნინოს და წმინდა გიორგის ტაძრების სიგელები (1631წ. 1449-1460), პაპუნა ციციშვილის მამას მ ი ს გ ა ნ ჰქონია ნაწყალობევი სოფელ წავკისის ნახევარი (1633 წ. IV. 4. 1450-51/79); თეიმურაზ მეფის მიერ ნოდარ ჯორჯაძის შვილისათვის მიცემულ ყმა-მამულის განახლების წიგნში ი გ ი იხსენიება, როგორც „მტერი ქრისტიანეთა" (1636 წ.Qd-1787), თეიმურაზ მეფის მიერ გარეჯის უდაბნოსათვის მიცემული გამოსაღების წყალობის წიგნში მ ა ს ენოდება კახეთის ამაოხრებელი (1639 წ.1448-1037), როსტომ მეფის მიერ მანუჩარ და პაპუნა ციციშვილებისათვის ბოძებულ სასისხლო განაჩენში ნათქვამია, რომ როდესაც ი გ ი ჩამოსულა, ლუარსაბ მეფე თან წაუყვანია და ქართველები უპატრონოდ დაუგდია, ქართველები ერთმანეთს წაკიდებიან და მრავალი ცუდი საქმე ჩაუდენიათ (1640 წ. VI. 21. Ad-1030), ზაქარია სამებელის თანახმად, მ ი ს მიერ კახეთის ამოწყვეტის დროს როსებაშვილები გადაშენებულან და მათი მამული ბეითალმანი გამხდარა (1642 წ. VII 12. ქრ. II. 455). როსტომ მეფის მიერ სვეტიცხოვლისადმი ბოძებულ შეწირულების წიგნში ნათქვამია, რომ იგი (როსტომი)მ ა ს თ ა ნ გაზრდილა და მისთვის ყულარაღასობა უბოძებია. შემდგომ მ ა ს კახეთი წაურთმევია და თეიმურაზუსათვის, ქართლი კი ბაგრატისათვის მიუცია. ბაგრატ მეფის სიკვდილის შემდეგ ქართლი მისი შვილის სიმონისათვის უბოძებია, ცოლად თავისი შვილიშვილი მიუცია, კახეთი გაუწყვეტია და იქ ყიზილბაშთა ჩასახლება უბრძანებია თავისი სარდლისათვის (1648 წ. ქრ. II. 461-464). როსტომ მეფის მიერ ნოვანშასათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში ნათქვამია, რომ, როცა შ ა ჰ - ა ბ ა ს ი მაშავრის გზით მოსულა, შულაველის მამასახლისს მისთვის შვიდი საპალნე ღვინო მიურთმევია. სამაგიეროდ შაჰს მამასახლისისათვის უბოძებია შულავერში მცხოვრები ყმები ([1633-1658 წწ].1448-5154); დომენტი კათალიკოსის მიერ არჩილ მეფისათვის მიწერილ წერილში მოთხრობილია, რომ როდესაც შაჰ–

აბასი მისულა საქართველოში, ქალაქში ტყვეები შეუგროვებიათ და მათ რიცხვში მოხვედრილა სვეტიცხოვლის ყმის ერთი ობოლი ბიჭი. ვიღაც დეკანოზს შაჰ-აბასისათვის ერთი ხონჩა ბალი მიურთმევია და უთხოვნია ამ ბიჭის გათავისუფლება, რადგან საყდრის ყმა არასოდეს წაუყვანიათ ტყვედო. შაჰს შეუსრულებია ეს თხოვნა ([1664-1675 წწ.]1449-1767).

შაჰ-აბას (II)– ირანის შაჰი, „დიდი ხელმწიფე, ყაენი". იხსენიება: როსტომ მეფის მიერ დემეტრე ენდრონიკაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნის ფიცის ფორმულაში ([1648-1657 წწ.]1461-13/19), როსტომ მეფის მიერ იორამ სააკაძისათვის მიცემულ წყალობის წიგნში: როსტომ მეფეს მ ი ს ი თანხმობით ჩამოუყვანია გიორგი მოურავის შვილი – თარხანი იორამ სააკაძე სპარსეთიდან და მისსავე სამკვიდრო მამულზე დაუბრუნებია (1652 წ. Hd-13955); მ ი ს დროს ანდერმან [ჩოლაყაშვილს] ორი ყმა – რევაზი და მამუკა უშოვნია (1656 წ. V. 1450-26/78); ქამარბეგ [მირიმანაშვილის] მიერ როჭიკა შალიკ[აშვ] ილისათვის მიცემულ ვანქის სამელიქოს თარხნობის წიგნში ნათქვამია, რომ სომხითის ვანქის სამელიქო მისთვის შაჰ-აბასს უბოძებია (1660 წ. III. 1. 1450-37/205); იხსენიება შაჰნავაზის მიერ ენალა მირიმანაშვილისათვის ბოძებული წყალობის წიგნის დასაწყის ფორმულარში (1661 წ. XII. 2. 1449-564), აგრეთვე შაჰნავაზის სხვა წყალობის წიგნების დასაწყის ფორმულებში (1662 წ.Sd-621, 1663 წ. 1450-11/75, 1664 წ. Hd-14538, 1666 წ. Ad-1973); გიორგი მეფის მიერ ტერ-მათეოზას შვილის, ტერ-ნერსესათვის მიცემულ საბუთში ნათქვამია, რომ მისი წინაპრები შ ა ჰ - ა ბ ა ს ი ს ა გ ა ნ განდევნილნი ყოფილან და დამკვიდრებულან სპარსეთის ქალაქ ჯულაში (1684 წ. III. 17. 1449-874).

შაჰანშა – მ ა ნ დ ა ტ უ რ თ უ ხ უ ც ე ს ი , იხ. [მხარგრძელი] შაჰანშა

შაჰ-თამაზ – ირანის შაჰი. იხსენიება: სიმონ მეფის მიერ [სვეტიცხოვლისათვის] მიცემულ მამულის შეწირულობის წიგნში მას ეწოდება „ახალი ივლიანე" და „უსჯულო", რომელმაც საშინელი სისასტიკით ააოხრა საქართველო, მრავალი სული ამოწყვიტა და მცხეთა დაანგრია (1559 წ. XII. 1. ქრ. II. 400-401); დოროთეოს კათალიკოსის მიერ იტრიის ეკლესიისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში ნათქვამია, რომ ი გ ი ქართლს შემოესია და ააოხრა მაშინ, როცა დოროთეოსი განაახლებდა ნიტრიის ეკლესიას. მ ა ს სიმონ მეფე გაუთავისუფლებია ტყვეობიდან ([1589-1600 წწ.] 1448-5008), ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანისძისათვის მიცემულ მიწის ნასყიდობის წიგნში ნათქვამია, რომ მ ა ს აუოხრებია სომხითი და თრიალეთი (1569 წ. 1450-47/12).

შაჰმირ – ციხის მ ი ნ ბ ა შ ი. იხსენიება როსტომ მეფის მიერ ქალაქის ბაჟის დაწესების წიგნში: მ ი ს ი მინბაშობის დროს ირღვეოდა თურმე ბაჟის წესი (1639 წ. Hd-1559).

შაჰმირზა (ვარ. შამირზა)– მისი ქვიტკირის სატრედოს და ეზოს გვერდით მდებარეობდა აბრამ ბარათაშვილის მიერ გიორგი შანშიაშვილისათვის ნაწყალობევი ნაოხარი სასახლე (1622 წ. X. 15. 1450-10/34).

შაჰნაზარა იხ. **შანაზარა**

შაჰოა – მ ი ს სახლს ესაზღვრებოდა ხოჯინა მურადაშვილის მიერ აშოთან ბატონისშვილისათვის მიყიდული სახლები (1679 წ. VII. 1450-5/87).

შაჰოათ (ვარ. **შაჰოათ ფიბინაშვილი**) **ზალინა** – 1665-1700 წწ. მ ო წ მ ე: ოტინა იაზაშვილის მიერ ბაგრატ ბატონიშვილისათვის მიცემული სასხორის ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. II. 1. სს. II, 213/2), ფასინა იესაშვილის მიერ ბაგრატ ბატონიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 4. II. 213/1), ხუდინა შაზინაშვილის მიერ სევანის ანაპატისა და წინამძღვრის – მესროპ ვართაპეტისათვის მიცემული გირაოს წიგნისა (1700 წ. I. 1. 1450-21/103).

შაჰოანთ ნაზარა – მ ო წ მ ე შიოშ ბარათაშვილის მიერ ამირჯან[ა]ნთ ამსარქისასათვის დადებული ხელწერილისა (XVII ს. Hd-1497. ფრაგმ.).

შაჰოანთ ფარსადანა – მ ო წ მ ე: ალაბაბასშვილ-რამაზასშვილ ალიპექაბარას მიერ ფირყულანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X. 7. 1450-6/117), მოქალაქე ხუდინა შაზინაშვილის მიერ სევანის ანაპატის და მოღნისის წინამძღვარ – ეპისკოპოს მესროპ ვარდაპეტისათვის მიცემული გირაოს წიგნისა (1700 წ. 1450-21/103).

შაჰპარონ – მ ო წ მ ე დავით ადიკაშვილის მიერ ალავერანა საფარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. ახლო. 1450-28/33).

შაჰპარუნა – მამასახლისის ძ მ ა. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბეჟუა, ზალინა, ავთანდილა. ი ყ ი დ ა ყაზ[აა]ნთ შაყულასაგან წყაროსთან მდებარე ქულბაქი ტერ-სარქისა ვართანასშვილისა და საჰნა[ა]ნთ ასატურაშვილ უმეკას ქულბაქების მეზობლად (1643 წ. XII. 1. 1450-22/106).

შაჰპარუნა – მ ო წ მ ე არაქელა ხეჩოასშვილის მიერ ბერინა შოლათსაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. IX. 1450-51/80).

შაჰპარუნა – მჭედელი. მ ო წ მ ე აკოფა ქიჯანასშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ საქუასათვის მიცემული ქულბაქების გაცვლილობის წიგნისა (1456 წ. VII. 20. 1450-17/9).

შა[ჰ]პარუნა – ძმა მურადასი, იხ.

შაჰპარუნაშვილი ავთანდილა – იხ. ყაზაზაანთ შაჰპარუნაშვილი ავთანდილა

შაჰპარუნაშვილი თამაზა – იხ. ყამაზაანთ შაჰპარუნაშვილი თამაზა

შაჰრიარ – მელიქის ყმა. მ ი ს ვენახს ესაზღვრებოდა ბოლნელი აბრამ ბარათაშვილის მიერ გიორგი შანშიაშვილისათვის მიყიდული სამი დღის მიწა (1691 წ. IV. 7. 1450-7/8).

შაჰ-სეფი – ყაენი, ი რ ა ნ ი ს შ ა ჰ ი, ხელმწიფე, შაჰ-აბასის შვილიშვილი. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: სვიმონ მეფის მიერ იოთამ ამილახვრისათვის მიცემული პირობის წიგნის ფიცის ფორმულაში ([1619-1631 წწ.] Hd-2121), როსტომ მეფის მიერ იოთამ ამილახვრისა და დემეტრე ენდრონიკაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნების ფიცის ფორმულებში ([1633-1642 წწ.], Hd-2117; ([1648-1657

წწ.], 1461-13/19); თეიმურაზ მეფის მიერ ავალ ავალიშვილისათვის მიცემულ წყალობის წიგნში: შაჰ-სეფი გასწყრომია თეიმურაზს და ამის გამო იგი ლიხთ-იმერეთს გადასულა (1646 წ. XI. 26. 1450-47/149), როსტომ მეფის მიერ დავით გარეჯის უდაბნოსათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში: მ ა ს როსტომ მეფე დიდად დახმარებია ირანის ტახტის ხელში ჩაგდებაში, სამაგიეროდ შაჰ-სეფის მისთვის ქართლი უბოძებია (1648 წ. ქრ. II. ვ. 461-465).

შაჰ-სულეიმან – ი რ ა ნ ი ს შ ა ჰ ი, ყაენი. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ელენე დედოფლის მიერ ალავერდის წმინდა გიორგის ეკლესიისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნში: რუსეთიდან ისპაანში მ ა ს თ ა ნ ჩასულმა დედოფალმა გააკეთებინა ჭირნახულის დასადები და ალავერდის წმინდა გიორგის ეკლესიას შესწირა (1683 წ. VIII. 1. 1449-112), ნაზარალი–ხანის მიერ ბერ პაპა სერგიოსისათვის მიცემულ სახლ-კარის წყალობის განახლების წიგნში: ნაზარალიხანისათვის მ ა ს უბოძებია ქართლი (1688 წ. 1450-51/227).

შაჰ-სულთან-უსეინ – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ზიად-ოღლი ქალბალი-ხანის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული შეწირულებათა განახლების საბუთის ტიტულატურაში (1696 წ. III. 24. Ad-1751).

შაჰუანთ // შაჰუაშვილი // შაუაშვილი

შაჰუანთ გოგინა – მ ო წ მ ე მანდენანთ მამუკას მიერ ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. მახ. 1448-1496).

შაჰუანთ გოგინასშვილი ავთანდილა – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი] რამაზა და შერმაზა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ხუდუანთ გრიქორაშვილ ასლანას ოთახი, ამავე ასლანას, ბალდასარ თანდარასშვილის და გილაქაანთ სახლების გვერდით (1699 წ. IX. 15. Hd-1698).

შაჰუაანთ გოგინასშვილი რამაზა – 1699-1700 წწ. [ძ მ ა] შაჰუანთ გოგინასშვილ ავთანდილასი, იხ. მ ო წ მ ე შერმაზან ჯავახიშვილის მიერ ოთია გოგიბედაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. III. 15. 1448–4105).

შაჰუანთ (ვარ. **შაუაშვილი**) **ფარსადანა** – 1696-1700 წწ. მ ო წ მ ე: ყალანდარა და შიოშ თუმანიშვილების მიერ სარქისა ხითარისშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა თამასუქის გაბათილების შესახებ (1696 წ. VI. 28. Sd-482), აღამურაანთ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 24. 1448-2946), შანშუაანთ ხოსინაშვილ არუთენას მიერ მეგრელ გიორგისათვის მიცემული დუქნის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III. 21. 1450-8/133), ბაღდინა ამირჯანაშვილის შვილებისა და არაქელას დავის გარიგების წიგნისა (1698 წ. VII. 1. 1450-6/173), სარქისა და გასპარ ხითარისშვილების გაყრისა (1699 წ. III. 1. Ad-954), ქაიხოსროვანთ ოჰანას მიერ თავის ბიძაშვილ ქაიხოსროვანთ ასლამაზისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასწყიდობის წიგნისა (1699 წ. IV. 20. 1448-275), შარმაზან ჯავახიშვილის მიერ

ოთია გოგიბედაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. III. 25. 1448-4105). მ ი ს ი ბეჭედი უბის საბუთებს: 1448: 2946, 4105.

შაჰუანთ გოგინასშვილი შერმაზანა – [ძ მ ა] შაჰუანთ გოგინასშვილ ავთანდილასი, იხ.

შაჰყუბათ – ჰყავს დ ე დ ა ოსნაოზ. მას და მის ძმებს გადაუხდიათ მათე და ბადრია ქულივისძეებისათვის ჯურუმი, რისთვისაც მათ შაჰყუბათის დედის, „სულკურთხეული" ოსნაოზის სახელზე ქვათახევის მონასტრის ვლაქერნის ღვთისმშობლის ეკლესიაში ყოველი წლის 30 ნოემბერს, ანდრიობა დღეს ალაპი უნდა ეხადათ (1492 წ. 1449-1490).

შაჰყულა – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა ბოლნელი აბრამ ბარათაშვილის მიერ ზემო ბოლნისში გიორგი შანშიაშვილისათვის მიყიდული სამი დღის მიწა (1621 წ. IV. 7. 1450-7/8).

შაჰყულა – ვანქში მ ი ს ი კუთვნილი სავენახე მიწა ალიხან არეშიშვილმა გაუცვალა გერმანოზ ბარათაშვილს ფალავანხოსროს კერძ ოთხი დღის მიწაზე (1638 წ. IV. 4. Hd-6261).

შაჰყულა – ვანქს მცხოვრები. ჰყავს შ ვ ი ლ ი დემურა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ალიხანას ვენახთან მდებარე მიწა ალავერდა [იაგულაშვილს] (XVII ს. II ნახ. 1450-9/130).

შაჰყულა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ალიხანასი, იხ.

შაჰყულა – ქვემო ბოლნელი. მ ო წ მ ე იარალი [იარალიშვილის] მიერ სალმახანა მელიქსეთაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის განახლების წიგნისა (1683 წ. I. 5. 1448-1291).

შაჰყულა – შუა ბოლნისის მამასახლისი. მ ო წ მ ე სარუხანას მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემულლი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 1. 1450-9/11), ბეროა სამებასშვილის მიერ იმავე პირისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 1. 1450-8/21).

შაჰყულა[ა]ნი – მ ა თ მიწას ესაზღვრებოდა ოჰანეზა ქოსაშვილის მიერ პაპა მამასახლისისათვის მიყიდული ორი დღის მიწა (1690 წ. IV. 12. 1450-46/2 71-7).

შაჰყულა[ა]ნი – მ ა თ სახლს ესაზღვრებოდა ყარახანა შერმაზანაშვილის მიერ გასპარ ქოჩინასშვილისათვის მიყიდული სახლი (1672 წ. IX. 17. 1448-1940).

შაჰყულაანთ ჰახვერდა – მ ო წ მ ე ყარახან შერმაზანაშვილის მიერ გასპარა ქოჩინასშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IX. 17. 1448-1940).

შაჰყულანა – მ ო წ მ ე დავით ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1492 წ. 1449-1490).

შაჰყულაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა რამაზა უღულისშვილის მიერ კახასათვის მიყიდულ მიწას (XVII ს. Hd-9313).

შაჰყულასშვილი ხეჩიკა – მ ო წ მ ე რამაზა უღულისშვილის მიერ კახასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-9313).

შაპშა – იყო მოურავი გოშქოთელიანთა და სეტიელთა სახლის შერიგებისას (XIV ს. ბოლო სსძ. II N81).

შებუა – მ ო ქ ა ლ ა ქ ე. მ ო წ მ ე ყაყა წინამძღვრიშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ აბელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX. 13. Qd-9672).

შეგიჭკორია თუთაშხია – ქორთოშენს მცხოვრები. [ლევან დადიანის აზნაურებმა] მირამმა და კაციამ ლევან [დადიანის] მამის, მანუჩარის, სულის მოსახსენიებლად ი გ ი შესწირეს მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობელს და დააკისრეს ბეგარა: საალაპე ოჩხოლი, ძროხა,ღვინო, ღომი, ერთი ურემი საბერო პური, ყველი კვერცხი, მარილი (1642 წ. Qd-6740).

შედან – ი ა ს ა უ ლ ი. მ ო წ მ ე ბეჟან მანთაშაშვილის მიერ აკოფასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1651 წ. IV.15. 1450-95/130).

შედანისშვილი – ერეკლე მეფემ შესწირა ურბნისის ეკლესიას თევდორა ხანისშვილი ძმებითურთ, რომელთაც ბაბათაშვილი და შ ე დ ა ნ ი ს შ ვ ი ლ ი ისაკუთრებდნენ (1698 წ. X. 14. Ad-503-12).

შედანიშვილი – მ ი ს მიწამდე მიუყიდიათ იორამ და ონოფრე საკაძეებს უცნობი პირისათვის ხოდაბინის ნახევარი (1640 წ. Sd-378).

შედანისშვილი – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა მახარა მახარასშვილის მიერ შიო რაზმიასშვილისათვის მიყიდული მიწა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1448-5442).

შედანისშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი რამაზ შედანისშვილისა, იხ.

შედანისშვილი რამაზ – [1690]-1696 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: შედან და გიორგი. მ ი ჰ ყ ი დ ა თევდორე რაზმაძეს სასახლე (1680-იანი წწ. 1448-5437); მ ო წ მ ე: დათუნა მამაცაშვილის მიერ თევდორე რაზმიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. II. 20. 1448-5440), დათუნა მირიანასშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690–იანი წწ. 1448-5436).

შედანისშვილი შედან – შ ვ ი ლ ი რამაზ შედანისშვილისა, იხ.

შეთაჭმახაშვილი ნასხიდაი – ქუტირს მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] უმცროსაი. ქუთათელმა მთავარეპისკოპოსმა ბასილიოსმა ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად მამულითურთ შესწირა მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობელს (1602 წ. VI.1. 1448-3321).

შეთაჭმახაშვილი უმცროსაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნასყიდაი შეთაჭმახაშვილისა, იხ.

შეითან-ჩაქუჩი – იასაული. მოხსენიებულია საყაფლანიშვილს ძლევენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

[შელიაშვილი] ბერუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თანდილა შელუაშვილისა, იხ.

შელუაშვილი თანდილა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ბერუა, თევდორე. მასთან ერთად ცხოვრობდა ერთ საკომლოზე. სამთავეს ერთად ჰქონიათ 9 დღის ვენახი და სახლ-კარი, მიწა ჩალაში – 4 დღისა, ფშანის პირას – 8 დღისა,

გარეჯვრის გზაზე – 6 დღისა, შალგვეთის მიწა – 5 დღისა, კიდევ შალგვეთის – 8 დღისა, „გარდიგადმო" – 6 დღისა. თანდილას ნასყიდი მიწა ყოფილა 18 დღისა, თევდორესი – 17 დღისა (1651 წ. Hd-9669).

შელუაშვილი თევდორე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თანდილა შელუაშვილისა, იხ.

შემაზა –ავლაბრელი. მ ო წ მ ე ბედიას მიერ დავით გარეჯის წინამძღვარ პავლესათვის მიცემული ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1449-1858).

შემაზასშვილი // შემაზაშვილი

შემაზასშვილი – [მუაბოლნელი]. მ ი ს ვენახს ესაზღვრებოდა პაპუა ყამაზასშვილის და გიგოლა ფირიკელაშვილის მიერ გიორგი ყაფლანისშვილისათვის მიყიდული ხოდაბუნი (1676 წ. IV. 10. Hd-6083).

შემაზასშვილი –წყნეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

შემაზასშვილი ავთანდილ – შ ვ ი ლ ი პაპუნა შემაზასშვილისა, იხ.

შემაზასშვილი გარსევან – მ ო წ მ ე საამ ბარათაშვილის მიერ ზურაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. 20. II. 1450-19/6).

შემაზასშვილი გარსევან – ძ მ ა სეხნია შემაზასშვილისა, იხ.

შემაზასშვილი გივი – შ ვ ი ლ ი პაპუნა შემაზასშვილისა, იხ.

შემაზასშვილი გივი – შ ვ ი ლ ი სეხნია [შემაზასშვილისა], იხ.

შემაზაშვილი გიორგი – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. მერაბ სააკაძის სიძისა და განაყოფების ერთმანეთან შეტაკების დროს ი გ ი ბეჭში დაჭრეს და ცხენი მოუკლეს ([1619-1626 წწ.] Qd-826).

შემაზასშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე ღორისთაველთა და გუდარეხელთა შორის სასაზღვრო დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (1653 წ. VII. 10. Hd-14671).

შემაზასშვილი გიორგი – [შ ვ ი ლ ი] სეხნია შემაზასშვილისა, იხ.

შემაზაშვილი დავით – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი თევდორე თათარაშვილის მიერ პაატა მაღალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1502 წ. Ad-1653).

შემაზასშვილი დათუა – მ ო წ მ ე ღორისთაველთა და გუდარეხელთა სასაზღვრო დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (1673 წ. VII. 10. Hd-14671).

შემაზასშვილი ზაალ – შ ვ ი ლ ი სეხნია შემაზასშვილისა, იხ.

შემაზასშვილი ზურაბ – გაბაღელი. მ ო წ მ ე ბერუა გარსუაშვილის მიერ ამირასლან ალითუნასშვილისათვის მიცემული მიწაზე უდაობის წიგნისა (1694 წ. X. 10. 1450-30/159).

შემაზასშვილი თამაზა – [ძ მ ა] სეხნია შემაზასშვილისა, იხ.

შემაზასშვილი იესე – შ ვ ი ლ ი პაპუნა შემაზასშვილისა, იხ.

შემაზასშვილი პაპუნა – ჰ ყ ა ვ ს შვილები: შერმაზანა, იესე, ავთანდილ, გივი. მ ი ჰ ყ ი დ ა : გიორგი [ბარათაშვილს] შუა ბოლნისში თავისი მამისაგან წილში ნარგები ვენახი (1679 წ. X. 15. Sd-625).

შემაზასშვილი სეხნია – ყაფლანისშვილის აზნაურიშვილი (XVII ს. 70-80-იანი წწ. 1450-38/26). ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: თამაზა, გასევან; [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: გივი, ზაალ, გიორგი. პაპუა [ორბელიშვილს] მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი წილი მამული შუა ბოლნისში [1692 წ. V. 10. Sd-620); მონაწილეობა მიიღო თამაზ ყაფლანისშვილთან და სხვებთან ერთად [ბარათაშვილ]- ითამისშვილებს და დოლენჯიშვილებს შორის სასახლეებზე და მიწებზე დავის გარიგებაში (XVII ს. 70-80-იანი წწ. 1450-38/26).

შემაზასშვილი შერმაზან – შ ვ ი ლ ი პაპუნა შემაზასშვილისა, იხ.

შემახაშვილი – ი ა ს ა უ ლ ი. მ ა ს შეუთვალეს ნაზირმა ედიშერ [შალიკაშვილმა] და მდივანმა გიორგამ, რომ გადასახადი არ მოეთხოვა სამღერეთში ბადურ [ციციშვილის] შვილების ყმებისათვის, რადგან ისინი გათარხნებულნი ყოფილან (1690-იანი წწ. 1450-37/187).

შემკობილიანი არდაშელ – მ ო წ მ ე ერთობილ ექუდელთა დაწერილისა შრომის გამტეხთა, მპარავის შემნახველთა და დამმალავთა შეჩუენების შესახებ (XIV-XV სს. სსძ. II. N75).

შემკობილიანი შერბალეკ – მ ო წ მ ე ერთობილ ექუდელთა დაწერილისა შრომის გამტეხთა მპარავის შემნახველთა და დამმალავთა შეჩუენების შესახებ (XV-XVI სს. სსძ. II. N75).

შენაზარა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა არაზა სტეფანაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიყიდულ ოთხი დღის ყოჩის მიწას (1681 წ. V. Hd-1781).

შენუათ პაპინასშვილი არუთინა – შ ვ ი ლ ი შინუათ პაპინაშვილ ოჰანასი, იხ.

შენუათ პაპინაშვილი ბაღდინა – შ ვ ი ლ ი შენუა[ან]თ პაპინაშვილ ოჰანასი, იხ.

შენუათ პაპინაშვილი გასპარა – შ ვ ი ლ ი შენუათ პაპინაშვილ ოჰანასი, იხ.

შენუათ პაპინაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი შენუა[ან]თ პაპინაშვილ ოჰანასი, იხ.

შენუათ პაპინაშვილი (ვარ. შენუანთ) ოჰანა – ჰყავს შვილები: არუთინა, გასპარა, გიორგი, ბაღდინა. ი ყ ი დ ა ზურაბ წყარაძისაგან ქვითკირის მარანი და ქვევრები (1679 წ. VII. Ad-1220); მ ო წ მ ე მოქალაქე ხუდინა შაზინაშვილის მიერ წინამძღვარ-ეპისკოპოსის მესროპ ვარდაპეტისათვის მიცემული დუქნის გირავნობის წიგნისა (1700 წ. 1450-21/103).

შერაზადაშვილი // შერაზანიშვილი

შერაზანისშვილი ახსართან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი შერაზანიშვილისა, იხ.

[შერაზადიშვილი] ბევროზა – ძ მ ა ქველ [შერაზადაშვილისა], იხ.

შერაზადაშვილი გიგანია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]:მამაჩა შერაზადიშვილისა, იხ., ვახტანგ [შერაზადიშვილისა], იხ.

შერაზადიშვილი (ვარ. შერაზანისშვილი) **გიორგი** – ჭარელიძის ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, [ძ მ ა] შალვა შერაზადაშვილისა, იხ. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ახსართან (1484-1510 ნნ.] I.1. ქმ.N1024). შაორზე ყოფნის დროს ერისთავ მირიან ჭარელიძისათვის უღალატნია გიორგი კახაბერიძეს, მისთვის ისრები უტყორცნია, ერისთავს დახმარებიან გიორგი და ახსართან შერაზანისშვილები, მოუკლავთ ივანე თულაშვილი და ნასყიდა ნულუკიძე. განეული სამსახურისათვის ერისთავმა მირიან ჭარელისძემ შერაზანიშვილებს უწყალობა ჭოვესთავს ჩაბრაძე და ნალკოტელიძე, [ჭ]იანს – შალულაძე, ნისქვილს – არაბიძე, ონჭევს – ჯალაგაძე, ჭარჭალიძე და სალაბა (?), კორტანს – გეთიშვილი და პიპილეთს – მო[...] გოგიაი ([1484-1510 ნნ.] I. 1. ქმ. 1024).

შერაზადიშვილი დავით – ძ მ ა შალვა შერაზადიშვილისა,იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამაჩა შერაზადიშვილისა, იხ.

შერაზადიშვილი ვახტანგ – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მამა[ა]ჩა, ჩალაგა, ჩათაგა, ქავთარი, გიგანია, თვალი, მამია. იყიდა: მამისთვალა „სამსონიშვილისაგან უპურობის ჟამს" ზედავაკეში ერთი ურემის ყანა და გადაიხადა ერთი ხარი და ერთი ძროხის (საფასური)პური (XV-XVI სს. ქმ. 651).

შერაზადიშვილი ვიშნა – [სახლიკაცი] შალვა შერაზადიშვილისა,იხ.

შერაზადიშვილი თვალია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამ[ა]ჩა შერაზადიშვილისა, იხ., ვახტანგ შერაზადიშვილისა, იხ.

შერაზადიშვილი თვალია – შ ვ ი ლ ი შოშკა შერაზადიშვილისა, იხ.

შერაზადიშვილი ივანე – [ძმა] შალვა შერაზადიშვილსია, იხ. ლუჟერა ჩიკვილაძეს იგი შემოხვდომია კაჭარიძისათვის ცხენის წართმევის დროს. მისი სისხლის ფასი აილეს შალვა, გიორგი, ქველ და ქავთრ შერაზადიშვილებმა (1584-1510 ნნ.] ქმ. 647).

შერაზადიშვილი მამ[ა]ჩა – [სახლიკაცი] ვახტანგ შერაზადიშვილისა, იხ., ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ვახტანგ, იხ., ჩალაგა, გიგანია, ქავთარა, თვალია, მამია (XV-XVI სს. ქმ. N649). ი ყ ი დ ა: თავისი განაყოფებისაგან ვენახი, რის საფასურადაც გადაიხადა: ერთი ძროხა, თორმეტი რკინის პური, ორი წყვილი ფარი, ერთი თოხი, სამი რკინის მარილი, ერთი კოზაკი (XV-XVI სს. ქმ. N649); დიდი შიმშილობის დროს ივანა მხალითელისაგან – ზედა ვაკეს ყანა და საფასურად მისცა ერთი ხარი, ერთი ქვაბი და ორი ტომარა პური (XV-XVI სს. ქმ. N 648).

შერაზადაშვილი მამია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]: ვახტანგ შერაზადიშვილისა,იხ., მამაჩა შერაზადიშვილისა, იხ.

შერაზადიშვილი ქავთარა (ვარ. ქავთარ) – [ძ მ ა] შალვა შერაზადიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]: ვახტანგ შერაზადიშვილისა, იხ., მამაჩა შერაზადიშვილისა, იხ.

შერაზადიშვილი ქველ – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: შალვა იხ., ცოტნია და ბევროზა; გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: მამაჩა, ჩათაგა, გიგანია, ქავთარა, თვალია, მამია. ბეჟან

იაშვილის და მისი შვილების თავმდებობით მ ი ჰ ყ ი დ ა თავის განაყოფებს თავისი ვენახი და აილო ფასი: ერთი ძროხა, ერთი კოზაკი, თორმეტი რკინის პური, ორი წყვილი ფარი, ერთი თოხი და სამი რკინის მარილი (XV-XVI სს. ქმ. N649).

შერაზადიშვილი (ვარ. **შერაზანისშვილი**) **შალვა** – ჭარელიძის აზნაურიშვილი. ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: გიორგი, ქველ, ქავთარ და ივანე. ლეჟერა და მარუშიან ჩიკვილაძეებს მათთან სტუმრად მისულ კაჭაძისათვის ცხენი ნაურთმევიათ, რის დროსაც შემოკვდომიათ ივანე შერაზადიშვილი. შერაზადიშვილებს ჩიკვილაძეები დაურბევიათ და გადაუწვავთ. ალექსანდრე მეფისა და დარბაისელების: ვარდან იაშვილის, გიორგი გარაყანიძის, როსტევან ფურთუხიძის, მანოელ კანაჩაძის და ნავროზა თულაშვილის მონაწილეობით, ძველი სიგელის საფუძველზე დაუდგენიათ შერაზადიშვილების სისხლის ფასი – „ექვსა ოცჯერა ოცი ათასი და ათი ათასი " (sic)ძველი კირმანეული თეთრი. ლეჟერა ჩიკვილაძემ შერაზადიშვილებს გადაუხადა სისხლის საფასური: ველეფას საყდარი მისი შესავალით და სასაფლაოთი, ცრხა გლეხი: კეკნაძე, გურკინაშვილი, გამრეკელაშვილი, მახარებელიშვილი, ზაქარიაშვილი, კუტუშიძე, ივანაძე, ოქროძე და დაფქუეთას – თაჴვაძე მამულით; მისცა აგრეთვე, ათი ტანი აბჯარი, თექსვმეტი ცხენი და ჯორი, სამი ათასი, რვა კაცის საზიდავი ქვაბი, მრავალი ხარი და ძროხა, ერთი საგლეხო და კორტანას ჩიკვილაური ყანა ([1484-1510]. ქმ. N647).

შერაზადიშვილი შალვა – ჰყავს ძ მ ე ბ ი დავით და ვიშნა. დავით სამსონიშვილისაგან შიმშილობის დროს ი ყ ი დ ა ყანა (XV-XVI სს.ქმ. N650).

შერაზადიშვილი შოშკა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი თვალია. მ ა ს უწყალობა ბა[ა]კა იაშვილმა ვახნისის მიწის მეოთხედი (XVII ს. ქმ. N1025).

შერაზადიშვილი ჩალაგა (ვარ. **ჩათაგა**) – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვახტანგ შერაზადაშვილისა, იხ. მამაჩა შერაზადაშვილისა, იხ.

შერაზადაშვილი ცოტნია – [ძ მ ა] ქველ შერაზადაშვილისა, იხ.

შერანაშვილი – მ ი ს ი ვენახიდან კულუხი ერგებოდა ელისბარს (XVII ს. Sd-1924).

შერანაშვილი მირიმანა – მ ო წ მ ე: შუა ბოლნელ რევაზას მიერ ბაინდურ გოგიბასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (683 წ. III. 1450-9/15).

შერგელაია მამაში – მ ი ს ი ვალი ემართა გამახადი კაკაჩიას, იხ. რადგან მევალე ვალს არ უბრუნებდა, საქმე გაარჩიეს კაცია ჩიქვანმა, საუსტან შარვაშიძემ და მურზაყან ამჩაბაძემ. გაირკვა, რომ კაკაჩიას ვალის გადახდა არ შეეძლო, რის გამოც მისმა შვილმა გაუზიმ დადო ორი სასახლე. ესეც არ აღმოჩნდა საკმარისი. ამიტომკაკაჩიამ კიდევ დადო ხატის კლიტე „არჩივი" ([1690 წ.] სმ. I. 248-249).

შერგილა[ა]ნი // შერგილასშვილი // შერგილაშვილი

შერგილასშვილი – მაგნაკორნას მცხოვრები გლეხი. ამილახორმა ხიმშია აბულეთისძემ ი გ ი მამულით თავის საალაპედ შესწირა სვეტიცხოველს (1405 წ. IV. 13. 1449-1510); მ ი ს ი შეწირულება გიორგი მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448-5016); დომენტის კათალიკოსობის დროს [სვიმონ] მეფემ ძაგნაკორში მ ი ს ი მამულის შეწირულება განუახლა სვტიცხოველს ([1556-1560 წწ.] 1449-1312; [1559 წ.] XII. 1. Hd-8712).

შერგილაშვილი – იოსებ ტფილელმა ბერუა ბედუსშვილს უბოძა სიონის ღვთისმშობლის ქულბაქი, რომელიც მ ი ს ი ქულბაქის პირდაპირ მდებარეობდა ([1661-1688 წწ.] 1449-1815).

შერგილაშვილი ასატურა – თბილისს მცხოვრები. ი გ ი და შაჰასლანა შერგილაშვილი ბაგრატ მეფემ უწყალობა თავის რძალს – ანას და ბატონ თინათინს (1618 წ. IX. 11. Hd-13105).

შერგილა[ა]თ ასატურა – მ ო წ მ ე სარქისას მიერ არაქელა ბეგიჯანაშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1641 წ. 1448-2939).

შერგილა[ა]თ ასტურა – მ ო წ მ ე ახპერჯანას მიერ სარქისასათვის მიცემული მამულზე უდაობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. Qd-4991).

შერგილაანთ ბაიოსოღულა – მ ო წ მ ე ქიტუნა მახარაშვილის მიერ ვარპეტ ხეჩატურაშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. VIII. 15. 1448-4211).

შერგილასშვილი ბაღდასარა – შ ვ ი ლ ი დავითა შერგილასშვილის,იხ.

შერგილასშვილი გასპარა – შ ვ ი ლ ი დავითა შერგილასშვილისა, იხ. მ ი ს ი შეწირულობა გიორგი მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448-5016).

შერგილასშვილი გოგინა – შ ვ ი ლ ი დავითა შერგილასშვილისა, იხ.

შერგილაშვილი დავითა – 1668-[1693] წწ. ნა ც ვ ა ლ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბაღდასარა, მელქოა, გასპარა, გოგინა; შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოსეფა, ფარსადანა. მ ი ჰ ყ ი დ ა მეჩახჩურე გოშპარაანთ გასპარას აბესალამაანთ ხ[ო]ჯინასაგან ნასყიდი ქულბაქი, რომელიც ხოჯა ბარხუდარასა და ყაიბულას ქულბაქების და მანთაშას სახლის მეზობლად მდებარეობდა ([1689-1693 წწ.] Hd-13011); მ ო წ მ ე ნორაშნის ხუცეს ტერ-მიკიჩას მიერ მანაველა ჯულელისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VI.1. Qd-283-5).

შერგილაშვილი ვარსიმა –პაატა აბაშიძემ ი გ ი შესწირა კაცხის ეკლესიას და დააკისრა გამოსაღები: ოცი ათიანი [კოკა] ღვინო, ერთი გობი საფერე, ოცი თეთრის საკლავი ან მის ნაცვლად ოციანი; ათიანი [კოკა] ღვინო, რვა ქათამი, ერთი საპურობო, ბურვაკი, ორი ფოხალი ღომი, ერთი შაურის გოჭი, საბატკობო, ორი სართლო ქათამი, ერთი კოდი ქერი, ოცდაორი კვერცხი ([1684 წ. სკ. III. 52-57).

შერგილათ ზაქარა – ჰყავს ძ მ ა ხეჩატურა. მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა ასატურ ხუბიარასშვილის მიერ სოღურაანთ მამიჯანასშვილ ფასუასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X. 15. 1450-5/182).

შერგილაშვილი თანდილა – გოდერძა ირყაულასშვილისაგან საცხენისში ი ყ ი დ ა ერთი დღის მიწა (XVII ს. I ნახ. 1450-15/39).

შერგილასშვილი იასე – მ ო წ მ ე იოსებ ბეგაშვილის მიერ შიო ქუბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-9549).

შერგილაანთ მელქოა – მ ო წ მ ე ვახტანაათ ნასყიდას მიერ პაატაბეგისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. X.27. 1450-21/9).

შერგილასშვილი მელქოა – შ ვ ი ლ ი დავით შერგილასშვილისა, იხ.

შერგილაანთ (ვარ. **შერგილაანთ ასატურაშვილი**) **ოსეფა** – 1690-1699 წწ. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: დოლმაზა ზურიკასშვილის მიერ ბერუა დაიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. 1450-53/210); ნაზარა ხატიაშვილის მიერ წინწყაროელ ბეროა დაიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 1450-53/209, ქაიხოსროვანთ ოჰანას მიერ თავის ბიძაშვილ ქაიხოსროვანთ ასლამაზისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IV. 20. 1448-275).

შერგილასშვილი ოსეფა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი დავით შერგილასშვილისა, იხ.

შერგილაშვილი პაპინა – ნაცვალი. მ ო წ მ ე სოლალა ულანცაშვილის მიერ სულხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IV. 1. 1450-28/248).

შერგილაანთ როსტომა – მ ო წ მ ე სოღრანთ მამიჯანას მიერ მელიქ შერმაზანასათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. V. 24. 1448-320).

შერგილასშვილი ფარსადა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი დავით შერგილაშვილისა, იხ.

შერგილს[ან]თ ყაზარა – მ ო წ მ ე ქაფანაკათ ზურაბასშვილ ფარსადანას მიერ ბაღდადათ თათოსასათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. VIII. 24. 1450-50/205).

შერგილაშვილი შაჰ[ა]სლანა – თბილისს მცხოვრები. ი გ ი და ასატურ შერგილაშვილი ბაგრატ მეფემ უწყალობა თავის რძალ ანას და ბატონ თინათინს (1618 წ. IX. Hd-13105).

შერგილათ შაჰასლანიშვილი შენმაზანა – მ ო წ მ ე გოგინა შარუაშვილის მიერ თავისი ძმებისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. IX. 18. 1450-51/243).

შერგილანთ შერმაზანა – მ ო წ მ ე დურმიშა დაუთაშვილის მიერ მამუკასათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. IV. 15. 1448-1087).

შერგილათ შერმაზანა – მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა ასატურ ხუბიარაშვილის მიერ სოღრუანთ მამიჯანასშვილ ფასუასათვის მიყიდულ სახლებს (1699 წ. X. 15. 1450-5/182).

შერგილანთ ხეჩატურა – ძ მ ა შერგილ[ა]ნთ ზაქარასი, იხ.

შერგილაძე მათე – შ ვ ი ლ ი ჯაკვა შერგილაძისა, იხ.

შერგილაძე ჯაკვა – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ი მათე. ბაგრატ მეფემ მ ა ს გაუჩინა სისხლის ფასი – 200 ათასი კირმანეული ძველი თეთრი (1555 წ. III. 29. Qd-1317).

შერმაზა – ქინძათში მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ა თანდუა, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

შერმაზან – მონაწილეობა მიიღო ზაალ, გურასპ, ყანდურალ და ანდერმან ჩოლაყაშვილების სამამულე დავის გარჩევაში ([1514-1578 წწ.] 1449-248).

შერმაზან – ურიაყოფილი. მ ო წ მ ე არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ ბართლომე შეშაბერიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1603 წ. IV. 8. 1448-5432).

შერმაზან – ძ მ ა ფოცხვერასი, იხ.

შერმაზან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ელიასი, იხ.

შერმაზან – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: თაყინა ჯუტ-არაქელასშვილის მიერ ეპისკოპოს ტერ-ანდრიასა და ტერ-ფასელ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Hd-1567).

შერმაზან – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა მოურავ [გიორგი სააკაძესა] და ქაიხოსრო ჯავახიშვილს შორის დადებულ დავის გადაწყვეტილების წიგნში: მ ა ს, მიტროპლიტს და ნოდარს დაუშლიათ ქაიხოსრო ჯავახიშვილისათვის, რომ მოურავეთან მისი დავა გაებჭო მოურავის დედას – თამარს (1620 წ. IV. 15. Hd-6259).

შერმაზან – [შ ვ ი ლ ი] ივანესი, იხ.

შერმაზან – შ ვ ი ლ ი გაგულასი, იხ.

შერმაზან – შაეერდ ჭიაურელის ნაყმევი. ი გ ი თეიმურაზ მეფემ უწყალობა შანშე ჩოლაყაშვილს (1642 წ. IV. 13. Hd-2197).

შერმაზან – 1645-1688 წწ. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: საკას და ჰანას მიერ ტერ-დავითასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. III. 1. გუჯ. 174), ფანასკარტელ ციცი ციციშვილის მიერ მეუნაგირე შაბანასათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1658 წ. III. 1. Hd-9653), სიმონ ეტიფონეშვილის მიერ პაპია ჭყოპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Ad-1644), ბაბინა მილიტოლმასშვილის მიერ მირიან და ელიზბარ ანდრონიკასშვილებისათვის მიცემული სუელწური მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. I. 20. Sd-16ა), შერმაზანის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. IX. 4. 1450-22/122), ზაქუტა ფილიპ[ა]შვილის მიერ ბეჟუა ვეფხიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Hd-2377), ვახტანგაათ ნასყიდას მიერ პაატაბეგისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. X. 17. 1450-21/9), დათუნა შატბელაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანიშვილისათვის მიცემული მიწის

ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XII. 15. 1450-49/110), პაპუნა შატბერასშვილის მიერ ასატურა გულიშამბარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისას (1683 წ. 1450-49/119), ნასყიდა შანშიაშვილის მიერ ზურაბ შანშიაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Hd-6112), თამაზას მიერ თევდორე ადუასშვილისათვის მიცემული ტინის ხიდში მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. III. 5. გუჯ. 171-172), ზა[ა]ლ [ლ]ალაშვილის მიერ მამულა ჭუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII. 1. Hd-6107).

შერმაზან – გიორგი სანჯარაშვილმა მეჯორეთუხუცეს მაჰმადას მიჰყიდა სახლი მ ი ს ი სახლის მეზობლად (1646 წ. ახლო. 1450-53/120).

შერმაზან – „ძველი მელიქის შვილი". მ ო წ მ ე ბასილი ტოტუაშვილისა და მანდენა მანდენაშვილის დავის გარიგებისა აჯაბნუასშვილებთან (1648 წ. Qd-503).

შერმაზან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ამირალასი, იხ.

შერმაზან – მერიქიფეთუხუცესი. იყო მ ო ფ ი ც ა რ ი მამუჩი ჭავჭავაძესა და წინა საგარეჯოელთა შორის მიწაზე დავის გარჩევისას (1654 წ. I. 2. 1449 -2658).

შერმაზან – მ ი ჰ ყ ი დ ა ხოჯა ბეჰმუდას თავისი სახლის წინ მდებარე ადგილის ნახევარი (1662 წ. IX. 2. 1450-22/122).

შერმაზან – მ კ ე რ ვ ა ლ ი. ჰყავს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი თამაზა, შ ვ ი ლ ი თამაზა. თავის ბიძაშვილ თამაზასთან ერთად მამული მ ი ჰ ყ ი დ ა წინამძღვარ კოზმანას (1662. XI. 4. Hd- 3029).

შერმაზან – შ ვ ი ლ ი მაღრა[ა]ნის ნაცვალ მამუკასი, იხ.

შერმაზან – 1662-1689 წწ. შუა ბოლნისის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხეჩატურა (1671 წ. 1450-14/16). მ ო წ მ ე: ჯანია ვართანაშვილის მიერ შანშიაშვილ-პაპიაშვილ ზალიასათვის მიცემუი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. IV. 3. 1450-10/32), შერმაზან ხურდაყულაშვილის მიერ ბოლნელ ეპისკოპოს იოსებისათვის მიცემული უკანონოდ მითვისებული მამულის დაბრუნების წიგნისა (1667 წ. IV. 1. 1449-1805), დავით ტერტერაშვილის მიერ ადუა არეშიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X. 17. 1450-14/16), პაპუა ყამაზაშვილის და გიგოლა ფირველაშვილის მიერ გიორგი ყაფლანიშვილისათვის მიცემული ხოდაბუნის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. IV. 10. Hd-6083), ზაქუმ ზაქუმიშვილის მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. Sd-537), შიოშ ბარათაშვილის მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VII. 1. Hd-13106), დავით უდუბეგაშვილის მიერ კახ დათუნასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. III. 3. Hd-1749), ვერანა ზეგალაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. ახლო Hd-1779), ჯანია ვართანაშვილის მიერ

ზალინა შანშიაშვილ- პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-5/57).

შერმაზან – 1971-1680 წწ. მესხი (1671 წ. I. 6.1449-1814); თბილელის ყმა, ქალაქს მცხოვრები (1675 წ. II. 24. 1450-5/42). ჰყავს შვილები: ზურაბ, პეტრე. ელისე თბილელის დროს ი გ ი ეყმო სიონის საყდარს, შეიძინა სახლ-კარი. ელისე თბილელმა ი გ ი გაათავისუფლა ბაჟისაგან (1671 წ. I. 6. 1449-1814); მ ო წ მ ე სვიმონ სულხანიშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. VI. 22. Ad-948); მ ი ს ი შწირულება ერეკლე მეფემ დაუმტკიცა სიონის საყდარს (1688 წ. 1499-2682).

შერმაზან – მ ე ჯ ო გ ე. მ ო წ მ ე ფინეზას მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

შერმაზან – შ ვ ი ლ ი ნასყიდასი, იხ.

შერმაზან – სამთვროს დ ე კ ა ნ ო ზ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ი ნიკოლოზ. მ ო წ მ ე ლომინ ეგაძის მიერ ავთნდილ ნასყიდაშვილის ათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1448-2241).

შერმაზან – ძ მ ა ესტატესი, იხ.

შერმაზან – კალაურში მცხოვრები, ხაბაზის შ ვ ი ლ ი, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

შერმაზან – ალს მცხოვრები, საყდრის ყ მ ა. მ ო წ მ ე ანანია ქიტუასშვილის მიერ ოჰანა ყავარდელაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. X. 27. Hd-13130).

შერმაზან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იოვანესი, იხ.

შერმაზან – მისი ყმა გიორგი იყო მოწმე მეხრიანთ გიორგის მიერ ხუციანთ იოვანესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV. 27. 1450-3/174).

შერმაზან – 1693-1700 წწ. ქიზიყის ა ს ი ს თ ა ვ ი. ჰყავს ძმები: ზურაბ, პაპუნა, ჯიმშიტა; შვილები: ავთანდილ, ყიასა. ნაზარალიხანმა მ ა ს დაუმტკიცა ქიზიყის ასისთვობა, სხვა სახელოები და სარგო (1693 წ. VIII. 26. 1448-54); ნაზარალიხანთან ერთად მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ბოდბის წმ. ნინოს მონასტრის ყმა-მამულისა და გამოსაღბის განწესებაში (1700 წ. 1449-1461).

შერმაზან – მ ო წ მ ე ყორღანიანთ ფირალის მიერ ხეჩუათ ბალდასარაშვილისათვის მიცემული სავენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. X1. 20. 1450-19/11).

შერმაზან – მელიქი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ქაიხოსრო, სულხან, თამაზ. ძმებს ე დ ა ვ ე ბ ო დ ა მამულზე. დავა გაარჩიეს ზურაბ ყაფარაშვილმა და ტერასატურამ. მათი გადაწყვეტილებით, შერმაზანს ძმებისათვის უნდა დაეთმო მათი წილში ნარგები მამული ([1699 წ. ახლო]. Hd-13043ბ).

შერმაზან – ნ ა ც ვ ა ლ ი. ერთი კომლი. ერეკლე მეფემ ი გ ი დაასახლა ჭალაანში, შესწირა ალავერდის წმინდა გიორგის და უწყალობა მისგანვე შეწირული ათი კომლის ნაცვლობა (1699 წ. II. 25. 1449-1852).

შერმაზან – მაღრანს მცხოვრები. მჭედელი. მ ი ს ი შვილის ნასახლარი და სასახლის ადგილი ნაზარალიხანმა უწყალობა ზურაბ ნათაანიშვილს (1699 წ. VII.15. 1449-1229).

შერმაზან – ანაგის ქ ე მ ხ ა. მაზარალიხანან ერთად გაარიგა ბოდბის წმინდა ნინოს ყმა-მამულისა და გამოსაღების საქმე (1700 წ. 1449-1461).

შერმაზან – კასპს მცხოვრები, დალაქი, ამილახვრის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შერმაზან – მ ა ს უწყალობა გიორგი მეფემ ერთი კომლი და საკომლო, რომელიც როჭიკაშვილს ეკავა ([1676-1709 წწ.] Hd-14983).

შერმაზან – ფ ა რ ე შ თ უ ხ უ ც ე ს ი. იხსენიება გ ა მ რ ი გ ე დ უცნობი პირის მიერ იესესათვის დადებულ პპირობის წიგნში ([1688-1703 წწ.] Hd-15090).

შერმაზან – თეალთუბანში მცხოვრები, ხ უ ც ე ს ი. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703]Hd1636).

შერმაზან – კარაპეტასთან და ზურაბასთან ერთად უცნობ პირს მ ი ჰ ყ ი დ ა ხუთი დღის მიწა (XVII ს. Hd-15006, ფრაგმ.).

შერმაზან – მას ნილში რგებია გიორგი თადელაშვილი და შერმაზან ხუციშვილი (XVII ს. Qd-1035).

შერმაზანა – 1646-1664 წწ. ნ ა ც ვ ა ლ ი. მ ო წ მ ე: გულიფაშაანთ ხუდადაშვილ ზურაბას მიერ ჩითახაანთ მირეელასშვილ ფირსადანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IV. 9. 1450-57/5), ოლქათ ყალაბეგაშვილ ყულიას მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IV. 10. Hd-13005), შანაზარ მურაჩაშვილის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1646 წ. IV. 10. 1450-53/97), დათუნა სოლაღაშვილის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1651 წ. VI. 10. 1450-53/92), მანდენაანთ მამუკას მიერ ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1448-1496); ბაინდურა სულხანისშვილის მიერ ხოჯა ბებუთასათვის მიცემული ნაიონჯარის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. II. 4. 1450-22/61), ხოჯა ბებუდას მიერ სევანის ანაპატისათვის მიცემული ქულბაქის შეწირულების წიგნისა (1658 წ. III. 1. Hd-9653), ფანასკერტელ ციცი ციციშვილის მიერ მეუნაგირე შაბამასათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1658 წ. III. 1. Hd-9653), გოგინა თამამშაშვილის მიერ ზარაფთუხუცეს ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III. 21. 1450-22/208), პაპოა ხევოასშვილის მიერ ზარაფთუხუცეს ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IV. 27. 1450-22/119), ასლანის მიერ ეჩმიაძინის ეკლესიისათვის მიცემული ქულბაქების შეწირულების წიგნისა (1664 წ. III. 18. 1450-21/47).

შერმაზანა – 1683-1692 წწ. ქართველი, მოქალქე. მ ო წ მ ე: ტოტიანთ ბაინდურასშვილ ბეროას მიერ ქალაქის მოურავ [მანუჩარისათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII. 1. Hd-13696), ყანყუზარა[ან]თ მირაქას მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. VII. 24. 1448-2944), კუმელ ნავროზაანთ როსტომას მიერ მოქალაქე გედოაანთ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 20. 1450-47/27), ფარემუზ ჯავახიშვილის მიერ თამაზ ნინიაშვილისათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII. 10. 1450-35/22), ვეძელ მეხარანთ გიორგის მიერ წოდორელ ხუციანთ მარკოზასშვილ იოვანესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV. 27. Sd-64), მეხრიანთ გიორგის მიერ ხუციანთ იოვანესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV. 27. 1450-3/174), არაქელა მურადაშვილის მიერ ალელ იარალი ბაისოღულაშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 24. 1448-91).

შერმაზანა – მ ო წ მ ე ბეჟუა რამაზიოსშვილის მიერ ნონია მაკარისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. IV. 3. 1450-34/192).

შერმაზანა – მეარყე. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მელქუა, ისმეილა, გასპარა. ბატონ გიოგის დასტურით, ი ყ ი დ ა სარქის ხეჩუაშვილისაგან „არანის გავარში" დღენახევრის მიწა (1688 წ. XI. 1. 1450-5/51).

შერმაზანა – მისი შეწირულება ერეკლე მეფემ განუახლა

შერმაზანა – შ ვ ი ლ ი ევანეზასი, იხ.

შერმაზანასშვილი// შერმაზანაშვილი

შერმაზანაშვილი – ქინძათს მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდეგი. Qd-7014).

შერმაზანაშვილი ავთანდილ – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შერმაზან შერმაზანაშვილისა, იხ.

შერმაზანაშვილი ბეგთაშა – 1696-1700 წწ. მ ო წ მ ე: თამაზას მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IV. 5. Hd-1771), მანთაშას მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Hd-10246).

შერმაზანასშვილი ბეჟანა – შ ვ ი ლ ი გიორგი შერმაზანასშვილისა, იხ.

შერმაზანაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ყარახანა შერმაზანაშვილისა, იხ.

შერმაზანასშვილი გიორგი – გორს მცხოვრები. ჰყავს ძ ე ბ ი: ხოსინა, ფირაბუდახა, ნაზარა; შ ვ ი ლ ე ბ ი: შერმაზანა, ბეჟანა, დავით. ი ყ ი დ ა გორელ ფასუასაგან ხულა მისი ქვევრებით (1690 წ. IX. 15. გსიემ-1992).

შერმაზანაშვილი დავით – შ ვ ი ლ ი გიორგი შერმაზანაშვილისა, იხ.

შერმაზანაშვილი მელიქსადეგ – მ ო წ მ ე ავთნდილ მირიმანიძის მიერ მდივან გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 11. Hd-403).

შერმაზანაშვილი მელქოა – მ ო წ მ ე ასატურ ხუბიარასშვილის მიერ სოღრუაანთ მამიჯანასშვილ ფასუასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. X. 15. 1450-5/182).

შერმაზანაშვილი მირზა – ბ ი ძ ა შერმაზან შერმაზანაშვილისა, იხ.

შერმაზანასშვილი ნაზარა – ძ მ ა გიორგი შერმაზანაშვილისა, იხ.

შერმაზანასშვილი პაპუა – მ ო წ მ ე დავით აბაშიშვილ-ბარათაშვილის მიერ მეშარბათე სეხნია არეშისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-14/13).

შერმაზანასშვილი პაპუა – 1688-1690 წწ. პატარა სახუნდარს მცხოვრები. მ ო წ მ ე: ზემო ბოლნელ დუშია შაველდაშვილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. X. 11. 1450-7/5), ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 7. 1450-10/15).

შერმაზანაშვილი სულხან – შ ვ ი ლ ი ყარახანა შერმაზანაშვილისა, იხ. იავანგულაშვილი სულხან

შერმაზანაშვილი ფასუა – მ ო წ მ ე ყარახანა შერმაზანაშვილის მიერ გასპარა ქოჩინასშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IX. 17. 1448-1940).

შერმაზანაშვილი ყარახანა – იხ. იავანგულაშვილი ყარახანა

შერმაზანაშვილი ფირაბუდახა – ძ მ ა გიორგი შერმაზანაშვილისა, იხ.

შერმაზანაშვილი შერმაზან – ჰყავს ბ ი ძ ა მირზა, ბიძაშვილი ავთანდილ. ჯაჰანბანუმ დედოფალმა მ ა ს უწყალობა ჯანას მამული ჭრეშში (1628 წ. II. 1450-36/134).

შერმაზანაშვილი შერმაზან – შ ვ ი ლ ი ყარახანა შერმაზანაშვილისა, იხ. იავანგულაშვილი შერმაზან

შერმაზანაშვილი შერმაზანა – შ ვ ი ლ ი გიორგი შერმაზანაშვილისა, იხ.

შერმაზანაშვილი ხოსინა – ძ მ ა გიორგი შერმაზანაშვილისა, იხ.

შერმაზანაშვილი ხოსიტა – 1619-1623 წწ. მ ო წ მ ე: ბაბუჩას მიერ შიოშ სოლაღაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. Sd-735), ოვათელას მიერ შიოშ სოლაღაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის ბწიგნისა (1623 წ. IX.28. 1450-28/195).

შეყელა – მ ო წ მ ე გასპარა დარისპანაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ბაინდურასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680-იანი წწ. XI. 1. 1450-9/24).

შეყრილასშვილები – გორისას მცხოვრებნი, სამი კომლი, ლევან აბაშიძის კუთვნილი ყმები. ბაგრატ მეფემ ისინი უწყალობა ქაიხოსრო წერეთელს ([1660-1681 წწ.] Sd-516).

შეშაბერიძე – როსტომ მეფემ მერაბ ყორღანაშვილს დაუმტკიცა ურიაყოფილ ალმასას მამული, რომელიც მდებარეობდა შეშაბერიძის ზემოთ (1635 წ. IX. 10. Qd-2432).

შეშაბერიძეები (ვარ. **შუშაბერიძეები**) – კავთისხევში მცხოვრებნი. გიორგი მეფემ მ ა თ გადასახადებისაგან გაუთავისუფლა ყმები: დათუნა სოზიასშვილი, ბერიკა მგელიტაშვილი, სეხნია [მგელიტაშვილი] და გიორგი მამუკაშვილი (1679 წ. Hd-1968); ჰქონდათ სამამულე დ ა ვ ა პაპუა [მაღალაძესთან]. კავთისხევის მამასახლისმა გიორგიმ სადავო მიწები მიაკუთვნა პაპუას (XVII ს. 70-იანი წწ. 1450-29/165).

შეშაბერიძე ბართლომე – 1588-1603 წწ. ჰყავს ძ მ ა ძამა. სვიმონ მეფემ ი გ ი გაათავისუფლა გამოსაღებებისაგან და დაუტოვა მხოლოდ მსახურობის ვალდებულება (1588 წ. 12. 4075); არდაშელ სოლაღაშვილისაგან ი ყ ი დ ა მიწა (1603 წ. IV. 8. 1448-5432).

შეშაბერიძე ბატატი – შ ვ ი ლ ი სოზია შეშაბერიძისა, იხ.

შეშაბერიძე დათუნა – შ ვ ი ლ ი სოზია შეშაბერიძისა, იხ.

შეშაბერიძე მამუკა – ეცილებოდა სახლთუხუცეს პაპუა [მაღალაძეს] მიწაზე. დავის გადაწყვეტილების შედეგად მას ერგო

შეშაბერიძე ნასყიდა – [1606]-1630, [1658] წწ. მცხოვრები კავთისხევს. ჰყავს ძ მ ა სორაბან (1630 წ. 1448-5431). სვიმონ მეფემ მას კავთისხევში უწყალობა დიასახლის ფოციაურის ნაოხარი მამული (1630 წ. 1448-5431), ლუარსაბ მეფემ განუახლა თარხნობა ([1606-1615წწ.] Hd-4075ბ), სვიმონ მეფემ – ადრე სვიმონ მეფის ბართლომე შეშაბერიძისათვის მინიჭებული თარხნობა (1633-1658 წწ. Hd-4075ბ).

შეშაბერიძე ნიკოლოზ – შ ვ ი ლ ი სოზია შეშაბერიძისა, იხ.

შეშაბერიძე სოზია – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: დათუა, ბატატი ნიკოლოზ. მოძღვარ მათეოზ მოსესშვილს მიჰყიდა ვენახი, რომელიც მგელიტას და ქავთარაძის მიწებს ესაზღვრებოდა (1657 წ. 1450-38/125).

შეშაბერიძე სორაზან – ძ მ ა ნასყიდა შეშაბერიძისა, იხ.

შეშაბერიძე ძამა (ვარ. **ძამსა**)– ძ მ ა ბართლომე შეშაბერიძისა, იხ.

შეშერაშვილი ელისე – მ ო უ რ ა ვ ი. მ ო წ მ ე ფარეშიშვილ დემეტრეს და გიორგი სეფონიასშვილის მიერ ნარიბეგა სპანდიერასშვილისათვის მიემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. I. 1. 1450-33/232).

შეხმასურიშვილი – სახლთუხუცეს პაპუნას და ცოცი [ციციშვილებს] შორის დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია: თუ პაპუნა [ციციშვილი]დაიფიცება, რომ ი გ ი და მწყერაძე მათი მამულებით ბოსლეთსა და ქუენაფლაზში ციცის სახლს ნაძალადევად ეჭირა, მაშინ ეს მამულები პაპუნას დარჩებოდა (XVII ს. შუა ხან. Hd-972).

შვანგირაძე – გუშტიბს მცხოვრები. ალექსანდრე მეფემ ორი შ ვ ა - ნ გ ი რ ა ძ ე უწყალობა აზნაურიშვილ ეზია იოსელიანს (1658 წ. ახლო. Hd-17742).

შვანგირაძე – გუშტიბს მცხოვრები გლეხი. მერაბ წულუკიძემ ი გ ი შვილებით და შვილიშვილებით შესწირა ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს ([1660-1676 წწ.] 1448-1525).

შვანდირასშვილი პაპუნა – კაველათელი. მ ა ნ მისცა პირობა [ნიკოლოზ] კათალიკოსს, რომ თუ მოხისიდან პაატა ჯ[ა]მასპაშვილი აიყრებოდა, მაშინ სანაცვლოს მიართმევდა (1686 წ. 1449-2680).

შვანქირია ინალუხუ – ლევან დადიანმა ი გ ი შესწირა ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს და გაუკვეთა გადასახადი (1628 წ. Sd-2904).

შველაძე იოსებ, იმარინდო-ყოფილი – ჰყავს თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ანასტასია. შესწირა თისლის მონასტერს საალაპედ ჭინჭიხთა ყანა, რომელიც მდებარეობდა ქაროზანიძის და ლალას ყანას შუა (XIV-XV სს. Par. géorg. 4. 32r.).

შვენიერაძე – დავით ჟორჟოლაძის ნაქონი ორი კომლი. ი ს ი ნ ი ალექსანდინე მეფემ შესწირა გელათის ღმრთისმშობელს და დააკისრა გადასახადები (1495 წ. Sd-2892).

შვენოანთ არუთინა – მ ო წ მ ე მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დილმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 19. Hd-10246).

შვენოანთ ოჰანა – მ ო წ მ ე ბალაბულან[თ] ჰაზოასშვილ საქოას მიერ ქეფინაანთ კარაპეტასშვილ არუთინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. VII. 20. Hd-3022).

შვიდაშვილი ბასილა – მ ო წ მ ე ნასყიდა მშვიდობაშვილის მიერ გივი ტლაშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. II. 2. Ad-2288-დ).

შვილია – მ ი ს ი ვენახი ნასყიდი ჰქონია სუმბატ ურდოელაშვილს, – აღნიშნულია გიორგი მეფის მიერ ვირშელ ზვიადისშვილისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში (1460 წ. I. 30. 1449-1171).

შვილია – მაღლაკს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა – თორმეტი კოკა ღვინო (1578 წ. H-626).

შვილობილიძე ბასილა – [1656]-1669 წწ. რკონში მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ - ლ ი კ ა ც ი] შაქარა. სვიმონ მეფემ ი გ ი შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობელს თავის საალაპედ (1606 წ. (sic)[1556-1600 წწ.] 1449-1777). ეს შეწირულება განუახლა მანგლისის ღმრთისმშობლის შაჰნავაზმა (1669 წ. 1449-1825ა).

შვილობილიძე ფოცხვერა – კრკონში მცხოვრები, ერთი კომლი. ი გ ი შეწირული ყოფილა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის. შემდეგ მიუსაკუთრებია მდივანბეგ როინ ჯავახიშვილს. შაჰნავაზმა ჩამოართვა მას და ხელმეორედ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობელს (1669 წ. 1449-1825); იხსენიება: სვიმონ ბატონიშვილის მიერ [მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის] ბოძებულ შეწირულების წიგნში – ის ჯერ სვიმონ მეფეს შეუწირავს ამ ეკლესიისათვის, შემდეგ შაჰნავაზს განუახლებია ეს შეწირულება (XVII ს. ბოლო. 1449-1931).

შეილებულაძე ფრიდონ – გრკონს მცხოვრები. სვიმეონ მეფემ ი გ ი მამულით შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1595 წ. VIII. 9. 1449-1557); იხსენიება: სვიმონ ბატონიშვილის მიერ [მანგლისის ღმრთისმშობლისათვის] მიცემული შენირულების წიგნში. ჯერ სვიმონ მეფეს შეუწირავს იგი მამულით მანგლისის ღვთისმშობლისათვის, შემდეგ შაჰნავაზს განუახლებია ეს შეწირულება (XVII ს. ბოლო. 1449-1931).

შვილობილიძე შაქარა – კრკონში მცხოვრები. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბასილა შვილობილაძისა, იხ.

შვილობულისძე მიქელა – კრკონს მცხოვრები. როინ და გოშფარ [ჯაყახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ნახევარი მამულით წილში ერგო როინს (1527-1558 წწ. Qd-605).

შიაუმბეგ – ს უ ფ რ ა ჯ ი. სასამართლო პროცესზე მ ა ნ დაადასტურა, რომ ჯალდამი და ღორისთავი მდივანბეგ ვახტანგ ორბელისშვილის საკუთრება იყო (1700 წ. Sd-2301).

შიბასძე – სუმბატ ურდოელასშვილის ყმა-გლეხი. გიორგი მეფემ დაუმტკიცა მ ი ს ი წყალობა სუმბატის შვილობილ ვირშელ ზვიადისშვილს (1460 წ. 30. 1449-1171).

შიდაისძე სალუქ – იხსენიება მძევლად სჩან მაოსბურასძის მიერ ჴადელთა ჯვრისათვის მიცემულ შენირულების დანერილში (A-222. 77v. 78r).

შივა – ენაგეთს მცხოვრები. მ ო წ მ ე სტეფანა მჭედლისშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. 1450-17/23).

შივასშვილი//შივაშვილი

შივაშვილი ალთუნა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ბერუა. მ ო წ მ ე რევაზ ყორღანაშვილის მიერ როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. 1448-2941).

შივასშვილი ბერუა – დ ა მ წ ე რ ი ამზა ყარახანაშვილის მიერ ედიშერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1512. 16. IV. 1450-16/129).

შივასშვილი ბერუა – მ ო წ მ ე პაატა ქოჩორასშვილის მიერ ქაიხოსრო ზაალისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. V. 1450-1/84).

შივაშვილი ბერუა – შ ვ ი ლ ი ალთუნა შივაშვილისა, იხ.

შივაშვილი დოლმაზა – მ ო წ მ ე ალიხან სააკაშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IV. 15. 1450-16/125).

შივაშვილი ერალა – ჰყავს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ნურალა. მ ო წ მ ე ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-17/34).

[შივაშვილი] ვახტანგა – მ ო წ მ ე ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-17/34).

შივაშვილი წურალა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ერალა. მ ო წ მ ე ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-11/34).

შივასშვილი სალმახან – მ ო წ მ ე გიორგი [ბარათაშვილის] მიერ ნასყიდა ყორღანაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-19/2).

შიკიანთი – მ ა თ მიწას ესაზღვრებოდა შერმაზან აბაზაშვილის მიერ ბერუა ავთანდილიშვილისათვის მიყიდული მიწა ([1690-იანი წწ.] 1450-16/102).

შილა – შიომღვიმის მინასტრის წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი. მ ი ს ი წინამძღვრობის დროს სვიმონ მეფემ მონასტერს განუახლა მისი კუთვნილი სფლების, სხალტბის და ნასტაგისის თარხნობა (1580 წ. IX. 8. 1449-1506).

შიმშონაშვილი დანელა – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

შიმშონაშვილი იოსებ – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

შინდაძე თევდორე – მ ო წ მ ე შიო წინამძღვრიშვილის მიერ დომენტი ბუნიათიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Sd-545).

შინდურიშვილი როსტომ – ახალქალაქში მცხოვრები. ი გ ი წილში ერგო ბეჟანს და ზაალს არჩიკაკას ფარდად (XVII ს. Hd-13301).

შინჯიკაშვილი – იყალთოს მცხოვრები. შ ი ნ ჯ ი კ ა შ ვ ი ლ ი ს ობოლი შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII ს. 1449-1841).

შიო // შიოშ

შიო – ქართლის კათალიკოს-პატრიარქი. 1440-1446 წწ. დოდორქის წინამძღვრისა და კრებულის თხოვნით, დოდორქის მონასტერს შესწირა თოლეჯის ქვეყანა და გაიჩინა მონასტერში ალაპი (1443 წ. ქრ. II. 225); მ ი ს ი კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ო ბ ი ს დ რ ო ს სვეტიცხოველს შესწირეს: ალექსანდრე მეფემ – თავისივე აშენებული სოფელი კუნელი, ერთი ზვარი და სამი გლეხი: მზეოსძე, ესაბრიშვილი, გაგელიშვილი (1441 წ. 1449-1520), ვარამ დიასამიძემ – საპატიოდ ყუიბისში მცხოვრები გლეხი ფერიაშვილი მისი მამულით (1443 წ. IX. 30. 1449-1632), ყუარყუარე [ჯაყელმა] – ქორდვაში მცხოვრები გლეხი სამხარაძე მამულით (1443 წ. XII. 1. 1449-1182), გიორგი მეფემ – ურდოელაშვილი და შალვაშვილი მამულებით (1446 წ. III. 7. ლაი H6. 2r-4r); ალექსანდრე მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს არმაზის ციხისა და ეკლესიის, მიწისა და ბაჟის

შენირულება (1442 წ. 1449-1522), ამავე მეფემ სვეტიცხოველს და გარეჯის უბანს – იმ მამულების შენირულება, რომლებიც ფაროდი ჭავჭავაძეს ჰქონდა მითვისებული (1438 წ. (sic)[1440-1442 წწ. 1449-553); დაამტკიცა: ალექსანდრე მეფის სიგელი მალის ამოკვეთის შესახებ (1440 წ. Hd-1368), ალექსანდრე მეფის მიერ მაკუჭასძეებისათვის მიცემული მცხეთიშვილობის წყალობის სიგელი (1441 წ. 1448-1976);

შიო – ქართლის კ ა თ ა ლ ი კ ო ს - პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი. 1482 წ. მ ი ს ი დასტურით მცხეთიშვილმა მისრი ედილაშვილმა თავისი ქალი მიათხოვა მღვდელ იოანე ჭარმაულს და სიძე იშვილა (14[8]2 წ. ქრ. II. 252-253); მას უწყალობებია იოანე ჭარმაულისათვის ჯერ ბერინასშვილის, შემდგომ ამბროსიძეთა ნაქონი სვეტიცხოვლის მამული ხატისწობენი (1505 წ. Hd-14681).

შიო – შოთა ზედგინიძემ დეკანოზი მარკოზ დედაბრიშვილი და მისი ძმები დაადგინა თავისი მამის საფლავის მწირველებად იმ პირობით, რომ, თუ შ ი ო და მისი შვილი დაბრუნდებოდნენ [ამავე მამულზე], მათაც უნდა ეწირათ ჟამი (1412 წ. ახლო. Sd-143ბ).

შიო – სასხორს მცხოვრები. მ ი ს ვენახს ესაზღვრებოდა ყულიას მიერ ტერტერა ეზიაშვილისათვის მიყიდული ვენახი (1544 წ. I. 10. 1448-9233).

შიო – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე დავით შატბერაშვილის მიერ ამისარგის ასვატურისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1546 წ. Hd-1575).

შიო – შ ვ ი ლ ი მცხეთის დეკანოზ ნათანაელისა, იხ.

შიო – გელათის მონასტერში ულუხან [ლორთქიფანიძის] წირვა-ალაპის ჩატარებისათვის მ ა ს უნდა მიეღო ორი თეთრი (1573 წ. 1448-3324).

შიო – ქვემო ლანუხს მცხოვრები. ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად ელმირზა ბატონიშვილიმა შესწირა სვეტიცხოველს (1580 წ. 1448-5527).

შიოშ – ჩხიქთის მამასახლისი. მ ო წ მ ე გოსტაშაბ ბარათაშვილსა და ოსიყმა ბუღლულაშვილს შორის ამლივის და ბუღლულეთის საზღვრებზე დავის განჩინების წიგნისა (XVI ს. Hd-1568).

შიოშ – მუსაიბი, პატრონი. მ ო წ მ ე დავით [მაღალაძის] მიერ მახარე ჩივაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1605 წ. 21. VIII. 1450-35/191).

შიო – კრკონს მცხოვრები, მღვდელი. მ ო წ მ ე შანშე ჯავახისშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. IV. 7. Hd-1656).

შიო – იმერელი. ზაალ ერისთავმა ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად უბოძა უცნობ პირს (XVII ს. 20-ანი წწ. 1450-29/140 ფრაგმ.).

შიოშ – მდივანი, „დარბაზის პატრონი“. იმერთა მეფემ გიორგიმ მ ა ს მოკითხვის წიგნი გაუგზავნა და სთხოვა დახმარებოდა იმ ოცი თუმანის

ალებაში, რომელიც მას პატრონ ბაგრატის (ბაგრატ-ხანის)ყმამ „დაუხარჯა“ ([1616-1619 წწ.] Hd-15019).

შიოშ (ვარ. **შიო**) – 1651-1685 წწ. მ ე ლ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი. იყო მ ო ფ ი ც ა რ ი მამუჩი ჭავჭავაძესა და წინა-საგარეჯოელთა შორის სამამულე დავის გარიგებისას (1654 წ. I. 2. 1449-2658); მ ო წ მ ე: წინოწმინდელთა და თვალელთ შორის სახოხბის ქალის გამო ატეხილი დავის გარიგების წიგნისა (1651 წ. V. 29. 1449-2657), ნადირა გოგაციძის მიერ სახლთუხუცეს პაპუა მალალაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-30/127), დომენტი კათალიკოსის მიერ ზაქარია ჭარმეულისათვის მიცემული გაყრის წიგნისა (1675 წ. VI. 5. 1450-2/177), ნიკოლოზ ბოლნელის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ღალის ამოკვეთის წიგნისა (1685 წ. X. 30. Hd-14178).

შიოშ – დედოფალ ნესტანდარეჯანის ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. იხსენიება როსტომ მეფის მიერ ყაფლან ბარათაშვილისათვის მიცემულ სამართლის წიგნში: მ ა ს დედოფალ ნესტანდარეჯანის დავალებით გაურჩევია ყაფლან ბარათაშვილისა და მისი განაყოფების დავა აბანოსა და ტანძიის მიწებზე (1651 წ. VIII. 30. 1450-38/30).

შიოშ – ბ ა ზ ი ე რ თ უ ხ უ ც ე ს ი. როსტომ მეფემ ბაზიერთუხუცეს ბარამ–ყულის გაუჩინა სარგოდ პირზე– თითო ცხვარი ისევე, როგორც შ ი ო შ ბაზიერთუხუცესს ჰქონია (1652 წ. 1461-3/35).

შიოშ – [ძ მ ა] ელიასი, იხ.

შიოშ – 1665-1696, [1703] წწ. შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი შიოშბეგისა (1669 წ. 1450-38/62), შვილი ყარაბუდახისა, იხ., ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ზაალ (1696 წ. 1450-38/62); მ ა ს ეჭირა ლუარსაბ ორბელიშვილ-იოთამისშვილის კუთვნილი კრეფის მიწა – ჩალის ციხე. ლუარსაბმა შ ი ო შ ს წარუდგინა ამ მიწაზე თავისი უფლებების დამამტკიცებელი საბუთები, გადაუხადა საფასური და მიწა დაიბრუნა (1696 წ. 1450-38/62); მ ა ს გაურიგებია იესეს დავა უცნობ პირთან ([1688-1703 წწ.] Hd-1590); ლუარსაბ იოთამიშვილ-[ბარათაშვილის] სამკვიდრო მიწა – ჩალის ციხე – ჟამთა ვითარებით ჩამოუჭრიათ კრეფისათვის და შიოშისათვის მიუციათ. ლუარსაბმა წარუდგინა მ ა ს ძველი სიგელ-გუჯრები და მოსთხოვა მიწის დაბრუნება. შ ი ო შ მ ა ძველ პატრონს მიწა ნასყიდობით დაუბრუნა (1696 წ. VI. 15. 1450-38/62).

შიო – 1669-1678 წწ. ხ ო ჯ ა. მ ო წ მ ე პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IV. 1. Sd-30), ესტატე [თუმანიშვილის] მიერ მდივან ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული ყმა–მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 15. Sd-12).

შიოშ – შ ვ ი ლ ი მამასახლის ფინეზასი, იხ.

შიო – 1669-1672 წწ. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ბაინდურ ვახტანგიშვილის მიერ ხოსიტა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. X. 11. 1450-17/13), ბედიას მიერ დავითგარეჯის წინამძღვარ პავლესათვის მიცემული ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1449-1858).

შიო – მ ო წ მ ე ნასყიდა ნონესშვილის მიერ ქიტიასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. II. 1450-32/282).

შიო – [დავით პარკაძის] ყ მ ა. მოწმე მამუკა პარკაძის მიერ დავით გარსევანიშვილისათვის მიცემული ნაწისქვილარი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XI. 1. 18. გსიემ 760/159).

შიო – ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. XV ს. II ნახ. მონაწილეობა მიიღო გარსევან სამაღანიშვილისა და მამუკას შორის დავის გარიგებაში (XV ს. II ნახ. 1450-29/142), მ ო წ მ ე: ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ პაპუნა ბარათაშვილ-გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1488-2942), ბაინდურ ერისთავის მიერ ოთია შაბურიშვილისათვის მიცემული ვენახის წყალობის წიგნისა (1698 წ. Hd-2362).

შიოშ – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა შიმშილანთ უბანზე შერმაზან [ყორღანაშვილის] მიერ ბერ [ყორრანაშვილისათვის] მიცემული სამი დღის მიწისა (1682 წ. 1450-19/15).

შიოშ – ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ი ს ი ნაქონი ყოფილა პაპია ყორხმაზაშვილი, რომელიც ბაგრატ ბატონიშვილმა უწყალობა სახლთუხუცეს ქაიხოსრო რატიშვილს (1688 წ. X. 17. Hd-8415ა).

შიო – [ძ მ ა] პაპუასი, იხ.

შიო – ბ ე რ ი. მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი სეხნია საგინაშვილის მიერ ვარდუა მარქარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. 28. Hd-5151).

შიო – მ ღ ვ დ ე ლ ი. მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ლონენა ზუმბულაძის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ. IX. 8. 1450-30/110).

შიოშ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგისა. მ ო წ მ ე პაპუნა საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-15/79).

შიოშ – მ ო ლ ა რ ე. დ ა მ წ ე რ ი ფრიდონა ამირბოქაშვილის მიერ სათილმიშა საქუაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. V. 27. Sd-763).

შიო – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა თაყა ბარათაშვილის მიერ მეგოდრეთუხუცეს ბერ ყორღანაშვილისათვის მიყიდული მიწა ხშირობში (1699 წ. IV. 6. 1450-16/85).

შიო – [1676]-1700 წწ. მ ღ ვ დ ე ლ ი. მ ო წ მ ე: ბასილა დედაბრიშვილის მიერ თარხან გიორგი [სააკაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V.2. 1450-33/224), იოსებ თბილელის მიერ რობამ მამაცაშვილისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა ([1676-1688 წწ.] 1450-48/28).

შიოშ – საამილახვროსა და გაღმა ლიახვის მხარის კოდისპურის გამოსავლის დავთრის მიხედვით, ახრისში მ ა ს ეკუთვნოდა ერთი კომლი (1700 წ. X. 1. 1448-3602).

შიოშ – მ დ ი ვ ა ნ ი. დ ა მ ხ დ უ რ ი და მო წ მ ე იასე დიასამიძე-სეხნიაშვილის მიერ პაატაბეგ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V. 28. Hd-1534).

შიო – ბოლს მცხოვრები, ბ ო გ ა წ ო, ამილახვრის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შიო – ხ ე ლ ო ს ა ნ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ი გიორგი. მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა ბაგრატ მეფის მიერ სუხია შუბითიძისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. Hd-1446ა).

შიოშ – შ ვ ი ლ ი ასლამაზისა, იხ.

შიოშ – ძ მ ა მოსესი, იხ.

შიოშ – ბ ა ტ ო ნ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ი ნასყიდა. ი ყ ი დ ა ხეჩუმა [მიკირტიჩაშვილისგან] მისი მკვიდრი ვენახი შუა ბოლნისსა და ზემო ბოლნისს შუა (XVII ს. Sd-82).

შიო – [ძ მ ა] პაპუნასი, იხ.

შიო – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუასი, იხ.

შიო – მძოვრეთში მცხოვრები, მეწისქვილე. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით წილში ერგო პაპუნას (1688-1703 წწ. Hd-1636).

შიო – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გოგიჩასი, იხ.

შიოშ – შ ვ ი ლ ი შუა ბოლნისის მამასახლის ფინეზასი, იხ.

შიოშ – მ ა ს ერთ წილად ერგო: ქალაქში სარქისა ხითარაშვილის ძმის, გასპარას, ობოლი მისი მამულით, აძეს – ნალიტას ძმა გიორგი და ბალი (XVII ს. II ნახ. Hd-1817).

შიოშბეგ – მ ა მ ა ყარაბუდახისა, იხ.

შიოანთ დავუთბეგა – მო წ მ ე ვახტანგაანთ ნასყიდას მიერ პაატაბეგისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. XVII. X. 27. 145021/9).

შიოაშვილი სიმონა – მოწმე ზურაბ წყარაძის მიერ შენუაანთ პაპინაშვილი ოპანასათვის მიცემული მაონის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VII. Ad-1220).

შიოსშვილი//შიოშვილი

შიოშვილი – ცოვრეთში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

შიოსშვილი თამაზა – ახალშენში მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

შიოსშვილი სვიმონა – მ ო წ მ ე შიო ხუროსშვილის მიერ უთრუთ ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-51/5).

შიოტაშვილი ივანე – მოწმე ივანე ელიოზიშვილის მიერ გრიგოლ დედაბრიშვილისათვის მიცემული ნავენახარის ნასყიდობის წიგნისა (1542 წ. V. 20. Sd-134).

შიოშაშვილი ესტატე – ჩხიკვათს მცხოვრები. ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: ივანე, პაპუნა. ჯერ იყო შანშე აფხაზის ყ მ ა, შემდეგ ყმად მისულია სულხან ყაფლანიშვილ-[ბარათაშვილს]. ვალად დასდებოდა ყიზილბაშთაგან მოტაცებული აქლემი და ნაძარცვი ქონება. იასაული და საქონლის პატრონი ზარალის ანაზღაურებას სთხოვდნენ. შანშე აფხაზმა ი გ ი მიჰყიდა სულხან ყაფლანიშვილს და აღებული ფასით გაისტუმრა მევალე ყიზილბაშები (1696 წ. V. 26. Sd-562).

შიოშაშვილი ივანე – [ძ მ ა]ესტატე შიოშაშვილისა, იხ.

შიოშაშვილი მაზიტა – მჩხიკვათს მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: სუხიტა, ჯიმშიტა. შაჰნავაზმა ი გ ი უწყალობა მესტუმრე იოვანე აფხაზს (1659 წ. IX. 28. 1450-12/16).

შიოშაშვილი პაპუნა – [ძ მ ა] ესტატე შიოშაშვილისა, იხ.

შიოშაშვილი სუხიტა – ძ მ ა მაზიტა შიოშაშვილისა, იხ.

შიოშაშვილი შიო – ნიჩბისში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703] Hd-1636).

შიოშაშვილი ჯიმშიტა – ძ მ ა მაზიტა შიოშაშვილისა, იხ.

შიოშაშვილი ჯიმშიტა – 1642-1667 წწ. ჩხიკვათს მცხოვრები. როსტომ მეფის მ ო ლ ა რ ე (1642-1658 წწ. Sd-1014, 1450: 12/6, 12/7), როსტომ მეფის ქ ი ლ ი ფ თ ა რ ი (1656-1667 წწ. 1450: 1/102, 1/103, 1/99, Hd-6443). მ ო წ მ ე: პაატა ყორღანაშვილის მიერ მახარებელ სულხანიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მამულზე უდავობის შესახებ (1642 წ. II. 12. Sd-1014), ზურაბ ბარათაშვილის მიერ გურგენ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. I. 1. 1450-1/102), ზაალ ბარათაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. VII. 4. 1450-1/103), ელიზბარ ზუბიტიშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისთვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. I. 4. 1450-1/99); მიათხოვა ასული ხოსიტა ბარათაშვილ-გოსტაშაბიშვილს და მისთვის გაუტანებია მზითვის წიგნი ([1633-1658 წწ.] Hd-5443); როსტომ მეფემ საბარათიანოში ამოვარდნილი სეხნია საგინაშვიის მამული, გარდა ჯ ი მ შ ი ტ ა ს კუთვნილი მამულისა, უწყალობა იოანე აფხაზს ([1646-1648 წწ.] 1450: 12/7, 12/6).

შიოშიშვილები – იხ. ყორღანაშვილ-შიოშიშვილები

შიოშიშვილი – მ ო წ მ ე ბაინდურ ხოსიტაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-1/98).

შიპარაშვილი – მ ი ს ვენახამდე მიჰყიდა ბასილა რიზმანაშვილმა ზაზა [ციციშვილს] ხვედურეთში ვენახი (1693 წ. Sd-17).

შირვანა – მ ი ს მიწას ემიჯნებოდა ენაგელი შერმაზან აბაზაშვილის მიერ ოქროაანთ არაქელასშვილ ბეჟოასათვის მიყიდული მიწა (1698 წ. IV. 15. 1450-8/69).

შირვანაშვილი – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა თამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ შიოშისათვის მიყიდული ერთი დღის მიწა (1680 წ. VII. 1450-19/22).

შირვანაშვილი ზუბია – მ ო წ მ ე: ყაზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/16), ტერ-გრიქორ ტერ-ვართანაშვილის მიერ პაპოა გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/49).

შირვანაშვილი ფირალა – მცხოვრები ქრცხინვალს, ალხაზ მაჩაბლის ყმა, ვაჭარი. ალხაზ მაჩაბელს გიორგი მეფემ ი გ ი გაუთარხნა საბაჟე გადასახადისაგან (1680 წ. V. 12. 1450-16/219).

შირი[აა]ნთ გერიქა – მ ო წ მ ე აკოფაანთ საკას მიერ ფარემუზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IV. 3. 1450-9/14).

შირიაშვილი გრიგოლა – მ ო წ მ ე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX. 30. Hd-14179).

შირუანი – მიქელ სეტიელისათვის მ ა ს „ნაუგვრია" ხარი (XV ს. დასანწ. სსძ. II. №40).

შიუაანთ ავთანდილა – შ ვ ი ლ ი შიუაანთ ასლამაზასი, იხ.

შიუაანთ ასლამაზა – შავერდას შ ვ ი ლ ი, ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაპა, ავთანდილ, ფარსადან. მი ჰ ყ ი დ ა შიუაანთ ზალინას თავისი სახლ-კარი, სიგრძით თერთმეტნახევარი ადლი, სიგანით – სამნახევარი. ამ სახლს ერთ მხარეს ესაზღვრებოდა ტერ-ასატურას სახლის კედელი (1699 წ. IV. 1. 1448-276).

შიუაანთ გოგინა – მ ა მ ა შიუაანთ ზალინასი, იხ.

შიუაანთ ზალინა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მელქუა და პაპუა. ი ყ ი დ ა შიუაანთ ასლამაზისაგან, იხ., სახლ-კარი (1699 წ. I. 1. 1448-276).

შიუაანთ მელქუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შიუანთ ზალინასი, იხ.

შიუაანთ პაპა – შ ვ ი ლ ი შიუაანთ ასლამაზასი, იხ.

შიუაანთ პაპუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შიუაანთ ზალინასი, იხ.

შიუაანთ ფარსადანა – შვ ი ლ ი შიუაანთ ასლამაზისა, იხ., მ ო წ მ ე ალავერდაშვილების გაყრის წიგნისა (1699წ. IX. 16. 1450-11/41).

შიუაანთ შაეერდა – მ ა მ ა შიუაანთ ასლმაზისა, იხ.

შიუკა – ახალდაბას მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, რევაზ მაღრანელის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ.1448-5032).

შიუკაშვილი – გუდარეხში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XVII ს. ბოლო, 1450-33/286).

შიუკაშვილი თანია –ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449-1792).

შიუკაშვილი ოქროა – მ ო წ მ ე შალვა სააკაძის მიერ ფელია მოშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Ad-1680).

შიუკაშვილი ფოცხვერა – ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

შაშაიაშვილი – მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-15088).

შიშაშვილი – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოფდა ბიძინა მწყერაძის მიერ უთრუთ [ციციშვილისათვის] მიყიდული მიწა (1699 წ. II. 5. 1450-51/84).

შიშილაშვილი – იხსენიება ტფილელ იოსებ [სააკაძის] მიერ წინარეხელთათვის მიცემულ სარწყავ რუზე დავის გარიგების წიგნში: მ ი ს მამულში წყალს უნდა ედინა კვირაში ორ დღე-ღამეს, ხოლო ნასყიდი მამული ამ სადავო რუთი არ უნდა მოერწყა ([1661-88 წწ.] 1449-1821).

შიშნაშვილი ბეჟიტა – (ვარ. ბეჟიტაი) ზე-სურამში, გვერდის უბანს მცხოვრები, სახასო გ ლ ე ხ ი. ი გ ი შვილებით და ღვინიაური მამულით შესწირა სვიმონ მეფემ ნიტრიის სიონს (1584 წ. Sd-2909). ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა დოროთეოს კათალიკოსის შეწირულების წიგნში: იგი ღვინიასეული მამულით გიორგი ბატონიშვილს შეუწირავს ნიტრიის სიონისათვის (1589-1600 წწ. 1448-5008).

შიშნა – ჰყავს [ძ მ ა] დემეტრე. ვაჰანის მონასტერს შესწირა მიწა (XV ს. Ad-933, კეფი 4v).

შიშნია – ფ ა რ ე შ ი. მოახსენიებულია საყაფლანიშვილოს ძლევენისა და სამასჰინძლოს გარიგების დავთარში (XVII ს. II ნახ. Hd-136ა).

შიშნიაშვილი მახარა – მ ო წ მ ე თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 12. 1450-1/95).

შიხაიდარა: შიხაიდარული – უკანგორში შ ი ხ ა ი დ ა რ უ ლ ი [მამულის] ნახევარი წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს (1646 წ. III. 12. 1450-18/89).

შიხაიდარისშვილი // შიხეიდარიშვილი // შიხიდარიშვილი

შიხიდარიშვილი – პაპუნა მაღალძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა კავთისხევში ღვარას ხოდაბუნი (1681 წ. V. 1. 1448-5038).

შეხეიდარიშვილი – იასაული. თაყა და ფარსადნ [ბარათაშვილებს] მ ა ნ გამოუტანა განაჩენი სადავო ჭალაზე (1670 წ. ახლო. 1450-51/140).

შახაიდარისშვილი ბერუკა – ძ მ ა ჯაჯანა შიხაიდარისშვილისა, იხ.

შიხეიდარისშვილი-ბერუკასშვილი ზურაბ – ჰყავს ძ მ ა ელიხბარ, ბიძაშვილი სეხნია შიხეიდარისშვილი, იხ. ავთანდილ [სააკაძეს] მ ი ჰ ყ ი დ ა ხუთი დღის „ნარქევი" მიწა, მახარა მონასელიძის და ალხაზიშვილის მიწების საზღვარზე (1658 წ. III. 15. Hd-2598).

შიხეიდარისშვილი ზურაბ – შ ვ ი ლ ი ჯაჯანა შიხაიდარისშვილისა, იხ.

შიხეიდარიშვილი-ბერუკაშვილი ელიზბარ – ძ მ ა ზურაბ შიხეიდარისშვილ-ბერუკაშვილისა, იხ.

შიხეიდარისშვილი სეხნია – 1672-1698 წწ. შ ვ ი ლ ი ჯაჯანა შიხეიდარისშვილისა, იხ. ჰყავს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი – შიხეიდარისშვილ-ბერუკაშვილი ზურაბ. წასულა ისპაჰანში გიორგი მეფესთან, რის გამოც ერეკლე მეფემ მას ჩამოართვა ყმა-მამული, დაიჭირა და დასაჯა (1698 წ. III. 3. 15.Hd-2598).

შიხაიდარისშვილი ჯაჯანა – 1672-1673წწ. ჰყავს ძ მ ა ბერუკა, შ ვ ი - ლ ე ბ ი: სეხნია, ზურაბ (1672, 1673 წწ. Ad-1276, 1450-38/131). მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუა [მაღალაძეს] სოლაღაშვილისაგან ნაყიდი სამდღღენახევრის მიწა ნარქევზე თევდორაშვილის და ხატუაშვილის საზღვრამდე (1672 წ. III. 1. Ad-1276), ზურაბ პაატისშვილს – სამი დღის მიწა ჭანაშვილის მიწის გვერდით (1673 წ. 1450-38/131).

შიხალასშვილი ანანა – მ ო წ მ ე ფრიდონა ამირბოქაშვილის მიერ სათალმიშა საქუაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. V. 27. Sd-763).

შახაშვილი ვახტანგა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შაიკა შიხაშვილისა, იხ.

შიხაშვილი ივანე – კლდეისში მხოვრები. ნაზარალიხანმა ი გ ი გაუთარხნა იასე შიოშბეგისშვილს (1690 წ. VIII. 27. Qd-2150).

შიხაშვილი მახტემამა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შოვა შიხაშვილისა, იხ.

შიხაშვილი ნასყიდა – კლდეისს მცხოვრები. ნაზარალიხანმა ი გ ი გაუთარხნა იასე შიოშბეგიშვილს (1690 წ. VIII. 27. Qd-2150).

შიხაშვილი ფარსადანა – ჰყავს ძ მ ა ხეჩიკა (1672 წ. 1450-9/136). მ ა ნ და გრიგოლ ბეგაშვილმა მიჰყიდეს ზაალ იაგულაშვილს მიწა (1672 წ. 1450-9/139), ხეჩიკაშვილთან ერთად ალავერდა ალიხანაშვილს მიჰყიდა თავისი მკვიდრი მამული ბუდახას, ებალას და ავაქას საზღვრებამდე, აგრეთვე ერთი კალოსაბძლის ადგილი (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

შიხაშვილი ფირუა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შაიკა შიხაშვილისა, იხ.

შიხაშვილი შაიკა – ჰყავს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ვახტანგა, მახტემა და ფირუა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ყორხმაზ ყორღანაშვილს მიწა, რომლის საზღვარზე მდგარა თუმანიშვილის ნიგოზი (XVII ს. I ნახ. 1450-4/254).

შიხაშვილი ხეჩკა – ძ მ ა ფარსადან შიხაშვილისა, იხ.

შიხიაშვილი – ღმანისს მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ]. 1450-11/112).

შიხიბეგისშვილი ბეჟან – 1675-1699 წწ. მოწმე: ენდრონიკაანთ ელიზბარის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სუელნეთის მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. VII. 1. Sd-60), ნატურაანთ პაპინასშვილ ფასუას მიერ ასატურ ბეჯანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. VII. 1450-49/118), შიო კელასარიძის მიერ თავისი ბატონისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III. 15. Hd-14788), გორელ პაპინა დუთესშვილის ცოლყოფილის, ლალინას მიერ ფეშანგ თაყინასშვილისათვის მიცემული დედაშვილობის წიგნისა (1699 წ. VII. 1. Hd-13152); ფარსადან ციციშვილმა ზედაველის მთაში, სანიაჟორში და ურიულში მ ა ს მისცა ტყით სარგებლობის უფლება (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

შიხინა – მ ი ს მანას ესაღვრებოდა როსტომ მეფის მიერ გორელი ვაჭრის, ალიხანა ქიქილაშვილისათვის მიცემული მამული (1641 წ. 1449-2262).

შიხინასშვილი – გორელი ვაჭარი. გიორგი მეფემ მ ი ს ი წყალობა გაწუახლა დავით ქსნის ერისთავსს (1683 წ. I. 21. Hd-2342).

შიხინასშვილი ბეჟან – 1677-1695 წწ. მ ო წ მ ე: ნაზარა ხოჭუასშვილის მიერ ამირაღანთ ფარსადანისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X. 10.გსიემ, 7601/13); ამირან სუმბატაშვილის მიერ ასტურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 1450-49/101); ელიზბარა ჯანიაშვილის მიერ ხითარაანთ ზურაბასათვის მიცემული ყმობის პირობის წიგნისა (1695 წ. III. 15. 1448-274).

შიხმასურიშვილი თამაზა – პაპუნა მამაცაშვილის ნაცვლად ი გ ი იყო „შეგდებული მოფიცარი" დავით და ელიზბარ დავითიშვილების სამამულე დავის გარიგების დროს ნამორაძეებთან (XVII ს. შუა ხანები. Sd-775).

შიხოაშვილი ბასილა – ერთი კომლი. იხსენიება კომლთა ნუსხაში (XVII ს. ბოლო. 1449-1794).

შიხოაშვილი შტელოა – მ ო წ მ ე პაატა გარსევანიშვილის მიერ ხითარა ასვატურაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1618 წ. V. 15. 1450-53/104).

შკვიბლიანი გონიერ – ცაგერის ღმრთისმშობლის ყმა. ი გ ი და მისი ძმა ძალად დაუსაკუთრებია გელოვანს. ალექსანდრე მეფემ ი ს ი ნ ი ჩამოართვა გელოვანს და კვლავ ცაგერის ღმრთისმშობელს შესწირა (1656 წ. Qd-9085-3).

შლაპიშვილი – მ ი ს ი ნაქონი მიწა [შინდისში], დედოფლის რუზე, ზაქარიე ფიფინაშვილმა მიჰყიდა არდაშელ ბერძნიშვილს (1692 წ. VI. 2. Sd-53).

შოგიაშვილი დავით – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზაქარია შოგიაშვილისა, იხ.

შოგიაშვილი ზაქარია – სკრაში მცხოვრები, შანშე ჯავახიშვილის ყმა. ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ი დავით. შანშე ჯავახიშვილმა ი გ ი ძმებითა და ძმისწულებით მიჰყიდა გიორგი ცალქალამანიძეს (1609 წ. ახლო. Hd-8506).

შოთა – ჯიმითს მცხოვრები. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი და მისი სახლი შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

შოთაი – ყინვალის მქონებელი. დ ა ა მ ტ კ ი ც ა მანდატურთუხუცეს ჭიაბერის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის ბოძებული ვაჭრების შეწირულების დაწერილი ([1189 წ. ახლო. Ad-2).

შოთასშვილები – წნისში მცხოვრები. პატრონმა თამარმა ისინი შესწირა ანჩურის ღმრთისმშობელს იერემიას მაწყვერლობის დროს (1575 წ. ახლო. 1449-1503).

შოთასშვილი თაყა – გარდაცვლილი შერმაზან ჯავახიშვილის აზნაური. ზაქარია ჯავახიშვილმა შერიგების შემდეგ ი გ ი მიართვა მოურავ [გიორგი სააკაძეს] (1624 წ. Hd-14693).

შოთასშვილი მამია – გორისციხელი. იხსენიება თანადამხდურად შებმა ლაზრიძის მიერ [ხადისის]ეკლესიისათვის მიცემული ბეგრის შეწირულების დაწრერილში (XV ს. A-222. 76v-77r).

შოთასშვილი იორდანე – მ ო წ მ ე მუჩათურისძეებსა და გავაზელისძეთა მიერ წმინდა კვირიკეს მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (XII-XIII სს. მიჯნა. A-281. 4v. 5r).

შოლათსასშვილი ბაინდურ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერინა შოლათშსაშვილისა, იხ.

შოლათსასშვილი ბერინა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ, გიორგი, პაპუნა, დონმაზ. ი ყ ი დ ა არაქელა ხეჩოასშვილისაგან სასახლე და მამული (1645 წ. IX. 1450-51/8).

შოლათსასშვილი გიორგი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერინა შოლათშსაშვილისა, იხ.

შოლათსასშვილი დონმაზ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერინა შოლათშსაშვილისა, იხ.

შოლათსასშვილი პაპუნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერინა შოლათშსაშვილისა, იხ.

შონია – ნოხუდენში მცხოვრები. იხსენიება შამანდაველე დადიან-გურიელის მიერ იოვაკიმე კათალიკოსისათვის გაჩენილი სარგოს ჩამონათვალში ([1470-1474 წწ.] 1449-1571). მ ი ს ი შეწირულება ლევან დადიანმა განუახლა ხობის ტაძარს ([1628-1647 წწ.] Hd-1551-r).

შონია ბევროზა – წყალი[გ]ზას მცხოვრები. ემართა ხოფის ღმრთისმშობელს ხატის ბეგარა ოცი თეთრი (XVI ს. 1449-1571).

შონია გატანჯეია – ცაიშს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – გოჭკომური ([1616-1621 წწ. ქსძ. III. N92).

შონია უჩაკოჩი – ემართა ჯგალის ციხის ბეგარა: უმცროს-უფროსი საკლავი, ქათამი, თერთმეტი ფოხალი ღვინო, თერთმეტი ჯამი ღომი, ერთი ჯამი პური და გოჭკომური ([1616-1621 წწ. ქსძ. III. N92-1).

შონია თენა – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ქანდაქი, სამოგუე, მოილი, საპურობო, ხუთი კოკა ღვინო, მუშაობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შონია მათე – ცაიშს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭ-კომური, კარგი საჭმელი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

შონია მამაგული – წყალიგზას მცხოვრები, საეკლესიო გლეხი. ემართა საეკლესიო ბეგარა – ხუთი ღოღარიკი სანთელი (XVII ს. Hd-11221).

შონია მამისა – წყალიძგას მცხოვრები. ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა – ოცი თეთრი (XVI ს. 1449-1555).

შონია ხუხულია – ემართა ჯგალის ციხის ისეთივე ბეგარა, როგორიც უჩაკოჩი შონიას ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N92.1).

შონიორაძე – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია გლეხები. გოჩია თხელიძეს წაართვა ხარის ნახევარი (XVII ს. Ad-2233ბ).

შოუსტანი გიორგი – ქაიხოსრო გურიელის მიერ აჭის წმინდა გიორგისათვის ბოძებულ ყმების შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ იგი ქაიხოსრო გურიელმა ტყვედ ჩაიგდო ოზურგეთის სასახლეში გამაგრებულ ვამეხ დადიანზე თავდასხმის დროს ([1658-1660 წწ.] ქრ. II. 471).

შოშაშვილი – [ნიჩბისს] მცხოვრები. მის მიწამდე მიჰყიდა თევდორ[ა] მირ[ა]ნაშვილმა ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილს ორი დღის მიწა (1669 წ. Hd-6562).

შოში – ხურვალეთს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მას ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შოშია – მისი მიწა ესაზღვრებოდა ენდრონიკაანთ ელიზბარის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1675 წ. VII. 1. Sd-6).

შოშია – მეტრაპეზის შვილი. მოწმე ოძელ პაპნია დედაბრისშვილის მიერ ბატონ თამარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XII. 27. 1450-33/229).

შოშია – ზემო ყურს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შოშია – ხვედურეთს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1638).

შოშიასშვილი //შოშიაშვილი

შოშიასშვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა ბაბინა მილიტოლმასშვილის მიერ მირიან და ელიზბარ ანდრონიკასშვილებისათვის მიყიდულ მიწას (1662 წ. I. 20. Sd-16ა).

შოშიაშვილი (ვარ. შოშიასშვილი) – მის მიწას ესაზღვრებოდა ზუბია ასატურაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიყიდული მიწა (1668 წ. VIII.26. Sd-14). მის მიწამდე მიჰყიდა პაპუა შატბერაშვილმა მანუჩარ თუმანიშვილს გრძელაურაში თავისი მკვიდრი მიწა (1668 წ. VIII. 25. Sd-24). მის მიწას ესაზღვრებოდა: ენდრონიკაანთ ელიზბარის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის სველნეთში მიყიდული მიწა (1675 წ. VII. 1. Sd-6), დათუნა

შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიყიდული მიწა გორის გზაზე (1678 წ. VI. 12. Sd-47), მის მიწამდე მიჰყიდა: ბახუტა შატბერაშვილმა ზურაბ თუმანიშვილის მიწა (1678 წ. X. 10. Sd-179); დათუნა შატბელაშვილმა – ასატურა ბეჟანიშვილს მიწა გრძელაში (1680 წ. XII. 15. 1450-49/110), ქისტესა პატატიშვილმა – ასატურ ბეჟანისშვილს მიწა (1681 წ. III. 1. 1450-49/114).

შოშიაშვილი გიორგი – ჰყავს ძმა სეხნია, ძმისწული გიუნა. მათთან ერთად მოწმეა პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მიქელა ფირუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. VII. 2. Sd-66).

შოშიაშვილი გიორგი – 1665-1679 წწ. სველნეთში მცხოვრები. ჰყავს ძმები: ივანე, სეხნია, ძმისწულები: მაზია, მღთირია (1671 წ. Sd-59), განაყოფი ფოცხვერა (1666-1668 წწ. Sd: 54, 24, 1450-10/160). მოწმე: თავის განაყოფ ფოცხვერასთან ერთად პაატა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. V. 1. Sd-54), პაპუნა შატბერაშვილის მიერ ალექსა ნანუჭაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. VII. 25. Sd-24), პაპუა შატბერაშვილის მიერ ზუბია ასატურაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. VII. Sd-5), მაზიტა იმრაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. 1450-7/37), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VI. 12. Sd-47), ბახუტა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. X. 10. Sd-179), ბახუტა შატბერაშვილის მიერ მიქია ნანუჭაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 1450-10/162), პაპუა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 20 Hd-10203), მაზანა იმრასაშვილის მიერ გარსევან ქარუმიძისათვის მიცემული მიწის და წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VII. 4. Hd-2031).

შოშიასშვილი გიორგი – ძმისწული შიო შოშიასშვილისა,იხ.

შოშიაშვილი გიუნა – ძმისწული გიორგი შოშიაშვილისა,იხ.

შოშიაშვილი ივანე – ძმა გიორგი შოშიასვილისა, იხ.

შოშიაშვილი მაზია – ძმისწული გიორგი შოშიაშვილისა, იხ.

შოშიაშვილი მგელიტა (ვარ. გელიტა) – 167-1680 წწ. სველნეთში მცხოვრები. ჰყავს შვილი პაპა (1680 წ. 1450-49/110). თავის ბატონ დათუნა შატბელასშვილთან ერთად ასატურ ბეჟანისშვილის მიჰყიდა გრძელა მიწა (1680 წ. XII. 15. 1450-49/110); მოწმე: პაპუნა შატბერაშვილის მიერ ალექსანა ნანუჭაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა 1671 წ. VI. 1. 1450-10/173); დათუნა შატბერაშვილის მიერ მაქია ნანუჭაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. I. 27. 1450-10/163); შიო შოშიასშვილის მიერ მაქია [ნანუჭაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I.

10. 1450-10/164), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. III. 1450-49/124); მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა ბახუტა შატბერაშვილის მიერ მაქია ნანუჭაშვილისათვის მიყიდული მიწა (1678 წ. V. 10. 1450. 10/162).

შოშიაშვილი მღთისია – ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი შოშიაშვილისა, იხ.

შოშიასშვილი პაპა – შ ვ ი ლ ი მგელიტა შოშიაშვილისა, იხ.

შოშიაშვილი სეხნია – ძ მ ა გიორგი შოშიაშვილისა, იხ.

შოშიაშვილი ფოცხვერა – სველნეთში მცხოვრები, განაყოფი გიორგი შოშიაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IV. 1. Sd-30 ლგ)

შოშიასშვილი შიო – ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი. მაქია [ნანუჭაშვილ]-ალექსანასშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა მიწა პაპუას ნასყიდ მიწამდე (1679 წ. I. 10. 1450-10/164).

შოშიასშვილი ხიზანა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ბაბინა მილიტოლმასშვილის მიერ მირიან ანდრონიკასშვილისათვის სველნეთში მიყიდულ მიწას (1662 წ. I. 20. Sd-16).

შოშიაშვილი ხუცია – მ ი ს ი მიწის გვერდით პაპუნა შატბერაშვილმა ელიზბარ თუმანიშვილს მიჰყიდა მიწა 1671 წ. ახლო. 1450-10/171), მ ი ს მამულს ესაზღვრებოდა პაპუანა შატბერაშვილის მიერ პაპუა თუმანიშვილისათვის მიყიდული მიწა (1671 წ. ახლო. 1450-10/175).

შოშიკი – რეხს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შოშიტა – გარყლობში მცხოვრები. ხასანას მაგიერად მისი განაყოფი შ ო შ ი ტ ა და იაგანას საკომლო წილად ერგო [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/87).

შოშიტა – ნახიდურში მცხოვრები. ჰყავს ძმა მურადა. როსტომ მეფემ იგი ძმასთან ერთად უწყალობა ყარჩილას (1653 წ. Sd-2).

შოშიტა – გარე ჯვარში მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილში ერგო მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd-14665), შემდგომ – მანუჩარ თუმანიშვილს (1656 წ. Hd-11813).

შოშიტა – ქალაქში მცხოვრები. ნაზარალიხანმა განუახლა მ ი ს ი წყალობა მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

შოშიტა – 1689, 1690 წწ. მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: ბასილა ქუბასშვილის მიერ ქიტიასთვის მიცემულ მიწის და წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. III.25.Hd-1750), შიუკა მოლოდინაშვილის მიერ საბა დაკარგულისშვილისათვის მიცემული ნიგვზის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. V. 1. Hd-6243).

შოშიტა – ნაცვალი. მ ო წ მ ე მარკოზ გენათელის მიერ დეკანოზ სვიმონისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1691 წ. Hd-7883).

შოშიტა – ჰყავს ძ მ ა მოძღვარი გაბრიელი, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერა, ჯამასპა, ათან[ასე]. გაბრიელ მანგლელმა განუახლა მას თარხნობა (1692 წ. VIII. 24. Ad-173).

შოშიტა – ზესს მცხოვრები, მდივანბეგის მესაურე ყ მ ა. იხსენიება ციციშვილების ყმების ნუსხაში [1658-1675 წწ.] Hd -14534ბ).

შოშიტა – კუირხითს მცხოვრები, ბეჟიტას ყმა. სამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალება შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შოშიტა – მ ო უ რ ა ვ ი. მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილისა და ხეჩიკაშვილის მიერ ალავერდა ალიხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

შოშიტა – მ ო ძ მ ე გიორგი ლიპარიტასშვილისა, იხ.

შოშიტა – ჯვარის ხ ა ტ ი ს ყ მ ა, ერთი კომლი (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-14912ბ).

შოშიტასშვილი //შოშიტაშვილი

შოშიტასშვილი – გულეულს მცხოვრები. ი გ ი წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

შოშიტასშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ქულბაქი აკოფა ქიჯანაშვილმა გაუცვალა თავის ბიძაშვილ საქუას სხვა ქულბაქში (1656 წ. VIII. 20. 1450-17/9).

შოშიტაშვილი – მ ო წ მ ე როსტია მაზმანიშვილის მიერ ზაალ ციციშვილისათვის მიცემული თავმდებობის წიგნისა (XVII ს. Sd-945).

შოშიტაშვილი ბასილა – ძ მ ა გოგია შოშიტაშვილისა, იხ.

შოშიტაშვილი ბასილა – წოდორეთში მცხოვრები. მ ო წ მ ე მეხრიანთ გიორგის მიერ ხუციანთ მარკოზიშვილ იოვანესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV. 27. Sd-64).

შოშიტაშვილი ბასილა – სამების მღვდელი. მ ო წ მ ე პეტრე ხუციშვილის მიერ ძულია ვარამასშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Sd-45).

შოშიტავილი გიორგი – ხეითში მცხოვრები, გლეხი. აშოთან მუხრნისბატონმა ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად შესწირა მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობელს (1687 წ. V. 1. 1461-3/134).

შოშიტაშვილი გოგია – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: ბასილა, დათუა. მ ი ს გ ა ნ უყიდია ნადირა მირზაშვილს წოდორეთში კვირაცხოველთან მდებარე ერთი დღის მიწა, რომელიც შემდეგ ივანე სულხანისშვილს მიჰყიდა (1686 წ. V. 1. Sd-149).

შოშიტაშვილი დათუა – [ძ მ ა] გოგია შოშიტაშვილისა, იხ.

შოშიტაშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე ბახუტა ელიოზისძის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-30/135).

შოშიტასვილი მახარა – მ ო წ მ ე მამუკას მიერ დავით გედევანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1448-9223).

შოშიტაშვილი პაპია – გვეძინეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.]).

შრატიაშვილი – ციცი [ციციშვილების] და მამუკა მაღრაძის სამამულე დავის განჩინებით მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი მიწები ყრცისის ხევში დარჩა მამუკას (XVII ს. ბოლო. Hd-821).

შტელისშვილი – [1658], [1676] წწ. ციციშვილების ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. მ ი ს ი დაბრუნების პირობა მისცა შაჰნავაზმა იმერეთში გადახვეწილი ციცი ციციშვილს ([1658-1663 წწ.] 1449-328); შაჰნავაზმა ი გ ი უწყალობა ციცი ციციშვილს ([1658-1676 წწ.] 1450-32/252).

შტელიშვილი ავთანდილ – მ ო წ მ ე ზაქარია გვერდწითელის მიერ ბეჟან ქავთარაძისათვის მიცემული სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1699 წ. X. 20. Hd-10215).

შტელიშვილი შიხინა – მ ო წ მ ე მხითარა წურიკაშვილის მიერ ესტატე ფრანგიშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. VIII. 25. 1450-53/111).

შტელი[შ]ვილი] მერაბა – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. ლუარსაბ მეფემ ი გ ი უწყალობა ქაიხოსრო ციციშვილს (1615 წ. Ad-1410).

შტურია – წინაგარს მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, ერთი კომლი. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

შუამბათაძისძე ივან[ე] – ქობელი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II. 20. Ad-1085).

შუბავნი – [ნიკოლაოსწმიდელს] კაჩაეთში და ხევხმელაში მათგან უყიდია თითო-თითო ყანა, რაშიც გადაუხდია ერთი ხარი და ერთი სახნისი ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

შუბითიძე ბერძენა – შ ვ ი ლ ი გიორგი შუბითიძისა, იხ.

შუბითიძე გერმანე – შვილი სეხნია შუბითიძისა, იხ.

შუბითიძე გიორგი – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი ივანე და ბერძენა. ნიკოლოზ კათალიკოსმა მ ა ს უწყალობა ზვრის ნახევარი და აშენდის მამასახლოსობა (1694 წ. II.20. 1448-5061).

შუბითიძე გიორგი – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე. მისი გიორგაული მამული ბაგრატ მეფემ უწყალობა სუხია შუბითიძეს (XVII ს. II ნახ. Hd-11461).

შუბითიძე დათუნა – შ ვ ი ლ ი სეხნია შუბითიძისა, იხ.

შუბითიძე თამაზა – ძ მ ა ოთია შუბითიძისა, იხ.

შუბითიძე ივანე – შ ვ ი ლ ი გიორგი შუბითიძისა, იხ.

შუბითიძე ოთია – ნაბლოვანში მცხოვრები. საუფლისწულო მ ო ყ ა ლ ნ ე, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გერმანე, თამაზა და ამათი ნაშენი ხუთი ვაჟი.

მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7071).

შუბითიძე პაატა – შ ვ ი ლ ი სეხნია შუბითიძისა, იხ.

შუბითიძე პაპუნა – შვ ი ლ ი სეხნია შუბითიძისა, იხ.

შუბითიძე სეხნია – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაპუნა, დათუნა, გერმანე, პაატა. ბაგრატ მეფემ მ ა ს უწყალობა გიორგი და ივანე შუბითისძისეული მამულები (XVII ს. II ნახ. Hd-11461ა).

შუბითიძე შემაზა – ერთი კომლი. ნაბლუანში მ ი ს ი აყრილი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

შუბლაძე მამუკა – რიონში მცხოვრები, ერთი კომლი. ი გ ი დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ალექსანდე მეფის სულის მოსახსენიებლად შესწირა გელათს ([1660 წ. ახლო. Ad-598ა).

შუენიერ – თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე დავით ქაჩიბაძისა, იხ.

შუენუაანთ არუთინა – შ ვ ი ლ ი შუენუაანთ პაპინასშვილ ოჰანასი, იხ.

შუენუაანთ ბაღდასარა – შ ვ ი ლ ი შუენუაანთ პაპინასშვილ ოჰანასი, იხ.

შუენუაანთ გასპარა – შ ვ ი ლ ი შუენუანთ ოჰანასი, იხ.

შუენუაანთ გიორგი – შ ვ ი ლ ი შუენუაანთ პაპინასშვილ ოჰანასი, იხ.

შუენუაანთ პაპინასშვილი ოჰანა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გასპარა, გიორგი, ბაღდასარა. ი ყ ი დ ა კაეუჯანაანთ ოჰანასაგან ქულბაქი, რომელიც სიგრძით ხუთი ადლი და სიგანით ოთხი ადლი იყო, უკანა კედლით ესაზღვრებოდა ოჰანას სახლს, მეორეთი – მის ქულბაქს (1694 წ. VI. 20. 1450-19/87).

შულბაძენი – კაციეთში მცხოვრებნი. ბაგრატ მეფემ მ ა თ ი შეწირულება განუახლა მთის მთავარმონამე წმინდა გიორგის ([1466-1478 წწ.] Sd-2898).

შულღიასძე – ქვემო გუელდესში მცხოვრები, გლეხი. ფავნელმა ი გ ი მიჰყიდა შიომღვიმის მონასტერს (XI ს. I. მეოთხ. Ad-1ა).

შუნბითიძე ბასილა – საცივეს მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

შუნბითიძე ბეჟუა – საცივეს მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

შუნია ბებ...ლი – თილითში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი ქანდაქის ხმელი ბეგარა, ერთი ქანდაქის საკლავი, სამოგუე, ორი კოკა ღვინო, ორი ჯამი ღომი, გოჭკუმუ და სასახლის სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შუნია მიხილია – თილითს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოთხი ქანდაქის ხმელი ბეგარა, საკლავის ქანდაქი და სამოგუე, ერთი წლის „სამუშაო ღორი", თოთხმეტი კოკა ღვინო, თოთხმეტი ჯამი ღომი, გოჭკუმუ და მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შურიანი – ბარაუნთაში, ქვემო გაჟღოტში მცხოვრებნი. ლეონ მეფემ ი ს ი ნ ი თავის საალაპედ შესწირა ქადაგ გედეონ მაღალაძეს (1537 წ. 1449-1496ა).

შურიმიდგა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, მისი ღომი და ღვინო ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

შურიმორთა –ნაჟალეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა ლაშქრობა და გოჭკუმუ (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შუშანა – ნიკოლაოსწმინდელის დაწერილში აღნიშნულია, რომ მ ა ს შეუწირავს ერთი კუბასტი ნიკოლაოს წმინდელის მონასტრისათვის ([1071-1080 წწ] 1449-1563).

შუშანაი – მისი სულის მოსახსენიებლად ლაბეჭინის საყდრისათვის შენირული ყოფილა ჭალუმელასძის მამულის და სახლის ნახევარი (XIII ს. A-1563, 272r-275v).

შუშანაია – მოხსენიებულია ნაჟანეულის საკათალიკოსო გამოსავლის ნუსხაში. ემართა: სამი საკლავი, ორი ქათამი, ღვინო, თორმეტი ატარი ღვინო, მეთორმეტე წელს ძროხა და ლაშქრობა (XVI ს. 1448-3326).

შუშანია იანე – ნაჟანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა – გოჭკომუ და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შუშანია ივანე – ნაჟანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საჯათალიკოსო ბეგარა – გოჭკომუ და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შუშანია სოხერდია – ნაჟანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკომუ, ოცი წყრთა ტილო, ნავტობა, მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შუშანია სულთმამა – ნაჟანეულს მცხოვრები. იხსენიება აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგრის დავთარში (1621 წ. ქსძ. III. N91).

შუღლაია ესტატაი – ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა ოცი თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

შეღლასძე – ხვედურეთს მცხოვრები, ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი. ადრე ეკუთვნოდა ბალათარ ხოსაშვილის შემდეგ კონსტანტინე მეფემ ი გ ი უწყალობა ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448-64).

შუღლაძე ნასხიდა – სახაბერდიოში მცხოვრები, საეკლესიო გლეხი. ემართა საეკლესიო ბეგარა – ხუთი ლოლარიკი სანთელი (XVII ს. Hd-11221).

შუღულაია – ცაიშის ეკლესიის საშემოსავლო დავთრის მიხედვით ემართა „ერთი კარგი საჭმელი" (1616-1621 წწ. ქსძ. III. N92).

შუხიბიშვილი – ბარათაშვილების აზნაურიშვილი. ბარათაშვილების გაყრის წიგნით ი გ ი მამულით წილად ერგო გერმანოზს და მის ძმებს: თაყას, გოსტაბას და ფალავანხოსროს (1523 წ. Ad-299ა).

შქერიანი გიორგი – მოძღვარი. იხსენიება თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ ქარამან და გოშა ფალიანების გაუყრელობის დაწერილში (XV ს. დასან. სსძ. II. N109);

დ ა მ წ ე რ ი: გიორგი აბლანის მიერ წმინდა იოანას და იონაშელთათვის მიცემული ყმობის დაწერილისა (XV დასაწ. სსძ. II. N16); ცოტნე გელანის ნასყიდობის დაწერილისა გერაბშელისადმი (XV ს. დასაწ. სსძ. II. N112).

[შქერიანი] ნინია – და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: ივებიანის სამოკეთეო დაწერილისა ივანე სეტიელისადმი (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N95), არჯევან ხრთაგიანის დაწერილისა ივანე სეტიელისადმი ოთხასი თეთრის სასაქონლოს მილების შესახებ (XV ს. დასაწ. სსძ. II. N100).

შქვილოჲ – [ნიკოლაოსწმიდელს] მი ს გ ა ნ უყიდია შქმერში ერთი გლეხი და სასეფო ყანები, რაშიც გადაუხდია ერთი ჯორი, სამი კონსტანტინატი, ორი ხარი და ერთი ფური ([1071 –1080 წწ.] 1449-1563).

ჩ

ჩა[ა]კა – ციცი [ციციშვილის] სახასო ყმების ნუსხის მიხედვით, მას ყრცისში ჰყავს 3 კომლი ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd-14534ა).

ჩა[ა]კა – მამუკა მაღრაძისა და ციცი [ციციშვილის] სამამულო დავის განჩინებით, მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი მიწა ყრცისის ბოლოს დარჩა მაღრაძეს (1683 წ. Hd-821).

ჩააკაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ლონენა ფარემუზიშვილის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის ჭალაში მიყიდულ მიწას (1691 წ. Hd-809).

ჩააკაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა პაატა უზნაძემ ბააკა ბუნიათიშვილს სამსარში არდაშელის მიწა (1691 წ. Hd-813).

ჩააკაშვილი – მოიხსენიება ციცი [ციციშვილის] სახლთუხუცესისადმი მიწერილობის ფრაგმენტში: მ ა ს ჰყოლია თავისი ძმის საქონელი (XVII ს. II ნახ. Hd-820ბ).

ჩააკაშვილი აზორ – [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი] ჩააკაშვილ თამაზასი, იხ.

ჩააკაშვილი თამაზა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ე ბ ი]: სეფედაულე, როსტომ, აზორ. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბააკა ბუნიათიშვილს სამი დღის მიწა ძამანაშვილისა და ქვემოთ ოთანაშვილის მიწამდე (1690 წ. Hd-829).

ჩააკაშვილი როსტომ – [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი] ჩააკაშვილ თამაზასი, იხ.

ჩააკაშვილი სეფედაულე – [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი] ჩააკაშვილ თამაზასი, იხ.

ჩაბაშვილები – ვახტანგ ზევდგინიძე ედავებოდა სუიმერნელს ჩ ა ბ ა შ - ვ ი ლ ე ბ ზ ე, – აღნიშნულია კათალიკოსსა და ხიმშიასშვილებს შორის დავის განჩინებაში ([XVI ს.] Ad-1791).

ჩაბასშვილი – ნოჯიკეუთაში მოსახლე. ვამიყ და სარო შაბურისძეებმა ი გ ი საკანონოდ შესწირეს მცხეთის საყდარს (1465 წ. IV. 23. 1449-1486).

[ჩაბაშვილი] ბალათარა – [ძ მ ა] გიგნია ჩაბაშვილისა, იხ.

[ჩაბაშვილი] გიგნია – ჰყავს [ძ მ ა] ბალათარა. ვახტანგ ზევდგინიძესა და სვიმერნელს შორის დადებული დავის გარიგების წიგნის თანახმად, ჩაბაშვილები ზედგინიძეს დარჩა, რადგან მას ნაბჭობი წიგნი აღმოაჩნდა, რომლის მიხედვით, გ ი გ ნ ი ა და ბ ა ლ ა თ ა რ ა [ჩ ა ბ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი] ნასისხლად ეკუთვნოდა ელმადათ [ზევდგინისძეს] (XVI ს. Ad-1791).

ჩაბია კილაი – მ ე ჯ ი ნ ი ბ ე. გააყოლეს მარიამ დედოფალს მზითვში ([1634წ.] 1448-3369).

ჩაბისშვილი – ფლავში მცხოვრები. დავით ქსნის ერისთავმა ი გ ი უწყალობა ფარსადან ზედგინიძის შვილს (1694 წ. II. 4. Hd-1314).

ჩაბრაძე – ერისთავმა მირიან ჭარელისძემ ი გ ი უწყალობა თავის აზნაურს, გიორგი შერაზანიშვილს ([1484-1510 წწ.] I. 1. ქმ. №1024).

ჩაგლია მიხილია – ჭალას მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკომური, ყოველ მესამე წელიწადს ექვსი კოკა ღვინო, ექვსი ლიჯი ღომი, ერთი ღორი (1621 წ. ქსძ. III. №91. 435).

ჩაგუა გოგია – ხოირს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი საკლავი, საპურობო, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91. 423).

ჩაგუა გურმიხილა – ხოირს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური. სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91. 424).

ჩაგუა კაკაია – ხოირს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91. 423).

ჩაგუა ქაქალია – ხოირს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური. სამეჯინიბოდ თივა, ფეტვი, ღომი (1621 წ. ქსძ. III. №91. 424).

ჩაგუა ხუხული – ხოირს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამასახური, სამეჯინიბოდ თივა, ფეტვი, ღომი (1621 წ. ქსძ, III. №91. 424).

ჩაგუა ჯგერგეშია – ხოირს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, ყურძნის კრეფა, მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91. 424).

ჩადუნელი – მ ი ს ი მინა იყო ერთ-ერთი საზღვარი უცნობი მეფის მიერ იმედასა და ზოსიმესათვის ბოძებული ფხაკაძისეული მამულისა (XV ს. Ad-762).

ჩათუა – მუხაურს მცხოვრები, უ რ ი ა . ი გ ი მამულით ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676-1709 წწ.] 1450-31/2).

ჩაისარაშვილი//ჩაისერაშვილი//ჩაიშელაშვილი

ჩ[ა]ისარაშვილი – მ ო წ მ ე ზაალ გურამიშვილის მიერ სუხიტა ვარდანაშვილისათვის მიცემული წიგნისა (1672 წ. 1450-36/215).

ჩაისარაშვილი – მ ო წ მ ე პაპუასა და თევდორე კევხიშვილს შორის სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1688 წ. Sd-18).

ჩაისერასშვილი – ხვედურეთში მცხოვრები. წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ]. 1448-5042).

ჩაისარასშვილი ასატურა – ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჩაისარაშვილი კოკოლა – ხევდურელი. მ ო წ მ ე ბასილა რიზმანაშვილის მიერ ზაზა [ციციშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Sd-17).

ჩაიშელაშვილი ლაზარე – გურამიშვილების გაყრის დროს ი გ ი როსტომ მეფემ უწყალობა გივი გურამიშვილს (1655 წ. Hd-14859).

ჩაისარაშვილი მასურა – ქალაქს მცხოვრები. მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819).

ჩაისელაშვილი მგელია – შანკავერს მოსახლე. გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყ მ ა . ნაზარალიხანმა ი გ ი ნასისხლად უბოძა გურამ გურამიშვილსა და მის ძმებს (1694 წ. VI. 4. 1448-57).

ჩაისელაშვილი ნაობა – გივი გურამიშვილის ნაქონი გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი. ნაზარალიხანმა ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად უწყალობა გივის განაყოფს, გურამ გურამიშვილს (1694 წ. VI. 4. 1448-57).

ჩაისარაშვილი პაპუნა – ედიშერ და პაპუნა ციციშვილების გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჩაკაბულია თოლიოქრო – ჩახათელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ფოხალი ღვინო, სამი ატარი ღომი, ნაალაქიო და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ]. ქსძ. III. №92. 466).

ჩაკუტაძე გიორგა – ლახეფს მცხოვრები. ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა, მუშაობა და ტვირთი (XVI ს. ლაი. H 84-54: 87-a – 89-b).

ჩაკუტაძე თაყია – ლახეფს მცხოვრები. ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა, მუშაობა, ტვირთი (XVI ს. ლაი. H 84-54; 87-a – 89-b).

ჩაკუტაძე ნანიტა – ლახეფს მცხოვრები. ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, სამი თეთრი, პურის ჭამა, მუშაობა და ტვირთი (XVI ს. ლაი. H-84-54; 87-a – 89-b).

ჩაკუტაძე ნასხიდა – ლახეფს მცხოვრები. ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი-ხუთი გორო ღვინო, თერთმეტი ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა, მუშაობა და ტვირთი (XVI ს. ლაი. H 84-54; 87-a – 89-b).

ჩალაბაშვილი – ვანთას მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჩალაბაშვილი დავით – პყავს [ძ მ ა] ხატისა. მ ი პ ყ ი დ ა უმეკა ბახჩიაშვილს ერთი დღის მიწა რუს პირას და ნახევარი დღის მიწა ძულიას ბაგის ბოლოს (1632 წ. IX. 8. Ad-1568).

ჩალაბაშვილი ლომისთვალა – მ ო წ მ ე სამნა ნადირაძის მიერ უმეკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული საბოსტნისა და ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. V. 13. Ad-1567).

ჩალაბაშვილი მერაბა – მ ო წ მ ე ბახუტა შატბერაშვილის მიერ ნანუჭაშვილ-ალექსანაშვილ მაქიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 1450-10/162).

ჩალაბაშვილი ხატისა – ძ მ ა დავით ჩალაბაშვილისა, იხ.

ჩალაგიორგასშვილი შერმაზანა – ტყვიაველი, ყიასაბეგის ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448-3602).

ჩალალაშვილი ნასყიდა – ქ ე ვ ხ ა. მ ო წ მ ე დათუნა შატბერაშვილის მიერ ნანუჭაშვილ–ალექსანაშვილ მაქიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. I. 22. 1450-10/163).

ჩალიასშვილი ვირჯაზა – გიორგი მეფემ ი გ ი მამულით უწყალობა ბეჟან თურქისტანიშვილს ([1685-1703 წწ.] 1450-18/97).

ჩალნთაშვილი ივანე – ი გ ი მამულით უწილოდ ერგო ქაიხოსრო [ვაჩნაძეს] (1692 წ. Hd-10170).

ჩალჩესშვილი – გრ[ა]ნს მცხოვრები გ ლ ე ხ ი. ელიოზის კათალიკოსობის დროს ასათ თავხელისძემ ი გ ი მამულით შესწირა სვეტიცხოველს ([1399-1419 წწ.] 1449-1638).

ჩ[ა]მახიძე – მ ი ს ი ვენახის გვერდით მდებარე მამული ანახანუმის გამდელმა ბედმამაცმა საალაპედ უბოძა რევაზ სოსნიაშვილს (XVII ს. Hd-1572).

ჩამეგიანი ქელდიშ – იხსენიება „დამხდურად" იოსელიანის მიერ მუჟალის მაცხოვრისათვის მიცემულ დაწერილში ბეგარისა და სამსახურის შესახებ (XVI-XVII სს. სწძ. I. №132).

ჩამეგიანი შიოშ – იხსენიება „დამხდურად" იოსელიანის მიერ მუჟალის მაცხოვრისათვის მიცემულ დაწერილში ბეგარისა და სამსახურის შესახებ (XVI-XVII სს. სწძ. I. №132).

ჩამჩიძე – გუშტიბში მოსახლე გ ლ ე ხ ი, ეზიას მიერ დახსნილი. მერაბ წულუკიძემ ი გ ი ცოლ-შვილითა და ძმისწულით შესწირა ბიჭვინტის ღვთისმშობელს ([1660-1676 წწ]. 1448-1525).

ჩანაძე მამუკი – ინას მცხოვრები. გიორგი მეფემ ი გ ი მამულით უწყალობა ხოხონა და ელიზბარ ჯაფარიძეებს (1629 წ. Qd-7988).

ჩანაძე ნინუაი – ინას მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი მამულით უწყალობა ხოხონა და ელიზბარ ჯაფარიძეებს (1629 წ. Qd-7988).

ჩანახაზაშვილი თევდორა – მ ო წ მ ე ზაქარია მეხრიშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676წ. I. 10. Sd-60).

ჩანბალილასშვილი ზაქარია – მ ო წ მ ე სულია გოგიჭაშვილის მიერ ბერუკა გოგინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448-2145).

ჩანგელია გაიჩქინდი – ხ უ ც ე ს ი. საუსტან შარვაშიძემ ი გ ი შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს (H-2120, დანართი გვ. 1r).

ჩანგელია ელიჯარ – თილითში მცხოვრები. ჰყავს ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი გურმიხილ კუბეცია. ლევან დადიანმა ი გ ი შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს და დაუწესა სააღაპე გადასახადი: ერთი ძროხა, სამ-სამი გუდა ღვინო, ორ-ორი ქილა ღომი, ერთი თეფში პური და ერთი ქათამი (1628 წ. Sd-2904).

ჩანგელი[ა] უსკვამა – ე მ ა რ თ ა საციამლო გამოსაღები: გოჭკუმური, „კარგი საჭმელი," ღომი, ღვინო, ხორცი, თევზი, ყველი, კვერცხი, სამარხი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92. 443).

ჩანდური მამუკაი – მო წ მ ე არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ ბართლომე შეშაბერიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1603 წ. IV. 8. 1448-5432).

ჩანთ[ა]ძე ბერიკა – მ ო წ მ ე პაპუნა და ხოსიტა [გოსტაშაბიშვილების] მიერ ოქროპირისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. V. 1. Hd-9447).

ჩანთაძე გურასპა – მ ო წ მ ე პაპუნა ბარათაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარ ზემო შავნის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III. 15. Hd-1375).

ჩანლანიძე ბერი – იგოეთს მცხოვრები, თამაზის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ერთ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა ([XVII ს. II ნახ.] 1448-5032).

ჩარაჩუა მჭითანა – ნაყანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭ[კ]უმუ[რი] და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჩარგაზასშვილი – დიღმაშენს მცხოვრები. ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537/1538 წ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ჩარგაზაშვილი ბეშქენ – დავით მეფის ნებართვით, მერაბ ციციშვილმა მ ი ს გ ა ნ კავთისხევში იყიდა ვენახი, ზედ დაასახლა გიორგა და იონა ცხადიაშვილები და სააღაპედ შესწირა ქვათახევის მონასტერს (1520 წ. 1449-1494).

ჩარგაზაშვილი გოგია – მერაბ ციციშვილს მისგან კავთისხევში უყიდია შვიდი დღის მიწა, რომელზედაც დაასახლა გიორგა და იონა ცხადიაშვილები და შესწირა ქვათახევის მონასტერს (1520 წ. 1449-1494).

ჩარგაზიძე ხახუ – ლევან დადიანის კარის [მდივანი], დამწერი ლევან დადიანის მიერ ბიჭვინტის ღვთისმშობლისათვის მიცემული გლეხების შეწირულებისა (1628 წ. Sd-2904).

ჩარგაიძე ბაძუაი – გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ჩარგაიძე მახოზა – გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ჩარგაიძე ნასხიდა – გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ჩარგაიძე ხახუტა – გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ჩარგაიძე ხოხონა – გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ჩარგას – „თ ა ნ ა დ ა მ ხ დ უ რ ი" ვაჟილა ვახთანგიანსა და ივანე სეტიელს შორის მზითვის საქმესთან დაკავშირებით დადებული უდავობის დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №86).

ჩარგასიანი ხოჯი – „თავმდები" უშგულის და კალის ხევებს შორის დადებული საერთპირო დაწერილისა (XIV ს. სსძ. II. №5).

ჩარეულასშვილი პაპუა – დიცელი. ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყმა (1700 წ. X. 1. 1448-3602).

ჩარიბაძე – მ ი ს ვენახამდე მიჰყიდა დათუნა ნამორაძემ ხოხონა ნამორაძეს თავისი საბოსტნე მიწა (1670 წ. 1450-33/354).

ჩარკვიანი [...]ლ – „ თ ა ვ მ დ ე ბ ი" ელის ხევის წევრთა შორის დადებული საერთპირო დაწერილისა (XV-XVI სს. სსძ. II. №67).

ჩარკვიანი დამანა – მ ო წ მ ე ოყოლდაშელთა მიერ ნასყანისათვის მიცემული დაწერილისა ოშხიანთა წინააღმდეგ თანადგომის შესახებ (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. 60ბ).

ჩარკვიანი ივანე – მ ო წ მ ე იანაშელთა მიერ მიქელ სეტიელისათვის მიცემული შერიგების დაწერილისა (XV ს. დასაწ. სსძ. II. 40).

ჩარკვიანი ლომინ – „დამხდური" ჯაფარიძეების მიერ ხერეგიანებისათვის მიცემული ფიცის დაწერილისა (XV. ს. II. მეოთხ. სსძ. II. №91).

ჩარკვიანი სანღურ – მ ო წ მ ე ელისხეველთა საერთპირო დაწერილსა (XV-XVI სს. სსძ. II. №67).

ჩარკვიანი ჩერზო – მ ო წ მ ე ელისხეველთა საერთპირო დაწერილისა (XV-XVI სს. სსძ. II. №67).

ჩარკვიანი ჯანუყვათ – „დ ა მ ხ დ უ რ ი" ჯაფარიძეების მიერ ხერეგიანებისათვის მიცემული ფიცის დაწერილისა (XV ს. II მეოთხ. სსძ. II. №91).

ჩარმაგოისძე ჩამნაი – მ ო წ მ ე შიომღვიმის კრებულის მიერ ჯაუნორ ბავტისძისათვის მიცემული მიწის წყალობის დაწერილისა (1344 წ. IV. 5. ქრ. II. 180-181).

ჩარუხაშვილი გიგაური – ერთი კომლი. იხსენიება ალავერდის ყმების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ჩარუხაშვილი თანდილა – ერთი კომლი. იხსენიება ალავერდის ყმების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ჩარუხაშვილი მარტია – ერთი კომლი. იხსენიება ალავერდის ყმების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ჩარუხელის<ა>შვილები – უჯარმელ-ფავნელმა ი ს ი ნ ი მამულით გაუცვალა გრიგოლ ჯინჯიხისძეს (1459 წ. IX. 28. 1449-1484).

ჩარუხიძე – ვახტანგ მეფემ გელათს შესწირა რაჭაში მცხოვრები ჩ ა - რ უ ხ იძე გლეხებით და მამულით ([1442-1446 წწ.] 1448-5023).

ჩარქაზ – თეიმურაზ მეფეს იგი მიუჩენია სვიმონ მეფის მოსაკლავად, – აღნიშნულია როსტომ მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებულ შეწირ-ულების წიგნში (1648 წ. ქრ. II. 461-64).

ჩარქაზიშვილი ალხაზ – [ძ მ ა] მათარსა ჩარქაზიშვილისა, იხ.

ჩარქაზიშვილი მათარსა – ჰყავს [ძ მ ა] ალხაზ, ყ მ ე ბ ი : დათუა, იოვანე. მ ო წ მ ე არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ დავით მოსეშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. V. 1. 1450-38/146).

ჩარჩიშვილი ელიზბარა – მ ო წ მ ე სუხიტა მექვაბიშვილის მიერ როსტომ ხითარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. VIII. 2. 1450-53/113).

ჩატარეკაშვილი ოტია – მ ო წ მ ე ქიტა ზაქუტაშვილის მიერ დათუნა ესი-ტაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-9371).

ჩაფარასშვილი არუთ[ენა] – ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ი აბრიელა. მ ი ჰ ყ ი დ ა მიწა პაპაჯანას (XVII ს. XII. 20. Hd-9696).

ჩაფარასშვილი გაბრიელა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ჩაფარასშვილ არუთენასი, იხ.

ჩაფარასშვილი ოსკანა – მ ო წ მ ე არუთ[ენა] ჩაფარასშვილის მიერ პა-პაჯანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. XII. 20. Hd-9696).

ჩაფრიშვილი გოგინა – ახალქალაქს მცხოვრები. ი გ ი წილად ერგო მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] მამულას ფარდად (XVII ს. ბოლო. Hd-12089).

ჩაფქევასძენი – სურამელთა ყმები. ჰყავთ ძ მ ი ს წ უ ლ ი დემნა. ბეგა [სურამელისაგან] მიიღეს თავიანთი ნავენახევი მიწის ღალისაგან გათავისუ-ფლების საბუთი. ეს მიწა შემდეგ მ ი ჰ ყ ი დ ე ს გრიგოლ ვერხუაისძეს ([1247-1260 წწ.] Ad-7ა). ვერხუაისძეებმა მ ა თ გ ა ნ იყიდეს კალოს პირას უღალო სავ-ენახე ადგილი ([1247-1260 წწ.] Ad-7დ); მა თ გ ა ნ ნასყიდ ჭიჭაისაძის ნაშენებ ვენახზე ივანე [სურამელმა] ამოუკვეთა ღალა ვერხუაისძეებს ([1247-1260 წწ.] Ad-7ბ).

ჩაფქევასძე დემნა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ჩაფქევასძეთა, იხ.

ჩაქურელი – ბერთისა და პარეხის უდაბნოები მირიანისეულ მამულზე ერთმანეთს ეცილებოდნენ. ათაბაგმა და ქერაბინ აწჩელმა ეს დავა გაარიგეს. მათი გადაწყვეტილებით მირიანისეული მამული ჩ ა ქ უ რ ე ლ ი ს ა თ ვ ი ს არც ერთ მხარეს არ უნდა მიეცა (XVI ს. Q-906. 264v-265r).

ჩაფჩიძე – გუშტიბს მცხოვრები, ორი კომლი. ალექსანდრე მეფემ უწყა-ლობა აზნაურიშვილ ეზია იოსელიანს ორი კომლი ჩ ა ფ ჩ ი ძ ე ([1658 წ.] 1647. XII. 6. (sic) Hd-14742).

ჩალათაშვილი – ელისბარ დავითიშვილის მიერ ნახიდურელებსა და თავმგრგუალელებს შორის საზღვარზე დავის გადაწყვეტის შემდეგ, ჩ ა ლ ა - თ ა შ ვ ი ლ ი ს საორაგულეს ზევით მდებარე ადგილები თავმგრგუალელებს

დარჩათ, ქვევით – ნახიდურელებს, საორაგულე და სახიზარი ქვაბები ჩ ა ღ ა - თ ა შ ვ ი ლ ს ([1660-1675 ნნ.] ლაი. H 13-24, 22b-23a).

ჩაღლალაძე დათუნა – ესახლა „აბელის სოფლის მონაჭარ ბოლოზე," რომელიც არსენ და აბელ უნდილაძეების წილი ყოფილა; უნდილაძეების ამოვარდნის შემდეგ თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა გუდარეხის მონასტერს ([1639-1648 ნნ.] 1583 ნ. (sic) Hd-1554ბ).

ჩაყრივი – [ნიკოლაოსწმინდელმა] ხოტევანში მისგან იყიდა მიწა, რაშიც გადაუხადა 80 დრამა ([1071-1080 ნნ.] 1449-1563).

ჩაჩანიძე: ჩაჩანიძისეული – ხაშურში მდებარე ჩ ა ჩ ა ნ ი ძ ი ს ე უ ლ ი მამულის წყალობა განუახლეს ელენე დედოფალმა და ნაზარალიხანმა ზაალ აბაზაძეს (1693 ნ. VII. 30. Hd-1676).

ჩაჩანიძე: ჩაჩანიძისეული – ჩ ა ჩ ა ნ ი ძ ი ს ე უ ლ ი ვენახი მიჰყიდა ჯარდან პაპუასშვილ-ტატისშვილმა შოშიტა მიქელასშვილს შემდეგი საზღვრებით: ზევით ხოსიას ზერამდე, ქვევით ბუზალაძის ვენახამდე, ბოლოს – თამაზას და ვიგრიაშვილის ვენახამდე და შარამდე (1697 ნ. III. 15. Sd-608).

ჩაჩანიძე – მ ი ს ი მამულიდან ფუტკარათის მიწა მიჰყიდა ჯარდან პაპუასშვილ-ტატიშვილმა შოშიტა მიქელაშვილს ([1697 ნ.] Hd-750).

ჩაჩანიძე – ჩაჩანიძის კორდის მიწა იყო საზღვარი დათუნა ვარძიელაშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიყიდული მამულისა (XVII ს. 90-იანი ნნ. Hd-757).

ჩაჩანიძე გამცემარ – ჰყავს ძ მ ა გიორგი; [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: შალვა, იოვანე, თემიროზა, ესელკუმურ. ი ყ ი დ ა მიქელა ამროლაძისაგან წამალაძისაგან ნასყიდი ვენახი (XV ს. Ad-19).

ჩაჩანიძე გიორგა – გოსტიბეს მცხოვრები. ი გ ი თავისი ქონებით წილად ხვდა მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] ბერელას ფარდად ([XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-11919).

ჩაჩანიძე გიორგი – ძ მ ა გამცემარ ჩაჩანიძისა, იხ.

ჩაჩანიძე ესელკუმურ – ძ მ ა გამცემარ ჩაჩანიძისა, იხ.

ჩაჩანიძე ზაქარია – გოსტიბეს მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ა ტ ატია. ი გ ი წილად ხვდა მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] გიორგის ფარდად (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-13311).

[ჩაჩანიძე] ზურაბ – ზემო მძუიმლეთში მცხოვრები. ი გ ი ძმებთან გაყრისას ერგო პაპუა ტატიშვილს (1674 ნ. X. II. Sd-607).

ჩაჩანიძე თემიროზა – [შ ვ ი ლ ი] გამცემარ ჩაჩანიძისა, იხ.

ჩაჩანიძე იოვანე – [შ ვ ი ლ ი] გამცემარ ჩაჩანიძისა, იხ.

ჩაჩანიძე ნარიმა – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად გაძარცვა გლეხები. ოსიტა ტოპოშვილს წაართვა 2 მშვილდი, ძროხის ტყავის ნახევარი (XVII ს. Ad-2233b).

ჩაჩანიძე ნასყიდა – გოსტიბეს მცხოვრები. ი გ ი თავისი მამულით წილად ხვდა მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] რამაზას ფარდად ([XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-11819).

ჩაჩანიძე პაპუნა –ზემო მძუიმლეთს მცხოვრები. ტატიშვილების გაყრის დროს ი გ ი ზურაბ [ჩაჩანიძის] „გამონაყარის" სასახლით ერგო პაპუა ტატიშვილს ([1674 წ. I. 11.] Sd-607).

ჩაჩანიძე სეხნია – ზემო ძვიმლეთში მცხოვრები, პაპუა ტატისშვილის ყმა, ერთი კომლი. ჰყავს ორი ვაჟი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს ალწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

[ჩაჩანიძე] ტატია – [ძ მ ა] ზაქარია ჩაჩანიძისა, იხ.

ჩაჩანიძე შალვა – [შ ვ ი ლ ი] გამცემარ ჩაჩანიძისა, იხ.

ჩაჩანიძე შიო – მ ი ს ი მოხელეა ციხისელი გიორგი ([1673-1696 წწ.] Qd-9415).

ჩაჩასშვილი // ჩაჩაშვილი

ჩაჩაშვილი – იხსენიება მ ო წ მ ე დ ავთანდილ ზედგენიძის საჩივრის წიგნში (XV ს. ბოლო მეოთხ. Hd-14904ბ).

ჩაჩასშვილი ბერიკა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს შ ვ ი ლ ი სულხან ჩაჩასშვილისა, იხ.

ჩაჩაშვილი ბერუკა – შ ვ ი ლ ი ხატისა ჩაჩაშვილისა, იხ.

ჩაჩ[ა]შვილი გარსევან – მ ო წ მ ე: მამისიმედ მამუჩაშვილის მიერ გიორგი ვადიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd-9039ბ), მოქალაქე ყულიას მიერ მამისიმედ მუჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. Qd-9039ბ).

[ჩაჩასშვილი] გიორგი – შ ვ ი ლ ი ჩაჩასშვილ სულხანისა, იხ.

ჩაჩაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ჩაჩაშვილ ხატისასი, იხ.

ჩაჩაშვილი დავით – [1606]-[1615] წწ. მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე: გიორგი ზანდარაშვილის მიერ დილმის წმინდა გიორგისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა ([1606-1615 წწ.] Hd-1051ბ), მამუკა ჩაჩაშვილის მიერ დილმის წმინდა გიორგისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა ([1606-1615 წწ.] Hd-1051ბ).

ჩაჩასშვილი ესტატე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს შ ვ ი ლ ი სულხან ჩაჩასშვილისა, იხ.

ჩაჩაშვილი ივანა – შ ვ ი ლ ი ხატისა ჩაჩაშვილისა, იხ.

ჩაჩაშვილი იმარინდო (ვარ. მარინდა, მარიდა) – ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მარიამული დათუნა (1669 წ. 1450-32/281). მ ო წ მ ე: პაპუნა მარიამულის მიერ ქიტია თბილელასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. II. 1450-32/281); გიორგი ზიზანაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. III. 7. Ad-1666); მ ი ს ი მამული ესაზღვრებოდა პაპუნა მარიამულის მიერ ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკასათვის მიყიდულ მიწას (1667 წ. V. 1. 1450-28/244).

ჩაჩასშვილი იმარინდო (ვარ. ამირინდო) – შ ვ ი ლ ი სულხან ჩაჩასშვილისა, იხ.

ჩაჩასშვილი იოანე – შ ვ ი ლ ი სულხან ჩაჩასშვილისა, იხ.

ჩაჩაშვილი მამუკა – შ ე ს წ ი რ ა დილმის წმინდა გიორგის თავისივე ნასყიდი ბეჟანაური მამული და იკისრა სამი კოკა ტკბილი კულუხი „ლუარსაბ მეფის და მიწობლიძე მოურავის ჟამში" ([1606-1615 წწ.] Hd-1051ბ); მოხსენიებულია დილმის წმინდა გიორგის შემწირველ პირთა შორის ([1632-1636 წწ.] Hd-11310ე).

ჩაჩაშვილი რევაზა – დილმის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი (1677 წ. 1450-30/122). მ ო წ მ ე: პაპუნა მარიამულის მიერ ქიტია თბილელაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 1450-32/281), მაზიტა უგუნურიშვილის მიერ პაპუა მალალაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 15. Ad-1613), გიორგი თეთრაძის მიერ პაპუა [მალალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. III. 15. 1450-30/122).

ჩაჩასშვილი სულხან – XVII ს. II ნახ. დილმელი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი : გიორგი (XVII ს. II ნახ. 1450-28/247), იოანე და იმარინდო//ამირინდო (XVII ს. II ნახ. 1684 წ. 1450-28/247, 28/248); ძ მ ი ს წ უ ლ ი შოშიტა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს შ ვ ი ლ ე - ბ ი – ბერიკა და ესტატე (1684 წ. 1450-28/248). დილმის მოურავს, გიორგი მიწობლიძეს, მიართვა ცხენი და ჯორი. ამის სამაგიეროდ გიორგიმ მას მისცა ტბისკარში მიწა (XVII ს. II ნახ. 1450-28/247); დილომში იყიდა სოლაღა ულანცასშვილისაგან ამწუასშვილ-ხიზანასშვილის ვენახი (1684 წ. IV. 1. 1450-28/248).

ჩაჩასშვილი შოშიტა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი სულხან ჩაჩასშვილისა, იხ.

ჩაჩაშვილი ხატისა – ემართა დილმის წმინდა გიორგის ტაძრის ბეგარა: ორი კოკა კულუხი ([1606-1615 წწ.] Hd-1051დ).

ჩაჩაშვილი ხატისა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ბერუკა, ივანა, ხოსიტა. ი ყ ი დ ა გიორგი ხიზანიშვილისაგან [დილმის] წმინდა გიორგის სახატო ვენახი (1686 წ. I. 1. Hd-1046).

ჩაჩაშვილი ხოსიტა – შ ვ ი ლ ი ხატისა ჩაჩაშვილისა, იხ.

ჩაჩიასშვილი მგელია – მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ზ).

ჩ[ა]ჩ[ი]ბაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი გრიგოლ ჩ[ა]ჩ[ი]ბაშვილისა, იხ.

ჩ[ა]ჩ[ი]ბაშვილი გრიგოლ – ჰყავს შ ვ ი ლ ი გიორგი. მ ი ჰ ყ ი დ ა ვენახი ასვატურ ჩნახაშვილს ([XVI ს.] Qd-9018).

ჩაჩიკაშვილი – მ ი ს ი სახლის წყალობა [სვიმონ] მეფემ განუახლა გიორგი ბარათაშვილს ([1580-იანი წწ.] X. 15. 1450-38/58).

ჩაჩიკაშვილი – მ ა ს უკანონოდ ეჭირა მირიან დურსუნაშვილი, გიორგი ბარათაშვილ-იოთამიშვილის მკვიდრი ყ მ ა. როსტომ მეფემ მ ა ს ეს ყმა ნაართვა და ძველ პატრონს დაუბრუნა (1657 წ. IX. 12. 1450-38/38).

ჩაჩიკაშვილი – ლუარსაბ ბატონიშვილისაგან ჩაჩიკაშვილისა და ქვემო ბოლნისის ზვრის წიგნი მოხსენებულია გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ სამამულო წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd-1931).

ჩაჩიკაშვილი ასიტა – ჰყავს ძმები. ალიყულიბეგის ნაქონი აზნაური. ი გ ი უბოძა როსტომ მეფემ სახლთუხუცეს ქაიხოსრო ბარათაშვილს (1633 წ. Hd-14651).

ჩაჩიკაშვილი ასლამაზ – 1650-1656 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გივი (1650-1655 წწ. 1450-18/125, 18/149). ხოსიტა, იესე (1650 წ. 1450-18/125); ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ქაიხოსრო, იესე, იოთამ, ზურაბ (1655 წ. 1450-18/149), როსტომ მეფემ მას უწყალობა გავაზის მოურავობა (1647 წ. 1448-85), მანვე განუახლა მ ი ს ი კუთვნილი მამულების: მირტაშენის, მუგუეთის, ნაჯილდოები სოფლის – კარანის, რომელზედაც ბარათიანნი ეცილებოდნენ, მაშავრის პირას ნასოფლარის, სამკვიდრო წყნეთის, დმანისის ხევში სოფელ ვანის და მარაბდის წყალობა (1650 წ. 1450-18/125); დადიანის გამარჯვების სამახაროBლოდ როსტომ მეფემ განუახლა თარხნობა (1655 წ. 1450-18/149). მ ი ს ი ნაქონი იფნობის ერთი ნახევარი როსტომ მეფემ უბოძა როშაქაშვილს და იასაულ ხოხონას ([1633-1658 წწ.] 1450-37/144); მ ო წ მ ე: ზაალ ბარათაშვილის მიერ ქართლის კათალიკოს ქრისტეფორესათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. Ad-1874), მამუკა ბლორძელს, მის ძმებსა და გარისელ პარუნ-სარქისას შვილებს შორის სამამულო დავის გარჩევისა (1656 წ. VI. 28. Hd-14657).

ჩაჩიკაშვილი ბუმბა – სამშვილდის მ ო უ რ ა ვ ი. მ ო წ მ ე დავით ქაჩიბაძის მიერ ქობულ აშოთაძისათვის მიცემული დრანეთის წყალობის წიგნისა ([1466-1479 წწ.] Ad-1070).

ჩაჩიკაშვილი გივი – 1650-1690 წწ. შ ვ ი ლ ი ჩაჩიკაშვილ ასლამაზისა, იხ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზურაბ, ოთარ, ბიძაშვილი ხოსიტა (1671 წ. 1448-92). შაჰნავაზმა მ ა ს უწყალობა მისთვის საუფროსოდ ნარგები, შემდეგ კი იოთამიშვილების მიერ უკანონოდ მისაკუთრებული გომფარა, ლომიტა და ბერუკა დურსანაშვილები მამულებით (1671 წ. 1448-92). გიორგი მეფემ მ ა ს განუახლა როსტომ მეფის მიერ ასლამაზისათვის მინიჭებული თარხნობა (1677 წ. 1450-18/149); გ ა მ რ ი გ ე და მ ო ფ ი ც ა რ ი პაპუნა ბარათაშვილსა და მერაბ ყორღანაშვილს შორის დავისა ზემო შავნის თაობაზე (1661 წ. III. 15. Hd-1375); ხრამელებთან ერთად დაესწრო ბარათა ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ ბარათაშვილისათვის თაფანში მამულის შესყიდვისა და მისი საზღვრების დადგენის აქტს. მ ო წ მ ე ა ამ ნასყიდობისა (1684 წ. X. 1. Sd-540); მ ო წ მ ე თამაზ [ბარათაშვილის] მიერ კაცია [ორბელიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 12. 1450-10/186).

[**ჩაჩიკაშვილი**] **ელისე** – ბ ე რ ი. მ ო წ მ ე ფარსადან [ციციშვილის] მიერ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემულ ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Ad-1883).

ჩაჩიკაშვილი ზურაბ – ძმ ი ს წ უ ლ ი ჩაჩიკაშვილ ასლამაზისა, იხ.

ჩაჩიკაშვილი ზურაბ – შ ვ ი ლ ი ჩაჩიკაშვილ გივისა, იხ.

ჩაჩიკაშვილი ზურაბ – მ ი ს ი მამულები ჩამოთვლილია [ბარათაშვილ] გორჯასპისათვის მიბარებულ სამამულო წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd-1931).

ჩაჩიკაშვილი იესე – შ ვ ი ლ ი ჩ ა ჩ ი კ ა შ ვ ი ლ ა ს ლ ა მ ა ზ ი ს ა, ი ხ.

ჩაჩიკაშვილი იესე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ჩაჩიკაშვილ ასლამაზისა, იხ.

ჩაჩიკაშვილი იოთამ – მ ო წ მ ე გივი გაბაშვილის მიერ თამაზ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1450-20/24).

ჩაჩიკაშვილი იოთამ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ჩაჩიკაშვილ ასლამაზისა, იხ.

ჩაჩიკაშვილი იოთამ – [1676]-[1701] წწ. ყაფლანიშვილთა ა ზ ნ ა უ რ ი შ - ვ ი ლ ი. მ ო წ მ ე თამაზ [ბარათაშვილის] მიერ კაცია [ორბელიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 12. 1450-10/186); მ ო ნ ა წ - ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო თამაზ ყაფლანიშვილთან ერთად [ბარათაშვილ]-იოთამიშვილებსა და დოლენჯიშვილებს შორის სამამულო დავის გარიგებაში ([1676-1701 წწ.] 1450-38/26).

ჩაჩიკაშვილი მამაცა – ი გ ი მამულით საუხუცესოდ წილად ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537/1538 წ.]. VIII. 16. 1450-11/112).

ჩაჩიკაშვილი მამაცა – ი გ ი მამულით დავით მეფემ უბოძა გიორგი და იორამ ბარათაშვილებს (1582 წ. I. 6. 1450-38/60).

ჩაჩიკაშვილი ოთარ – შ ვ ი ლ ი გივი ჩაჩიკაშვილისა, იხ.

ჩაჩიკაშვილი ხოსიტა – შ ვ ი ლ ი ასლამაზ ჩაჩიკაშვილისა, იხ.

[ჩაჩიკაშვილი] ხოსიტა – გ ა ყ რ ი ა თავის [ბიძაშვილს] გივი ჩაჩიკაშვილს (1671 წ. 1448-92).

ჩაჩინიშვილი მამისიმედა – გ ლ ე ხ ი. [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა მოსტაცეს ერთი ძროხა ნამრავლით (XVII ს. Ad-2233ბ).

ჩაჩიშვილი ნონია – მ ო წ მე დავით ბერისძის მიერ ელიოზ კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1411 წ. X. 25. 1449-1651).

ჩაჩპარაშვილი ბერიკა – ხურვალეთს მცხოვრები, მამუკას ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II. ნახ. 1448-5032).

ჩაჩუნაშვილი – მ ო წ მ ე იოსებ ტფილელის მიერ წინარეხელთათვის მიცემული სარწყავ რუზე დავის გარიგების წიგნისა ([1661-1688 წწ.] 1449-1821).

ჩაჩუნაშვილი გიორგი – [ძ მ ა] ძაბილა ჩაჩუნაშვილისა, იხ.

ჩაჩუნაშვილი დემეტრე – [ძ მ ა] ძაბილა ჩაჩუნაშვილისა, იხ.

ჩაჩუნაშვილი ზაქუტა – მ ო წ მ ე კაკალა გოგრისშვილის მიერ ბერუა მოდრეკილაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad-1668).

ჩაჩუნაშვილი იასე – [ძ მ ა] ძაბილა ჩაჩუნაშვილისა, იხ.

ჩაჩუნაშვილი ოთია – [ძ მ ა] ძაბილა ჩაჩუნაშვილისა, იხ.

ჩაჩუნაშვილი სვიმონა – [ძ მ ა] ძაბილა ჩაჩუნაშვილისა, იხ.

ჩაჩუნაშვილი ძაბილა – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, ოთია, დემეტრე, იასე და სვიმონა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ორი დღის მიწა ნიკოლოზ მოდრეკილაძეს (XVII ს. 70-იანი წწ. Ad-1794).

ჩაჩხიჰარასშვილი ამირანა – „დიდებელი". მ ო წ მ ე თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ იესე [სოლაღაშვილისათვის] მიცემული მუხანის მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Sd-734).

ჩახავა გიორგი – მ ო წ მ ე ბეჟან ბატონისშვილის მიერ გიორგი ასათიანისათვის მიცემული ბიჭის წყალობის წიგნისა (1700 წ. ხეც. ფ ო ტ. №72).

ჩახავა ლომკაც – მ ო წ მ ე გიორგი ლიპარტიანის მიერ ხუხუ ფალავასათვის ბოძებული პარტახტი სამოსახლოს წყალობის წიგნისა ([1681-1693 წწ.] Qd-9530), გიორგი ლიპარტიანის მიერ ბააკა იაშვილისათვის მიცემული ყმამამულის წყალობის წიგნისა ([1681-1698 წწ.] ქმ. №1610).

ჩახდილაშვილები – თამარაშენს მცხოვრებნი, ორი კომლი. [მაჩაბლების] მიერ დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი ს ი ნ ი [მაჩაბლებმა] დაკარგეს და მათი მამულები გაყიდეს ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

ჩახეძაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე ქიტა ზაქუტაშვილის მიერ დათუნა ესიტაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([XVII ს. Hd-9371).

ჩახიასშვილი კლიკო – იყალთოში მცხოვრები. ყ მ ა გუგუნა მაყაშვილისა. მეფე ალექსანდრემ ი გ ი შესწირა ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ. 1449-1509).

ჩახნაძე – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და გაძარცვა გლეხები. ჭარტალ ყვარელიძეს წაართვა თხა და ცხვარი, აგრეთვე, ოთხი ძირი ფუტკარი და ღორი (XVII ს. Ad-2233ბ).

ჩახრიძე – ჰქონია მამული ნახიდურში. მ ი ს ი მამული და მასზე მცხოვრები პირები – შოშიტა და მისი ძმა მურადა, პაპუაშვილი ფოლადა ძმებით, ლულა, გოჩია და ჰამზა შვილებითურთ, უწყალობა როსტომ მეფემ ყარჩილას (1653 წ. Sd-2).

ჩახშტელანთ ფიბინა – მ ო წ მ ე მახარა მგელიაშვილის მიერ ფირშავათ ამაზაშვილ პაპუასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VIII. Sd-767).

ჩაჯავახია – ციციშვილთა ყმა-აზნაური. მ ი ს ი წყალობის დამტკიცების პირობა მისცა შაჰნავაზმა იმერეთში გადახვეწილ ციცი ციციშვილს ([1658-1663 წწ.] 1449-328).

ჩეკულიები – მსხუილებს მცხოვრებნი. ემართათ ხოფის ღვთისმშობლის ხატის ბაგარა – ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

ჩეკურა – ბალახაურს მცხოვრები. ი გ ი მამულით საუხუცესოდ ერგო ითამ ბარათაშვილს ([1537/1538 წ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ჩეკურა – ოთარ ბარათაშვილმა მიჰყიდა პაპუნა ბარათაშვილს ტბისში გამანაურის ურწყაეი მამული ჩ ე კ უ რ ა ს ვენახის საზღვარზე (1659 წ. IV. 15. Hd-6285).

ჩეკურა: ჩეკურასეული – კუნელაანში ჩ ე კ უ რ ა ს ე უ ლ ი ერთი ვენახი ბაგრატ [მუხრანბატონმა] შესწირა [სვეტიცხოველს] (XVI ს. I ნახ. 1449-1627).

ჩეკურათ ავეტისა – მ ო წ მ ე გულიფაშანთ მითიჯანასშვილ პაპაჯანას მიერ შამირანათ თაყინასშვილ მამიჯანასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. IX. Hd-13009).

ჩეკურაშვილები – გოგინა თამამშაშვილმა ზარაფთუხუცეს ხოჯა ბეჰბუდას მიჰყიდა ადგილი, რომელიც ესაზღვრებოდა ჩ ე კ უ რ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს ქულბაქებს (1661 წ. III. 21. 1450-22/108).

ჩეკურაშვილი //ჩეკურასშვილი

ჩეკურასშვილი ბერუკა – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ლაზარე, დათუნა. მაზიტა ზუბიასშვილთან ერთად მიჰყიდა ვენახი ოთარ [ბარათაშვილს] (1679 წ. III. 13. Hd-9322).

[ჩეკურასშვილი] დათუნა – ძ მ ა ჩეკურასშვილ ბერუკასი, იხ.

[ჩეკურასშვილი] ლაზარე – მ ი ს ი სიმამრია დათუნა. ძ მ ა ჩეკურასშვილ ბერუკასი, იხ.

ჩეკურაშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე პაპუნა გოსტაშაბისშვილის მიერ საბა მოლოდინასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1688-1696 წწ.] Hd-2756).

ჩეკურაშვილი ნადირა – ბინმენში მცხოვრები. დომენტი კათალიკოსმა ი გ ი უწყალობა ზავრად [გარაყანიძეს] (1610 წ. 1448-5572).

ჩეკურ[ა]შვილი პაპია – მ ო წ მ ე პაპუნა გოსტაშაბისშვილის მიერ რამაზასათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1656 წ. II. 1. Hd-6303), პაპუნა ბარათაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარ ზემო შავნის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III. 15. Hd-1375), პაპუნა [გოსტაშაბიშვილის] მიერ ოქროპირისთვის მიცემული თარხნობის და მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. V. 1. Hd-9447).

ჩეკური გამხარე – ვანთას მცხოვრები. ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ჩელაბაშვილი ბეჟან – მ ო წ მ ე არაქელა ალიხანაშვილის მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა (1679 წ. VII. 1. Hd-6300).

ჩერქეზი – ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი ქსნის ერისთავისა. ციცი ციციშვილთან ერთად გ ა ა რ ი გ ა ბააკა სახლთუხუცესისა და მამუკა მაღრაძის დავა მთაზე (XVII ს. II ნახ. Hd-801).

ჩერქეზი ალადალა (ვარ. ალადალ) – შ ვ ი ლ ი ჩერქეზ გიორგი ალადალისშვილისა, იხ. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა. მ ა ს და მამუკას უბოძა [ვახტანგ მეფემ] ჩერქეზში ნასოფლარი ბუზდი (1675 წ. 1450-26/154).

ჩერქეზი ალადალისშვილი გიორგი – მ ო უ რ ა ვ ი. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკაბეგ, შვილი ჩერქეზი ალადალა იხ. (1662 წ. 1450-26/156), ერთგულად ემსახურებოდა თეიმურაზ მეფეს, თან ახლდა იმერეთში 15 წლის მანძილზე. ქართლში ყოფნისას მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო თეიმურაზსა და მოურავ [გიორგი სააკაძეს] შორის ბრძოლაში. თეიმურაზს ახლდა „ურუმში", გაეგზავნა ელჩად კონსტანტინეპოლში. თეიმურაზმა მ ა ს უწყალობა ჩერქეზში სახასო მამულები, გორდისშვილის ყოფილი საგანაყოფო მასზე მცხოვრები ჩერქეზი და ოსი აზნაურიშვილებით, ტურნაშვილები, სურამის მოურაობა და მებალახეობა (1662 წ. 1450-26/156).

ჩერქეზი მამუკაბეგ (ვარ. მამუკა) – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი ჩერქეზისა, იხ. ალადალ ჩერქეზისა, იხ.

ჩე[რ]ქეზი ხაზფოლად – საგარეჯოს მ ო უ რ ა ვ ი. მ ა ს ალექსანდრე მეფემ დაავალა გაერჩია გიორგინმინდელებსა და მაყა მაყაშვილს შორის სამამულე დავა ყარალაჯში. დაავალა აგრეთვე ჭიაბერაშვილისათვის, მკერვალიშვილისა და მარიდასშვილისათვის უკან დაებრუნებინა ივრის პირას ნართმეული ნისქვილები ([1574-1605 ნნ.] 1449-1040).

ჩერჩია თასია – თილითს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი ქანდაქი ხმელი ბეგარა, სამოგუე საკლავი, თორმეტი კოკა ღვინო, ერთი წლის ღორი, გოჭკუმუ, სასახლის სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91. 429).

ჩექიაშვილი ფოცხვერა – ახალშენში მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ჩეშმისა – მ ე ჩ ა ნ გ ე. იხსენიება სამეფო კარის მსახურთა ნუსხაში ([1688-1703 ნნ.] Ad-763).

ჩვავილაძე პატა – მ ო წ მ ე პაპუნა ერისთავის მიერ ხოსინასათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. Qd-7989).

ჩიბურდანიძე – ქუტირს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა – ხად[ი]ლი (1578 წ. H-626).

ჩიბურდანიძე – ჩაქვს მცხოვრები, ხუცესი. ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 ნნ.] ლაი. ფ. 800. I. №1201).

ჩიბურდანიძე მამუკა – სორმონს მცხოვრები. დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი ერთ კომლად შესწირა გელათის მონასტერს თავისი მეუღლის – ალექსანდრე იმერთა მეფის სულის მოსახსენებლად (1660 წ. ახლო. Ad-598ა).

ჩიბურდანიძე მამუკა – ი გ ი შესწირა ალექსანდრე მეფემ (IV)გელათის მონასტერს და დააკისრა გადასახადი – ერთი შამახური სანთელი ალექსანდრე მეფის [III] საალაპედ ([1683-1695 ნნ.] Ad-598ბ).

ჩიბუხაშვილი – მ ი ს ი მინა ვალის საფასურში რამაზა ულულისშვილისაგან იყიდეს კახამ, დათუნამ, გიორგიმ და ჯაყელამ (XVII ს. 90-იანი ნნ. Hd-9313).

ჩიგიანაშვილი//ჩიგიანასშვილი//ჩიგიანთ

ჩიგიანაშვილი – მ ი ს გ ა ნ იყიდა ერთი კომლი კაცი ნიკოლოზ კათალიკოსმა (1687 წ. 1449-2681).

ჩიგიანასშვილი ალიყული – [შ ვ ი ლ ი] პეროთა ჩიგიანასშვილისა, იხ.

ჩიგიანასშვილი მერაბა – ძ მ ა პეროთა ჩიგიანასშვილისა, იხ.

ჩიგიანასშვილი მირიმანა – მ ო წ მ ე ყარაბუდახის მიერ ქრისტეფორე ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Sd-622).

ჩიგიანთ ბლოა – მ ო წ მ ე ყარაოღლაანთ ვართანას მიერ ყარაგოზათ იარალასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. VI. 10. Hd-13076).

ჩიგიანთ მკრტიჩა – მ ო წ მ ე ახპერჯანას მიერ თავისი ბიძაშვილის სარქისასათვის მიცემული სამამულო დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (XVII ს. I ნახ. Qd-499).

ჩიგიანასშვილი პეროთა – მ ო ქ ა ლ ა ქ ე. ჰყავს [შ ვ ი ლ ი] ალიყული, გაუყრელი ძმები: ფეროზა, მერაბა. შაჰნავაზმა მ ა ს განუახლა თარხნობა (1661 წ. Ad-2289ა).

ჩიგიანასშვილი ფეროზა – ძ მ ა პეროთა ჩიგიანასშვილისა, იხ.

ჩიგინანათ მელქოა – მ ო წ მ ე ბეჟან [მირიმანასშვილის] მიერ მელქოასშვილ გასპარასათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 21. 1450-7/121).

ჩიგინაშვილი მირაქა – შუაბოლნისის ამფა. მ ო წ მ ე ფინეზა [ყუმახასშვილის] მიერ გიორგი [ბარათაშვილისათვის] მიცემული შუა ბოლნისში ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. Sd-623).

ჩიგონაანი – მ ა თ ი [სახლი] იყო საზღვარი ოჰანა ასატურასშვილის მიერ ამირალასა და შერმაზანასათვის მიყიდული სახლისა (1649 წ. V. 1449-2654).

ჩიგორავა დოსქუდაი – წყალიძგას მცხოვრები. იგი ლევან დადიანმა შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს (1628 წ. Sd-2904).

ჩიგორგალა – ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის ყმების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ჩივაძე – ი გ ი ყმითა და მამულით როსტომ მეფემ უწყალობა იორამ სააკაძეს (1652 წ. Hd-13955).

ჩივაძე ბადრია – ქალაქს მცხოვრები. მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819).

ჩივაძე ბახუტა – 1671-1690 წწ. ჰყავს: [ძ მ ა] დათუნა (1671-1690 წწ. Hd-6795, 1842, 2163ა, 2396, 1657, 4467, 1450-35/186, Hd-5178), შვილები: გიორგი (1671-1690 წწ. Hd: 6795, 1842, 2396, 1657, 4467, 1450-35/186, Hd-5178), ქაიხოსრო (1671-1690 წწ. Hd: 6795, 1842, 2396, 1657, 4467, 1450-35/186). ი ყ ი დ ა: მაზიტა თევდორესშვილისაგან მისი მკვიდრი მამული თელათუბანში (1671 წ. Hd-6795), პაპუნა ბალამაძისაგან – სახლ-კარი კალო-საბძლით და ნაფუძრებით (1673 წ. Hd-1842), მიწა პაპუნა დედანასშვილისაგან (1675 წ. Hd-2163ა), ორი დღის მიწა გაბრიალის წყაროს იქით – გოგია თევდორესშვილისაგან (1676 წ. Hd-2396), „იმნაური" წისქვილის ნახევარი – ბერუკა ბასილიძისაგან (1682 წ. Hd-1657), ორი დღის მიწა, თავისივე „ქადაგური" მიწის ნაჭერი – დათუნა ჭანაშვილისაგან (1686 წ. Hd-4467), ჟიჟილაშვილის „მოსყიდული მიწა" რუს პირს – დათუნა ფილიპესშვილისაგან (1690 წ. 1450-35/186), ოთხი დღის მიწა არწივას ბეგთან – გოგია ქოსაშვილისაგან (XVII ს. IV მეოთხ. Hd-5178).

ჩივაძე ბახუტა – 1678, 1685 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე: გიორგი სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 28. Sd-63), დემეტრა წ[ა]ვყენაშვილის მიერ მარიამისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. Hd-1838).

ჩივაძე ბეჟან – 1673-1694 წწ. მ ო წ მ ე: ჯაჯანა შიხეიდარისშვილის მიერ ზურაბ პაატისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. 1450-38/131), მოწმე მღებარ ბეჟან-ნაზარას მიერ მარიამისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Hd-9639), წინამძღვარ ეფთვიმეს მიერ არქიმანდრიტ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის დახსნის წიგნისა (1694 წ. 1450-30/109).

ჩივაძე ბეჟან – მ ი ს ი დასტურითა და მოწმობით მიჰყიდა ბერიკა ტურიკაშვილმა ზურაბ იმნაძეს მიწა შუა ველში (1689 წ. Qd-1480).

ჩივაძე ბეჟან (ვარ. **ბეჟანა**) – 1683-[1700] წწ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: პაპუა (1683 წ. 1450-49/85), თამაზ (1683-[1700] წწ. 1450: 49/85, 35/183), სეხნია (1695 წ. 1448-3271). მ ი ჰ ყ ი დ ა ხოსიტა ოთიასშვილს „ახალშნის ბოლოს ორთავ ხევთ შუა თეგაური" მამული (1683 წ. IV. 1. 1450-49/83); თავი იმართლა იოვანე კათალიკოსის წინაშე, რომ თავისი ძმის, თამაზის მიერ ჩადენილი ავკაცობის მონაწილე არ იყო. კათალიკოსმა დაუბრუნა წართმეული მამული და ბრძანება გასცა ხელი არ ეხლოთ ბ ე ჟ ა ნ ი ს ა და მისი ძმებისთვის თამაზის ავკაცობის გამო ([1688-1700 წწ]. 1450-35/183); როსტომ მეფისა და [მაჰნავაზისაგან] მ ა ს ჰქონია თარხნობის საბუთები, გიორგი მეფემ განუახლა კავთისხევის, თელათუბანში ჯავახ მექანარიშვილის, თევდორა და პაატა დათუნასშვილების, [მაჰნავაზის] მიერ ნაწყალობევი ღვარის ხოდაბუნის წყალობა და გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან (1695 წ. 1448-3271).

ჩივაძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი ბახუტა ჩივაძისა, იხ.

ჩივაძე დათუნა (ვარ. **დავით**)– 1671-1690 წწ. [ძ მ ა] ჩივაძე ბახუტასი, იხ. ჰყავს ძ ე გიორგი (1690 – XVII ს. 90-იანი წწ. Hd: 1834, 2044, 10393). ი ყ ი დ ა: ზა(ა)ლ მიქუტაშვილისაგან ორი დღის ქარის მიწა (1690 წ. Hd-1834), ბასილი იმნაძისაგან – მისი ნასყიდი სანისქეილე (1690 წ. Hd-2044), ერთგულების პირობა მისცა „ბატონ" მოურავსა და მის ძმას ზურაბ [სააკაძეს] (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-10393).

ჩივაძე თამაზ – ძ მ ა ჩივაძე ბეჟანასი, იხ.

ჩივაძე მახარე – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: შერმაზან, პაპუნა. ი ყ ი დ ა დავით მაღალაძისაგან მისი მკვიდრი მამული (თელათუბნის ქვემოთ, წმინდა შიოს ხოდაბუნის გვერდით, დედანაშვილის მიწის საზღერამდე, ორი დღის მიწა (1605 წ. VIII. 21. 1450-35/191), ამოვან ბასილიძისაგან ვალის დასაფარავად – დედანაურასთან მდებარე გრძელი მიწა ფოცვიაურამდე, ფილიპეშვილის და თევდორეშვილის მიწებამდე (1622 წ. 1450-35/184).

ჩივასძე მახარებელა (ვარ. **მახარე**)– მოურავ [გიორგი სააკაძის] მსახური (1620 წ. Hd-6259). მ ო წ მ ე შანშე ჯავახისშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. IV. 7. Hd-1656); [გიორგი სააკაძის] მტკიცებით, ქაიხოსრო ჯავახიშვილმა მოურავის ხუთი მსახური და აზნაურიშვილები: ცალქალამანიძე, ჩივაძე მახარებელა, ქელივიძე მათია, ხოს-

იტა, ადოლა და მისი შვილი დააბეზლა თეიმურაზთან, დაარბია და დააქერინა ცოლ-შვილით. ქაიხოსრომ ჩ ი ვ ა ძ ე მ ა ხ ა რ ე ს დაავალა ეთხოვა მოურავის უმცროსი ქალიშვილი თავისი უმცროსი შვილისათვის. მოურავი ამტკიცებდა, რომ ჩ ი ვ ა ძ ი ს პირით თანხმობა შეუთვალა ქაიხოსროს, რაც ჩ ი ვ ა ძ ე მ დაადასტურა (1620 წ. IV. 15. Hd-6259).

ჩივაძენი – იყვნენ მ ო წ მ ე ნ ი თარხან-მოურავისშვილის მიერ მდივან შანშეან-მარტიროზასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. Hd-2380).

ჩივაძე პაპუა – მ ო წ მ ე ჯაჯანა შიხაიდრისშვილის მიერ პაპუა [მაღალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. III. 1. Ad-1276).

ჩივაძე პაპუა – ნ ა ც ვ ა ლ ი . მ ო წ მ ე დათუნა მარუშაშვილის მიერ გიორგი დვალიძისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს.70-იანი წწ. 1450-38/136).

ჩივაძე პაპუა – ძ მ ა ჩივაძე ბეჟანასი, იხ.

ჩივაძე (ვარ. **ჩივასძე)პაპუნა** – შ ვ ი ლ ი მახარე ჩივაძისა, იხ.

ჩივაძე პაპუნა – წერილი მ ი ს წ ე რ ა ოქრომჭედელ მამუკა ჭლიკაშვილს, რომელსაც აფრთხილებს, რომ მას მეფე ალექსანდრე გაუწყრებოდა, რადგან პაპუას სახლთუხუცესის ყოფილი ყმა მიეთვისებინა და მისი გაყიდვაც დაუპირებია. ურჩევს, რომ ტყვე კანონიერ პატრონს დაუბრუნოს ([1644-1660 წწ.] Ad-514).

ჩივაძე პაპუნა – დიდი მოურავის [გიორგი სააკაძის] გადახვეწის შემდეგ, გორგაძეს მ ი ს გ ა ნ უყიდია [სააკაძეების] მკვიდრი მამული ჭავჭავისი; როდესაც როსტომ მეფემ დიდი მოურავის შვილი იორამი სამშობლოში დააბრუნა და მისი მკვიდრი მამული უბოძა, მაშინ ამ უკანასკნელმა გორგაძეებსა და რთველიაშვილებს უკან დაუბრუნა პ ა პ უ ნ ა ჩ ი ვ [ა] ძ ი ს ა თ ვ ი ს მიცემული საფასური (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-14446).

ჩივაძე სეხნია – ძ მ ა ბეჟანა ჩივაძისა, იხ.

ჩივაძე ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ბახუტა ჩივაძისა, იხ.

ჩივაძე (ვარ. **ჩივასძე)შერმაზან** – შ ვ ი ლ ი მახარე ჩივაძისა, იხ.

ჩივაძე ხოსია – ნ ა ც ვ ა ლ ი . მ ო წ მ ე როსტომ [შალი]კაშვილის მიერ პაპიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Hd-776).

ჩიჲჩივაძე – ატენში მისი მამული დავით მეფემ შესწირა ოქონის საყდარს. დაეკისრა ოთხი ლიტრა ზეთის გამოღება, ძღვენი და სამსახური (1382 წ. VI. 30. გსიემ 7601/30).

ჩითახაანი//ჩითახასშვილი//ჩითახაშვილი

ჩითახაანი – თულუთაანთ გულუაშვილმა ჰასანამ ტერ-პეტროზას მიჰყიდა ბაღჩა, რომელსაც მარჯვნივ ესაზღვრებოდა ჩ ი თ ა ხ ა ა ნ თ სახლ-კარი (1637 წ. VI. 22. 1448-1713).

ჩითახასშვილი – მ ი ს ი მიწა ერთ-ერთი საზღვარი იყო ნასყიდა ფასაშვილის მიერ გასპარასათვის მიყიდული მიწისა (1667 წ. V. 20. სს. II. №335).

ჩითახა[ან]თ (ვარ. **ჩითახაანთ-სულინაშვილი, ჩითახაშვილი**) **არუთინა** – 1682-1699 წწ. მ ი ს თ ვ ი ს უწყალობებია გიორგი მეფეს სპარსეთში გადახვეწილი გასპარა ალზამანასშვილის მამული. ეს მამული ნაზარალიხანმა ჩამოართვა და ისევ ძველ პატრონს დაუბრუნა (1696 წ. VI. 22. 1450-48/3); მ ო წ მ ე: ფარსადან ჯავახისშვილის მიერ იაგულათ გასპარასათვის ვალის დაბრუნების წიგნისა (1682 წ. VIII. 20. Hd-2370), პაატაბეგის მიერ ქალაქის მამასახლის გიორგისათვის მიცემული სამამულო გარიგების წიგნისა (1690 წ. VI. 8. Hd-13135), თაყინა მირიმანასშვილსა და მის ძმებს შორის აბანოს შესახებ დავის გარიგების წიგნისა (1690 წ. XI. 2. Qd-650), ყალანდარ და შიოშ თუმანიშვილების მიერ სარქისა ხითარასშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა თამასუქის გაბათილების შესახებ (1696 წ. VI. 28. Sd-482), ალამურაანთ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 24. 1448-2946), მნიშაკანთ გულინაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI. 20. Sd-56), ალაბაბასშვილ-რამაზასშვილ ალიპექაბარას მიერ ფირყულანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X. 7. 1450-6/117).

ჩითახა[ა]ნთ გასპარა – მ ო წ მ ე აბესალამანთ მურადაშვილ ხოჯინას მიერ ბატონისშვილ აშოთანისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VI. 1450-5/87), თაყინა [მირიმანაშვილსა] და მის ძმებს შორის აბანოზე დავის გარიგების წიგნისა (1690 წ. XI. 2. Qd-650), ბალდინა ამირჯანაშვილის შვილებსა და არაქელას დავის გარიგების წიგნისა (1698 წ. VII. 1. 1450-6/173).

ჩითახა[ა]ნთ გოგინა – მ ო წ მ ე: ასლანის მიერ ეჩმიაძინისათვის მიცემული ქულბაქების შეწირვის წიგნისა (1664 წ. III. მატ. 252. №6), ბაბუათ ბალინაშვილ როსტომას მიერ იავანგულაანთ გარსუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-27/303), ჯანაბოაან[თ] პაპინაშვილ გასპარას მიერ დავით ჯანლაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XII. 1450-53/118), ყარაოღლაანთ ვართანას მიერ ყარაგოზაანთ იარალასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. Hd-13076), ტოტოანთ ბ[ა]ინდურასშვილ ბეროას მიერ ქალაქის მოურავ [მანუჩარისა] და მისი შვილებისათვის მიცემული ავლაბრის სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII. 1. Hd-13696).

ჩითახასშვილი ზალ[ი]ა – თავმდებობის წიგნი მისცა ხახულის ღმრთისმშობელს იმის თაობაზე, რომ ფირუა ქალაქს არ ჩაეიდოდა და იგი ხახულის ღმრთისმშობელს არ დაეკარგებოდა (XVI-XVII სს. 1449-2113).

ჩითახაანთ ზალინასშვილი (ვარ. **ჩითახაანთ**) **თაყინა** – 1687-1696 წწ. დ ა მ წ ე რ ი: ოღულა ხუცისშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. V. 1. 1450-16/165), შერმაზან-აბაზასშვილ-ყორღანაშვილის მიერ ყორღანა შიოშისშვილ-იარალისშვილისათვის

მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. X. 22. 1450-16/164), აკოფა ტერ-ასატურასშვილის მიერ არაქელა იეზასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX. 22. 1450-8/81), ხუდავერდა ალიხანაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. IX. 1450-1/58); მ ო წ მ ე: დონმაზა ზურიკაშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 1. 1450-8/63).

ჩითახაშვილი თაყა – 1611-1613 წწ. მ ო წ მ ე: მირიმანაანთ ალაჯანას მიერ ხეჩუასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ. 1450-22/117), დავით დილარგეთიშვილის მიერ ამირასლანა შარუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა. დავით დილარგეთიშვილს მისგან ვალის საფასურში ცხენი აუღია (1613 წ. XII. 12. 1450-51/241).

[ჩითახაანთ] მირველასშვილი ბეჟანა – შ ვ ი ლ ი ჩითახაანთ მირველასშვილ ფარსადანასი, იხ.

ჩითახაანთ მირველასშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ჩითახაანთ მირველასშვილ ფარსადანასი, იხ.

ჩითახაანთ მირველასშვილი ესტატე – შ ვ ი ლ ი ჩითახაანთ მირველასშვილ ფარსადანასი, იხ.

ჩითახაანთ მირველასშვილი ნაზარა – შ ვ ი ლ ი ჩითახაანთ მირველასშვილ ფარსადანასი, იხ.

ჩითახაანთ მირველასშვილი (ვარ. **ჩითახაშვილი**) **ფარსადანა** – 1639, 1646 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ესტატე, ნაზარა, ბეჟანა. ი ყ ი დ ა გულიფაშაანთ ხუდადაშვილ ზურაბასაგან მისი მამისეული ვენახის და პარტახტი მინდვრის ნახევარი (1646 წ. IV. 19. 1450-57/5).

ჩითახა[ა]ნთ პაპინა – მ ო წ მ ე ახპერჯანას მიერ სარქისასათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (XVII ს. I ნახ. Qd-499).

ჩითახაანთ (ვარ. **ჩითახაშვილი**) **სულინა** – 1646-1696 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ი არუთინა (1696 წ. 1448-2946). მ ო წ მ ე: შანაზარ მურაჩაშვილის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ბატონყმობის წიგნისა (1646 წ. VI. 10. 1450-53/97); მანდენაანთ მერაბასშვილ მამუკას მიერ მასაჯანაშვილ ზაქარიასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1448-1496), პაპოა ასლანისშვილ სეფოასშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IV. 27. 1450-22/119), გაბანასშვილ იმაყულას მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. V. 25. 1450-21/2), ასლანის მიერ ეჩმიაძინისათვის მიცემული ქულბაქების შეწირვის წიგნისა (1664 წ. III. 18. 1450-21/47), იევანგულაშვილ ამირჯანას მიერ დომენტი პატრიარქისათვის მიცემული ხატების ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. XII. 3. Ad-621), თამაზ ჯანშიარასშვილის მიერ ეჩმიაძინის კათალიკოს-პატრიარქ იაკობისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VIII. 6. 1450-21/41); მ ი ს ი ქულბაქის ერთი გვერდი ესაზღვრებოდა ალამურარაანთ

გასპარას ქულბაქს, რომელიც იყიდა მერაბ ფუნდუასშვილმა (1696 წ. IX. 24. 1448-2946).

ჩითახაანთ ფირუა – მ ო წ მ ე: სარქისა და გასპარა ხითარასშვილების გაყრისა (1699 წ. III. 1. Ad-954), ალავერდისშვილების გაყრისა (1699 წ. IX. 16. 1450-11/41).

ჩითახაანთ შერმაზანა – მოწმე: პაატაბეგის მიერ ქალაქის მამასახლის გიორგისათვის მიცემული სამამულო გარიგებისა და ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VI. 8. Hd-13135), [გოჭილოდაანთ] თათოსასა და ბაღდასარას გაყრის წიგნისა (1690 წ. VII. 1450-50/207), თაყინა [მირიმანაშვილსა] და მის ძმებს შორის აბანოს ხარჯის შესახებ დავის გარიგების წიგნისა (1690 წ. XI. 2. Qd-650); სეფიყულას მიერ იავანგულაანთ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. V. 20. 1450-47/17).

ჩიკაიძე მახარა – მ ო წ მ ე სულია გოგიჭაშვილის მიერ ბერუკა გოგინასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448-2145).

ჩიკარიკელი თამაზა – მო წ მ ე ბასილა გიშელაშვილის მიერ ხულუზაურ ელისბარისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. IX. 5. Sd-21).

ჩიკაძე ნასყიდა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ჩიკაძე ხახუტასი, იხ.

ჩიკაძე ხახუტა – ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნასყიდა. ერთი კომლი. ი გ ი შესწირა გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139).

ჩიკვაიძე – მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა როსტია საგინაშვილმა ივანე სხირტლაძეს რუისპირში ათი მხარი მიწა ([XVII ს.] Hd-9719).

ჩიკვაიძე დავით – მ ო წ მ ე თექთუმან თექთუმანიძის მიერ ზაალ ქარუმიძისთვის მიცემული რენეს ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-1553).

ჩიკვაიძე დათუნა – იხ. ჩიკვატიძე დათუნა

ჩიკვატაძე – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია გლეხები. ერთ კაცს თავი „გაუფრინა" ([XVII ს.] Ad-2233ბ).

ჩიკვატიძე (ვარ. **ჩიკვაიძე, ჩიკოიძე**) **დათუნა** – 1692-1695 წწ. ამილახორის ა ზ ნ ა უ რ ი ს შ ვ ი ლ ი / / ა ზ ნ ა უ რ ი, ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1692 წ. Ad-1251). ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ზაალ და ზურაბ (1695 წ. 1450-37/65). მ ო წ მ ე: კათალიკოს იოვანე დიასამიძესა და გივი ამილახორს შორის ზერტის და სობისის რუებზე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. V. 3. Ad-1251); ესწრება ავთანდილ ამილახორისა და მისი ბიძაშვილების დავის განჩინებას სახლიკაცობის რიგის შესახებ (1693 წ. Hd-2143); გივი ამილახორმა მ ა ს და მის ძმებს ნაზარალიხანის ერთგულებისთვის დასთხარა თვალები, შემდგომში მეფემ შეიწყალა და გაუთარხნა ყმა-მამული (1695 წ. XII. 5. 1450-37/65).

ჩიკვატიძე ზაალ – ძმა დათუნა ჩიკვატიძისა, იხ.

ჩიკვილა: ჩიკვილაური – ლეჟერა ჩიკვილაძემ შალვა შერაზადიშვილს სისხლის ფასად მისცა კორტანაში ჩ ი კ ვ ი ლ ა უ რ ი მამული ([1484-1510 წწ.] ქმ. №647).

ჩიკვილაძე ბერი – [ძ მ ა] გოგიტა ჩიკვილაძისა, იხ.

ჩიკვილაძე გიორგი – ერედვში მცხოვრები, ოთარ ფავნელიშვილის ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448-3602).

ჩიკვილაძე გოგიტა – ჰყავს [ძ მ ა] ბერი. მ ა თ ი ნასახლარი ოთარ ფავნელისშვილმა მიჰყიდა ბერ ვახტანგაშვილს ([XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1448-1120).

ჩიკვილაძე ლეჟერა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი მარუშიანი. შერაზადიშვილებს მისი სახლი დაურბევიათ და გადაუწვავთ. კაჭაძისათვის ცხენი წაურთმევია, რის დროსაც შემოკვდომია ჭარელიძის აზნაურიშვილი ივანე შერაზადიშვილი. ალექსანდრე მეფემ გაარჩია მათი დავა, რის შემდეგაც ლ ე ჟ ე რ ა მ შალვა შერაზადიშვილს სისხლის ფასად მისცა ველეფას საყდარი მისი შესავლითა და სასაფლაოთი. მისცა აგრეთვე ცხრა გლეხი: კეკნაძე, გურკინაშვილი, გამრეკელაშვილი, მახარებელიშვილი, ზაქარიაშვილი, კუტუშიძე, ივანაძე, ოქროძე; დაფქუეთას – თაბვაძე მამულებით, ათი ტანი აბჯარი იარაღით, თექვსმეტი ცხენი და ჯორი, სამი თასი, რვა კაცის საზიდავი ქვაბი, ხარი და ძროხა, აგრეთვე ვანში ერთი საგლეხო, კორტანაში – ჩიკვილაური ყანა. იმდენად გაღარიბებულა, რომ თავად ერთი ცხენისა და ერთი იარაღის მეტი არაფერი დარჩენია ([1484-1510 წწ.] ქ.მ. №647).

ჩიკვილაძე მარუშიანი – შ ვ ი ლ ი ლეჟერ ჩიკვილაძისა, იხ.

ჩიკოიძე ავთანდილ – იხ. ჩიკოტიძე ავთანდილ.

ჩიკოიძე ამილღამბარ – [შ ვ ი ლ ი] ავთანდილ ჩიკოტიძისა, იხ.

ჩიკოიძე ამირან – იხ. ჩიკოტიძე ამირან.

ჩიკოიძე დავით – [შ ვ ი ლ ი] ავთანდილ ჩიკოიძისა, იხ.

ჩიკოიძე დათუნა – იხ. ჩიკვატიძე დათუნა.

ჩიკოიძე ზა[ა]ლ – [შ ვ ი ლ ი] ავთანდილ ჩიკოიძისა, იხ.

ჩიკოტიძე ავთანდილ – ბეჟან ამილახორის კ ა ც ი. ამილახორმა ყანჩაელ ბიძინასთან ერთად გააგზავნა კათალიკოს ქრისტეფორესა და ამილახორს შორის სოფლების: ზერტეთისა და კუარხითის საზღვრებზე დავის გარჩევაში მონაწილეობის მისაღებად (1639 წ. Qd-1387ა).

ჩიკოტიძე (ვარ. ჩიკოიძე) ავთანდილ – ჰყავს ძ მ ა ამირან; [შვ ი ლ ე ბ ი]: ზა[ა]ლ, დავით, ამილღამბარ (1662 წ. 1450-35/164). იყო მ ო წ მ ე ამირან ჩიკოტიძესთან ერთად გივი ამილახვრის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Hd-2111); ი ყ ი დ ა დარისპან მიღრიჯანაშვილისაგან მეჯვრისხევში ვენახი, რომელიც ესაზღვრება ბედანაძის და როსტიაშვილის ვენახებს (1662 წ. II. 20. 1450-35/164).

ჩიკუატისძე ქუმსი – მ ო წ მ ე ბეჟან ამილახვრისშვილის მიერ შანშესათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1621 წ. VII. 20. Ad-1067).

ჩიმაგაძე – ოთხი ჩიმაგაძე „ხატის კაცი" იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XVII ს. 1448-1512).

ჩიმაგაძე ბუჭუელა – იხსენიება [მათხოჯელი] ყმების ნუსხაში ([1661-1680 წწ.] Hd-11220).

ჩიმაგაძე გოგიტა – იხსენიება [მათხოჯელი] ყმების ნუსხაში ([1661-1680 წწ.] Hd-11220).

ჩიმაგაძე გონიერი– მ ე ს ე ფ ე კ ა ც ი. იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XVII ს. 1448-1512).

ჩიმაგაძე ივანე – [მათხოჯელი ყ მ ა]. მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში ([1661-1680 წწ.] Hd-11220).

ჩიმაგაძე სვიმონ – იხსენიება მათხოჯელი ყმების ნუსხაში ([1661-1680 წწ.] Hd-11220).

ჩიმაგაძე სვიმონ – ხ ა ტ ი ს კ ა ც ი. იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XVII ს. 1448-1512).

ჩიმაგაძე უმცროსა – მათხოჯს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, შვიდი მთელი ღვინო, ორი საკლავი, სამი ცეხვილი, საპუროზო კოდი ღომი, ბარგის ზიდვა (1621 წ. ქსძ. №91).

ჩიმაგაძე ხახუტა – მოხსენიებულია მათხოჯელი ყმების ნუსხაში (XVII ს. 1448-1512).

ჩინელაშვილი ბაინდურ – მ ო წ მ ე მერაბ ხუდაბახშასშვილის მიერ ბაინდურ ალიხანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. III. 1. 1450-45/127).

ჩინჩალაძე – ზინდარში მცხოვრები. ი გ ი მისი მამულით კათალიკოსმა დოროთეოსმა იყიდა მეფე გიორგისაგან და შესწირა ნიტრიის ეკლესიას ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

ჩინჩალაძე ბეჟან – შ ვ ი ლ ი ოთარ ჩინჩალაძისა, იხ.

ჩინჩალაძე ბერი – ძ მ ა ოთარ ჩინჩალაძისა, იხ.

ჩინჩალაძე დავით – მ ო წ მ ე პაატა არჩვაძის მიერ ზა[ა]ლ წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული გირავნობის წიგნისა ([1700 წ.] VI. 5. Hd-14565ბ).

ჩინჩალაძეები – ციციშვილების აზნაურიშვილები. შაჰნავაზმა მათი ხელახალი წყალობის პირობა მისცა იმერეთში გადახვეწილ ციცი ციციშვილს ([1658-1663 წწ.] 1449-328).

ჩინჩალაძე ზურაბ – შ ვ ი ლ ი ოთარ ჩინჩალაძისა, იხ.

ჩინჩალაძე იესე – შ ვ ი ლ ი ოთარ ჩინჩალაძისა, იხ.

ჩინჩალაძე იასე – ციცი ციციშვილის ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე ციცი ციციშვილის მიერ ფარსადან ესიტაშვილისათვის მიცემული ყმის დანებების წიგნისა (XVII ს. დამლევი. Hd-1911).

ჩინჩალაძე ისპანა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი. დოროთეოს კათალიკოსმა ი გ ი იყიდა მეფე გიორგისაგან და შესწირა ნიტრიის ეკლესიას. შემდგომში სვიმონ

მეფემ ეს ნასყიდობა დაუმტკიცა ნიტრიის სიონს (1584 წ. (სიც)[1585-1595 წწ.] Sd-2909).

ჩინჩალაძე ოთარ – ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჩინჩალაძე ოთარ – ჰყავს ძ მ ა ბერი; შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქაიხოსრო, ბეჟან, ზურაბ და იესე. მ ი ჰ ყ ი დ ა ზაალ წინამძღვრიშვილს დათუაშვილის ნაქონი ჭალის ვენახი, მახარა ღომლაძის, შაველას და თვით მყიდველის ვენახებამდე. საფასურად აიღო თავისი ზვრის თავში მდებარე წინამძღვრიშვილების ნასყიდი საევენახე მიწა დავითისა და ნასყიდაშვილის საზღვრამდე, სიგანით – ცამეტი ადლი (1699 წ. XII. 28. Hd-1705).

ჩინჩალაძე ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ოთარ ჩინჩალაძისა, იხ.

ჩინჩალაძე ლანჯა – ციციშვილების აზნაურიშვილი. შაჰნავაზმა მ ი ს ი წყალობა განუახლა ციცი ციციშვილს ([1658-1676 წწ.] 1450-32/252).

ჩიჟავაძე – იხ. ჩიჯავაძე

ჩირაძე გოჩა – შ ვ ი ლ ი მამულა ჩირაძისა, იხ.

ჩირაძე გოჩია – ნაძვას მცხოვრები. ი გ ი ერთ კომლად დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ალექსანდრე იმერთა მეფის სულის მოსახსენებლად შესწირა გელათის მონასტერს (1660 წ. ახლო. Ad-598ა).

ჩირაძე ლომინა – შვ ი ლ ი მამულა ჩირაძისა, იხ.

ჩირაძე მამულა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოჩია, ლომინა, პატია. ერთი კომლი. გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა ი გ ი შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139).

ჩირაძე პატია – შვ ი ლ ი მამულა ჩირაძისა, იხ.

ჩირაძე ხახუტა – ნაძვას მცხოვრები. ალექსანდრე იმერთა მეფემ (IV)ი გ ი შესწირა გელათს მეფე ალექსანდრეს (III)სააღაპედ, დააკისრა ყოველწლიურად თითო ცხვრის გამოღება ([1683-1695 წწ.] Ad-598ბ).

ჩიტა – ლეონ მეფემ ი გ ი უწყალობა მაქსიმე ჩოლაყასშვილს (1566 წ. I. 19. 1449-2285).

ჩიტა – ლანუხს მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. სხვა გლეხებთან ერთად ლეონ [კახთა] მეფემ ი გ ი უწყალობა ანდერმან ჩოლაყასშვილს (1568 წ. Hd-14430).

ჩიტ[ა]ია გიორგი – ხიბულას მცხოვრები. მ ი ს შვილს ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხადილი და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91. 417).

ჩიტალაშვილი იოსებ – მძოვრეთში მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილში ერგო ედიშერს, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ([1688-1703] Hd-1636).

ჩიტალაძე – ამირეჯიბ ქუცნა [გაბელიძემ] ახალდაბის სანაცვლოდ მიიღო მ ი ს მიერ კუჭაძისათვის მიყიდული საღუალაშენი [1412-1431 წწ.] ქრ. II. 211).

ჩიტალაძე – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა გორასპ ფავნელიშვილის მიერ ბერ ვახტანგაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1448-1129).

ჩიტაშვილი – რევაზ ერისთვისშვილის მიერ ანანურის ღმრთისმშობლისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ იმ მამულს, რომელიც თეიმურაზის დროს ჩიტაშვილს ეჭირა, ლაშქარ-ნადირობის მეტი არაფერი ეთხოვებოდა ბატონისაგან (XVII ს. I ნახ. 1632 წ. შემდეგ. 1449-1808).

ჩიტაშვილი – მ ო წ მ ე წინამძღვარ მელქისედეკის მიერ ძაბახიძეებისათვის სამწირველოდ მიცემული ვენახის წყლობის წიგნისა (1654 წ. 1449-1875).

ჩიტაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე პაპუნა ყაზუმასშვილის მიერ მამუკა გურგენიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1448-272).

ჩიტაშვილი გოგია – მძოვრეთში მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ა იაყოფ. ი გ ი ძმასთან ერთად წილად ხვდა ედიშერს, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ([1688-1703 წწ.]; Hd-1636).

ჩიტაშვილი იაყოფ – ძ მ ა გოგია ჩიტაშვილისა, იხ.

ჩიტაშვილი იორამ – უცნობი პირის იარაღისა და საქონლის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი დაიჭირეს და წაართვეს ორი ცხენი, ორი დიდი ოსური ქვაბი, ორი ხმალი, თოთხმეტი ხარი და ძროხა, ოცდათექვსმეტი ცხვარი და ღორი (XVII ს. Qd-8681).

ჩიტაძენი – დავით ყორყოლაძის ნაქონი გლეხები – ორი კომლი ჩ ი ტ ა ძ ე ნ ი ბეგრითურთ, ალექსანდრე მეფემ გელათს შესწირა და გაიჩინა აღაპი (1495 წ. Sd-2892).

ჩიტია – ბერშოეთს მცხოვრები, თამაზ ტარსაიჭაშვილის ყ მ ა . საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა ([XVII ს. II ნახ.] 1448-5032).

ჩიტიაშვილი – მის ნაქონ ნაფუძარზე რამაზ თუთუშიძე ედავებოდა გიორგი და ხიზანა შავბალახაშვილებს (XVII ს. II ნახ. Hd-807).

ჩიტიაშვილი – გიორგი ნაკაშიძის მოჯალაბე. მ ი ს ი ქალი ნიკოლოზ მამულაიშვილს წაუყვანია, – აღნიშნულია გიორგი მამულაიშვილის საჩივრის წიგნში ([1689-1717 წწ.]. Hd-10345).

ჩიტიასშვილი მახარა – პაპუნა გოსტაშაბისშვილის ყმა. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი. მათთან ერთად იყო მ ო წ მ ე პაპუნა გოსტაშაბისშვილის მიერ თაყა ას[ა] ნბეგისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1671 წ. II. 12. Hd-2236); მ ო წ მ ე ირემა კახისშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1688-1696 წწ.] Hd-2478).

ჩიტილაშვილი დათუნა – მძოვრეთში მცხოვრები. ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჩიტინაა ჭუჭულია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, პური, ათი ფოხალი ღვინო, ათი ნაგუშუო ატარი ღომი და გოჭკუმური – კარგი საჭმელი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92. 467).

ჩიტირეკა – მ ი ს მინამდე მიჰყიდა ზაზა აბაზაძემ იასე მურვანისშვილს ჯაფნიაურში ორი დღის მიწა ჯობიაურით (1691 წ. I. 9. Hd-14927).

ჩიტოშვილი გიორგი – ხოდაშენში მცხოვრები. ი ს და მისი განაყოფი შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ჩიტუაშვილი შიო – მეჯურისხევს მცხოვრები, ბეჟიტას ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჩიტუკასშვილი – მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ბეჟან საგინაშვილის მიერ ედი[ა] ახალასშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (XVII ს. II ნახ. III. 7. 1450-35/187).

ჩიქილიძე – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე იორდანე სონღულაშვილის მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1448-5127).

ჩიქიქთვაშვილი-სამუტაშვილი ოსიყმა – იოვანე აფხაზის ყ მ ა. იოვანეს მ ი ს ი გაყიდვა მოუსურვებია, მას „ბატონთან" (მეფესთან)უჩივლია და აღარ გაუყიდიათ. თეიმურაზ მეფის ბრძანებით, მ ა ს დაეკისრა თავისი ბატონისათვის წელიწადში ერთი „ცალი" ღვინის მიტანა ([1623-1662 წწ]. 1450-14/29).

ჩიქლაძე ბერი – ტყვიავში მცხოვრები. ყიასაბეგის ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448-3602).

ჩიქლაძე ბერუკა – შ ვ ი ლ ი შიო ჩიქლაძისა, იხ.

ჩიქლაძე შიო – ჰყავს მ ა მ ა ჩიქლაძე ბერუკა. იყვნენ ყიასაბეგის ყმაგლეხები (1700 წ. 1448-3602).

ჩიქოანი // ჩიქვანი // ჩიქუანი

ჩიქოანი (ვარ. **ჩიქვანი**) **გაბრიელ** – 1656-[1680] წწ. ც ა გ ე რ ე ლ ი // ც ა გ ე რ ე ლ - მ ა მ ა მ თ ა ვ ა რ ი (1656-[1660-იანი] წწ. Qd: 9085v, 9085ა, 9085-თ, 9085ე, 9085თ). ჭ ყ ო ნ დ ი დ ე ლ ი (1665 წ. Hd-9546), ჭყონდიდელ-ცაგერელი ([1673]-[1680] წწ. 1448-2141, 2225, ლაი, H 84-2, 6-ab). ალექსანდრე მეფეს მ ი ს თ ვ ი ს უწყალობებია ცაგერლობა, – აღნიშნულია გ ა ბ რ ი ე ლ ი ს მიერ ცაგერის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულობის წიგნში (1656 წ. Qd-9085-=ვ); შ ე ს წ ი რ ა ცაგერის ღმრთისმშობელს ძველთაგან დაკარგული და ალექსანდრე მეფის დახმარებით მოგროვებული საყდრის კუთვნილი ყმამამული: გელოვანისგან ნაძალადევად მითვისებული სამი კომლი კაცი: კაცია ფოჩიანი, მისი ძმები გიორგი და თათია, კაცია მეშველიანი და მისი ძმა ნინილა; „უალაგოთ" სამი აყრილი გლეხი: კაცია და გიორგი ლაკოხელიანები, კაცია და გონიერ მუცხვატელაძეები, გონიერ შკვიბლიანი და მისი ძმა, გიორგი ყრუაშვილი. გიორგი მეფისაგან უსახელოში ნაბოძები გუტა ფოჩიანი და მისი ძმა ძულია, იონა ფოჩიანი და მისი ძმები; შოშიტა გიორგობიანი და მისი ძმა ნასყიდა ძმისწულებით, რომლებიც თავიანთი ადგილიდან აყრილიყვნენ და გ ა ბ რ ი ე ლ ს სხვაგან დაუსახლებია. ოყურეშში – გიორგი მეფისგანვე ნაბოძები ერთი გლეხი მეთევზე მომარდაშვილი ხუცესი შიო და მისი ძმა მათვალი; ერთი გლეხი ლომინა მომარდაშვილი; სულა გელოანისაგან ნასყიდი მათვალი ამბროლიანი; ხოხუა ლაშხიშვილისაგან ნასყიდი დათუა თედორაშვილი; იოვაკიმ ნემსაძისაგან ნასყიდი გიორგი აკობიძე; ბულია ყიფიანისაგან ნასყ-

იდი იეანე არჩვაძე, ელყან ყიფიანისაგან ნასყიდი კავია ნემსინვერიძე, მისი შვილი და ძმისწულები; გიორგი და გუგუტა დაშრიანები, მეშველიანის ციხე და ალაგი, ალექსანდრე მეფისაგან ნაბოძები; ოჯოლას – ბოგვერაძე მახარა, ჟოჟუა და ხუცესი, ასევე ალქსანდრე მეფისაგან ნაბოძები. ჟვანეთს – ოტია ჯანელიძე და მისი შვილები, – ალექსანდრე მეფისაგან ნაბოძები; უსახელოს – გიორგი გელოვანისაგან ნასყიდი პაატა გოლეთიანი, გაბრიელის მიერ უსახელოში ნასყიდი სასახლე ადგილი, სადაც სასახლე აუშენებია (1656 წ. Qd-9085ვ); ხვამლის წმინდა გიორგის – ოყურეშში სასახლე ქვარიანისაგან დარჩენილი საჯვარით, საჯალაბოთი, ზვრით, ყანითა და სათიბით; ერთი გლეხი მეთევზე ხუცესი მამარდაშვილი, მეთევზე ლომინა მამარდაშვილი და ტბა ბაბუშერი, – გიორგი მეფისაგან ნაშოვნი; ნემსაძისაგან ნაშოვნი გიორგი აკობიძე, მათვალი ამბროლიანი, – გელოანისაგან ნაშოვნი, დათუა თედორაშვილი, – ლაშხიშვილისაგან ნაშოვნი, დიდი „ტევრი ტყე," – გიორგი მეფისაგან ქრთამით მიღებული. დათუა თედორაშვილის ბეგარა გ ა ბ რ ი ე ლ მ ა თემს მისცა. გიორგობა დღეს მას ოყურეშის თემისათვის უნდა მიეცა: ერთი გასუქებული ტახი, ერთი ცხვარი, ხუთი გორო ღვინო, ერთი გორო პური, ერთი გორო ღომი, ერთი თეთრის სანთელი, ერთი ბიშტის საკმეველი. თემს ხუცესისათვის იმ ცხვარზე გ ა ბ რ ი ე ლ ი ს სულისათვის ჟამი უნდა ეწირვინებინა, ხოლო ტყავი საწირავად მიეცათ; ხუცესისათვის საწესო არ უნდა დაეკლოთ; თემს ლხინი უნდა გადაეხადა. ხუცესს ევალებოდა სანთლის ჩამოსხმა, საკმეველი კი თემისათვის უნდა დაერიგებინათ; ამას გარდა, შ ე ს წ ი რ ა ალექსანდრე მეფისაგან მისთვის ნაბოძები ზუბის ციხე, ზუბელებს მისცა მათვალი მამარდაშვილის ბეგრისაგან: ორი ფოხალი პური, ორი ფოხალი ღომი, თორმეტი თეთრის საკლავი, ორი გორო ღვინო ([1658-1660 წწ.] Qd-9085ე); ხვამლის წმინდა გიორგის – ოყურეშში: ქვარიანის ნაქონი სასახლე, რომელიც უკაცური იყო და გაბრიელმა ააშენა; ბერ ნემსაძისაგან ნაშოვნი გიორგი იაკობიძე ცოლ-შვილით; ცაგერელი კუჭაიძის მიერ ლაშხიშვილისაგან ნაშოვნი მათვალი ამბროლიანი, ეს უკანასკნელი ცაგერელი კუჭაიძის გარდაცვალების შემდეგ, სულა გელუანს მისვლია და მისგან თეთრით უყიდია გაბრიელს. ხოხუა ლაშხიშვილისაგან ნაშოვნი დათუა თედორაშვილი, მეთევზე ხუცესი მომარდაშვილი და ტბა ბაბუშერი, რომელიც გაბრიელს მეფისაგან უშოვნია მირთმეული ცოლქმრის საფასურად; მეფისაგან თეთრით ნაშოვნი ლომინა მამარდაშვილი და მისი ძმა მათე (1656 წ. ახლო. Qd-9085თ); ცაგერის ღმრთისმშობელს – ალექსანდრე მეფისაგან ტვიშში ბოძებული იონა ნემსიწვერიძის შვილი შოშიტა და მათი მამულით, შოშიტა ყრუაშვილი, დედოფალ ნესტანდარეჯანისაგან და ბაგრატ მეფისაგან ტვიშში ბოძებული ნასხიდა სვანაძე და მისი ძმისწულები, კაცია ლაჭყებიანი, ჩხუტელში ჯაფარიძისაგან ნასყიდი ციცარიანი ნასხიდა და თაფუა, უსახელოში ელყან ყიფიანისაგან ნასყიდი კაცია მუსელიანი (1660-იანი წწ. Qd-9085თ); მარტვილის ტაძარს – თავისი სულის სახსრად და საოხად კა-

ცია ჭალაძის გარდაცვალებისას ნიშანში გამორთმეული ხუხუ ოდიშარია მისი ცოლ-შვილით და მამულით. იგი გაათავისუფლა სხვა გადასახადებისაგან და დააკისრა ხატის სამსახური: ათი ლაღარიკონი სანთელი, ათი ნარგისი ზეთი, ერთი ნალბაქი საკმეველი ([1680-იანი წწ.] ლაი, H-86-ab); მ ი ს ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ო ბ ი ს დ რ ო ს დედოფალმა ნესტან-დარეჯანმა ცაგერის ღმრთისმშობელს ალექსანდრე მეფის სულის საალაპედ შესწირა ცხუნკუშეერში მცხოვრები ოთხი კომლი სვანიძეები და დააკისრა ბეგარა (1660 წ. Qd-9085ა); მ ი ს ი და [აფხაზთა] კათალიკოსის დავით ნემსაძის რჩევით, ნათესავის სისხლში გარეულმა ლევან დადიანმა ბიჭვინტის ღმრთისმშობლის საყდარს საკანონოდ შესწირა ხოფის მონასტერი ორი სასახლით, სახლებით, ხორაგით და მისი სარჩოთი. მ ო წ მ ე ა ამ შეწირულებისა (1675 წ. 1448-2225); მ ო წ მ ე: ბაგრატ მეფის მიერ ხოსია ჯაფარიძისათვის ზეგლევში მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. Hd-9546); ლევან დადიანის მიერ დავით ნემსაძისათვის მიცემული კათალიკოსობის ბოძების წიგნისა ([1673 წ.] 1448-2141), ლევან დადიანის მიერ ბიჭვინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ხოფის მონასტრის შეწირულობის წიგნისა (1675 წ. 1448-2225).

ჩიქუანი ბერი – შ ვ ი ლ ი გიორგი ჩიქუანისა, იხ.

[ჩიქუანი] გივინა – ტეტია ჩიქუანთან ერთად ჩაფაური ვენახი მ ი ჰ ყ ი დ ა ბეჟიტა ნებიერიძეს (XVII ს. II ნახ. Qd-725ბ).

ჩიქუანი გიორგი – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: კაცია, ბერი. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბეჟიტა ნებიერიძეს ჩაფაური ვენახი (XVII ს. II ნახ. Qd-725ა).

ჩიქუანი კაცია – 1675 წ. XVII ს. II ნახ. შ ვ ი ლ ი გიორგი ჩიქუანისა, იხ. გ ა ა რ ი გ ა მამაში შერგელაიასა და გამახადი კაკაჩიას შორის დავა ვალის შესახებ ([1680 წ]. სმ. I. 248-249); მ ო წ მ ე ლევან დადიანის მიერ ბიჭვინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული საკანონო შეწირულობის წიგნისა (1675 წ. 1448-2225).

ჩიქუანი ტეტია – მ ა ნ გივინა [ჩიქუანთან] ერთად მ ი ჰ ყ ი დ ა „ჩაფაური" ვენახი ბეჟიკა ნებიერიძეს (XVII ს. II ნახ. Qd-725ბ).

ჩიქვანი ჭუტი – მ ო წ მ ე გიორგი ლიპარტიანის მიერ ბააკა იაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო. ქმ. №1610).

ჩიქვანი ხახუ – სანავარდოში მცხოვრები, მეზუთხე გ ლ ე ხ ი. მ ა ს ევალებოდა ერთი ზუთხის მირთმევა სანავარდოში ჩამოსული მთავარეპისკოპოს სვიმონ ჩხეტიძისათვის (XVII ს. შუა ხანები. 1448-5034, მინაწ.).

ჩიქნასძე იოვანე – აბდილას წმინდა გიორგის სახუცოდ შ ე ს წ ი რ ა თავისი ნასყიდი ვენახი, საეკლესიოდ – ათ-თი თავჩაფი ტკბილი (XV ს. H-1782, 173r).

ჩიქობელი – ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ეკლესიის თხუთმეტი თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

ჩიჩიკა – მ ი ს ი სახლი იყო ერთ-ერთი საზღვარი გრიქოლა ბაკურაშვილის მიერ მკრტიჩ [ო]ნიკაშვილისათვის მიყიდული სახლისა (XVII ს. 50-60-იანი წწ. 1448-5333).

ჩიჩინაკაშვილი – მცხოვრები ახალშენში, ა ზ ნ ა უ რ ი. ბარათაშვილების გაყრის შედეგად ერგო გერმანოზს და მის ძმებს თაყას, გოსტასაბს, ფალაევანხოსროს (1523 წ. Ad-1299ა).

ჩიჩუა კახაბერ – იასა[ვა]მ მისცა მ ა ს ქვაჩი ყურუა (1682 წ. Hd-1551ე).

ჩიჩუა (ვარ. ჩიჩუვა)ხახუ – მ ო წ მ ე ხახუ ფაციას მიერ ხობის ტაძრისათვის მიცემული საკანონოს გადასახადის წიგნისა ([1673-1696 წწ]. Hd-1551ბ), აფხაზეთის კათალიკოს დავითის მიერ ბიჭვინტისა და ხოფის ღვთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულობის წიგნისა ([1673-1696 წწ]. Hd-1551გ).

ჩიჩხაიშვილი ივანა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი კოკა ღვინო, ორი ნათხალი ღომი, ერთი საკლავი ყველით, კვერცხით, თევზით. გოჭ-ქათამი და ლაშქრობა. თითო თეთრი ყავარის მიტანა ქუთაისში (1578 წ. H-626).

ჩიხრაძე გუგუტი – მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დათუნა და სხვა ქრისტესიასშვილებისათვის მიცემული ახოს ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IV. 1448-4307).

ჩიხრაძე ნინია – მ ო წ მ ე აბულვარდ მუჩათიძის მიერ პეტრე კავკასიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. ახლო. Hd-808), ბერუა მირიანაშვილის მიერ პეტრე [კავკასიძისათვის] მიცემული საგანაყოფო ნახევრის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-812).

ჩიხტიგოზაშვილი – მ ჭ ე დ ე ლ ი, ერთი კომლი, დარბაზს, ზემო სამებაში მცხოვრები, შეტანილია ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ შედგენილ სვეტიცხოვლის ყმათა ნუსხაში (1683 წ. 1449-1788).

ჩიჯავაძე // ჩივჯავაძე // ჩიჟავასძე // ჩიჩავაძე // ჯიჯავაძე

ჩივჯავაძე როსტომ – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციაბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XVI-XVII სს. ქმ. №1608).

ჩიჟავასძე – ვახტანგ მეფეს დაუპირებია მ ი ს თ ვ ი ს მიეცა თაყა [ფანასკერტელ-ციციშვილის] მამული, – აღნიშნულია ჯავახიშვილთა საჩივრის წიგნში ([1466-1478 წწ.] Sd-1242).

ჩიჟავაძე კახაბერ – ა მ ი რ ე ჯ ი ბ ი. ს ი ძ ე დავით მეფისა. მ ო წ მ ე დავით მეფის მიერ კაკუ გუგუნავასათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XV ს. დამლევი. ქმ. №1607).

ჯიჯავაძე – იხსენიება გიორგი მეფის მიერ კლდიაშვილ-შალიკაშვილისათვის მიცემულ წყალობის წიგნის ბრძანებულების ფორმულაში ([1563/1564 წ.] Hd-8727).

ჯიჯავაძე – ქაიხოსრო გურიელის მიერ აჭის წმინდა გიორგისათვის მიცემულ ყმების შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ ი გ ი ქაიხოსრო გურიელმა ტყვედ ჩაიგდო ოზურგეთის სასახლეში გამაგრებულ ვამეხ დადიანზე თავდასხმის დროს და მ ი ს ი ჯაჭვი, ხმალი და ლახტი შესწირა აჭის წმინდა გიორგის ([1658-1660 წწ.] АПГА 192-193).

ჩიჩავაძე ბეჟან – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: [....], ქაიხოსრო. იმერეთიდან გადმოსულა დავით მეფის დროს. სვიმონ მეფემ უწყალობა მას რუსასშვილები და მამული კავთისხევში ([1578-1600 წწ.] ქმ. №1606).

ჩიჩავაძე ქაიხოსრო – ძ მ ა ბეჟან ჩიჩავაძისა, იხ.

ჩიჯავაძე გიორგი – მ ო წ მ ე დავით მეფის მიერ ივანე მაღნარაძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XVII ს. 1448-5040).

ჩიჯავაძე (ვარ. ჩიჟავაძე)ვამიყ – [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი] საზვერელ ჩიჯავაძისა, იხ. მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული ოქონის ნასისხლად წყალობის წიგნისა (1488 წ. VII. 1. Hd-8731).

ჩიჯავაძე საზვერელ – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი] ვამიყ. ჩიჯავაძენი: საზვერელ და ვამიყ არიან მ ო წ მ ე ნ ი ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული ოქონის ნასისხლად წყალობის წიგნისა (1488 წ. VII. 1. Hd-8731).

ჩიჯავაძე საზვერელ – ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე ბაგრატ მეფეთ-მეფის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1673 წ. Hd-9388), მ ო წ მ ე და შ უ ა მ ა ვ ა ლ ი ბაგრატ მეფის მიერ გიორგი აბაშიძისათვის მიცემული გლეხების წყალობის წიგნისა (1677 წ. 1449-1028).

ჩიჯავაძე [საზვერელ] – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ იოვანე ომადმანიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1658-1660 წწ.] Sd-1789).

ჩიჯავაძე სერაპიონ – თ ა ვ ა დ ი შ ვ ი ლ ი. ი გ ი მისი მსახურებით გაუყოლებიათ მარიამ დედოფლისათვის მზითევში ([1634 წ.] 1448-3369).

ჩიჯავაძე სვიმონ – მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი. ხონის საყდარს შ ე ს წ ი რ ა ბიჭუკა ტაბიძე ცოლ-შვილით. დაადო ბეგარა – ნაალდგომევს ცხვრით ალაპის გადახდა და ათი კოდი პური. როდესაც იგი სანავარდოში ჩაბრძანდებოდა, კორძეიებს: სეხნიას, მამუკას, აზნაგებს და თანდარუხს, აგრეთვე ამშილავას, მიკოლიშვილს, უსქუამუჩის, ლატუნა მჭელიძეს – უნდა მიერთმიათ მ ი ს თ ვ ი ს თითო ზუთხი; დათუნა სიმონიძეს – ერთი ღორი, სამი კოკა ღვინო, ორი კოდი ღომი, ყველი და კვერცხი (XVII ს. შუა ხანები. 1448-5034).

ჩიჯავასძე კახაბერ – ა მ ი რ ე ჯ ი ბ ი. მ ი ს მ ა მეუღლემ ულუმპიამ და შვილმა საზუერელმა მ ი ს საალაპედ სვეტიცხოველს შესწირეს ბუკისძისეული მამული ბუედურეთში ([1399-1407 წწ.] 1449-1640).

ჩიჯავასძე საზუერელ – შ ვ ი ლ ი ულუმპიასი, იხ.

ჩიჯან – ამირეჯიბ ქუცნა [გაბელიძის] მიერ ულუმბოს ღმრთისმშობლის მონასტრისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს არ უნდა დაკლებოდა [ალის] სამოურავო და ულაყი თბილისიდან ქუთაისამდე (XVI ს. დასაწყისი. ქრ. II. 210).

ჩლაჩაძე თლია – ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოთხი კოდი პური, ორი კოდი ქერი, სამი საკლავი, სამი ქათამი, ოთხი კასრი ღვინო, შვიდი კვერცხი (1621 წ. ქსძ. III. 91. 397).

ჩლაჩაძე მამუკა – ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი ნასყიდა ჩლაჩაძისა, იხ.

ჩლაჩაძე მიქელა – ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: შვიდი კოდი პური, სამი კოდი ქერი, ცამეტი კასრი ღვინო, ოთხი საკლავი, ექვსი ქათამი, ოცი კვერცხი, „გონრაულიანად" ერბო, ხაჭო, მარილი (1621 წ. ქსძ. III. №91. 398).

ჩლაჩაძე ნასყიდა – ჰყავს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი მამუკა. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი კოდი პური, ერთნახევარი კოდი ქერი, ერთნახევარი საკლავი, ორი ქათამი, ოთხი-ხუთი კასრი ღვინო, ექვსი კვერცხი, ერბო, ხაჭო (1621 წ. ქსძ. III. №91. 398).

ჩლაჩაძე ჯოღვერდი – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XVI-XVII სს. ქმ. №1608).

ჩლაჩიძე დათვია – ერთი კომლი. ი გ ი და მისი შვილები გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა შესწირა გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. №135).

ჩლიგიშვილი მამაგული – იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ზ).

ჩლინგაშვილი თამაზა – იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ზ).

ჩლინგიშვილი პაპუნა – იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ზ).

ჩნახაშვილი აბულვართ – შ ვ ი ლ ი ასვატურა ჩნახაშვილისა, იხ.

ჩნახაშვილი აზარია – შ ვ ი ლ ი ასვატურა ჩნახაშვილისა, იხ.

ჩნახაშვილი ამირვართ – ძ მ ა ასვატურა ჩნახაშვილისა, იხ.

ჩნახაშვილი არბ[ა]შ – შ ვ ი ლ ი ასვატურა ჩნახაშვილისა, იხ.

ჩნახაშვილი ასვატურა – ჰყავს ძ მ ა ამირვართ, შ ვ ი ლ ე ბ ი: აბულვართ, არბ[ა]შ, დავით და აზარია. ი ყ ი დ ა გრიგოლ ჩ[ა]ჩ[ი]ბაშვილისაგან ვენახი (XVI ს. Qd-9018).

ჩნახაშვილი დავით – შ ვ ი ლ ი ასვატურა ჩნახაშვილისა, იხ.

ჩობანაშვილი შავერდა – მ ო წ მ ე მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 19. Hd-10246).

ჩოგავაძე გოჩა – ჯიმაშტაროს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორმოცი ჯამი ღომი, ათი თეთრი, ოთხი ქათამი, ტვირთი და ორი დღის მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91. 405).

ჩოგაური მამ... – შაბიანში მცხოვრები. შეტანილია სვეტიცხოვლის ყმების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ჩოგურასშვილები – ხელთუბანში მცხოვრებნი. მამულით წილად ხვდნენ მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს ([1656 წ.] Hd-14665).

ჩოგურაშვილი – უყიდია მიწა სველნეთში, თვითნებურად გაყიდული ქვათახევის მონასტრის ყმის – მაჩანასაგან ([1700 წ.] 1449-1869).

ჩოგურასშვილი – ხელთუბანში მცხოვრები. მამულითურთ წილად ხვდა ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-11936).

ჩოდია კოჩილა – ანაკლიაში მცხოვრები. ი გ ი, ნაწულუა ფაცული და მათი სახლიკაცი შესწირა ლევან დადიანმა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს და დაუწესა გადასახადი – გოჭკუმურს, საკლავის, ღვინისა და ღომის მაგიერ თითო მთელი თევზის მიტანა (1628 წ. Sd-2904).

ჩოთირიძე ასლამაზ – მარტყოფს მცხოვრები. მოხსენებულია რუსთველის ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

ჩოთირიძე ბერი – მ ო წ მ ე ზაქარია რუსთველის მიერ ჯაბანა მაკუჭაძისა და ხუცეს ბერეკაშვილისათვის მიცემულ სამამულო დავის გარიგების წიგნისა (1697 წ. VIII. 1449-170).

ჩოთირიძე გიორგი –მარტყოფს მცხოვრები, ახალგაყრილი. მოხსენებულია რუსთველის ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

ჩოთირიძე ოთია – მარტყოფს მცხოვრები. მოხსენებულია რუსთველის ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

ჩოლაყაანი // ჩოლაყასშვილი // ჩოლაყაშვილი // ჩოლოყაშვილი

ჩოლაყაანი – ჩ ო ლ ა ყ ა [ა] ნ თ ქორდში მცხოვრებმა ყმებმა პირობა დადეს, რომ არ დაარღვევდნენ მარხვას და ქადაგობას ([1685-1694 წწ.] Ad-863).

ჩოლაყასშვილი ანდერმან – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: როშაქ, გოშფარ, ჯიმშერ. ლეონ მეფემ უწყალობა ღანუხში მცხოვრები ოცი გლეხი: გონა, სუიმონ, დარჩა, ჩიტა, ბაინდურა, ჭაბუკა, დარისპანა, ხუტა, ბედა, ნასყიდა, ხარო, ესაია, ბოჭიტა, თანდილა, მიქელა, რაინდა, გოგიჩა, ჯანა, იონდა, ასანა (1568 წ. Hd-14430).

ჩოლაყაშვილი ანდერმან – ზაალის შ ვ ი ლ ი. ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: იოთამ, ელისბარ, ფარსადან. იოთამთან ერთად გ ა ე ყ ა რ ა ელისბარს და ფარსადანს ([1574-1605 წწ.] Hd-13903).

ჩოლაყაშვილი ანდერმან – 1639-[1703] წწ. შ ვ ი ლ ი შანშე ჩოლაყაშვილისა, იხ., ძ მ ა როშაქ ჩოლაყაშვილისა, იხ. (XVII ს. ბოლო მეოთხ. S-3728, 164r). ი ყ ი დ ა : მამული სამადაველესაგან (XVII ს. II ნახ. S-3728, 164r), გოგიჩასაგან – მისი წილი მამული ლომისაშვილის მიწიდან (XVII ს. ბოლო მეოთხ. S-3728, 164r), საბასაგან – ლომისაშვილისა და შავერდას მამულზე მდებარე მისი წილი მიწა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. S-3728, 164r); ჰქონდა დ ა ვ ა კახელებთან შაჰ-აბასის დროს ნაშოვნ ყმებზე – მამუკაზე და რევაზზე. დავის გარიგების შედეგად ყმები მ ა ს დარჩა (1656 წ. V. 1. 1450-26/78).

ჩოლაყაშვილი ბაადურ – მ ა ს სვეტიცხოვლისათვის შეუწირავს ოთხი ხატი, რომლებიც მოაჭედინა და შეამკო მალაქია კათალიკოსმა ([1532-1538 წწ.] Ad-16).

ჩოლაყაშვილი (ვარ. **სახლთხუცესისშვილი**) **ბარამ** – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]: ფირან ჩოლაყაშვილისა, იხ; ოთარ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ბიძინა – [1623], 1638-[1656] წწ. ს უ ფ რ ა ჩ ი (1638-1651 წწ. ქრ. II. 453. 1448-1501, 1450-48/109), ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1656 წ.] Hd-14665). ჰყავს: ძ მ ა ჯამასპ (1638 წ. ქრ. II. 453), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი თამაზ, რომელსაც გაყრია (1648 წ. 1448-1501). პ ი რ ო ბ ა დ ა უ დ ო კათალიკოს ქრისტეფორეს, რომ იგი შვიდზე მეტი მსახურით არ შეეიდოდა სვეტიცხოვლის კუთვნილ საგარეჯოს მამულებში: პატარძეულში, ბერთუბანში, თვალში, გიორგიწმინდაში; შეჰპირდა აგრეთვე, რომ კათალიკოსის დაუკითხავად საეკლესიო მამულების საქმეებში არ ჩაერეოდა (1638 წ. ქრ. II. 453), მ ი ს ი და ჯამასპის მამულებში უჯარმასა და გავაზში თეიმურაზ მეფემ წილი დაუდო თამაზ ჩოლაყაშვილს (1648 წ. 1448-1501); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო: შანშე ერისთავსა და იოთამ ამილახორს შორის სამამულე დავის გარიგებაში ([1623-1632 წწ.] Hd-14669), კისისხეველთა და ხოდაშნელთა შორის სამამულე დავის გარიგებაში, მ ო წ მ ე ა ამ საბუთისა (1654 წ. I. 2. Hd-8389), მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ დ ა აგრეთვე თაყა, ბირთველ, მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილების გაყრაში ([1656 წ.] Hd-14665); მ ო წ მ ე: გიორგი ამირეჯიბის მიერ ლუარსაბ მაყაშვილისათვის მიცემული ყმების ნაჩუქრობის წიგნისა (1651 წ. 1450-48/109), წინოწმინდელთა და თვალელთა შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1651 წ. V. 29. 1449-2657), რამაზ ფარლუზათაშვილის მიერ მამისიმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Qd-16), პაპუნა ელიაშვილის მიერ თბილისის სიონისათვის მიცემული თავშეწირულობის წიგნისა (1656 წ. 1449-1812).

ჩოლაყაშვილი გარსევან – XVII ს. II ნახ. [ძ მ ი ს წ უ ლ ი]: ფირან ჩოლაყაშვილისა, იხ. მამუკა ბატონიშვილმა მ ა ს მისცა მფარველობის პირობის წიგნი ([1667-1691 წწ.] Hd-9514), დემეტრე ჯორჯაძესთან ერთად არსენ ალავერდელს მისცა ე რ თ გ უ ლ ე ბ ი ს პ ი რ ო ბ ა (XVII ს. II ნახ. 1461-3/83).

ჩოლაყაშვილი გარსევან – თიანეთის მოურავი. ნაზარალიხანმა მ ა ს და სუფრაჩ რამაზ [ჩოლაყაშვილს] უბრძანა, რომ ფარემუზ გურამიშვილის შვილებისათვის: ზაალის, ქაიხოსროს და ავთანდილისათვის დაებრუნებინათ მათი ნათესავების მიერ წართმეული ყმა-მამული და შემდეგ ზაალ გურამიშვილი ნათესავებთან შეერიგებინათ ([1688-1703 წწ.] 1450-28/132).

ჩოლაყაშვილი გარსევან – მ ო წ მ ე ციცი ციციშვილის მიერ ფარსადან ესიტაშვილისათვის მიცემული ყმის დანებების წიგნისა (XVII ს. დამლევი. Hd-1911).

[ჩოლაყაშვილი] გივი – ძ მ ა რევაზ [ჩოლაყაშვილისა], იხ. [ბ ი ძ ა] ოთარ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი გიორგი (ვარ. **გოგინა**) – ძ მ ა შანშე ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი თამაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი როშაქ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი გიორგი – [ძ მ ა] ფარემუზ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი (ვარ. სახლთხუცისშვილი) **გიორგი** – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფირან ჩოლაყაშვილისა, იხ. შ ვ ი ლ ი რევაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ., ძ მ ა ოთარ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი გოგინა – ძ მ ა შანშე ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი გოშფარ – 1568-1593 წწ. ჭიაურის მ ო უ რ ა ვ ი (1593 წ. Hd-2092), [ძ მ ა] ანდერმან ჩოლაყაშვილისა, იხ. მ ა ს ჭიაურელები ძალმომრეობით შეუწუხებია ულუფის საქმეზე. ჭიაურელებს აღუძრავთ სარჩელი ალექსანდრე მეფესთან, რის გამოც ალექსანდრე მეფემ დაადგინა ჭიაურის მოურავის სარგო (1593 წ. Hd-2092).

ჩოლაყაშვილი გოშფარ – შ ვ ი ლ ი შანშე ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი გრიგოლ – 1670-1688 წწ. ა მ ბ ა - ა ლ ა ვ ე რ დ ე ლ ი. შ ვ ი ლ ი სახლთუხუცეს რევაზ ჩოლაყაშვილისა (1670 წ. 1448-636); ძ მ ა სახლთუხუცეს ოთარ [ჩოლაყაშვილისა] ([1685-1700 წწ.] 1449-1854). ბოდბელ კირილე [კოზმანაშვილს], მის რძალს, ბატონ თემურზაყან ჩოლაყაშვილის დას მარიამს და მის შვილებს უწყალობა ხორხელში ყოვლადწმინდის საყდარი ბჭითა და სასაფლაოთი, იმ პირობით, რომ სანამ კოზმანაშვილი ცოცხალი იქნებოდა, ეს ქონება მ ა ს ექნებოდა, ხოლო კოზმანაშვილის სიკვდილის შემდეგ მარიამის შვილებს დარჩებოდათ. უ წ ყ ა ლ ო ბ ა აგრეთვე ყმა-მამული: ერთი კომლი თევდორაშვილი სულხანა მამულით, 59 წლის წინათ მიტოვებული ორი ნაოხარი – შანიშვილის ნასახლარი; აწყვერში – თაყინიშვილის ნასახლარი; ოჟიოში – ასიტაშვილის ნაქონი ადგილი და, რაც ბეითალმანი მამული იყო; ჴორჴელში – თაგვინაურისაგან ყოვლადწმინდის საყდრისათვის ადრე შეწირული ერთი კომლის ნაოხარი ადგილი, რომელიც 40 წლის წინათ აოხრებულა და ევალებოდა საყდრის სამსახური მარიამობა დღეს (1670 წ. 1448-636); ერთგულების პირობა მისცა კათალიკოს იოანე დიასამიძეს (1688 წ. ქრ. II. 507); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა სახლთუხუცეს ოთარ [ჩოლაყაშვილის] მიერ ნიკოლოზ ალავერდელისათვის მიცემულ საბუთში ყმა-მამულზე უდავობის შესახებ: ოთარს დაუნებებია ნიკოლოზ ალავერდელისათვის გრიგოლ ალავერდელის ნაქონი მამული ენგიანში ([1685-1700 წწ.] 1449-1854).

ჩოლაყაშვილი გურასპ – [ძ მ ა] ზაალ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი დემეტრე – (1676-1694 წწ.)ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1694 წ. 1448-57). ძ მ ა ფარემუზ ჩოლაყაშვილისა, იხ. ქართლ-კახეთის დიდ მოხელეებთან ერთად მონაწილეობა მიიღო ნაზარალიხანის მიერ მოწვეულ ბჭობაში გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყმა-მამულის გურამ გურამიშვილისათვის გადაცემის თაობაზე (1694 წ. VI. 4. 1448-57).

ჩოლაყაშვილი დურმიშხან – 1648-1696 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1693-1696 წწ. Qd-6719, 1448-57, Hd-11830, 1449-754, 1448-1469). შ ვ ი ლ ი თამაზ ჩოლაყაშ-

ვილისა, იხ., ძმა მამუკა ჩოლაყაშვილისა, იხ. ქართლ-კახეთის დიდმოხელეებთან ერთად მონაწილეობა მიიღო ნაზარალიხანის მიერ მოწვეულ ბჭობაში გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყმა-მამულის გურამ გურამიშვილისათვის გადაცემის თაობაზე (1694 წ. VI. 4. 1448-57); მონაწილეობდა აგრეთვე ბებურ, უზებარ და ქაიხოსრო [ვაჩნაძეებს] შორის ყმების გაყოფაში (1692 წ. Hd-10170), ნაზარალიხანის ბრძანებით, მდივან ზურაბ [თუმანიშვილთან] ერთად ჩასულა გარეჯის მამულებში იქაური ყმებისათვის საურის გამორთმევის კანონიერების შესამოწმებლად. რადგან ლეკთა თავდასხმების გამო დავითგარეჯის გუჯრები დალუპულიყო, მან და ზურაბმა მახსოვარი კაცები შეჰყარეს და გამოარკვიეს, რომ დავითგარეჯის ყმებს არც საური და არც სხვა სამეფო ბეგარა არ ევალებოდათ (1696 წ. 1448-1469). მისი ბეჭედი უზის საბუთებს (Hd-10170, 1448-1469. Hd-11830).

ჩოლაყაშვილი ედიშერ – [შვილი] მამუკა ჩოლაყაშვილისა, იხ.

[ჩოლაყაშვილი] (ვარ. სახლთხუცისშვილი) ედიშერ – ამბა-ალავერდელ ნიკოლოზ ჩოლაყაშვილთან, ყორჩიბაშ ზაალ ენდრონიკაშვილთან, ქიზიყის მოურავ რევაზ [ენდრონიკაშვილთან] და პაატა ენდრონიკაშვილთან ერთად გაარიგა კაკაბელთა და შიბლიანელთა სამამულე დავა (1700 წ. Ad-574). მისი ბეჭედი უზის ანა დედოფლის მიერ გარეჯის უდაბნოსათვის მიცემულ სარგოს წიგნს ([1692-1703 წწ.] Ad-76).

ჩოლაყაშვილი (ვარ. სულხანისშვილი) ელიზბარ – ძმა ბოდბელ მაქსიმე ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ელისბარ – ჰყავს ძმები: ანდერმან, იოთამ, ფარსადან. ფარსადანთან ერთად ეყრება ანდერმანსა და იოთამს. იღებს საუმცროსოს და მამულის მესამედ წილს. რევაზის ყმისაგან მას მიწა შეუძენია და ნისქვილთან ერთად შეუწირავს საყდრისათვის თავის სააღაპედ (1574-1605 წწ. Hd-13903).

ჩოლაყაშვილი ზაალ – მოწმე კათალიკოს აბალაკის მიერ სვეტიცხოვლის კახური მამულების საზღვრებთან დაკავშირებით შედგენილი საბუთისა ([1492-1497 წწ.] 1448-2041).

ჩოლოყასშვილი (ვარ. სულხანისშვილი) ზაალ – XVI ს. II ნახ. ჭიაურთ მოურავი (1566 წ. 1449-2285), ძმა ბოდბელ მაქსიმე ჩოლოყაშვილისა, იხ. ჰყავს [ძმები]: გურასპ, ყანდურალ და ანდერმან ([1514-1578 წწ. 1449-248). ედავებოდა თავის [ძმებს] იმის გამო, რომ მათ თავიანთთვის ბასილის უბანი უშოვიათ, მისთვის კი ბატონისაგან დაპირებული სამოცი კომლი დაუკარგავთ. მისი შვილები იყვნენ: ანდერმან, იოთამ, ფარსადან და ელისბარ, რომლებიც გაყრილა (1574-1605 წწ. Hd-13903). მოსამართლეთა გადაწყვეტილებით, თუ ყანდურალი და დანარჩენი [ძმები] დაიფიცებდნენ, ბასილის-უბანი მათ უწილოდ დარჩებოდათ, თუ ვერ დაიფიცებდნენ, ზაალს საუფროსო წილი და ბასილის უბანიც რჩებოდა. დანარჩენი მამული ოთხ წილად უნდა გაყოფილიყო ([1520-1574 წწ.] 1449-248).

ჩოლაყაშვილი ზაალ – [შ ვ ი ლ ი] მამუკა ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ზურაბ – შ ვ ი ლ ი როშაქ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ზურაბ – ძ მ ა რევაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ. [ბ ი ძ ა] ოთარ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი თამაზ – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული ყმა-მამულის შეწირულობის განახლების წიგნისა (1579 წ. Sd-464).

ჩოლაყაშვილი თამაზ (ვარ. თამაზა) – 1638-1648 წწ. ჰყავს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბიძინა ჩოლაყაშვილი (1638 წ. ქრ. II. 453), [ძ მ ა] ქაიხოსრო (1643 წ. 1448-3263), შ ვ ი ლ ე ბ ი: მამუკა, დურმიშხან, გიორგი (1648 წ. 1448-1501). თეიმურაზ მეფემ უწყალობა მ ა ს ქორეთში მდებარე ლომსიასშვილის ნაქონი მამული (1643 წ. 1448-3263); მ ო წ მ ე ბიძინა ჩოლაყაშვილის მიერ კათალიკოს ქრისტეფორესათვის მიცემული პირობის წიგნისა სვეტიცხოვლის სამამულო საქმეებში ჩაურევლობის შესახებ (1638 წ. ქრ. II. 453); თეიმურაზ მეფე მ ა ს შეჰპირდა წილის მიცემას ბიძინა და ჯამასპ ჩოლაყაშვილებისათვის უჯარმასა და გავაზში ნაწყალობევი მამულებიდან (1648 წ. 1448-1501).

[ჩოლაყაშვილი] თამარ – იხ. თამარ, ჩოლაყაშვილის ასული.

ჩოლაყაშვილი თემურყაზან – მ ი ს ი და მარიამი იყო ბოდბელ კირილე კოზმანაშვილის რძალი (1670 წ. 1448-636).

ჩოლაყასშვილი იოვანე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბოდბელ მაქსიმე ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი იოთამ – [ძ მ ა] ანდერმან ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყასშვილი იორამ – მ ა მ ა ქაიხოსრო ჩოლაყასშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი მამუკა – 1648-1694, [1703] წწ. თუშთ მ ო უ რ ა ვ ი [1688]-1694 წწ. 1448-3113, Qd-6719, 1449-754, 1448-57), შ ვ ი ლ ი თამაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ. ჰყავს [ძ მ ა] ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი დურმიშხან (1693, 1695 წწ. Qd-6719, 1449-754), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ფარემუზ ([1688-1695 წწ.] 1448-2240), [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ზაალ, ედიშერ, საზვერელ, გიორგი (1693, 1695 წწ. Qd-6719, 1449-754). ერეკლე მეფემ მ ა ს თუშეთში სამსახურისათვის უწყალობა მ ი ს ი ბიძაშვილის, ფარემუზის მამულის ნახევარი ([1688-1695 წწ.] 1448-2240), კახეთის ბატონმა და ყარაბახის ბეგლარბეგმა აბაზყულ-ხანმა მ ა ს უწყალობა სოფელი კაკაბეთი, რამაზიანი, ალვანი და ბოდის არხი – გალმა-გამოღმა, ისევე, როგორც ეს გორჯასპს და დათუნა ერისთვისშვილს ჰქონიათ (1693 წ. VII. 5. Qd-6719). ასეთივე შინაარსისაა სხვა საბუთი (1695 წ. II. 1. 1449-754). ი გ ი ქართლ-კახეთის სხვა დიდ მოხელეებთან ერთად დაესწრო ნაზარალიხანის მიერ მოწვეულ ბჭობას მისი ორგული გივი და ფარემუზ გურამიშვილების მამულების გურამ გურამიშვილისათვის გადაცემის თაობაზე (1694 წ. VI. 4. 1448-57); ნაზარალიხანის ბრძანებით, მას თუშეთის საკომლო ცხვრიდან ამბა-ალავერდელისათვის ყოველწლიურად უნდა მიერთმია 50 სული ცხვარი ([1688-1703 წწ.] 1448-3113).

ჩოლაყაშვილი მამუკა – შ ვ ი ლ ი პაატა ჩოლაყაშვილისა, ერეკლე მეფემ მ ა ს უწყალობა ანეშში ოთხი კომლი კაცი ოდიშელიძე და ლაფანაშვილები, ხორაუგს – ხუცესი ძამსია, სახელოდ – საყდრის ყმები ([1688-1695 წწ.] 1449-1849).

ჩოლაყაშვილი მაქსიმე – [1562]-[1584] წწ. ბ ო დ ბ ე ლ ი//ქ ი ს ი ყ ი ს ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ჭიაურთ მოურავი ზაალ, ელიზბარ (1566 წ. 1449-2285), სარჯასტან, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: იოვანე, ფარსადან, სულხან//სურხან (1566, 1568 წწ. 1449-2285, 1448-2384), ლეონ მეფემ მ ა ს უწყალობა ჭიაური დათვის უბნით და ოცდაათი კომლი კაცი: ნასყიდა, ჩიტა, მერაბა, ყაფლანა, ბასილა, გოგა, გამხა, ხუცა, გულიჯანა, რანდა, მერაბა, სულხანა, გულისმედა, რანდა, ყურუმშა, გარსა, მთავარა, ბია, ოქროპირი, გარსა, გულბათა, იამანა და ახანელი (1566 წ. I. 19. 1449-2285); მანვე დაუმტკიცა საბუეში ნასყიდი მაყაანთ ყმები: ბოცოსეული კომლები: გოგიჩა, ირემა, ქაიხოსროსეული ხურსია და ზალა, ზაალისეული დათუა, მამუკასეული ლუიტური მხთისია, მინაზარისეული ოსიკა, გივისეული ბასილა და ტეტიკა, შალვასეული ზურაბა და მამულა, დათუა და კურდღელა, ბარძიმისეული იმარინდო (1568 წ. 1450-32/306), თეიმურაზ ბატონიშვილმაც მ ა ს დაუმტკიცა საბუეეში იმავე მაყაანთ ყმების წყალობა (1568 წ. 1448-2384); ზაქარია ამბა-ალავერდელთან, სილოვანე ნინოწმინდელთან, ფილიპე კანარელთან, კლიმე ნეკრესელთან, ეგნატე ჭერემელთან და ელისე ხარჭაშნელთან ერთად ნიკოლოზ კათალიკოსს ერთგულების პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა რჯულის საქმეში (1562-1584 წწ.] Ad-64).

ჩოლაყაშვილი ნიკოლოზ – მ ო ძ ღ ვ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი თეიმურაზ მეფის მიერ მეტეხის ღმრთისმშობლისათვის ბოძებული შენირულების წიგნისა (1614 წ. ქრ. II. 440).

ჩოლაყაშვილი ნიკოლოზ – [1675]-1700 წწ. ა რ ქ ი დ ი ა კ ო ნ ი ([1675-1688 წწ.] 1448-555), რ უ ს თ ვ ე ლ ი (1690, 1694 წწ. Ad-349, 1448-57), ა მ ბ ა - ა ლ ა - ვ ე რ დ ე ლ ი [1695]-[1700] წწ. Ad-74, 1449: 1835, 2686, 1448-1469, Hd: 5187, 1638. Ad-574), ქუცნა სულხანიშვილს, რომელიც კახეთში ლეკების თავდასხმის გამო ქსნის ერისთავთან გახიზნულა, უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ხუცესი გამხუტაშვილი და მისი განაყოფი მამულებით ([1695-1700 წწ.] Hd-1638); კათალიკოს იოანე დიასამიძეს მისცა ე რ თ გ უ ლ ე ბ ი ს პ ი რ ო ბ ა რჯულის საქმეში თანადგომის შესახებ ([1695-1700 წწ.] Ad-74); იყო შ უ ა მ დ გ ო მ ე ლ ი ერეკლე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის შენირულებათა განახლების საქმეში (1695 წ. 1449-2686); სხვა ეპისკოპოსებთან ერთად ხანის წინაშე დაადასტურა, რომ დავითგარეჯის ყმები გათავისუფლებულნი იყვნენ საურისა და სხვა ბეგარისაგან და ევალებოდათ მხოლოდ წმინდა დავითის საფლავის სამსახური (1696 წ. 1448-1465); მ ო წ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო: ფირან და ოთარ [ჩოლაყაშვილების] და [ჩოლაყაშვილ]-როშაქიშვილების სამამულე დავის გარჩევაში ([1695-1700 წწ.] Hd-5187), ქართლ-კახეთის დიდმოხელეებთან ერთად – ნაზარალიხანის მიერ

მონვეულ ბჭობაში გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყმა-მამულიდან გურამ გურამიშვილისათვის წილის მიცემის თაობაზე (1694 წ. VI. 4. 1448-57); ქიზიყის მოურავ რევაზ [ენდრონიკაშვილთან], ყორჩიბაშ ზაალ ენდრონიკაშვილთან, პაატა ენდრონიკაშვილთან და სახლთუხუცესისშვილ ედიშერ [ჩოლოყაშვილთან] ერთად გაარიგა კაკაბელთა და შიბლიანელთა სამამულე დავა (1700 წ. XI. 15. Ad-574); *დამწერი* ერეკლე მეფის მიერ პეტრე მგალობლიშვილისათვის მიცემული მდივნობის წყალობის წიგნისა ([1675-1688 წწ.] 1448-555); *იხსენიება* ნიკოლოზ სამებელის მიერ გარეჯის იოანე ნათლისმცემლისათვის მიცემულ შენირულების წიგნში: ნიკოლოზ სამებელზე ადრე *იგი* ყოფილა სამებელი და დახმარებია გარეჯის უდაბნოს დაკარგული მამულებისა და შენირულებების აღდგენაში ([1695-1700 წწ.] 1449-1835). *მისი* ხელრთვა აქვს საბუთებს: Ad-349, Hd-1638, Ad-74, 1448-1469, Hd-5499.

ჩოლაყაშვილი (ვარ. **სახლთხუცესისშვილი**) **ოთარ** – [1685]-[1703] წწ. *სახლთუხუცესი* ([1685-1700 წწ.] 1449-1854). *შვილი* სახლთუხუცეს რევაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ., ჰყავს *ძმები*: გრიგოლ ალავერდელი ([1685-1700 წწ.] 1449-1854), გიორგი, გივი, შარმაზან, ბარამ (1696 წ. Hd-1856), *შვილი* სარიდან ([1685-1700 წწ.] 1449-1854), [*ბიძაშვილი*] რამაზ, ქაიხოსრო, *ბიძა* ზურაბ (1696 წ. Hd-1856), [*სახლიკაცი*] ფირან ჩოლაყაშვილი იხ. *მისცა პირობა* ქაჩალაურში დასახლებულებს, რომ ხუთი წლის განმავლობაში მათ თარხნობას მიანიჭებდა. დაადგინა ქაჩალაურის მოურავად ასათაშვილები და გაუჩინა მათ სარგო (1696 წ. Hd-1856); *ედავებოდა* ალავერდელ ნიკოლოზ [ენდრონიკაშვილს] ალავერდის საყდრის კუთენილ მამულებზე ენგიანში. დავის გარჩევის დროს მან ეს მამულები ვერ გამოიფიცა და უკლებლივ ყველა დათმო ([1685-1700 წწ.] 1449-1854).

ჩოლაყაშვილი პაატა – *მამა* მამუკა [ჩოლაყაშვილისა] იხ. ნაზარალიხანმა *მას* სამოურავეოდ უნყალობა ერწო და ბინშენი ([1662-1687 წწ.] 1448-280).

ჩოლაყაშვილი პაატა – *შვილი* როშაქ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი პაპუა – 1626-1680-იანი წწ. *შვილი* შანშე ჩოლაყაშვილისა, იხ., *ძმა* როშაქ ჩოლაყაშვილისა, იხ. *მიჰყიდა* ოხიაყორჩ როსებს დაკუკაური მამული ([1670 წ.] Ad-1280).

ჩოლაყაშვილი რამაზ (ვარ. **რამაზა**) – *ძმისწული* რევაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ., [*ბიძაშვილი*] ოთარ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

[ჩოლაყაშვილი] რამაზ – *სუფრაჩი*. *მას* და თიანეთის მოურავ გარსევან [ჩოლაყაშვილს] ნაზარალიხანმა უბრძანა, რომ დაებრუნებინათ ფარემუზ გურამიშვილის შვილებისათვის – ზაალ, ქაიხოსრო და ავთანდილის ნათესავებისაგან წართმეული ყმა-მამული და ზაალი ნათესავებთან შეერიგებინა ([1688-1703 წწ.] 1450-28/132).

ჩოლაყაშვილი რევაზ – *მოწმე* ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შენირულობის განახლების წიგნისა (1579 წ. Sd-464).

ჩოლაყაშვილი რევაზ – [1623]-1648 წწ. სახლთუხუცესი. განაყოფი შანშე ჩოლაყაშვილისა (1648 წ. Hd-14428). მას მიუსაკუთრებია შანშე ჩოლაყაშვილის მკვიდრი მამული ჩეკურში, რომელიც როსტომ მეფემ ისევ შანშე ჩოლაყაშვილს დაუბრუნა (1648 წ. Hd-14428); მონაწილეობა მიიღო თეიმურაზ მეფესთან ერთად შანშე ერისთავისა და იოთამ ამილახორის სამამულე დავის გარიგებაში ([1623-1632 წწ.] Hd-14669); იგი მოუკლავთ თიანეთში როსტომისა და თეიმურაზის მომხრეთა შეტაკების დროს (1648 წ. ქრ. 461-464); მარიამ დედოფალმა ავალ ავალიშვილს უწყალობა მისი ნაქონი ყმები კასისხევში (1653 წ. XII. 8. Hd-14500).

ჩოლოყაშვილი რევაზ – 1670-[1703] წწ. სახლთუხუცესი. ჰყავს ძმები: სარიდან (1690 წ. Hd-10921), გივი, ზურაბ ([1688], 1690-[1703] წწ. Hd: 1253, 10921), შვილები: ოთარ [1690-იანი წწ. Hd: 1253, 10921, 15052), ამბა-ალავერდელი გრიგოლ (1670 წ. 1448-636), ქაიხოსრო, გიორგი (1690 წ. Hd-10921), ძმისწული რამაზა ([1688-1703 წწ.] Hd-1253), გაყრილი [სახლიკაცები]: ფირან, ფარსადან (1700 წ. 1448-1505). ერეკლე მეფის ელჩად მსახურობდა ისპაჰანში 12 წლის მანძილზე. ამ სამსახურის გამო ერეკლე მეფემ მას დაუმტკიცა სახლთუხუცესობა და მამულები თიანეთში, ერწოში, კისისხევში, ფადარსა და ენგიანში ([1688-1703 წწ.] Hd-1253); მთავარეპისკოპოს ქრისტეფორეს მან დაუმტკიცა ყმა-მამული უჯარმაში, სიონსა და ხორუგში; განუახლა აგრეთვე უჯარმის მოურავობა და უწყალობა უზუნქ[ა]ნთის და ალაზნის მოურავობა (1690 წ. Hd-10921); შაჰვერდა ნაცვლიშვილს მან უწყალობა უჯარმაში გუგუნაური მამული (1690-იანი წ. ახლო. Hd-15052); გაყრია თავის სახლიკაცებს – ფირან და ფარსადან ჩოლაყაშვილებს, მაგრამ მათთვის კანონიერად კუთვნილი სოფლები არ მიუცია, არც საქმის გარჩევაში მონაწილეობაზე დათანხმებულა. ნაზარალიხანმა რევაზს და მის ძმებს მთის სოფლები ჩამოაჭრა და ფირანს და ფარსადანს მიაკუთვნა (1700 წ. 1448-1505); ნაზარალიხანმა მას გაატანა თავისი ბრძანება ურბნელთან მდივან გივი [თუმანიშვილისათვის] წართმეული საქონლის დაბრუნების შესახებ ([1688-1703 წწ.] Hd-14195); მან დაადასტურა, რომ ჯალდამი და ლორისთავი ვახტანგ ორბელიშვილის შვილების კანონიერი საკუთრება იყო (XVII ს. დამლ. Hd-5499). მისი ბეჭედი უზის საბუთს Hd-10921.

ჩოლაყაშვილი როშაქ – ძმა ანდერმან ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი როშაქ – 1626-[1703] წწ. შვილი შანშე ჩოლაყაშვილისა, იხ. ჰყავს ძმები: ანდერმან, იხ. (1665-1686 წწ. Hd-2244), S-3728, 163 r-v, 167 v), პაპუა ([1688-1703 წწ.] S-3728, 167 v, შვილები: ქაიხოსრო (1665-[1703] წწ. Hd: 2244, 2286, S-3728, 163 r-v, 167 v, გიორგი (1665 წ. Hd-2244), პაატა ([1685]-[1703] წწ. Hd-2286, S-3728, 163 r-v, Sd-2831, S-3728, 167 v), ზურაბ ([1685]-1686 წწ. Hd-2286, S-3728, 163 r-v). შაჰნაზარმა (არჩილმა)მას უწყალობა წინუბანში მცხოვრები თუში მახო და ხუტა ბალთურები, შილდაში – ცეცხლისშვილი, ტურიკასშვილი,

გოგიასშვილი, ხაშმში – სასახლე, კოშკი, ზვარი, შაშიასშვილი, ბედიანასშვილე-ბი გოგია და ბერიკა (1665 წ. Hd-2244); გიორგი მეფემ მ ა ს მისცა წყალობისა და მფარველობის პირობის წიგნი ([1678-1688 წწ.] Hd-2159), ერეკლე მეფემ მ ა ს უწყალობა ფარემუზ [ჩოლაყაშვილის] ნაქონი ერთი საკომლო შილდაში ([1688-1703 წწ.] S-3728, 167 v), გიორგი მეფემ უწყალობა კონდოლში კახაბრისშვილ გორჯასპის კერძი ყმა-მამული (1688 წ. Sd-2831); გიორგი მეფემ უწყალობა მ ა ს კარდენახი და აფხაზის მამული, სამოურავოდ – ბაიამათლუ, „მუსტაფასა" და ყარაგუნასობა (1685-1694 წწ. Hd-2286), ყარაბაღის ბეგლარბეგმა და კახეთის ბატონმა ქალბალი-ხანმა მ ა ს უწყალობა ჩუმლაყში ხუთი კომლი შალვასშ-ვილები, ამონანისშვილი, ნუკრაძისშვილი, ყოჩისშვილები – მამუკა და ბადრია (1686 წ. S-3728, 163 r-v).

[ჩოლაყაშვილ]-როშაქიშვილები – სამამულე დავა ჰქონდათ ფირან და ოთარ [ჩოლაყაშვილებთან] (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5187).

ჩოლაყაშვილი საზვერელ – [მ ვ ი ლ ი] მამუკა ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი სარიდან – ძ მ ა რევაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლოყასშვილი (ვარ. **სულხანისშვილი**) **სარჯასტან** – ძ მ ა ბოდბელ მაქსიმე ჩოლოყასშვილისა, იხ.

ჩოლოყასშვილი (ვარ. **სულხანისშვილი**) **სულხან** – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბოდ-ბელ მაქსიმე ჩოლოყასშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ფარემუზ – 1662-1699 წწ. ს უ ფ რ ა ჯ ი (1662-1699 წწ. Hd-1925, 1461-13/30, Hd-7851, 1449-1830). ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, დემეტრე (1676 წ. 1461-13/30), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მამუკა ჩოლაყაშვილი ([1688-1695 წწ.] 1449-2240). თეიმურაზ მეფეს მ ი ს თ ვ ი ს უწყალობებია მოურავ თამაზ [ვაჩნაძისეული] მამული გავაზში. შემდეგ ორგულობისათვის ერეკლე ბატონიშვილმა ეს მამუ-ლი ჩამოართვა და რამაზ ვაჩნაძე-ბებურისშვილს მისცა (1662 წ. Hd-1925); ერ-ეკლე მეფემ მ ი ს ი მამული უწყალობა მამუკა ჩოლაყაშვილს ([1688-1695 წწ.] 1449-2240); მ ი ს ი ნაქონი მამული შილდაში ერეკლე მეფემ უწყალობა როშაქ ჩოლაყაშვილს ([1675-1688 წწ.] S-3728, 167 v); ყორჩიბაშ ზურაბ ენდრონიკაშ-ვილთან ზაალ ერისთავის დროს მ ა ს ჩხუბი მოსვლია, რის გამოც სისხლის ფასი დასდებია, ამ ვალის საფასურში ზურაბ ენდრონიკაშვილს მისცა თეიმუ-რაზ მეფისაგან ნაწყალობევი ხუთი კომლი გავაზში (1676 წ. 1461-13/30); თან ხლებია ნაზარალიხანს ისპაჰანში. ნაზარალიხანის ბრძანებით, მიუცია გრა-ტიაშვილ დათუნასათვის საბუთი გარეჯის მონასტრის კუთვნილი ვენახების ბოძების თაობაზე (1699 წ. 1449-1830); მ ო წ მ ე პეტრე ქურხულის მიერ თავის ბიძაშვილ დავითისათვის მიცემული პირობის წიგნისა კეთილმოყვრობის შეს-ახებ (1681 წ. XII. 20. Hd-7851).

ჩოლაყაშვილი ფარსადან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბოდბელ მაქსიმე ჩოლაყაშ-ვილისა, იხ. ელისბართან ერთად გ ა ე ყ ა რ ა თავის ძმებს, – ანდერმანს და იოთამს ([1574-1605 წწ]. Hd-13903).

ჩოლაყაშვილი ფარსადან – 1689-1700 წწ. მ უ რ დ ა რ ი (1689-1700 წწ. Hd-9690, 1448-1505), მ ე ი თ ა რ ი (1689-1700 წწ. Hd-9690, Sd-2301); ბ ი ძ ა ფირან ჩოლაყაშვილისა, იხ. სასამართლო სხდომაზე მ ა ნ დაადასტურა, რომ ჯალდამი და ღორისთავი მდივანბეგ ვახტანგ ბარათაშვილის შვილების დედული მამულები იყო (1700 წ. Sd-2301).

ჩოლაყაშვილი ფილიპე – „სახლთხუცის ძე". ოთარ ჩოლაყაშვილის შ ვ ი ლ ი, იხ. დ ა მ წ ე რ ი ოთარ ჩოლაყაშვილის მიერ ქაჩალაურში დასახლებული გლეხებისათვის მიცემული თარხნობის პირობის წიგნისა (1696 წ. Hd-1856).

ჩოლაყაშვილი ფირან – [1688]-1700 წწ. ქალაქის მ ო უ რ ა ვ ი [1688], 1694-1700 წწ. 1450-28/132, 1448-57, 1450-48/3, Hd-13684, Sd-482, Sd-56, 1448-1505, Sd-2301, 1450-6/173, Hd-5187). ჰყავს ბ ი ძ ე ბ ი: ფარსადან (1689, 1700 წწ. Hd-9690, 1448-150), რევაზ (1700 წ. 1448-1505), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ოთარ (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5187), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: გარსევან, ქაიხოსრო//ხოსია, გიორგი, შერმაზან (1689, 1700 წწ. Hd-9690, 1448-1505), ბარამ (1689 წ. Hd-9690). მ ა ს უწყალობა ნაზარალიხანმა ამოვარდნილი პაატა გოგიბაშვილის ნაქონი სადგური (1689 წ. Hd-9690); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა ნაზარალიხანის მიერ გასპარა აღზამანაშვილისათვის მიცემული მამულის დაბრუნების წიგნი (1696 წ. VI. 22. 1450-48/3); ჰქონდა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა [ჩოლაყაშვილ]-როშაქიშვილებთან (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5187); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ბჭობაში ნაზარალიხანის ორგული გივი და ფარემუზ გურამიშვილების მამულიდან გურამ გურამიშვილისათვის წილის მიცემის შესახებ (1694 წ. VI. 4. 1448-57), ნაზარალიხანს მ ი ს თ ვ ი ს უბრძანებია გაერიგებინა გურამიშვილ ფარემუზის შვილების და მათი განაყოფების დავა, – აღნიშნულია ნაზარალიხანის ბრძანებაში გარსევან ჩოლაყაშვილისა და რამაზ სუფრაჩისადმი ([1688-1703 წწ.] 1450-28/132); მ ო წ მ ე: ბეჟანის მიერ ზაალ დოლენჯისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. VI. 1. Hd-13684), ყალანდარ თუმანიშვილის მიერ სარქისა ხითარიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა თამასუქის გაბათილების შესახებ (1696 წ. VI. 28. Sd-482), მნიშაკაანთ-გულინაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI. 20. Sd-56); სასამართლოზე დაადასტურა, რომ ჯალდამი და ღორისთავი ვახტანგ ორბელიშვილ-ბარათაშვილის ცოლ-ყოფილ თამარის ნამზითვით იყო ნაყიდი და მის შვილებს ეკუთვნოდა (1700 წ. Sd-2301); მ ა ს თ ა ნ იჩივლეს ბალდინა ამირჯანასშვილმა და არაქელამ ქეთხუდების ბალის გამო (1698 წ. VII. 1. 1450-6/173).

ჩოლაყაშვილი ქაიხოსრო – ს უ ფ რ ა ჩ ი. შ ვ ი ლ ი იორამ ჩოლაყაშვილისა, იხ. ღარიბობის დროს გადმოვიდა იმერეთიდან და ეახლა მეფე თეიმურაზს, რომელმაც ი გ ი თავის შვილიშვილს რუსეთში ელჩად გააყოლა. ამ სამსახურის გამო მეფემ მ ა ს უწყალობა ალავერდელის და მისი ძმის ავალ [ავალიშვილის] ნაქონი მამული უჯარმაში და აგრეთვე უტოს მამული (1641-1648 წწ. Hd-14674).

ჩოლაყაშვილი ქაიხოსრო – [ძ მ ა] თამაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი როშაქ ჩოლაყაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ანდერმან ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ქაიხოსრო – [შ ვ ი ლ ი] რევაზ ჩოლაყაშვილისა, იხ., ძ მ ა ოთარ ჩოლაყაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფირან ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ყანდურალ – [ძ მ ა] ზაალ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი შანშე – 1626-1656 წწ. ჭიაურთ მოურავი (1626-1656 წწ. 1448-5138, 1450-32/304, Hd: 14428, 14672), ჰყავს ძ მ ა გიორგი//გოგინა (1626, 1630 წწ. 1448-5138, Hd-14482), შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოშფარ (1642 წ. Hd-2197), როშაქ (1626-1656 წწ. 1448-5138, Hd: 2197, 14428, 14672), პაპუა (1626-1656 წწ. 1448-5138, 1450-32/304, Hd: 14428, 14672), ანდერმან (1639-1656 წწ. 1450-32/304, Hd: 2197, 14428, 14672), მა მ ი დ ა თამარ (1630 წ. Hd-14482). თეიმურაზ მეფემ მ ა ს უწყალობა შილდაში მაზანას ნასახლარი ბეითალმანი მამული (1639 წ. 1450-32/304), მანვე – პაატა ზაალისშვილის მამული კახეთში ([1606-1648 წწ.] Hd-13308), მანვე – შავერდ ჭიაურელის ნაყმევი შერმაზანა და იორდანე მამულებით ადრე მისთვის გამორთმეული ერთი კომლის სანაცვლოდ. წყალობა მიცემული იყო იმ პირობით, რომ შავერდის სიცოცხლეში ეს ყმები მასთან უნდა დარჩენილიყვნენ (1642 წ. IV. 13. Hd-2197), თეიმურაზმა უკან დაუბრუნა მ ა ს მისი მამიდის, თამარის მამული, რომელიც მეფეს ადრე ბოქაულთუხუცეს პაპუა [ჯორჯაძისათვის] და სახლთუხუცეს იასე [ჯორჯაძისათვის] ჰქონია ნაწყალობევი (1630 წ. Hd-14482), როსტომ მეფემ უწყალობა მ ი ს ი განაყოფის, სახლთუხუცეს რევაზ [ჩოლაყაშვილის] მიერ ჩეკურში ნაძალადევად მითვისებული მამული (1648 წ. Hd-14428), მანვე უწყალობა პაპუა [ჯორჯაძის] ნაქონი მამული, ორი კომლი თიანეთში, ქორდში ნემსაშვილი მახური და ჩურუხული ქოილაშვილი პაპუნა და სოზიკა მამულებით (1656 წ. Hd-14672); მ ი ჰ ყ ი დ ა ხუცია მალალაძეს ხუციასავე სასახლის პირდაპირ მდებარე ოჩლაური მამული (1626 წ. 1448-5138).

ჩოლაყაშვილი შერმაზან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფირან ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი შერმაზან – ძ მ ა ოთარ ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ჯამასპ – ძ მ ა ბიძინა ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყაშვილი ჯიმშერ – ძ მ ა ანდერმან ჩოლაყაშვილისა, იხ.

ჩოლაყი ბერი – მეჯვრისხევში მცხოვრები. ზაალის მეკოდისპურე ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448-3602).

ჩოლაყი გოგია – მეჯურისხევს მცხოვრები, გივის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჩომაშვილი ოსიყმა – მ ო წ მ ე დათუნა ლაგრაძის მიერ გიორგი ნინიაშვილისათვის მიცემული საბუთისა საორმოცე მიწის გადაცემის შესახებ (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-35/13).

ჩ[ო]მახიძე გიორგი – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ლომკაც, თამაზ და შანშიას მიერ მამუკა ლაბაძისათვის მიცემული პარტახტი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. V. 7. 1450-29/160).

ჩორაყისძე თედორე – სეფის ზ ა რ დ ა ხ ნ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ-წ ე რ ი არსენი ჭყონდიდელ- მწიგნობართუხუცესის მიერ მგელა აბულახტარისძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის დაწერილისა ([1241/1242 წ.] 1448-5003).

ჩორელი – მ ო წ მ ე იანაშელთა მიერ მიქელ სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა ხარის თაობაზე მორიგების შესახებ (XV ს. დასან. სსძ. II. №40).

ჩორთიგიძე – ჯონიას მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. იხსენიება ბიჭვინტის საკათალიკოსოს დაკარგული გლეხების ნუსხაში (1650 წ. ახლო. დსსს. I. 53-55).

ჩორიაშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი [მიწა] მიჰყიდა თევდორე სალუყაზანაშვილმა ზურაბ ჯავახიშვილს (1676 წ. VII. 27. Hd-14090).

ჩორჩან – შ ვ ი ლ ი შატმაზისა, იხ.

ჩორჩანელი – ე რ ი ს თ ა ვ თ ა - ე რ ი ს თ ა ვ ი. სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები. მ ი ს ი მამული შემდგომში დაუკავებია ხურციძეთა (ხურისძეთა) გვარს, – აღნიშნულია მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოს ნუსხაში ([1516 წ.] Ad-91).

ჩოფან – იხსენიება მ ო წ მ ე დ უცნობი პირის დაწერილში (XIV-XV სს. სსძ. II. №113. ფრაგმ.).

ჩოქუა – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საბაზიერო ქათამი, ერთი ქანდაქი, ერთი დღის ყანის შველა, თოხნა, მარგვლა, კრება, ლაშქრობა, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. 91. 431).

ჩოჩივაძე – საჩხეურს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ექვსი დორა ღვინო, ექვსი სახარჯო ღომი, ორი საკლავი – თითო 6 თეთრად ღირებული, ორი ქათამი, რიგის პური (1621 წ. ქსძ. III. №91. 404).

ჩოჩხუა ხუხულია – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, რვა ფოხალი ღვინო, ცხრა ლიჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92. 457).

ჩრდილელისშვილი // ჩდილელიშვილი

ჩდილელიშვილი – ბაზალეთს მცხოვრები საგვარეულო. ადევს საწილკნელო გადასახადი მიცვალებულზე. თუ სახლის უფროსი ან მოხელე მოკვდებოდა, უნდა გაელო მთელი ნიშანი: შეკაზმული ცხენი, ორი წასახურავი, ქალზე საწირავი ნიშანი, ტყავი ან ტოლომა, კაბა, სარტყელი, ღილი, ბეჭედი, თავსახურავი. თუ სახლის უმცროსი მამაკაცი წევრი ან რომელიმე უცოლო გარდაიცვლებოდნენ, ან მათი მეუღლენი, – ერთი საწირავი და ერთი წასახურავი (1669 წ. 1448-5013).

ჩრდილელისშვილი შიოშ – მ ო წ მ ე რევაზ ერისთავის მიერ ნინია ოდიშელიძისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

ჩრივასშვილი პაპია – მაღრაანს მცხოვრები. ი გ ი მისი მამულით ერეკლე მეფემ უწყალობა ზაალ ნათანელისშვილს ([1688-1703 წწ.] 1449-1240).

ჩუბინაშვილი ვარდანა – რეჭს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჩუბინაშვილი თამაზა – რეჭს მცხოვრები, ამილახორის სახასო ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჩუბინაშვილი ფრიდონა – ქორდს მცხოვრები. ი გ ი მამულით ქართლის კათალიკოსმა ზაქარიამ უწყალობა დავით გედავანისშვილს (1626 წ. Hd-2510).

ჩუბინისშვილი //ჩუბინისშვილი

ჩუბინისშვილი – ყ მ ა დავით ფალავანდიშვილისა, მ ი პ ყ ი დ ა თილეელ სამხარაძეს არმაგამა (1687 წ. V. 25 Sd-499).

[ჩუბინისშვილი] დემეტრა – რეჭელი, ავთანდილ ამილახორის სახასო ყ მ ა , განაყოფი მახარე ჩუბინისშვილისა (1700 წ. 1448-3602).

ჩუბინიშვილი მამუკა – დ ა მ წ ე რ ი პაპუნა ფავწელიშვილის მიერ დედოფლის დეკანოზ დავითისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Qd-9611).

ჩუბინისშვილი მახარე – რეჭელი. ავთანდილ ამილახორის სახასო ყ მ ა , პყავს განაყარი დემეტრა [ჩუბინისშვილი] (1700 წ. 1448-3602).

ჩუბინიძე მამუკა – მ ო წ მ ე აბულვარდ მუჩათიძის მიერ პეტრე კავკასიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. ახლო. Hd-808).

ჩუკულიები – ემართათ ხოფის ღვთისმშობლის ეკლესიის ვალდებულება – 20 თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

ჩულქორი დაიფუნ – თ ა ვ მ დ ე ბ ი ყიფიანთა და ფალიანთა შორის დადებული დაწერილისა სისხლის ფასის დაფარვის შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №41).

ჩულხუტა – მუშათში მცხოვრები, გლეხი. თეიმურაზ მეფემ შესწირა ი გ ი ალავერდს თავისი მეუღლის, ანას სულის საალაპედ (1612 წ. V. 12. 1448-5017).

ჩუმათელიძე – ხუთი კომლი, მთავარეპისკოპოსმა ნიკოლოზ ჩხეიძემ ი ს ი ნ ი შეაწირვინა როსტომ მეფეს იტრიის სიონის ღვთისმშობლის მონასტრისათვის. ბეგრის გარდა მათ არაფერი ევალებოდათ ([1658 წ.] 1449-1935).

ჩუმათელიძე ქრისტესაი – ძ მ ა ჩაისარა ჩუმათელიძისა, იხ.

ჩუმათელიძე ჩაისარაი – ოსიაურში მცხოვრები, სახასო გ ლ ე ხ ი . პყავს ძ მ ა ქრისტესაი. გიორგი ბატონიშვილმა ი გ ი მამულით შესწირა ნიტრიის სიონს (1584 წ. (sic) [1585-1595 წწ.] Sd-2909).

ჩუმათელიძე ჩაისარაი – ძელძვინს მცხოვრები. [გიორგი] ბატონიშვილმა ი გ ი დორითეოს კათალიკოსის თხოვნითა და საფასით შესწირა ნიტრიის ეკლესიას ([1585-1595 წწ.] 1448-5008).

ჩუმათელიძეები – სურამს „ზეით“ მცხოვრები, ორი კომლი. როსტომ მეფის მიერ [ნ]იტრიის ეკლესიისათვის მიცემულ ჩუმათელეთის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ ისინი ნიტრიის ეკლესიისათვის შეუწირავს გიორგი მეფეს (1645 წ. სს. III. №156).

ჩურისტანიძე ბეჟია – ზემო ძვიმლეთს მცხოვრები, სეხნია ტატისშვილის ყმა, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ელია, დათუნა, ზაქარა, პა[ა]ტა, გიორგი. იხსენიება ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჩურისტანიძე გიორგი – ერთი კომლი. მოხსენიებულია როსებ ტატიშვილის ყმების დავთარში (XVII ს. II ნახ. სეიძ. II. №9).

ჩურისტანიძე გიორგი – ძ მ ა ბეჟია ჩურისტანიძისა, იხ.

ჩურისტანიძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი ტეტია ჩურისტანიძისა, იხ.

ჩურისტანიძე დათუნა – როსებ ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი. მოხსენიებულია როსებ ტატიშვილის ყმების დავთარში (XVII ს. II ნახ. სეიძ. II. №9).

ჩურისტანიძე დათუნა – ძ მ ა ბეჟია ჩურისტანიძისა, იხ.

ჩურისტანიძე ელია – ძ მ ა ბეჟია ჩურისტანიძისა, იხ.

ჩურისტანიძე ზაქარია – ძ მ ა ბეჟია ჩურისტანიძისა, იხ.

ჩურისტანიძე მაზანა – შ ვ ი ლ ი ტეტია ჩურისტანიძისა, იხ.

ჩურისტანიძე მამუკა – შ ვ ი ლ ი ტეტია ჩურისტანიძისა, იხ.

ჩურისტანიძე პა[ა]ტა – ძ მ ა ბეჟია ჩურისტანიძისა, იხ.

ჩურისტანიძე პატი – მ ო წ მ ე : გიორგი გასიტასშვილ-ვარძიელასშვილის მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690-იანი წწ. Hd-770), დათუნა ვარძელაშვილის მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690-იანი წწ. Hd-765).

ჩურისტანიძე ტეტია – ზემო ძვიმლეთს მცხოვრები, სეხნია ტატისშვილის ყმა, ერთი კომლი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, მამუკა, მაზანა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჩურისტანიძე შიო – დემეტრე ტატიშვილის ყ მ ა. მ ო წ მ ე: დემეტრე ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690-იანი წწ. Hd-777), გიორგი გასიტასშვილ-ვარძიელასშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690-იანი წწ. Hd-770).

ჩურუხაული ბერი – ღუროს მცხოვრები, ხ ე ლ ო ს ა ნ ი. გიორგი [გურამიშვილის] ყ მ ა. ერთი კომლი, ერთი თავი, ერთი თოფი. იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ი).

ჩურხაული-გოდერძაშვილი – ნაზარალიხანმა ი გ ი უ წყალობა გურამ გურამიშვილს (1693 წ. 1450-14/50).

ჩუსტიაშვილი – მ ი ს მიწამდე უწყალობა როსტომ მეფემ ზაქარია ამბრისშვილს მისი სამკვიდრო მამული (1650 წ. Sd-531).

ჩულუნასშვილი – ღუროს მცხოვრები, გიორგი [გურამიშვილის] აყრილი ყმა ([XVII ს. Hd-14912ი).

ჩულუნასშვილი ბერი – იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ა).

ჩულუნასშვილი გამიხარდი – იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ა).

ჩულუნაშვილი ზაქუტა – მეავას მცხოვრები, გლეხი. გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყმა. ნაზარალიხანმა იგი მამულითურთ სისხლის საფასურში უწყალობა გურამ გურამიშვილს (1694 წ. VI. 4. 1448-57).

ჩუყელაშვილი დათუნა – თამარაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, მაჩაბლების ყმა. დროებით ზა[ა]ლ ერისთავის ხელში ყოფილა. შაჰნავაზმა იგი დაუბრუნა ზა[ა]ლ მაჩაბელს (1671 წ. 1448-93).

ჩუჩხუნაძე – მისი პარტახტი მამული ჭოლევში გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა იყიდა ბიძინა ჩხეიძისაგან და შესწირა გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139).

ჩუჩხუნაძე – მანდიკორს მცხოვრები, დაკარგული საკათალიკოსო გლეხების ნუსხის მიხედვით, მას ეჭირა პარტახტი მამული (1650 წ. ახლო. დსსს. I. 53-55).

ჩუჩხუნაძე გოჩია – ჭოლევში მცხოვრები. ჰყავს სახლიკაცი ზაზუტა. ისინი იყიდა ზაქარია ქვარიანმა ბიძინა ჩხეიძისაგან და შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139).

[ჩუჩხუნაძე] ზაზუტა – [სახლიკაცი] გოჩია ჩუჩხუნაძისა, იხ.

ჩუხარი – გლეხი. ჩხარის ციხის მეციხოვნე გარსევანმა მას წაართვა ერთი ძაღლი, ერთი ძირი ფუტკარი, ერთი ქუდი, ერთი ღილი, მეციხოვნე ბაცნაძემ – ერთი ხარი, ერთი კაბინი პური, კურტანიძე ლომინამ – ერთი ღორი, რვა დედალი, ყვერული, ერთი კოკა ღვინო (XVII ს. Ad-2233ბ).

ჩქარაული – როსტომ მეფემ გიორგი ბარათაშვილს მისი მამულით უწყალობა დიდი ტერტერასშვილის შვილები (1649 წ. II. 27. 1450-2/150).

ჩხაიძე (ვარ. მჩხაიძე) **გიორგი** – იგი შესწირა ვამიყ დადიანმა ბიჭვინტას ([1661 წ.] 1448-2155).

ჩხეიძე – ამილახორიშვილებისა და მურვანიშვილების სამამულო დავის გარიგების მიხედვით, ჩხეიძის ზვარი იყო საზღვარი ოთარ დამლაწაშვილსა და იესე და ოთარ მურვანიშვილებს შორის გასანაწილებელი მამულისა (1698 წ. Ad-1077).

ჩხეიძე – იხსენიება ბერ ქონაშვილის მიერ ელისბარ დავითიშვილისათვის მიცემულ თავნასყიდობის წიგნში: მას არ უპატრონებია ქონაშვილისათვის, როცა ეს უკანასკნელი იმერეთში ყოფილა ჩასული (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-2757).

ჩხეიძე ბანანა – ეხმარებოდა პაატა აბაშიძეს როსტომ მეფის წინააღმდეგ ბრძოლაში, რის დროსაც ის ბეჟან საგინაშვილმა მოკლა (1638 წ. VIII. 27. 1450-30/63), ბეჟან საგინაშვილს ბანანა ჩხეიძის მოკვეთილი თავი როსტომ მეფისათვის მიურთმევია, აღნიშნულია ნაზარალიხანის მიერ ფარე-

მუზა საგინაშვილისათვის მიცემულ თარხნობის განახლების წიგნში (1689 წ. I. 10. 1450-30/65).

ჩხეიძე ბეჟან – 1633-1653, 1678 წწ. შ ვ ი ლ ი გორგასალ ჩხეიძისა, იხ. ი გ ი იყო როსტომ მეფის მამიდაშვილი (1633 წ. 1450-35/92); ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ქაიხოსრო, დავით (1619, 1634 წწ. 1450: 35/92, 35/117), ნიკოლოზ მთავარეპისკოპოსი, იხ., შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო (1653-[1675] წწ. 1450: 35/95, 35/100), შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი თეიმურაზ ([1658-1675 წწ.] 1450-35/100). ი გ ი იყო პაპუნა თუხარელის ბიძა ([1658-1675 წწ.] 1450-35/100). როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა ლიახვს ქვემო სოფლებში, კარბსა და გერითებში, თამაზ ზედგინიძის ნაქონი მამულები (1633 წ. V. 1. 1450-35/92), მარიამ დედოფალმა განუახლა ყმების, ზურაბაშვილების, წყალობა (1634 წ. 1450-35/117), შაჰნავაზმა უწყალობა ზურაბ ჯავახიშვილის და მისი ძმების ნაქონი მამული, რომელიც შემდეგ ბ ე ჟ ა ნ მ ა შაჰნავაზისვე ბრძანებით, პაპუნა თუხარელს გაუცვალა ბეკამში ([1658-1675 წწ.] 1450-35/100); ი ყ ი დ ა ბერიკა ახალიკაშვილისაგან მისი მკვიდრი სახლ-კარი და კალოსაბძელი (1653 წ. III. 15. 1450-35/95); მ ო წ მ ე: როჭიკა შალიკაშვილის მიერ ერეკლე ფალავანდიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ნასოფლარში დასახლებული ყმების აყრის შესახებ ([1633-1658 წწ.] 1450-14/94), გივი ამილახორის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. Hd-14911), პაპუნა სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Sd-50); მონაწილეობა მიიღო ყაფლან ბარათაშვილსა და პაპუნა ვირშელიშვილს შორის დავის გარიგებაში (1670 წ. Sd-534), მდივან როსტევან [მანდენაშვილთან] ერთად გაარჩია ალიყულა ზაქუმისშვილის და ხოსროვა დალალაშვილის სამამულე დავა (1671 წ. 1450-48/137), მონაწილეობა მიიღო ცაცისშვილებისა და მაღრაძეების სამამულე დავის გარიგებაში (1678 წ. 1450-14/62).

ჩხეიძე ბეჟან (ვარ. ბეჟია) – მ ა მ ა ოტია ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე ბეჟან – შ ვ ი ლ ი ოტია ჩხეიძისა, იხ; მ ო წ მ ე იარალის მიერ სალმახანა მელიქსითაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. I. 5. 1448-1291).

ჩხეიძე ბიძინა – გენათელ ზაქარია ქვარიანს მ ი ს გ ა ნ უყიდია ჭოლევში მცხოვრები სამი გლეხი ცოლ-შვილით და მამულით: შოშიტა ოყურეშლიძე, ხახუტა ოყურეშლიძე, გოჩია ჭიჭინაძე, აგრეთვე სულთამასეული და ჩუჩხუნაძისეული პარტახტები (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139).

ჩხეიძე გიორგი – ჰყავს თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ციხისთავის ასული გუდა. შესწირა ხონის წმინდა გიორგის საყდარს დათვია ჩხინკელა ცოლ-შვილითა და მამულით (XVII ს. II ნახ. 1448-5034 მინაწ.), მ ი ს ი საალაპე შეწირულობის საქმე გაარიგა ჯვარისმამა მოძღვარმა ზებედემ (XVII ს. II ნახ. 1448-5034 მინაწ.).

ჩხეიძე გორგასალ – ანა დედოფლის (სვიმონ მეფის დედის), მამიდაშვილი. ანა დედოფალმა მ ა ს უწყალობა კარალეთში ვახტანგ ციციშვილის კუთვნილი მამული, აზნაურიშვილები და გლეხები (1619 წ. VII. 29. 1450-35/88).

ჩხეიძე გორგასალ – შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე დავით (ვარ. დათუნა) – შ ვ ი ლ ი გორგასალ ჩხეიძისა, იხ. ძ მ ა ბეჟან ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე დავით – შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძეები – ნოდარ ციციშვილის „მოსამართლენი". თან ახლდნენ ჯავახიშვილების მამულ ხოველში ნოდარ ციციშვილს, რომელიც თეიმურაზის გამეფებას ცდილობდა (1643 წ. Qd-2188).

ჩხეიძე ზაალ – მ ო წ მ ე ქაიხოსრო ჩხეიძის მიერ კათალიკოს იოვანე დიასამიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Ad-1610).

ჩხეიძე თეიმურაზ (ვარ. თაიმურაზ) – შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჩხეიძისა, იხ. შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ბეჟან ჩხეიძისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნიკოლოზ ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე იესე – მ ღ ვ დ ე ლ ი. დ ა მ წ ე რ ი ზურაბ კვეზერულის მიერ თამაზა ტარშაიჭაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. VI. 20. Ad-1431).

ჩხეიძე მამუკა – მ ი ს გ ა ნ იყიდა მერაბ წულუკიძემ გუშტიბში სამი პარტახტი მიწა, რაშიც გადაიხადა 200 მარჩილი, 2 ტყვე და 2 გლეხი ([1669-1679 წწ.] 1448-1525).

ჩხეიძე ნიკოლოზ – იხ. ნიკოლოზ მთავარეპისკოპოსი

ჩხეიძე ოთარ – მესტუმრედ გააყოლეს მარიამ დედოფალს მზითევში ([1634 წ.] 1448-3369).

ჩხეიძე ოტია – ჰყავს მ ა მ ა ბეჟია. ი ს დაუტყვევებია ფარსადან ბარათაშვილს და მიუყვანია როსტომ მეფის წინაშე (1643 წ. II. 22. 1448-5597).

ჩხეიძე ოტია – ჰყავს თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე თანანა, შ ვ ი ლ ი ბეჟან. გელათის კანდელაკ გიორგის თხოვნით, ქვიტირში მცხოვრებ ჯვრისათვის შეწირულ გლეხებს – ჯავახაძეებს, ამოუკვეთა სამოურავო გადასახადი (1682 წ. 1448-1522).

ჩხეიძე პაატა – შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე რამაზ – მ ო წ მ ე პაპუნა მირიანაშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1698 წ.] 1448-5439).

ჩხეიძე როსტომ – დედოფლის ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე: ალექსანდრე მეფის მიერ ბიჭვინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმის შეწირულობის წიგნისა (1685 წ. 1448-2144), სეხნია აბაშიძის მიერ როსაპ მაჭავარიანისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. Hd-9862).

ჩხეიძე სეხნია – 1660-იანი წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. „ქართველთა ბატონმა" ლევან აბაშიძის კუთვნილი ოთხი კომლი და ორი პარტახტი გორისაში, ხარშილაძე არგვეთში, უბოძა ფეშანგ ფ[ა]ლავენისშვილს, ხოლო როცა იმერეთი ისევ ხონთქარს დარჩა, ფ [ა] ლ ა ვ ნ ი ს შ ვ ი ლ ი ს თანხმობით, ზემოთ ჩამოთვლილი ყმა-მამული მან ქაიხოსრო და პაატა წერეთლებს დაანება (1660-იანი წწ. Hd-2179); მ ო წ მ ე: ალექსანდრე მეფის მიერ იოვანე ომადმანიძისათვის

მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1658-1660 წწ.] Sd-1789), დიმიტრი მეფის მიერ გიორგი აბაშიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1663 წ. 1450-24/152), დიმიტრი მეფის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული გლეხებისა და პარტახტის წყალობის წიგნისა (1663 წ. Sd-514); იხსენიება გ ა მ რ ი გ ე დ მეფე ალექსანდრეს მიერ ხონის წმინდა გიორგის ეკლესიისათვის მიცემული ეკლესიის ყმების ხარაჯისაგან გათავისუფლების წიგნში (1660 წ. 1448-2142).

ჩხეიძე სეხნია – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ეპისკოპოს ნიკოლოზ ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე სეხნია – შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე სვიმონ – მ ო წ მ ე ლევან დადიანის მიერ ხონის საყდრისათვის მიცემული განჩინების წიგნისა ([1628-1639 წწ.] დსსს. I. 51-52).

ჩხეიძე ფარემუზ – შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი გორგასალ ჩხეიძისა, იხ., ძ მ ა ბეჟან ჩხეიძისა, იხ.

ჩხეიძე ქაიხოსრო (ვარ. ქაიხოსროვ) – 1653-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი ბეჟან ჩხეიძისა, იხ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი მთავარეპისკოპოს ნიკოლოზ ჩხეიძისა, იხ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თეიმურაზ (1688-1700 წწ. 1450: 25/61, 25/62, 35/122, Hd-3199, Ad-1610, Hd-801), სეხნია, პაატა (1688-1700 წწ. 1450: 25/61, 25/62, Ad-1610), ფარემუზ, გორგასალ, დავით (1700 წ. Ad-1616), გიორგი მეფემ მ ა ს უწყალობა სახასო მამული ფონა (1688 წ. VIII. 1450-25/61). თინათინ დედოფალმა – იგივე სოფელი (1688 წ. VIII. 1450-25/62). ჰქონდა სამამულო დავა იტრიის ღმრთისმშობლის ეკლესიასთან. ნაზარალიხანმა საქმის გარჩევა დაავალა [ბაზ]იერთუხუცეს ბეჟანს, სურამის მამასახლისსა და ნაცვალს. ქ ა ი ხ ო ს რ ო მ, მისმა შვილმა და ყმებმა სადავო მიწები ფიცით დაინარჩუნეს ([1688-1700 წწ.] 1450-35/122); მისცა სურამის ციხეში მდგარ თათრებს თავისი ყმა, რომელიც გაიპარა და თავი შეაფარა ქურდაძეებთან. ივანა ქურდაძეს იგი ჯავახეთს გაუხიზნავს, რის გამოც ჩ ხ ე ი ძ ე ე ბ ს ქურდაძეები ციხეში დაუტყვევებიათ. ისინი როსაბ მაჭავარიანმა დაიხსნა. ამ უკანასკნელს ქ ა ი ხ ო ს რ ო და თეიმურაზ ჩ ხ ე ი ძ ე ე - ბ მ ა პირობა მისცეს, რომ ქურდაძეებთან საქმე აღარ ექნებოდათ (1692 წ. V. 15. Hd-3199); მ ი ჰ ყ ი დ ა კათალიკოს იოვანე დიასამიძეს მიწა მანაურის ბოლოს, რომელსაც ესაზღვრებოდა იესე ხოჯაურისა და პაპუაშვილის მიწები (1700 წ. Ad-1610); მ ო წ მ ე: ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ყმისა და ვენახის წყალობის წიგნისა (1687 წ. Ad-1646), თამაზ [ბარათაშვილის] მიერ კაცია [ორბელიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 12. 1450-10/186), გივი თუმანიშვილსა და ავთანდილ კაჭკაჭიშვილს შორის ნისქვილებზე დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (1697 წ. III. 20. Hd-2268); ციცი ციციშვილთან ერთად გ ა ა რ ი გ ა დ ა ვ ა მთაზე ბააკა სახლისუხუცესსა და მამუკა მაღრაძეს შორის (XVII ს. II ნახ. Hd-801).

ჩხეიძე შედან – მ ო წ მ ე ლევან დადიანის მიერ ხონის საყდრისათვის მიცემული განჩინების წიგნისა ([1628-1639 წწ.] დსსს. I. 51-52).

ჩხეიძე შედან – მ ო წ მ ე ზისელა აბრამაშვილის მიერ ბატონ ანუკასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450-36/197).

ჩხეიძე [შედან] – მ ო წ მ ე ბ ეჟან ყიფიანის მიერ გენათელი გედეონისათვის მიცემული ვალის დაფარვის წიგნისა (1678 წ. დსსს. I. 77-78).

ჩხეიძე ხუცია – თან ახლდა ნოდარ ციციშვილს, რომელიც თეიმურაზის გამეფებას ცდილობდა და ჯავახიშვილების მამულ ხოვლეში მივიდა. ჯავახიშვილებმა უერთგულეს როსტომ მეფეს, შეიპყრეს ი გ ი და მეფეს მიჰგვარეს (1643 წ. Qd-2188).

ჩხეტიძე აბესალომ – ძ მ ა ივანე ჩხეტიძისა, იხ.

[ჩხეტიძე] ბედან – მ ი ს სახელზე დანესებული აღაპი სორის მონასტერში განაახლა ერისთავმა ლომინ [ჩხეტიძემ] (XVI ს. H-1707. 54r).

ჩხეტიძე გოგატი – მ ე ა ბ ჯ რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი. გიორგი მეფესთან უშუამდგომლა თავის ყმას, დავით მიქაბაძეს, რათა მეფეს განეახლებინა მისთვის სასისხლო სიგელი (1325 წ. ქმ. №1605 სას.).

ჩხეტიძე გულბუდახ – იხ. გულბუდახ, ჩხეტიძის ასული.

ჩხეტიძე ევდემონ – იხ. ევდემონ კათალიკოსი

ჩხეტიძე ესტატე – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის ნასისხლად მიცემული ოქონის წყალობის წიგნისა (1448 წ. VII. 1. Hd-8731).

ჩხეტიძე ვახტანგ – მო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის ნასისხლად მიცემული ოქონის წყალობის წიგნისა (1488 წ. VII. 1. Hd-8731).

ჩხეტიძე თამარ – იხ. თამარ, ჩხეტიძეს ასული

ჩხეტიძე ივანე – რაჭის ე რ ი ს თ ა ვ ი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: კახაბერ, აბესალომ. მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული ოქონის წყალობის წიგნისა (1488 წ. VII. 1. Hd-8731).

ჩხეტიძე ივანე – მ ო წ მ ე დავით მეფის მიერ ივანე მაღნარაძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XVII ს. ბოლო. 1448-5040).

ჩხეტიძე კახაბერ – რაჭის ე რ ი ს თ ა ვ ი (1497-1503 წწ. სმ. II. 66-67, სსძ. II. №27), ძ მ ა ივანე ჩხეტიძისა, იხ. მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ ადამ ფონჯავიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (1497 წ. სმ. II. 66-67), მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ალექსანდრე მეფესთან ერთად ჯაფარიძეებსა და სვანებს შორის სასისხლო საქმის გარჩევაში (1503 წ. სსძ. II. №27).

ჩხეტიძე ლომინაი – კისორეთში მცხოვრები. ი გ ი მამულით ლეონ მეფემ უბოძა ნიკორწმინდელ ამბროსი [ბაქრაძეს] ([1583-1590 წწ.] 1448-3323).

[ჩხეტიძე] ლომინ – ე რ ი ს თ ა ვ ი. ჰყავს ძ მ ა ქაიხოსრო, [სორის] მონასტერს განუახლა ბედან [ჩხეტიძის] „გარდავარდნილი" აღაპი (XVI ს. H-1707. 54r).

ჩხეტიძე სვიმეონ – იხ. სვიმეონ კათალიკოსი

[ჩხეტიძე] ქაიხოსრო – ძ მ ა ერისთავ ლომინ ჩხეტიძისა, იხ.

ჩხეტიძე ყელგრძელ – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა ([1484-1510 წწ.] ქძ. №1608).

ჩხიკვაძე ბერა – ძ მ ა გიგოლა ჩხიკვაძისა, იხ.

ჩხიკვაძე გიგოლა – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ქუმსია და ბერა; შ ვ ი ლ ი იოვანე. გოჩია მოუდევარს მ ი ჰ ყ ი დ ა ახალდაბის გზაზე მდებარე თავისი მკვიდრი მიწა ნიკოლაიშვილის და ქავთარაძის მიწებამდე (1682 წ. 1450-46/127).

ჩხიკვაძე იოვანე – შ ვ ი ლ ი გიგოლა ჩხიკვაძისა, იხ.

ჩხიკვაძე ქუმსია – ძ მ ა გიგოლა ჩხიკვაძისა, იხ.

ჩხინკელა (ვარ. ჩხიკელა) დათვია – ი გ ი ცოლ-შვილითა და მამულით გიორგი ჩხეიძემ თავისი სულის საოხად შესწირა ხონის წმინდა გიორგის (XVII ს. II ნახ. 1448-5034 მინან.), ალექსანდრე მეფემ განუახლა მ ი ს ი შეწირულობა იმავე ეკლესიას (1683 წ. IV. 7. 1448-5034 მინან.), ჯვარისმამა ზებედემ გაარიგა გიორგი ჩხეიძის საალაპე შეწირულობის საქმე და დ ა თ ვ ი ა ჩ ხ ი კ ე ლ ა ს დააკისრა: ერთი ცხვარი, ხუთი კოდი ღომი, ოთხი კოკა ღვინო, თითო შაურის სანთელი და საკმეველი, გიორგობის ალების შაბათს, დეკანოზისა და მთავრისათვის ჟამისწირვის გადახდევინება, გლეხების, მღვდლისა და მთავრის გამასპინძლება, მღვდლისათვის – ორი შაური და ცხვრის ტყავი, მთავრისათვის – ერთი შაური (XVII ს. II ნახ. 1448-5034 მინან.).

ჩხირუა შურიმიდგი – თილითში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი ქანდაქი, ერთი ქანდაქის საკლავი, სამოგუე, ორი კოკა ღვინო, ორი ჯამი ღომი, გოჭკუმური და სასახლის სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91. 430).

ჩხუპიანი – ბარაუნთას, ქვემო გაჟღოტში მცხოვრებნი. ლეონ მეფემ საალაპედ ი ს ი ნ ი შესწირა ქადაგ გედეონ მაღალაძეს (1534 წ. 1449-1496ა).

ჩხუპიანი – ბარაუნთელი გლეხები. ალექსანდრე კახთა მეფემ ი ს ი ნ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1579 წ. 1448-5530).

ჩხუტაშვილი შალუტა – მ ო წ მ ე მისტანა შალიკაშვილის მიერ სულხან გუდაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1601 წ. 1448-1493).

ჩხუტიაშვილი გრიგოლ – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მახარა და იესე. უ ყ ი დ ი ა მამასახლის ანდრიაშვილისაგან ხუნვალში მიწა ხეჩიკაშვილის მიწამდე. შემდგომ ეს მიწა მიჰყიდა „ბატონ" ანას (1666 წ. Sd-533).

ჩხუტიაშვილი იესე – შ ვ ი ლ ი გრიგოლ ჩხუტიაშვილისა, იხ.

ჩხუტიაშვილი მახარა – შ ვ ი ლ ი გრიგოლ ჩხუტიაშვილისა, იხ.

ჩხოვანი ნაგუ – იხსენიება თავმდებად ესტატე ყიფიანსა და ზეგენის თემს შორის დადებული საერთპირო დაწერილში (XV-XVI სს. სსძ. II. №68).

ც

ცავანიანი გიორგი – მ ო წ მ ე შატმაზ [...]რიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა ნავარელიანის ასაბიობის დროს მიღებული ჭრილობის სანაცვლოდ სასარჩლოს აღების თაობაზე (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №93).

ცაკიაშვილი ნინია – ლევეში მცხოვრები, დოლენჯი თულაშვილის ყოფილი ყმა. როსტომ მეფემ ბეჟან თულაშვილს განუახლა მ ი ს ი წყალობა (1641 წ. VIII. 24. Qd-1677).

ცალქალამანიძე // ცალქალამნიძე

ცალქალამანიძე – მოურავ [გიორგი სააკაძის] ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. გიორგი სააკაძესა და ქაიხოსრო ჯავახიშვილს შორის სასისხლო დავის საქმეში აღნიშნულია, რომ მოურავის მტკიცებით, ქაიხოსროს მისი ხუთი მსახური და აზნაურიშვილი ც ა ლ ქ ა ლ ა მ ა ნ ი ძ ე დაებეზღებინა თეიმურაზ მეფესთან, დაურბევია და ცოლ-შვილით დაუჭერინებია. ქაიხოსროს ბრალს სდებდნენ ის მსახურებიც და ც ა ლ ქ ა ლ ა მ ა ნ ი ძ ე ც. ქაიხოსრო ჯავახიშვილის მტკიცებით კი, ც ა ლ ქ ა ლ ა მ ა ნ ი ძ ე სახლში მიხდომია, დაურბევია მისი სახლ-კარი, რის გამოც ქაიხოსრო ცოლ-შვილით გადახვეწილა. ქაიხოსროს თქმით, მას ამ რბევაში მოურავის სხვა ყმებიც ეხმარებოდნენ (1620 წ. IV. 15. Hd-6259).

ცალქალამნიძე – მ ი ს ი ვენახის მომიჯნავე აბრამას წილი მიწა ზაზუტა ალხაზიშვილმა მიჰყიდა სახლთუხუცეს პაპუა [მაღალაძეს] (1663 წ. 1450-30/124).

ცალქალამნიძე – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა მღებავ ნაზარას მიერ მარიამისათვის მიყიდულ მიწას (1678 წ. Hd-9639).

ცალქალამნიძე – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი დათუაშვილების წყლობა ნაზარალიხანმა განუახლა მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

ცალქალამნიძე – გუდალეთში მცხოვრები. ი გ ი ყმა-მამულით უწყალობა როსტომ მეფემ იორამ სააკაძეს (1652 წ. Hd-13955).

ცალქალამნიძე – მ ი ს ი მიწის გვერდით მიჰყიდა თამაზ ციცაშვილმა დათუნა ქრისტესიაშვილს მიწა (1700 წ. V. I. 1448-4307ა).

ცალქალამნიძე გიორგი – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: იოთამ და სეხნია. ზაქარია ჯავახიშვილისაგან ი ყ ი დ ა მისი მკვიდრი გლეხები სკრაში: ზაქარია შოგიაშვილი, მისი ძმისწული დავითი და ძმები მამულებით, კოშკი სასახლით, ოთხი

დღის მიწა, თიბელაური ვენახი და სამსონაური საბოგანო სახლ-კარი (1609 წ. მახლო. Hd-8506), მისგანვე ი ყ ი დ ა სკრაში მცხოვრები გლეხები: პაატა ბასალაშვილი, მისი ძმა გიორგი და შვილი შიოშ, ძმისწულები: ზუბია და სვიმონა. გადაიხადა საფასური – ორასოთხმოცი მარჩილი (1609 წ. ახლო. Hd-3295).

ცალქალამნიძე (ვარ. ცალქალამანიძე) გიორგი – 1649-[1712] წწ. მოურავის შეილების ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, მ ო უ რ ა ვ ი (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-35/173). შ ვ ი ლ ი სეხნია ცალქალამნიძისა, ჰყავს: ძ მ ა ზაზა (1649 წ. 1450-37/47), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ერასტი, ბიძები სეხნია და ესტატე (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-35/173). როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა დავით და ზაალ ზედგენიძეების ნაქონი მამულები ერედვში, ვანთაში, მეღურეკისსა და შერთულში (1649 წ. 1450-37/47); სახლთუხუცეს სეხნია [ცალქალამანიძესთან] ერთად ერთგულების პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა „ბატონ მოურავს" [გიორგის და ზურაბ [სააკაძეებს] (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-10393); ი ყ ი დ ა შემახა ქალბათაშვილისაგან დირგვისში ვართან დალაქისშვილისეული მიწა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-35/173); მ ო წ მ ე: გიორგი თარხან-მოურავიშვილის მიერ მდივან შანშეან-მარტიროზასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. Hd-2380), ზურაბ შიხეიდარისშვილ-ბერუკაშვილის მიერ მოურავის შვილ ავთანდილის შვილის, – პაატასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. III. 15. Hd-2598), ავთანდილ [სააკაძის] მიერ არუთენა მანველაშვილისათვის მიცემული ნასყიდი ვენახის დამტკიცების წიგნისა ([1698-1712 წწ.], Hd-2908), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ ხოჯა მამასახლისისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთდ. 1448-633-ა); მას ეკუთვნოდა ერედვში: დათუნა ყურასშვილი, თამაზ მაც...იკაძე, ხახიშვილის საკომლო; ვანათში: სეხნია კენტელაძე, სეხნია რაზმაძე, კენტელაძის განაყარი მამუკა; შერთულაში – ერთი კომლი (1700 წ. 1448-3602).

ცალქალამანიძეები – [სააკაძე] თარხან-მოურავისშვილთა ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი. მოიხსენიებიან მოურავისშვილთა და მაღალაძეთა შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნში (1691 წ. 1448-3268).

ცალქალამნიძე ერასტი – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი გიორგი ცალქალამნიძისა, იხ.

ცალქალამნიძე ესტატე – ბ ი ძ ა გიორგი ცალქალამნიძისა, იხ.

ცალქალამნიძე ზაზა – ძ მ ა გიორგი ცალქალამანიძისა, იხ.

ცალქალამნიძე იაკობ – წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი. ჰყავს ძ მ ა იესე, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ფირან და ლუარსაბ. ზაალ თარხნისშვილმა მისცა მას 24 მარჩილის ვალის ანგარიშში ბიჭუნა, გიორგი და ივანა მოდრეკილაძეები (1692 წ. 1449-126).

ცალქალამანიძე იესე – ძ მ ა იაკობ ცალქალამანიძისა, იხ.

ცალქალამნიძე იოთამ – შ ვ ი ლ ი გიორგი ცალქალამანიძისა, იხ., ს ი ძ ე შანშე ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს ძ მ ა სეხნია და შვილი პაპუნა (1609 წ. ახლო. Hd-10264); მ ი ს ი მამისათვის მიუყიდიათ პაატა ჯავახიშვილის მამული, რომელიც შემდეგ ჯავახიშვილებმა უკან დაიბრუნეს (1609 წ. ახლო. Hd-10264).

ცალქალამანიძე ლუარსაბ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი იაკობ ცალქალამანიძისა, იხ.

ცალქალამანიძე პაპუნა – შ ვ ი ლ ი იოთამ ცალქალამანიძისა, იხ.

ცალქალამნიძე პაპუნა – მ ო წ მ ე შიოშ ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნის (1678 წ. VII. I. Hd-13105).

ცალქალამანიძე სეხნია – [ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი] (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd: 10393, 2362).

შ ვ ი ლ ი გიორგი ცალქალამანიძისა, იხ., ძ მ ა იოთამ ცალქალამანიძისა იხ., ბ ი ძ ა გიორგი ცალქალამანიძისა, იხ. გიორგი ცალქალამანიძესთან, ოთარ და იასე გოგიბაშვილებთან, იასე ჯაშიასშვილთან, დათუნა ჩივაძესთან და სვიმონ კარგარეთელთან ერთად [მ ა ნ] პირობა მისცა „ბატონ მოურავს“ [გიორგი] და ზურაბ სააკაძეებს მხარდაჭერის თაობაზე, იმ შემთხვევაში, თუ სააკაძეებს საკუთარ ძმებთან და ძმისწულებთან დავა მოუვიდოდათ. შეჰპირდა ამასთანავე, რომ, თუ მსი სახლიკაცები და ძმები თარხნის და მისი შვილების მხარეს დაიჭერდნენ, მათ განუდგებოდა (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-10393); მ ო წ მ ე ბაინდურ ერისთავის მიერ ოთია შაბურიშვილისათვის მიცემული ვენახის წყალობის წიგნისა (1698 წ. Hd-2362).

ცალქალამანიძე ფირან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი იაკობ ცალქალამანიძისა, იხ.

ცალქალამანიძე ხოსიტა – მ ო წ მ ე ქიტა და დათუნა მთიულისშვილების მიერ იორამ თარხან მოურავისშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1643 წ. ახლო Hd-2545).

ცალყუერიძე – ფლავში მცხოვრები. მისი მამული სვეტიცხოველს დაკარგული ჰქონია. [სიმონ] მეფემ მ ი ს ი წყალობა განუახლა სვეტიცხოველს (1559 წ. XII. 1. Ad-1572).

ცალანია[ა]ნი – მ ა თ ი მიწის საზღვარზე ყორყანაანთ-რევაზისშვილმა პაპამ ოქუანთ არაქელასშვილ ბეჟუას მიჰყიდა მიწა (1696 წ. VI. I. 1450-8/15)

ცაცუაშვილი – გოსტიბეს მცხოვრები. მ ი ს ი მამული წილად ხვდათ მოურავს და ზურაბ სააკაძეს ხარატიშვილის მამულის ნაცვლად (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-12276).

ცაცურა[შვილი] როსტომ – მ ო წ მ ე ვირშელ ქურდევანისძის მიერ თავისი ძმის, ამბრიასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1586 წ. 1450-47/11).

ცაცურისშვილი გოგინა – იხსენიება მ ო წ მ ე დ კათალიკოს აბრამ აბალაკის მიერ კახეთში მცხეთის კუთვნილი მამულების საზღვრების შემოწმებისას შედგენილ საბუთში ([1492-1497 წწ.] 1448-2041).

ცელაფორა – ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტრისათვის დადებული საშემოსავლო განჩინების წიგნის მიხედვით, მ ა ს უნდა გამოეღო 24 თეთრი (XVII ს. II ნახ. H-1347, 5-18).

ცელისტარასშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ვენახი ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს ([1556-1570 წწ.] დსსს I. 21-27).

ცერაძე – ფლავში მ ი ს მამულზე მცხოვრები იმერელი დავით ქსნის ერისთავმა უბოძა ფარსადან ზედგენიძეს (1965 წ. II. 4. Hd-1314), მ ი ს მამულზე ფლავში ცხოვრობდა იმერელი ზაქარია (1700 წ. 1448-3602).

ცერნეკაშვილი – აჯბედაურში მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა როსტომ მეფის მიერ მეღვინე იარალი მექვაბიშვილისათვის ბოძებული მიწა (1653 წ. ხეც. Rt. XVIII-№10).

ცერცვაძეები – ხრეითში მცხოვრებნი, ოთხი კომლი. გიორგი მეფემ აყარა ი ს ი ნ ი და დაასახლა სოფელი ვაჭევს, შესწირა კაცხის ეკლესიას და გაათავისუფლა სამეფო გამოსაღებებისაგან (1615 წ. ლაი H-1781, 35v-37v).

ცერცვაძე ივანე – მ ო წ მ ე გიორგი ქუბაძის მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 29. Hd-14/317), პაპუნას ძმების მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. H-14564).

ცერცვაძე შოშია – თორმანეულში მცხოვრები, ბეჟან ტატიშვილის ყმა. ერთი კომლი. ჰყავს სამი სალაშქრო ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II. ნახ. Qd-7017).

ცერცვიასშვილი აბრამა – ტაბიკურს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ცერცვიასშვილი დავით – მცხოვრები ტაბიკურს. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ცეტიძე როსტია – ბაშს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობოდ ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, საჯინიბო, მჭადი – ხელი ოცდაათი, ერთი ჩარექი მკედი, ერთი მჭადი, ტვირთი, მუშაობა სასახლეში, მძაღე, მარილი, ნიორი, ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ. H-626).

ცეცასძე – კუაშხიეთს მცხოვრები. ვახტანგ მეფემ ი გ ი მამულით შესწირა გელათს ([1442-1446 წწ.] 1448-5023).

ცეცაძე – დავით და ლომინ ერისთვისშვილებმა გელათის საყდარს შესწირეს ჭარუხიძის სრული მამული გლეხებით და მათ შორის ც ე ც ა ძ ე (XVII ს. II. ნახ. Sd-2880).

ცეცელასშვილი მოშა – ტაბიკურს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1705 წწ.] Hd-1636).

ცეცხლაძე – ნუას მცხოვრები. გიორგი მეფემ განუახლა მ ი ს ი შეწირულება სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448-5016).

ცეცხლაძეები – [სვიმონ] მეფემ განუახლა მ ა თ ი შეწირულება სვეტ-იცხოველს (1559 წ. Ad-1572).

ცეცხლაძე გიორგი – ახმაჯს მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ცეცხლაძე გიორგი – ახმაჯელი, ავთანდილი ამილახორის სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ცვარიანი მამულა – ჩხუტელს მცხოვრები. ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ხუთი გორო ღვინო, პურის ჭამა, ტვირთი, მუშაობა, ოყა სანთელი (XVI ს. სპბაი. H 84-54, 87a-89б).

ცვედილიანი დავით – იხსენიება თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ: ივებიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემულ სამოკეთო დაწერილში (XIV-XV სს. მიჯნა სსძ. II. №95), არჯევან ხრთაგიანის მიერ იაკობ სეტიელისათვის მიცემულ მესისხლეებთან გარიგების თაობაზე შედგენილ დაწერილში (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №100).

ციბა – მუშათს მცხოვრები გლეხი. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდის ტაძარს თავისი გარდაცვლილი მეუღლის, ანას საალაპედ (1612 წ. V, 10. 1448-5017).

ციბალასძე – ფარსმანაყანევს მცხოვრები. თამარ დედოფალმა, დავით (ნარინი)მეფის თანამეცხედრემ, ი გ ი სალვინედ უწყალობა გელათში თავის მწირველს, იოანეს ([1260-1267 წწ.] ქისკ 162).

ცივკვერაშვილი – კასპს მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ციკვინაძე მათე – ოცხანს მცხოვრები. საკათალიკოსო ბეგრის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ემართა: ერთი საკლავი სასტუმროდ, ერთი წონა ღომი, სამი სამესხო ღვინო, პური და ორი ქათამი (XVI ს. II ნახ. 1448-3322).

ციკუტია მიძირულა – ნაყანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოცი წყრთა ტილო, ნახევარი ძროხა, სამი ჯამი ღომი, ხუთი ფოხალი ღვინო (1621 წ. ქსძ. III, №91).

ციმაკურიძე დათუნა – შ უ ა მ ა ვ ა ლ ი გიორგი ფალავანდიშვილის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. ახლო. Hd-2527).

ციმაკურიძე შოშიტა – მ ო წ მ ე ზაალ წერეთლის მიერ ლაზარე მაჭარაშვილისათვის მიცემული პარტახტის წყალობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა Sd-1171).

ციმაკურიძე ხახუტა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპუა ტატიშვილისა. მ ო წ მ ე პაპუა ტატიშვილის მიერ დავით დავითიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1678-1692 წწ.] Sd-648).

ციმაკურიძე ხახუტ[ა] – ფცაში მცხოვრები. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7018).

ციმურაშვილი – კასპს მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ცინგუასშვილი გოგია – ტყვიავს მცხოვრები. ყიასაბეგის ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448-3602).

ცინდელიანი დემეტრე – იხსენიება თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ ივანე სვეტიელისათვის მიცემულ დაწერილში მასთან შერიგების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. № 85).

ცინცაძე – გიორგი ნაკაშიძის ბებიამ, ყენიას ქალმა, თავისი „ბიჭი" – ჭუჭულაი გიორგი მამულაიშვილს მიაბარა. გიორგიმ იგი „ბეგ" ცინცაძეს მისცა. ბეგის სიკვდილის შემდეგ ეს ბიჭი გაუყიდიათ ([1689-1717 წწ.] Hd-10345).

ცირიკიძე გოგიჩა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი და ორი ნათხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი ყველით, კვერცხით, თევზით; ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ერთი ლიტრა ყველი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1567 წ. H-626).

ცირღილასძე // ცირღილაძე

ცირღილაძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი ივანე ცირღილაძისა, იხ.

ცირღილაძე გოგიტაი – შ ვ ი ლ ი მარკოზ ცირღილაძისა, იხ., მ ო წ მ ე ივანა ცირღილაძის მიერ იობა ფადლიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. მეოთხ. Hd-1552კბ).

ცირღილასძე ესტატე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნავროზ ცირღილასძისა, იხ.

ცირღილასძე ვარდან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნავროზ ცირღილასძისა, იხ.

ცირღილაძე ვარდანა – ძ მ ა ივანა ცირღილაძისა, იხ.

ცირღილაძე ივანა – შ ვ ი ლ ი მარკოზ ცირღილაძისა, იხ.

ცირღილაძე ივანა – შ ვ ი ლ ი მარკოზ ცირღილაძისა, იხ., ჰყავს შ ვ ი ლ ი ღუღუნა (XVI ს. I მეოთხ. Hd-1552იგ, კბ) ძ მ ა ვარდანა (XVI ს. I მეოთხ. Hd-1552კბ). მოძღვარ იობა ფადლაძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა: საყანე მიწა (XVI ს. I მეოთხ. Hd-1552კბ), მასვე – მიწა მთავარანგელოზის ზემოთ მდებარე (XVI ს. I მეოთხ. Hd-1552იგ).

ცირღილასძე ივანე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნავროზ ცირღილასძისა, იხ.

ცირღილაძე ივანე – 1545-1576 წწ. ს ა ყ დ რ ი ს შ ვ ი ლ ი, მ ე ლ ვ ი ნ ე - თ უ ხ უ ც ე ს ი (1545-1548 წწ. ქძ. №645, Hd-1573), ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი (1545-1565 წწ. ქძ. №745, Hd-1566), ოქროპირ//ოქროყი (1545-1565 წწ. ქძ. №745, Hd: 1573, 1566). ჭექოლიანში გიორგი ტოხვაძისგან ი ყ ი დ ა ნახევარი მისი კუთვნილი და ნახევარი დადუნაშვილისეული მამული (1565 წ. IV. 12. Hd-1566);

მ ი ს ი გამზრდელი ყოფილა გენათელი მთავარეპისკოპოსი მელქისედეკ საყვარელიძე, რომლის თხოვნითაც ბაგრატ მეფემ მ ა ს დაუბრუნა საყდრიშვილობა და მელვინეთუხუცესობა, უწყალობა ამონყვეტილი გიორგი ივანწკეპლიძისეული ყმა-მამული, კერძოდ: საზაროს ღმრთისმშობლის ეკლესიაში, სასაფლაო – „ოთხი ტანი", გოდოგანში – ფუძედ ორი და კომლად ოთხი გლეხი – ზედაშიძენი – კახიბერას შვილები, მელისპირაძე – მამისთვალას შვილები და მამაგულას შვილები; უწყალობა აგრეთვე ზედაშიძის სათიბის ნახევარი, მეორე ნახევარი საყდრისა იყო (1545 წ. VII. 19. ქმ. №745); მელქისედეკ გენათელმა მ ა ს განუახლა ბაგრატ მეფის მიერ ბოძებული ყმა-მამულის და სახელოს წყალობა და უბოძა [ნიშნიასშვილისეული] და მამულასშვილისეული ადგილები, აგრეთვე სულმამასშვილისეული მამული, ონჭონაში – იდაძის მიერ დადებული ტყე, იქვე – გამეზარდას და ფადლაძისეული მამულები და ტყე, აგრეთვე ლობიუასეული მამული ([1548 წ.] Hd-1573).

ცირღილაძე მარკოზ – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოგიტა, ივანა, მეფისა. მ ი ‑ ჰ ყ ი დ ა მოძღვარ იობ ფადლაძეს იმფხლარაში (?)ადგილი (XVI ს. I მეოთხედი, Hd-1552კგ).

ცირღილაძე მეფისა – შ ვ ი ლ ი მარკოზ ცირღილაძისა, იხ.

ცირღილასძე ნავროზ – გენათის მ ე ღ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ვარდან, შალვა, ივანე, ღუღუნაი, ესტატე. კონსტანტინე მეფის ძმის, გიორგი მეფის სიკვდილის შემდეგ სასისხლო სიგელი დაწვია. კოსტანტინე მეფემ მ ა ს განუახლა ძველი სიგელი, გაუჩინა სისხლის ფასი – 120 ათასი ძველი თეთრი (1408 წ. VI. 4. Qd: 9019, 9022).

ცირღილაძე ოქროპირი – შ ვ ი ლ ი ივანე ცირღილაძისა, იხ.

ცირღილაძე ღუღუნა – შვ ი ლ ი ივანა ცირღილაძისა, იხ.

ცირღილასძე ღუღუნაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნავროზ ცირღილასძისა, იხ.

ცირღილასძე შალვა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნავროზ ცირღილასძისა, იხ.

ცირღილაძე ხახუტა – ჯვარისას მცხოვრები, ერთი კომლი. ი გ ი გელათის ეკლესიას შესწირა დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა თავისი მეუღლის – ალექსანდრე მეფის სულის მოსახსენიებლად (1660 წ. ახლო. Ad-598).

ცისკარავა ლომინია – თილითს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ქანდაქის საკლავი, სამოგუე, ერთი სამოგუე ხმელის ბეგარა, ხუთი კოკა ღვინო, გოჭკომუ, სასახლის სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ცისკარასშვილი გიორგი – მოწმე ელიზბარ ჯანიასშვილის მიერ ხითარაანთ ზურაბასთვის მიცემული პირობის წიგნისა ყმობის შესახებ (1695 წ. III. 15. Qd-874-4).

ცისკარაშვილი – ადოში მცხოვრები. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II. 20. A-1085, 13-15).

ციხკარიანისძე – მ ა ს შხროში [ნიკოლაოსხნმინდელისათვის] მიუყიდია ყანა და ტყე, აუღია საფასური – ერთი დრაჰკანი და სამი სახნისი ([1071-1080 წწ.) 1449-1563).

ციხკარისშვილი გიორგი – ძ მ ა უფლისა ცისკარისშვილისა, იხ.

ცისკარისშვილი დათუნა – თოლიზას მცხოვრები, ერთი კომლი, ვარამის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ცისკარისშვილი მიქაელა – ძ მ ა უფლისა ცისკარისშვილისა, იხ.

ცისკარისშვილი სუხიტა – ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, ჯ ვ რ ი ს ხ ა ტ ი ს ყ მ ა.

ცისკარისშვილი უფლისა – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: მიქაელა და გიორგი. ციხისთავ ლიპარტ ჭილაძისაგან ისინი იყიდა მოძღვართ-მოძღვარმა ილარიონმა და შესწირა გელათის ღმრთისმშობლის ხატს ალექსანდრე მეფის სააღაპედ (1513 წ. Qd-8512).

ცისკ[არისძე] ივანე – იხსენიება მინაწერი საბუთის ფრაგმენტში (XIV-XVII სს. S-1699. 12r).

ცისტარია კოჩია – ნაჲანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკუმუ, ორმოცი წყრთა ტილო, „ერთი ბეგარა", ორი ქათამი, შვიდი ფოხალი ღვინო, ძროხის ნახევარი, ხუთი გვერდი ღომი, მუშაობა, ტვირთი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ცისტარია მამისმამა – ემართა საკათალიკოსო ბეგარა: ოთხი საკლავი, ოთხი ქათამი, ოთხი ურემი ღომი, ცხრა ატარი ღომი (XVI ს. II ნახ. 1448-3326).

ციქურაისშვილი – მერეს მცხოვრები. შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა 1449-1841).

ციცარიანი თაფუა – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ნასხიდა ციცარიანისა, იხ.

ციცარიანი ნასხიდა – ჩხუტელს მცხოვრები, ჯაფარიძის ყმა. ჰყავს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი თაფუა. ი გ ი იყიდა გაბრიელ ცაგერელმა ჯაფარიძისგან და შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობელის ეკლესიას (1660-იანი წწ. Qd-9085თ).

ციცაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე და შ ე მ რ ი გ ე ბ ე ლ ი თამაზ ციცაშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V. 1. 1448-4307ა).

ციცაშვილი თამაზ – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი ციცი და ივანე. დათუნა ქრისტესიაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა მიწა – ბერუაშვილის მიწის თავში, ცალქალამწიძის მიწის გვერდით (1700 წ. V. 1. 1448-4307ა).

ციცაშვილი ივანე – შ ვ ი ლ ი თამაზ ციცაშვილისა, იხ.

ციცაშვილი მიქაელ – მ ო წ მ ე და შ ე მ რ ი გ ე ბ ე ლ ი თამაზ ციცაშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. I. 1, 1448-4307ა).

ციციკაანთ მარქარა – მ ო წ მ ე ნიკოლოზ გაბაშვილის მიერ არსელა ამსოაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1616 წ. V. 22. 1450-13/60).

ციცინასშვილი // ციცინაშვილი

ციცინასშვილი – მ ზ ა რ ე უ ლ ი. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნასყიდა. მისი მამული უწყალობა ანდუყაფარ ამილახორმა დათუნა ტარშ[ა]იჭაშვილს ([1678-1696 წწ.] Ad-1203).

ციცინაშვილი აბრამა – ბერშოეთს მცხოვრები. ამილახვარის სახასო ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ციცინაშვილი ბერუკა – ბერშოეთში მცხოვრები. ამილახორის სახასო ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ციცინაშვილი დათუნა – ბერშოეთს მცხოვრები. ავთანდილ ამილახორის სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ციცინაშვილი ივანე – ბერშოეთს მცხოვრები. ავთანდილ ამილახორის სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ციცინასშვილი ნადირა – ბერშოეთს მცხოვრები. ავთანდილ ამილახორის სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ციცინასშვილი ნასყიდა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ციცინასშვილისა იხ.

ციცინაშვილი პეტრე – ბერშოეთს მცხოვრები. ი გ ი ძმითა და ცოლშვილით იოთამ ამილახორმა უწყალობა თავის ყმას, დათუნა მხალაძეს (1698 წ. II. 18. Ad-1059).

ციცინაშვილი-ქიტუნაშვილები – ბერშოეთს მცხოვრები. იოთამ ამილახორმა ი ს ი ნ ი მამულებით უწყალობა თავის ყმას – დათუნა მხალაძეს (1698 წ. II. 18. Ad-1059).

ციცისშვილები//ციცისშვილი// ციციანი//ფანასკერტელ-ციციშვილი (შდრ. ფანასკერტელები//ფანასკერტელი)[1]

ფანასკერტელები – როგორც [მონაპირე ერისთავები] იხსენიებიან მეჭურჭლეთუხუცეს კახა [თორელის] მიერ რკონის მონასტრისათვის ბოძებულ სოფელ ხოვლეს შეწირულების საბუთის აკრძალვის ფორმულაში ([1260 წ.] Sd-2859).

ფანასკერტელები – სამცხე-საათაბაგოს თავადთა სიის მიხედვით, ი ს ი ნ ი სასაფლაოთი, მონასტრითა და კარის ეკლესიით შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში ([1516 წ.] Ad-91).

ფანასკერტელი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ზაზა ფანასკერტელისა, იხ.

---

[1] ფანასკერტელთა საგვარეულო სამწუხაროდ, გამოტოვებული აღმოჩნდა „პირთა ანოტირებული ლექსიკონის“ IV ტომში, ამიტომ მთლიანად გაერთიანდა ციციცშვილებთან (რედ).

[ფანასკერტელ-ციციშვილი] გულსურაბ – გამრეკელ [ჯავახიშვილის] ცოლი – იხ. გულსურაბ

ფანასკერტელი ზაზა – XV ს. I ნახ.-[1478] წწ. მ ე ჭ უ რ ჭ ლ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, ე რ ი ს თ ა ვ თ - ე რ ი ს თ ა ვ ი (XV ს. I ნახ. აეკორ. 62-63). შ ვ ი ლ ი თაყა [ფანასკერტელისა], იხ., ჰყავს: დ ე დ ა – ნათელ (XV ს. I ნახ. აეკორ. 62-63), ძ მ ა – ციცი (XV ს. I ნახ. აეკორ. 62-63, 63-64), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქაიხოსრო, გიორგი, სიაოშ, მერაბ, ზაქარია (1467 წ. 1448-64). დათმო თავისი მამული შავშეთში და კონსტანტინე მეფის სამსახურისათვის ქართლში გადავიდა. კონსტანტინემ მ ა ს უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: ხევდურეთს ორბოძლელისეული მამული, რომელიც ბალათარ ხოსაშვილს ეკავა; გლეხები: ბარამაშვილი, ჯაბიაშვილი, შუღლასძე, ესტატა შატრისძე, კოხარტული, ვათაზური, ჭოლა, ახუსებასძე, ლაფაური, ვიშელაური, მახარაული და ტეტაური მამულები, ბოგანო ხაბელაშვილი და ამბოკონაშვილი; კეხისჯუარს – მეთევზიშვილი, მათეშვილი ბოლღია, სარგისაშვილი და ხაბიაშვილი მათი მამულითა და გამოსავლით; ორბოძლელისეული მამული, რომელიც ადრეც ფანასკერტელებს ეკუთვნოდათ, ვინაიდან ორბოძლელს ზ ა ზ ა ს პაპისათვის ელალატა და მამული ნასისხლად მიეცა. გარდა ამისა, უწყალობა მამული ქვახურელი, უფლისციხე, კარალეთი და ამოუკვეთა დიდი ულუფა. ნაწყალობევ მამულებზე მეფემ უბოძა გაყიდვის, შეწირვისა და გამზითვების უფლებები (1467 წ. 1448-64); მოძღვრის, კანდელაკისა და კრებულის თხოვნით, გაათავისუფლა [ვაჩიძორის] მონასტერი სამონასტრო გადასახადის – „ალავისაგან" (XV ს. I ნახ. აეკორ. 62-63); ანტონის მიერ [ვაჩიძორის] მონასტრის მოძღვრის აბრამისადმი მიწერილ წერილში აღნიშნულია, რომ აბრამს პატრონ ზ ა ზ ა ს უკითხავად ციცი არ უნდა ენახა. მ ა ს, როგორც ჩანს, აბრამის საშუალებით სურდა ციცისთან საუბარი (XV ს. I ნახ. აეკორ. 63-64).

ფანასკერტელი ზაქარია – შ ვ ი ლ ი ზაზა ფანასკერტელისა, იხ.

ფანასკერტელი // [ფანასკერტელ]-ციციშვილი თაყა – [1412]-1478 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი ზაზა ([1468-1478 წწ.] Hd-1570, Sd-1242), დ ა – სითიხათუნ ([1412-1419 წწ.] ქრ. II. გვ. 222-223). ალექსანდრე მეფის ნებართვით, ელიოზის კათალიკოსობის დროს სვეტიცხოველს შ ე ს წ ი რ ა თავისი დის – სითიხათუნის და თავის საალაპედ ატენს „ლუსმალაური" მამული ([1412-1419 წწ.] ქრ. II. 222-223); დარბაზის წინაშე უჩივიან გამრეკელ [ჯავახიშვილის] შვილები, რომლებმაც მ ა ს რამდენჯერმე გაუწიეს სამსახური: როდესაც ვახტანგმა სამეფო ტახტი დაიჭირა და „წყალს იქით" მხარე თავის ძმას დემეტრეს მიანება, მასში თ ა ყ ა ს მამული არ შედიოდა. მას თ ა ყ ა ს მამული და ციხე ჩიჯავაძისათვის უნდოდა. გამრეკელი დაეხმარა თ ა ყ ა ს და მისი „მამული „ვახტანგისად შექმნა", ხოლო თავად ი გ ი პატრონ დემეტრეს დაუნარჩუნა და გადაარჩინა „ნაბდენას". თ ა ყ ა, პატრონი დემეტრე და გამრეკელ [ჯავახიშვილი] ატენის წყალზე იდგნენ, როცა მიუვიდათ ჩიჯავაძის მიერ სამწევრისის დარბევის ამ-

ბავი. ვინაიდან ისინი მთვრალები იყვნენ და თ ა ყ ა მ ეს ამბავი ვერ შეიტყო, ჩიჟავაძესთან შესაბრძოლებლად გამრეკელი წავიდა სამი შვილით, მაგრამ ვერ მიუსწრო. ბაგრატ მეფე ქართლს ჩავიდა და ციციშვილის წინააღმდეგ გაილაშქრა. გამრეკელი გიორგი მეფის ნებადაურთველად წავიდა მასთან საბრძოლველად, შვიდჯერ შეება და დაამარცხა. მესხებმა დაარბიეს ციციშვილის მამული. ზაზა ციციშვილი მესხებს სამძივის ხევში შეება, სადაც გამრეკელის ძე ზაქარიაც მიეხმარა პირადი ლაშქრით. გიორგი მეფემ ატენის მოურავობა გამრეკელ [ჯავახიშვილს] მისცა. თ ა ყ ა მ მეფეს ატენი სთხოვა, რაზეც მეფე გიორგი გამრეკელს დაეკითხა, ამ უკანასკნელმა ატენი და სახელო თ ა ყ ა ს - თ ვ ი ს დათმო. ბადაბეთს მდგომი ვახტანგ მეფე თ ა ყ ა ს შეპყრობას აპირებდა. თ ა ყ ა და გამრეკელ [ჯავახიშვილი] „ერთ მესადგომენი" ყოფილან. ივანე ნამალაშვილმა მეფე გააფრთხილა, რომ, თ ა ყ ა ზ ე თავდასხმის შემთხვევაში, გამრეკელი მ ა ს დაეხმარებოდა. ამის გამო ვახტანგმა ხელი აიღო თავის განზრახვაზე ([1466-1478 ნნ.] Sd-1242); თ ა ყ ა, ფავნელ და ზაზა [ციციშვილების] ოჯახის ნევრია გულსურაბი, გამრეკელ [ჯავახიშვილის] ცოლი. გამრეკელის საჩივრის წიგნის თანახმად, იგი ციციშვილთა „გულისათვის" უთმობდა ამ თავნება ქალს, რომელიც მოკვლის ღირსი იყო ([1466-1478 ნნ.] Hd-1570).

ფანასკერტელი მერაბ – შ ვ ი ლ ი ზაზა ფანასკერტელისა, იხ.

ფანასკერტელი სიაოშ – შ ვ ი ლ ი ზაზა ფანასკერტელისა, იხ.

ფანასკერტელი ულუმპია – თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე თაყა ზევდგინიძისა – იხ. ულუმპია

[ფანასკერტელი] ფავნელი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თაყა ციციშვილისა, იხ.

ფანასკერტელი ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ზაზა ფანასკერტელისა, იხ.

ფანასკერტელი ციცი – ძ მ ა ზაზა ფანასკერტელისა, იხ.

ციციანი – მ ა თ ი ხოდაბუნი ესაზღვრებოდა საქილა ბოდოკიასშვილის მიერ დავით ქავთარაძისათვის მიყიდულ მინას (1679 წ. Hd-14648).

ციციშვილები – მ ა თ სვიმონ მეფემ სოფელ ნავკისის ნაცვლად უწყალობა სხვა სოფელი, რომელიც ჩამოართვა და მეტეხის ღვთისმშობელს შესწირა (1595 წ. 1449-1630).

ციციშვილები (ვარ. ციციშვილნი) – ე დ ა ვ ე ბ ო დ ნ ე ნ ხაშარაძეს ადგილზე დოღლაურის ჭალაში. საქმის გარჩევის შემდეგ ეს ადგილი ფიცით ხაშარაძეს დარჩა (1696 წ. 1449-1045).

ციციშვილები//ზემო ციციშვილები – მ ა თ ნაზარალიხანმა გაუთარხნა ხატის ყმები (1699 წ. Ad-1222).

ციციშვილი – მ ა ს აბაშ და დავით ბარათაშვილებმა მიათხოვეს ქალი, რის გამოც ქართლის კათალიკოს დოროთეოსს ქალაქში საკანონოდ შესწირეს ორი კომლი ავეტიზაშვილი (1506 წ. ქრ. II. 325).

ციციშვილი – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა და მოურავ [გიორგი სააკაძის] დავის გარიგების წიგნში (1620 წ. IV. 15. Hd-6259).

ციციშვილი – ჰ ყ ა ვ ს ნ ა ბ ი ჭ ვ ა რ ი ზურაბ, იხ.

ციციშვილი – ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა რობამ მამაცაშვილთან ადრე რუისის საყდრისათვის შეწირულ მექუდისშვილის მამულზე და იქ მსახლობელ კერჩხაძეზე. დავის გადაწყვეტილებით მამული დარჩა რობამს (1658 წ. IV. 21. 1449-1105).

ციციშვილი – ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. იმერეთის მეფე ალექსანდრეს შეებრძოლნენ დადიანი ლიპარ, გურიელი ქაიხოსრო, ფარან-ფაშა, რომელთაც „ქართველთა ბატონის „სახუცესი ციციშვილი" ახლდა ([1658-1660 წწ.] Sd-1789).

ციციშვილი – მ ი ს კუთვნილ „შავი წყლის" ხევამდე მიჰყიდა ნაფარეხავი მინა შოშია ბერაძემ სახლთუხუცეს რევაზ [მაღალაძეს] (1689 წ. Qd-1345).

ციცისშვილი – მ ი ს ი მინა ესაზღვრებოდა დოესის თავს, ნამგალასთან, პაპუა ტერტერაშვილის მიერ ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიყიდულ მინას (1695 წ. Hd-6442).

ციცისშვილი – მ ი ს ი მდივანი იყო დავით კაკაძე (1699 წ. II. 13. 1450-35/23; 1699 წ. 1450-35/14).

ციციშვილი – ხ ე ლ ი ჩ ა უ რ თ ო გარსევან ჩოლაყაშვილისა და დემეტრე ჯორჯაძის მიერ არსენ ალავერდელისათვის მიცემულ ერთგულების პირობის წიგნს (XVII ს. II ნახ. 1461-3/83).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი, ნოდარიშვილი) ამილღაბარ (ვარ. ამილღამბარ, ამილღანბარ – 1665-1699 წწ. ს ა ხ ლ - თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1684-1695] წწ. Sd-538), ნოდარიშვილი (1684 წ. 1448-5076), ძ მ ა ფარსადან ციციშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ციცი ციციშვილისა, იხ. ი ყ ი დ ა მერაბ ციციშვილისაგან ნიჩბისში წილში ნარგები დადიანას ნავენახევი, რომელიც ესაზღვრებოდა: ხიმშიაშვილის ვენახს, კვერცხიშვილისა და მეზურიშვილის მიწებს (1693 წ. V. 17. Ad-1559); მ ო წ მ ე უცნობი პირის (კათალიკოსის) მიერ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის ყმის ყიდვის თაობაზე მიცემული ნებართვის წიგნისა (1684 წ. II. I. 1448-5076); მ ი ს ი ბეჭედი უზის საბუთს Sd-538.

ციციშვილი ანუკა – ა ს უ ლ ი მანუჩარ ციციშვილისა, თანამეცხედრე ზაზა ციციშვილისა, იხ. ანუკა

[ციციშვილი] ასლამაზ – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბაადურ ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი ბა[ა]დურ – ბ ჭ ე სამთავისისა და ოკამის საზღვრების გამო პატრონ ერეკლეს, ამილახორსა და გულბად ნასიძეს შორის დავის გარჩევისას ([1543-1558] წწ. Hd-13750).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი) ბაადურ (ვარ. ბადურ) – 1616-1671 წწ. ყ ო რ ჩ ი ბ ა შ ი (1651-1658 წწ. 1450-37: 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174; 1449-1795; 1448-2316; Sd: 871, 874, 875, 876, 877, 929, 963). ჰყავს: ძ მ ე ბ ი: მანუჩარ ციციშვილი, იხ. (1616-[1630] წწ. Sd-1292, 1450-37/190, Sd-800), ყაია ციციშვილი, იხ. ([1633]-[1675]

ნნ. 1448-2316, Hd-14534ბ); შ ე ი ლ ი – ნ ა ს ყ ი დ ა ([1623-1630] ნნ. Sd-800); განაყოფი – ასლამაზ [ციციშვილი] ([1623-1630] ნნ.] Sd-800); [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუნა [ციციშვილი], იხ. ([1633-1658] ნნ. 1448-2316). გამარჯვებით დაბრუნებულმა ბაგრატ მეფემ მ ა ს გ ა ნ უ ა ხ ლ ა სოფლების: დაღეთისა და ნინწყაროს წყალობა (1617 წ. 1450-37/190); მ ა ს პირობა მისცა თეიმურაზ მეფემ უვნებლობის შესახებ (1616 წ. Sd-1292); მ ი ჰ ყ ი დ ა მთავარეპისკოპოს დომენტის ვალის გამო ატენში ნასყიდი ზვარი (1658 წ. 1449-1795); გარეული იყო თავისი განაყოფის, ასლამაზის სისხლში, რის გამოც კათალიკოსისაგან შეუნდობელი ყოფილა. ამის გამო [სვეტიცხოვლის] საყდარს შ ე ს წ ი რ ა სასხორში ვენახი, რისთვისაც ზაქარია კათალიკოსმა შენდობის წიგნი მისცა ([1623-1630] ნნ. Sd-800); თავის [ძმა] ყაიასთან [ერთად] ჰქონდა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა სამნევრისში სარდალ პაპუნა [ციციშვილთან], იხ. ([1633-1658 ნნ.] 1448-2316); წ ი ლ შ ი ე რ გ ო: ბოლნისს – ჯანიკაშვილს ნაცვლად იათარაშვილი (1651 წ. 1450-36/165), უსუფა (1651 წ. ახლო. 1450-37/156), შადუხაშვილის ნაცვლად სტეფანა ბაბაჯანაშვილი (1651 წ. ახლო. 1450-37/159), დაღეთს – იოსებაშვილის ძმა ([1651 წ.] 1450-37/173), ბადურის ნაცვლად მისი განაყოფი თევდორა (1651 წ. ახლო. 1450-37/174), ბასილას ნაცვლად მისი განაყოფი შალვა (1651 წ. ახლო. 1450-37/172), მგელა (1651 წ. ახლო, 1450-37/164), ლამბარაშვილის ნაცვლად იმედა ფაფრიანი ([1651 წ.] 1450-37/163), მამუკა ქემარაშვილი (1651 წ. ახლო. 1450-37/162), აბულას ნაცვლად მისი განაყოფი მახარა (1651 წ. ახლო. 1450-37/160), ჰასანას ნაცვლად მურადა (1651 წ. ახლო. 1450-37/157), ვეფხია (1651 წ. ახლო. 1450-37/158), ბადია ([1651 წ.] 1450-37/154), გოგიტას ნაცვლად მატია და მისი ძმა (1651 წ. ახლო. 1450-37/155), ნატურას ნაცვლად ელისბარაშვილი (1651 წ. ახლო. 1450-36/161), მათუაშვილის ნაცვლად იოსებ მჭედლიშვილი ([1651 წ.] 1450-37/153), ჩიტალა (1651 წ. ახლო. 1450-37/166), ჩიტალახაში – ბაბახანა (1651 წ. ახლო. 1450-37/169), ჩიტალაში – დურია, ეხტილაშვილის ნაცვლად ([1651 წ.] 1450-37/167), ენოქასშვილის ნაცვლად ხითარა ულუბეგაშვილი (1651 წ. ახლო. 1450-37/170), ჩიტალასეე [...] (1651 წ. ახლო. 1450-37/171), ტერტერას ნაცვლად დაღელი სანველი (1651 წ. ახლო. 1450-37/167), მურადა ბოჯახაშვილის ნაცვლად მისი განაყოფი მანდინა ([1633-1658 ნნ.] Sd-871), დათუნა გოგიჩაშვილის ნაცვლად ბეგულა ([1633-1658 ნნ.] Sd-872); ნიჩბისს – შალვა კვერცხირიძე ([1633-1658 ნნ.] Sd-874), გუგუნა თაღულაშვილი ([1633-1658 ნნ.] Sd-875), ერთნილად თანდილა ([1633-1658 ნნ.] Sd-876), ფეტუიანაშვილის ნაცვლად – ტატა ფერიაშვილი ([1633-1658 ნნ.] Sd-877), პაპია ოქრომჭედლიშვილი, ევანეზას ნაცვლად ([1633-1658 ნნ.] Sd-929); მამუკა ყულიშვილი, ქიტა მარტიროზიშვილის ნაცვლად ([1633-1658 ნნ.] Sd-963); სამნევრისში, ყაიასთან ერთად, ჰყაევდა ორმოცდაერთი კომლი ყმა და ერთი კომლი ზღუდაშვილი, მინობს – ორი კომლი, ყინცვისში – ერთი, ბუედრეთს

– ექვსი კომლი, ლეთეთს – ორი კომლი, კეხიჯუარს – ერთი, ოულეს – ერთი, ქუაბურელში – ხუთი, ნიჩბისს და ობერათში – ექვსი კომლი ([1658-1675 წწ.] Hd-14534-ბ), მ ი ს ი სამწევრისული ყმების გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ: ბალიაშვილის ვენახი ყულოღლის ეჭირა, მაღენოს სანისქვილო, მღებრის ვენახი, ზაზას წყაროს ხოდაბუნის ძამის პირამდე – პაატა საყვარელიძეს; ახალბედას ნაქონი ორი დღის მიწა – გრიქორ პიპინაშვილს; სარწყავში ოქრომჭედლის ნაქონი ორი დღის ვენახი – ბეგლარაშვილს; ოქრომჭედლიშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა – ყულოღლის; პანშუაშვილის ნაქონი ერთი დღის მიწა – სოზიაშვილს; ახალბედას ნაქონი სახლ-კარი, კალო და საბძელი – მამაჯანა არაქელაშვილს; ხუციშვილის ნაქონი სახლ-კარი – მამუკა ჯომ[ა]რდაშვილს; მწარიას ნასახლარი, კალო და საბძელი [ბაადურს]; წუერზე ახალბედას ნაქონი დღენახევრის მიწა – სოზიაშვილს, ზაქუტას ნაქონი ორი დღის მიწა – მარქარა პაპინაშვილს; წმინდა გიორგის ყელის (sic) ჯომარდაშვილის ორი დღის მიწა და დივნაშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა მეხრეს ეჭირა; დიდღელეში ხუციშვილის ნაქონი მიწა ყულიოღლის ეჭირა; ფაშიშვილის ნაქონი ერთი დღის მიწა – ყულიოღლის; წუერზე: ყულიაშვილის ნაქონი სამი დღის მიწა – არქელაშვილს; ნამგალაში ასატურა ბოჯახაშვილის ნაქონი სამი დღის ჭიჭელიბაური მიწა – სოზიაშვილს; კობასწყაროსთან დივნაშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა ყულოღლის ეჭირა; ნამგალაში მჭედლიური ორი დღის მიწა სოზიაშვილს ეჭირა; ხოჯაურში, წრომის გზაზე, ტერტერას ნაქონი სამი დღის მიწა ხოდაბუნში და ექვსი დღის მიწა მეჩიქილეშვილს ეჭირა; ლომში ფარეშის ძმის ნაქონი სამი დღის მიწა კოკალაშვილს ჰქონდა; ახალბედას ნაქონი ორი დღის მიწა – პაპინაშვილს; წყალთაშუის პირას დივნაშვილის ნაქონი მიწა – ბეგლარაშვილს; ეთეთუდედის მორევთან დივნაშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა – ყულოღლის; შალაშვილს ეჭირა ექვსი დღის მიწა ოთელაშვილის საზღვრამდე (1671 წ. Hd-833).

ციციშვილი ბაადურ – 1676-1693 წწ. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მანუჩარ, ზაზა [ციციშვილი], იხ. ([1676-1683 წწ.] Hd-2275). მ ა ს მისცა პირობა კეთილმოყვრობის შესახებ გიორგი მეფემ. დაჰპირდა, რომ თუ ქართლს დაიბრუნებდა, იქ მისცემდა კუთვნილ მამულებს, თუ ქართლში თავად არ ინდომებდა, მაშინ შეძლებისდაგვარად არჩენდა ლიხთ-იმერეთში ([1676-1683 წწ.] Hd-2275); მ ო წ მ ე: გიორგი მიქელაძის მიერ პაპუნა გოშტაშაბისშვილისათვის მიცემული კეთილმოყვრობის წიგნისა (1688 წ. IV. 22. Hd-2024), ციცი ციციშვილის მიერ როსებ მაყაშვილისათვის მიცემული ყმების ჩუქების წიგნისა (XVII ს. 70-იანი წწ. 1450-48/101); მ ი ს ი მღვდელი რომანოზი მოწმეა თევდორე სალუყაზანასშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული ხოდაბუნის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. VII. 27. Hd-14090).

ციციშვილი ბარძიმ – ქვემო ციციშვილი. ციცი ციციშვილთან ერთად გ ა ა რ ი გ ა სამამულე დავა რამაზ თუთუშიძესა და გიორგი და ხიზანა შავბალახაშვილებს შორის (XVII ს. II ნახ. Hd-807).

ციციშვილი ბერი – იხ. ციციშვილი მერაბ

ფანასკერტელ-ციციშვილი გრიგოლ – შ ვ ი ლ ი ფარსადან ფანასკერტელ-ციციშვილისა, იხ.

ფანასკერტელ-ციციშვილი დავით – შ ვ ი ლ ი ფარსადან ფანასკერტელ-ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი დავით – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა ([1484-1510 წწ.] V. 17. ქმ. №1608 სახ.).

ციციშვილი დავით – ქ ა რ თ ლ ი ს ა მ ი რ ე ჯ ი ბ ი. მ ო წ მ ე დავით მეფის მიერ ივანე მაღნარაძისათვის მიცემული სასიხლო სიგელისა (XVII ს. 1448-5040 სახ.).

ციციშვილი დარეჯან – დ ა ციცი ციციშვილისა, იხ. დარეჯან

ციციშვილი დიმიტრი – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ედიშერ. მ ი ჰ ყ ი დ ა მღვდელ დომენტი წინამძღვრიშვილს ერთი დღის მიწა (XVII ს. Qd-38ა).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი)**დომენტი** – [შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი]: ფარსადან ციცისშვილისა, იხ., ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი) **ედიშერ** – 1653-1697, [1703] წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1688-1703 წწ.] Hd-14940, 1697 წ. Hd-403), შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნოდარ ციციშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი / / ძ მ ა: ციცი ციციშვილისა, იხ., პაპუნა [ციციშვილისა] ([1688-1703 წწ.] Hd-1636). ხუნგალში მ ა ს ვენახს ეცილებოდა ზაზა ციციშვილი ([1688-1703 წწ.] Hd-14940); პაპუნა [ციციშვილთან] გაყრის დროს მ ა ს ე რ გ ო: [ივან]ასშვილი და პაპუნა ჯავარასშვილი მათი მამულებით, ავთანდილ ფურცელაძე, ხუცესი დავით ფრანგისშვილი, ზაალ და დემეტრე წინამძღრისშვილები მათი მამულებით, ასატურა ჩაისარასშვილი მამულით, ტატია ბატიყულიფასშვილი მისი ნაყიდი მამულით, დათუნა ლაზარისშვილი, გაბრიელ ქერიჩასშვილი მათი მამულებით; ხვედურეთში – ზუბიტა ჭოჭოასშვილი და მისი ძმა ხოსიტა, ნასყიდა ალნიასშვილი მათი მამულებით, ნადირა ძულიასშვილი, გიორგი ლაზარისშვილი დემეტრეს შვილებით და შოშია მათი მამულებით, ბაინდურა კოჳზიასშვილი მამულით, გიორგი თოთასშვილი, ბასილ ბუზასშვილი მათი მამულებით, ბერიკა ლუკიასშვილი, ადუა და თამაზ ჭიანგურიძეები ნახევარი მამულით; რუისში – დათუნა მირიანასშვილი, შარა პატასშვილი, გაბრიელ გაბრიელისშვილი, კაკეუონა მჩიხაიკვაძე ძმისწულებით და მამულებით; არადეთში – შიო მუჩაიძე, რევაზ მაზანასშვილი, დათუნა გიორგისშვილი მამულებით; აფნისში – ზუბიტა ფოცხვერასშვილი; ქარელში

– ნასყიდა გონგლიასშვილი, თამაზ ბიძინასშვილი და მისი განაყოფი ბერა მათი მამულებით; ლეთეთში – პა[ა]ტა საზვიასშვილი სახლიკაცით, პაპუნა ნინიასშვილი, ტატობა და შოშიტა ფილიპიძე შვილებით და მათი მამულებით; კეხისჯვარში – ამირა პოლაზაშვილი; სამნერისში – თამაზ ღთისიასშვილი მათი მამულებით; სანებელში – ელიკასშვილები მამულებით, ნახევარი ზვარი საუფროსოს გარდა; დაღარულაში – კოშკი და წისქვილი, სანებლისის სანნახების ფარდად; ქორაზნაში – ივანე მანველისშვილი, მუხურლისშვილი მამულით; იმერხევში – დარჩია მაცხონასშვილი, ნავრუზა საგინასშვილი, დათუნა ინდოასშვილი და ბეჟია მათი მამულებით, შოშიტა ნადირასშვილი მამულით; ძაძი{ს} მონასტერს (sic)ზუბიტა ხუცისშვილი, გოგია თანდილასშვილი, ოსიყმა ხუციშვილი მათი მამულებით; მძოვრეთში – სასახლის წისქვილი და დავითასშვილი ამბარი საუმცროსოდ; სუქანათ უბანში – სალუყაზარ მახარასშვილი, თევდორა ლომიტაშვილი; ოსთუბანს – თამაზა და გიორგი მოსეშვილი ორი წილი მამულით, მძოვრეთში – ბერია ყანდურალასშვილი და პაპუნა ლუსოასშეილი; ჭაროასშვილის სახლ-კარი შუაში უნდა გაეყოთ; მძოვრეთში – პაპუნა იჩქითიძე, ალიხანას მამული, შერმაზან მექვაბისშვილი და თემურასშვილები, ზურაბ გოზალასშვილი, ყანდურალასშვილი სახლ-კარით, მამუკა ძამოასშვილი, მისი ძმისწული გიორგი მამულებით, დალაქი პაპუნა ფარუხასშვილი, მისი განაყოფი ყანდია, არაქელა შაქარასშვილი, ბერი ფაფერაშვილი, პაპუა საფარასშვილი, ბერი იელოასშვილი, ხოჯა, ბეგლარ ჭარუაშვილი, ვაძია ჯავახისშვილი, ბუზულა, მამუკა ზაქარას ნასახლარით; გოდერძი გზირისშვილი, პაპალა მათი მამულებით; ურიები: აბრამა ყობიაშვილი მამულით, მარდახ მათვალასშვილი, შაფათ თათრისშვილი ძმებით, იოსებ შიმშონაშვილი, ბატუკა ისრელასშვილი სახლ-კარით, ისხაკ დავითასშვილი მამულით, გოგია ჩიტაშვილი, მისი ძმა იაყოფ, იოსებ ჩიტილაშვილი, შალომა პაპუნასშვილი; ტაბიკურაში – მინა, რომელიც კახისშვილის [მინას] ესაზღვრებოდა და რომლის ნახევარი ე დ ი შ ე რ ს ერგო და ნახევარი – პაპუნას; ტაბიკურში – პაატა, ერისთავთან რომ ორი ურია იდგა, მათი სახლ-კარი, კაკა ფიჩხაძე, დავით ცეცვიასშვილი, იოსებ ნინწუასშვილი შვილებით, პატარა კერვალი მამულებით; ყელეთს – ხუცესი ლომიტაშვილი მამულებით, გვეძინეთს – ბერი გასიტაშვილი, გელა ჭედლისშვილი მათი მამულებით, ბიძინა სისაური მამულით, გიორგი ჭულუკასშვილი ძმებით, სულიას მამული; სეხნია მრაჭველი, დათუნა ნინიასშვილი მათი მამულებით, სეხნია ლოლაძე, ბერი ღომლაძე მათი მამულებით; წყნეთში – ბეროა გულიასშვილი, შემაზასშვილის მამული, მუქაფა ნადირასშვილი და ხოსიტა მამულებით, მიქელა ოქიტასშვილი, კახისშვილის მამული, ქიტა ბერიკასშვილი, ბარათას მამული, რომანუზას მამული, ღებრისშვილის ნაქონით და ადოასშვილის ნაქონი წისქვილი; ნიჩბისში – პაპია ანდრიასშვილი, ბერუკა სოლუაშვილი მათი მამულებით, გოგიჩაურის მამული,

შიო შიომასშვილი, გოგიას მამული, მისი განაყოფი სულხანი მამულით; დოეზს – მამალას მამული, გუნდიასშვილის მამული, აქელა თათანასშვილი, მისი ძმა ბაინდურა მათი მამულებით; დათუნა თუხტამასშვილი, მისი განაყოფი ზალა, ტერტერა ტერტერასშვილი, მათი მამულებით; ავკეთს – კაპრაშიძის მამული, იისციხეს ოსეფას მამული; ავკეთს – გოგია სხუისაშვილი მამულით, იისციხეს პაპუნა იორდანესშვილი, თამაზ მჭედლისშვილი მისი საგანაყოფო მამულით, ქიტია გეშიასშვილი, ქიტია შალიასშვილის მამული ნონიას კერძი [მამულით]; ვერეს – გიორგი ბეჟიასშვილი, დათუნა ლოცვილასშვილი მათი მამულებით; თამაზ დედანასშვილი, მირზაშვილის მამული, ხეჩიკასშვილის მამული, მიჩიტასშვილის მამული, სულხან ყენასშვილი მამულით, ზურაბ წეროასშვილი; გარდატენს – ხუცისშვილი, პაპუნასშვილები მათი მამულებით; ატენს – ნასყიდა ანდრიაშვილი მისი განაყოფის მამულის ნახევრით, მაზიტა მისი ნასყიდი [მამულით], ოქროა აბრამისშვილი, ელიზბარ აბრამისშვილი, მათი მამულებით; ბისში – აჩაჩასშვილის მამული, პა[ა]ტა მამულით, ოქროასშვილი ორი დღის მიწით, ნასყიდა იმარინდუაშვილი, ნასყიდა იმარინდო[ა]სშვილი მათი მამულებით; თხილნარს – სვიმონ ივანასშვილი მამულით; მიწოფს – შოშია ძამანასშვილი მამულით, ბერი გაბიოშვილი მამულით, მიწობს – ზუბიტა ტურაშვილი მამულით, ჭანიშვილის მამული; თაგუეთს – დათუნა კანიაშვილი მამულით, ბერი ტეტიაშვილი, ივანე ტეტიასშვილი, ალექსა ობლიძე, მათი მამულებით; გელია აფთარაშვილი მამულით, გიორგი ბაბლიძე მამულით; დბონას – ბადია მაზმანი, შოშია ობლიძე, მათი მამულებით; ყინცვისის მონასტერს – ბასილი ხუცისშვილი ძმისწულით და ნახევარი მამულით, [მ]ჭედელი მახარა ნახევარი საგანაყოფოთი; ყინცვისში – ბერი უთნიაშვილი; კარობანს – თოთასშვილის მამული, თამაზა ზურაბასშვილი; აგარაში – მურადას მამული, ნიკოლოზ და გოგია ზურაბაშვილი მათი მამულებით, ნასყიდა ბარჩაყოზასშვილი და მისი განაყოფი ბერას ნახევარი მამული, ივანა დაბრუნდაშვილი, ზაზასშვილის ნახევარი მამული, ბერი მწარიაშვილი მთავარეპისკოპოსის ნასყიდით; ჭალისუბანში – გოგილას და კაკონას ნოდარისშვილებისაგან გამოყოლილი ნახევარი მამული შუაში უნდა გაეყოთ ე დ ი შ ე რ ს და პაპუნას; გელტუჩას ნაქონი ხატის ნაზვრევი, ნიგუზნარის სახლ-კარი, ნახევარი ჭალა; ყინცვისში – გოიკა, მღვიძლი წვარასშვილი, სვეტიცხოვლის მეოთხედი [მამული] – წმინდა ნიკოლოზის მარანი; მთავარეპისკოპოსის ნაყიდი ზვარი; დეკანოზისაკენ – ნახევარი ე დ ი შ ე რ ს და ნახევარი პაპუნას; ყინცვისში – ვარსიმაშვილის სახლ-კარის ნახევარი კანდელაკისშვილის მიდგმამდე ე დ ი შ ე რ ს და პაპუნას შუაში უნდა გაეყოთ; თვალთუბანს – ბერა ივანასშვილი, ურემას ნახევარი მამული, მამუკა გოგნიაშვილი, დათა გოგნიაშვილი მათი მამულებით, მახუტა ჭედლისშვილი, დიაკონი ხუტუნასშვილი მათი მამულებით, გოგია გოგნიაშვილი, თანდილა გულიასშვილის მამული და წისქვილი; რეხარს (sic) ტატია ხახუჩასშვილი მამულით; რეჵას – მედია უზანას ნასახლარით და მამულით

([1688-1703 წწ.] Hd-1636); მ ო წ მ ე : ავთანდილ მირიმანიძის მიერ: გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. II. Hd-403), მის მიერვე გივი თუმანიშვლისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. II. Hd-403).

ციცისშვილი ედიშერ – [შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ფარსადან ციცისშვილისა, იხ.

ციციშვილი ედიშერ – შ ვ ი ლ ი დიმიტრი ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი ეპიფანე (ვარ. ეტვიფანე, ეტვიფონე) – [1666]-1673 წწ. ბ ო დ - ბ ე ლ ი (XVII ს. შუა ხანები. 1461-3/83), მ ი ტ რ ო პ ო ლ ი ტ ი ([1666]-1673 წწ. Sd-533, 1449-2670, Ad-1434, 1449-1180, ქრ. II, 488, Ad-1080), ძ მ ა ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ზაალ (1669 წ. შემდეგ. Ad-1434), იესე (1673 წ. ქრ. II. 488). პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა თავის ძმისწულს, ზაალ [ციციშვილს], ერთგულებისა და მფარველობის შესახებ (1669 წ. შემდეგ. Ad-1434); დ ა ა მ ტ - კ ი ც ა გრიგოლ ჩხუტიაშვილის მიერ ბატონ ანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი (1666 წ. ახლო. Sd-533 მინაწ.); მ ო წ მ ე: დურმიშხან ბარათაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IV. I. 1449-2670, 1671 წ. 1449-1180), ბაამან მაღრაძის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1673 წ. ქრ. II. 488); ხ ე ლ ი ჩ ა უ რ თ ო გარსევან ჩოლაყაშვილის და დემეტრე ჯორჯაძის მიერ ალავერდელ არსენ [ავალიშვილისათვის] მიცემულ პირობის წიგნს ერთგულების შესახებ (XVII ს. შუა ხანები. 1461-3/83).

ციციშვილი ვარამ – ძ მ ა ზაზა ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი ვახტანგ – ანა დედოფალმა და სვიმონ მეფემ თავის მამიდაშვილს, გორგასალ ჩხეიძეს კარალეთში უბოძეს მ ი ს ი კერძი მამული აზნაურიშვილებითა და გლეხებით (1619 წ. VII. 29. 1450-35/88).

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) ვახტანგ – 1653-1699 წწ. ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1672 წ. ახლო – 1690 წწ. Sd-57, Hd-2753, მ ო ლ ა რ - ე თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1684-1695 წწ.] Sd-538). შ ვ ი ლ ი ნოდარ ციციშვილისა, იხ., ძ მ ა ფარსადან ციციშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ციცი ციციშვილისა, იხ. მ ა ს და ნიკოლოზს გზების თაობაზე ულაპარაკიათ, – აღნიშნულია ქუტია ქუბაშვილის მიერ გოგოლა მალულიძისათვის რუისში მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნის მინაწერში (1672 წ. ახლო. Sd-57 მინაწ.).

ციციშვილი ზაალ – მ ო წ მ ე კათალიკოს აბალაკის მიერ კახეთში მცხეთის კუთვნილი მამულების საზღვრების დამტკიცების წიგნისა ([1492-1497 წწ.] 1448-2041).

ციციშვილი (ვარ. სარდლიშვილი, ფანსკერტელ-ციციშვილი) ზაალ – [1645], 1660-1700 წწ. შუა ბოლნისის მ ო უ რ ა ვ ი (1662-1674 წწ. 1450-10/32, Sd-623ა). შ ვ ი ლ ი პაპუნა ციციშვილისა, იხ. (1661 წ. Sd-651), ძ მ ა ზაზა ციციშ-

ვილისა, იხ. 1661-1679 წწ. Sd-751, Sd-623ა, Ad-1218), ბ ი ძ ა უთრუთ ციციშვილისა, იხ., გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ყაია ციციშვილისა, იხ., ქაიხოსროს, იასეს და მანუჩარისა (1679 წ. Ad-1218). მ ი ჰ ყ ი დ ა მდივანბეგ ორბელს [ვახტანგ ბარათაშვილს] ქალაქში გურგენას ნაქონი საბაზიერო – აჯი-შამფურას ყმის, ადუას სახლამდე, გურგენას დარბაზამდე და ნაზირ ზაალის სახლამდე (1684 წ. XI. 1. Sd-541); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა: თავისივე განაყოფებთან – ქაიხოსრო, იასე და მანუჩარ ციციშვილებთან ყმა-მამულზე. გიორგი მეფემ ვახტანგ [ბარათაშვილთან] ერთად გაარიგა ეს დავა. უფრო ადრე მათ საფიცარი მიეცათ ერთმანეთისათვის, რომლის მიხედვითაც შეაფარდეს ერთმანეთისათვის ნანართმევი. ზ ა [ა] ლ ი ს ყმა ნასყიდობის ნიგნის საფუძველზე მანგლურ მინაზე დაობდა, რასაც ქაიხოსროვის ყმა ფიცით გაიტანდა, მის ყმას დარჩებოდა. ხუცეს პაპუნა კვერცხისშვილს თავისი საცილობელი მამული ერთი მოფიცრით უნდა გაეტანა. თუ სუთია დაიფიცებდა – ღვინო კვერცხიშვილისათვის „მივალებიაო" – უნდა მიეცა. ი გ ი თუ ვერ დაიფიცებდა და სათემო იყო დახარჯული, სათემოდ მისცემდნენ. ზაზას მეზვრისათვის ცხრა ცხვარი ნაურთმევია და ზ ა ა ლ ს უნდა მიეცა. ამას გარდა, მ ა ს მეზვრისათვის უნდა მიეცა სამი ძროხა. ნიჩბისში ქაიხოსროვის კერძი დაქცეული მარანი, ზ ა ა ლ ს ვ ე უნდა აეშენებინა, სასახლის გარშემო [მინების საქმეს] კი ბატონი გაარიგებდა (1679 წ. VIII, 5. Ad-1218); ხატისთელეთელებთან საზღვრების გამო ([1678-1698 წწ. Ad-1226); ჰქონდა უთანხმოება თავის ძმისწულ უთრუთთან ყმა-მამულის გამო. უთრუთს ეჭირა: მესამედი წერაქვი, გარდა თამაზა ფრიდონაშვილისა და მისი შვილებისა, ნახევარი ნავკისი, ნიჩბისში გვარიძე და კავთელაშვილი, ქვახვრელში – იმერმაშვილები, ყვინცისს – კანდელაკიშვილები. ამის სანაცვლო ზ ა ა ლ ს ა ც ეჭირა. [ნიჩბისში] სასაფლაო, საყდარი და მის გარშემო [მინები] შუაზე გაუყვეს, სასახლე კარმიდამოთი ზ ა ა ლ ს დარჩა, ხოლო „გარეთი სასახლე" კარმიდამოთი და ბაღით – უთრუთს, მოედანი შუაზე გაიყვეს. პეტრეს შვილი ხუცესი ნასყიდ მამულზე სახლობდა და [უთრუთის მამის] ზაზას ალაპი ედო, სხვაგვარად კი ზ ა ა ლ ს ეკუთვნოდა. უთრუთი ითხოვდა ზაზასგან ნასყიდი მამულების ნახევარს და ზ ა ა ლ ი ც არ ემართლებოდა. ნასყიდი მამულების გაყოფა ყველგან ვერ მოხერხდა, ამიტომ უკუცხვირიძის და პეტრე კვერცხიშვილის მამული ზ ა ა ლ ს უთრუთის სასარგებლოდ დაადებინეს. ზ ა ა ლ მ ა უთრუთს დაანება უკუცხვირიძის მინებში, ოხერელთა სანაცვლოდ, ორი დღის მინა ზერის თავში და სამი დღის მინა ზერის გარშემო. ბატონის მიერ ბოძებული თამაზა ფრიდონიშვილი და მიხაკა ბეგლიაშვილი უთრუთს დარჩა. ხოდაბუნი შუაზე გაუყვეს, ხოლო ზვარი უთრუთს დარჩა (1700 წ. Hd-13839); გიორგი მეფემ მ ა ს , დაბეზღების გამო, ჩამოართვა მკვიდრი მამული, მაგრამ საქმის გამოძიების შემდეგ ზ ა ა ლ ი გამართლდა და დაუბრუნეს საკუთარი და ძმის, [ზაზას] ნაქონი მამული (1682 წ. Hd-835); მ ო წ მ ე: ბიძინა სოლაღაშ-

ვილის მიერ ელიზბარ სოლაღაშვილისათვის მიცემული ტაგნაგეთის მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IV. 16. Sd-751), ჯანო ენდრონიკასშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IV. 15. 1448-1187), ფინეზა [ყუმახაშვილის] მიერ გიორგი [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. Sd-623ა); მისი ბეჭედი უზის: შუაბოლნელი ჯანია ვართანაშვილის მიერ შანშიაშვილ-პაპიაშვილ ზალიასათვის მიცემულ მიწის ნასყიდობის წიგნს (1662 წ. IV. 3. 1450-10/32).

ციციშვილი ზაალ – შვილი ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი ზაალ – 1693-1696 წწ. შვილი ზაზა ციციშვილისა, იხ., ჰყავს [სახლიკაცები]: მერაბ (1696 წ. 1449-1045, 1699 წ. Ad-1222), მანუჩარ, ზაზა, ლევან, ლიპარ (1699 წ. Ad-1222). მას გაუთარხნა ნაზარალი-ხანმა ქვენაფლავში ხატის ყმები – იმაშაშვილები, ხევდურეთში – გაგუნაშვილი, ლეთეთში – ესტატე დედაბრიშვილი (1699 წ. Ad-1222); ჰქონდა დავა ხაშარაძეებთან სამწევრისში დოღლაურის ჭალის გამო. საქმე მდივან გივი [თუმანიშვილმა] გაარიგა და სადაო მიწა ხაშრაძეებს მიაკუთვნა (1696 წ. 1449-1045).

ციციშვილი ზა[ა]ლ – ჰყავს ყმები ოთელა მნათაშვილი და მისი შვილები: ლამაზა და ბერი. მას თავდებობის წიგნი მისცა როსტომა მაზმნიშვილმა (XVII ს. Sd-945).

ციციშვილი ზაზა (იხ. ზაზა ფანასკერტელი) – დიდი ფანასკერტელის ძე; მამა მერაბ ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) ზაზა – სახლთუხუცესი, დამწერი სვიმონ მეფის მიერ მეტეხის ღვთისმშობლისათვის მიცემული სოფელ შინდისის შეწირულების განახლების წიგნისა (1558 წ. 1449-1546); სვიმონ მეფის მიერ გედეონ ელიოზისძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ იგი მოწმე ყოფილა ელიოზისძეების გაყრისა (1573 წ. Sd-527).

ციციშვილი ზაზა – 1640-1646 წწ. სარდალი (1646 წ. Hd-14911), ძმა: მანუჩარ ციციშვილისა, იხ., ყაია ციციშვილისა, იხ. (1648 წ. ახლო. ქრ. II. 464). იგი ლუარსაბ მეფემ გვერდს იახლა ვირშელისა და ფალანხოსროს შვილებს შორის ქუათეთრისზე ატეხილი დავის გადასაწყვეტად (1646 წ. 1450-2/143); მოწმე გივი ამილახორის მიერ [ქალაქის] მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. Hd-14911); იგი შემოაკვდა მის ძმისწულს, ყაიას შვილს, იესეს (1648 წ. ახლო. ქრ. II. 464).

ციციშვილი ზაზა – [1633], 1660-1673 წ. სარდალ-სახლთუხუცესი // სახლთუხუცესი ([1660], 1666-1673 წწ. 1449:1059, 2666, Qd: 8710, 8925, Hd: 802, 6562, 1450-51/82, 1448-5208, Sd-534, 1450-51/70, Ad-2086, Hd-5521), ჰყავს: მამა პაპუნა ციციშვილი, იხ. (1664 წ. შემდგომ 1449-1053), დედა – დედი-

სიმედი (1671 წ. Ad-1337), [განაყოფი]: ყაია, როსტომ, იასე (1664 წ. შემდგომ 1449-1053), ქაიხოსრო (1664 წ. შემდგომ 1449-1053, 1666 წ. ახლო Hd-802), ბიძა (დედის ძმა): [მუხრანის ბატონისშვილი] დომენტი კათალიკოსი (1671 წ. Ad-1337), ძმა: ზაალ ციციშვილი, იხ., (1664 წ. შემდგომ 1449-1053), განაყოფი: ციცი (1671 წ. Ad-1337). იყიდა: ნიჩბელ თევდორე მირ[ა]ნ[ა]შვილისაგან ორი დღის ნაფუძარი მიწა თავისივე სასახლის გვერდით, მამუკასაგან ნაყიდ მიწამდე, შოშაშვილისა და ბერი ივან[ა]შვილის მიწებამდე (1669 წ. Hd-6562), ნიჩბელ დადიანა და შიუკა სანირაშვილისაგან თავისივე ზვრის მოსაზღვრე ორი დღის მიწა (1669 წ. 1450-51/82); მონაწილეობა მიიღო: პაპუნა ფავნელიშვილისა და ბაადურ მაჩაბლის დავის გარიგებაში (1666 წ. Qd-8710), ნიკოლოზ ფავნელიშვილისა და ბაადურ მაჩაბლის სასისხლო დავის განჩინებაში (1966 წ. ახლო. Qd-8925), ყაფლან ბარათაშვილისა და პაპუნა ვირშელიშვილს შორის სარჩელის გადაწყვეტაში (1670 წ. Sd-534); მას მისცა პირობა: პაატა თაზიშვილმა „შეგდებულ“ გლეხზე. თუ 3 ივნისამდე პაატა „შეგდებულ“ სამცხეთო გლეხს არ დააფიცებდა, თაზიშვილები გამტყუნდებოდნენ (1673 წ. Hd-5521); მას ერგო: ციციშვილების გაყოფის დროს სოფელი ქვემო გომი გაუყოფელი დარჩენილა. ყაია, ქაიხოსრო და როსტომ ციციშვილებმა იგი მიიყვანეს ქვემო გომში, [მამამისის], პაპუნა ციციშვილის „ყმაში“. მათ გაიწანილეს მამულები და ზაზას კუთვნილ მიწებთან სამანები ჩასხეს. ეს სამანები გლეხებს მალევე მოუშლიათ, ამის გამო ზაზას წილის გამოყოფა თავიდან გამხდარა საჭირო. იგი, ქაიხოსრო, იასე და როსტომ ციციშვილები ისევ მივიდნენ ქვემო გომში და თან იახლეს პაატა, პაპუნა, ვახუშტი, ბარათა და ერასტი ბარათაშვილები, თამაზ თურქისტანიშვილი, ავთანდილ საგინაშვილი და აღადგინეს ზაზას კუთვნილი მიწების სამანები. მას ერგო ქალა და ხოდაბუნი, სულ 21 ფარდი. მისთვის მიზომილი მიწების ერთ-ერთ საზღვარს წარმოადგენდა ხუციშვილის მიწა და ხახუტას სახლი, ტიალიძის სასახლე ასევე მის მამულში შედიოდა (1664 წ. შემდგომ, 1449-1053); ზაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილებს] შორის სადაო ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით: ქაიხოსროს ყმას ეჭირა სამწევრისში ზურაბის სახლი, კალო და საბძელი, სარდლის საჯინიბო, ბედიან[ა]ს ნასახლარი სახლი, კალო და საბძელი ბიბაშვილის სახლი, კალო და საბძელი, სადაც მანმადე ოქრომჭედელი ესახლა; ზაზას ყმის მამულში ოთხი ლეთუბნელი კაცი კალო-საბძლით და შესავლით, ბიბაშვილის და ოთეღაშვილის გაუყოფარი მამული, რომელიც უნდა გაეყოთ, გარსუაშვილის ექვსი დღის მიწა, რომელიც ბიკინას ეჭირა, გახიზის პირს ნან[...]ს სამი დღის მიწა, რომელიც მესტუირიშვილს ჰქონდა, წყაროსპირს ბაძოლაძის სამი დღის მიწა, კოხისჭალის გზაზე იარალას ორი დღის მიწა, რომელიც ოთეღაშვილს ეჭირა, სელის გვერდს გარსუაშვილ საქუაშვილის ერთი დღის მიწა, ლიპარიტის მამულის ზევით მაზმ[ა]ნური და გამოლმა ხუციაური ორი

სანისქვილო ქაიხოსროს ეჭირა, ფაშატატ (sic) ორი დღის მიწა ქაიხოსროს ყმას, ბიბაშვილს ეჭირა, დოლლეაურის ხოდაბუნთან ერთი დღის მიწა ოვათელას ეჭირა, ლელის ხოდაბუნს გვერდით ორი დღის მიწა პეტროზა ევანეზაშვილს ეჭირა, საბველის ხოდაბუნის გვერდით სამი დღის მიწა ბადრუას ეჭირა, ბიდაში ორი დღის მიწა მუჯირიშვილ უმეკას ეჭირა, დიდი ლელის ექვსი დღის ხოდაბუნი დადაშვილს და ბძოლაძეს ეჭირა, გვერდის ხოდაბუნის ერთი დღის მიწა უსუფს ეჭირა, სარწყავში ორი დღის მიწა ყუბათაშვილ რამაზს, წმინდა გიორგი ყელის ბეგლაშვილის ორი დღის მიწა ულუმპოში ყუბათაშვილს ეჭირა, ბიდაში ორი დღის მიწა ბასილიშვილს ეჭირა, ბურვაკაული ორი დღის მიწა მანუჩარს ეჭირა, მჭედლიაური ორი დღის მიწა მარქარა ყუბათაშვილს ეჭირა, დიდლელეში მერაბას ნაქონი სამი დღის მიწა საქუაშვილს ეჭირა, იქვე საქუაშვილის გვერდით ერთი დღის მიწა ყუბათაშვილს ეჭირა, ნვერზე ორი დღის მიწა დედუნაშვილს ჰქონდა, დოლლეაურში თონთუაშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა თონთუაშვილს და ოთელაშვილს ეჭირათ, ჯომარდაშვილის ორი დღის მიწა საბოსტნედ ჰქონდათ, სამნევრისში შალუაშვილის დღენახევრის მიწა იობაშვილს ეჭირა, მლაშეში გარსუაშვილის ორი დღის მიწა ბოჯახაშვილს ეჭირა, ბედვანაური ორი დღის მიწა ოთელას ჰქონდა, გომის გზაზე ოთხი დღის მიწა პეტროზას ეჭირა, წყაროს პირს სამი დღის მიწა ბძოლაძეს ეჭირა, ხუთი დღის მიწა ლელთუბნელებს ეჭირათ, ხოდაბუნის თავთან სამი დღის მიწა; ამას გარდა, ანგარიშაშვილის სამი დღის მიწა, სამი მიწა კი უკან გამოურთმევიათ; ნამგალაში ბოჯახაშვილის სამი დღის მინიდან ერთი ყულიოღლის ეჭირა, ორი [ბოჯახაშვილს], დოლლურში ორი დღის მიწა რამაზ ყუბათაშვილს ჰქონდა, სოზიაშვილის ორი დღის მიწა შატის პირს, კოხის ჭალაში, მაისაძეს მოუხნავს; ანგარიშაშვილს ეჭირა [ზ ა ზ ა ს] მებრის ოთხი დღის მიწა ჭალის პირს, უმეკა მუჯირიშვილს [ზ ა ზ ა ს] ყმისათვის კარაპნის ადგილი ნაურთმევია და კარაპანი თვითონ აუშენებია; ამას გარდა, ცხრა სასახლე და ორი სანისქვილო ადგილი, სმისშვილს მაშაშვილებისათვის ნაურთმევია ექვსი დღის ნაყიდი მიწა; გოგაჩაშვილს მოუჭრია ყულოღლის ვენახი, მასვე [ზ ა ზ ა ს] ხოდაბუნში ლობე გაუწევია; ატენელი მელქუაშვილი იასეს მეკარვიშვილის ნასახლარზე დაუსახლებია; [ზ ა ზ ა ს] ყმის ბეგლარაშვილისათვის პეტროზას კალო ნაურთმევია, ფხაკაძე ყულოღლის მამულზე დაუსახლებია. ამას გარდა, ქვემო და ზემო გომს შუა სამანები [ქაიხოსროს] დაუგლეჯია და [ზ ა ზ ა ს თ ვ ი ს] ლელე ნაურთმევია (1666 წ. ახლო. Hd-802); ი გ ი დედის დასაფლავებას აპირებდა ყინცვისში, მაგრამ ბიძის, დომენტი კათალიკოსის სურვილით, ნიჩბისში კუთვნილ სასახლე ადგილას დედის – დედისიმედის საფლავისათვის ააშენა მესამედი საყდარი. საყდრის ადგილს ედავებოდა მისი განაყოფი ციცი ციციშვილი, რომლის მტკიცებით, საყდარი მისი ყმის მიწაზე შენდებოდა. დავის გარიგების შედეგად მიწა ზ ა ზ ა ს დარჩა (1671 წ. Ad-1337); მ ი ს ი ბ ე -

ჭ ე დ ი უ ზ ი ს საბუთებს: 1449-2666, Hd-802; 1448-5208; ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ზაალ, ქაიხოსრო, იასე და მანუჩარ ციციშვილებს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნში: მ ა ს ქაიხოსრო ციციშვილის ყმის, სუთუასათვის ნაურთმევია ერთი ტივი ხე; ამას გარდა, დაუკლავს ერთი ძროხა და ხევისთავზე ბარათი გაუცია, ღალისთავზე ნაურთმევია ერთი ხარი, ხოლო მეზვრისთვის ნაურთმევია ცხრა ცხვარი. ეს ზარალი მის [ძმას] ზაალს უნდა გადაეხადა (1679 წ. VIII. 5. Ad-1218).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი) ზაზა – 1678-1700 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ქაიხოსრო ფანასკერტელ-ციციშვილი, იხ. (1700 წ. Ad-1227), ძ მ ე ბ ი: ზაალ 1700 წწ., Ad-1227), ბაადურ ციციშვილი, იხ. (1693 წ. Sd-17), ვარამ, რევაზ (1700 წ. Ad-1227), თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე: ანუკა, მანუჩარ ციციშვილის ასული, იხ. (1693 წ. Sd-17), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაალ, მანუჩარ (1693 წ. Sd-17), ქაიხოსრო (1700 წ. Ad-1227), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მანუჩარ ციციშვილი, იხ., ციცი, ფარსადან (1678 წ. 1450-14/62). მ ა ს პირობა მისცა ვახტანგ ბატონიშვილმა კეთილმოყვრობის შესახებ (1700 წ. III. 15. Ad-1227); მანუჩართან ერთად, ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა ბამან მაღრაძესთან სოფელ თაგოეთზე. ეს სოფელი ადრე, შაჰნავაზის დროს, სასამართლოს მაღრაძეებისათვის მიუკუთვნებია, მაგრამ ისევ ნაურთმევიათ ციციშვილებს. ციცი და ფარსადან ციციშვილების გაყრის შემდეგ, თაგოეთი ციცის ძალით დაუკავებია. გიორგი მეფემ ხელახლა გაარჩია ზ ა ზ ა და მანუჩარ ციციშვილებსა და ბაამან მაღრაძეს შორის დავა და სოფელი ფიცით მაღრაძეებს მიაკუთვნა (1678 წ. 1450-14/62); ი ყ ი დ ა: ბასილა რიზმანაშვილისაგან ხვედურეთში ვენახი, რომელიც ესაზღვრებოდა მისივე ზვარს, შიჰარაშვილის ვენახს და ნახუზარაშვილის [მიწას] (1693 წ. Sd-17); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა , რომ ჯალდამი და ღორისთავი მდივანბეგ ვახტანგ ორბელისშვილ-[ბარათაშვილის] ცოლ-ყოფილის, თამარის ნამზითვით იყო ნაყიდი და მის შვილებს ეკუთვნოდა (1700 წ. Sd-2301); მ ო წ მ ე ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235).

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი, ფარსადანიშვილი) ზაზა – [1684], 1690-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი ფარსადან ციციშვილისა, იხ.; მ ი ს ი აზნაურია ბერუკა კლიმიაშვილი (XVII ს. ბოლო, 1450-51/21). გ ა მ რ ი გ ე ზაალ [ციციშვილსა] და მის ძმისწულ უთრუთს შორის მამულზე დავის გარიგების წიგნისა (1700 წ. Hd-13839); მ ო წ მ ე ბეჟუა ოქროპირაშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო. 1450-51/21).

[ციციშვილი] ზაზა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი უთრუთ ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი ზაზა – ეცილებოდა ხუნგალში ვენახს სახლთუხუცეს ედიშერ [ციციშვილს] – ვენახი ბიძაჩემის მანგლელის ნაყიდია, ნასყიდობის ძველი წიგნები მე მომცა და შენ ძალით დაიჭირეო. ედიშერი თუ ვერ დააფიცებდა

ზაზა წინამძღვრიშვილს, რომ ვენახი ედიშერმა იყიდა, მაშინ იგი ზ ა ზ ა ს დარჩებოდა ([1688-1703 წწ.] Hd-14940).

[ციციშვილი] ზაზა – უცნობი პირის მამასა და ბიძებს მ ი ს თ ვ ი ს სამწევრისში „სისხლში" მიუციათ ერთი კომლი კაცი. საბუთის მიმღებს ეს გარიგება მოუშლია (XVII ს. Ad-1277 ფრაგმ).

ციციშვილი ზაზა – მ ა ს მისწერა წერილი იაგინალი ბეგმა, რომ შერისხავდა ყველას, ვინც მას აწყენინებდა (XVII ს. Hd-5886).

[ციციშვილი] (ვარ. ფანასკერტელი) ზაქარია – 1467-1511 წწ. შ ვ ი ლ ი ზაზა ფანასკერტელისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ციცი და თაყა. მ ა ს უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ბაგრატ მეფემ რუისში – თვალიაშვილი მისი მამულით, სამი განაყოფი გივიაშვილები, მათი მამულით, ნაზვრევი ხუთი დღის მიწა, წინუბანს – 95 დღის მიწა, ტინისხიდს – თ[ა]ვაქ[ა]ლ[ა]შვილისეული მამული, ბახჩაშვილი და ორი განაყოფი მკევალისშვილები, მათი მამულებით (1511 წ. IX. 15. Hd-2118).

ციციშვილი ზაქარია – მ ა ს უ წ ყ ა ლ ო ბ ა [სვიმონ] მეფემ სოფელი ნავკისი (1588 წ. IV. 13. 1450 51/92).

ციციშვილი ზაქარია – მ ო წ მ ე გორასპ ფავნელიშვილის მიერ ბერი ვახტანგაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1448-1129).

ციციშვილი თამარ – თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე არაგვის ერისთავისა – იხ. თამარ

[ციციშვილი] (ვარ. ფანასკერტელი) თაყა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზაქარია [ციციშვილისა], იხ.

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) იესე (ვარ. იასე) – [1648]-1679 წწ. შ ვ ი ლ ი ყაია ციციშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი: ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ., როსტომისა (1664 წ. მომდევნო ხანები 1449-1053), მიტროპოლიტ ეპიფანესი (1673 წ. ქრ. II. 488), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]: ქაიხოსრო ციციშვილისია, იხ. როსტომისა (1664 წ. მომდევნო ხანები. 1449-1053), ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი // [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი]: ზაზა (1664 წ. მომდევნო ხანები. 1449-1053). მ ა ს შემოაკვდა ბიძა – ზაზა ციციშვილი (1648 წ. ახლო. ქრ. II. 464); მ ო წ მ ე ბაამან მაღრაძის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული გლეხის შეწირულების წიგნისა (1673 წ. ქრ. II. 488).

ციციშვილი ლევან – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მანუჩარ, ზაალ, მერაბ, ზაზა, ლიპარ, გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი – ზემო ციციშვილები. მ ა ს ნაზარალი-ხანმა გაუთარხმა ყმები: ყინცვისში – გუბიშვილი, ლეთეთში – ბელეშვილი (1699 წ. Ad-1222).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი) ლიპარ (ვარ. ლიპარიტ) – 1693-1700 წწ. ძ მ ა მერაბ//ბერი ციციშვილისა, იხ.; [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მანუჩარ ციციშვილისა, იხ. დ ა ა მ ტ კ ი ც ა , რომ ჯალდამი და ღორისთავი ვახტანგ ორბელიშვილ-[ბარათაშვილის] ცოლ-ყოფილის თამარის ნამზითვით იყო ნაყიდი და მის შვილებს ეკუთვნოდა (1700 წ. Sd-2301); მ ო წ მ ე ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235).

ფანასკერტელ-ციციშვილი ლუარსაფ – შ ვ ი ლ ი მანუჩარ ფანსაკერტელ-ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) მანუჩარ – 1616-1651 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1637-1651 წწ. 1450-37/191, Qd-10128, Ad-1030, Sd-744, 1450-2/143, 1339-1102). ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა – ყაია, დ ე დ ა – მარეხ (1638 წ. ლიტ. მუზ. № 19972-6), ძ მ ე ბ ი: ბაადურ ციციშვილი, იხ., ყაია, ზაზა (1640 წ. Ad-1030), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ლუარსაფ, ქაიხოსრო (1638 წ. ლიტ. მუზ. №19972-6), გ ა ნ ა ყ - ო ფ ე ბ ი (ძმები): ქაიხოსრო, პაპუნა, ხოხონა (1640 წ. Ad-1030). შ ე ს წ ი რ ა: მშობლების სულის მოსახსენებლად ნათლისმცემლის უდაბნოს, ბესარიონის წინამძღვრობის დროს, მ ი ს გ ა ნ გაქცეული და უდაბნოს შეხიზნული ყმა მგალობელი გიორგი პატაშვილი (1638 წ. VI. 9. ლიტ. მუზ. №19972/6); სომხითის მელიქმა ყორხმაზბეგმა სომხითის მელიქმა ყორხმაზბეგმა მ ი ს მეზვრეს სომხითის მამულში, ჩიტალაში, ამოუკვეთა სამელიქო სარგო პირობით, რომ მ ი ს მამასახლისს ლაშქარში კაცი არ უნდა დაეკლო (1637 წ. 1450-37/191); გ ა ა რ ჩ ი ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა: შანშე ერისთავსა და იოთამ ამილახორს შორის ([1632-1632 წწ.] Hd-14669); პაპუნა და პატა გლურჯიძეებს შორის (1638 წ. Qd-10128), ფალვანხოსრო და პაპუნა ბარათაშვილებს შორის (1646 წ. 1450-2/143), დათუნა, თამაზ და ბიძინა სოლაღაშვილებს შორის (1646 წ. Sd-744); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა: თავის განაყოფებთან – ქაიხოსროსთან, პაპუნასთან და ხოხონასთან. ი გ ი , ბაადური და ყაია ჩიოდნენ, რომ ქაიხოსრომ მცხეთას „ზედათი ლაშქარი" შეჰყარა და ლეთეთში მათ თავს დაესხა. თუ პაპუნა და ხოხონა ვერ დაიფიცებდნენ, მაშინ მათთვის ხუთასი მარჩილი თეთრი ან სამი კომლი გლეხი უნდა მიერთმიათ; ი გ ი და მისი ძმები გადახვეწილან და ბარათა [ბარათაშვილთან] დამდგარან. მათ ამოსაწყვეტად პაპუნამ და ხოხონამ ორი მოღალატე კაცი მიუჩინეს და თოფის წამალი და ნავთი შეაპარეს. თუ პაპუნა და ხოხონა ვერ დაიფიცებდნენ, 500 მარჩილი თეთრი ან სამი კომლი გლეხი უნდა მიერთმიათ; მანუჩარი და მისი ძმები ბატონს გაჰყოლიან. ქაიხოსრომ თავისი მოყვარე მინობლიძე და მისი საყმო შეჰყარა და მანუჩარისა და მისი ძმების ნასადგომარს თავს დაესხა. თუ პაპუნა და ხოხონა ვერ დაიფიცებდნენ, 500 მარჩილი თეთრი ან სამი კომლი გლეხი უნდა მოერთმიათ. ი გ ი და მისი ძმები „შევარდენთათვის" ყოფილან წასული. პაპუნამ მათ თოფით მოსაკლა-

ვად თავისი ყმა კოკოლაშვილი მიუგზავნა. თუ პაპუნა ვერ დაიფიცებდა, 500 მარჩილი თეთრი ან სამი კომლი გლეხი უნდა მიერთმია. ი გ ი და მისი ძმები ჩიოდნენ, რომ ბაადურის ღალატის გამო მათ რძალს – ზაზას ჯალაბს ვაჟზე „მუცელი გაუცუდდა“. პაპუნა თუ ვერ დაიფიცებდა, 1000 მარჩილი თეთრი ან ექვსი კომლი გლეხი უნდა მიერთმია. მ ა ნ უ ჩ ა რ ი და მისი ძმები, ზაქარია კათალიკოსის შუამავლობით, შერიგებიან თავიანთ განაყოფს ქაიხოსროს. მესამე დღეს ქაიხოსრომ ისინი დაპატიჟა და ბაადური ძლივს გადარჩა. ქაიხოსრო დამნაშავედ სცნეს. მ ა ნ უ ჩ ა რ ი და მისი ძმები ჩიოდნენ: ბაადურს რომ უღალატეს, იმ დღეს ნიჩბისში კუერცხიშვილთან მდგომ მ ა ნ უ ჩ ა რ ს თავს დაესხნენ და სასიკვდილოდ გაიმეტეს, „ჯალაბებს“ კი შეურაცხყოფა მიაყენესო. პაპუნა თუ ვერ დაიფიცებდა, მაშინ, ნახევარი მერაბის სისხლი და ნახევარი სამარხი მ ა ნ უ ჩ ა რ ი ს ა და მისი ჯალაბების „საუპატიოოდ“ ჩაივლიდა (1640 წ. VI. 21. Ad-1030); იმ დროს, როცა მოურავი ქართლიდან გადაკარგული იყო, ი გ ი თეიმურაზ მეფემ მიუგზავნა გიორგი სააკაძის დედას, თამარს, რათა „გაბრჭობოდა“ ქაიხოსრო ჯავახიშვილს (1620 წ. IV. 15. Hd-6259); როსტომ მეფემ რობიტა მამაცაშვილს დაუბრუნა მ ი ს მიერ უსამართლოდ ჩამორთმეული რუისელი გლეხები (1651 წ. 1449-1102); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ციციშვილების ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ღართაში ეკუთვნოდა ერთი კომლი, წრომს – ორი, სამწევრისს – თორმეტი, ყინცუისს – ერთი, ქვენაფლასს – ორი, ქუაბურელთ – თერთმეტი, ნიჩბისს და ობერათ – თვრამეტი კომლი ([1658-1675 წწ.] Hd-14534 ბ).

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) მანუჩარ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქაიხოსრო ფანასკერტელ-ციციშვილისა, იხ.; [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ.

ციცისშვილი მანუჩარ – ბატონი. პ ყ ა ვ ს ა ს უ ლ ი ანუკა, იხ.

ციციშვილი მანუჩარ – შ ვ ი ლ ი ზაზა [ციციშვილისა], იხ.; [ს ა ხ ლ ი კ ა - ც ი] : ბაადურ ციციშვილისა, იხ.; ზაზა ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი მანუჩარ – 1693-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი ციციშვილ მერაბისა// ბერისა, იხ., პ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ზაალ, მერაბ, ზაზა, ლევან, ლიპარ (1699 წ. Ad-1222). ნაზარალი-ხანმა მათ გაუთარხნა ხატის ყმები, ისევე როგორც ადრე მისი განაყოფების – ზემო ციციშვილების ხატის ყმები უთარხნებია: ზაალის ყმები – ქვენაფლავში იმაშაშვილები, ხვედურეთში გაგუნაშვილი და ლეთეთში ესტატე დედაბრიშვილი; მერაბის ყმები – ყინცვისში ხუროშვილი; ლევანის ყმები – ყინცვისში გუბისშვილი და ლეთეთში – ბელეშვილი (1699 წ. Ad-1222).

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელი) მერაბ – 1467-[1497 წწ.] შ ვ ი ლ ი ზაზა ფანასკერტელისა, იხ., მ ო წ მ ე კათალიკოს აბალაკის მიერ კახეთში მცხეთის კუთვნილი მამულების საზღვრების დამტკიცების წიგნისა ([1492-1497 წწ.] 1448-2041).

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) მერაბ – 1520-1523 წწ. ჰ ყ ა ვ ს მ ა მ ა ზაზა ციციშვილი, დიდი ფანასკეტელის ძე (1520 წ. 1449-1494). ი ყ ი დ ა: დავით მეფის ნებართვით, ბეშქენ ჩარგაზაშვილისაგან ვენახი, დედანაშვილ ამილბარასა და მამისასაგან – სახლ-კარი, ნაფუძარი – ქარქუეტულ ვეფხიასაგან. მ ი ს ი ორი დღის მიწა და კიდევ სხვა მიწა დავით მეფემ ზვარს შემატა, ამის სანაცვლოდ მ ა ს უბოძა დედანაშვილ ამილბარასეული მიწა; მ ა ნ იყიდა შვიდი დღის მიწა გოგია ჩარგაზაშვილისაგან. კავთისხევში ამ მიწაზე დაასახლა ცხადიასშვილი გიორგა, იონა და მათი შვილები, რომლებიც ქვათახევის მონასტერს საალაპედ შესწირა: ყოველი წლის ჩვიდმეტ ნოემბერს, გრიგოლ საკვირველმოქმედის დღეს, ცხადიაშივლს ქვათახევის მონასტერში საალაპედ უნდა მიეტანა: ოთხასი პური – თითო ერთი გორული ჩარექი, თორმეტი ოცლიტრიანი კოკა ღვინო, ორი ზურგიელი, ერთი ლიტრა ცვილი, ნახევარი ჩარექი საკმელი, ორი ლიტრა ზეთი (1520 წ. 1449-1494); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა ს ი ღ ე ბ დ ა : გუგუნა, ქუმსი და სხვა ბარათაშვილთა გაყრაში (1523 წ. Ad-1299ა); ბარათაშვილთა გაყრაში, რაც აღნიშნულია გუგუნა ბარათაშვილის მიერ სიონის ღვთისმშობლის საყდრისათვის მიცემულ სოფელ ხეკორძის შეწირულების წიგნში (1523 წ. 1449-1537).

ციციშვილი მერაბ – მოწმე ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მოცემული ყმა-მამულის შეწირულების განახლების წიგნისა (1579 წ. Sd-464).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი) მერაბ – [ძ მ ა] ქაიხოსრო ციცისშვილისა, იხ.; ბ ი ძ ა პაპუნა ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი) მერაბ//ბერი – 1693-1700 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი – ლიპარიტ//ლიპარ (1693-1700 წწ. Ad-1159, 1450-51/99), როსტომ (1700 წ. 1450-51/99), შ ვ ი ლ ი: მანუჩარ (1693-1700 წწ. Ad-1159, 1450-51/99), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]: ციციშვილი ზაალ, იხ., ციციშვილი მანუჩარ, იხ. მ ი ჰ ყ ი დ ა: ამილღამბარ ციციშვილის ნიჩბისში წილში ნარგები ნავენახევი, რომელიც ესაზღვრებოდა კვერცხიშვილისა და მეზურიშვილის მიწებს (1693 წ. V. 17. Ad-1159), უთრუთ ციციშვილს ნიჩბისში წილში ნარგები წყალი (1700 წ. I. 30. 1450-51/99); მ ა ს გ ა უ თ ა რ ხ ნ ა ნაზარალი-ხანმა ყინცვისში ყმა – ხუროშვილი (1699 წ. Ad-1222).

ციციშვილი ნასყიდა – შ ვ ი ლ ი ბაადურ ციციშვილის, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი) ნიკოლოზ – 1658-1673 წწ. მ ი ტ რ ო პ ო ლ ი ტ ი (1658 წ. 1449-1795), ბ ო დ ბ ე ლ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი (1673 წ. ქრ. II. 488). [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნოდარ ციციშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ციცი ციცისშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე ბაადურ ციციშვილის მიერ მთავარეპისკოპოს დომენტისათვის მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. 1449-1795); დ ა მ წ ე რ ი ბაამან მაღრაძის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1673 წ. ქრ. II. 488).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციცისშვილი) ნოდარ – 1612-1659 წწ. შ ვ ი ლ ი ფარსადან ფანასკერტელ-ციცისშვილისა, იხ., პ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ე ბ ი: ამილღაბარ ნოდარიშვილი, იხ., ფარსადან ციციშვილი, იხ., ვახტანგ (1653 წ. Hd-7608$_{12}$, 1659 წ.. Ad-790), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ციცი, ქაიხოსრო, ედიშერ (1653 წ. Hd-7608$_{12}$), პაპუნა ([1633-1658 წწ.] Hd-8580), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ციცი, ნიკოლოზ, ქაიხოსრო (1659 წ. Ad-790). შაჰნავაზ მეფემ განუახლა თარხნობა ყინწვისში მ ი ს ი საფლავის ყმებს: ყინცვისელ კაკაშვილს, უთნიაშვილს, სულეიმანასშვილს, ხაბელაშვილს, ზურაბასშვილს, დიუიძლი (sic) ნასყიდაშვილს და პაატა მწუარაშვილს; ქვენაფლასელთაგან: ნილკნელასშვილს, ივანესშვილს, ტატია ოქროაშვილს, არხოშაშვილს, ჭურმანიძეს, პაპინა ფეიქრისშვილს, აბულ ბოდოკიაშვილს, რევაზს, თუალათუბნელებსა და აგარელებს (1659 წ. V. 18. Ad-790); მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი შანშე ჯავახიშვილს, რომ არ ჩაიდენდა როსტომ მეფის უზიანო საქმეს (1633-1658 წწ.] Hd-8580); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა ს ი ღ ე ბ დ ა ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამნევრისულ მამულზე დავის გარიგებაში ([1633-1658 წწ.] 1448-2316); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: მოურავ გიორგი სააკაძისა და ქაიხოსრო ჯავახიშვილის დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს, მიტროპოლიტსა და შერმაზანს ქაიხოსროს მომხრეებისათვის არ დაუნებებიათ მოურავის დედის დატყვევება (1620 წ. IV. 15. Hd-6259), ი გ ი, არაგვის ერისთავთან ერთად, განუდგა როსტომ მეფეს. მათ მიემხრნენ იმერელი დარბაისლები. როსტომს მათ დამორჩილებაში ეხმარებოდა ხოსია ბარათაშვილი (1642 წ. Ad-1138), მ ა ნ უღალატა როსტომ მეფეს და ქართლში კახთ ბატონის, თეიმურაზის გამეფებას შეეცადა. ზაალ ერისთავთან ერთად სურდა ჯავახიშვილების გადაბირება, მაგრამ მათ როსტომს უერთგულეს და გაიმარჯვეს (1643 წ. Qd-2188), ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა როსტომ მეფის მიერ: გერმანოზ ბარათაშვილისათვის მოცემულ მამულის წყალობის წიგნში (1643 წ. VIII. 24. 1450-14/9), დონდარ ეჯიბისშვილისათვის მიცემულ ყმა-მამულის წყალობის განახლების წიგნში. როსტომ მეფეს მ ა ს ზ ე გაუმარჯვია (1651 წ. Qd-9585); მ ი ს ი და დიდი ციცის შვილები ჯერ არ ყოფილან გაყრილები, როცა კირაკოზა ლთისიაშვილმა გრძელაში დლენახევრის მიწა მიჰყიდა შერმაზან ხაშარაძეს (XVII ს. 80-90-იანი წწ. 1448-8766); ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მათ შუაზე უნდა გაეყოთ ჭალისუანში ნ ო დ ა რ ი ს შვილებისაგან გამოყოლილი გოგილას და კაკონას ნახევარი მამული ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი) ნოდარ – 1665-1697 წწ. შ ვ ი ლ ი სახლთუხუცეს ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი / / ძ მ ა: ფარსადან ციციშვილისა, იხ., ციცი ციციშვილისა, იხ.; მ ო წ მ ე ზაალ სააკაძის მიერ ზურაბ სააკაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VIII. 20. Sd-548).

ციცისშვილი ნოდარ – შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფარსადან ციცისშვილისა, იხ.

ციციშვლი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) პაატა – 1660-1671 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი: ყაია [ციციშვილისა], იხ., ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი, ნოდარიშვილი) პაატა – [1684], 1690-1699 წწ. მ ე ი თ ა რ ი (1693 წ. XII. 19. 1450-3-56); მ ე - რ ი ქ ი ფ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, აქვს ბეჭედი „ნოდარიშვილი პატა". ([1684-1697 წწ.] Hd-14262). ძ მ ა ფარსადან ციციშვილისა, იხ. დ ა მ წ ე რ ი გივი სააკაძის მიერ ლიპარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (†693 წ. XII. 19. 1450-3/56).

ციციშვილი პაპუნა (ვარ. პაპუნაბეგ) – 1633-1633 წწ. (†1664). ს ა რ დ ა ლ ი (1650-1663 წწ. Qd-1058, 1450-26/14, Hd-830, Sd-751, Hd-14435, 1448-2316, 1449-1054, 1449-1055, Hd-791, Qd-8670, 1449-1053), ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1659-1663 წწ. 1450-26/14, Hd-830, Hd-972, 1449-1048, Sd-751, Hd-14435); ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ქაიხოსრო, ბ ი ძ ა მერაბ (1640 წ. Sd-1030), ძ მ ა ქაიხოსრო//ხოხონა (1633-1640 ww. 1450-51/79, Ad-1030, Hd-791); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაზა ([1633]-1661, [1664] წწ. 1449-1048, Sd-751, 1449-1054, Hd-791 1449-1053), ზაალი ([1640]-1661, [1664] წწ. 1449-1048, Sd-751, Hd-791, 1449-1053); გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: მანუჩარ (1640 წ. Ad-1030), ციცი (XVII ს. შუა ხანები. Hd-972), ბაადურ, ყაია (1640-1660 [1664] წწ. Ad-1030, 1448-2316, 1449: 1048, 1055, 1053), ქაიხოსრო, როსტომ იასე, (1660 წ. 9. 1449-1048, 1664 წ. ახლო. 1449-1053); მ ა ს უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: როსტომ მეფემ სოფელი წავკისი, რომლის ნახევარიც მამამისს შაჰაბაზისგან ჰქონდა ნაწყალობევი (1633 წ. IV.4. 1450-51/79), მარიამ დედოფალმა მ ი ს თ ვ ი ს ნაბოძები სოფელ ლორისთავის თარხნობა (1659 წ. IV. 25. 1450/2614); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა: თავის განაყოფებთან – სახლთუხუცეს მანუჩართან, ბაადურთან და ყაიასთან. პ ა პ უ ნ ა ხოხონასთან ერთად ჩიოდა: ბაადური სამწევრისში ბებიაჩვენს თავს დაესხა და სახლს ცეცხლი წაუკიდაო. მანუჩარი, ბაადური და ყაია თუ ვერ დაიფიცებდნენ, 200 მარჩილი უნდა გადაეხადათ; ნიჩბისში მყოფ სამ ძმას, ბებერას და დედას ბაადური თავს დაგვესხა და ძლივს გადავრჩითო. მანუჩარი თუ ვერ დაიფიცებდა, 500 მარჩილი ან სამი კომლი გლეხი უნდა მიეცათ; ბაადურმა ლაშქარი შეყარა, თავს დაგვესხა, ჯაშუშად კი ნაზარა დივანიშვილი გამოგზავნა, რომელიც მამაჩვენმა დაიჭირაო. მანუჩარი თუ ვერ დაიფიცებდა, 500 მარჩილი თეთრი ან სამი კომლი გლეხი უნდა მიეცა; მამა-ბიძანი დაგვიხოცეს, წავკისში თავს დაგვესხნენ და ქალაქში ძლივს ჩავასწარითო. მანუჩარი თუ ვერ დაიფიცებდა, 500 მარჩილი თეთრი ან სამი კომლი გლეხი უნდა მიეცა; ბებიაჩვენს და ხოხონას სამწევრისში თავს დაესხნენ. თუ მანუჩარი ვერ დაიფიცებდა, 500 მარჩილი თეთრი ან სამი კომლი გლეხი უნდა მიეცათ; ამოსაწყვეტად დაგვდევდნენ, ყიზილბაშებთან იძულებით წავედით და გზაზე ძმა მოგვიკვდაო. მანუჩარი თუ ვერ დაიფიცებდა, 1000 მარჩილი თეთრი ან ექვსი კომლი გლეხი უნდა მიეცა. მამაჩვენს – [ქაიხოსროს] და ბიძას – [მერაბს] თავს დაესხნენ და მძინარენი

დახოცესო. ქაიხოსროს სიკვდილი და ბაადურის ღალატი ერთმანეთს შეუფარდეს, ხოლო მერაბის სისხლი, 12 თუმნის სამარხით მანუჩარს დაედო (1640 წ. VI. 21. Ad-1030), ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა: ზაალ, პა[ა]ტა, გივი, ბეჟან, ელიზბარ და ლევან თაზიშვილებთან მთის გამო. როსტომ მეფემ მთა კვლავ თაზიშვილებს უბოძა (1650 წ. Qd-1058), სამწევრისში [თავის განაყოფებთან] ყაიასთან და ბაადურთან. მათ შორის ნამალავი მიწა პ ა პ უ ნ ა ს ყმებმა გამოიფიცეს. ეს მიწები იყო: ზურაბას სახლი, კალო, საბძელი, საჯინიბო, ბედიანა რომ ესახლა, საბძელი – ხოჯაშვილ ტერ დავითასი; ბიკინას სახლი და კალო-საბძელი, რომელიც სარდლის ყმა კოკოლას ეკუთვნოდა; ყულიჯანას ბოსელი, მარანი და მის უკან ნაოხარი ასანაური; ოთელას სახლი და კალო-საბძელი ნასყიდას საბძლამდე, მწარია რომ ესახლა, სასახლე და ქვევრები ხუცისშვილმა წაიღო; ხუცის სახლი, კალო-საბძელი და ახალბედას სასახლო და საბძელი; ქუტას ბოსელი, ნახევარი ეზო, მის გასწვრივ ვენახი და მოსეს კუთვნილი ორი ქვევრი; ფარეშის ძმის ორი ადლი მიწა, რომელიც მ ა ს მარნად აუშენებია და იობასშვილს წაურთმევია; ხოჯაურში ოთხი ლორეთუბნელი კაცის სამოსახლო კალო-საბძლით; ხოდაბუნის ერთი დღის მიწა, რომელიც კბილა გოგიას ეჭირა; ბიბაშვილისა და ოთელაშვილის მამული გაუყოფარი იყო და ნახევარი მამუკას ეკუთვნოდა და ნახევარი ოთელას; გარსუაშვილის ექვსი დღის მიწა; ბიკინას სამი დღის მიწა, რომელიც ხუცისშვილსა და პეტროზას ეჭირათ; ასატურას ორი დღის მიწა, რომელიც ბოჯახასშვილს ეჭირა, მესტვირიშვილის – სამი დღისა, მოსეშვილის ორი დღის მიწა, ბეჟანაური ორი დღის მიწა, რომელიც ფაშას ეჭირა, ყუბათაშვილის „მოქრიული" სამი დღის მიწა; იარალას ორი დღის მიწა, რომელიც ოთელაშვილს ეჭირა, კოხასჭალის გზაზე მოსესშვილის სამი დღის მიწა, რომელიც დივანაშვილს ეჭირა; ჭალის პირს ბეჟანაური სამი დღის მიწა, რომელიც ფარეშის ძმას ეჭირა, სამი დღისა კი – საქუაშვილს; გარსუაშვილის „მგელიაური" სამი დღის მიწა, რომელიც ასატურა ბოჯახაშვილს ეჭირა, ბიდაში სოლალას ხოდაბუნის გვერდით მდებარე ხოდაბუნი, ხუციაური ორი წისქვილი, ნადირას ორი დღის მიწა, ძ[ა]მასთან სამი დღის მიწა, ზემოშტოს პირს – ორი დღისა, კოხისჭალის თავთან – სამი დღისა, შტოსთან – ორი დღისა, მუხნარში – ორი დღისა, ოქრომჭედლის მიწასთან ორი დღისა; ბიბაშვილის ორი დღის მიწა, რომელიც ჯომარდაშვილს ეჭირა, ბიდაში ბეგალას ორი დღის მიწა, გომის გზაზე, დოლლაურის ხოდაბუნთან ერთი დღის მიწა, ოვთელიასთან (sic), ქუემო გომთ ხოდაბუნი, ბოსტნები ალაევერდას კარამდე; დილანასა და ლომის ხუთი დღის ხოდაბუნი, ევანეზა ბასილაშვილისა და მენაბდიშვილის – ექვსი დღის ლელის ხოდაბუნი, რიზმანაშვილის – ორი დღისა, ოქრომჭედლიშვილის – სამი დღისა, საგლეჯში ხოდაბუნი, ბიდაში რიზმანაშვილის ორი დღის ხოდაბუნი, დიდლელეში ყაიას ხოდაბუნი, უსუფას ერთი დღის ხოდაბუნი, ლორეთუბნელთა საგველის ხოდაბუნი; სარ-

ნყავში რამაზას ორი დღის ხოდაბუნი, ჯომარდაშვილის – ორი დღისა, წმიდა გიორგის ყელთან – ორი დღისა; ბასილაშვილისა – ორი დღისა, ბადურასი – ექვსი დღისა და ღორეთუბნელთა – ოთხი დღისა, მერაბასი – ქვემო გომში მღებრის ნაქონი [მიწა], სარნყავში ხუთი დღისა, მჭედლური ორი დღისა, ბოჩახაშვილის – ოთხი დღისა „ჭიჭბიპაური"; ნამგალას თავს მეკარვიშვილის სამი დღის [ხოდაბუნი], რომელიც ყუბათაშვილსა და ხუციშვილს ეჭირათ, ხუციშვილს – ორი დღისა და კიდევ სხვა ერთი და ოთხი დღისა; მერაბასი – ქვემო გომში, დიდღელეში – ოთხი დღისა, გოგილასი – ორი დღისა. ეს მიწები ყუბათაშვილსა და ხუციშვილს ეჭირათ. თონთუაშვილის – ორი დღისა, დედუნაშვილის – ორი დღის მიწა, ოთელაშვილის – ორი დღისა, ჯომარდაშვილის ოთხი დღისა, სახლთუხუცესის – ოთხი დღისა, მეღვედიშვილის – ორი დღისა, ბოჯახაშვილის – ერთი დღისა, ყუბათაშვილის ერთი დღისა, ორი დღის ნართმეული სავენახე მიწა, ღორეთუბნელთა და მესტვირიშვილის – ოთხი დღისა, აბესალამაშვილის – ორი დღის ვენახი, ხუციშვილის – ორი დღისა; ქვემო გომში შალუაშვილის სამი დღის მიწა ბოლიაშვილს ეჭირა, იობაშვილს – დღენახევრისა, სარნყავში ნახევარი დღისა, მეხრე პაპიას – ორი დღისა, მურადა ბოჯახაშვილის – ორი დღისა, ჭალის პირას პაპინაშვილის ერთი დღის მიწა ჯანბეგაშვილს ეჭირა; ოთანასი – ორი დღის მიწა, შამშიაშვილის – სამი დღისა; გომის გზაზე ასატურას, აზარას, ჯამბუას და პეტროზას თორმეტი დღის მიწა, კირაკოზას – სამი დღის მიწა, ღორეთუბნელთა – ხუთი დღის მიწა ხოდაშენის თავთან და სხვა კიდევ სამი დღისა, აზარას – ერთი დღისა, ჯამბეგაშვილის სამი დღისა, წრომის გზაზე მურადას – სამი დღისა, მერაბას – სამი დღისა, ბოჯახაშვილსა – ორი დღისა, რამაზასი – დოლაურში ხუთი დღისა, ალავერდაშვილის – ქვემო გომში სამი დღისა, დივანაშვილის – ორი დღის მიწა, ელგიჩაშვილის – ოთხი დღის მიწა, არაქელა პახმუაშვილის ხუციური ერთი დღისა, მურადა ბოჯახაშვილის – ორი დღისა, ახალბედას – დღენახევრის მიწა, ჯამბეგაშვილის სავენახე, ბძოლაძის „ბეჟანაური" სავენახე, ჯამბუასა და ოთარას ორ-ორი დღის მიწები ([1633-1658 წწ.] 1448-2316); სახლთუხუცეს ბარამთან ქვახრელსა და ნიჩბისს ქვემოთ სადაო მამულზე. ქვახურელს ზევით, სამწევრისს, ღულევს და გომებს, რაც სადაო ჰქონდათ და საფიცარი არ იყო, მ ა ნ უფიცრად დაანება, ხოლო საფიცარზე ბარამის ყმას უნდა დაეფიცა ([1633-1658 წწ.] 1449-1054); თავის განაყოფ ციცი [ციციშვილთან]. მ ა ს შვილებთან და აზნაურიშვილებთან ერთად უნდა დაეფიცა, რომ მწყერაძე მამულით, შეხმასურიშვილი მამულით, ქუენაფლაზი და ბოსლეთი ციცის სახლს ნაძალადევად ჰქონდა დაკავებული. დაფიცების შემთხვევაში მამული პ ა პ უ ნ ა ს დარჩებოდა (XVII ს. შუახ. Hd-972); მ ა ს მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი: მეჯინიბეთუხუცესმა პაატა [ბარათაშ]ვილმა ღორისთაველთა და გუდარეხელთა სამამულე დავის გადაწყვეტილების აღსრულების შესახებ

(1660 წ. V. 13. Hd-830), როსტომ მეფემ – მ ი ს ი ძმის, ხოხონასათვის მამულიდან წილის მიუცემლობის შესახებ ([1645-1652 წწ.] Hd-791); მ ო წ მ ე: ზაქარია ჯავახიშვილის მიერ მოურავ [გიორგი სააკაძისათვის] მიცემული შეყრილობის წიგნისა (1624 წ. Hd-14693), ბიძინა სოლაღაშვილის მიერ ელიზბარ სოლაღაშვილისათვის მიცემული მამულის და ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IV. 16. Sd-751), ქაიხოსრო ჯავახიშვილის მიერ იორამ თარხან-მოურავისშვილისათვის მიცემული ფიცისა და კეთილმოყვრობის წიგნისა (1663 წ. Hd-14435); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: ყაია, ქაიხოსრო, როსტომ, იასე, პაატა და ზაალ [ციმციშვილებთან] ერთად მ ა ნ და მისმა შვილებმა გაიყვეს ურთიერთშორის გაყოფის გარეშე დარჩენილი ქვემო გომი (1660 წ. X. 19. 1449-1048); ბაადურ [მაჩაბელს] მ ი ს თ ვ ი ს მიურთმევია ბედაური და ხმალი, რაც აღნიშნულია ბაადურ [მაჩაბლის] მიერ მეფისადმი მირთმეულ არზაში ([1658-1684 წწ.] Qd-8670); ზემო გომში („მ ი ს ყმაში")კუთვნილი ადგილ-მამული თავის დროზე არ გაუნაწილებიათ, ამის გამო [პ ა პ უ ნ ა ს შვილს], ზაზას წილი ერგებოდა. ყაია, ქაიხოსრო და როსტომ ციციშვილებმა ზაზა ზემო გომში მიიყვანეს და მისი წილი ხოდაბუნები და ჭალა მიუსაზღვრეს. ამის შემდგომ გლეხებს სასაზღვრო ნიშნები მოუშლიათ. ზაზა, ქაიხოსრო, იასე და როსტომ ციციშვილებმა მიიწვიეს პაატა, პაპუნა, ვახუშტი, ბარათა და ერასტი ბარათაშვილები, თამაზ თურქისტანიშვილი, ავთანდილ საგინაშვილი და აღადგინეს ყაიასა და ზაზას მიერ ადრე ჩასმული სამანები (1664 წ. ახლო. 1449-1053), წრომში ჰყავდა ერთი კომლი ჭაჭნიძე [1658-1675 წწ. Hd-14534 ბ).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი) პაპუნა – [1633], 1682-1700 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი: ნოდარ ციციშვილისა, იხ., სახლთუხუცეს ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ., ძ მ ა ციცი ციციშვილისა, იხ., [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] ედიშერ [ციციშვილისა], იხ. ([1688-1703 წწ.] Hd-1636). ედიშერ [ციციშვილთან] გაყრის დროს, მ ა ს წ ი ლ შ ი ე რ გ ო: პაპუნა და სვიმონ ტერტერასშვილები, გიორგი ხაზანდარი, ოთარ ჩინჩალაძე, ბეჟან წინამძღურისშვილი მათი მამულებით, მეჯოგე ნადირა მამულით, პაპუნა ჩაისარასშვილი მამულით, ზუბიტა ჭოჭოასშვილი მამულით, ბერი ქერიჩასშვილი მამულით; ხვედურეთს – თათიასშვილი, გზირი მათი მამულებით, შიო ბუზუზასშვილი, ვარძელა ვარძელასშვილი მათი მამულებით, გაბრიელ გაბრიელისშვილი მამულით, ბერა ჯგირისშვილი მამულით, გაბრიელ ხუცესი, ივანას და მახარას მამული; რუისში – დოლენჯისშვილი; თვალთუბნელი გასიტა მამული; არადეთს – სეხნია მუჩაიძე განაყოფითა და მამულით; ქარელში – იორდანე ლალომასშვილი, მისი განაყოფი ბერი, ამირა პაპანასშვილი, პარუნა მათი მამულებით; ლეთეთს – ბერიკა ბეროასშვილი, პაპუნა მემარნისშვილი მათი მამულებით; კეხისჯვარს – პოლოზა პოლოზასშვილი; სუქანთუბანს – მახარასშვილი სისაური, ბერუკა ლომიტაშვილი მათი მამულებით; ოსთუბანს – დათუნა მოსეშვილი მისი

შვილებით და მამულით; მძოვრეთს – ზურაბ ნამალასშვილი, მამულა პაპასშვილი; ჭაროასშვილის სახლ-კარი პ ა პ უ ნ ა და ედიშერ [ციციშვილებს] შუაზე უნდა გაეყოთ; მენისქვილე შიო, ზუბასშვილის მამული, ნალბანდი მურადა და სარაჯის ნასახლევი, ელიზბარ ბაყოასშვილი მამულით; პაპუა საქინასშვილი, გოდერძა ზე[ი]ნკლისშვილი, ესტატე ლუსიაშვილი, ლულას მამული; სარქისა მაჩხიასშვილი, პატარა დალაქი ბერი მათი მამულებით; გასპარა საფარასშვილი, ბერი მეკურტნისშვილი, პაპნა, მირველა ჭაროასშვილი მათი მამულებით; ზურაბა იელოაშვილი მამულით, ბეგლარა მამულით, საზვერელ გზირისშვილი, ზურაბ ზაქარასშვილი მამულებით, დათუნა ყობიაშვილი მათი მამულით, ხანანა მთვალასშვილი მამულით, სომეხი როსტომ კიკოაშვილი მამულით, დანელა შიმშონაშვილი, ბერი ბოქულაშვილი; მონასტერს – [ციციშვილ] ციცის ეგვტერი; სანებელს – გოგიტასშვილები მამულით, ნახევარი ზვარი, სანნახები დაღარულას კოშკის და ნისქვილის ნაცვლად; ქორაზნას – პაპუნა ახუბაძე, გიორგი ახალკაცი მათი მამულებით; იმერხევს – თამაზა ინდოასშვილი, პაპუნა კახისშვილი, გოგია საგინასშვილი მათი მამულებით; იმარხებს – თევდორა ნადირასშვილი, კალკუელი საგინა საგინასშვილი მამულით; ძაძის მონასტერს – საზვიტა ნასყიდასშვილი, დარჩია სოსებასშვილი, სეხნია ნასყიდასშვილი მათი მამულებით, იოსებ ყობიაშვილი, მარდახა, იოსებ მათი მამულებით, შალომა ბინინაშვილი, ფუტა მათვალა, დათუნა ჩიტილაშვილი მათი მამულებით; ტაბიკურაში – გაუყოფელი მიწა, რომელიც კახისშვილის [მიწას] ესაზღვრებოდა, სანახევროდ პ ა პ უ ნ ა ს და ედიშერს ერგო; ტაბიკურაში – მოშა ცეცელასშვილი, მოძღვარი ისხატი, აბრამა ცერცვიასშვილი, აბრამ კეკნაშვილი, ბათია ნინოასშვილი, ბერი მემხრიასშვილი მათი მამულებით; გვეძინეთს – დათუნა სისაური, თევდორა ჭედლისშვილი, მისი განაყოფი ბეჟია მათი მამულებით, პაპია შოშიტაშვილი, მამუკა სისაური, კაკონა გელიასშვილი მათი მამულებით, გიორგი ქიმაძის მამული, გოჩია ნინიასშვილი, მახარა ღომლასძე, ქუმსია ლოლაძე მათი მამულებით; კეხიჯვარი შუაზე უნდა გაეყოთ; წყნეთში – მიქელა ადოასშვილის მამული, თამაზა ასიტასშვილი, მისი ძმა შემაზა, ზაქარა, მამუკასშვილის მამული; თანდილა თამარასშვილი, მისი განაყოფი შერმაზანი მათი მამულებით, ნადირა შაჳერდასშვილი, გულისადები უმამულოდ; ნიჩბისს – დათუნა ხიმშიასშვილი მამულით, ქიტია რიგრიაშვილი, მისი განაყოფის შიოს მამული, მახარა ხიმშიასშვილი, თინას მამული; დოეზს – ყარაჯასშვილის მამული, ელიზბარ ტერტერასშვილის მამული, გოგია თათანასშვილი მამულით, ზურაბ ებიტაშვილი ნასყიდი მამულით, შერმაზან თუხტამასშვილი მამულით; ავკეთს – სადოასშვილის მამული, გარსევან სხუისაშვილი მამულით; იისციხეს – დათუნა იორდანესშვილი მამულით, გოგიჩა კიკოასშვილი გოგიჩასშვილის მამულით, მახარა გეშიასშვილი, არჩვაძის მამული; ავკეთს – თევდორა ხიკარიძე; ვერეს – ებიტასშვილის მამული, ივანა სულნასშვილი, ბერი დავითასშვილი

მათი მამულებით; გულა ეგნატასშვილი, გიგაურის მამული, ნადირა ვარდიასშვილის მამული; ატენს – დემეტრე დემეტრასშვილის მამული; გარდატენს – ხუცისშვილები მამულით, ატენს – გიორგი, გარდატენს – ზუბიტა მამულით; ატენს – ტატია აბრამისშვილი, გოდერძა აბრამისშვილი მათი მამულებით; ბისს – გოგნიასშვილის მამული, ბერი ოქროასშვილი მამულით, დათუნა მამულით; [თხილნარს – დარჩია და თევდორე]; მიწოფს – ივანე ვედრიაშვილი მამულით, ლალაშვილი მამულით, მინობს – შალუტა ვეფხაძე მამულით, დათუნა მექათამიძე მამულით; მანნეთს – ხუციასა სასონასშვილი და აყრილი ჭეჭელასშვილი მათი მამულებით; თაგუეთს – შერმაზან კანიაშვილი, ობლიძე, პაპუასშვილები, ბერუკა ტეტიაშვილი მათი მამულებით, გიორგი ობლიძე და ლომი, მამუკა ბაბლიძე; დბონას – გიორგი ბაბლიძე, პაპუნა მაზმანი მათი მამულებით; ყინცვისის მონასტერს – ხუცისშვილი ნახევარი მამულით; კრობას – დომელა ლოლასშვილი, ყინცვისს – კაკოლა კაკაშვილი მამულით, შოშიტა ზურაბაშვილი, მთავარეპისკოპოსის ნასყიდი ძულა; ჭალისუბანს – ნიკოლოზა მამულით; აგარას – ბერი ბარჩაკოზასშვილი ნახევარი საგანაყოფო მამულით, გიორგი თათანასშვილი, ქიტია ზაზაშვილი მათი მამულებით; ჭალისუბანს – გოგილას და კაკონას მამული, ნახევარი ნოდარის შვილებისაგან გამოყოლილი. ეს ნახევარი პ ა პ უ ნ ა ს და ედიშერს შუაზე უნდა გაეყოთ; გელტუჩას ნაქონი ხატის ნაზურევი ნიგვზნარი, სახლ-კარი, ჭალის ნახევარი ერგო ედიშერს და ნახევარი – პ ა პ უ ნ ა ს; ვარსიმასშვილის სახლ-კარის ნახევარი კანდელაკისშვილის მიდგმამდი შუაზე უნდა გაეყოთ; თვალთუბანს – ქიტია მჩიხიკვაძე მამულით, ბებუთასშვილი მამულით, ხუცესი შერმაზანი, ხუტუნასშვილი მამულით, ბერი ხუცისშვილი მამულით; საპონაურში – მახარასშვილი მამულით; რებას – თამაზ ბარჩაკოზაშვილი მამულით; კეხისჯვარი შუაზე უნდა გაეყოთ; პაპუა და სვიმონ ტერტერასშვილი ([1688-1703 წწ.] Hd-1636); მ ო წ მ ე: ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 11. Hd-403), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235); მ ი ს ი ბ ე ჭ ე დ ი ლეგენდით „ციციშვილი პაპუნა" უზის საბუთებს: Sd-930, Hd-2170).

[ციციშვილი] პაპუნა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი უთრუთ [ციციშვილისა], იხ.

ციციშვილი რევაზ – ძ მ ა ზაზა ციციშვილისა, იხ., დ ა ა მ ო წ მ ა, რომ ჯალდამი და ლორისთავი ვახტანგ ორბელიშვილ-[ბარათაშვილის] ცოლ-ყოფილის, თამარის ნამზითევით იყო ნაყიდი და მის შვილებს ეკუთვნოდა (1700 წ. Sd-2301).

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) **როსტომ** – [1648], 1660-1671 წწ. ძ მ ა: ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ., ყაია ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი როსტომ – ძ მ ა ბერი ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) სეხნია – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქაიხოსრო ციციშვილისა, იხ., ძ მ ა ციცი ფანასკერტელ-ციციშვილისა, იხ.

ციცისშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) სეხნია – შ ვ ი ლ ი ფარსადან ციცისშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) უთრუთ – 1699-1700, [1603] წწ. ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა – ზაზა, ბ ი ძ ა – სარდლისშვილი ზაალ, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი – ზაზა, პაპუნა (1700 წ. Hd-13839). ი ყ ი დ ა: ბიძინა ბერუკაშვილ-მწყერაძისაგან მისი ბიძის ნასისხლი საკომლო – გუდაძის მამული: ხევისპირის კალო-საბძელი, ბოსელი და ვენახი მისი წყლის რიგით (ყოველ რიგში ნახევარი დღე). ეს მამული ესაზღვრებოდა გრიგოლაშვილის ნაფარეხალს ინდუაშვილისა და კვერცხიშვილის საზღვრამდე; დუბის მიწა ირემას მიწის საზღვრამდე; ღელის მიწა კვერცხიშვილის საზღვრამდე; კორშულის მიწა შიშაშვილისა და ანდრიაშვილის საზღვრებამდე; რუსხმულის მიწა კლდონიაშვილის მიწის თავამდე (1699 წ. II. 5. 1450-51/84), დათუნა ბატკუაშვილისაგან და ივანა ბატატაშვილისაგან მიწა პეტრესშვილის მიწამდე და კვირაცხოვლის გვერდამდე (1699 წ. VIII. 1450-51/102), შიო ხუროსშვილის ნისქვილი „ოქროპირიანთ ზეით" (1699 წ. 1450-51/5), ბერი [მერაბ] ციციშვილისა და მისი ძმებისაგან ნიჩბისში წყალი (1600 წ. I. 30. 1450-51/99), ბეჟუა ოქროპირაშვილისა და მისი ბიძაშვილებისაგან ერთი დღის მიწა, რომელიც კვერცხიშვილის, ბეჟიასა და გუდაძის მიწებს ესაზღვრებოდა (XVII ს. ბოლო. 1450-51/21); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა: მამულებზე თავის ბიძასთან, სარდლიშვილ ზაალთან. უ თ რ უ თ ს ეჭირა: მესამედი წერაქვი, თამაზა ფრიდონაშვილისა და მისი შვილების გარდა, ნახევარი ნავკისი (?), ნიჩბისში გვარიძე და კავთელაშვილი, ქვახვრელში – იმერშაშვილები, ყინცვისს – კანდელაკიშვილები. ამის სანაცვლო ზაალსაც ეჭირა; [ნიჩბისში] მდებარე სასაფლაო, საყდარი და მის გარშემო [მიწები] შუაზე გაიყვეს; სასახლე კარმიდამოთი ზაალს დარჩა, ხოლო „გარეთი სასახლე" კარმიდამოთი და ბაღით – უ თ რ უ თ ს, მოედანი შუაზე გაიყვეს. პეტრეს შვილი ხუცესი ნასყიდ მამულზე სახლობდა და [უ თ რ უ თ ი ს მამის], ზაზას ალაპი ედო, სხვაგვარად კი ზაალს ეკუთვნოდა. უ თ რ უ თ ი ზაზასაგან ნასყიდი მამულების ნახევარს ითხოვდა და ზაალიც არ ემართლებოდა. ნასყიდი მამულების გაყოფა ყველგან ვერ მოხერხდა, ამიტომ უკუცხვირიძის და პეტრე კვერცხიშვილის მამული ზაალს დაადებინეს და უ თ რ უ თ ს დარჩა. უკუცხვირიძის მიწებში, ოხერელნი რომ სახლობდნენ, იმის სანაცვლოდ, ზაალმა უ თ რ უ თ ს დაანება ორი დღის მიწა ზვრის თავში და სამი დღის მიწა ზვრის გარშემო. ბატონის მიერ ბოძებული თამაზა ფრიდონიშვილი და მიხაკა ბეგლიაშვილი ყმა-მამულით კვლავ მ ა ს დარჩა. ხოდაბუნი შუაზე გაიყვეს, ხოლო ზვარი უთრუთს დარჩა (1700 წ. Hd-13839); დ ა ვ ა ჰ ქ ო ნ დ ა სომხითის მელიქ ავთანდილთან წერაქვის სამელიქო გამოსაღებაზე და მელიქის ყმისაგან ნასყიდ ზვარზე. ადრე, ნაზარალი-ხანის

დავალებით, ბაგრატ თურქისტანიშვილს გაურჩევია მათი დავა და ნასყიდობის წიგნი მოუთხოვია მელიქის ყმებისათვის, მაგრამ მათ ვერ მიუტანიათ; წერაქველებს კი დაუფიციათ, რომ სამელიქო გამოსაღების გადახდა არ ევალებოდათ. შემდეგ კვლავ უჩივლიათ ბატონთან, ამჯერად პაატა შალიკაშვილის გადაწყვეტილებით, დავა უ თ რ უ თ ი ს სასარგებლოდ გადაწყდა ([1688-1703 წწ. 1450-51/81).

ციციშვილი ფარსადან (ვარ. ბეგა ფარსადან) – მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი - ი ღ ო კათალიკოსსა და წილკნელს შორის მუხრანულ საზღვრებზე დავის გარიგებაში ([1527-1556 წწ.] 1449-1591).

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციცისშვილი) ფარსადან – [1610], 1612-1620, [1623] წწ. ჰ ყ ა ვ ს: თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ელენე (1612 წ. Hd-820ა), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ციცი (1612 წ. Hd-820ა, [1610-1623 წწ.] Hd-14442), ნოდარ (1612 წ. Hd-820ა), ხუცია ([1610-1623 წწ.] Hd-14442). გ ა წ უ ა ხ ლ ა მამულის წყალობა ბააკა ბუნიათისშვილს (1612 წ. Hd-820ა); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: მოურავი [გიორგი სააკაძე] ქაიხოსრო [ჯავახიშვილს] ბრალს სდებდა: როცა თეიმურაზი ქართლში ჩამოვიდა და სურამს იდგა, მაშინ მოურავი ყაენისაგან ნოსტეში დაბრუნდა. ამ დროს ქაიხოსრო ჯავახიშვილი ფ ა რ ს ა დ ა ნ თ ა ნ მივიდა და მოურავის მოსაკლავად ლაშქარი სთხოვაო. ფ ა რ ს ა დ ა ნ ს მოურავის მოსაკლავად ქაიხოსროსათვის სამასი კაცი მიუცია (1620 წ. IV. 15. Hd-6259); ქუთათელის, სახლთუხუცეს ვახტანგის, ყელგრძელისა და იორამის შუამავლობით ი გ ი შეურიგდა მოურავ გიორგი [სააკაძეს], რომელსაც მისცა საქართველოში და „თათარშიგაცა" კეთილმოყვრობის პირობის წიგნი ([1610-1623 წწ.] Hd-14442); ლუარსაბ მეფის მიერ ქაიხოსრო და მერაბ ციციშვილებისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნის თანახმად, მ ა ს ჰქონია მიტაცებული ქაიხოსრო ციციშვილის კუთვნილი ყმა-მამული, რომელიც მეფემ ისევ ძველ პატრონებს დაუბრუნა (1615 წ. Ad-1410).

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი) ფარსადან – 1653-1700 წწ. ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1684-1700 წწ. Hd-1739, 1449:1 190, 2296, Sd-538, Hd-14262), ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ნოდარ ციციშვილი, იხ. (1697 წ. 1449-1190, 1699 წ. Hd-13151), ბ ი ძ ე ბ ი: ქაიხოსრო ციციშვილი, იხ., ციცი ([1684-1695 წწ. Sd-538), თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე დარეჯან ბატონიშვილი (1684 წ. Hd-1739), ძ მ ე ბ ი: ვახტანგ, ამილღამბარ (1673-1699 წწ. Ad-1667, Hd-2753, Ad-1883, 1449-1190, Hd-13151, Ad-1080, Sd-538, Hd-14262), პაატა (1690-1699 წწ. Hd-2753, Ad-1883, 1449-1190, Hd-1351, Sd-538, Hd-14262), ქრისტეფორე (1670-იანი წწ. Ad-1080), ბ ი - ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ციცი ციციშვილი, იხ., ქაიხოსრო ([1664-1673 წწ.] 1448-5042), ნოდარ[1] (1673-1697 წწ. Ad-1667, Hd-2753, Ad-1883, Ad-1080), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაზა

[1] ნოდარი ზემოთ დასახელებულ საბუთებში იხსენიება ძმად.

ციციშვილი, იხ., (1690-1699 წწ. Hd-2753, Ad-1781, 1449-1190, Ad-1883, Sd-538, Hd-13151), სეხნია (1690-1699 წწ. Hd-2753, 1449-1190, Hd-13151), გრიგოლ, დავით (1697 წ. 1449-1190); [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი]: დომენტი, ედიშერ, ციცი, ნოდარ (1699 წ. Hd-13151]), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზაზა ციციშვილი, იხ., მ ა ს უ წ ყ ა ლ ო ბ ე ს: ალხაზ თურმანიძის კუთვნილი წეროს მამული ([XVII-XVIII სს. მიჯნა] Hd-2997); შ ე ს - წ ი რ ა წმინდა ესტატეს ეკლესიას თანამეცხედრის, ბატონიშვილ დარეჯანის ავადმყოფობის გამო, საბოა სპანანაშვილი, შვილებით, ძმისწულებით და ესტატეთი, უმამულოდ. ამას გარდა, წელიწადში დაუწესა სამი ლიტრა ზეთი ან მისი საფასური (1684 წ. III. Hd-1739); მ ი ჰ ყ ი დ ა: პაპუა მალალაშვილს თავისი მკვიდრი გლეხი პაპუნა კაკაშვილი შვილითურთ (1673 წ. XII. 10. Ad-1667); ქართლის კათალიკოსს იოანე დიასამიძეს – მღვდელი დავით ზანდარაშვილი და მისი შვილები: ნავსაზარა და ზაქარია (1697 წ. 1449-1190), ნიკოლოზ მალალაძეს – დოელი ორი ძმა ხუდუაშვილები, რომელთაც ორი ობოლი ძმისწულიც გაჰყვა. შემდგომში ხუდუაშვილების ძმისწულები თავიანთ მამულზე დაბრუნებულან. მათ სანაცვლოდ ნიკოლოზ მალალაძეს დაუთმო დოელი მეხრის, გოგიას შვილები – თამაზა და რამაზა (1697 წ. Ad-1883); შოშიტა გეგაშვილს – მჭედლიშვილის ნავენახევი ([1684-1697 წწ.] Hd-14262); გ ა ე ყ ა რ ა ქაიხოსრო და ციცი [ციციშვილებს]. მისცა ქაიხოსროს – წყნეთის ნაწილი; ქაიხოსროსა და ციცის საუარესოდ მისცა: ნიჩბისში ქიტეტა ხიმშიაშვილი მისი მამულით, დოესს – ტერტერა მისი მამულით, ელიზბარა, ბერიას განაყოფი; ავკეთს – თევდორა ხიკარიძე მისი მამულით; ბარმეთს – მჭედელი სიბიტაშვილი მისი მამულით; ხვედურეთს – ბაზიერი სუხიტაშვილი მისი მამულით, ივანა ბატიყვლეფაშვილი მისი მამულით; ღუვისხევს – ყანდია თეკლიასშვილი მისი მამულით; თრელევს – ხუცესი ჭაგურიძე მისი მამულით; კეხისჯვარს – პაპუნა ეხტიბერიშვილი მისი მამულით; კრობანს – პაატა მეგრელი და მამუკა ლოლია მათი მამულებით, მძოვრეთს – მირველა გოგინასშვილი მისი მამულით, პაპია მექუაბისშვილი მისი მამულით, წამალაშვილი მისი მამულით, მამუკა ბეგინასშვილი მისი მამულით, ურია დაეითა შაქარაშვილი მისი მამულით, შალია მისი მამულით, გვეძინეთს – სულხანა ლოლაძე მისი მამულით, ყენეთს – ლომიტაშვილი ხუცესი მისი მამულით, ცუქითს – დიაკვანი ზოსიმასშვილი მისი მამულით, ქარელს – პაატა გოგლიაშვილი, ხალებს – ქურციკა ზოსიმაშვილი მისი მამულით, ძიძის მონასტერს – ხახუა მისი მამულით, ყინცვისს – კაკილა კაკასშვილი მისი მამულით, რუისს – გოგია ყაზუასშვილი მისი მამულით, თავლათუბანს – ბერი ბასილაშვილი მისი მამულით, კოდმანს – გიორგი მთიულიშვილი მისი მამულით, აფნისს – ბოგანო შემაზა კახისშვილი; მ ა ს ვ ე ერგო მძოვრეთში პაპუნა ფაფერაშვილი ცოლ-შვილითა და საძმო საქონლით ([1664-1673 წწ.] 1448-5042); მ ო წ მ ე: ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ რევაზ მალალაძისათვის მიცემული ვენახის და ყმის წყალობის წიგნისა (1687

ნ. Ad-1646), გივი სააკაძის მიერ ლიპარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1693 ნ. XII. 19. 1450-3/56), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 ნ. 1450-37/235), იასე და ქაიხოსრო მუხრანბატონების მიერ მცხეთის სვეტიცხოვლისათვის მიცეული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1700 ნ. II. 3. 1449-2296); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: მისცა ერთგულების პირობა თავის მოყვარე ქაიხოსრო ციცისშვილს ([1670-იანი ნნ.] Ad-1080); მ ი ს ი მკვიდრი გლეხი, ნიჩბისელი ზალა ზალაშვილი აყრილა და კახეთს ბებურ ვაჩნაძის მამულში დასახლებულა. ქართლში ნაზარალი-ხანის მეფედ მისვლისას, მას ვაჩნაძეც თან ახლდა და ფ ა რ ს ა დ ა ნ მ ა იმ გლეხის ფასი გამოართვა (1690 ნ. I. 22. Hd-2753); მ ი ს ი დასტურით პაპუა ტერტერასშვილმა მიჰყიდა ფარემუზ ჯავახიშვილს მიწა დოესის თავს, რომელიც ციციშვილის მიწასაც ესაზღვრებოდა (1695 ნ. Hd-6442); რევაზ მაღალაძის ვალისაგან დაიხსნა თავისი ყმა ნიანია, რომლის მაგივრადაც მისცა დოელი როსტომა და დათუნა ხუტუაშვილები ძმისწულებით (1690 ნ. Ad-1781); გორელებს: მდივან დავით [თუმანიშვილს], მამასახლის ზურაბას, ავთანდილ გორგიჯანასშვილს, „ძველ" მამასახლის გაბრიალას, მამუკა როსტევანისშვილს, საკო ტერ[გ]იქორასშვილს, ბეჟან შიხიბეგიშვილს, ფეშანგ თაყინასშვილს, ერანა გოგინასშვილს, ბეჟან ბასტამასშვილს, გოგინა ფიბინასშვილს, მერაბა ოსინაშვილს, ფარსადანა და გაბრიალა ამირალასშვილებს, ათაბეგა ნეფისასშვილს, გიორგი დიაკვნისშვილს, ბაინდურა ჯულაბასშვილს, ბალდასარა ხუდადაშვილს, მამულა და ნაზარა ხოჯაბეგასშვილებს, სუხინას ძმას გაბუას, ხითარას, ი გ ი არ აძლევდა მთაში ტყით სარგებლობის უფლებას. ნაზარალი-ხანის ნებართვით, გორელებმა ციციშვილებისაგან მიიღეს ტყით სარგებლობის უფლება, საზღვრებით: ნარაყალას გარდა, ზედაველის მთაში, სანიაყორსა და ურიულში (1699 ნ. II. 24. Hd-13151); მ ი ს ც ა ე რ თ ო ბ ი ს ა დ ა მ ო ყ ვ რ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი სულხან ორბელიშვილს. მ ი ს ი და ბიძამისის, ციცის, განხეთქილების დროს ორბელიშვილები ციცის მხარეზე ყოფილან და ფ ა რ ს ა დ ა ნ თ ა ნ უთანხმოება მოსვლიათ. არჩილ და გიორგი მეფეებს ფ ა რ ს ა დ ა ნ ი ს ორბელიშვილებთან „გაერთება" მოუნდომებიათ, „რადგან ისინი (ციცი და მისი მომხრეები-რედ.)ბატონსა და ქართველთზედ ასე დამნაშავეედ და მუხანათად დარჩნენ" ([1684-1695 ნნ.] Sd-538).

ციციშვილი ქაიხოსრო – მონაწილეობას იღებდა ლუარსაბ მეფის განჩინებაში იოთამ და ორბელ ბარათაშვილების გაყრის საქმეზე ([1537-1538 ნნ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ციციშვილი ქაიხოსრო – მ ა მ ა პაპუნა ციციშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] მერაბ. მ ა ს და მერაბს ლუარსაბ მეფემ უბოძა ფარსადან [ციციშვილისაგან] მიტაცებული მამული: ნიჩბისი, ოზერა, დოესი, ავკეთი, ქვენაფლავი, ღვივისძეეი; აზნაურიშვილები: შეხმასურ უზნაძე, დავით ხახულარი, ამოვან

ალექსიძე, მერაბა შტ[ო]ელი. ამ მამულებიდან ზოგი მისი მკვიდრი ყოფილა, ზოგიც ახლად უბოძეს (1615 წ. Ad-1410).

ციციშვილი ქაიხოსრო (ვარ. **ხოხონა**) – ძ მ ა ციციშვილი პაპუნასი, იხ.

ციციშვილი (ვარ. **ფანასკერტელ-ციციშვილი**)**ქაიხოსრო** (ვარ. **ქაიხოსროვ**) – 1638-1679 წწ. შ ვ ი ლ ი მანუჩარ ციციშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქაიხოსრო ციციშვილისა], იხ., ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: იასე, მანუჩარ, განაყოფი ზაალ ციციშვილი, იხ., (1679 წ. Ad-1218); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა ყმა-მამულის გამო თავის განაყოფ ზაალ ციციშვილთან (იხ.) (1679 წ. Ad-1218).

ციციშვილი (ვარ. **ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი**) **ქაიხოსრო** [1648], 1660-1671 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: როსტომ (1671 წ. Ad-1336, 1664 წ. შემდგომ, 1449-1053, 1670-იანი წწ. Ad-1080), ყაია ციციშვილი, იხ., ეპიფანე (1670-იანი წწ. Ad-1080), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაზა ციციშვილი, იხ., ზაალ (1671 წ. Ad-1336); ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: იესე, [პაატა], მანუჩარ (1671 წ. Ad-1336). უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ლაზარე ზღუდ[ა]შვილს კუტაშაური მამული და გაათავისუფლა გადასახადებისაგან (1671 წ. Ad-1336), ე რ თ გ უ ლ ე ბ ი ს პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა თავის მოყვარეს ფარსადან ციციშვილს (1670-იანი წწ. Ad-1080). მ ი ს ი ბ ე ჭ ე დ ი ლეგენდით „ქაიხოსრო" უზის საბუთს – Ad-1336.

ციციშვილი ქაიხოსრო – 1653-1664 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნოდარ ციციშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ციცი ციციშვილისა, იხ. (1664 წ. 1449-2664). მ ა ს ცოლად შეურთავს ელისბარ დავითიშვილის ქალი. საბუთს უზის მისი ბეჭედი ლეგენდით „ქაიხოსრო" (1664 წ. VII. 13. 1449-2264).

ციციშვილი (ვარ. **ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი**) **ქაიხოსრო** (ვარ. **ქაიხოსროვ** – [1664] / 1688 – 1700 / [1703] წწ.; ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1688-1700, [1703] წწ. Hd-2055, 1449-326, 1448-5019, ქრ. II. 515-516, 1450-37/235, Ad-1498$_{13}$, 1449-2312). ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ციცი ციციშვილი, იხ., შ ვ ი ლ ე ბ ი: ედიშერ (1688-1693, [1703] წწ. 1449-326, 1448-5019, 1449:2312, 2225), ნოდარ (1693 წ. 1448-5019, XVII ს. ბოლო 1449-2225); ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ფარსადან (1688 წ. 1449-326), პაპუნა (1688 წ. 1449-326, [1688-1703 წწ.] 1449-2312), დომენტი, სეხნია ([1688-1703 წწ.] 1449-2312), ციცი (1693 წ. 1448-5019). მ ა ს უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: ერეკლე მეფემ ადრე ყაენისაგან ნაბოძები სკრა და ბებიამისის მზითვის გლეხები: მჭედლიშვილი ბერი, კოჭიაშვილი და ტლაშაძეები ცოლ-შვილითა და მამულით; აგრეთვე, ოფრეთი, სამწევრისი, კარალეთი და სადგერი (1688 წ. 1449-326); ნაზარალი-ხანმა – მ ი ს ი ძმისწულის, გიორგი მეფის ერთგული ციცის და მისი ძმების ყმა-მამული და მისცა ერთგულების ფიცის წიგნი. როცა არაგვის ერისთავი ყაენსა და ნაზარალი-ხანს განუდგა და გიორგი მეფესთან წავიდა, ი გ ი ნაზარალი-ხანს მიემხრო და ქალაქის ციხეშიც ახლდა (1693 წ. 1448-5019); როსტომ ფაშამ – სადგერის ხეობა, რომელიც უმემკვიდრეოდ გადაშენებულ გოგიბაშვილებს ეკუთვნოდათ (1672 წ. ახლო. 1449-2224); გ ა ა რ ი გ ა: გიორგი

მიქელაძისა და პაპუნა გოსტაშაბიშვილის დავა წისქვილის თაობაზე (1688 წ. VI. 21. Hd-2055); გივი, იოთამ და ავთანდილ ამილახვრების დავა (1692 წ. III. 15. Hd-10068); მ ო წ მ ე: კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1692 წ. Hd-1305); ერეკლე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1696 წ. ქრ. II. 515-516); ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: პაატა და ელენე გოგიბაშვილებმა მ ა ს თავი მოანათელინეს და, როგორც უშვილოებმა, მათი სამკვიდრო მამული – სადგერი და მისი გარშემო სოფლები სამკვიდროდ დაუტოვეს. ამ მამულზე როსტომ ფაშას „ხელი იდვა", ამიტომ ქ ა ი ხ ო ს რ ო მ იგი როსტომ ფაშისაგან საჩუქრებით გამოისყიდა (1672 წ. 1448-5542); მ ა ს ე კ უ თ ვ ნ ო დ ა: კარალეთში პაპასშვილი ჯანუა, პაპასშვილი ზუბიტა, ვეფხვაძე ჩნელა და ვეფხვია, მამუკასშვილი ზურაბა, მითარასშვილი როსტომა და მერველა, გიგოლასშვილი ბეჟუა, შავშისშვილი გოგია, შავშისშვილი ნასყიდა და ოთია, საღრიჩასშვილი ბერა და სუხიტა, ალექსასშვილი ნასყიდა, გოგიასშვილი ზურაბა, გრიგოლისშვილი პაპია, პარომასშვილი გიგოლა, პარომასშვილი არაქელა და თამაზა, ბუდადასშვილი პაპუნა, ხარიბეგასშვილი როსტომა, სუხიტასშვილი მამუკა, მღვდელი – გუმანასშვილი გიორგი, გოგიძე გიორგი, არუნასშვილი ნასყიდა, საღრიჩასშვილი მამუკა და ფირალა, გოდერაძე, პეტუასშვილი მამულა, ფეიქრისშვილი გოგია, დათია, პაპუნა, ზურაბა, მაზმნისშვილი მამულა; ქვემო რეხას – რვა კომლი (1700 წ. 1448-3602); მ ი ს ი აზნაური რამაზ ალექსიძე და მისი შვილები „ქართველთა მეფისა და მისი მესისხლე შექმნილან", რის გამოც ისინი დაუსჯიათ. კათალიკოს იოანე დიასამიძის, ნიკოლოზ მაღალაძისა და ერთობით მცხეთელთა შუამდგომლობით და ნაზარალი-ხანის ნებართვით, მ ა ნ შ ე ს წ ი რ ა სვეტიცხოველს რამაზ ალექსიძის ერთი შვილი და შვილიშვილები, ([1688-1700 წწ.] 1449-2312); მ ი ს ი შ უ ა მ დ გ ო მ ლ ო ბ ი თ კათალიკოსმა იოანე დიასამიძემ ნიკოლოზ მაღალაძეს უბოძა მამულების მფლობელობისა და მოურავის სახელოს მოუშლელობის პირობა ([1688-1700 წწ.] Ad-1498_{13}), მ ი ს თ ვ ი ს მიურთმევიათ: 100 კოდი პური და ერთი ბედაური ([1695-1697 წწ. Hd-15081), მ ა ს დაუხსნია სადგერი, რომელიც საათაბაგოს მამული ყოფილა. მას შემდეგ, რაც მ ი ს ი სახლიკაცები ქართლში გადავიდნენ, გუჯარეთ-ბაგინეთი მათი გამხდარა. ამ მამულებზე მ ა ს შეეცილა ბატონიშვილი ლევანი, რომელმაც მისცა პირობა, რომ აღარ შეეცილებოდა სადაო მამულებზე ([XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1449-2225).

ციციშვილი ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ზაზა ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი ქრისტეფორე – ძ მ ა ფარსადან ციციშვილისა, იხ.

ფანასკერტელ-ციციშვილი ყაია – მ ა მ ა მანუჩარ ფანასკერტელ-ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) ყაია (ვარ. ყაიაბეგი) – [1633], 1638-1660, [1676] წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1648], 1653-1657, [1676] წწ. ქრ. II. 464-465, Hd: 8765, 14664, 14421, 1562, 1449-1055, Sd-794, Qd-8670). ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: მანუჩარ ციციშვილი, იხ., ბაადურ ციციშვილი, იხ., ([1633-1658 წწ. 1448-2316), [1658-1675 წწ] Hd-14534ᵇ), ქაიხოსრო, როსტომ (1648 წ. ახლო. ქრ. II. 464-465, 1660 წ. 1449-1048, 1664 წ. ახლო. 1449-1053), ზაზა (1648 წ. ახლო. ქრ. II. 464, 464-465), შ ვ ი ლ ი – იესე (1648 წ. ახლო. ქრ. II. 464-465, 1660 წ. 1449-1048, 1554 წ. ახლო. 1449-1053); [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი]: ზაალ, პაატა (1660 წ. 1449-1048), გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: სარდალი პაპუნა (1660 წ. 1449-1048, [1633-1658 წწ.] 1448-2316)და მისი ძეები: ზაზა, ზაალ (1660 წ. 1449-1048, 1664 წ. ახლო. 1449-1053). მ ა ს და [მის ძმას] ბაადურს ჰ ქ ო ნ დ ა თ ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა სამწევრისში სარდალ პაპუნა ციციშვილთან, იხ., ([1633-1658 წწ. 1448-2316); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა ს ი ღ ე ბ დ ა: მახათას მიწებზე დავის გარიგებაში თურქ-ისტანაშვილებსა და კუმისის ბატონ დავით სოლოღაშვილს შორის (1656 წ.I.3. Hd-14421); ხიზანასა და მისი ბიძის მედიას შორის სასისხლო საქმის გარიგე-ბაში (1657 წ. Hd-1562); ყაფლან, პა[ა]ტა და პაპუნა ბარათაშვილების სამამულე დავის გარიგებაში ([1646-1658 წწ. Sd-794); შ უ ა მ ა ვ ა ლ ი დ ა მ ო წ მ ე ოთარ ბარათაშვილსა და დონმაზ გოგიბაშვილს შორის მიწების გაცვლის წიგნისა (1653 წ. Hd-14664); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: მ ა ნ, ქაიხოსრო, როსტომ, იესე, პაატა და ზაალ [ციციშვილებთან] ერთად, პაპუნაბეგ [ციციშვილს] და მის შვილებს მისცა გარდაწყვეტილების წიგნი ქვემო გომის გაყოფის შესახებ (1660 წ. X. 19. 1449-1048); მ ი ს ძეს, იესეს, შემოაკვდა ბიძა – ყ ა ი ა ს ძმა ზაზა. ამის გამო ყ ა ი ა მ და მისმა ძმებმა: ქაიხოსრომ და როსტომმა გაყრა დააპირეს. როსტომ მეფემ, მარიამ დედოფალმა და ქრისტეფორე კათალიკოსმა ისინი შეარიგეს და ჯვარპატიოსანზე დააფიცეს, რათა ერთმანეთისთვის უზიანონი ყოფილი-ყვნენ. ფიცის გამტეხის მამული სახასოდ გადაიცემოდა (1648 წ. ახლო. ქრ. II. 464-465); მ ა ნ, ქაიხოსრო, როსტომ და იესე ციციშვილებთან ერთად, ზაზა ციციშვილს მიუსაზღვრა მისი წილი მიწები ქვემო გომში, რომელიც ციციშვი-ლებს გაყრის დროს გაუყოფელი დარჩენოდათ ([1664 წ. ახლო. 1449-1053); მ ა ს, ბაადურ [ციციშვილთან] ერთად, სამწევრისში ჰყავდა ორმოცდაერთი კომლი და კიდევ ერთი ზღუდაშვილი. მ ა ს ეკუთვნოდა: ყინცვისში – ორი კომლი, წრომს – ერთი, ღეთეთს – ორი, კეხიჯუარს – ორი მოსაურე კომლი, ღულეს – ერთი, ქუენაფლაზს – იმაშაშული და მაზია, ორი კომლი, ზენაფლაზს – ორი კომლი, ბუედურეთს – ხუთი კომლი, მიწობს – ორი, ქუაბურელს – ოთხი, ნიჩბისს – ხუთი კომლი ([1658-1675 წწ.] Hd-14534b); მ ა ს ბაადურ [მაჩაბელმა] მიართვა ოცდაათი მარჩილი, აღნიშნულია ბაადურის მიერ მეფისათვის მირთ-მეულ არზაში ([1660-1676 წწ.] Qd-8670).

[ციციშვილი] (ვარ. ფანასკერტელი) ციცი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზაქარია [ციციშვილისა], იხ.

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი, ფანასკერტელ-ციციშვილი) ციცი – 1612-1678 წწ. „დიდი“ (XVII ს. 80-90-იანი წწ. 1448-8766). სახლთუხუცესი (1672-1678 წწ. Ad-1689, Sd-536, 1448-3265, Hd-1547). შვილი ფარსადან ციციშვილისა, იხ., ჰყავს: ძმა ქაიხოსრო ციციშვილი, იხ., ([1664-1673 წწ. 1448-5042] XVII ს. II ნახ. დ-1789), ძმისწული ფარსადან ციციშვილი, იხ., ([1664-1673 წწ.] 1448-5042), განაყოფები – ზაალ, ზაზა (1671 წ. Ad-1337), მისი ბოქაულთუხუცესია იასე ჩინჩალაძე (XVIII. დამლევი. Hd-1911). უწყალობა: მეუნაგირე შაბანას მუსტაფას ერთი კომლი ყმა – წყნეთელი გიგა ცოლითა და ოთხი ვაჟით (1658 წ. III. I. Hd-9653), ოხიაყორჩ როსებს ფეშქაშად – თავისი ყმა საგინა ხიმშიაშვილი (1669 წ. Ad-1537); შაჰნავაზთან უთანხმოება მოუვიდა და იმერეთში გადავიდა. იქიდან შაჰნავაზს უერთგულა და იმერეთის დაჭერას შეჰპირდა. ამის სანაცვლოდ შაჰნავაზმა პირობა მისცა, რომ ხელშეუვლად უბოძებდა მისივე სამკვიდრო მამულს: წყნეთს, ვეძისს, დილომს – ზანდარაშვილებს, ნიჩბისს, დოესის ციხეს, ავკეთს, ლუვის ხევს, ატენის მამულს მტლაშაძეებით, ვერეს გარდატანიანად, თრიალეთში მათსავე საქონებელს, რეხას, კარალეთს და თვალთუბანს, რუისში მათ კუთვნილ მამულს, არადეთს მუჩათიძეებს, ქვენა ფლაზს, ხუედურეთს, აფნისს, ქარელს, კეხიჯვარს, ლეთეთს, სამწევრისში – მაზმნისშვილსა და მღვთისიაშვილს; აგარას, ჭალისუბანს სანებლის ხეობიანად, ხნაცვისს, ქორზნას, იმერხევს, მძოვრეთს, გვეძინეთს, სუქითს, მაწლეთს, ბოსლეთს, წრომს, მიწობს, ხლებს, თაგეთს, ბრბონას; აზნაურიშვილებს – ქურდევანიძეებს, ბუნიათისშვილ მამუკას, მალრაძე ბეჟანს, თუთმიძეებს, უზნაძეებს: ამოანს, ჩაკას, ფარემუზსა და ოთანს; გვერდწითელს, გიორგი [და] მაზიტა გუდიაშვილს, ალექსიძე ალექსის, ალაიბეგისშვილს, ბულუტაურს, ჩაჯავახიას, წინამძღვრიშვილებს, ციხისთავიშვილს, მელქისედექისშვილებს, ჩინჩალაძეებს, ლანჯა ფრანგისშვილებს, შტელისშვილს, გამცემლისშვილს, ლარაძეს, ალექსიძეს, ფიფინასშვილს, რუისს – კლიმიაშვილს, ბულუტაურ ზაქარიას, გოსტამისშვილებს; ამას გარდა: სადგერს, გუჯარეთს, ბაგირეთს, სკრას, რაც ციცის ბებიის ნამზითვ-ნასყიდი იყო. ეს შაჰნავაზმა თავდებად მისცა და სარდალ [პაპუნასთან] შერიგებასა და სამართალს შეჰპირდა ([1658-1663 წწ.] 1449-328); ციციშვილთა მესაურე ყმათა ნუსხის მიხედვით, მას კომლობით ჰყავდა: ბრბონას ექვსი მესაურე სახასო ყმა, აქედან ორი კოდისპურის თარხანი, (საური ყველას უნდა გამოელო), ალებს – თორმეტი, თაგოეთს – ოთხი, მიწობს – ჩვიდმეტი, ყრისისხევს – ორი, წიმოეთს – ოთხი მესაურე ყმა, რომელთაგან ციხისთავი კოდისპურის თარხანი იყო, წრომს – რვა სახასო ყმა, ბოსლეთს – ორი, ცუქითს და მაწლეთს – თხუთმეტი, სოინარს – ერთი, გუეძინეთს – თოთხმეტი, ყელეთს – ორი სახასო ყმა, მძოვრეთს – ოცდახუთი ვაჭარი და თორმეტი ურია, აგარას – ერთი, ატენს – ხუთი, ბარამათუბანს – ოთხი, გარდატენს – ორი, დოვეზს – რვა კომლი

ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd-14534ა); გაყრის დროს მ ა ს და ქაიხოსროს ფარსადანისაგან საუარესოდ წილში ერგოთ: წყნეთში წილი, ნიჩბისში ქიტეტა ხიმშიაშვილი მისი მამულით, დოესს – ტერტერა მისი მამულით, ელიზბარა – ბერის განაყოფი, ავკეთს – თევდორა ხიკარიძე, ბარმეთს – მჭედელი სიბიტაშვილი, ხვედურეთს – ბაზიერი სუხიტაშვილი, ივანა ბატიყვლეფაშვილი, ღუვისხევს – ყანდია თეკლიასშვილი, თრელვს – ხუცესი ჭაგურიძე, კეხისჯვარს – პაპუნა ესტიბერიშვილი, კრობანს – პაატა მეგრელი და მამუკა ლოლია, მძოვრეთს – მირველა გოგინასშვილი, პაპია მექუაბისშვილი, წამალაშვილი, მამუკა ბეგინასშვილი, ურია დავითა შაქარაშვილი, შალია, გვეძინეთს – სულხანა ლოლაძე, ყენეთს – ლომიტაშვილი ხუცესი, ცუქითს – დიაკვანი ზოსიმასშვილი, ქარელს – პაატა გოგლიაშვილი, ხალებს – ქურციკა ზოსიმაშვილი, ძიძის მონასტერს – ხახუა, ყინცვისს – კაკილა კაკასშვილი, რუისს – გოგია ყაზუასშვილი, თავლათუბანს – ბერი ბასილაშვილი, კოდმანს – გიორგი მთიულიშვილი, აფნისს – ბოგანო შემაზა კახისშვილი მათი მამულებით. მ ა ნ ქაიხოსროსთან ერთად „ამოიღო საუფროსოდ“: წყნეთს – მიქელაშვილი, ნიჩბისს – მამასახლისი გოგია ხიმშიაშვილი, დოესს – ბერია თოხნამასშვილი, ავკეთს – ბერუა სახვისასშვილის სახლიკაცი ხახუტა, ვერეს, იისციხეს – პატარა ამირა ხეჩვასშვილი, ბარმეთუბანს – მაზიტა ბარამისშვილი, ხვედურეთს – გაფშუტიასშვილი, ჩაისერასშვილი, ღუვისხევს – იასე რობ[ა]მისშვილი, თრეხს – ინდუა ქიქნაძე, სამწევრისს – ვარძულა მაზმანისშვილი, სანებლისს – ალექსი გოგიტასშვილი; ელიკა გოგიტასშვილი, მძოვრეთს ც ი ც ი ს ე რ გ ო პაპუნა ფაფერაშვილის გარდა, მისი ძმები: ვაძია და ბიძინა ფაფერაშვილები, მძოვრეთს – პაპინა, საქინა, მურადა და მამუკა, ივანა საფარაშვილი და მისი სახლიკაცი, ურია მათვალა ჯინჯიხასშვილი ძმებითა და სახლიკაცებით, გვეძინეთს – ბერუა ლოლაძე მისი სახლიკაცით, მამუკა სისაური, ბოსლეთს – კოპაძე ნარიმასშვილი, ცუქითს – კაკველიძე, მიწობს – ნადირა თეკლიაშვილი, თაგოეთს – გიორგი ტეტიაშვილი, ქუენაფლაზს – ბერუკა იოვანესშვილი, ყინცვისს – ნიკოლოზ ზურაბასშვილი, არადეთს – ბეჟან მუჩათიძე და გიორგი აბულვარდი, ბრბონას – მახარა ბაბლიძე, კოდმანს – გოგინა კვირიკასშვილი მათი მამულებით; ახალსოფელს – ბოგანო სვიმონა და ბიასშვილი სახლ-კარით, უმამულოდ; გვეძინეთს – მარაჭლის მამული ([1664-1673 წწ.] 1448-5042); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა თავის განაყოფ ზაალ და ზაზა ციციშვილებთან ნიჩბისში მდებარე მიწაზე, სადაც ისინი დედის საფლავისათვის საყდარს აშენებდნენ. ც ი ც ი ს მტკიცებით, საყდარი მისი ყმის მიწაზე შენდებოდა. დავის გარიგების შედეგად მიწა ზაზას დარჩა (1671 წ. Ad-1337); მ ი ს ც ა ფ ი ც ი წ ი გ ნ ი უვნებლობის შესახებ თავის აზნაურს, აზორ უზნაძეს, რომელსაც მისგან კარალეთი ჰქონია სახელოდ მიცემული. უსიამოვნების შემდეგ „ბატონს“ (მეფეს)კარალეთი ც ი ც ი ს თ ვ ი ს გამოურთმევია. ც ი ც ი დაჰპირდა უზნაძეს, რომ ამ სახელოს დაუბრუნებდა

და სამაგიეროს მისცემდა (XVII ს. II. ნახ. Hd-1789); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა : მ ო წ მ ე გიეი ამილახორის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. დ-14911), თან ახლდა დიდ ბატონს ლუარსაბს ვირშელ და ფალანხოსროს შვილებს შორის ქუათეთრისზე ატეხილი დავის გადაწყვეტისას (1646 წ. 1450-2/143), მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ყმა – გიგოა და მისი შვილები მეუნაგირე შაბანამ მიჰყიდა ქალაქის მოურავ მანუჩარს (1663 წ. V. 25 1450-21/2), მ ი ს ი მდივანი არის მოწმე და დამწერი მამუკა შავშიშვილის მიერ მითარა საღრიჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1449-1848), ბ ა ტ ო ნ ც ი ც ი ს აყმო იერუსალიმში წასვლის წინ ჯვრის მამა მელეტიოზმა თავის ძმა აბდულმესი (1666 წ. V. 15. Ad-650, 1666 წ. ახლო. Ad-63), მ ი ს ი ყმა ზაქუტა ზალაშვილი, ცოლითა და ოთხი ვაჟით გაქცეულა და რამაზ ვაჩნაძეს მისვლია. ვაჩნაძეს ის ყმა ც ი ც ი ს ა თ ვ ი ს უთხოვია და მასში ერთი ჯაჭვი და ორი ბათმანი აბრეშუმი მიუცია (1669 წ. Hd-10349), მ ი ს ი შუამდგომლობით დომენტი კათალიკოსმა პაპუა მალალაძეს უბოძა ციხედიდის მოურაობა და არმაზი (1672 წ. დ-V. 1. Ad-1689), მ ი ს ი ყმები – არადეთს მცხოვრები მუჩაიძეები იხსენიებიან შაჰნავაზ მეფის მიერ კარის დეკანოზ პეტრესათვის ბოძებულ მამულის წყალობის წიგნში (1673 წ. Hd-831), მ ა ნ , შანაოზ მეფის ბრძანებით, გაარიგა პაპუა, ხოსია, თამაზა და სეხნია ტატიშვილების გაყრის საქმე (16[7]4 წ. I. II. Sd-607), მ ი ს ი მამასახლისი ანდრია ანდრიაშვილი მოწმეა ლაზარე ბერისშვილსა და ზურაბ თუმანიშვილს შორის დადებული სასისხლო დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (1676 წ. XII. 3. Sd-1013), დ ა ა მ ტ კ ი ც ა როსტომ მეფის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის თარხნობის წიგნი (1678 წ. IV. 29. 1448-3265), მ ი ს დროს გოგია, ესტატე, ბერი, როსტია, გიორგი და თევდორე ზანდარასშვილებმა მიჰყიდეს დემეტრე პაპასშვილს ორი დღის მიწა. აღებული თანხით თავი დაიხსნეს ციციშვილებისაგან და მეფის ყმები გახდნენ (1678 წ. Hd-1547), მ ი ს ი ყმები – ლომიტა და მისი ვაჟი გოგიტა როსებ მაყაშვილთან მისულან. მაყაშვილის თხოვნით, ც ი ც ი მ ისინი „ფეშქაშათ" მიართვა მას (XVII ს. 70-იანი წწ. 1450-48/101), მიმართავს სახლთუხუცესს (XVII ს. II ნახ. Hd-820 ბ. ფრაგმ.); მ ი ს ი მკვიდრი ყმა კარალელი შავშიშვილი ფარსადან ესიტაშვილს მისვლია. ფარსადანმა ც ი ც ი ს მიართვა ფეშქაში, რის შედეგადაც მ ა ნ ფარსადანს მისცა ყმის დანებების წიგნი (XVII ს. დამლეეი. Hd-1911), მ ი ს ი და ნოდარის შვილები ჯერ არ ყოფილან გაყრილები, როცა კირაკოზა ლთისიაშვილმა გრძელაში დღენახევრის მიწა მიჰყიდა შერმაზან ხაშარაძეს (XVII ს. 80-90-იანი წწ. 1448-8766); მ ი ს ი ბ ე ჭ ე დ ი ლეგენდით „ციცი", „სახლთუხუცესი ციცი" უზის საბუთებს: Hd:14911, 9653, Ad-1537, Hd:1689, 1911, Ad-1689, Sd-536, 1448-3265.

ციციშვილი (ვარ. ფანასკერტელ-ციციშვილი) ციცი – 1653-1693 წწ. ჰ ყ - ა ვ ს ბ ი ძ ე ბ ი: ნოდარ ციციშვილი, იხ., ქაიხოსრო (1693 წ. 1448-5019), ვახტანგ

[ორბელიშვილი, მამიდის ქმარი] (1682 წ. Ad-641), მ ა მ ი დ ა თამარ (1682 წ. Ad-641), ძ მ ე ბ ი: პაპუნა (1682 წ. დ-641, XVII ს. დამლევი Sd-930, Hd-2170), სეხნია, დ ა – დარეჯან (1682 წ. Ad-641), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი / / ძ მ ე ბ ი: ნიკოლოზ (1665 წ. Qd-7010), ქაიხოსრო, ვახტანგ (1664 წ. 1449-2664, 1665 წ. Qd-7010), ედიშერ (1664-1693 წ. 1449-2664, Qd-7010, Ad-641, 1448-5019), ფარსადან (1664 წ. 1449-2664, XVII ს. ბოლო Hd-821), ამილღაბარ (1665 წ. Qd-6010), ნოდარ (1665-1693 წ. 1448-5019), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ზაზა, მანუჩარ (1678 წ. 1450-14/62); მ ი ს ი მდივანია ფარემუზ (1665 წ. Qd-7010). მ ა ნ უ წ ყ ა ლ ო ბ ა კათალიკოსის სახლთუხუცეს პაპუა მაღალაშვილს მკვიდრი გლეხი ავკელი ივანა ზუბიაშვილი და მისი შვილები: ხატია და ზაქარია, თელეთუბანს – ხუცესი ნიკოლოზ ქიქნაძე მისი სახლ-კარით (1665 წ. II. 10. Qd-7010); შ ე ს წ ი რ ა: ვახტანგ [ორბელიშვილისა] და თამარის შუამავლობით, წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიას ყმები: ფეიქრიშვილი მამულით, დათუნა, პაატა, ოთარ, ბერი, გოდერძი და ამოუკვეთა პურის ბეგარა (1682 წ. Ad-641); როცა ქაიხოსრო ციციშვილმა ელისბარ დავითისშვილის ქალი შეირთო, ჯვარი დომენტი კათალიკოსმა დასწერა, რის სანაცვლოდაც ციციშვილებმა მცხეთის სვეტიცხოველს შესწირეს თავისი აზნაურის მკვიდრი ყმები: ხატია თათაშვილი და სუხიტა მაზიტაშვილი შვილებითურთ (1664 წ. VII. 13. 1449-2664); მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუა მაღალაძეს ხუცესი ქიქნაძე (1681 წ. VI. 1448-5038); მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ი ს წ ი გ ი: კეთილმოყვრობის შესახებ მეჯინიბეთუხუცეს ავთანდილ იორამის შვილ თარხნიშვილს (XVII ს. დამლევი Hd-2710), მდივან გივი თუმანიშვილს (XVII ს. დამლევი Sd-930); გ ა ა რ ი გ ა სახლთუხუცეს ბააკა [ბუნიათიშვილისა] და მამუკა მაღრაძის დავა ყრისისხევის მთის შესახებ (XVII ს. II ნახ. Hd-801); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა: ჯერ კიდევ შაჰნავაზის სიცოცხლეში ბამან მაღრაძესთან სოფელ თაგვეთის გამო. განაჩენით თაგვეთი მაღარაძეებს დარჩენიათ. მ ა ს ძალით მოუნდომებია თაგვეთის მოთვისება და თავის ბიძაშვილ ფარსადანთან გაყრის დროს იგი მიუთვისებია. გიორგი მეფის სასამართლომ საქმის გარჩევის შედეგად თაგვეთი მაღრაძეებს დაუტოვა (1678 წ. 1450-14/62), მამუკა მაღრაძესთან მისი ბიძის, ფიზიას ნაქონ ყმა-მამულზე. ფიცის გათვალისწინებითა და ბეჟან ჭილაშვილის გადაწყვეტილებით, სადაო ყმა-მამული მამუკას დარჩა (XVII ს. ბოლო. Hd-821); ი გ ი ნაზარალიხანს განდგომია და გიორგი მეფეს მიმხრობია. ნაზარალი-ხანმა ც ი ც ი ს და მის ძმებს ყმა-მამული ჩამოართვა და მათსავე ბიძას – ქაიხოსროს უწყალობა (1693 წ. 1448-5019); მ ო წ მ ე: გიორგი მიქელაძის მიერ პაპუნა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული დავის გარიგების წიგნისა (1688 წ. VI. 21. Hd-2055), გიორგი მეფის მიერ გივი ამილახორისათვის მიცემული ზემო ქართლის სარდლობისა და გორის მოურაობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. IX. 10. Hd-2134); მ ი ს ი ბ ე ჭ ე დ ი ლეგენდით: „ციციშვილი ციცი" უზის საბუთებს: Ad-641, Sd-930, Hd- 801, Hd -2170).

ციციშვილი ციცი – [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ფარსადან ციციშვილისა, იხ.

ციციშვილი (ვარ. ციცისშვილი) ციცი – ა ქ ვ ს ბ ე ჭ ე დ ი ლეგენდით: „მონა ღთისა ციცისშვილი ციცი". მ ა ნ ქვემო ციციშვილ ბარძიმთან ერთად გაარიგა რამაზ თუთუშიძისა და გიორგი შავბალახაშვილის სამამულე დავა (XVII ს. II ნახ. Hd-807).

ციციშვილი ციცი – გორის ფაშას ხ ა ზ ი ნ ა დ ა რ ი. მიიბარა ვეზირის კუთვნილი ალექსიძის მამულის ფეშქაშის თეთრი – ხუთასი ყურუში (XVII ს. Hd-12360).

[ციციშვილი] ციცი – მისცა სახლთუხუცეს პაატას თამასუქის გაცუდების წიგნი (XVII ს. Qd-415).

ციციშვილი ხოხონა – იხ. ციციშვილი ქაიხოსრო

ციციშვილი ხუცია – შ ვ ი ლ ი ფარსადან ციციშვილისა, იხ.

ციცნაშვილი – მ ო წ მ ე რევაზ ტარსაიჭაშვილის მიერ პაპუნა ტარსაიჭაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. 1450-35/192).

ციცუნაშვილი – ოცხანს მცხოვრები. საკათალიკოსო გლეხების ბეგრის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ემართა ერთი ძროხა, სამი საკლავი, სამი საწონი ღომი, ცხრა სამესხო ღვინო, მისი პური, ოთხი ქათამი (XVI ს. II ნახ. 1448-3322).

ციცქიშვილი – ვერტყუილის-ჭალას მცხოვრები. თეიმურაზ მეფემ მ ი ს ი წყალობა განუახლა ბატონ ლევანს და მის სიძეს ბატონ ამილღამბარს (1628 წ. X. 30. Hd-14680).

ციცხელაისძე იაი – წეროვანს მცხოვრები, შიომღვიმის ყ მ ა. მ ო წ მ ე შიომღვიმის კრებულის მიერ ჯაუნორ ბავტისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1344 წ. IV. 5. ქრ. II. გვ. 180-181).

ციხელა – ჯვარს მცხოვრები. მცხეთის მ ე კ უ ლ უ ხ ე. დავით კათალიკოსმა მ ა ს გადაუკვეთა გადასახადი – ჩვიდმეტი კოკა ტკბილი (1454 წ. I. 10. 1449-1525).

ციხელა – იხსენიება ერსითავ ნუგზარ შაბურისძის მიერ სვეტიცხოველისათვის მიცემულ საალაპე წიგნში: მ ა ს ბოტოტაში თბილელისგან შეუძენია ვენახი, რომელიც ნუგზარ ერისთავისათვის მიუყიდია ([1399-1419 წწ.] 1449-1567).

ციხველთა ესტატა – მ ო წ მ ე ბახორაანთ ასადურისშვილ მამაჯანას მიერ მუშმუშისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. III. 9. 1450-23/159).

ციხისელი – სამ ციხისელს ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ათი კოდი წმინდა პური, ორი კოდი ქერი, ოცი კასრი ღვინო, ორი თავი საკლავი, ექვსი სასტუმრო (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ციხისელი ბადრია – შ ვ ი ლ ი გონიერ ციხისელისა, იხ.

ციხისელი გიორგი – შიო ჩაჩანიძის მ ო ხ ე ლ ე. მ ო წ მ ე აფხაზეთის კათალიკოს დავით ნევსაძის მიერ გონიერ ციხისელისათვის ბოძებული მამულის წყალობის წიგნისა ([1673-1696 წწ.] Qd-9415).

ციხისელი გონიერი – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოთია, გოჩა, ბადრია, ნასხიდა, ვარსიმე. ი ს შვილებითურთ აფხაზეთის კათალიკოსმა დავით ნევსაძემ დაასახლა გოგია და ხუცი ფეტვაძეების მამულზე, უბოძა მათი მამულის ნახევარი და გაათავისუფლა ვალდებულებებისაგან ([1673-1696 წწ.] Qd-9415).

ციხისელი გოჩა – შ ვ ი ლ ი გონიერ ციხისელისა, იხ.

ციხისელი ვარსიმე – შ ვ ი ლ ი გონიერ ციხისელისა, იხ.

ციხისელი ნასხიდა – შ ვ ი ლ ი გონიერ ციხისელისა, იხ.

ციხისელი ოთია – შ ვ ი ლ ი გონიერ ციხისელისა, იხ.

ციხისთავისშვილი // ციხისთვისშვილი

ციხისთავისშვილი – ციციშვილთა ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. მისი ხელახალი წყალობის პირობა მისცა მეფე შაჰნავაზმა იმერეთში გადახვეწილ ციცი ციციშვილის ([1654-1663 წწ.] 1449-328).

ციხისთავისშვილი – იხსენიება ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხაში: მ ი ს ნაყმევს უცხოვრია ყინცვისში და აფნისში ([1658-1675 წწ. Hd-14534ა).

ციხისთვისშვილი გიორგი – ფ ა რ ე შ ი. მოხსენიებულია საყაფლანიშვილის ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ციხისთავისშვილი მელქისედეგ – ციციშვილის ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. მ ი ს ი შვილები შაჰნავაზ მეფემ უწყალობა ციცი ციციშვილს ([1658-1676 წწ.] 1450-32/252).

ციხნიაშვილი – ხეკორძში მ ი ს ი მამული ქართლის კათალიკოსმა ქრისტეფორემ უწყალობა პაპუნას და ელიზბარს (1634 წ. X. 20. 1450-25/144).

ციხოველი – მ ს ა ხ უ რ ი. ჰყავს ძ მ ა სულია. ლუარსაბ ბატონიშვილმა განუახლა მ ი ს ი მკვიდრი მამულის წყალობა და გაათარხნა გადასახადებისაგან და ვალდებულებებისაგან, მათ შორის მუჯირობისა და მემარნეობისაგან (1526 წ. VI. 16. Hd-1532).

ცნოდისძე დავით – ს ა წ ო ლ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. მუხრანში ი ყ ი დ ა სოფელი ალაიანი და შესწირა სვეტიცხოველს ელიოზ კათალიკოსის დროს, თავადაც ეკურთხა ბერად. დაემკვიდრა სვეტიცხოველში, გაიჩინა ალაპი ნიკოლოზობა დღეს (1408 წ. V. 26. 1449-1511).

ცორიკიშვილი – მ ი ს ი ვენახის წყალობა [ქიზიყში] განუახლა ერეკლე მეფემ ნაცვალ შაერდას შვილს, გურგენას (1676 წ. Qd-1655).

ცოტაძე დედულინა – ხონში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: თოთხმეტი მთელი ღვინო, ათი თეთრი, ორი თეთრის სათევზაო, ერთი სასუქი ქათამი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ცოტნაშვილი გიუნა – ჯოხს მცხოვრები, ამილახორის ყმა. ჰყავს განაყოფი ქიტა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ცოტნაშვილი ქიტა – ჯოხს მცხოვრები, განაყოფი გიუნა ცოტნაშვილისა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ცოციკასძე – ურთისს მცხოვრები. იხსენიება მონმედ ალექსანდრე მეფის ბრძანებით გერგეტელი საყდრისშეილებისათვის მძევლების მიცემის შესახებ შედგენილ საბუთში (1439 წ. II. 20. Ad-1085 14-15).

ცოცმან – „მელომე“. იხსენიება: თავმდებად რაფაელ კილამუშელის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემულ დანერილში გაუყრელობის შესახებ (XV ს. დასანყ. სსძ. II. № 151), დამხდურად პირნათელ ჯაფარიძის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემულ სამოკეთეო დანერილში (XIV-XV სს. მიჯნა, სსძ. II. №61ა,ბ).

ცოცხალა – მისი მინის საზღვრამდე მიჰყიდა ფინეზამ გოგიბაშვილს თავისი მინა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

ცოცხალა – იგი ბერუასთან ერთად ნილად ერგო იასე ზუმბულიძეს, (XVII ს. II ნახ. 1450-31/154).

ცოცხალაანთ სარქისა – მას მიუცია ნასყიდობის საბუთი ქაიხოსროვაანთ ოჰანას ნაცვლად ოჰანას ბიძაშვილ ქაიხოსროვაანთ ასლამაზასათვის. ქაიხოსროვაანთ ოჰანამ გააბათილა ეს საბუთი (1699 წ. IV. 20. 1448-275).

ცოცხალაანთ ყაზარა – მონმე ყამაზაანთ თამაზას მიერ აბესალამაანთ ფასინასათვის მიცემული დუქნების და სახლის ადგილას ნასყიდობის ნიგნისა (1686 წ. X. 6. 1448-1089).

ცოცხალასშვილი ჰინდო – სასირეთში მცხოვრები. მონმე შანშე ჯავახიშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის ნიგნისა (1609 წ. IV. 7. Hd-1656).

ცოცხასძე // ცოცხაძე // ცუცხაძე

ცოცხაძე – ალექსანდრე მეფემ ნიკოლოზ კათალიკოსის თხოვნით სვეტიცხოველს განუახლა ცოცხაძის მამულისა და მისი სოფლის – ჭოპორტის – შენირულება (1579 წ. Sd-464).

ცოცხასძე (ვარ. **ცუცხაძე**) **არსენი** – იგი ყოფილა დავით ქარციძის იხ. პაპა (1439 წ. 1449-301). დამნერი ასათ თავხელისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შენირულების დანერილისა ([1399-1419 წწ.]

1449-1638); მ ი ს ი ნაქონი სამცხეთიშვილო წილი ალექსანდრე მეფემ დაუმტკიცა მცხეთიშვილ დავით ქარციძეს (1439 წ. 1449-301).

ცოცხასძე (ვარ. ცუცხასძე) კახა – [მცხეთის] მ ე ს ტ უ მ რ ე. მ ო წ მ ე: მისრი ედილაშვილის მიერ მღვდელ იესე ჭარმეულისათვის მიცემული ანდერძის წიგნისა (1442 წ. ქრ. II. 252-53 წწ.), მეჯინიბეთუხუცეს მამისას მიერ თავის ძმისწულ ზაქარიასათვის ბოძებული ანდერძის წიგნისა (1477 წ. Hd-1354).

ცრიაშვილი დათ[ი]ნა – მ ო წ მ ე შალვა სააკაძის მიერ ფაცია მოშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს-ის ბოლო მეოთხ. Ad-1580).

ცუგაანი – ბარაუნთელი გ ლ ე ხ ე ბ ი. კახთა მეფე ალექსანდრემ შესწირა ი ს ი ნ ი სვეტიცხოველს (1579 წ. 1448-5030).

ცურა – ზემო ლანუხში მცხოვრები. კახეთის მეფე ლეონმა შესწირა ი გ ი სვეტიცხოველს (1569 წ. 1448-5529).

ცუფა[ური] – სიონს მცხოვრები. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II. 20, A-1085, 13-15).

ცულუნია იოვანე – ქერობინ ცულუნიასთან ერთად მ ა ს ემართა ხოფის ეკლესიის ბეგარა – 10 თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

ცქანტურაშვილი დათუნა – მცხოვრები ახრისში. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ცქვინაძე – მესხეთში მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

ცქვინაძე გიორგა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ღომი, ერთი საკლავი ყველით, კვერცხით, თევზით, ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ტვირთი, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1567 წ. H-626).

ცქურია სორდი – თილითს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი ქანდაქის ხმელი ბეგარა, მესამე წელიწადს ქანდაქი და სამოგვე, ერთი წლის სამუშაო, საკლავი, ათი კოკა ღვინო, ათი ჯამი ღომი, ერთი წლის ღორი, გოჭკუმუ (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ცქურია ჯგეკოჩი – თილითს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხადილი, ბეგარა, ერთი ქანდაქის საკლავი, ათი კოკა ღვინო, ათი ჯამი ღომი, სახახლის სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ცხადაშვილი – ვანთას მცხოვრები. ლეონ მეფემ ი გ ი მამულითურთ დაუმტკიცა დავით გარეჯის მონასტერს ([1520-1574 წწ.] 1449-1600).

ცხადაშვილი იმედა – ხოვლეს მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ცხადია – სკრას მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო გოშფარს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ცხადიასშვილი//ცხადიაშვილი

ცხადიაშვილი – კორთხაში მ ი ს ნაქონ პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, შვიდი კოკა ღვინო, ოთხი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ოთხი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ცხადიასშვილი ბერუა – მ ო წ მ ე იოსებ ბეგასშვილის მიერ შიო ქუბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-9549).

ცხადიასშვილი გიორგა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი] იონა. მერაბ ციციშვილმა დაასახლა ისინი კავთისხევში თავის ნასყიდ მიწაზე და სააღაპედ შესწირა ქვათახევის მონასტერს (1520 წ. 1449-1494).

ცხადიასშვილი იონა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგა ცხადიასშვილისა, იხ.

ცხადიაშვილი-კალანდაძე – ოცხანს მცხოვრები. ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები: ორი საკლავი, ორი წონა ლომი, ექვსი სამესხო ღვინო, ორი ქათამი, მისი პური (XVI ს. II ნახ. 1448-3326).

ცხანკილაძე – ალექსანდრე მეფემ მამისბედისშვილი მისი გლეხით – ცხანკილაძით შესწირა გელათის მონასტერს ([1484-1510 წწ.] 1449-1585).

ცხანტერისშვილი ნასყიდა – ახრისში მცხოვრები. რევაზ ყანჩელის ყმა (1700 წ. 1448-3602).

ცხელელაშვილი – სურამს მცხოვრები. კათალიკოს დოროთეოსს ი გ ი უყიდია გიორგი (IX)მეფისაგან, შემდეგ შეუწირავს ნიტრიის ეკლესიისათვის ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

ცხეოსნიძე ანანია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იოვანე ცხეოსნიძისა, იხ.

ცხეოსნიძე იოვანე – მ ც ხ ე თ ი შ ვ ი ლ ი. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ანანია, ოქროპირი. ელიოზ კათალიკოსმა მ ა ს დაუბრუნა ბაგრატ და გიორგი მეფეების მიერ ჩამორთმეული „გარდასხუაებული" მამული. მიჰყიდა აგრეთვე ბუხრისძე ([1399-1419 წწ.] ქრ. II. 218).

ცხეოსნიძე ოქროპირი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იოვანე ცხეოსნიძისა, იხ.

ცხეცხლასშვილი – მილდას მცხოვრები. შაჰნაზარმა იგი უწყალობა როშაქ ჩოლაყაშვილს (1665 წ. Hd-2244).

ცხვადუ – მ ა ს თ ა ნ დაკავშირებულ სასისხლო საქმეზე ლახამლელებმა შეადგინეს საერთპირო დაწერილი (XV-XVI სს. სსძ. II. №73).

ცხვარაშვილი ზაალ – მ ი ს თ ვ ი ს მეორედ მიურთმევიათ ნახირი ([1695-1697 წწ.] Hd-15081).

ცხვარებასშვილი ბასილა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაპუნა, ჯიმა, ბერა; ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: გოდერძა, ლაზარე, ბერუა. ი ყ ი დ ა პაპუნა ხარებასშვილისაგან გუთანას წყაროზე სამი დღის მიწა (1672 წ. X. 30. 1450-15/3).

ცხვარებასშვილი ბერა – შ ვ ი ლ ი ბასილა ცხვარებასშვილისა, იხ.

ცხვარებასშვილი ბერუა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბასილა ცხვარებასშვილისა, იხ.

ცხვარებასშვილი გოდერძა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბასილა ცხვარებასშვილისა, იხ.

ცხვარებასშვილი ლაზარე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბასილა ცხვარებასშვილისა, იხ.

ცხვარებაშვილი ნონია – მ ო წ მ ე პაპია მარიამულის მიერ ქიტია თბილელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. II. 1450-32/28).

ცხვარებასშვილი პაპუნა – შ ვ ი ლ ი ბასილა ცხვარებასშვილისა, იხ.

ცხვარებასშვილი ჯიმა – შ ვ ი ლ ი ბასილა ცხვარებასშვილისა, იხ.

ცხვარიაშვილები – პატარძეულის ნაცვალ იასესთან ერთად მ ა თ პირობა მისცეს სამებელს მამულზე უდაობის შესახებ (1698 წ. 1449-1842).

ცხვებაძე დემეტრა – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. ი გ ი სხვებთან ერთად თავს დაესხა გლეხებს და დაარბია. ალდგომელა თხელიძეს წაართვა ღვინო (XVII ს. Ad-2233ბ).

ცხვედიანი გიორგი – ალუს მცხოვრები. ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ექვსი გორო პური, ოცდარვა თეთრი, სამი საკლავი, ერთი ქათამი, ათი გამომცხვარი პური, ერთი ფოხალი ლომი, პურის ჭამა, მუშაობა, ტვირთი (XVI ს. სპბაი H-84-54. 87ა-89ბ).

ცხველიანი გეულ – პ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი დუდილა, ძმები: საგილა და პატარა. ზურემიანის და მაყიანის საქმეზე სეტიელთან დადო უდავობის დაწერილი (XIV ს. ბოლო, სსძ. II. №82).

ცხველიანი დუდილა – შ ვ ი ლ ი გეულ ცხველიანისა, იხ.

ცხველიანი პატარა – ძ მ ა გეულ ცხველიანისა, იხ.

ცხველიანი საგილა – ძ მ ა გეულ ცხველიანისა, იხ.

ცხვირაშვილი – მ ი ს ი ქულბაქის მეზობლად მხითარა წურიკაშვილმა ესტატე ფრანგიშვილს მიჰყიდა მიწა (1637 ს. VIII. 25. 1450-53/111).

ცხვრისყველიერასშვილი – ვერხვნალში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს (XVII ს. ბოლო, 1450-33/286).

ცხოვნებისახარ – იხსენიება მარიამ დედოფლის მსახურთა ნუსხაში (1688-1703 წწ.] Ad-763).

ცხოვრებაშვილი // ცხორებაშვილი

ცხოვრებაშვილი – მეფე გიორგიმ მღვდელ [ფილიპე ერემაძეს] უბოძა მ ი ს ი ნაქონი მამული (1453 წ. ახლო. Hd-1055ბ).

ცხოვრებაშვილი – მ ი ს ი ნაქონი სასახლის წყალობა განუახლა როსტომ მეფემ დეკანოზ ათანელის (1641 წ. Hd-1053).

ცხორებაშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე: ხარება ნამორაშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd-9039ა), გრიგოლ ვადიასშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd-9039ბ), მოქალაქე ყულიას მიერ

მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd-9032გ).

ცხოვრებაძე თევდორე – შ ვ ი ლ ი მახარებელ ცხოვრებაძისა, იხ.

ცხოვრებაძე ლაზარე – შ ვ ი ლ ი მახარებელ ცხოვრებაძისა, იხ.

ცხოვრებაძე მამუკელა – შ ვ ი ლ ი მახარებელ ცხოვრებაძისა, იხ.

ცხოვრებაძე მახარებელი – ფერსათს მცხოვრები. შ ვ ი ლ ი (აქ: ნაშვილები)ქორეპისკოპოს სიმონ ბუხულეიშვილის მხლებლისა. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თევდორე, ლაზარე და მამუკელა. იგი თათრის ტყვეობისგან დაუხსნია სიმონ ქორეპისკოპოსს. შემდგომში მისი სამი ვაჟი ქუთაისის საყდარს შესწირა (1578 წ. H-626).

ცხოვრებაძე პაპუნა – ძ მ ა სეხნია ცხოვრებაძისა, იხ.

ცხოვრებაძე სეხნია – მცხოვრები ქვაციხეს. ჰყავს ძ მ ა პაპუნა. [იმერთა მეფე ალექსანდრემ] ი გ ი მამულით უწყალობა თუდარჩის (1646 წ. Qd-8932).

ცხომარია – მსხუილებს მცხოვრები. ულოიასთან და გურიბიასშვილთან ერთად ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ბეგარა – ოცი თერი (XVI ს. 1449-1577).

ცხომარია ბიძაბი – ი გ ი დაუხსნია ხახუ ფაციას და შეუწირავს ხობის ეკლესიისათვის ([1673-1696 წწ.] Hd-1551ბ).

ცხომარია თევნაბია – [შ ვ ი ლ ი] მამისთევნა ცხომარიასი, იხ.

ცხომარია მამისთევნა – მსხულებს მცხოვრები. ჰყავს [შ ვ ი ლ ე ბ ი] თევნაბია და მაოხია. ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ბეგარა – „ომაისური ერთი ზროხისა თეთრი" (XVI ს. 1449-1577).

ცხომარია მაოხია – [შ ვ ი ლ ი] მამისთევნა ცხომარიასი, იხ.

ცხომარია ს[ა]ლთამ – ემართა ხობის ღვთისმშობლის ხატის ბეგარა – ოცი თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

ცხომიანი ივანე – იხსენიება თავმდებად გოროლანთა ერთსახლობის დაწერილში (XIV-XVII სს. მიჯნა. სსძ. II. №107).

ცხოტელი ივანა – ბოლს მცხოვრები. ჯავახ ბიძინას ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII სს. II ნახ. 1448-5032).

ცხუკურელაძე ახალბედაი – ჩუნეშს მცხოვრები, ერთი კომლი. გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1569 წ. II. 1448-3327).

ძ

ძაბახიძე გიორგი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრე ძაბახიძისა, იხ.

ძაბახიძე გოგიტა – შ ვ ი ლ ი დემეტრე ძაბახიძისა, იხ.

ძაბახიძე დათუნა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დემეტრე ძაბახიძისა, იხ.

ძაბახიძე დემეტრე – ქინძნარს მცხოვრები. ჰყავს შ ვ ი ლ ი გოგიტა, განაყოფი დათუნა, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი. მ ა ს, მერაბას და თაფლიასშვილს ყანჩელმა წინამძღვარმა მელქისედეკმა დაუნანილა ციციშვილის ქალის, ულუმპიას მიერ წმინდა შიოსათვის შენირული ვენახი, რომელიც გაპარტახებული ყოფილა. ხუთი წლის შემდეგ, როცა ეს ვენახი მოშენდებოდა, მათ ევალებოდათ ნიკოლოზობა დღეს ულუმპიასა და მისი მეუღლის, ამილახორის, სახელზე ჟამისწირვისა და პანაშვიდის გადახდა (1654 წ. 1449-1875).

ძაბილა – მ ი ს ი მიწის მეზობლად ძეგვში ევდემოზ კათალიკოსმა პაპუნა ამირანაშვილს უბოძა მიწა ([1633-1638 წწ.] 1449-1802).

ძაბილაშვილები – საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთრის მიხედვით, მ ა თ ევალებოდათ სააღდგომო ძღვენი: ბატკანი ორი, კვერცხი ოცი; საშობაო ძღვენი: თოხლი ორი, ქათამი ოთხი; საყველიერო: ერბო – ლიტრა ერთი, ყველი – ლიტრა ერთი, კვერცხი ათი. სამასპინძლო – „კაის" კომლზე. ცხვარი ორი, პური – კოდი სამი, ქერი – კოდი სამი, ქათამი ორი, ერბო – სტილი ათი, მარილი – ლიტრა ერთი; „ამისგან დაბალზე" სამასპინძლო: ცხვარი ერთი, პური – კოდი ერთნახევარი, ქერი – კოდი ერთნახევარი, ქათამი – ერთი, ერბო – სტილი ხუთი, მარილი – სტილი ათი, ერთპირ ცხვარზე ყველი – მოთალი ერთი, სალორე ღორი – ორმოცზე ერთი (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ძაბილონიშვილი ძაბილონ – მეჯვრისხევს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძაბირაული – დოროთეოს კათალიკოსის მიერ ნიტრიის ეკლესიისათვის მიცემულ შენირულობის წიგნში ნათქვამია, რომ დოროთეოს კათალიკოსს ი გ ი უყიდია გიორგი მეფისგან და შეუწირავს ნიტრიის ეკლესიისათვის ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

ძაგანა – ზემო ყურს მცხოვრები. თამაზის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძაგანაშვილი – საყავრეს მცხოვრები. გარდაცვლილი შერმაზან [ჯავახიშვილის] ყოფილი ყ მ ა. ი გ ი მამულით ზაქარია ჯავახიშვილმა მიართვა მოურავ [გიორგი სააკაძეს] (1624 წ. Hd-14693).

ძაგანაშვილი – კისისხევს მცხოვრები. ი გ ი მამულით უწყალობა მარიამ დედოფალმა ავალ ავალიშვილს (1653 წ. XII. 8. Hd-14500).

ძაგანაშვილი ლეკია – [ძ მ ა] როსტია ძაგანაშვილისა, იხ.

ძაგანაშვილი პაპუნა – [ძ მ ა] როსტია ძაგანაშვილისა, იხ.

ძაგანაშვილი როსტია – ჰყავს ბატონი გაბელ. [ძ მ ე ბ ი]: პაპუნა, ლეკია. პაატა ნადირაძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა დლენახევრის მიწა (XVII ს. I ნახ. Hd-755ა).

ძაგანაშვილი შალიკა – საყავრეს მცხოვრები. როინ და გოშფარ ჯავახიშვილების გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ძაგანისშვილი – ბაგრატ მეფემ მთის წმინდა გიორგის ეკლესიას ბობოთში განუახლა ერაძეთა წყალობა იმ პირობით, რომ ისინი ძ ა გ ა ნ ა ს შ ვ ი ლ ი ს და ღაღანიძის საქმეს „არ დაიდებდნენ" ([1463-1478 წწ.] Sd-2898).

ძაგანიშვილი შოშიტა – ი გ ი მამულით უწყალობა ბარზი ამილახვარს და მის ძმას დემეტრეს ლუარსაბ მეფემ (1609 წ. 10. III. Ad-1208).

ძაგანიძე ელია – მცხოვრები ქვემო მძვიმლეთს. ტატიშვილთა გაყრის შედეგად ი გ ი ერგო პაპუა ტატიშვილს ([1674 წ.] Sd-607).

ძალიძე შოშიაი – ოსიაურს მცხოვრები. სახასო გლეხი. ი გ ი შვილით და მამულით შესწირა სვიმონ მეფემ ნიტრიის სიონს (1584 წ. Sd-2909).

ძამა – შ ვ ი ლ ი არაქელასი, იხ.

ძამა – კრეფას მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წწ. VIII. 16. 1450-11/112).

ძამა – ი გ ი ერთ წილად ერგო თამა[ზ] [ბარათაშვილს] ([1632-1658 წწ.] 1448-2318).

ძამა – გარეჯვარს მცხოვრები. მ ი ს ი და მურადას მიწები თუმანიშვილებს: თაყას, ბირთველს და ჯიმშიტას სამად უნდა გაეყოთ ([1632-1651 წ]. Hd-14665, ასეთივე შინაარსისაა Hd-11945).

ძამა – ფ ა რ ე შ ი . ყაიას, ყორჩიბაშ ბადურის და სარდალ პაპუნა [ციციშვილების] სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ ქუტას ბოსლის ნახევარი, ეზო და ორი ქვევრი, რომელიც მას ჰქონდა, მოსეს ეკუთვნოდა და ამიტომ სარდლისათვის უნდა დაენებებინათ. მას ეკუთვნოდა აგრეთვე ჭალის პირას ბეჟანაური სამი დღის მიწა ([1632-1658 წწ.] 1448-2316).

ძამა – სატივეში მცხოვრები, მოყალნე, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ა ღონია და მისი ნაშენი ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ძამანაშვილი – მ ი ს ი მიწა ორმხრივ ესაზღვრებოდა თამაზა ჩააკაშვილის მიერ ბაკა ბუნიათიშვილისათვის მისყიდულ სამი დღის მიწას (1690 წ. H-829).

ძამანაშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე ღონენა ფარემუზიშვილის მიერ ბაკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Hd-809).

ძამანასშვილი შოშია – მიწოფს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ძამანსაშვილი ივანე – მეტეხელი. ჰყავს ძ მ ა ძამუკა. უკანჭალაში ერთი დღის მიწა მ ი ჰ ყ ი დ ა ყანდიწა ედილსაშვილს (1690 წ. IV. 22. Ad-1605).

ძამანსაშვილი ძამუკა – ძ მ ა ივანე ძამანსაშვილისა, იხ.

ძამასშვილი – ი გ ი და მისი განაყოფი დომენტი კათალიკოსმა უწყალობა ხუდადა ხოჯაშვილს (1660 წ. V. 1. Sd-2913).

ძამაშვილი – ზაჯორს მცხოვრები. ზურაბ ლაზნელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძ[ა]მაშვილი – ლილაილში მისი მამულები ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ძამაშვილი ბატატი – ძახორს მცხოვრები. მ ო წ მ ე ბერის მიერ ლიპარიტიშვილებისათვის მიცემული ნაფუძარის და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-9993).

ძამაშვილი გიორგი – ღრდულეთს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი საკომლოდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძამასშვილი დათუნა – ყ მ ა დათუნა შატბერაშვილისა, იხ.

ძამაშვილი ივანე – მ ო წ მ ე ივანე სულთიაშვილის მიერ ივანე იგრიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1618 წ. 1449-703).

ძამაშვილი მახარა – მ ო წ მ ე ზურაბ დონდორაშვილის მიერ ბატონ ოსიყმესათვის მიცემული ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1448-5129).

ძამაშვილი ნინია – ზაჯორს მცხოვრები, ზურაბ ლაზნელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძამაშვილი შოშიტა – პაპუა, გუგუნა და ვარაზა გერმანოზიშვილების სამამულე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მისი ბარათი „მოსაქმეს" უნდა ენახა და, თუ ბარათით ი გ ი ბოგანოდ ეწერებოდა, სამად გაეყოთ, ხოლო თუ ეწერებოდა „დღეს რისიც მქონებელი იყოს", მაშინ ხელი არ უნდა ეხლოთ. ზემოთ მინაწერია: „ეს მამულით პაპუას დარჩა" ([1688-1703 წწ.] Sd-577ა).

ძამიასშვილი პაპა – სატივეში მცხოვრები. მოყალნე, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ა პატა და მისი ნაშენი სამი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ძამიასშვილი პატა – ძ მ ა პაპა ძამიასშვილისა, იხ.

ძამოასშვილი გიორგი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა ძამოასშვილისა, იხ.

ძამოასშვილი მამუკა – ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი ს და მისი ძმისწული მამულით წილად ხვდნენ ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ძამოასშვილი პაპინა – მ ო წ მ ე სუმბატა მურადაშვილის მიერ სუხინა და გაბუასათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 1448-1465).

ძამსია – საბუეს მცხოვრები. ი გ ი თეიმურაზ ბატონიშვილმა უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1448-2384).

ძამსია – ხუცესი. ხორაუგს მცხოვრები. ერეკლე მეფემ ი გ ი უწყალობა მამუკა [ჩოლაყასშვილს] ([1688-1695 წწ.] 1449-1849).

ძამუაშვილი – მანლეთში მ ი ს ი ვენახის საზღვრამდე მიჰყიდა პაპუნა ფაფერაშვილმა როინ ბუნიათიშვილს ვენახი (1667 წ. Hd-962).

ძამუაშვილი ვართანა – ნ ა ლ ბ ა ნ დ ი. მ ო წ მ ე: შერმაზანა მახარაშვილის მიერ ლაზარა აბრამას ძე ბერძნიშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. IV. 4. Qd-9086).

ძამუაშვილი მამუკა – არტოზს მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ნადირა, საქუა. ნაზარალიხანმა ი გ ი გაათარხნა აბრეშუმის, ფარჩის და სხვა სავაჭრო ბაჟისაგან (1696 წ. 1448-51).

ძამუაშვილი ნადირა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა ძამუაშვილისა, იხ.

ძამუაშვილი საქუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა ძამუაშვილისა, იხ.

ძამუკა – ჰყავს ძ მ ა მამუკა. დათუნა ტატიშვილის ყ მ ე ბ ი. დათუნა ტატიშვილმა ი გ ი მიჰყიდა გიორგი ზედგინიძეს, მაგრამ იგი ძმითურთ უკან გამოიქცა და ტატიშვილს დაუბრუნდა (1678 წ. Hd-2823).

ძამუკა – მ ი ს ი მამული მიჰყიდა გიორგი მოურავისშვილმა ბეგთაბეგ მარტიროზისშვილს (1686 წ. Hd-2418).

ძამუკა – ორჭოშანს მცხოვრები. ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მას ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II. ნახ. 1448-5032).

ძამუკა – ნაწრეტს მცხოვრები, ობოლი, ამილახვრის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძამუკა – აბანოში მცხოვრები, იმერელი, ბეჟიტაშვილის ყმა. ი გ ი მისი ვაჟითურთ მიწერილი ყოფილა ბეჟუნა ვარდოსანიძის კომლზე (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ძამუკაშვილები – მ ა თ ი გამოკლებით მიჰყიდა გიორგი მოურავისშვილმა ბეგთაბეგ მარტიროზისშვილს მამულები ნაბახტევში (1686 წ. Hd-2418).

ძამუკასშვილი – მ ი ს მამულთან მდებარე ნაგარევის მიწა წილად ხვდათ ბეჟანს და ზაალს ([1665 წ. Hd-13304).

ძამუკასშვილი – პაპუა, გუგუნა და ვარაზა გერმანოზიშვილებს შორის სამამულე დავის წიგნის მიხედვით, თუ დარბაისელი დაიფიცებდა, სხალნარში მცხოვრები გოგიტაშვილი გაყრისას ძამუკაშვილს გაჰყვაო, ვარაზას მასზე უფლება ეკარგებოდა, თუ ვერ დაიფიცებდა, მაშინ ძ ა მ უ კ ა ს შ ვ ი ლ ი ს მამული სამად უნდა გაეყოთ ([1699-1703 წწ.] Sd-577ა).

ძამუკაშვილი ადამ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მღვდელ დავით ძამუკაშვილისა, იხ.

ძამუკაშვილი გიორგი – თიღვას მცხოვრები. მ ო წ მ ე სულია გოგიჭაშვილის მიერ ბერუკა გოგინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448-2145).

ძამუკაშვილი გობია – მ ო წ მ ე მახარა ჭილრინტელაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ. V. 31. Sd-27).

ძამუკაშვილი დავით – მ ღ ვ დ ე ლ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პეტრე, ესტატე, პაატა, შიო; ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ოთია, ძამუკა, ადამ, იორდანე. მ ა ნ გ ა დ ა უ ხ ა დ ა ბერი ონასშვილის გარდაცვლილ ცოლს საორმოცე და საანდერძო. რადგანაც ბერმა ვერც საჭმელ-სასმელი მისცა და ვერც სხვა რაიმე სამსახური გაუწია, ამიტომ მისგან მიიღო ზედდულეთის გზაზე მდებარე ძირის მიწა ბადურასშვილის და ირემასშვილის მიწების საზღვარზე (1699 წ. 1448-1174).

ძამუკაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე გოჩია მირზაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1648 წ. Sd-8).

ძამუკაშვილი ესტატე – შ ვ ი ლ ი დავით ძამუკაშვილისა, იხ.

ძამუკაშვილი იორდანე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი დავით ძამუკაშვილისა, იხ.

ძამუკაშვილი ოთია – ძ მ ი ს წ უ ლ ი დავით ძამუკაშვილისა, იხ.

ძამუკაშვილი პაატა – შ ვ ი ლ ი დავით ძამუკაშვილისა, იხ.

ძამუკაშვილი პეტრე – შ ვ ი ლ ი დავით ძამუკაშვილისა, იხ.

ძამუკაშვილი შიო – შ ვ ი ლ ი დავით ძამუკაშვილისა, იხ.

ძამუკაშვილი ძამუკა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი დავით ძამუკაშვილისა, იხ.

ძამულა – ორჭოშანს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა, მეცხვარე. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძამელა – ხელთუბანში მცხოვრები, ბოგანო. მგელიასთან ერთად ი გ ი წილად ხვდა მანუჩარ [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd: 11848, 14665).

ძამიაშვილი ბიძინა – ზერტში მცხოვრები. ი გ ი ერგო ადამ [მაღალაძის] შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XVII ს. ბოლო. 1448-5079).

ძანაშვილი – თეიმურაზ მეფის შეწირულების წიგნში პატმოსის იოანე მახარებლის ეკლესიისადმი აღნიშნულია, რომ თუკი მონასტერს მისთვის შეწირულ ძ ა ნ ა შ ვ ი ლ ს შეეცილებოდნენ, მაშინ სანაცვლოდ მამუკასა და პაპიას მისცემდა (1628 წ. 1449-221).

ძარსანია ჯღატუშია – საფიჩხაოს მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ხუხულეი. ლევან დადიანმა თავისი მამის, მანუჩარის სულის მოსახსენიებლად ი გ ი შესწირა მთაწმინდის ხარების ღვთისმშობელს. მართებდა: ერთი ხარი, საალაპე ხუთი კოკა ღვინო, ორი ხალთა ღომი, საბერო საჭმელი, ისევე, როგორც სხვებს – ოჩხოლი. გარდა ამისა, – ორი საკლავი, თერთმეტი კოკა ღვინო, სამი ხალთა ღომი, მისი საბერო, ერთი ქათამი, ოჩხოლთან ერთადერთი მომცრო საკლავი (1642 წ. Qd-6740).

ძაღნაშვილი პაპუნა – ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძაძია – ჯვარს მცხოვრები, მცხეთის საყდრის მ ე კ უ ლ უ ხ ე. დავით კათალიკოსმა გადაუკვეთა გადასახადი – ოცი კოკა ტკბილი (1454 წ. I. 10. 1449-1525).

ძაძუა – მ ს ა ხ უ რ ი, ოთხი კომლი. ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები: ლაშქრობა და კარგი პურის ჭმევა, მეექვსე წელიწადს ამ ოთხი კომლის განაყოფებს – ორი ძროხა, თივა, ღომი და ფეტვი ცხენისათვის (XVI ს. 1448-3326).

ძაძუა აბრამ – ნაჟანეულს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკუმუ, ძროხის ნახევარი, ლაშქრობა, თივა (1621 წ. ქსძ III. №91).

ძაძუა გაბრიელ – ნაჟანეულს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკუმუ, ძროხის ნახევარი, ლაშქრობა, თივა (1621 წ. ქსძ III. №91).

ძაძუა ინგარია – ნაჟანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკუმუ, ძროხის ნახევარი, ლაშქრობა, თივა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ძაძუა ირდაშელა – ნაჟანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკუმუ, ძროხის ნახევარი, თივა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ძებანი მამუკა – შანშე ჯავახიშვილმა მ ა ს ამოუკვეთა ბეგარა. დაუტოვა მხოლოდ ორი დღე მკა და ორი დღე ბარვა. უბოძა: „ზესს" – ვენახი ფილიმანაური, საყვარეს ჯილინა მინა – კოშაური (1609 წ. ახლო. Hd-1583).

ძეგელასშვილი ბადურა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შერმაზან ძეგელაშვილისა, იხ.

ძეგელასშვილი ვერმიშა – ჰყავს ძ მ ა ნაზარა. მ ო წ მ ე ყარაბუდახის მიერ ქრისტეფორე ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Sd-622).

ძეგელაშვილი ნაზარა – ძ მ ა ვერმიშა ძეგელაშვილისა, იხ.

ძეგელასშვილი შერმაზანა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბადურა. ჰქონია შუა ბოლნისში ვენახი, რომელიც უყიდია ყარაბუდახს და შემდეგ ქრისტეფორე ბარათაშვილისთვის მიუყიდია (1665 წ. Sd-622).

ძელაურისშვილები – მცხოვრებნი ისრულისხევს. ნაზარალიხანმა განუახლა მათი მკვიდრობა სახასო-სადედოფლო აზნაურიშვილებს, გიორგის და მის ძმებს (1700 წ. 6. V. 1450-37/55).

ძელიასშვილი ნადირა – მცხოვრები ხევდურეთს. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ძველიშვილი ბერიკა – ცხინურს მცხოვრები. დათუნი ბასილაშვილის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძველიშვილი ზურაბა – ახალშენს მცხოვრები. ერგო ადამ [მაღალაძის] შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XVII ს. ბოლო. 1448-5075).

ძველიშვილი ირემა – ცხინურს მცხოვრები. პაატა ბასილიშვილის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძველიშვილი – ბოქაულთუხუცესი. ყოფილა დამსწრე გრიგოლ ბარამისშვილის მამის და პაპის მიერ 1655 წ. ალიბეგისშვილისათვის მიცემული ნაცარგორის ხოდაბუნის კუთვნილების შესახებ მიღებული გადაწყვეტილებისა ([1688-1703 წწ.] Hd-837).

ძველური ზაქარია – მ ო წ მ ე ზაზუნა მეფარიძის მიერ ბერი ირემაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad-1343).

ძიბილაშვილი ნადირა – მ ო წ მ ე პაპუნა და ხოსიტა [გოსტაშაბიშვილების] მიერ ოქროპირისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. V. I. Hd-9447).

ძიბიტაშვილი ადუა – ვანთას მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: იორდანე და გოგია. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

[ძიბიტაშვილი] გოგია – ვანთას მცხოვრები. ამილახვრის ყ მ ა. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ადუა ძიბიტაშვილისა, იხ.

[ძიბიტაშვილი] იორდანე – ვანთას მცხოვრები. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ადუა ძიბიტაშვილისა, იხ.

ძიგანიძე – მ ი ს ი მამული ზემო ჯავაში ივანემ და ზაქარიამ მიჰყიდეს ქვაბულ და ზაალ მაჩაბლებს (1621-1650 წწ. Hd-1959).

ძიგორიანი – ლაილელი. ედავებოდა სავიანს საყანე გზაზე. ლაილელთა განაჩენის თანახმად, მ ა ს სავიანი „დათესულში" არ უნდა შეცილებოდა,

ხოლო ღალის აღებისას მას გზა უნდა დაეთმო სავიანისათვის (XIV-XV სს. სსძ. II. №56).

ძიგურავა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ხუთი ოგირდულო ღომი, ხუთი კოკა ღვინო ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ძიმისეისშვილი პუჭკუელა – კვაუეთს მცხოვრები. მიშველი მდივნის ბიჭი. გიორგი ლიპარტიანმა ი გ ი ცოლ-შვილით და მამულით უწყალობა გიორგი ფალავას (XVII ს. მიწურული. ქმ. №1178).

ძინაშვილი – კასპს მცხოვრები. ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძინძონებაშვილი ნადირა – გიორგი ერისთავის ყ მ ა. გიორგი ერისთავმა ი გ ი ცოლ-შვილით მიართვა თავის ბიძას, ენისელთ-მოურავ სულხან [ჯორჯაძეს] ([1688-1694 წწ] 1448-4683).

ძიძიბაშვილი მახნია – გრემისხევს მცხოვრები. მ ი ს ი და გიორგის მამულები გიორგი ტაირიშვილმა გაუცვალა კათალიკოს ზაქარიას ქაიხოსრო მაჩაბელისაგან ნასყიდ მამულებში (1626 წ. 1449-1800).

ძიძიგური ხოჟონა – ხონის საყდრის ყ მ ა. ემართა ბეგარა: სადილი, ორი ქათამი, ორი თეთრის თევზი, ყველი, კვერცხი, ღომი და ღვინო (XVI ს. ბოლო. 1448-5634).

ძიძაშვილი გოჩია – წინაუბანში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძიძაშვილი მამუკა – კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ძიძაშვილი შიო – ნ ა ზ ი რ ი. მ ო წ მ ე ბადურა ბარარაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1685 წ. IV. 30. 1450-6/44).

ძიძაშვილი შიუკა – მ ო წ მ ე ნიკოლოზ ბოლნელის მიერ დოლმაზა შანშიასშვილისათვის მიცემული ღალის ამოკვეთის წიგნისა (1685 წ. X. 30. Hd-14178).

ძიძია დაგვინაი – წოუშხევს მცხოვრები. გ ლ ე ხ ი. მისი და სხვა სამი გლეხის ცვილის ბეგარა ხაჟიგ დადიანმა შესწირა სეტის მთავარმოწამეს (XIV ს. სსძ. II. №125).

ძმათაშვილი – მ ი ს ი ნაქონი მამული კათალიკოს-პატრიარქმა ქრისტეფორემ უბოძა რამზია რატიაძეს (1648 წ. Ad-352).

ძმანასშვილი გერგი – მ ო წ მ ე ოთარ [ბარათაშვილის] მიერ თავის ბიძაშვილ კაცია [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-33/304).

ძმანასშვილი თევდორა – მ ო წ მ ე ოთარ [ბარათაშვილის] მიერ კაცია [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-33/304).

ძმ[ა]ნაშვილი ნასყიდა – მ ო წ მ ე ჯახუა და მათია ჯახი[ა]შვილების მიერ შიო ქუბ[ა]შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. დამდეგი. Hd-1886).

ძმაორაშვილი – გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო გოშფარს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ძმაორაშვილი გოგილა – მ ო წ მ ე ბერუა მირიანაშვილის მიერ პეტრესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-812).

ძმარაშვილი (ვარ. ძმარაანი) – ლეონ მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს მამულები, რომელთაგან ერთ-ერთი ესაზღვრებოდა ძ მ ა რ ა შ ვ ი ლ ი ს სახლს ([1520-1528 წწ.] Hd-531); იგივე საზღვარი მითითებულია [სვიმონ] და ალექსანდრე მეფეების მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებულ შეწირულების განახლების საბუთებში ([1556-1560 წწ.] XII. 1. 1449-1312. 1579 წ. Sd-464).

ძმარისულა – სამებაში მცხოვრები, ოთხი კომლი. მცხეთის საკათალიკოსო მამულების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ისინი ეკუთვნოდნენ კანარელს ([1516 წ.] Ad-697).

ძმობილაშვილი – მ ა ს მიუტაცებია სვეტიცხოვლის კუთვნილი სოფელი ქორდი ([1519-1530 წწ.] 1449-1619).

[ძმობილაშვილი] ბერუა – ნაწრეტს მცხოვრები. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპია ძმობილაშვილისა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნთხ. 1448-5032).

ძმობილასშვილი გუგუტა – ფარცმანაყანევს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

ძმობილაშვილი პაპია – ნაწრეტს მცხოვრები. ამილახვრის ყ მ ა. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერუა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძნელა – კისისხევს მცხოვრები. მარიამ დედოფალმა ი გ ი მამულით უწყალობა ავალა ავალიშვილს ვარდიშვილის მაგივრად (1655 წ. Hd-14313).

ძნელაშვილები – ზედა საგურამოში მცხოვრებნი. ალექსანდრე მეფემ, ნიკოლოზ კათალიკოსის თხოვნით, განუახლა მ ა თ ი შეწირულება სვეტიცხოველს (1579 წ. Sd-464).

ძნელაშვილები – პატარძეულში მცხოვრებნი. ყველა ძნელაშვილს, „დიდსა და ცოტას", „მართალი კაცის" სიკვდილის შემთხვევაში, ევალებოდა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის ([1688-1694 წწ.] Ad-116).

ძნელაშვილი – მ ი ს ი ყმები შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ძნელაშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე ნინონმინდელთა და თვალელთა შორის სახოხბის ქალაზე დავის გარიგების წიგნისა (1651 წ. V. 29. 1449-2657).

ძნელაშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე რამაზ ფარლუზათაშვილის მიერ მამისიმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Qd-16).

ძნელაშვილი პაპუჩა – მასთან სადავო სახნავი მიწა თულუხჩას და არაქელას შუაზე გაუყო ქართლის კათალიკოს-პატრიარქმა ზაქარიამ (1627 წ. 1448-2045).

ძნელაძე გიორგა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამისაშვილა ძნელაძისა, იხ.

ძნელაძე ვაჟობა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამისაშვილა ძნელაძისა, იხ.

ძნელაძე იგდარა – საჩხეურს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხუთი დორა ღვინო, ხუთი სახარჯო ღომი, ორი საკლავი – თხუთმეტი თეთრის და ხუთი თეთრის ღირებულებისა, ერთი ქათამი, ოცდაათი კვერცხი, რიგის პური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ძნელაძე მამისაშვილა – საჩხეურში მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა - ც ე ბ ი]: გიორგი და ვაჟობა. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: თორმეტი დორა ღვინო, სამი საკლავი – თხუთმეტ-თხუთმეტი თეთრისა და ერთიც – ხუთი თეთრის ღირებულებისა; სამი ქათამი, ასი კვერცხი, რიგის პური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ძნელაძე პაპია – მოწმე ბაბინა მილიტოლმასშვილის მიერ მირიან და ელიზბარ ანდრონიკასშვილებისათვის მიცემული სუელნეთში მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. I. 20. Sd-16-ა).

ძოგია – ურიაყოფილი. მ ო წ მ ე: მ[აი]სურ მ[ა]ისურაძის მიერ ბაადურ მაჩაბელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1666-1688 წწ.] Qd-8678).

ძომათიასშვილი – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური ([1616 წ.] ქსძ. III. №92).

ძონენიძე ავლადა – გურნას მცხოვრები. ნ ა ც ვ ა ლ ი. ნ ა ყ მ ე ვ ი გოჩა ყიფიანისა. ი გ ი ალექსანდრე მეფემ უწყალობა იოვანე ომადმანიძეს ([1658-1660 წწ.] Sd-1789).

ძულია – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა დავით ჩალაბაშვილის მიერ უმეკა ბახჩიაშვილისათვის მიყიდული მიწა (1632 წ. IX. 8. Ad-1568), მ ი ს ი ვენახის გვერდით უმეკა ბახჩიაშვილმა ავგაროზა გოგიბაშვილისაგან იყიდა მიწა (1636 წ. Hd-14888).

ძულია – ი გ ი ძმით და საკომლო მამულით გაყრის დროს ერგო დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450-29/59).

ძულია – ზეგარდას მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო. ბიძინა ბასილაშვილის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ძულიაშვილი – იხსენიება ყმა-მამულის ნუსხაში (1651 წ. Hd-9669).

ძულაშვილი ბერი – იხ. მძულიაშვილი ბერი

ძულიაშვილი გიორგი – იხ. მძულიაშვილი გიორგი

ძულიასშვილი გოდერძი – მ ო წ მ ე პაპუნა მაჯანიძის მიერ ბიძინა ავთანდილასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450-38/207).

ძულიაშვილი მღთისია – ქალაქს მცხოვრები. მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში ([XVII-XVIII სს. Hd-819).

ძულიაშვილი ნადირა – ხვედურეთს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ. Ad-1636).

ძულიაშვილი ოქროპირი – იხ. მძულიაშვილი ოქროპირ

ძულინა – ხ ო ჯ ა. მ ო წ მ ე მანდენაანთ მამუკას მიერ ხოჯა მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1450-23/20).

ძუძუასშვილი იესე – მ ო წ მ ე დავით ჭაჭიაშვილის მიერ შედან აბულვარდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Sd-630).

ნ

ნაკუაძე – ამირეჯიბ ქუცნა [გაბელიძემ] ულუმბის ღმრთისმშობელს შესწირა გამოლმა ალის ბაჟის მესამედი მ ი ს ი სარგოს გარდა (XVI ს. დასაწყისი ქრ. II. 210).

ნალკოტელიძე – ერისთავმა მირიან ჭარელისძემ ი გ ი მამულით უბოძა თავის აზნაურს, გიორგი შერაზანიშვილს ([1484-1510 წწ.] ქმ. №1024).

ნამალა – ტბისში მცხოვრები. ერთ წილად ერგო ხოსია ბარათაშვილს (1640 წ. 1450-11/86).

ნამალა – ბეთანიაში მცხოვრები. ი გ ი მამულით ბერუა ნადიკაშვილის ფარდად ერთწილად ერგო საამ [ბარათაშვილს] (1692 წ. VIII. 30. 1450-11/84).

ნამალა – ზურაბის ყმა. მას და თორელას ჰქონდათ დავა ზალინას ყმასთან – ივანესთან სანისქვილეზე. დავის გადაწყვეტილების შედეგად, სანისქვილე დარჩა მ ა ს და თორელას ([1688-1703 წწ.] Hd-2049).

ნამალაისძე იაი – მო წ მ ე კავთულა და თევდორა ბურჯულების მიერ მოძღვარ დემეტრე ტოხუაისძისათვის მიცემულ დაწერილისა ვალის აღების თაობაზე (XVIII ს. ბოლო. Hd-4ბ).

ნამალაშვილი – ზესს მცხოვრები. ლულაურის მამულით ი გ ი ზაქარია ჯავახიშვილმა მიართვა მოურავ [გიორგი სააკაძეს] ამ უკანასკნელთან შერიგების გამო (1624 წ. Hd-14693).

ნამალაშვილი – მ ი ს ი და ბასილას ფარდად ელფიაში მცხოვრები დარისპანა, მერაბა და ოსუკა გულისაშვილი ერთ წილად ერგო საამ [ბარათაშვილს] (1692 წ. VIII. 30. 1450-11/100).

ნამალაშვილი – ფიტარეთში მცხოვრები. ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ნამალაშვილი – მძოვრეთში მცხოვრები. წილში ერგო ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ნამალაშვილი გიორგი – 1662, 1687 წწ. მღვდელი. ჰყავს ძ მ ა ივანა (1687 წ. 1450-47/27). [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპია, იხ. მ ო წ მ ე ნავროზაანთ როსტომას მიერ გედოაანთ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 20. 1450-47/27).

ნამალაშვილი გოგიაი – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450-47/12).

ნამალაშვილი ზურაბ – მძოვრეთს მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ნამალაშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე ზურაბ დონდორაშვილის მიერ ბატონ ოსიყმესათვის მიცემულ ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1448-5129).

ნამალასშვილი ივანე (ვარ. ივანა) – 1662-1697 წწ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპია ნამალაშვილისა, იხ., ჰყავს ძ მ ა გიორგი (1687 წ. 1450-47/27). მ ო წ მ ე: ნავროზაანთ როსტომას მიერ გედოაანთ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 20. 1450-47/27), ნასყიდა დათუნაშვილის მიერ დავით სოლაღაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ყმობის შესახებ (1692 წ. II. 1. Sd-737), ხუდადას მიერ სათალმიშა საქუასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VIII. 12. Sd-760), ფრიდონა ამირბოქაშვილის მიერ სათალმიშა საქუაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. V. 27. Sd-763).

ნამალასშვილი პაპია – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გიორგი, შაველ, ივანე. ი ყ ი დ ა ფიბუა მჭედლიშვილისაგან მისი სამკვიდრო საევენახე მიწა ნავროზიშვილის სავენახის გვერდით, გუდალელის ვენახის საზღვრამდე (1662 წ. V. 1450-51/45).

ნამალასშვილი შაველ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპია ნამალასშვილისა, იხ.

წ[ა]მალ[ა]ძე – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი [...]ვერეული ვენახი მიჰყიდა მიქელა ამროლაძემ გამცემარ ჩაჩანიძეს (XV ს. Ad-19).

ნამალისშვილი პიპინაი – გორისციხელი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II. 20. Ad-1085. 13-15).

ნაპეტაშვილი ალავერდა – მ ო წ მ ე შუა ბოლნელი მამასახლისის ფინეზას მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

ნაპტაური აზანა – მ ი ს ი ნაქონი მამული ძაბოეთში ელიზბარ ერისთავმა უწყალობა მიდელას (1661 წ. Qd-66).

ნარბია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: სამოცი კენჭი ყველი, სამი ლიჯი ღომი, ორი ფოხალი ღვინო ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია გიორგი – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: საჭმელი, „რარიგადაც თავი ესახელებოდეს" ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია გიორგი – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია გურმიხილასა – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია დოხეადი – ჯორიელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: კარგი საჭმელი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია ეამიჩქილა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლაეი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური: კარგი საჭმელი, მისი ღომით, ღვინით, ხორცით, თევზით, ყველით, კვერცხით ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია თოსკვამია – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. № 92).

ნარბია მათე – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლაეი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია სიჯიმა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლაეი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, რვა ფოხალი ღვინო, რვა ნაგუშუო ატარი ღომი, ალაყურტი და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია ფხიჭუა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია შიშაგვირი – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია წიწილა – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლაეი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია ხუტინია – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარბია ხუხურია – დარჩელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნარიაშვილი ამილბარა – ფიცეს მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო გოშფარს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ნარიაშვილი გულისადებ – ზაკვს მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო როინს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ნარწარიკასშვილი გოგნია – მისგან შეძენილი დეკანოზ სამიასშვილისეული ვენახი მონაზონმა გაიანემ თავის საალაპედ შესწირა შიომღვიმის უდაბნოს ([1508 წ.] 1449-1492).

ნატურა – 1621-1662 წწ. გზირი. მისი ვენახი ზემო ბოლნისში ესაზღვრებოდა [ბარათაშვილ] აბრამა ბოლნელის მიერ გიორგი შანშიაშვილისათვის მიყიდულ პოლოზას და მირიჯანაშვილის სამი დღის მიწას (1621 წ. IV. 7. 1450-7/8), მისი საბძლის ახლოს აბრამ ბარათაშვილმა გიორგი შანშიაშვილს უწყალობა ნაოხარი სასახლე (1662 წ. IV. 3. 1450-10/34).

ნატურა – ტაბახმელას მცხოვრები. ერუმას გერი, ერთი კომლი, დათუნას, თამაზას და ბიძინა სოლაღაშვილებს შორის სუჯადინის მამულზე დავის გარიგების შედეგად იგი დარჩა დათუნა სოლაღაშვილს (1646 წ. Sd-744).

ნატურა – ძმა სარუხანასი, იხ.

ნატურა – მისი ორი დღის მიწა მიჰყიდა ზაქუმბეგ ზაქუმიშვილმა იაგულიანთ ბეჟანისშვილ ალიხანას (1699 წ. II. 7. 1450-12/2), მისი მიწა სხვა მიწებთან ერთად მიჰყიდა ზაქუმ ზაქუმიშვილმა ალავერდა იაგულაშვილს (1699 წ. V. 10. 1450-9/119).

ნატურა – რატევანს მცხოვრები. მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1527-1556 წწ.] 1450-11/112).

ნატურა – დაღეთს მცხოვრები. მის ნაცვლად ყორჩიბაშ ბა[ა]დურ [ციციშვილს] წილში ერგო ელისბარაშვილი (1651 წ. ახლო. 1450-37/161).

ნატურა – გლეხი. ქვემო ბოლნისში მცხოვრები. ზაქუმბეგ ალიყულიშვილმა ავთანდილ დიასამიძეს იგი მამულით მიჰყიდა (XVII ს. დამლევი. 1448-130).

ნატურასშვილი//ნატურაშვილი//ნატურაანთ

ნატურაშვილი – თაფანს მცხოვრები. [ბარათაშვილების] გაყრის დროს იგი წილად ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს და ფალავანხოსროს (1523 წ. Ad-1299ა).

ნატურაშვილი – გორელი. გივი თუმანიშვილის ყმა, უმემკვიდრო. გაპარულა ინდოეთში. გზაში, განჯაში, ავთანდილ კაჭკაჭიშვილს შეხვედრია და მისთვის გორში დატოვებული ორი ნისქვილი მიუყიდია. შემდგომში ამ ნისქვილებზე დავა მოსვლიათ გივი თუმანიშვილს და ავთანდილ კაჭკაჭიშვილს (1697 წ. III. 20. Hd-2268); მისი ნაქონი ნისქვილი ერგო გივი და ქარმიშა [თუმანიშვილებს] ბერბუკის ნისქვილების სანაცვლოდ (XVII ს. ბოლო. 1450-3/58).

ნატურაშვილი ავეტიზა – შვილი მხითარ ნატურაშვილისა, იხ.

ნატურაშვილი ავთანდილა (ვარ. ავთანდილ) – ძმა როსტომ ნატურაშვილისა, იხ.

ნატურაშვილი ამირა – მოწმე ოთარ ჯიმშიტაშვილის მიერ ქაიხოსრო ავთანდილიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI. 15. 1450-15/8).

ნატურაშვილი არაქელა – ჰყავს ძმები: ფასუა და პაპინა. მიჰყიდა ასატურ ბეჟინაშვილს მიწა ალადათაშვილის, პაჭიჭაურის, ამირბაბაშვილის და როსტომაშვილის მიწების გვერდით (1676 წ. VI. 15. 1450-49/106).

ნატურაშვილი ბაინდურ – შვილი მხითარ ნატურაშვილისა, იხ.

ნატურაშვილი გოგინა – 1675-1698 წწ. გორელი. დამწერი და მოწმე: ერანას მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Sd-33), არაქელა ნატურაშვილის მიერ ასატურ ბეჟინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. VI. 15. 1450-19/106), ბეჟან თუმანიშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის

წიგნისა (1688 წ. VII. 8. Sd-43), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ ხითარა კიტარაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 6. Sd-552ა), გიორგი ხოსრუაშვილის მიერ ნასყიდა ბერაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. I. 10. Ad-971), შერმაზან აბაზაშვილის მიერ ოქოაანთ არაქელასშვილ ბეჟოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IV. 15. 1450-8/69); იხსენიება „გარდამწყვეტად" ნასყიდა არჩუკაშვილის მიერ დავით [გარსევანისშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნში (1679 წ. I. 30. გსიემ 7601/28).

ნატურაშვილი მხითარ – ჰყავს შვილები: ავეტიზა და ბაინდურ. მიჰყიდა ნასრ [თუმანიშვილს] ერთი ქესმა (?)ვენახი ბადურასა და ბერუა მამასახლისის მიწებამდე (1623 წ. III. 17. 1450-33/68).

ნატურაშვილი (ვარ. ნატურასშვილი) როსტომა – [1656]-1669 წწ. ჰყავს ძმა ავთანდილ (1669 წ. Hd-2029). იყო ბაინდურ თუმანიშვილის ყმა. გივი ამილახორს მისთვის წაურთმევია მამიჯანა მეფისაშვილისაგან შეძენილი სანისქვილე. საქმის გარჩევის შემდეგ, სანისქვილე ნატურაშვილებს დაუბრუნეს (1669 წ. II. 2. Hd-2029).

ნატურაშვილი როსტომა – იგი თავისი ყმა-მამულით წილად ერგო: ჯიმშიტა და მანუჩარ თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd-14665), ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-12650).

ნატურასშვილი პაპინა (ვარ. პაპიჯანა) – 1645-1676 წწ. ძმა: არაქელა ნატურაშვილისა, იხ., ფასუა ნატურაშვილისა, იხ. მოწმე საკას მიერ ტერ-დავითასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. III. 1. გუჯრ. 173-174).

ნატურაანთ პაპინასშვილი (ვარ. **ნატურაშვილი**) **ფასუა** – ჰყავს ძმები: ნატურაშვილი არაქელა, იხ., პაპიჯანა. ასატურა ბეჟინასშვილს მიჰყიდა ბერბუკურ მიწებთან მდებარე სამი დღის მიწა ალადათასშვილის, თუმანას და პაპუნა მერაბასშვილის მიწებამდე (1675 წ. VII. 1450-49/118).

ნატურაშვილი შერმაზანა – ღვევში მცხოვრები. როსტომ მეფემ იგი მამულით უწყალობა ბეჟან თულაშვილს (1641 წ. VIII. 29. Qd-1677).

ნაქარიძე მახარობელი – შუბანს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, სამი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ლომი, ოცდაოთხი ნაოთხალი ლომი, ქათმის მოკრეფა, თიბვა, ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა, საყდრის მუშაობა (1578 წ. H-626).

ნაჩხურელი – იხსენიება ლევან II დადიანის მიერ ნაჩხურის ეკლესიისათვის მიცემულ შეწირულობის წიგნში: იგი შვილთან ერთად ლევან I დადიანს შეუწირავს ნაჩხურის ეკლესიისათვის ([1639-1657 წწ.] სს. II. №56-I).

ნანაძე არღუნა – მოწმე მიქელა ამბროლაძის მიერ გამცემარ ჩაჩანიძისათვის მიცემულ ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XV ს. Ad-19).

ნანულუა გამიძულა – ილორს მცხოვრები. იგი ლევან დადიანმა შესწირა ბიჭვინტის ღვთისმშობელს და დაუწესა გადასახადი: გოჭკუმური და საკლავი, ღომის და ღვინის მაგივრად – ექვსი ლალარიკონი სანთელი (1628 წ. Sd-2904).

ნანულია ფაცული – ანაკლიას მცხოვრები. ლევან დადიანმა იგი შესწირა ბიჭვინტის ღვთისმშობელს და დაუწესა გადასახადი: გოჭკუმური და საკლავი, ღომის და ღვინის მაგივრად – ცალ-ცალკე თითო მთელი თევზი (1628 წ. Sd-2904).

ნებინაანთ ბაინდურა – მოწმე მანდენაანთ მამუკას მიერ ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემულ მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1448-1496), მამუკა შატელიშვილის მიერ ქალაქის მელიქ ეინალასათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. 1450-5/115).

ნებლარია განირ[უ]ლი – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი და სამოგუე, საპურობო, სამი დღის მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ნებლარია გაჭირდია – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი, სამოგუე, სამი დღის ყანის შველა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ნებლარია გუგურიში – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი, სამოგუე, საპურობო, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ნებლარია დასკუდა – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი, სამოგუე, საპურობო, სამი დღის მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ნებლარია ზანგელარი – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი და სამოგუე, საპურობო, სამი დღის მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ნებლარია თალაბერი – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი და სამოგუე, ერთი დღის მარგლა, თოხნა, კრეფა, წელიწადში სამი დღე მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ნებლარია ქაქალა – ხაუჟელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი და სამოგუე, საპურობო, სამი დღის მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ნერაკუნტაშვილი ესტატე – ერთი კომლი, იხსენიება [ალავერდის] ყმების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ნველიძე მამუა – იხსენიება ჩხარის ციხის მეციხოვნეების მიერ გლეხებისათვის მიყენებული ზარალის ნუსხაში: იგი ყოფილა გოჩია თხელიძის თავმდები (XVII ს. Ad-2233ბ).

ნველიძე ნანუა – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაურბევია სოფელი. გოჩია თხელიძეს წაართვა ორი კოდი ხორბალი (XVII ს. Ad-2233ბ).

წელაშვილი – მეფე გიორგიმ იგი შესწირა ნიქოზის საყდარს. ევალებოდა კოდის პური (1688 წ. IX. 1. Ad-1504).

წერეთელა – შვილი ჯანიასი, იხ.

წერეთელა – იხსენიება: გივი ამილახორის მიერ საკომლოებზე გაღებული განჩინების საბუთში ([1664 წ.] გსიემ 4640-147/185). წერეთელასშვილი//წერეთელაშვილი

წერეთელაანთ-წერეთელასშვილი – მისი მიწის გვერდით ნინიკა ყაიზიშვილმა მანუჩარ თუმანიშვილს მიჰყიდა თავისი სამკვიდრო მიწა ზემო რეხში (1670 წ. II. 20. Sd-48).

წერეთელასშვილი – მის მიწას ემიჯნებოდა [გაბრიელ] მანგლელის ზვარი, რომელიც მანგლელმა ფარემუზ ჯავახიშვილს გაუცვალა ვენახში (1694 წ. VIII. 3. Hd-14083).

წერეთელაშვილი – მოხსენიებულია საბატონო, სადედოფლო და სახასო ყმა-მამულის ნუსხაში: მისი სახლის ადგილი სადედოფლო ყოფილა (XVII ს. Hd-14990).

წერეთელასშვილი ავთანდილა – შვილი სეფედაველე წერეთელასშვილისა, იხ.

წერეთელასშვილი ბაინდურა – შვილი სეფედაველე წერეთელასშვილისა, იხ.

წერეთელასშვილი ბეჟანა – ძმა ხოსინა წერეთელასშვილისა, იხ.

წერეთელასშვილი გასინა – მისი სახლი ესაზღვრებოდა ნასყიდა ხარატაშვილის მიერ ბეჟან ანდრონიკაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1650 წ. Hd-6441).

წერეთელასშვილი გივი – შვილი ხოსინა წერეთელასშვილისა, იხ.

წერეთელაანთ გიორგი – მოწმე ლუარსაბ სადაღაშვილის მიერ ნაზარა ფირალისშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მიწ. 1450-45/225).

წერეთელასშვილი დავით – ხოვლეში მცხოვრები. მოწმე შანშე ჯავახისშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. IV. 7. Hd-1656).

წერეთელასშვილი დათუნა – 1683-1692 წწ. ფარემუზ ჯავახიშვილის აზნაურიშვილი (1688 წ. 1450-35/22). მოწმე: ბატატა ბეგისშვილის მიერ თამაზა ნინიასშვილისათვის მიცემული სასაფლაოს ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-35/4), ტატია ბეგისშვილის მიერ გიორგი ნინიასშვილისათვის მიცემული სასაფლაოს ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-35/21), ფარემუზ ჯავახიშვილის მიერ თამაზ ნინიასშვილისათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII. 10. 1450-35/22), პაპუნა მანაგაძის მიერ გიორგი ნინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-35/20), ფარსადან [ჯავახიშვილის] მიერ თავისი ბიძაშვილის ზურაბისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692

წ. VII. II. Sd-569), გოგინა ტერტერაშვილის მიერ მაზიტა წინიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1450-35/17).

წერეთელასშვილი ზუზიტა – მოწმე: წინიკა ყაიზისშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. II. 20. Sd-48).

წერეთელაშვილი თამაზა – მოწმე: პაპუნა შალიკაშვილის მიერ ოთია გოგიბედაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VII. 22. 1450-1/9).

წერეთელასშვილი თამაზა – 1689-1699 წწ. მოწმე: ზურაბ მანაგაძის მიერ გიორგი წინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-35/12), დემეტრე ხუციშვილის მიერ თამაზ წინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XI. 13. 1450-35/23).

წერეთელასშვილი ნასყიდა – შვილი სეფედაველე წერეთელასშვილისა, იხ.

წერეთელასშვილი პაპია – ძმა სეფედაველე წერეთელასშვილისა, იხ.

წერეთელასშვილი სეფედაველე – ჰყავს ძმა პაპია. შვილები: ბაინდურა, ავთანდილა, ნასყიდა. როსტომ მეფემ მას უწყალობა „თეძმის პირას მეფის ქალაქის" მამასახლისობა და სითარხნე (1636 წ. VII. 2. 1450-25/126).

წერეთელასშვილი წერეთელა – მოწმე: ელიხანა ელიხანაშვილის მიერ ალექსა გოზალბეგაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. V. 12. 1450-53/100).

წერეთელასშვილი წერეთელა – მარიამ დედოფალმა თავისი შვილის ოტიას საალაპედ იგი მამულით და სახლ-კარით შესწირა [გორის] მთავარანგელოზის საყდარს და დააკისრა: თოთხმეტიანი ორი კოკა ღვინო, ათიანი ორი კოდი პური, ათი შაურის ცხვარი, ორი ზურგიელი, ორი ქათამი, ორი მტრედის ხუნდი, ერთი ჩარექი სანთელი პატრუქით, ერთი სტილი საკმელი, ერთი ლიტრა ბრინჯი, ორი მღვდლისათვის, რომელთაც ჟამის წირვა ევალებოდათ, უნდა მიეცა ექვსი შაური (1664 წ. გსიემ 4640-147/185); მას დავით ამირალაშვილის ყმისგან ორი თუმანი ვალი აუღია და თავანში სახლები გირაოდ დაუდვია. მარიამ [დედოფალმა] ამირალაშვილის ყმას გაუგზავნა ორი თუმანი, სახლები ისევ მთავარანგელოზის საყდარს შესწირა იმ პირობით, რომ თუ წერეთელა ვალად აღებულ თეთრს დააბრუნებდა, სახლ-კარს და მამულს დაანებებდნენ და საყდარსაც ის ემსახურებოდა, თუ არა, – გარსევან [გარსევანისშვილს] ექნებოდა (1664 წ. ახლო. გსიემ 7601/37).

წერეთელასშვილი ხოსინა – ჰყავს შვილი გივი, ძმა ბეჟანა. თავისი ნასყიდი მიწა სეენეთსა და რეხს შუა მიჰყიდა პაპინა ხუდადასშვილს (1654 წ. I. 15. Hd-6858).

წერეთელაშვილნი – ხოვლეში მცხოვრებნი. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ისინი წილად ხვდნენ გოშფარს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

წერეთელი – ამოვარდნილი. მისი ნაქონი მამული თ[ი]ღვაში როსტომ მეფემ უწყალობა ამუან თუხარელს (1646წ. Qd-9734).

წერეთელი – დომენტი კათალიკოსის მიერ ხუდადა ხოჯაშვილისათვის მიცემული წყალობის განახლების წიგნში აღნიშნულია, რომ წერეთელი ყოფილა შუამავალი, რომელსაც გაურიგებია კათალიკოსსა და იმერელ მეფეს შორის მოხისზე დავა (1660 წ. V. I. Sd-2913).

წერეთელი – მისი მამული შედიოდა ამილახორის სადროშოში ([1606-1648 წ.] Hd-2124).

წერეთელი ბეჟან – ჰყავს შვილები: ქაიხოსრო, ქველი, პაატა (1639 წ. Hd-14666, Sd-519), ხახუტა (1639 წ. Sd-519), ალექსანდრე მეფემ მას უწყალობა: ხოსა წერეთელი ხუთი კომლით, ერთი სამოსახლოთი და ერთი პარტახტით (1639 წ. Sd-519); საჩხერეში – სახასო ხოდაბუნის ნახევარი (1639 წ. Hd-14666).

წერეთელი ბეჟან – [1660]-1680 წწ. შვილი ქაიხოსრო წერეთლისა, იხ. გიორგი ფალავანდიშვილისაგან სარეკში იყიდა მამული (1680 წ. Hd-10196).

წერეთელი ბეჟან – შვილიშვილი ქაიხოსრო წერეთლისა, იხ.

წერეთელი განონა – მოწმე: ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული სიგელისა ოქრონის ნასისხლად ბოძების შესახებ (1488 წ. VII. 1. Hd-8731).

წერეთელი გიორგი – მისი ნაქონი ნაწყალობევი მამული სუირნისში როსტომ მეფემ უწყალობა ზაალ წერეთელს (1648 წ. II. 10. Sd-1138).

წერეთელი გიორგი – შვილი ქაიხოსრო წერეთლისა, იხ.

წერეთელი გიორგი – შვილიშვილი ქაიხოსრო წერეთლისა, იხ.

წერეთელი გულაბუდახ – იხ. გულაბუდახ.

წერეთელი დავით – მესტუმრე, მონაწილეობა მიიღო მეფე ვახტანგ გორგასლის მიერ კოტრიძეთა და ჭარულიძეთა სასისხლო დავის განჩინებაში (1432 წ. V. 14. Sd-2886).

წერეთელი დავით – შვილი ზაალ წერეთლისა, იხ.

[წერეთელი] დათუნა – როსტომ მეფემ დადიანისაგან მობარებულ ზაალ წერეთელს უწყალობა თილვა დათუნა [წერეთლის] კუთვნილი საგოგატიშვილო მამულის გარდა (1648 წ. II. 10. Sd-1138).

წერეთელი ევდემონ (ვარ. ევდემოზ) – პაატა აბაშიძის შვილი (1627 წ. Qd-8965); კაცხის საყდრის წინამძღვარი (1627 წ. Qd-8965; სკ. III. გვ. 61). იყიდა: ავთანდილ ამაშუკელისაგან ნავარძეთში მამული, მისი კუთვნილი სასახლე და იოანე ყიფშიძე [1627 წ.] სკ. III. № 61); მისი და პაატა აბაშიძის თხოვნის შედეგად, გიორგი მეფემ შესწირა კაცხის მაცხოვრის საყდარს ნავარძეთში მამუკა ამაშუკელის ნაქონი გლეხები და პარტახტები. (1627 წ. Qd-8965).

წერეთელი ევდემოზ (ვარ. ევდემონ) – კაცხის წინამძღვარი. „შვილი" პაატა აბაშიძისა. მას და პაატა აბაშიძეს გიორგი მეფემ უწყალობა ნავარძეთში მამუკა ამაშუკელის კერძი გლეხები და პარტახტი მამულები (1627 წ.

Qd-8965); იყიდა ავთანდილ ამაშუკელისაგან ნავარძეთში მამული სასახლით და იოანე ყიფშიძე ([1627 წ.] სკ. III. 61). (მეორდება!)

წერეთელი ვალადებულ – შვილი ზაალ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი ვახუშტი – შვილი ქაიხოსრო წერეთლისა, იხ.

წერეთელი ზა[ა]ლ – 1648-[1680] წწ. ფარსადან წერეთელთან ერთად ქაიხოსრო წერეთელს მიჰყიდა ძმები პაატა, მამუკა და შოშიტა ბურძენიძეები მათი მამულებით ([1680 წ.] Hd-6172); ლევან დადიანმა იგი მიაბარა როსტომ მეფეს, რომელმაც მას უწყალობა ზემო ქართლში მისივე ნათესავის სამკვიდრო მამული – თიღვა აზნაურიშვილებით, ზერით, სასახლით, სასაფლაოთი და – სახასოდ სურნისში გიორგი წერეთლის კუთვნილი მამული (1648 წ. II. 10. Sd-1138); შაჰნავაზმა უწყალობა მას ბუჯიას წყლის ზემოთ ხრეითის ჩათვლით ლიხის მთამდე ტერიტორიის სარდლობა (1663 წ. ახლო. Hd-9467).

წერეთელი ზაალ – ჰყავს შვილები: ვალადებულ, ოტია, სვიმონ, ქაიხოსრო, დავით. მან უწყალობა ლაზარე მაჭარაშვილს ოსიტა ნასხასშვილისეული პარტახტი იმ პირობით, რომ თუ ამ მამულს მემკვიდრე გამოუჩნდებოდა, მაშინ სხვა მამულს მისცემდა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Sd-1171).

წერეთელი ზურაბ – თიღველი, სხვა პირებთან ერთად პირობის ნიგნი მისცა დომენტი კათალიკოსს, რომ ამიერიდან ტყვეებს აღარ გაყიდდა (1673 წ. IX. 20. 1448-1287); მოწმე იესე გამცემრისშვილის მიერდომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IX. 20. 1448-1287). მოწმე იესე გამცემრისშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IX. 20. 1449-1197).

წერეთელი თამაზა – მოწმე ბახუტა ჯავახიშვილის მიერ ბერ დათვიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. Hd-8485).

წერეთელი მარკოზ – წინამძღვარი, თამარ დედოფალმა მას უბოძა გაქცეული ყმა – დათუნა მეცხვარისშვილი (1694 წ. Hd-2706).

წერეთელი ნიკოლოზ – შვილი ყუდანათ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი ოტია – შვილი ყუდანათ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი ოტია – შვილი ზაალ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი პატა (ვარ. პაატა) – შვილი ბეჟან წერეთლისა, იხ.

წერეთელი პატა (ვარ. პაატა) – 1660-1680 წწ. ჰყავს დედა მარეხ ჩხეიძე (1660 წ. Hd-9466), ძმა ქაიხოსრო, იხ. (1660, 1673 წწ. Hd: 9466, 9388). ძმისწული – ქველი, რომელიც იშვილა (1673 წ. Hd-9388). დედოფალმა ნესტან-დარეჯანმა და მეფე ბაგრატმა მას უწყალობეს ყმა-მამული საფალავანდიშვილოში, რომელიც ჯერ ხოსროს ეკუთვნოდა, ხოლო შემდეგ – ტყავძველიძეს. დაუმტკიცეს აგრეთვე ადრე ნაბოძები საჩხერის ნახევარი, ხოდაბუნის წყალობა (1660 წ. Hd-9466), მისი ნაქონი ყმა-მამული: აზნაურიშვილი, გლეხი, სასახლე, მამული, სასაფლაო და ეკლესია ბაგრატ მეფემ უბოძა მის ძმას, ქაიხოსრო წერეთელს (1673 წ. Hd-9388).

წერეთელი პაპუნა (ვარ. პაპუჩი) – 1673-1697 წწ. შვილი ქაიხოსრო წერეთლისა, იხ., ჰქონდა დავა დავით ამირეჯიბთან მთის გამო. „შუა მდგომებმა" რაჭის ერისთავმა და ყაფლან ფალავანდიშვილმა დავა ასე გადაწყვიტეს: ჯვარს აქეთ, ძირულამდე აღებული ღალის ნახევარი, ულუმბოს ღმრთისმშობელს უნდა მისცემოდა, მის „აქეთ" – ამირეჯიბს, ხოლო მთის მეორე ნახევარი – პაპუნა წერეთელს (XVII ს. 80-90-იანი წწ. Hd-2489).

წერეთელი რამაზ – შვილი ყუდანათ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი სვიმონ – შვილი ზაალ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი უთრუთ – თილველებთან ერთად პირობის წიგნი მისცა დომენტი კათალიკოსს ტყვეთა გაუსყიდველობის თაობაზე (1673 წ. IX. 20. 1448-1287).

წერეთელი ფარსადან – შვილი ყუდანათ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი ფარსადან – ზაალ წერეთელთან ერთად მიჰყიდა ქაიხოსრო წერეთელს ძმები – პაატა, მამუკა და შოშიტა ბურძენიძეები მამულით ([1680 წ.] Hd-6172).

წერეთელი ფილიპე – წინამძღვარი, ალექსანდრე მეფემ მას უბოძა ზოდში ორი კომლი: მიტუა ნავაძე და მისი ძმები – გოჩა და ზაზუტა. აგრეთვე – ხუხა ავზანარაშვილი და მამუკა ქველიძე (1639 წ. ქმ. №66).

წერეთელი ქაიხოსრო – 1639-1697 წწ. შვილი ბეჟან წერეთლისა, იხ. ჰყავს: ძმა პაატა, იხ. (1660-1697 წწ. Hd: 2457, 9388, 2001, 2198, 2179, 8611, 2246, 13781, 6172, 1995, Sd: 514, 509, 516), დედა – მარეხ ჩხეიძე (1660 წ. Hd-9466), შვილები: ბეჟან, ქველი, პაპუნა, ვახუშტი (1673-1697 წწ. Hd: 2001, 2198, 8611, 6018, 2239, 2527, 1827, Sd: 509, 515, 1170, 516), გიორგი ([1661-1663 წწ.] Hd-8611), შვილიშვილები: ქაიხოსრო (1680-1697 წწ. Hd: 2239, 2527, 7677, Sd-515, 1170), ბეჟან (1697 წ. Sd-1170). მას უწყალობეს: შაჰნავაზმა – გიორგი და იოთამ ქავთარაძეები ცოლ-შვილით და მამულით, სახელოდ – ორი კომლი – სეხნია მანწყერისშვილი და კაცია ისპანისშვილი (1660 წ. Hd-2457), მეფე დიმიტრიმ – ლევან აბაშიძის კუთვნილი ოთხი კომლი და ერთი პარტახტი, არგვეთში – ერთი გლეხი ხარშილაძე, ეს ყმა-მამული ადრე „ქართველთ ბატონს" – შაჰნავაზს ფალავანდიშვილისათვის მიუცია (1663 წ. Sd-514). ბაგრატ მეფემ – ძევრს გოჩია გიორგაძე მამულით (1666 წ. Hd-2246), მანვე – ქაიხოსროს უშვილო ძმის, პაატას ნაქონი აზნაურიშვილი გლეხით, სასახლით, სასაფლაოთი და მამულით (1673 წ. Hd-9388), მანვე – კაცია იაშვილი, მისი ძმები გიორგი, დათუნა და ფაცია ცოლშვილით და მამულებით, საფალავანდიშვილო სანადირო მთაჭალელი აბაშიძისა და საუფლისწულო მამულებს შუა (1680 წ. Hd-2001), მანვე – აზნაური პაპუნა ფალავანდიშვილი, მისი ძმა ფრიდონი ცოლ-შვილით, მამულითა და გლეხებით, გეგუთში – მამუკა თვალიაშვილი ცოლ-შვილით და მამულით (1680 წ. Hd-2198), მანვე – საფალავანდიშვილოში გიორგი, დათუნა, შიო და ივანე ბასილიძეები (1680 წ. Sd-509), მანვე – ლევან აბაშიძის მამულიდან გორისაში სამი კომლი შეყრილასშვილები, ორი კომლი ნადირაძეები, ბეგიასეული პარ-

ტახტი, არგვეთში – მამუკა ხარშილაძე ([1660-1681 წწ.] Sd-516), არჩილ მეფემ – განუახლა იოთამ და გიორგი ქავთარაძეების წყალობა ([1661-1663 წწ.] Hd-8611), მანვე – სამოურაოდ „ზემო ქვეყანაში" ხეფინის ხევი, ლიჩი და ლოდორა (1691 წ. Sd-515), გიორგი მეფემ – გიორგი და იონათამ ქავთარაძეების კუთვნილი მამული ([1680 წ.] Hd-5152), ალექსანდრე მეფემ – დათა და გოგიჩა სადუნისშვილები მამულით ([1683-1695 წწ.] Hd-7677), მანვე – ლიჩი სამოურაოდ ([1691 წ.] Hd-1827); იგი და მისი შვილები ერთგულად ემსახურებოდნენ „ქართველთ ბატონს" გიორგი მეფეს ლიხთ-იმერეთში ყოფნის დროს. გიორგი მეფემ მას მისცა პირობა ნახევარი საციციანოს მებალახეობისა და გლეხების წყალობის შესახებ, იმ შემთხვევაში, თუ მეფე თავის საბატონოს დაიბრუნებდა (1697 წ. Sd-1170), მეფე გიორგი შეჰპირდა მას ზემო ქვეყნის სარდლობის შენარჩუნებას (1680 წ. ახლო. Hd-1995); სხვადასხვა: იმერეთში გადმოხვეწილ „ქართველთ ბატონს" ფეშანგ ფალავანდიშვილისათვის უწყალობებია გორისაში ლევან აბაშიძის კუთვნილი ოთხი კომლი და ორი პარტახტი, ხოლო არგვეთში – ხარშილაძე, როცა იმერეთი ისევ „ხონთქარს" დარჩა, ფალავანდიშვილის თანხმობით, სეხნია ჩხეიძემ მას და პაატას დაანება ეს ყმა-მამული ([1660-იანი წწ.] Hd-2179), „ბატონს" მისთვის უბოძებია ქაუთარაძისეული მამული, რომელიც გივს დაეჭირა.

შოშიტა ერისთავმა პირობა მისცა, რომ დავის გარიგებისას მას მხარს დაუჭერდა (1670-იანი წ. Hd-6018); ტყვეობიდან დაუხსნია გიორგი ფალავანდიშვილი, რომელიც სამაგიეროდ მას შეჰპირებია სარეკში სასახლეს, საბა აბრამიშვილს ძმებით და ცოლ-შვილით, დათუა ლაბაძეს, მამუკა გოქსაძეს. აბაშიძის შუამდგომლობით, ფალავანდიშვილმა მას მისცა: დათუა ლაბაძე, პაპუნა, პაატა, სუხა და გოჩა ზაბახიძეები. პატია ჯანიაშვილი ცოლ-შვილით და მამულებით (1680 წ. ახლო. Hd-2527), მას და პაატა წერეთელს კათალიკოსმა დავითმა მოსთხოვა „სახლის ნიშანი," წერეთლებმა განუცხადეს, რომ ნიშანი მათ არასოდეს არ გაუციათ კათალიკოსებისათვის. კათალიკოსმა დავით [ნემსაძემ] მას მისცა ნიშანზე უდაობის პირობის წიგნი [1673-1696 წწ.] Hd-13781). მასთან თავმდებად დაუდგა ლაზარე ბურძენიძე გიორგი ბურძენიძის შვილს – პაპუნას, რომ ეს უკანასკნელი არ გაექცეოდა ქაიხოსრო წერეთელს (1680 წ. ახლო. Hd-2670).

წერეთელი ქაიხოსრო – შვილიშვილი ქაიხოსრო წერეთლისა, იხ.

წერეთელი ქაიხოსრო – მას გიორგი აბაშიძემ უწყალობა მამუკა და ნასხიდა ნირხაძეები (1700 წ. ახლო. Hd-2531).

წერეთელი ქაიხოსრო – შვილი ზაალ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი ქველ – 1639-1663 წწ. სარდალი, შვილი ბეჟან წერეთლისა, იხ. მას გადაურჩენია არჩილ მეფის რისხვისაგან გიგია აბაშიძე, რომელმაც მას მისცა ერთგული ყმობის პირობა ([1661-1663 წწ.] Hd-9853).

წერეთელი ქეელ – შვილი ქაიხოსრო წერეთლისა, იხ. იგი იშვილა მისმა უშვილო ბიძამ – პაატა წერეთელმა ([1678-1709 წწ.] 1450-14/154).

წერეთელი ყუდანათ – ჰყავს შვილები: რამაზ, ფარსადან, ნიკოლოზ, ოტია, შანშე. ბაგრატ მეფემ უწყალობა მას ორი კომლი გლეხი. წირქეალში იორდანე ჭიტაძე, მისი ძმები: გიორგი და გოჩოლა, მახათაძე შომიტა და მისი ძმა გოჩა, კაცხში – ერთი კომლი – ზაქუტა კუპატაძე; საკურნეში – ნასყიდა და დათუნა გოგსაძეები მათი მამულებით (1678 წ. Hd-14781).

წერეთელი შანშე – შვილი ყუდანათ წერეთლისა, იხ.

წერეთელი შედან – იხსენიება შუამავლად გიორგი ფალავანდიშვილის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. Hd-2527).

წერეთელი წეწია – მოწმე დავით მეფის მიერ თემნა ყიფიანისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა ([1455-1475 წწ.] Sd-731 სახ.).

წერეთელი ხახუტა – შვილი ბეჟან წერეთლისა, იხ.

წერეთელი ხოსა – იგი უწყალობა ბაგრატ მეფემ ბეჟან წერეთელს ხუთი კომლით, ერთი სამოსახლოთი და ერთი პარტახტით (1639 წ. Sd-519).

წერეთლიანთ ბაინდურისშვილი არუთინა – მამასახლის კირაკოზას მიჰყიდა თავისი მამის მიერ აშენებული ნაპირის დუქანი მტკეცლისშვილის კარის წინ – 1684 წ. XI. 1450-25/128).

წეროასშვილი ზურაბ – ვერეს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

წვარასშვილი მღვიძლი – ყინცვისს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი თავისი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

წვერელაშვილი – 1615-1689 წწ. წვერს მცხოვრები. სუფრაჯმა ქაიხოსრო ბარათაშვილმა იგი უწყალობა ავთანდილ რევიშვილს (1675 წ. Hd-2006), ბოლნელ [იოვანე] რევიშვილს იგი მიუსაკუთრებია და ნაზარალი-ხანმა ისევ ქაიხოსრო ბარათაშვილს დაუბრუნა (1689 წ. 1450-18/98).

წვერელაშვილი მახარა – [ძმა] შალუტა წვერელაშვილისა, იხ.

წვერელაშვილი პაპია – [ძმა] შალუტა წვერელაშვილისა, იხ.

წვერელაშვილი შალუტა – ჰყავს [ძმები]: პაპია და მახარა. მიჰყიდა: მღვდელ თევდორეს – დღის სახატო მიწა და საფასურად აილო ჯორი და ორი აბაზი თეთრი (XVII ს. Hd-1639ა), მათეს – ერთი დღის სახატე მიწა, აილო საფასურად ერთი ფური და ორი აბაზი თეთრი (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-1639).

წვერიანიშვილი დემეტრა – ახალუბანს მცხოვრები. მოწმე: დარისპან მიღრიჯანაშვილის მიერ ავთანდილ ჩიკოიძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. II. 20. 1450-35/164).

წვეტიძე – მისი ბიძის ყოფილი ყმა მჭედელი მგელია პაპუნა ბარათაშვილმა დაასახლა აგუდანეთში (1641 წ. III. 23. Ad-1172).

ნვეტიძე – მოწმე კაკალა გოგრისშვილის მიერ ბერუა მოდრეკილაძისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad-1668).

ნვიმეტიძე სეხნია – მოწმე: როსტომ [მა]ლიკაშვილის მიერ ალავერდელ არსენ ავალიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა ([1639/48-1651 წწ.] Hd-14286).

ნვიმეტიძე ფარსადან – მოწმე: გივი მზირიულის მიერ ხოხონა ნამორაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450-33/357).

ნვიმეტიძე ფარსადან – ქვემო ნიქოზში მცხოვრები. ნაზარალი-ხანმა იგი უწყალობა თმოგველ ფავნელიშვილს (1688 წ. XII. 1450. 35/119).

ნიბლიკა – იგი უწყალობა ლეონ მეფემ მაქსიმე ჩოლაყასშვილს და გაათარხნა გადასახადებისაგან (1566 წ. I. 19. 1449-2285).

ნივლაშვილი ვარსიმე – ხოდაშენს მცხოვრები. ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ნივლაშვილი ოქროპირი – ხოდაშენს მცხოვრები. ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ნივლაძე ქიტა – მოწმე: კაკალა გოგრისშვილის მიერ ბერუა მოდრეკილაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad-1668).

ნიენიაშვილი პაპანა – იოანე სუმბულიძეს მიჰყიდა თავისი კუთვნილი საფიჩხულის ნახევარი, ერთი დღის მიწა ბარბარეს მიწის მეზობლად და ქვევრი. შერმაზან ზუმბულიძეს – გიუტაშვილის თავმდებობით შალვასაგან სანისქვილოს მეოთხედი (1613 წ. 1450-31/139).

ნივნივაძე ბახუა – ხონს მცხოვრები. აფხაზეთის საკათალიკოსო დავთარში აღნიშნულია, რომ იგი მთავარეპისკოპოსს ჰყოლია (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ნივნივაძე გიორგა – ემართა ხონის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საპურობო, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ერთი თეთრის საყველიერო, ათი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ხუთი კოდი ცეხვილი [ღომი], ერთი ურემი შეშა, ერთი ურემი თივა, სამეჯინიბო, ან ურიში, ან ფეტვი, მუშაობა (XVI ს. ბოლო. 1448-5034).

ნითელაური იოვანე – ალექსანდრე [კახთა] მეფემ იგი შესწირა ალავერდის ეკლესიას ([1590-1600 წწ.] 1449-1609).

ნითელაშვილი – 1523-[1558] წწ. მონაწილეობა მიიღო: გუგუნა, ქუმსი, გერმანოზ, თაყა, გოსტასაბ და ფალავანხოსრო ბარათაშვილების გაყრაში (1523 წ. Ad-1299¹), გერმანოზ ბარათაშვილსა და კათალიკოსს შორის სოფლების – ყორანთის და რატევანის საცილო საზღვრების გამო ამტყდარი დავის გარიგებაში ([1527-1558 წწ.] ლაი H 13. 19 a – 20 a); (73. 87 a – 88 a).

ნითელაშვილი ივანე – მას გაუფრთხილებია ვახტანგ მეფე, რომ თაყა [ფანასკერტელ-ციციშვილის] მომხრედ ჯავახიშვილები გამოვიდოდნენ და თაყას ვერ შეიპყრობდა ([1453-1463 წწ.] Hd-1242), დროებით მის ხელში იყო ქალაქში

ის ყმა-მამული, რომელიც გიორგი მეფემ უწყალობა ვირშელ ზვიადისშვილს (1460 წ. I. 30. 1449-1171).

წითლისშვილი – მისგან ნასყიდი მამული „დაანება" ზაქარია კათალიკოს-პატრიარქმა თულახშას და არაქელას (1627 წ. 1448-2045).

წითლისშვილი – მისი და ქილაძის ფარდად სამ [ბარათაშვილს] წილად ხვდა ტბისში იაგულაშვილი და მარიამასშვილი (1692 წ. VIII. 30. 1450-11/164).

წითლისძე – მისი ნაქონი ნასყიდი ვენახი მიჰყიდა შალვა ქავთარასშვილმა ყვარყვარე ათაბაგის ყოფილ მეუღლეს, – ნესტარჯანს (1508 წ. V. I. Sd-132).

წითლისძე ვარდოა – შვილი დემეტია წითლისძისა, იხ.

წითლისძე დემეტია – ჰყავს შვილები: ვარდოა და ნავროზა. იყიდა ანდრია დეკანოზისაგან მონესელიძისაგან ნასყიდი ნავენახარი (1413 წ. IV. 12. Hd-13588).

წითლისძე ნავროზა – შვილი დემეტია წითლისძისა, იხ.

წითლიძე ძამინა – უსისტყეს მცხოვრები. მესაურე, სამთავნელის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

წიკლაური დათუნა – სველნეთში მცხოვრები. მოწმე: პაატა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Sd-54).

წიკლაური ვეფხია – მოწმე: ხოსიტას მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. XI. Hd-5266).

წიკლაური მამუკა – მოწმე: შერმაზან მკერვალის მიერ წინამძღვარ კოზმანისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. XI. 4. Hd-3029).

წიკლაური პაპუკა – დიდუბეს მცხოვრები. ზაალ ერისთავმა იგი უბოძა უცნობ პირს სხვა გლეხებთან ერთად (XVII ს. 20-იანი წწ. 1450-29/140).

წილკნელაშვილი – ქვენა ფლაზში მცხოვრები. ციციშვილების საფლავის, – წმიდა ნიკოლოზის ყმა, შაჰნავაზმა იგი გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებებისაგან (1659 წ. V. 18. Ad-790).

წილკნელიშვილი გოგიტა – ქალაქს მცხოვრები. მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819). **წინამძღვრისშვილი//წინამძღვრიშვილი**

წინამძღვრისშვილები – ციციშვილთა აზნაურიშვილები, მათი ხელახალი წყალობის პირობა მისცა შაჰნავაზმა იმერეთში გადახვეწილ ციცი ციციშვილს ([1658-1663 წწ.] 1449-328).

წინამძღვრისშვილი – მღვდელი, მოწმე: ბერუკა ონაშვილის მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიცემულ ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1448-1105).

წინამძღვრისშვილი – სამთავისში მცხოვრები. შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა 1449-1841).

ნინამძღვრიშვილი ავთანდილ – შვილი ზაალ ნინამძღვრიშვილისა, იხ., ძმისწული გიორგი ნინამძღვრიშვილისა, იხ.

ნინამძღვრიშვილი ბააკა – შვილი გიორგი ნინამძღვრიშვილისა, იხ.

ნინამძღვრიშვილი ბეჟან – შვილი გიორგი ნინამძღვრიშვილისა, იხ., იგი ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს წილად ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ნინამძღვრიშვილი ბერი – მოურავი, მესტუმრე, ძმა ზაალ ნინამძღვრიშვილისა, იხ., მოწმე შიო ნინამძღვრიშვილის მიერ დომენტი ბუნიათიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Sd-545).

ნინამძღვრიშვილი ბერი – ძმისწული გიორგი ნინამძღვრიშვილისა, იხ.

ნინამძღვრიშვილი ბერუა – შვილი გიორგი ნინამძღვრიშვილისა, იხ.

ნინამძღვრიშვილი გიორგი – 1689-1698 წწ. ყინცვისელი, ჰყავს ძმები: ზაალ იხ. (1689-1695 წწ. Sd-551, Hd: 6171, 1754, 1448-159), პაატა (1695 წ. Hd-6171), ბიძაშვილი შიო ნინამძღვრიშვილი, იხ., შვილები: ბერუა, ბააკა, დავით, ლომკაც, ბეჟან, ხოსია (1689-1695 წწ. Sd-551, Hd-6171), იოსებ (1695 წ. Hd-6171); ძმისწულები: ავთანდილ (1695 წ. Hd-6171), პაატა, ბერი, ივანა (1689 წ. Sd-551), იესე (1689, 1695 წწ. Sd-551, Hd-6171). შიმშილობის დროს, მამუკა ონაშვილისაგან იყიდა ხუტუნაური მამული, მამუკას წილი სათიბის მიწა – ბედაურას გამონაცვალი, ჭალის ვენახი, ზედა ჯვარსა და მთაში – ახო (1689 წ. VI. 7. Sd-551), მახარებელ ხუციშვილისაგან – ბედენზე მიწა ბანკანაშვილისა და გურასპაშვილის მიწებთან (1695 წ. Hd-6171).

ნინამძღვრისშვილი დემეტრე – ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ზაალ ნინამძღვრიშვილთან ერთად ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ნინამძღვრიშვილი ზაალ – 1699-1700 წწ. ბიძაშვილი შიო ნინამძღვრიშვილისა, იხ., შვილი იობ ნინამძღვრიშვილისა, იხ. ჰყავს ძმები: ბერი, გიორგი (1698 წ. Hd-1754). შვილები: ავთანდილ (1698-1700 წწ. Hd: 1754, 1705, 14565ბა, Sd-565), ივანე (1697 წ. Sd-565). მან წინამძღვარ დომენტი ბუნიათიშვილს გაუცვალა მისი ნასყიდი შიო [ნინამძღვრისშვილის] ნაქონი ჭალის ვენახი, კანდელაკისშვილის, ჯილინჯაშვილის და გოჭას ვენახებთან მდებარე, რამაზასაგან ნასყიდ სასახლეში, – ხუროშვილის მიწამდე და – ობოლაურის სასაფლაოში სენაკით და ქვევრით (1698 წ. Hd-1754); იყიდა: ერასტი ფიფიაშვილისაგან – მისი მკვიდრი ყმის სასახლე, საბოსტნე კალო-საბძელი და მისასვლელი გზა ბერუაშვილის გვარამაძის ყმის, ბიძინას საზღვრებამდე (1697 წ. V. 21. Sd-565). ოთარ ჩინჩალაძისაგან – ჭალაში, ჩინჩალაძეების ზვრის თავში, დათუაშვილის ნაქონი ვენახი მახარა ღომლაძის და შაველას ვენახებამდე. საფასურად აიღო მისივე ნასყიდი სავენახე მიწა 13 ადლის სიგანისა, დავითის და ნასყიდაშვილის საზღვრებამდე (1699 წ. XII. 28. Hd-1705), პაპუნასაგან – ერთი დღის მიწა ახუბაძის, ქუბაძის და ალექსიშვილის მიწებამდე (1700 წ. Hd-14565ბ), პაატა არჩვაძისაგან

გირაოდ აილო ნაფუძარი ორი წლის ვადით. ეს ნაფუძარი ადრე ბერიკა ყაზარაშვილისათვის ჰქონიათ გირაოში მიცემული არჩვაძეებს. ყაზარაშვილს ვერ დაუფარავს გირაოს ღირებულება და შემდეგ იმავე ფასად მიუციათ ზაალისათვის. გირაოში უნდა მიეცა: 6 მარჩილი, 45 კოდი პური, 15 კოდი ფეტვი, 1 ხარი (1700 წ. VI. 5. Hd-14565ბ).

ნინამძღვრიშვილი ზურაბ – შვილი შიო ნინამძღვრიშვილისა, იხ.

ნინამძღვრიშვილი იესე – ძმისწული გიორგი ნინამძღვრიშვილისა, იხ., ბიძაშვილი ყაყა ნინამძღვრიშვილისა, იხ., დამწერი და მოწმე ყაყა ნინამძღვრიშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, აბელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. XI. 13. 1450-2/131).

ნინამძღვრიშვილი ივანე – შვილი ზაალ ნინამძღვრიშვილისა, იხ.

ნინამძღვრისშვილი იობ – XVII ს. 70-იანი წწ. შვილი ხელმწიფის კარის ნინამძღვრის დავით-ყოფილი დანიელისა (1686 წ. 1461-3/133). ჰყავს: ძმა ყაყა ნინამძღვრიშვილი, იხ; შვილები: დავით, ზაალ (1686, [1692 წწ.] 1461-3/133, Sd-548). ძმისწული ათანასე (1686 წ. 1461-3/133). მან, მეფის ნებართვით, აშოთან მუხრანის ბატონს მიჰყიდა ლიახვის პირს, ხვითში, თავისი ოთხი ნასყიდი გლეხი (1686 წ. 1461-3/133); მოწმე ზაზა და ელისბარ მაჩაბლების მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული მამულების გაცვლილობის წიგნისა (XVII ს. 70-იანი წწ. 1450-26/216), ზაალ სააკაძის მიერ ზურაბ სააკაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VII. 20. Sd-548).

ნინამძღვრიშვილი რევაზ – შვილი შიო ნინამძღვრიშვილისა, იხ.

ნინამძღვრისშვილი ყაყა – ჰყავს ძმა იობ (1686-1691 წწ. 1461-3/133, Qd: 9672, 9603), შვილი ათანასე (1691 წ. Qd-9672, 1450-2/131), ბიძაშვილები: ხელმწიფის კარის დეკანოზის შვილები: აბელ ([1688]-1692 წწ. Qd: 9672, 9603), მიქელ, გაბრიელ (1691 წ. Qd-9672, 1450-2/131), იესე, დემეტრე (1691 წ. 1450-2/131). [სახლიკაცი] ზაქარია ([1688-1692 წწ.] Qd-9603). მიჰყიდა: თავის ბიძაშვილს, ხელმწიფის კარის დეკანოზის შვილს, აბელს, თავისი წილი ზვარი გონიტას ვენახამდე, აგრეთვე – სასახლე; იობს სასახლის და ზვრის ნაცვლად მისცა სარალისშვილისეული ზვარი და სასახლე (1691 წ. IX. 24. Qd-9672). აბელსვე მიჰყიდა მამასახლისისეული შვიდი დღის ნასოფლარი მიწა წყაროს ბოლოს, სამი დღის თადულაშვილისეული მიწა მეხრისშვილის მიწის ბოლოს, გძელაში – მჵეცაძისეული თორმეტი დღის მიწა როსაფაშვილის მიწის საქცევიდან და ოთხი დღისა მაისაძის მიწასთან; სამთო გზაზე ნამორაშვილისეული თორმეტი დღისა, „ჩავარდნილის თავს" მირიანაშვილისეული ექვსი დღის მიწა „წვერთ უკან," შათირის მიწასთან, მუჩაიძეებისეული ექვსი დღის მიწა (1691 წ. XI. 13. 1450-2/131); აბელი მას და ზაქარიას მამულზე ედავებოდა. დავის გარჩევის შემდეგ, მას ერგო ამბრაულის ნახევარი. სადაო იყო აგრეთვე ნამორაშვილის მიწა და დიდებულიშვილების მამული, რომელიც ფიცის დადებით უნდა გადაწყვეტილიყო. იმ შემთხვევაში, თუ ფიცით მამული აბელს მიეკუთვნებო-

და, ყაყას და იობს ზაქარიასათვის სანაცვლოდ სხვა მამული უნდა მიეცათ ([1688-1692 წწ.] Qd-9603).

წინამძღვრიშვილი შიო – 1672-XVII ს. დამლევი. ჰყავს შვილები: ხუცია, რევაზ, ზურაბ (1672 წ. Sd-545), ბიძაშვილები: ზაალ, გიორგი (XVII ს. დამლევი. 1448-159). დომენტი ბუნიათიშვილს მიჰყიდა ჭალის ვენახი, რომელიც დილინჯაშვილის და კანდელაკისშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა (1672 წ. Sd-545), თავის ბიძაშვილებს, ზაალს და გიორგის მიჰყიდა ნაფუძარი კაკაშვილის და ზარსელაშვილის მიწებამდე (XVII ს. დამლევი. 1448-159); მისგან ნასყიდ ვენახში გაუცვალა დომენტი ბუნიათიშვილმა ზაალ წინამძღვრიშვილს რამაზასგან ნასყიდი სასახლე (1698 წ. Hd-1754).

წინამძღვრიშვილი ხოსია – შვილი გიორგი წინამძღვრიშვილისა, იხ.

წინამძღვრიშვილი ხუცია – შვილი შიო წინამძღვრიშვილისა, იხ.

წიოლიშვილები – დუშეთს მცხოვრები. ეკისრებოდათ სანილკნელო გადასახადი მიცვალებულზე. თუ უფროსი, ან მოხელე მოკვდებოდა, მათი გვარიდან კაცზე უნდა გადაეხადათ მთელი ნიშანი: შეკაზმული ცხენი, ორი ნასახურავი, ქალზე ნიშანი: ტყავი ან ტოლომა, კაბა, სარტყელი, ღილი, ბეჭედი, თავსახურავი (1669 წ. 1448-5013).

წირკნელაშვილი – ქვენაფლავს მცხოვრები. მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819).

წირკნელასშვილი ტატა – მოწმე: დათუნა რევაზიშვილის მიერ ტარიელ ქავთარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Hd-1891).

წირქვალელი რატი – იხ. წირქვალელისძე რატი.

წირქუალელისძე//წირქვალელისძე

წირქუალელისძე – [ნიკოლაოსწმიდელის] დაწერილში აღნიშნულია, რომ მას ნიკოლაოს წმიდის მონასტრისათვის შეუწირავს შვიდი გლეხი, ერთი ბ ო ლ ო ? ერთი ხმალი. ამ შეწირულების სანაცვლოდ მისთვის ალაპი უნდა გადაეხადათ ფერისცვალების დღეს, ხოლო საფლავზე ერთი ჟამის მწირველი დაედგინათ ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

წირქუალელისძე – მამამთილი ნასრაის ასულისა, რომლისთვისაც მას „ჴელწერით" მიუცია გლეხი ([1071-80 წწ.] 1449-1563).

წირქვალელისძე (ვარ. **წირქვალელი გლონისთავის ძე**) **რატი** – [1443]-1468 წწ. მეშრიბი ([1412-1443 წწ.] Ad-1531, 1449-777). დამწერი: ალექსანდრე მეფის მიერ ამილბარ მალალაძისათვის მიცემული სახელოსა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1391 წ. (sic) [1412-1443 წწ.] 1449-777), გიორგი მეფის მიერ: ვირშელ წულუკიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1451 წ. VII. I. Qd-9601), ზევდგინ ზევდგინისძისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1453 წ. XI. 12. Ad-1531), ვირშელ ზვიადიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1460 წ. I. 30. 1449-1171), ასათ ვაჩნაძისათვის მიცემული

სასისხლო სიგელისა (1455 წ. X. 8. Qd-7588 სას.), შალვა გამყრელისძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (1458 წ. VIII. 27. სს. II. №11. სას.), სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული სათათრო მალის ამოკვეთის წიგნისა (1468 წ. III. 22. Hd-1370).

ნირქუალიძე უჯარმელი დავით – მონაწილეობა მიიღო ვახტანგ გორგასლის მიერ კოტრიძეთა და ჭარულიძეთა სასისხლო დავის განჩინებაში (1432 წ. V. 14. Sd-2886).

ნირხაძე მამუკა – ჰყავს [სახლიკაცი] ნასხიდა. გიორგი აბაშიძემ იგი უწყალობა ქაიხოსრო წერეთელს (1700 წ. ახლო. Hd-2531).

ნირხაძე ნასხიდა – [სახლიკაცი] მამუკა ნირხაძისა, იხ.

ნირწალაშვილი – ბერთუბანს მცხოვრები, ევალებოდა ნინოწმინდის საყდრისათვის შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება, თუ „მართალი კაცი" გარდაიცვლებოდა ([1688-1694 წწ.] Ad-116). **ნიქარიძე//ნიქარაძე**

ნიქარიძე ბაბანა – კორთხას მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ღომი, სამი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ორი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ნიქარიძე გიორგი – ოთარ ჩინჩალაძის ყმა, მოწმე: ოთარ ჩინჩალაძის მიერ ზაალ ნინამძღვრისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XII. 28. Hd-1705).

ნიქარაძე თედორა – ფერსათს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ურემი ღომი, ოცი კვერცხი, საბელი და მუშაობა (1578 წ. H-626).

ნიქარიძე ივანა – კორთხას მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ღომი, ერთი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ორი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ნიქარიძე მამისთვალა – კორთხას მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ღომი, ერთი პინაქერი, ორი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ნიქარიძე მამისმამა – კორთხას მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაოთხი თეთრი, ორი ლიტრა სანთელი, ორი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ნიქარიძე მახარობელი – ფერსათს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდახუთი თოთხმეტიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, საბელი, ყოველდღე მუშაობა (1578 წ. H-626).

ნიქარიძე ნასყიდა – კორთხას მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ორი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ნიქარიძე ხიტასა – კორთხას მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ორი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ნიქვაძე – როკითს მცხოვრები. კარგარეთელის ყმა. ემართა ქუთაისის საყდრის „მართალი ბეგარა" (1578 წ. H-626).

ნიქვაძე მიქელა – როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი – ყველით, თევზით, კვერცხით; ერთი ლიტრა ყველი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთ თეთრად ღირებული ყავარის მიტანა (1578 წ. H-626).

ნინაკაშვილი გოგია – სატივეში მცხოვრები. ბოგანო, ერთი კომლი, ჰყავს ოთხი სალაშქრო ვაჟი და იმათი ნაშენი ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ნინალია – ჯგალს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: უმცროს-უფროსი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, თორმეტი ჯამი ღომი, თორმეტი კოკა ღვინო და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნინეინასშვილი თევდორა – ზაალის ყმა-გლეხი. ესახლა მეჯვრისხევში ლაზარეს ადგილზე (1700 წ. 1448-3602).

ნინია[ი]ა მიხერდია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: მეორე წელინადს ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ერთი ლიჯი ღომი, ერთი ფოხალ-ნახევარი ღვინო და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნინია[ი]ა ხუჭუჭია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ფოხალი ღვინო, სამი ლიჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ნინილასშვილი გოგია – ერთი კომლი, ერთი თავი. იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912თ).

ნინინაშვილები – გოგილარს მცხოვრებნი. ემართათ სანილკნელო გადასახადი, – მათი გვარის კაცის გარდაცვალების შემთხვევაში მთელი ნიშანი: ცხენი, იარაღი და ორი გარდასახურავი, ქალის გარდაცვალებისას: სანირავი, ნიშანი, – ტყავი, ან ტოლომა, კაბა, სარტყელი, ღილი, ბეჭედი, თავესახურავი, ორი გარდასახურავი (1669 წ. 1448-5013).

ნინინასძე – ბოცო და თულელ [ბოცოსძეებმა] იგი შესწირეს ალის მონასტერს თავიანთი მამიდის, – თეოღონოსიას სააღაპედ. დააკისრეს ერთი მინის პურის, ორი კაბიწი ღვინის და ზეთის გადახდა (XIII ს. II ნახ. H-1347, 38-53).

ნინუასშვილი ბათია – ტაბაკურას მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ნინუასშვილი იოსებ – ტაბაკურას მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი შვილებით და მამულით ედიშერს ერგო ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

წკეპლაძე პაპუნა – ალექსანდრე (IV)მეფემ იგი შესწირა გელათს. დააკისრა ყოველ წელიწადს გამოსაღები: ერთი ჩარექი საკმეველი ალექსანდრე (III) მეფის სააღაპედ ([1683-1695 წწ.] Ad-598).

წოვანშა – აზნაურიშვილი, ჰყავს: მამა – შულავრის მამასახლისი ყარახანა; ძმები – ალიხანა, დურახანა, ტერ დავითა, ველიხანა, დემურხანა; [შვილები]: თამაზა იხ., ასლამაზა, ბაირამა, თუმანა, აყაბა, გიორგი. როსტომ მეფის ბრძანებით, ბატონიშვილებმა გიორგიმ და იორამმა მას ერთგულებისათვის მისცეს ყმა-მამულის წყალობის წიგნი და განუახლეს შაჰ-აბასის მიერ მისი მამის, – შულავრის მამასახლის ყარახანასათვის მიცემული წყალობა ([1633-1658 წწ.] IX. 22. 1448-5154).

წმაგიანი მიქაელ – თავმდები გადაწყვეტილებისა სასისხლო საქმეზე ყიფიანთა და ფალიანთა შორის (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. 41).

წონელა – მან „მოჰკიდა" ჩიხაში თავისი სახლი წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიას, ეკისრებოდა გამოსაღები – ყოველ წელიწადს ოცდაათი ლიტრა მარილის გამოღება ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

წონელა[ან]თ ნასყიდა – მოწმე: ყანყუზარაანთ მირაქას მიერ მერაბ ყანდინაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. VII. 24. 1448-2944).

წორბელა – ნიკოლაოსწმინდელის დაწერილში აღნიშნულია, რომ მას ნიკორწმინდის მონასტრისათვის შეუწირავს ზნაკვში მცხოვრები ორი გლეხი და მიწები. მისთვის აღაპი უნდა გადაეხადათ ჯვრის გამოჩინების დღეს. მიქელ ერისთავთ-ერისთავს ზნაკვში მისგან უყიდია ტყიანი მიწა და საფასურად მიუცია ორი ჯაჭვი ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

წრანიანი ივანე – იხსენიება „დამხდომად და მოწმედ" ამროლიანების და სეტიელების სახლების შერიგების დაწერილში (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. №78), თავმდები ამროლიანსა და ივანე სეტიელს შორის დადებულ დაწერილში ვახდაგიანისეული დედულის საქმეზე (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №92).

წრიალასშვილი // წრიალაშვილი

წრიალასშვილი ვეფხია – ფლავს მცხოვრები. ყიასაბეგის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448-3602).

წრიალაშვილი ფოციტა – ფლავს მცხოვრები. იმერელი. ჰყავს განაყოფი შალვა, ესახლა ცერაძის მამულზე. იგი უბოძა დავით ერისთავმა ფარსადან ზედგენიძისშვილს (1695 წ. II. 4. Hd-1314ა).

[წრიალაშვილი] შალვა – განაყოფი ფოციტა წრიალაშვილისა, იხ.

წრუ[თ]ხელი როინა – მოწმე: აბრამასშვილების მიერ თავიანთ [მდევართათვის] მიცემული „გარდაწყვეტის წიგნისა" სამკვიდროს ბოძების შესახებ (XVII ს. 70-იანი წწ. Hd-1584).

წუერგრძელისძე ივანბერი – მღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის ბოძებულ დაწერილში აღნიშნულია, რომ იოანეს, კახთა მეფის მწირველს, თავისი ნასყიდი მინა დაუკარგავს, რაც დაუდასტურებია „მთხრობელს", – ივანბერ წუერგრძელისძეს (1200 წ. ახლო. Ad-4გ).

წუკლიასშვილი – ღუროს მცხოვრები. ხაბაზი, გიორგის ყმა. იხსენიება ყმათა ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ი).

წულაია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – კარგი საჭმელი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

წულაია კაკალეი – იგი შესწირა ლევან დადიანმა ბიჭვინტის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1628 წ. Sd-2904).

წულაია მამახუტა – მამია დადიან-გურიელმა იგი ხელახლა შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობლის ეკლესიას, რადგან ადრე იგი კათალიკოს დავით ნემსაძეს შეუწირავს და ჟამთა ვითარებაში გამოწირულიყო ([1689-1714 წწ.] 1448-2151).

წულაია მარხგკანია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – კარგი საჭმელი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

წულაია ოფუშხუა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – კარგი საჭმელი, ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92). **წულუკისძე//წულუკიძე**

წულუკიძე – ბაგრატ მეფეს მისი ნაქონი მამულები ნიკორწმინდის ეკლესიისათვის შეუწირავს, ხოლო მისთვის სხვა მამულები უწყალობებია (1544 წ. VIII. 9. ლაი P-22ა).

წულუკიძე – კათალიკოს დავით ნემსაძეს მისგან უყიდია ხორგაში სასახლე და ცხრა კომლი კაცი ([1689-1714 წწ.] 1448-2151).

წულუკიძე ბევროზ – შვილი ვირშელ წულუკიძისა, იხ.

წულუკიძე ბეჟან – შვილი ვირშელ წულუკიძისა, იხ.

წულუკიძე გიორგი – მამა იოსებ წულუკიძისა. მის სახელზე იოსებ წულუკიძემ ნიკორწმინდის მონასტერში დაანესა ალაპი (XVII ს. II ნახ. 1448-1531).

წულუკიძე დავით – ჰყავს შვილი ივანე. გიორგი მეფემ მას უწყალობა: ხონში ხოსროსეული სასახლე და გლეხები: კოტორა სულათაძე, გოგია სულათაძე, ნასხიდა ჭალაღონია, ხუჭულაი ყირყიზულაისშვილი, ჭუჭულა სულათაძე, მახარა ბალავეძე, ნასხიდა სეიანიძე, როსტია თედორაშვილი, ღმერთისა ჭავჭიანიძის შვილები, ჩიტაია ჭანტურისშვილი, გოგოტაური სასახლე, მინდორი, ჭალა-საყანეები, სანადიროები და სასახუნდროები წყალტობოს მაღლაკის საზღვრამდე. კონტოეთში გლეხები – ჩარგაიძეები: ხახუტაი, ხოხონაი, ბაძუაი, ნასხიდაი და მახობაი, ივანაი ფირცხალავა, ძაღლუაი ყვინჩია, მახობაი კიკალაშვილი (1570 წ. Hd-2270).

წულუკისძე ვალადემურ – შვილი ვირშელ წულუკისძისა, იხ.

წულუკიძე ვირშელ – ჰყავს შვილები: ვალადემურ, სალუყაზან, ბევროზ, ბეჟან, სიაოშ. გიორგი მეფემ მას უწყალობა მისივე მკვიდრი და ნასისხლი მამული – სოფელი ინა (1451 წ. VII. 1. Qd-9601).

ნულუკიძე ივანე – შვილი დავით ნულუკიძისა, იხ.

ნულუკიძე იოსებ – ჰყავს მამა გიორგი. მონაზონი. თავისი მამის საალაპედ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას ხოხუა და თოდუა ჯმუხაძეები (XVII ს. II ნახ. 1448-1531).

ნულუკიძე მერაბ – [1660]-[1700] წწ. ჰყავს: თანამეცხედრე – აბაშიძის ასული დარეჯან ([1696-1700 წწ.] დსსს. I. 85), მისი მოძღვარი ყოფილა ზებედე ([1660-1676 წწ.] 1448-1525). შესწირა: ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს – სოფელი გუშტიბი სასახლით და ყმა-მამულით: შვანგირაძე და ჩამჩიძე, ეზია იოსელიანის მიერ დახსნილი, მაგრამ ისევ ნულუკიძის ყმა, მამუკა ჩხეიძისაგან ნასყიდი სამი პარტახტი ორას მარჩილად შეძენილი, ორი ტყვე – გლეხი. მათი ყიდვისას შუამავლისათვის მიუცია ორმოცი მარჩილი. შეწირული ქონების მეურვედ დაადგინა თავისი მოძღვარი ზებედე ([1660-1676 წწ.] 1448-1525); ნიკორწმინდის ეკლესიას, სადაც საგვარეულო სასაფლაო ჰქონიათ, მაშინ, როდესაც აფხაზეთის კათალიკოსი გრიგოლი რაჭაში ჩაბრძანებულა, – რაჭაში მცხოვრები ივანა თევზაძე ცოლ-შვილით და მამულით, მამუკა ნამგალაძე ცოლ-შვილით და მამულით, აგრეთვე ხიმშში პეტრე დონაძისეული ვენახი, ეს ყმა-მამული ნიკორწმინდას შესწირა კათალიკოსის სამსახურისათვის. სანაცვლოდ ითხოვა, კათალიკოსს ყოველწლიურად ეწირა მისთვის და მისი მეუღლისათვის (1696-1700 წწ.] დსსს. I. 85).

ნულუკიძე ნასყიდა – იგი მოუკლავთ გიორგი და ახსართან შერაზანიშვილებს შაორზე მყოფი ერისთავის, – მირიან ჭარელისძის ღალატისათვის (1484-1510 წწ.] ქმ. №1024).

ნულუკიძე ნასყიდა – მისი ნაქონი მამული იფნი გიორგი კობიაშვილის ჯალაბმა ქეთომ მიჰყიდა ოთია შაბურიშვილს (1697 წ. Sd-761).

ნულუკიძე ნიკოლოზ – ხოფელი ეპისკოპოსი. ხობის ღმრთისმშობელს სხვა შესაწირავთან ერთად მიართვა და ხოფში დაასახლა „თათრისაგან" ნასყიდი და მის მიერ მონათლული კაცი – სკვამიკორჩა ფაცისა. აგრეთვე – გარდაცვლილი ზამან ბარძიმისშვილის ნიშანში და საწირავში აღებული ყმები – ივანე, სარჯელია, კაკულია და სერგია (1569 წ. 1449-1584).

ნულუკიძე ნიკოლაოზ – ჯვარის მამა, მისცა ერთგულების პირობა და ფიცი შაჰნაოზ მეფეს, მის ძეს არჩილს და კათალიკოს დომენტის (1675 წ. II. 8. Ad-553).

ნულუკიძე პაატა – მოწმე ლევან დადიანის მიერ ხონის ტაძრისათვის მიცემული განჩინების წიგნისა ([1628-1639 წწ.] დსსს. I. 51-52).

ნულუკიძე სალუყაზან – შვილი ვირშელ ნულუკიძისა, იხ.

ნულუკიძე სიაოშ – შვილი ვირშელ ნულუკიძისა, იხ.

ნულუკიძე სვიმონ – ნიკორწმინდელი. ბაგრატ მეფემ ნიკორწმინდელ გედეონ ლორთქიფანიძეს განუახლა წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიისათვის სვიმონ ნიკორწმინდელის დროს ბოძებული – ბაჯაში მცხოვრები გლეხის დათუა მღვდელაძის შეწირულება (1660 წ. 1448-2143).

წულუკიძე სვიმონ – ნიკორწმინდელი. შესწირა [მრავალძალის] წმინდა გიორგის შავრაში მოსახლე გლეხი – ნასხიდა დეალი ქონებით. ეს გლეხი ადრე ლაშხიშვილის ყოფილა, მისთვის ლომინ ერისთავს გამოურთმევია, ამ უკანასკნელისაგან კი სვიმონ წულუკიძეს უყიდია. დააკისრა გადასახადი: ერთი შამახური ლიტრა სანთელი, ერთი მარჩილის ცხვარი, ერთი კოდი დამცხვარი პური და ერთი შაურის საკმეველი (XVII ს. II ნახ. 1448-1533).

წულუკიძე ხოსია – დაკარგული საკათალიკოსო ყმების ნუსხის მიხედვით, მას ჰყოლია გეგუთში ერთი კომლი ხმალაძე (1650 წ. ახლო. დსსს. V. 53-55).

წუნაშვილი ნადირ – ანანურში მცხოვრები. ჰყავს [სახლიკაცები]: როსტია და საღირ. ისინი ბაინდურ არაგვის ერისთავმა შესწირა ანანურის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (XVII ს. მინურული. 1449-1807).

წუნაშვილი როსტია – [სახლიკაცი] ნადირ წუნაშვილისა, იხ.

წუნაშვილი საღირ – [სახლიკაცი] ნადირ წუნაშვილისა, იხ.

წუნელაშვილი – გიორგი გურამიშვილის ნაქონი ერთი კომლი გლეხი. ნაზარალი-ხანმა იგი უწყალობა თავის განაყოფს, გურამ გურამიშვილს (1693 წ. 1450-14/50).

წურიკაშვილი ასატურა – შვილი მხითარა წურიკაშვილისა, იხ.

წურიკაშვილი გიუნა – შვილი მხითარა წურიკაშვილისა, იხ.

წურიკაშვილი გოდერძი – შვილი მხითარა წურიკაშვილისა, იხ.

წურიკაშვილი მხითარა – ჰყავს შვილები: როსტომა, ასატურა, გოდერძი, გიუნა. მიჰყიდა: ესტატე ფრანგიშვილს თავისი მკვიდრი ქულბაქი, სიგანით ოთხი ადლისა, მდებარე ანდრონიკაშვილისა და ცხვრიშვილის ქულბაქებს შუა (1637 წ. VIII. 25. 1450-53/111).

წურიკაშვილი როსტომა – შვილი მხითარა წურიკაშვილისა, იხ.

წურილაშვილი – მისი ნისქვილის ქვემოთ მდებარე მიწა მიჰყიდა ნანია ნანიაშვილმა ქრისტესია თევდორეშვილს (1596 წ. XII. II. 1450-38/123).

წურინასძე – მისი მამული შესწირა ბარძიმ ამილახვარმა საყვირეთის ღმრთისმშობელს (1516 წ. 1450-25/93).

წურლამაანთ ბერუა – მოწმე: მახარა მგელიაშვილის მიერ ფირშავაანთ ამაზაშვილ პაპუასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VIII. Sd-767).

წურლამაანთ სოლთაყულა – მის სახლამდე მიჰყიდა მახარა მგელიაშვილმა ფირშავაანთ ამაზაშვილ პაპუას სასახლე (1689 წ. VIII. Sd-767).

წუნასძე – იგი მამულით შესწირა ბარძიმ ამილახვარმა საყვირეთის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1516 წ. 1450-25/93).

წუწუბაეა გემაძალი – ძმა კამოგელა წუწუბავასი, იხ.

წუწუბაეა თუთარია – ძმა კამოგელა წუწუბავასი, იხ.

წუწუბაეა კამოგელა – ჰყავს ძმები: გემაძალი, თუთარია. ისინი კათალიკოსმა დავით ნემსაძემ უწყალობა ივანე ქავთარიას ([1673-1696 წწ.] Qd-9661).

ნუნუნავა ოთარაი – შამადავლა დადიან-გურიელის მიერ იოვაკიმ კათალიკოსისათვის გაჩენილ სარგოს ნიგნში იგი იხსენიება ნანყალობევ ყმათა შორის ([1470-1474 ნნ.] 1449-1571).

ნუნუნავა თათარა – მისი შენირულება განუახლა ლევან დადიანმა ხობის ტაძარს ([1628-1647 ნნ.] Hd-1551ა).

ნყალბია – ნაგვაზაუს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკუმური – ორი საკლავი მისი ქათმით, სამი მახათელი ღომი, შეიდი გუდა ღვინო, ბეგარა – ცამეტი კოკა ღვინო, ორი საკლავი, თევზი, ყველი, კვერცხი, მარილი, ლაშქრობა (1621 ნ. ქსძ. III, №91).

ნყალობასშვილი გიორგი – გარეჯვარს მცხოვრები. მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს იგი ერგო სახლ-კარით და ბაგით, უმინოდ ([1656 ნ.] Hd-14665).

ნყარაძე ბაბულა – ძმა ზურაბ ნყარაძისა, იხ.

ნყარაძე ბეჟან – შვილი ზურაბ ნყარაძისა, იხ.

ნყარაძე ბიძინა – მონმე: ზურაბ ნყარაძის მიერ შენუაანთ პაპინასშვილ ოპანასათვის მიცემული მარნის ნასყიდობის ნიგნისა (1689 ნ. VII. Ad-1220).

ნყარაძე ზურაბ – ჰყავს ძმა ბაბულა, შვილი ბეჟან. მიჰყიდა: შენუაანთ პაპინასშვილ ოპანას მარანი (1689 ნ. VII. Ad-1220).

ნყაროსია დეისმამა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ოთხი ლიჯი ღომი, ექვსი კოკა ღვინო და გოჭკუმური – კარგი საჭმელი: ღომით, ღვინით, ხორცით და სამარხოთი ([1616-1621 ნნ.] ქსძ. III. №92).

ნყაროსია ლომინია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა. ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ოთხი ლიჯი ღომი, ექვსი კოკა ღვინო, გოჭკუმური – კარგი საჭმელი: ღომით, ღვინით, ხორცით და სამარხოთი (1616-1621 ნნ.] ქსძ. III. №92).

ნყლისთველასშვილი – გორის უბანს მცხოვრები. სვეტიცხოვლის ყმა. [ალექსანდრე] მეფემ განუახლა მისი ნყალობა სვეტიცხოველს (XVI ს. II ნახ. 1449-787).

ნყლისნანყენაშვილი მამუკა – იხსენიება უცნობი პირის ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ბ).

ნყნარისახარ – მოახლე. გააყოლეს მარიამ დედოფალს მზითევში ([1634 ნ.] 1448-3369).

ჭ

ჭაბიანი ქარიმან – იხსენიება თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ ამრილიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემულ დაწერილში ვახდაგიანისეული დედულის დანებების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №92); დ ა მ ხ დ ო მ ი და მ ო წ მ ე ამრილიანთა და სეტიელთა სახლების შერიგების დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. №78).

ჭაბუკა – ღანუხს მცხოვრები. ლეონ [კახთა] მეფემ სხვა გლეხებთან ერთად ი გ ი უწყალობა ანდერმან ჩოლაყასშვილს (1568 წ. Hd-14430).

ჭაბუკა – მ ო წ მ ე სამადავლეს მიერ ანდერმან [ჩოლაყასშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. S-3728, 164r).

ჭაბუკალაანი – მ ა თ ი წისქვილის გზაზე ბერუა გარსუაშვილის წინაპრებმა ორი დღის მიწა მიჰყიდეს ამირასლან ალთუნასშვილს (1694 წ. XI. 10. 1450-30/159).

ჭაბუკასშვილი // ჭაბუკაშვილი

ჭაბუკაშვილი – ახაშნელი. მ ი ს ი მიწის ბოლოს მდებარე მინდორში ხუთი დღის მიწა მიჰყიდა ახაშნელმა ალავერდამ კახაბერ ყორღანაშვილს (1612 წ. IV. 14. 1450-17/7).

ჭაბუკასშვილი – ყ მ ა ელიზბარ თაზიშვილისა, რომელმაც მისი ვენახი გაუცვალა თავის განაყოფ პაატას ბახუტას ვენახზე (1634 წ. III. 23. 1450-25/447).

ჭაბუკასშვილი ბეროა – მ ო წ მ ე აკოფა ტერ-ასატურასშვილის მიერ არაქელა იეზასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX. 22. 1450-8/81).

ჭაბუკაშვილი თამაზა – ცხნარს მცხოვრები. დურმიშხან ფალევანხოსროსშვილ-[ბარათაშვილის] ყ მ ა. დურმიშხანის უშვილოდ გარდაცვალების შემდეგ ი გ ი გიორგი მეფემ უბოძა პაპუნა გოსტაშაბიშვილს (1688 წ. V. 4. Qd-2025).

ჭაბუკასშვილი რევაზა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქრისტა ჭაბუკაშვილისა, იხ.

ჭაბუკასშვილი ქრისტა – სამაღარაანთ ყ მ ა. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] რევაზა. ლეონ მეფის ასულმა თეკლამ ი გ ი შესწირა შუამთის წმინდა მთავარანგელოზის ეგვტერს (1597 წ. 1449-1559).

ჭაბუკაშვილი შერმაზანა – ენაგეთში მცხოვრები. წილში ერგო ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450-11/88).

ჭაბუკასძეები – შერმაზან დიასამიძემ [თისლის მონასტერში] გაუჩინა აღაპი ფრიდონ-ყოფილ ფილიპე დიასამიძეს და ისი გადხდა დაავალა ჭაბუკასძეებს (1518 წ. Par. georg. 4. 431).

ჭაგურიძე – თრეხში მცხოვრები. ხუცესი, ნილად ერგო ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ჭავჭავაძე – ი გ ი ანდრონიკაშვილთან და ჯორჯაძესთან ერთად „მიუბარებია" ნიკოლოზ კათალიკოსს ჭერემელ ეპისკოპოს ეგნატესათვის. სანამ ი გ ი არ შეასრულებდა კათალიკოსის „წესს და სანირავს", მანამდე ჭერემელ ეპისკოპოსს მ ი ს თ ვ ი ს არ უნდა ენირა ([1562-1592 წწ.] Ad-1626); ანალოგიური შინაარსისაა ნიკოლოზ კათალიკოსის პირობის წიგნი ჭერემელ ეპისკოპოს ანტონისადმი ([1562-1584 წწ.] Ad-1632).

ჭავჭავაძე – იხსენიება კათალიკოსის მიერ ღვთაების ხატისათვის მიცემულ მამულების შენირულების განახლების წიგნში: მ ი ს ი მამული სარუსთველო მამულებს ესაზღვრებოდა. სასაზღვრო მთებზე საბალახოს ნახევარს იღებდნენ ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ი ს მობალახენი, ნახევარს კი რუსთველის ყმები (XVII ს. II ნახ. 1449-169).

[ჭავჭავაძე] ბეჟან – ძ მ ა გარსევან [ჭავჭავაძისა], იხ.

[ჭავჭავაძე] გარსევან – შ ვ ი ლ ი გიორგი ჭავჭავაძისა. ჰყავს ძ მ ა ბეჟან, შესცილებია სამნია ლურსაძეს მამულზე. ლურსასძეებმა ჭავჭავაძეთა მიერ სადავო მამულის საკანონოდ შენირვის შესახებ სიგელი მოიტანეს და ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე ე ბ ი ც იძულებულნი გახდნენ ეს მამული ისევ შეენირათ (1517 წ. შემდგომ. 1449-1663 მინაწ.).

ჭავჭავაძე გარსევან – მ ი ს ი ნაქონი ექვსი კომლი ყმა და ერთი ყორული ენისელში ალექსანდრე მეფემ სამკვიდროდ უბოძა არსლან ჯანდიერიშვილს (1584 წ. VII. 7. 1448-5528).

ჭავჭავაძე გიორგი – ძ მ ა ზალდასტან ჭავჭავაძისა, იხ., მამა გარსევან [ჭავჭავაძისა], იხ.

ჭავჭავაძე გიორგი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუჩი ჭავჭავაძისა, იხ.

ჭავჭავაძე გულბათ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუჩი ჭავჭავაძისა, იხ.

ჭავჭავაძე დავით – იხ. დავით III კათალიკოსი

ჭავჭავაძე დათუნა – შ ვ ი ლ ი მამუჩი ჭავჭავაძისა, იხ.

ჭავჭავაძე ზალდასტან – შ ვ ი ლ ი რომშნია ჭავჭავაძისა. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: მანუჩარ და გიორგი. მათ შემოკვდომიათ თავიანთივე ძმა, რის გამოც სვეტიცხოველს, ბასილის კათალიკოსობის დროს, საკანონოდ შესწირეს: ახალკალოს მცხოვრებნი მათივე მკვიდრი ყმები – ლასურისძენი სახლ-კარით და ახმეტაში ვენახით (1517 წ. 1449-1663).

ჭავჭავაძე იასონ – ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. თავისი სულის სანირავად გარეჯის წმ. დავითის მონასტერს შესწირა გრემში მცხოვრები ერთი კომლი ურია – აფია შვილებით (1590 წ. 1449-1555).

ჭავჭავაძე იასონ – 1654-1682 წწ. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მამუჩი ჭავჭავაძისა, იხ. ედავებოდა თავის განაყოფ მამუჩის როსტომ-ხანის მიერ ნაწყალობევ ორ კომლ კაცზე. ნაზარალიხანმა ეს ყმები მამუჩის დაუტოვა (1682 წ. 1450-53/14).

ჭავჭავაძე მამუკა – მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე როსტომ შალიკაშვილის მიერ ალავერდელ არსენ ავალიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა ([1639-1651 წწ.] Hd-14286).

ჭავჭავაძე მამუჩი – 1654-1682 წწ. ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: გიორგი, გულბაათ; გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: იასონ (1654 წ. Hd-8389), სეფედაულე (1682 წ. 1450-53/14); შ ვ ი ლ ე ბ ი: დათუნა, რამაზ (1682 წ. 1450-53/14), სულხან (XVII ს. შუა ხან. 1682 წ. Ad-1204, 1450-53/14). სასაზღვრო დ ა ვ ა ჰ ქ ო ნ დ ა წინა საგარეჯოელებთან. დავა გაარჩია ქრისტეფორე კათალიკოსმა. დავის გარიგების შემდეგ სასაზღვრო მიწებად მოინიშნა: შაშიანის თავი, მარმაროვანი, მოდამნახის ციხე, გიგოას წყარო, დევთ ნასახლარი, გომთ წყლის შესართავი (1654 წ. I. 2. Hd-8389); ერეკლე მეფემ მ ა ს განუახლა მისი განაყოფის, სეფედაულე [ჭავჭავაძის] ნაქონი ყმა-მამულის წყალობა, რომელზედაც ეცილებოდა იასონ ჭავჭავაძე. ეს მამული მ ა ს ადრე ნაბოძები ჰქონია როსტომ-ხანისაგან (1682 წ. 1450-53/14).

ჭავჭავაძე მანუჩარ – ძ მ ა ზალდასტან ჭავჭავაძისა, იხ.

ჭავჭავაძე რამაზ – შ ვ ი ლ ი მამუჩი ჭავჭავაძისა, იხ.

ჭავჭავაძე როშნია – მ ა მ ა ზალდასტან ჭავჭავაძისა, იხ.

[ჭავჭავაძე] სეფედაულე – მამუჩი ჭავჭავაძის გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. ერეკლე მეფემ მამუჩი ჭავჭავაძეს განუახლა მ ი ს ი ნაქონი ორი კომლი ყმა-მამულის წყალობა. ეს ყმა-მამული როსტომ-ხანს უბოძებია მამუჩი ჭავჭავაძისათვის (1682 წ. 1450-53/14).

ჭავჭავაძე სულხან – შ ვ ი ლ ი მამუჩი ჭავჭავაძისა, იხ. მ ო წ მ ე ყაფლანის მიერ როსებ ჯანდიერისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. Ad-1204).

ჭავჭავაძე ფაროდი – ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებულ შეწირულებათა განახლების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს პროკოფი ზეკნელისძისათვის დაუწერინებია ვანთის, ვარცისა და დუმას უბნის კუთვნილების შესახებ ნატყუარი სიგელი, რომელიც ალექსანდრე მეფეს „გაუცუდებია“ (1438-1440-იანი წწ. 1449-1553).

ჭაუჭანიძე (ვარ. ჭაუჭანიძე)– ხონს (ხეთს?)მცხოვრები. ილორის წმინდა გიორგის ყ მ ე ბ ი, ხუთი კომლი. ალექსანდრე იმერთა მეფემ გაათავისუფლა ი ს ი ნ ი ხონთქრის ხარჯისისაგან და შესწირა ხონის წმ. გიორგის (1660 წ. 1448-2142).

ჭაუჭიანიძე – თაგოეთში მცხოვრები, ერთი კომლი. მაღრაძეთა და ციციშვილთა შორის სამამულე დავის გარიგების შედეგად, ი გ ი ერგო აზნაურ ბამან მაღრაძეს (1678 წ. 1450-14/62).

ჭავჭიანიძე ღმერთისა – ხონს მცხოვრები. მ ი ს ი შვილები გიორგი მეფემ უწყალობა დავით ნულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ჭალაიძე ბერუკა – კლდისწყაროში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ჭალაშვილი გიორგი – ჰყავდა ყმა ბუჩუკური (XVII ს. Ad-848).

ჭალაშვილი მახარებელი – ჰყავდა ყმა ნასყიდაშვილი (XVII ს. Ad-848).

ჭალაშვილი ქეიხოსრო – ჰყავდა ძ მ ა ბერუკა (XVII ს. Ad-848).

ჭალანგრიძე ინანა – ბუეთს მცხოვრები. ემართა საგენათლო ბეგარა: ექვსი თეთრი, ექვსი კოკა ღვინო, ორი ძღვენი, ერთი ნაოთხალი ღომი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჭალანგრიძე მიქელა – ბუეთს მცხოვრები. ემართა საგენათლო ბეგარა: ექვსი თეთრი, სამი კოკა ღვინო, ორი ძღვენი, ერთი ნაოთხალი ღომი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჭალაპაძე ნიკოლოზ – მ ო წ მ ე ასპან და რევაზ ამირეჯიბების მიერ სეხნია გუგუნაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მიწურული. Hd-748).

ჭალაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე გიორგი გზამრუდისშვილ-ყაწჩიელის მიერ სახლთუხუცესის შვილ ფილიპესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI. 18. Hd-5814).

ჭალაჭიშვილები – პაატა ელიზბარისშვილის და პაპუნა გლურჯიძის სამამულო დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ ი ს ი ნ ი და მაჩაბელაშვილები პაატას ხვდნენ წილად (1638 წ. Qd-10128).

ჭალაჭიშვილი მახარებელი – მ ო წ მ ე შალვა ჯომარდიძის მიერ პეტეტაშვილებისათვის მიცემული მამულის წყალობისა და აღაპის გაჩენის წიგნისა (1539 წ. II. 27. 1448-8739).

ჭალისშვილი ნასყიდა – მ ო წ მ ე ზაზა მაჩაბელის მიერ შიო საბანიძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. III. Hd-9440).

ჭალიძე – კლდისწყაროს მცხოვრები. ი გ ი ერთ წილად, თამაზა იორდანაშვილთან ერთად, ერგო კონსტანტილე [დავითიშვილს] (1692 წ. III. 15. Hd-1068).

ჭალიძე ბერუკა – ძ მ ა ნიკოლოზ ჭალიძისა, იხ.

ჭალიძე ბერუკა – საუფლისწულო კლდისწყაროში მცხოვრები, მოყალწე, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ა გიორგი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჭალიძე გიორგი – ძ მ ა ბერუკა ჭალიძისა, იხ.

ჭალიძე გიორგი – საუფლისწულო კლდისწყაროს მ ო ყ ა ლ წ ე კ ა ც ი, ერთი კომლი. ჰყავს ძმები: დათუნა, თევდორე, ხოსა, მამუკა და იმათი ნაშენი ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჭალიძე დათუნა – ძ მ ა გიორგი ჭალიძისა, იხ.

ჭალიძე თამაზა – საუფლისწულო კლდისწყაროს მ ო ყ ა ლ ნ ე, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ა იორდანე და იმათი ნაშენი ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II. ნახ. Qd-7017).

ჭალიძე თევდორე – ძ მ ა გიორგი ჭალიძისა, იხ.

ჭალიძე იორდანე – ძ მ ა თამაზა ჭალიძისა, იხ.

ჭალიძე მამუკა – ძ მ ა გიორგი ჭალიძისა, იხ.

ჭალიძე ნიკოლოზ – საუფლისწულო კლდისწყაროს მ ო ყ ა ლ ნ ე კ ა ც ი, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ა ბერუკა და იმათი ნაშენი ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II. ნახ. Qd-7017).

ჭალიძე-პატაშვილი – კლდისწყაროში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ჭალიძე ხოსა – ძ მ ა გიორგი ჭალიძისა, იხ.

ჭამბუაშვილი თემუა – მ ი ს ი, ხარუაშვილისა და ასლამაზაშვილის ნაცვლად ზაალ [ციციშვილს] წილში ერგო სამღერეთში მცხოვრები ბეჟუა ასლანაშვილი და ელიზბარ ხუდადაშვილი მამულებით ([1651 წ.] 1450-37/178).

ჭამჭიანიძე მახარა – ხონის საყდრის ყ მ ა. ემართა ბეგარა: ერთი საკლავი და ერთი ქათამი, ერთი საპურობო, ერთი ქათამი, ოცი კოკა ღვინო, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ერთი თეთრის საყველიერო, ერთი ურემი ღომი, ან ურიში, ან ფეტვი და სამეჯინიბო მუშაობა (XVI ს. ბოლო. 1448-5034).

ჭანაშვილი – მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ურიაყოფილ გულიტას მიერ დავით მოსეშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1621 წ. Qd-8515).

ჭანასშვილი – მ ი ს ი მიწის გვერდით მდებარე სამი დღის მიწა ჯაჯანა შიხეიდარისშვილმა მიჰყიდა ზურაბ პატისშვილს (1673 წ. 1450-38/131).

ჭანაშვილი ბეჟუა – [ძ მ ა] დათუნა ჭანაშვილისა, იხ.

ჭანაშვილი დათუნა – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ნადირა და ბეჟუა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბახუტა ჩივაძეს ორი დღის „ქადაგურის მიწის" ნაჭერი (1686 წ. Hd-4467).

ჭანაშვილი თევდორა – მ ო წ მ ე დათუნა მარუშაშვილის მიერ გიორგი დვალიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 70-იანი წწ. 1450-38/136).

ჭანაშვილი ნადირა – [ძ მ ა] დათუნა ჭანაშვილისა, იხ.

ჭანაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ დეკანოზ თევდორე მორჩილაძისათვის მიცემული საბუთის სამწირველო მიწის ბოძების შესახებ (XVII ს. I ნახ. Hd-1484).

ჭანგასძე ნადირა – კრკონს მცხოვრები. როინ და გოშფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ნახევარი მამულით ერგო გოშფარს (1527-1558 წწ.] Qd-605).

ჭანგურიძე ადუა – ჰყავს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი თამაზა. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ორივენი ნახევარ-ნახევარი მამულით წილად ხვდნენ ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჭანგურისძე თამაზა – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ადუა ჭანგურიძისა, იხ.

ჭანია მაჭიხოლი – ჭალას მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, მესამე წელს ერთი ღორი, საყანე, ექვსი კოკა ღვინო, ექვსი ლიჯი ღომი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჭანისშვილი – მინობს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი მამული წილად ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჭანისშვილი ბერი – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბეცია, თანია, შიო. მას ჰქონია ფეიქარ სისაურის და ზაალ [ენდრონიკაშვილის] ვალი, ამ ვალის დასაფარავად თავი და შვილები მიჰყიდა ბერ კვირიკაშვილს ორმოც მარჩილად იმ პირობით, რომ თუ კვირიკაშვილს ის და მისი შვილები ვერ აამებდნენ, მაშინ ფულიც უკან უნდა მიეცა და სარგებელიც, – წელიწადში ორმოც მარჩილზე ათი მარჩილი (XVII ს. II ნახ. Ad-482).

ჭანისშვილი ბეცია – შ ვ ი ლ ი ბერ ჭანისშვილისა, იხ.

ჭანისშვილი თანია – შ ვ ი ლ ი ბერ ჭანისშვილისა, იხ.

ჭანისშვილი შიო – შ ვ ი ლ ი ბერ ჭანისშვილისა, იხ.

ჭანკურიძე ივანე – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი მ[აი]სურ მ[ა]ისურაძის მიერ ბადურ მაჩაბელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1666-1688 წწ.] Qd-8678).

ჭანტურიები – ემართათ ხოფის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა – ოცი თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

ჭანტურია იმარინდუე – ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა – ყოველ მეორე წელიწადს თხუთმეტი თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

ჭანტურია იოვანე – ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა – თხუთმეტი თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

ჭანტურისშვილი ჩიტაია – ხონს მცხოვრები. გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ჭანტურიძე დათა – საზანოს მცხოვრები. პაპუნა დეკანოზის წილში ნარგები ყმა. შიმშილობის დროს აიყარა და თანდილა ორჯონიკიძეს შეეკედლა. თანდილამ მის ყოფილ მეპატრონეს მისცა ამ ყმის საფასური (1693 წ. XI. 15. Qd-9837).

ჭანტურიძე ყოუუა – მ ო წ მ ე პაპუნა დეკანოზის მიერ თანდილა ორჯონიკიძისათვის მიცემული ყმაზე უდაობის წიგნისა (1693 წ. XI. 15. Qd-9837).

ჭანუათ ბეროა – მ ა მ ა ჭანუათ ხატისასი, იხ.

ჭანუათ ხატისა – ბეროა ტერტერას შვილი. მ ი ს ი ვენახი შეუსყიდია სუფრაჯ პაატაბეგს, რომელმაც შემდეგ იგი მიჰყიდა ლაზარე ელიაშვილს (1690 წ. IV. Qd-6786).

ჭანჭკერაშვილი და[თუა] – მ ო წ მ ე ყულიას მიერ ტერტერა ეზიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I. 10. 1448-9233).

ჭარაქა – მ ო წ მ ე ბაისოღულ და ნასყიდა მაღდადაშეილების გაყრისა (1670 წ. 1450-50/204).

ჭარბაძე – მ ი ს ი საკომლო მაჩაბლებს მაისურაძისათვის მიუყიდიათ, – აღნიშნულია (მაჩაბლების)დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

ჭარბეულა – ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტრისათვის დადებული შემოსავლის განჩინების წიგნის მიხედვით, მ ა ს თორაოსთან ერთად უნდა გამოეღო 34 თეთრი (XIII ს. II ნახ. H-1947, 5-18).

ჭარებაშვილი – დიღმაშენს მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ [ბარათაშვილს] (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ჭარბელისძე – სვეტიცხოვლის ყ მ ა. მისი მამული სვეტიცხოველს დაუკარგავს, აღნიშნულია სვეტიცხოვლის დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში ([1519-1530 წწ.] 1449-1619).

ჭარბელისძე – ფლავს მცხოვრები. სიმონ მეფემ მისი შეწირულება განუახლა სვეტიცხოველს (1559 წ. XII. I. Ad-1572).

ჭარელიძე – მ ა ს შემოკვდომია აზნაური მანგასარ მიქელაძე, რომლის სისხლის ფასის გადახდა გოგოტაშვილებს დაეკისრათ, – აღნიშნულია მ ი ქ ა ე ლ მეფის მიერ მიქელაძისა და გოგოტაშვილთა შორის სასისხლო საქმის გარიგების წიგნში (1326 წ. Hd-14793).

ჭარელიძე მირიან – [1484]-[1510] წწ. ე რ ი ს თ ა ვ ი. ჰყავს ა ზ ნ ა უ რ ი - შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი და ახსართან შერაზანიშვილები. შაორში მყოფი მირიანისათვის ულალატნია გიორგი კახაბერისძეს -ორი ისარი უსვრია მ ი ს თ ვ ი ს, მაგრამ ვერ მოურტყამს. მ ი რ ი ა ნ ს თავისი აზნაურიშვილები ნამოშველებიან, მოუკლავთ ივანე თულაშვილი და ნასყიდა წულუკიძე. გიორგი კახაბერიძეს ნიკორწმინდის საყდრისათვის შეუფარებია თავი, მაგრამ იგი გამოუყვანიათ და დაუჭერიათ. მ ი რ ი ა ნ ჭ ა რ ე ლ ი ს ძ ე მ ამ შემთხვევასთან დაკავშირებით გიორგი და ახსართან შერაზანიშვილებს უწყალობა ათი კომლი ყმა ([1484-1510 წწ.] ქმ. №1024); დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ შალვა შერაზადიშვილისათვის მიცემული სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1484-1510 წწ. ქმ. №647).

ჭარინა – მ ო ქ ა ლ ა ქ ე. ჰყავს შ ვ ი ლ ი პაპუა. პაპუნა სულხანასშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ლისში კანდელაკიშვილისაგან შეძენილი ორი დღის მიწა ჭალაშვილის მიწამდე (1654 წ. VI. I. Sd-29); ლისში მ ი ს ი ნაქონი ვენახი ავთანდილმა, მეითარ პაატაბეგის შვილმა, მიჰყიდა მეჯინიბეთუხუცეს ავთანდილ თარხნიშვილს (1699 წ. V. 9. Sd-25ა).

ჭარინა – 1661, 1662 წწ. მ ო წ მ ე: იავანგულაანთ ყარახანას და ხოჯა ბეჰბუდას შორის დუქნების გაცვლილობის წიგნისა (1661 წ. IX. 2. 1450-22/11), შერმაზანის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სასახლე ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. X. 4. 1450-22/122).

ჭარინაშვილი ნასყიდა – მოწმე შანშუანთ ხოსინაშვილ არუთენას მიერ მეგრელ გიორგისათვის მიცემული დუქნის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III. 21. 1450-8/133).

ჭარმაკაძე – ტყის მცველი. როსტომ გურიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ჭ ა რ მ ა კ ა ძ ე და გოგრაჭაძე ბოხვაძის და ქობულიას ტყის მცველები არ ყოფილან ([1534-1566 წწ.] АПГА 282-283). ჭარმაული//ჭარმეული

ჭარმაული – მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ელიაზარ ელიოზისშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიყიდულ ვენახს (1492 წ. 1449-1615).

ჭარმაული – მ ი ს გ ა ნ ჰქონდა ნასყიდი დავით გედევანისშვილს სამი დღის მიწა (1626 წ. 1450-47/38).

ჭარმეული – მ გ ა ლ ო ბ ე ლ ი. მ ო წ მ ე დომენტი კათალიკოსის მიერ დიონოსე ზუ[მ]ბულიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1532-1538 წწ.] Ad-550).

ჭარმაული – გეშაშვილისაგან იყიდა მცხეთის საყდრის კუთვნილი სოფელი ფონთხელა ([1532-1538 წწ.] Ad-550).

ჭარმაული აბიათარ – ძ მ ა გიორგი ჭარმაულისა, იხ.

ჭარმაული ავთანდილ – ძ მ ა იოანე ჭარმაულისა, იხ., შ ვ ი ლ ი გიორგი ჭარმაულისა, იხ.

ჭარმეული ბასილი – მ ო წ მ ე იასე საბასშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ მიქელ საბასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Qd-6895).

ჭარმაული გიორგი – 1473, 1492 წწ. მამესწარ მკერვალიშვილისაგან ი ყ ი დ ა მისი მკვიდრი სავენახე ხერთვისში, ჯვარის ვენახის „ზედა მოკიდებით" (1473 წ. 1448-9221); ელიაზარ ელიოზისშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ვენახი (1492 წ. 1449-1615).

ჭარმაული გიორგი – 1498-1531 წწ. მ ც ხ ე თ ი ს შ ვ ი ლ ი (1531 წ. Sd-733). შვილი იოანე ჭარმაულისა, იხ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გრიგოლ, აბიათარ (1527-1531 წწ. ქრ. II. 371, Sd-733). დ ა მ წ ე რ ი: გაიანეს მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (1508 წ. 1449-1492), თაყა ზევდგინიძის მიერ სამთავისის საყდრისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1513 წ. Ad-12ა), დავით მეფის პალატისუხუცესის და მწიგნობართმთავრის ივანე სოლაღასშვილის მიერ ქვათახევის ელაქერნის მონასტრისათვის მიცემული საალაპე ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1519 წ. 1449-1534ა), ამილახვარ თაყა ზევდგინიძის მიერ [შიო]მღვიმის უდაბნოსათვის მიცემული საალაპე ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1523 წ. 1449-1536ა), ივანე სოლაღასშვილის მიერ [შიო]მღვიმის უდაბნოსათვის მიცემული საალაპედ ვენახის შეწირულების წიგნისა (1525 წ. 1449-1538); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა გარეყანიძეებთან, რომელთაც დაუჭერიათ ჭ ა რ მ ა უ ლ თ ა მკვიდრი მამული – ხატისწობენი. დავა გაარჩია ლეონ მეფემ. ბასილი კათალიკოსის თანხმობით, მან ჭ ა რ მ ა უ ლ ე ბ ს

დაუბრუნა მათი მკვიდრი მამული (1527 წ. ქრ. II. 371); ბასილი კათალიკოსმა მ ა ს დაუმტკიცა სოფელ ხატისწობენისა და სხვა ნასყიდი მამულების: ქერობინ გეშაშვილისაგან ნასყიდი მლეთა საკონის, ფონთხელაზე ჭალის, საგუდეს მიწის, სეხნიასაგან ნასყიდი მიწის და ტყის, დედაბრიანთაგან – კახეთს სავენახე მიწის, ვარდიაშვილისგან – ალაიანთა ვენახის, ჯუარელთაგან – სახნავი მიწის წყალობა (1531 წ. Sd-733).

ჭარმაული გრიგოლ – შ ვ ი ლ ი იოანე ჭარმაულისა, იხ., ძ მ ა გიორგი ჭარმაულისა, იხ.

ჭარმაული გრიგოლ – დავით მეფემ მ ა ს უწყალობა შუანის ხევში ყინოვნის შესავალი სოფელი ლაუშაი და გაუთავისუფლა იგი სახელმწიფო გადასახადებისაგან (1297 წ. Hd-1330).

ჭარმაული დავით – 1602-1626 წწ. გიორგი მეფის ნებართვით, მ ა ს დომენტი კათალიკოსმა უწყალობა გოგილა[ან]ში ოთხი კომლი კაცი და სახასო მინიდან ორი წილი (1602 წ. 1449-2078ბ); ლუარსაბ მეფემ მ ა ს დაუმტკიცა დომენტი კათალიკოსის მიერ 1602 წ. მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნი (1610 წ. 1449-2078ბ); მ ო წ მ ე ლომიტა მირაშვილის და ნონია ტატუაშვილის მიერ დავით გედევანიშვილისათვის მიცემული სანისქვილის და სავენახე მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. 1450-47/38).

ჭარმაული ზაქარია – 1656-1690 წწ. საკათალიკოსო ყ მ ა, მ ე რ ი ქ ი - ფ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი (1657 წ. Qd-31). დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე რამაზ ფარლუზათაშვილის მიერ მამისიმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Qd-16); მ ო წ მ ე: მაზიტა უგუნურიშვილის მიერ პაპუა მაღალაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 15. Ad-1613), კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორის მიერ გიორგი ელიოზისძეგედევანიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1678 წ. III. 28. Qd-45), ღონენა ზუმბულიძის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IX. 8. 1450-30/110); ქრისტეფორე კათალიკოსმა მ ა ს უწყალობა ბროწლეთში გლეხი საბია ქათიაშვილი მამულით, ორი საკომლო მიწა სახნავით, ბროწლეთშივე – სვეტიცხოვლის ყმა-მამული და კარის მერიქიფეთუხუცესობა (1657 წ. Qd-31); იასე ჭარმაულის შვილებთან გაყრის შედეგად მ ა ს ერგო: მცხეთის სასახლის ნახევარი, სამკვიდრო კარსანში, სოლომონიშვილი მამულით, ფონთხელაზე საერთო მიწების ნახევარი, თელის მიწის სანაცვლოდ პაატასა და ონანას კუთვნილი ორი დღის მიწა, ვენახის სანაცვლოდ – ერთი დღის მიწა, მისივე „ნაშოვნი" სვეტიცხოვლის ზვარი, ზვრის ბოლოს ხოდაბუნი, ჭაობში, ნიგოზათ ორი დღის მიწა, ნონია დევანასშვილის შვილები მამულით, ბროწლეთში ქათიაშვილები, ზაქარიას ნაშოვნი ივანა და გიორგი მამულებით და ალაიანის მოურავობა (1675 წ. VI. 5. 1450-2/177).

ჭარმაული იასე – 1628-1644 წწ. შ ვ ი ლ ი პაატა ჭარმაულისა, იხ., მ ო წ მ ე: გიორგასა და ხუციას მიერ შერმაზან სუმბულიძისათვის მიცემული

თავნასყიდობის წიგნისა (1630 წ. XII. 25. 1448-1060), წეროვნელთა მიერ გაბრიელ ელიოზისძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1644 წ. 1448-5102); ი გ ი მიუგზავნა სვეტიცხოვლის მეზვრე გიორგამ კათალიკოსს თავისი დატყვევებული ცოლ-შვილის დახსნისათვის ფულის სათხოვნელად (1630 წ. XII. 25. 1448-1060); მ ი ს ი შვილები და ზაქარია ჭარმაული გაუყრია დომენტი კათალიკოსს (1675 წ. VI. 5. 1450-2/177).

ჭარმაული იოანე – 1442-1505 წწ. მ ღ ვ დ ე ლ ი. ჰყავს ძ მ ა ავთანდილ (1498-1505 წწ. ქრ. II, 312; 1449-1532, Hd-14681), შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, გრიგოლ (1498-1505 წწ. ქრ. II. 312, 1449-1532, Hd-14681). ი ყ ი დ ა: საამ გაბრიელიშვილისაგან არაგვზე მისი მკვიდრი გუბას მიწა (1498 წ. ქრ. II, 312), კონსტანტინე მეფემ და შიო კათალიკოსმა მას უწყალობეს ამბროსიძისეული მამული ხატისწობვენა, რომელიც ადრე ბერინაშვილს ჰქონია (1505 წ. Hd-14681), ი გ ი ალექსანდრე მეფეს მცხეთიშვილად დაუსვამს და უწყალობებია სოფელი ოროტა, რომლის საზღვრები ალექსანდრე მეფის დავალებით დაუდგენიათ ციცის, მამისიმედ დაველურს და ომარ ყარასშვილს. ეს საზღვარი გადიოდა ნიშასძის ნასახლარზე და საგინასშვილის მიწის თავზე (1505 წ. 1449-1532); მისრი ედილაშვილმა იგი იშვილა და შერთო თავისი ერთადერთი ქალი, მისცა მემკვიდრეობის უფლება. მცხეთიშვილთა და შიო კათალიკოსის ნებართვით, მ ა ს მიეცა სამცხეთიშვილო მამული კარსანში, ჯვარში, ფოსვში, ოროტაში, კუტალაში, ძაგნაკორნაში, ხატისწობენაში (1442 (sic) [1482] წ. ქრ. II. 252-253).

ჭარმაული იოვანე – ალაიანის მ ო უ რ ა ვ ი. მ ო წ მ ე ბერიკა დოლმაზაშვილის მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. 1450-31/106-1), შიოშ [მაღალაძის] მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. 1450-31/106-2).

ჭარმაული პაატა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი იასე. უჩიოდა უმამულობას, რის გამოც ზაქარია კათალიკოსმა ი გ ი შეიწყლა და უწყალობა გრემისხევში ორი კომლი კაცი: გრიგოლა ფილაძე და ომსიკა მონიკავალაური მათი მამულებით (1628 წ. 1450-2/175).

[ჭარმაული] ონანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაატა ჭარმაულისა, იხ.

[ჭარმაული] პაატა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ონანა. მ ი ს ი და ონანას კერძი ორი დღის მიწა ფონთხელაზე წილად ერგო ზაქარია ჭარმაულს (1675 წ. VI. 5. 1450-2/177).

ჭარმაული პაატა – 1671-1693 წწ. სვეტიცხოვლის ყ მ ა (1693 წ. 1449-2685). მ ო წ მ ე: დურმიშხან ბარათაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1449-1180); გიორგი ხიზანაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. ქრ. II, Ad-1666), ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1678 წ. VII. 5. Ad-1698-20), ბერუკა

ქარციძის მიერ არდაშელ დეკანოზიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1686 წ. Ad-1764), ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ დეონოსე ზუმბულიძისათვის მიცემული ყმების დანებების წიგნისა (1688 წ. V. 18. 1450-31/131), ლონენა ზუმბულიძის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 9. 1450-30/110), კათალიკოს იოვანე დიასამიძესა და გივი ამილახორს შორის ზერტისა და სობისის რუებზე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. V. 23. Ad-1251), ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ გიორგი გედევანიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1694 წ. X. 5. Hd-13999), კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ ერთობილ თრიალეელთათვის მიცემული მოხელეთაგან ხელშეუვალობის წყალობის წიგნისა (1697 წ. IV. 23. 1448-5066), იოვანე კათალიკოსის მიერ ათანასესათვის მიცემული სახელოსა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1696-1697 წწ.] 1450-31/149); ნიკოლოზ კათალიკოსმა მ ა ს სასაფლაოდ უწყალობა კარის ეკლესია წეროვანში (1693 წ. 1449-2685).

ჭარმელაური ბასილი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაატა ჭარმელაურისა, იხ.

ჭარმელაური ბეჟან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაატა ჭარმელაურისა, იხ.

ჭარმელაური პაატა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო, ძმისწულები: ბასილი, ბეჟან, როსტევან. მ ი ჰ ყ ი დ ა: ავთანდილ ბეგვერდისშვილს მიწა ფონთხელაში (1622 წ. I. 4. 1450-35/73).

ჭარმელაური როსტევან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაატა ჭარმელაურისა, იხ.

ჭარმელაური ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი პაატა ჭარმელაურისა, იხ.

ჭაროასშვილი – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს მ ი ს ი სახლ-კარი შუაზე უნდა გაეყოთ ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჭარტლისძე – [ნიკოლაოსწმინდელმა] მ ი ს გ ა ნ გირგეულში იყიდა ყანა, რაშიც გადაუხადა ორი „მოცეთი" ძროხა ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ჭარუა – გორს მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილად ხვდა მანუჩარ და ჯიმშიტა [თუმანიშვილებს] [1656 წ. დ-12648), შემდეგ – ჯიმშიტა თუმანიშვილს [1656 წ.] Hd-12648).

ჭარუაშვილი ბეგლარ – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ედიშერს დარჩა ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჭარულიძე მირიან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ციცი ჭარულიძისა, იხ.

ჭარულიძე ციცი – ე რ ი ს თ ა ვ ი. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მირიან. მას მოუკლავს ვახტანგ გორგასლის სახასო ყმა – აბესალომ კოტრიძე. კოტრიძეებს დაურბევიათ მ ი ს ი სამი სოფელი: ონჭევი, სოლრითო და ჭურისთავი. ჭარულიძენი, ბაქრიძენი და კოტრიძენი ქუთათისში ვახტანგ გორგასალთან მისულან სადარბაზოდ, სადაც მეფის ბრძანებით დაუდგენიათ კოტრიძეებისათვის გაჩენილი სისხლის ფასი – 120 000 და სანახშიროდ 2 000 ძველი თეთრი. ჭ ა რ უ ლ ი ძ ე ე ბ ს სისხლის ფასი სძვირებიათ და ვახტანგ

მეფის წინაშე მისულან, მაგრამ მას უარი უთქვამს კოტრიძეების დამცრობაზე. მეფის ბრძანებით, მათ ქუთათიში კოტრიძეებს სანახშიროდ მისცეს: 2000 თეთრად დაფასებული ერთი აბლაყი ცხენი და ხმალი, ამას გარდა, სოფელი ჭურისთავი, სამი განაყოფი კვისავიძენი და ორი განაყოფი ტაბირისძენი – გიორგი და მისი შვილები, წყისერში – ფუტურიძე ბერი და გლახა მამულებით, ღუნდას ეკლესია წყლითა და საფლავით; მათ სორში აუყვანიათ კოტრიძეები და მიუციათ: ერთი ჯაჭვი, რკინის ქალამანი, ერთი საძროხე ქვაბი, ერთი ჭორლათო, ერთი ოთხთავი, ორი ჯორი, ხუთი ცხენი, თორმეტი ხარი, სამი ნაქსოვი ორხუა, ორი სინჯაფის ტყავი და სხვა ნივთები (1432 წ. V. 14. Sd-2886).

ჭარუმაშვილი – ტამალაში მცხოვრები. საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს დავთარში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ევალებოდა ძღვენი: სააღდგომოდ ერთი ცხვარი და კვერცხი; საშობად ერთი ქათამი და ცხვარი; საყველიეროდ – ათი სტილი ერბო და ყველი; სასვიანოდ ერთი მარჩილი; სამასპინძლოდ: ორი ცხვარი, სამი კოდი პური და ქერი, ორი ქათამი, ერბო – ათი სტილი, ერთი ლიტრა მარილი; სახიზედ– ერთი თხა; საბაზიაროდ – ერთი ქათამი; სამარხოდ – ერთი ლიტრა ცერცვი და ოსპი; ერთპირ ცხვარზე ერთი მოთალი ყველი და სალორე ღორი – ორმოცზე ერთი (XVII ს. II. ნახ. Hd-1365).

ჭარუხიძე – გელათის მონასტერს დავით და ლომინა ერისთავიშვილებმა შესწირეს სოფელი კვაშხეთი მ ი ს ი მამულის ჩათვლით (XII ს. II ნახ. Sd-2880).

ჭარქაკერ[აან]თ უმეკა – მ ო წ მ ე თულუაანთ პასანას მიერ ტერ-პეტროსასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. VI. 22. 1448-1713).

ჭარჭალიძე – ონჭევს მცხოვრები. ი გ ი მამულით უწყალობა ერისთავმა მირიან ჭარელისძემ თავის აზნაურ გიორგი შერაზანიშვილს ([1484-1510 წწ.] ქმ. №1024).

ჭალალაშვილი – ხუცესი, „ცეროვანს" მცხოვრები. სიამარე ხერხეულიძემ ი გ ი სახლ-კარით მიჰყიდა დომენტი კათალიკოსს (1676 წ. VI. 23. 1449-1196).

ჭალაშვილი – კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა და ნასვლა (XVII ს. II. ნახ. 1448-5032).

ჭალიასშვილი // ჭალიაშვილი

ჭალიაშვილი – ერთი კომლი, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII ს. ბოლო. 1449-1794).

ჭალიაშვილი ბერი – ერთაწმინდას მცხოვრები. მამულით ნილში ერგო მოურავ [გიორგი სააკაძეს] და ზურაბ [სააკაძეს] აბრამის ნაცვლად (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-13313).

ჭალიასშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე გოგია ლიპუასშვილის მიერ ბეჟუა ბარა-მიძისათვის მიცემული სანისქვილოს ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 1450-26/120).

ქალიაშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე სუმბატ თავყელიშვილის მიერ პაპუნა სოლუღაშვილისათვის მიცემული მიწების გაცვლის წიგნისა (1659 წ. Hd-1588).

ქალიაშვილი თანდილა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მახარებელ ქალიაშვილისა, იხ.

ქალიაშვილი მახარებელი – ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი თანდილა. მასთან ერთად იყო მ ო წ მ ე ალექსანდრე ბატონიშვილის მიერ გიორგი გლურჯიძისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა ([1531-1556 წწ.] 1448-522).

ქალიასშვილი ტატია – მ ო წ მ ე ზაზა ვეფხიასშვილის მიერ თამაზა დათვიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. VI. 15. Hd-8577).

ქალუმელასძე – მ ი ს ი სახლის და მამულის ერთი ნახევარი შუშანაის სალოცავად და სააღაპედ შეწირული ყოფილა ლაბეჭინის საყდრისათვის, მეორე ნახევარი – შემწირველის ოჯახის სხვა წევრისათვის (XIII ს. A-1563, 272r-275v).

ქაჭაშვილი მერედელი – მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი ბაგრატ მეფის მიერ მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (1457 წ. IV. I. Sd-2887).

ქაჭასშვილი გასპარა – ი ყ ი დ ა როსტომა მირიმანაშვილისაგან მისი წილი სახლი იზასშვილისა. გასპარასავე განაყოფისა და ხუცის სახლებამდე (1692 წ. I. 13. 1450-7/12ა).

ქაჭია ამდუნაბა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. 92).

ქაჭია ბაკალია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი და მარილი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ქაჭია იონაღი – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკუმური – კარგი საჭმელი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ქაჭიაშვილები – ზესში მცხოვრებნი. ფარემუზ [ჯავახიშვილის] ყოფილი ყ მ ე ბ ი. ისინი მეფე ნაზარალიხანმა უწყალობა ფარსადან ჯავახიშვილს (1692 წ. 1448-8819).

ქაჭიაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ფარსადან [ჯავახიშვილმა] თავის ბიძაშვილ ზურაბს ზერის ჩამონაჭერი (1692 წ. VIII. 11. Sd-569).

ქაჭიაშვილი გარსევან – ძ მ ა დავით ქაჭიაშვილისა, იხ.

ქაჭიასშვილი გასპარა – მელქუას შვილი. ი ყ ი დ ა როსტომ [მირიმანაშვილისაგან] მისი წილი სახლი, რომელიც იზაშვილის, გასპარას განაყოფის და ხუციას სახლებს ესაზღვრებოდა (1692 წ. I. 13. 1450-7/121ა).

ქაჭიაშვილი დავით – 1696, 1698 წწ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: იესე, პაპუნა, პეტრე, ქიტესა, გარსევან (1698 წ. Sd-630). მ ი ჰ ყ ი დ ა კაცია და შედან აბულვარდისშვილებს ერთი დღის მიწა (1698 წ. Sd-630); მოწმე გოშფარ ჯავახიშვილის მიერ მიქელ კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1448-5382).

ჭაჭიაშვილი იესე – ძ მ ა დავით ჭაჭიაშვილისა, იხ.

ჭაჭიაშვილი მელქუა – მ ა მ ა გასპარა ჭაჭიაშვილისა, იხ.

ჭაჭიაშვილი პაპუნა – ძ მ ა დავით ჭაჭიაშვილისა, იხ.

ჭაჭიაშვილი პეტრე – ძ მ ა დავით ჭაჭიაშვილისა, იხ.

ჭაჭიაშვილი ქიტესა – ძმა დავით ჭაჭიაშვილისა, იხ.

ჭაჭნიძე – წრომში მცხოვრები. ერთი კომლი ყ მ ა. იხსენიება [ციციშვილების] ყმათა და აზნაურთა ნუსხაში ([1658-1675 წწ.] Hd-14534ბ).

ჭახრაგაძე გოგია – მ ო წ მ ე: ექვთიმე ედაძის მიერ მოძღვარ იობ ფადლაძისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I. მეოთხ. Hd-1552ა).

ჭახრაკასძე ზევალ – ყურევში მცხოვრები. მ ი ს ი შვილის ყმა-მამული უბოძა ბაგრატ მეფემ თავის მწირველს – იობ ფანჩულიძეს ([1519-1554 წწ.]. Sd-2930).

ჭახურალი აკაკი – ჰყავს ძმისწული გიორგი. მასთან ერთად არის მ ო წ მ ე პარგრძორელ ვარდაკ, ონოფრესა და ბასილის მიერ გიორგი ანდრიკისძისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის დაწერილისა (XV-XVI სს. აეკოჩ, 66-67).

ჭახურალი გიორგი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი აკაკი ჭახურალისა, იხ.

ჭედელანი // ჭედელიანი

ჭედელიანი ბულდაირ – იხსენიება შ უ ა მ ა ვ ლ ა დ ხერეგიანთა მიერ გჯაფარიანებისათვის მიცემულ საყმო გამოსაღების დაწერილში (XV ს. II მეოთხ. სსძ. II. №8). როცა [მ ა ს] ბიძა ებრძოდა, მაშინ მისთვის ასაბიობა გაუწევია უცნობ პირს, რომელმაც ბეგარის დაწერილი დადო ხევთან (XV ს. II მეოთხ. სსძ. II. №19).

ჭედელიანი დავით – იხსენიება: თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ ჯამნარ ჯაფარიანის მიერ იაკობ სეტიელისათვის მიცემულ დაწერილში სისხლის საზღაურის გადახდის შესახებ (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №99); მ ო უ რ ა ვ ა დ და მ ო წ მ ე დ დაწერილის ფრაგმენტში (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №116).

ჭედელანი დოდილ – სეტის ხევმა მ ა ს უბოძა ჭანდირის სათიბის დაწერილი (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №46).

ჭედელანი იგია – იხსენიება თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ სეტიელებისათვის მიცემული დაწერილისა სასისხლო საქმეზე (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №103).

ჭედელიანი ივანე – მ ო უ რ ა ვ ი. მ ო წ მ ე ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ სეტიელებისათვის მიცემული დაწერილისა სკამისნაკურეოს სასარჩლოს მიღების შესახებ (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №102).

ჭედელიანი ქელდიშ – მო წ მ ე სოლთან გოშგოთელიანის დაწერილისა საპიანებისაგან „პირნათელ ხარის" გამორთმევის შესახებ (XV ს. II მეოთხ. სსძ. II. №110).

ჭელიძე აბულა – ე რ ი ს თ ა ვ ი. მ ო წ მ ე დავით მეფის მიერ ივანე მაღნარაძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XV ს. ბოლო. 1448-5040).

ჭერ[ი]შვილი მღთისია – მ ო წ მ ე აბრ[ა]მასშვილების მიერ თავიანთ „მდევართათვის" მიცემული გადაწყვეტილების წიგნისა სამკვიდროს ბოძების შესახებ (XVII ს. 70-იანი წწ. Hd-1584).

ჭელუბათაშვილი პაპუა – მ ო წ მ ე თამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავისი განაყოფის ბეჟანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VI. 1450-7/58).

ჭეშმარიტა – ი ა ს ა უ ლ ი. მოხსენიებულია საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ჭეჭელა – ნაბახტევს მცხოვრები. ი გ ი წილში ერგო მოურავ [გიორგი სააკაძეს] და ზურაბ [სააკაძეს] იარალის ნაცვლად (XVII ს. IV მეოთხ. Hd-9348).

ჭეჭელასშვილი – მაწნეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით წილში ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჭეჭელიძე გიორგი – მოწმე ხახიტა ჯოთიშვილის მიერ შიო ეცადაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. გსიემ-1927).

ჭეჭიაანთ ალიხანა – მ ი ს ი მიწა ხშირობში ემიჯნებოდა იარალი ყორღანაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ოთარისათვის მიყიდულ ოთხი დღის მიწას (1615 წ. V. 30. 1450-8/76).

ჭეხაშვილი – წოლდაში, ელიას ნაქონ მამულზე მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჭეხაშვილი – აბრევში მცხოვრები, ერთი კომლი, ონანას ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჭეხაშვილი გაბიტა – რეზში მცხოვრები, ონანას ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჭეხნავიძე ივანე – ახრისში მცხოვრები, თამაზ ყანჩაელის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჭვიტავა – ჩუნეშში მ ი ს ი ერთი პარტახტი გიორგი მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1568 წ. II. 4. 1448-3327).

ჭვიტიშია თოლიოქრო – ნაჟანეულს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა – საპურობო და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჭიაბერაშვილი – ალექსანდრე კახთა მეფის ბრძანებით, ჩერქეზ ხასფოლადს უნდა დაებრუნებინა მ ი ს თ ვ ი ს უკანონოდ წართმეული წისქვილები ივრის პირას ([1574-1605 წწ.] 1449-1040).

ჭიაბერაშვილი გარსევან – მ ო წ მ ე ხოსიტას მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა – 1691 წ. VI. Hd-5266).

ჭიაბერაშვილი მახარობელი – ნათლისმცემლის ყ მ ა. არჩილ მეფემ მიაბარა იგი სხეებთან ერთად დავით გარეჯის წინამძღვარს (1672 წ. Ad-2060).

ჭიაბერაშვილი ცოცხალა – მ ო წ მ ე ხოსიტას მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. VI. Hd-5266).

ჭიაბერი – მ ა ნ დ ა ტ უ რ თ უ ხ უ ც ე ს ი და ა მ ი რ ს პ ა ს ა ლ ა რ ი. ჟინვანის მფლობელი. თამარ მეფის დასტურით, მან ჟინვანში მცხოვრები ყმა-ვაჭრები: ოქრაი, მახარაი, ბრაჭი და იოანე მიხითარაისძენი შესწირა შიო-მღვიმის მონასტერს და იქ გაიჩინა ალაპი. თავადვე ამტკიცებს ამ შეწირულებას ([1189 წ.] Ad-2).

ჭიაბერი: ჭიაბერის ეკლესია – კათალიკოს აბალაკის მიერ მცხეთის კახური მამულების საზღვრების შემოწმებისას შედგენილ საბუთში იხსენიება „ჭიაბერის ეკლესია" ივრის ნაპირას, რომელიც დავით აღმაშენებელს აუშენებია ([1492-1497 წწ.] 1448-2041).

ჭიაია ბუბუტია – საქუჩულორიოს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი საკლავი, ცხრა ლიჯი ღომი, თორმეტი ფოხალი ღვინო, გოჭკუმური – ორი საკლავი, ორი ქათამი, მისი ღომი, ღვინო, პური, თევზი, ყველი, კვერცხი, მარილი; „საყანოთ" – ოცი კენჭი ყველი, ღომი და ღვინო (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჭიასძე ბეშქენ – შ ვ ი ლ ი ჟან ჭიასძისა, იხ.

ჭიასძე ჟან – ა მ ი რ ს პ ა ს ა ლ ა რ ი ს ა მ ი ლ ა ხ ო რ ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ი ბეშქენ. დავით მეფისაგან და აგრეთვე ბერძენთ მეფის – გიორგისაგან ნაწყალობევი ჰქონია [დ]ურჩში მამული. ლობიერებს კორიდეთი დაუწვავთ და ოთხთავიც წაუღიათ. მ ა ს ოთხთავი კვლავ კორიდეთის ეკლესიისათვის დაუბრუნებია და მისთვის შავგულისძე შეუწირავს, თავისი შვილის, ბეშქენის სადღეგრძელოდ ([1266-1280 წწ.] Gr-28. 2r-7v).

ჭიაურელი – ერთი კომლი. შეტანილია ალავერდის ტაძრის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

[ჭიაბრისშვილი] პაპია – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი შერმაზან ჭიაბრისშვილისა, იხ.

ჭიაბრისშვილი შერმაზან – გიორგიწმინდას მცხოვრები. ჰყავს გ ა ნ ა - ყ ო ფ ი რატია, ამ უკანასკნელის განაყოფი – პაპია. მათთან ერთად ევალებოდა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გაღება წინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი" გარდაიცვლებოდა (1688-1694 წწ.) Ad-116).

[ჭიაბრისშვილი] ხატია – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი შერმაზან ჭიაბრისშვილისა, იხ.

ჭიაურელი ივანე – მ ო წ მ ე გოგიჩას მიერ ანდერმან [ჩოლაყაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხედი, S-3728. 164r), საბას მიერ ანდერმან ჩოლაყაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. S-3728. 164r).

ჭიაურელი შავერდა – მ ი ს ი ნაყმევი შერმაზანა და იორდანე თეიმურაზ მეფემ მამულებით უწყალობა შანშე ჩოლაყაშვილს (1642 წ. IV. 12. Hd-2197).

ჭითარჭია ხახუტაი – ლღაშში მცხოვრები. ლევან დადიანმა და მისმა ბიძამ გიორგი ლიპარტიანმა მანუჩარ დადიანის სულის მოსახსენიებლად შესწირეს ი გ ი მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობელს. დააკისრეს ბეგარა: სამი საკლავი, თხუთმეტი კოკა ღვინო, სამი ხალთა ღომი, მისი პური, საბერო ყველი, თევზი, კვერცხი, ერთი ქათამი, მარილი, კვირაში სამ დღეს წინამძღვრისათვის ყანის მუშაობა (1642 წ. Qd-6740).

ჭიკაძე ქრისტესია – ალაკს მცხოვრები, ქემხა. მ ო წ მ ე კაკაბელთა და შიბლიანელთა შორის სამამულე დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (1623 წ. II. 5. Ad-574).

ჭიკუატიძე დავით – მ ო წ მ ე ანტონ ვეციკაშვილის მიერ ქოქლასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. II. 5. Sd-39).

ჭიკჭიკაშვილი – მისეული ნაოხარი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა სალაროს ქილიფდარ ბახუტას (1622 წ. VI. 20. 1448-548).

ჭილა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზაქარიასი, იხ.

ჭილა – ხევდურეთს მცხოვრები, ბალათარ ხოსაშვილის ყოფილი ყმა. ი გ ი უბოძა კონსტანტინე მეფემ ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448-64).

ჭილაგიძე თუქლამ – ც ი ხ ი ს თ ა ვ ი. მ ო წ მ ე დავით მეფის მიერ ივანე მაღნარაძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XVII ს. 1448-5040 სას.).

ჭილაშვილები – დუშეთში მცხოვრებნი. დაკისრებული ჰქონდათ სანილკნელო გადასახადი მიცვალებულზე: თუ სახლის უფროსი ან მოხელე ჭ ი ლ ა შ ვ ი ლ ი მოკვდებოდა, კაცზე უნდა გადაეხადათ მთელი ნიშანი – შეკაზმული ცხენი, ორი წასახურავი; ქალზე – ტყავი ან ტოლომა, კაბა, სარტყელი, ღილი, ბეჭედი, თავსახურავი (1669 წ. 1448-5013).

ჭილაშვილი – ლისში მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა მოქალაქე ჭარინამ პაპუნა სულხანიშვილს ორი დღის მიწა (1654 წ. VI. 1. Sd-29).

ჭილაშვილი – მ ი ს ი სასახლის გვერდით მიჰყიდა ოჰანეზა ქოსაშვილმა მამასახლის პაპას თავისი სამკვიდრო ურწყავი ორი დღის მიწა (1690 წ. IV. 12. 1450-46/271).

ჭილაშვილი ამოან – მ ო წ მ ე რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული საბუთისა მეალაპედ გაწესების შესახებ (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

ჭილაშვილი ბეჟან – 1659, 1678 წწ. მ ო წ მ ე ოთარ ბარათაშვილის მიერ პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. IV. 15. Hd-6285), შიოშ ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VII. 1. Hd-13106).

ჭილაშვილი ბეჟან – ს ო ი ბ ა თ ი ა ს ა უ ლ ი. გ ა ა რ ი გ ა მამუკა მაღრაძესა და ციცი [ციციშვილს] შორის სამამულე დავა (XVII ს. ბოლო. Hd-821).

ჭილაშვილი დავით – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქაიხოსრო ჭილაშვილისა, იხ.

ჭილაშვილი დავით – ნ ა ზ ი რ ბაინდურ შანშიაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ორი დღის მიწა არეშიშვილის მინამდე (1693 წ. VIII. 7. 1450-6/21).

ჭილაშვილი დავით – ჰყავს შ ვ ი ლ ი იასე. თავის ყმას, მურადა [დათუაშვილს] მიჰყიდა თავისივე ამოვარდნილი ყმის – თამაზა კახაბერასშვილის მიწა სალჭუტის მიწებში ნერსესანთ და კახაბერანთ მიწებამდე (1699 წ. V. 1450-5/55ა).

ჭილაშვილი იასე – შ ვ ი ლ ი დავით ჭილაშვილისა, იხ.

ჭილაშვილი დავით – ი გ ი როსტომ მეფემ ახალდაბაში გაგზავნა თურქისტანიანთ მამულების სარჩელზე. მან ლეონ თურქისტანისშვილს უფიცრად მიაკუთვნა ივანას ვენახი და ავაქას მამული. ამასთანავე დაადგინა, თუ ადუა, ხუცესი და ღთისიაშვილები დაიფიცებდნენ, თევდორას მამული ბერუკა [თურქისტანიშვილს] დარჩებოდა და თუ ვერა – ლეონს ([1634-1658 წწ.] 1450-50/62).

ჭილაშვილი პაატა – მ ო წ მ ე რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული მეალაპედ გაწესების წიგნისა (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

ჭილაშვილი პაპუნა – ბერთუბანში მცხოვრები. ევალებოდა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი" გარდაიცვლებოდა ([1688-1694 წწ. Ad-116).

ჭილაშვილი ქაიხოსრო – ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ი დავით. მასთან ერთად იყო მ ო წ მ ე თავისი ყმის, ხოსროვ მალბენაშვილის მიერ დათუნა ბიძინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. III. 1. 1450-9/13).

ჭილაძე – მ ა ს მზითვად მიუცია მხეციძისათვის ფარსმანაყანევში მცხოვრები გლეხები: ესტატე, მამისთვალა, ნიკოლოზა, გოძალა, ველა, გიორგი, ესია მარდალაშვილები (1545 წ. VI. 12. Hd-11201).

ჭილაძე – მ ა ს უბოძა კონსტანტინე მეფემ სოფელი უძულო, რომელიც გელათს გამოსწირა ([1484-1510 წწ.] 1448-1585).

ჭილაძე – გიორგი მეფემ მ ა ს და სხვა მოხელეებს უბრძანა კდიაშვილშალიკაშვილისათვის მიცემული წყალობის აღსრულება ([1563-1564 წწ.] Hd-8727).

ჭილაძე – ქაიხოსრო გურიელის მიერ აჭის წმინდა გიორგისათვის ბოძებულ ყმების შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ ქაიხოსრო გურიელმა ი გ ი ტყვედ ჩაიგდო ვამეხ დადიანზე თავდასხმის დროს ([1658-1660 წწ.] ქრ. II. 471).

ჭილაძე – მამია გურიელმა სთხოვა სვიმონ მეფეს, დაეტოვებინა მისთვის ჭ ი ლ ა ძ ე და მიქელაძე, რომლებიც, ჯერ კიდევ მეფე ალექსანდრეს მიუყიდნია მისთვის ([1698-1701 წწ.] Hd-10822).

ჭილაძე [ბა]კა – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჭილაძისა, იხ.

ჭილასძე გუსტან – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ჯავახ. თავის შვილს ცოლად შერთო ლუარსაბ მეფის და. უხვედრი ქორწინების გამო კათალიკოს მალაქიას

მოთხოვნით, სვეტიცხოველს საკანონოდ შესწირა სამოცი ლიტრა ცვილი ([1532-1534 წწ.] 1448-2285).

ჭილაძე დარეჯან – იხ. დარეჯან, ჭილაძის ასული.

ჭილაძე თანდილა – ძაღინას მცხოვრები. მამულით წილში ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676-1709 წწ.] 1450-31/2).

ჭილაძე ელაშერ – მოწმე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა ([1484-1510 წწ.] ქმ. №1608).

ჭილაძე კაცია – მან დაიხსნა ბანძას ომში „დაკარგული" ხუხუ ოდიშარია. მისი გარდაცვალების შემდეგ, გაბრიელ ჭყონდიდელ-ცაგერელმა ნიშანში მოითხოვა ხუხუ ოდიშარია შვილით და იგი მარტვილის ღმრთისმშობლის ეკლესიას შესწირა (1680 წ. ახლო. ლაი H-84-2, 6ab).

ჭილაძე ლიპარ – მოწმე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის ბოძებული საბუთისა ოქონის ნასისხლად ბოძების შესახებ (1488 წ. VII. I. Hd-8731).

ჭილაძე ლიპარ – ციხისთავი. მოძღვართ-მოძღვარ ილარიონს მიჰყიდა უფლისაი, მიქელაი და გიორგაი ცისკარისშვილები და შესწირა [გელათის] ხახულის ღმრთისმშობელს ალექსანდრე მეფის სულის საალაპედ, გაათავისუფლა ისინი გამოსაღებებისაგან (1513 წ. Qd-8512).

ჭილაძე ლომკაც – ალექსანდრე მეფესთან ერთად მონაწილეობა მიიღო სვანებისა და ჯაფარიძეთა სასისხლო დავის გარჩევაში (1503 წ. სსძ. II. № 27).

ჭილაძე ლომკაც – ჰყავს თანამეცხედრე ჩხეტიძის ასული ასტანდარ. შემთხვევია „ცოდვა", კათალიკოს მალაქიას მოთხოვნით, საკანონოდ შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს ორი კომლი გლეხი – იოვანე და თვალთვალეი გუნიები (1629 წ. Ad-2251კჴ).

ჭილაძე მამუკა – ჰყავს შვილი [ბა]აკა. შემთხვევია საკანონო საქმე, რის გამოც, კათალიკოს მალაქიას მოთხოვნით, შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს ორი კომლი გლეხი. ეწერში – კალანდაძე და ჭანგაში – ხუხუაძე ([1616-1639 წწ.] Ad-2251მგ).

ჭილაძე პეპუნა – იხსენიება გაბრიელ ჭყონდიდელ-ცაგერელ-ბედიელის მიერ მარტვილის ეკლესიისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში: ადრე პეპუნა ჭილაძეს ხუხუ ოდიშარია მესანთლედ და მესაკმეველედ შეუწირავს მარტვილის ეკლესიისათვის (ლაი H-8-42, 6ab).

ჭილასძე (ვარ. ჭილაძე)ქველ – მოლარეთუხუცესი. მისი შუამდგომლობით, გიორგი მეფემ აზნაურიშვილ კაკუ გუგუნავას გაუჩინა სისხლის ფასი (XV ს. დამლევი. ქმ. №1607); მოწმე დავით მეფის მიერ ივანე მაღნარაძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XV ს. ბოლო. 1448-5040).

ჭილაძე შედან – მოწმე ალექსანდრე მეფის მიერ იოვანე ომადმანიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1658-1660 წწ.] Sd-1789).

ჭილაძე ჯავახ – [1532]-1549 წწ. შვილი გუსტან ჭილაძისა, იხ. შ ე ს - წ ი რ ა სვეტიცხოველს საკანონოდ ბლისკარში ერთი მეზუთხე კაცი – ივანე ყლურელისძე, ქვემო სანავარდოში – მეზუთხე მახარა სანასძე, თეენა ხურწილავა, ქორისუბანში – მეზუთხე თემნა ბუბასკირი, ხეჩისში – ნასყიდა სალოქაია, ჯიქთუბანში – მახარობელ კოპალაიშვილი, იორდანე კოპალაიშვილი, გუსტანისაი კოპალაიშვილი, გულმაგარი გოგნასძე (1649 წ. 1449-1666).

ჭილაძე ჯავახ – ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე ლევან დადიანის მიერ ხონის ტაძრისათვის მიცემული განჩინების წიგნისა ([1628-1639 წწ.] დსსს. I. გვ. 51-52).

ჭილიკა – მ ო წ მ ე ყულიას მიერ ტერტერა ეზიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I. 10. 1448-9233).

ჭილაკაძე – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა იასე დიასამიძის მიერ პაატაბეგ მაჩაბლისათვის მიყიდული ვენახი (1700 წ. V. 28. Hd-1534).

ჭილიკაძე (ვარ. ჭილიკაშვილი) – მ ი ს საზღვრამდე უწევდა იასე დიასამიძე-სეხნიაშვილის მიერ პაატაბეგ მაჩაბლისათვის მიყიდული მამული, ნაფუძარი, ბაღი და ვენახი (1700 წ. V. 28. Hd-1534).

ჭიმია გუგურია – მუხურს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი საკლავი, ხუთი კოკა ღვინო, მოინალობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჭინაძე გიგოლა – ძ მ ა გიორგი ჭინაძისა, იხ.

ჭინაძე გიორგი – მ ღ ვ დ ე ლ ი. ჰყავს ძ მ ა გიგოლა. ი გ ი ძმასთან და სახლიკაცებთან ერთად მღვდელმა იასე გამცემრისშვილმა დომენტი კათალიკოსს საკანონოდ მიჰყიდა (1673 წ. IX. 20. 1449-1197).

ჭინკაძე – მ ი ს ი ზვარი ესაზღვრებოდა როსტომ გურიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის ბოძებულ მამულს ([1534-1566 წწ.] АПГА 282-283).

ჭინჭარაძე – სურამში მცხოვრები. დოროთეოს კათალიკოსის მიერ ნიტრიის ეკლესიისათვის მიცემული შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ ი გ ი უყიდნია დოროთეოსს გიორგი მეფისაგან და შეუწირავს ნიტრიის ეკლესიისათვის ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

ჭინჭველისძე // ჭინჭველიძე // ჯინჭველიძე

ჭინჭველიძე – ბ ი ძ ა დავით ქარსიძისა. ჭარებში მ ი ს ი ნაქონი მამული ციხითა და მონასტრით ალექსანდრე მეფემ უწყალობა მესტუმრე დავით ქარსიძეს (1439 წ. 1449-301).

ჭინჭველისძე – სვეტიცხოვლის ყ მ ა. ი გ ი მამულით ხელახლა შესწირა გიორგი მეფემ სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448-5016).

ჭინჭველიძე – ფლავში მცხოვრები. [სვიმონ] მეფემ განუახლა მ ი ს ი შეწირულება სვეტიცხოველს (1559 წ. XII. 1. Ad-1572).

ჭიოელიძე ებიტა – მ ო წ მ ე ზაზა მაჩაბლის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული მიწების გაცვლის წიგნისა (XVII ს. 70-იანი წწ. 1450-26/216).

ჭიოველიძე რომანოზა – ძარნამს მცხოვრები. ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ჭიპაშვილი ნადირა – ღუროს მცხოვრები, ლევანის ყ მ ა. იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ი).

ჭიტაძე გიორგი – ძ მ ა იორდანე ჭიტაძისა, იხ.

ჭიტაძე გოჩოლა – ძ მ ა იორდანე ჭიტაძისა, იხ.

ჭიტაძე იორდანე – ნირქვალს მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, გოჩოლა. ისინი ბაგრატ მეფემ უწყალობა ყუდანათ წერეთელს (1678 წ. Hd-14781).

ჭიტაძე პაპუნა – კულბითში მცხოვრები. ყიასაბეგის მეკოდისპურე ყ მ ა. ესახლა აბაშერიძის მამულზე (1700 წ. 1448-3602).

ჭიტილისძე – მნ[ი]რეს მცხოვრები. შალვა და ამირბერ ბოცოსძეებმა პატრონ მარიხის საალაპედ ი გ ი შესწირეს ალის მონასტერს. ევალებოდა 80 ჩაფი ღვინის გამოღება (XIV-XV სს. მიჯნა. S-1245. 454-463).

ჭილლაძე – მ ი ს ი ბალის ნახევარი ბეჟან [თუმანიშვილმა] მიჰყიდა ზურაბ [თუმანიშვილს] (1684 წ. V. 7. Sd-38).

ჭილრინტელაშვილი ბერიკა – ძ მ ა მახარა ჭილრინტელაშვილისა, იხ.

ჭილრინტელაშვილი მახარა – ჰყავს ძ მ ა ბერიკა. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა სულხანაშვილს გვერდაში ორი დღის მიწა, რადგან მოქალაქის ვალი ემართა (1650 წ. V. 31. Sd-27).

ჭიჭაისძე – მ ი ს ი ნაქონი მიწა ივანემ გაუთავისუფლა ლალისაგან ვერხუაისძეს ([1247-1260 წწ.] Ad-78).

ჭიჭაშვილი ბერი – ჰყავს შ ვ ი ლ ი შერმაზან. ი გ ი თავისი ცოლ-შვილით მიეყიდა გივი თუმანიშვილს, რომელმაც ავლაბარში სახლ-კარი უბოძა ([1696-1713 წწ.] Hd-13058).

ჭიჭაშვილი შერმაზან – შ ვ ი ლ ი ბერ ჭიჭაშვილისა, იხ.

ჭიჭახაური – ვახუშტი აბაშიძემ კაცხის მონასტერს შესწირა ჭიჭახაური – [ერთი კომლი] ([1550-1570 წწ.] 1449-1583).

ჭიჭიასშვილი – ძალისში მცხოვრები. მ ი ს სამოსახლოს ესაზღვრებოდა ალექსანდრე მეფის მიერ შიომღვიმისათვის შეწირული მიწა ([1412-1442 წწ.] Ad-14ა).

ჭიჭიაშვილი ნონია – მ ო წ მ ე ნიკოლოზ ზანდუაშვილის მიერ ზურაბ ბაგრატიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XII. 20. Ad-1064).

ჭიჭილაშვილი – ფლავში მისი „ნაობარი მამული" უწყალობა დავით ქსნის ერისთავმა ფარსადან ზედგინიძის შვილს (1695 წ. II. 4. Hd-1314); მ ი ს მამულზე ცხოვრობდა გიორგი მჭადაია (1700 წ. 1448-3602).

ჭიჭინაძე – მ ი ს მიერ გაკაფული ტყე ჟამისაძის სახნავამდე ნიკოლოზ მთავარეპისკოპოსმა უბოძა კალატოზ ნასყიდა ბაქრაძეს (1671 წ. 1450-35/89).

ჭიჭინაძე – ლვერეთეთში მცხოვრები, ტატიშვილების გაყრისას ი გ ი ერგო ხოსია და თამაზა ტატიშვილებს (1674 ნ. I. 11. Sd-607).

ჭიჭინაძე – მ ღ ვ დ ე ლ ი. დ ა მ წ ე რ ი: ბეჟან ყიფიანის მიერ გედეონ გენათელისათვის მიცემული საბუთისა ნიშანში საყანე მიწის გადაცემის შესახებ (1678 ნ. 1448-2149).

ჭიჭინაძე ბეჟია – შ ვ ი ლ ი ჟოჟუა ჭიჭინაძისა, იხ.

ჭიჭინაძე ბეჟიტა – ლვერთეთში მცხოვრები, პაპუა ტატიშვილის ყმა, ერთი კომლი, ჰყავს შვილები: ვაშაგა, მამუკა, დათიკა, ნინია და იმათი ნაშენი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჭიჭინაძე გოჩია – ჭოლევში მ ი ს ი და სულთამასეული პარტახტები გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა იყიდა ბიძინა ჩხეიძისაგან და შესწირა გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139).

ჭიჭინაძე დავით – მ ღ ვ დ ე ლ ი. შ ე ს წ ი რ ა ქუთაისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას ბაკისუბანში ტატია ყვიტარისძე შვილებით, ერთი სახლიკაცით და მამულით, – ერთი კომლი; ქვიტირში – მახარობელ ფეტვისწელიძე შვილებით – გოგიეთი და ნასხიდათი, ერთი სახლიკაცით და მამულით – ერთი კომლი ([1660-1681 წწ.] 1448-3221).

ჭიჭინაძე დათა – ლვერთეთში მცხოვრები, ბეჟან ტატიშვილის ყმა, ერთი კომლი. ჰყავს სამი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნხ. Qd-7017).

ჭიჭინაძე დათიკა – შ ვ ი ლ ი ბეჟიტა ჭიჭინაძისა, იხ.

ჭიჭინაძე დათუნა – შ ვ ი ლ ი ჟოჟუა ჭიჭინაძისა, იხ.

ჭიჭინაძე ვაშაგა – შ ვ ი ლ ი ბეჟიტა ჭიჭინაძისა, იხ.

ჭიჭინაძე ზაზანა – ქვემო ძვიმლეთში მცხოვრები, ბეჟანა ტატიშვილის ყ მ ა , ერთი კომლი. ჰყავს ორი სალაშქრო ძმა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჭიჭინაძე თამაზა – შ ვ ი ლ ი ჟოჟუა ჭიჭინაძისა, იხ.

ჭიჭინაძე მამუკა – შ ვ ი ლ ი ბეჟიტა ჭიჭინაძისა, იხ.

ჭიჭინაძე მანაველ – ჭოლევში მცხოვრები. გენათელ ზაქარია ქვარიანისათვის ბატონიშვილ გენათელს მიუცია საწირავში ნაშოვნი მ ა ნ ვ ე ლ ჭ ი - ჭ ი ნ ა ძ ე, რომელიც ზაქარიამ გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს შესწირა (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139).

ჭიჭინაძე ნინია – შ ვ ი ლ ი ბეჟიტა ჭიჭინაძისა, იხ.

ჭიჭინაძე ჟოჟუა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თამაზა, ბეჟია, დათუნა. გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა დაასახლა ი გ ი კურსებში მაქსიმე კათალიკოსისაგან ნაწყალობევ საჭალანგრიძეო და კაკაბურ პარტახტზე და შესწირა გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139); მ ო წ მ ე აფხაზეთის

კათალიკოსის ზაქარიას მიერ იოანესათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1657-1660 წწ.] Qd-9670).

ჭიჭინაძე სვიმონ – მ ღ ვ დ ე ლ ი. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე წიკორწმინდელ მთავარეპისკოპოს დავით საყვარელიძის მიერ წიკორწმინდის ეკლესიისათვის მიცემული გლეხების შეწირულების წიგნისა (1559 წ. X. 24. 1448-3320).

ჭიჭინაძე სვიმონ – მ გ ა ლ ო ბ ე ლ ი. დ ა მ წ ე რ ი ქაიხოსრო იაშვილის მიერ გელათის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის მიცემული ყმების შეწირულობის წიგნისა (1692 წ. ქმ. №139ა).

ჭიჭინაძე სულთამა – ჭოლევში მ ი ს ი და გოჩია ჭიჭინაძისეული პარტახტები გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა იყიდა ბიძინა ჩხეიძისაგან და შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. №139).

ჭიჭინისძე – კლემენტი ქობაშვილმა მ ი ს ი ბეგრიდან ალის მონასტერს შესწირა 12 გვერდი საზედაშე (XIV-XV სს. შ 1245. 279-283).

ჭიჭლიბაური-ბოჯახაშვილი ასატურა – ბაადურ [ციციშვილის] სამწევრისის გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ნაქონი სამი დღის მიწა ნამგალაში სოზიაშვილს ეჭირა (1671 წ. Hd-893)..

ჭლაჭიშვილები – პაატა და პაპუნა გლურჯიძეებს შორის სამამულე დავის განჩინების შედეგად ი ს ი ნ ი ერგო პაატას (1638 წ. Qd-10128).

ჭლაჭიშვილი მახარობელი – მ ო წ მ ე შალვა ჯომარდიძის მიერ გრიგოლ პეტეტაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1539 წ. II. 27. 1448-8739).

ჭლიკაშვილი გიორგი – ტყვედ გაუყიდიათ სტამბოლში, საიდანაც უკან გამოქცეულა. მოძღვარს მიულია, ხელახლა მოუნათლავს და უმსახურებია. მ ი ს ი თავი სთხოვა მოძღვარს „ექვსმა პატრონ-ყმამ:" შიოშ ჩხეიძემ, იასე და პაატა ფანჩულიძეებმა, გიორგი მახარაშვილმა და სხვებმა, რომელთაც აღუთქვეს მოძღვარს, რომ მის წინაშე დადებულ პირობას ამ ყმაზე არ დაარღვევდნენ (XVII ს. Hd-11228).

ჭლიკაშვილი მამუკა – ოქრომჭედელი. ნათანელ თევდორიანის მოყვარე, ქველ ფხეიძის ნ ა ყ მ ე ვ ი. ქველ ფხეიძის გარდაცვალების შემდეგ მ ა მ უ კ ა ს მიუთვისებია მისი ოთხი ცხენი და ბიჭი, რომელიც პაპუა სახლთუხუცესის ყმა ყოფილა. მას წერილს წერს პაპუნა ჩივაძე, რომელშიც ამხელს მის საქციელს და ბიჭის პატრონისათვის დაბრუნებას ურჩევს ([1644-1660 წწ.] Ad-514).

ჭლიკაძენი – წყნორში მცხოვრებნი. ბაგრატ მეფემ განუახლა მ ა თ ი შეწირულება მთის წმინდა გიორგის ([1463-1478 წწ.] Sd-2898-2).

ჭოგრიძე ბადრია – შ ვ ი ლ ი რამინა ჭოგრიძისა, იხ.

ჭოგრიძე მეფისა – შ ვ ი ლ ი რამინა ჭოგრიძისა, იხ.

ჭოგრიძე რამინა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბადრია, მეფისა. მ ი ჰ ყ ი დ ა მოძღვარ იობა ფადლიძეს მიწა, რომელიც მას ბედია არაბიძისგან ჰქონდა შეძენილი (XVI ს. I. მეოთხ. Hd-1552იზ).

ჭოლაძე მამუკა – ნამაშევში მცხოვრები, ნიჟარაძისეული გლეხი. ი ყ ი დ ა მეფე ბაგრატმა და შესწირა გელათის წმინდა გიორგის საყდარს. დაკისრებული ჰქონდა გამოსაღები: ოცი თეთრი, ორმოცი კოკა ღვინო, ოცი ნაოთხალი ღომი, ორი სამაჭრობო საკლავი, ოთხი ქათამი, ექვსი კოკა ღვინო და ორი ბატკანი (1545 წ. VI. 12. Hd-11201).

ჭონაძენი – ინას მცხოვრებნი, ოთხი კომლი. ბაგრატ მეფემ ი ს ი ნ ი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII. 9. ლაი P-22ა).

ჭონიაური – ვანთას მცხოვრები. ლეონ მეფემ ი გ ი მამულით დაუმტკიცა დავით გარეჯის მონასტერს ([1520-1574 წწ.] 1449-1600).

ჭონისშვილი // ჭონიშვილი

ჭონისშვილი – არტუაზანას მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყ მ ა. მ ი ს ი მამული ალექსანდრე მეფემ შესწირა ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ. 1449-1509).

ჭონისშვილი – შიომღვიმის წინამძღვარმა იოსებ ყანჩიელმა გოგინა ანტონაშვილს დაანება რუ ჭ ო ნ ი ს შ ვ ი ლ ი ს ვენახის ბოლომდე (1682 წ. 1449-1876).

ჭონიშვილი ამირან – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ასიტა, გოგია. [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ზურაბ, ქრისტესია, მამუკა, გოდერძი. ი ყ ი დ ა აზარია ხეჩიკაშვილისაგან გედიაური ორი დღის მიწა (XVII-XVIII სს. Hd-786ა), ბერიკა ამპეტაშვილისაგან – მახარაულის ბოლოს „სასთულა" მიწა (XVII-XVIII სს. Hd-786ბ).

ჭონიშვილი ასიტა – ძ მ ა ამირან ჭონიშვილისა, იხ.

ჭონიშვილი ბერი – რეშში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჭონიშვილი ბერი – მ ო წ მ ე შალვა სააკაძის მიერ ფაცია მოშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Ad-1580).

ჭონიშვილი გოგია – ძ მ ა ამირან ჭონიშვილისა, იხ.

ჭონიშვილი გოდერძი – [შ ვ ი ლ ი] ამირან ჭონიშვილისა, იხ.

ჭონიშვილი ზურაბ – [შ ვ ი ლ ი] ამირან ჭონიშვილისა, იხ.

ჭონიშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 10. Sd-620).

ჭონიშვილი მამუკა – [შ ვ ი ლ ი] ამირან ჭონიშვილისა, იხ.

ჭონისშვილი ულუხანა – მ ო წ მ ე ყარაბუდახის მიერ ქრისტეფორე ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Sd-622).

ჭონიშვილი ქრისტესია – [შ ვ ი ლ ი] ამირან ჭონიშვილისა, იხ.

ჭონიშვილი ყარახანა – მ ო წ მ ე ფინეზას მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

ჭონიშვილი შიუკა – რეხს მცხოვრები. ავთანდილ ამილახვრის სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ჭორდალა – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი სეფედაელასი, იხ.

ჭორტიკელი – გაენათის მონასტრის ყ მ ა. მართებდა გამოსაღები ოცი ლიტრა ცვილი. იგი ათინა მამისბედაშვილს მოუკლავს ([1484-1510 წწ.] 1449-1585); იხსენიება ალექსანდრე მეფის მიერ ილარიონ მოძღვართ-მოძღვრის დროს გელათის მონასტრისათვის საალაპედ მიცემულ ყმა-მამულის შენირულების წიგნში: ი გ ი ათინა მამისბედაშვილს მოუკლავს და მის დასაურვებლად გადაუხდია ჭალაში ჭორტიკლისეული მამული, რომელიც ბაგრატ მეფემ გელათს შესწირა (1510 წ. III. 12. ქრ. II. 340-342).

ჭოღლას ძე იონ[ათ]ამ – კასბურას ძე. დ ა მ წ ე რ ი ბილქან ათრასძის მიერ კაბენის მონასტრისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XV ს. 1449-619).

ჭოღლასძე ლუკა – დ ა მ წ ე რ ი: ბასილ მიქელაშვილის მიერ [კაბენის] მონასტრისათვის მიცემული ვენახის შენირულების წიგნისა (XV ს. 1449-615).

ჭოჭოასშვილი ზუბიტა – ხვედურეთში მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ა ხოსიტა. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით წილში ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჭოჭოშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ვენახი საალაპედ მისცა თამაზ ხოსაშვილმა ნარინამანას (XVII ს. Sd-1012).

ჭოჭყიაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ივანა ამოვანაშვილის მიერ ანაგელი პაპუნასათვის ახბულახის წყალთან მიყიდულ მიწას (1687 წ. III. 22. Qd-17ბ).

ჭოჭყიაშვილი ავთანდილ – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: დათუნა და ბერი. ანაგელ პაპუნას მ ი ჰ ყ ი დ ა ორდღენახევრის მიწა ახბულახზე კერატიშვილის მიწის მეზობლად (1687 წ. Qd-17ბ).

ჭოჭყიაშვილი ბერი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ავთანდილ ჭოჭყიაშვილისა, იხ.

ჭოჭყიაშვილი დათუნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ავთანდილ ჭოჭყიაშვილისა, იხ.

ჭრაკაეერაშვილი ბერუა – ძ მ ა გრიგოლ ჭრაკაეერაშვილისა, იხ.

ჭრაკაეერაშვილი გრიგოლ – უმეკას შ ვ ი ლ ი, ჰყავს შ ვ ი ლ ი უმეკა, ძმები: შაველ, ბერუა. როსტომ მეფემ მ ა ს განუახლა ქალაქში, „ბურჯის გარშემო" მდებარე მ ი ს ი მკვიდრი მამულის წყალობა. ეს მამული მეფეს ადრე ჩამოურთმევია მისთვის და იქ საყინულე მოუწყვია (1657 წ. 1448-1053).

ჭრაკაეერაშვილი უმეკა – მ ა მ ა გრიგოლ ჭრაკაეერაშვილისა, იხ.

ჭრაკაეერაშვილი უმეკა – შ ვ ი ლ ი გრიგოლ ჭრაკაეერაშვილისა, იხ.

ჭრაკაეერაშვილი შაველ – ძ მ ა გრიგოლ ჭრაკაეერაშვილისა, იხ.

ჭრელაშვილი გურგენა – მ ო წ მ ე დავით მურაჩაშვილის მიერ მგელუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Ad-915).

ჭრუმანიძე – მის ვენახს ესაზღვრებოდა ბერიკა ხუდადასშვილის მიერ ტარიელ ქავთარაძისათვის მიყიდული ვენახი (1692 წ. Hd-9372).

ჭუარაშვილი – მოწმე ბეროა სამებისაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 1. 1450-8/21).

ჭუბაბრია ბე[ჟან] – შვილი დათუნა ჭუბაბრიასი, იხ.

ჭუბაბრია დათუნა – ჰყავს შვილები: ჯოლორია და ბე[ჟან]. მათთან ერთად იყო მოწმე ბეჟან ბატონიშვილის მიერ გიორგი ასათიანისათვის მიცემული ბიჭის წყალობის წიგნისა (1700 წ. მარტე. №72).

ჭუბაბრია ჯოლორია – შვილი დათუნა ჭუბაბრიასი, იხ.

ჭუელაშვილი შავერდა – მოწმე ჯანიას მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმობის პირობის წიგნისა (1672 წ. II. 1450-16/1)

ჭუკა – ჭუკას გვარის კაცს გიორგი მეფის [VII] წინააღმდეგ მოწყობილი შეთქმულება ზევდგინისძისათვის გაუნდვია, აღნიშნულია [ავთანდილ] ზეედგინისძის საჩივრის წიგნში (XVI ს. ბოლო. Hd-1758).

ჭუკასშვილი გიორგი – შვილი მამულა ჭუკასშვილისა, იხ.

ჭუკასშვლი ესტატე – შვილი მამულა ჭუკასშვილისა, იხ.

ჭუკასშვილი მამულა – გორს მცხოვრები. ჰყავს შვილები: გიორგი, ესტატე, ძმა – მერაბა. ტინისხიდელი ზა[ა]ლ[ა] [ლ]ალაშვილისაგან იყიდა მისი სამკვიდრო მიწა გემანას, ბახჩიას და სიმონეულას მიწებამდე (1688 წ. XII. 1. Hd-6107).

ჭუკასშვილი მერაბა – ძმა მამულა ჭუკასშვილისა, იხ.

ჭულუკასშვილი გიორგი – გვეძინეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა ციციშვილების გაყრის დროს იგი ძმებით ერგო ედიშერს [(1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჭუმბურიძე გვიტია – ფერსათს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თხუთმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი და ერთი ქათამი, ორი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ლომი, საბელი, ყოველდღე მუშაობა და ყავრით სამსახური (1578 წ. H-626).

ჭუმბურიძე ივანა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი – ყველით, კვერცხით, თევზით, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა და ერთი თეთრის ღირებულების ყავარის მიტანა (1578 წ. 626).

ჭუმბურიძე იოვაკე – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: პურის ჭამა, ცხენით ლაშქრობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

ჭუმბურიძე ხუტუა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: პურის ჭამა და ცხენით სამსახური, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

ჭუმპასძე – წინუბანს მცხოვრები. ალის მონასტრისათვის უნდა გამოეღო ექვსი კაბინი პური და სამი ლიტრა ზეთი (XIV-XV სს. S-1245. 84).

ჭუნჭულასძენი – ჭაშლათს მცხოვრებნი. ი ს ი ნ ი ბაგრატ მეფემ შესწირა მთის წმინდა გიორგის და ინასარიძის გვარის კაცს მათზე უფლებები ჩამოართვა ([1466-1478 წწ.] Sd-2898ა).

ჭურასძე – მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი დავით მეფის მიერ პიპოსათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1365 წ. XII. 31. Hd-2199).

ჭურიკასშვილები – ქსნის ერისთავის მკვიდრი გორელი ვაჭრები. მ ა თ ი მამული გიორგი მეფემ უწყალობა დავით ქსნის ერისთავს (1683 წ. I. 21. Hd-2342).

ჭურმანიძე – ქვენა ფლავს მცხოვრები. ციციშვილების საფლავის, წმინდა ნიკოლოზის ყმა. შაჰნავაზმა ი გ ი გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან (1659 წ. V. 18. Ad-790).

ჭურმანიძე – ქვენა ფლავს მცხოვრები. მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819).

ჭურმანიძე ბერი – ნასყიდი ყ მ ა ზურაბ ვერმიშასშვილისა, რომელმაც ი გ ი მიჰყიდა ზურაბ თავაქალაშვილს (XVII ს. 80-იანი წწ. Hd-5271).

ჭურმანიძე გიგოლა – მ ო წ მ ე ბერიკა ხუდადასშვილის მიერ ტარიელ ქავთარაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Hd-9372).

ჭუტაკერა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ავდროზანას მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1688 წ. IV. 1450-17/28).

ჭუტაკერასაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ბაინდურა [შანშიაშვილის] მიერ ყორღან ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ საქია ნერსესასშვილის მიწას (1688 წ. IV. 1. 1450-16/150).

ჭუტარაქელიშვილი თაყა – გორს მცხოვრები. მ ო წ მ ე დოლმაზა ასატურასშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. XII. 10. 1449-1191).

ჭუტარაქელასშვილი საჰაკ – მ ო წ მ ე ბეჟან [თუმანიშვილის] მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. II. 17. Sd-44).

ჭუჭულაძენი – ჭაშლეთში მცხოვრებნი. ბაგრატ მეფემ განუახლა მ ა თ ი შეწირულება მთის წმინდა გიორგის ([1463-1478 წწ.] Sd-2898).

ჭუჭურია უჩაკოჩი – ტყავრუს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: მენავეტობა, მეთევზეობა, საპურობო (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჭუხარიძე გოგია – ბურვალეთში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჭუხულაშვილი – ბაჯში მცხოვრები, ერთი კომლი. ი გ ი შესწირა ბაგრატ მეფემ ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII. 9. ლაი P P-22ა).

ჭყატიძე მამუკა – მ ო წ მ ე შალვა ბატარაძის მიერ პაატა ნადირაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I მეოთხ. Hd-7558).

ჭყიტიაშვილი ბასილა – გედევანის ყ მ ა. ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ი დარბაშაშვილი გიორგი. თავისი ბატონის დასტურით, ავთანდილ ბეგვერდიშვილს მიჰყიდა მიწა ქურციკაძის მიწის საზღვარზე (1622 წ. I. 1450-35/71).

ჭყონია – იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XVII ს. 1448-1512).

ჭყოპიაშვილი//ჭყეაპიაშვილი

ჭყეაპიაშვილი – პაპუა მაღალაშვილს მიჰყიდა ჩოჩეთში მიწა (1681 წ. VI. 1. 1448-5038).

ჭყეა[პია]შვილი – როინ ჯავახიშვილმა უბრძანა მ ა ს, რომ ემსახურა სახლთუხუცეს ამილბარ [მაღალაძისათვის] (XVII ს. II ნახ. Hd-12244).

ჭყეაპიაშვილი – საჯავახიანოში, ქვემო დრისში მცხოვრები. ძმისწულებით და საგანაყოფო მამულით სვიმონ ბატონიშვილმა შესწირა ი გ ი [მანგლისის ღმრთისმშობელს] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1449-1931).

ჭყეაპიაშვილი ამბრია – 1606 წ. – XVII ს. 60-იანი წწ. ქვენა დრისში მცხოვრები, ფეზია ჯავახიშვილის ყმა. ჰყავს ძ მ ა შალვა: სვიმონ მეფემ ი გ ი შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობელს (1606 წ. 1449-1777); მ ო წ მ ე: ქაიხოსრო ჯავახიშვილის მიერ პაპია ჭყოპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. Ad-1802); შეწირული ყოფილა მანგლისის ღმრთისმშობლისათვის, შემდეგ ი გ ი მიუსაკუთრებია მდივანბეგ როინ ჯავახიშვილს. მეფე შაჰნავაზმა ხელმეორედ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობელს (1669 წ. 1449-1825ა); იხსენიება სვიმონ ბატონიშვილის მიერ მანგლისის ღმრთისმშობლისათვის მიცემულ შეწირულების განახლების წიგნში: ი გ ი ადრე, ჯერ სვიმონ მეფეს, ხოლო შემდეგ შაჰნავაზს შეუწირავთ მანგლისის ღმრთისმშობლისათვის (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1449-1931).

ჭყოპიაშვილი ბასილა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მახარა ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ჭყოპიაშვილი ბერიკა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპია ჭყოპიაშვილისა, იხ; მახარა ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ჭყოპიაშვილი ბიძინა – [ძ მ ა] პაპია ჭყოპიაშვილისა, იხ. ბიძა მახარა ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ჭყოპიაშვილი გოგია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპია ჭყოპიაშვილისა, იხ; მახარა ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ჭყოპიაშვილი დათუნა (ვარ. დათია) – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპია ჭყოპიაშვილისა, იხ.; მახარა ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ჭყოპიაშვილი ესტატე – 1645-[1661] წწ. ქვენა დრისში მცხოვრები. მ ღ ვ დ ე ლ ი (1645 წ. Ad-1675ა). ჰყავს ძმა: მამუკა (1645 წ. Ad-1675ა), მასთან ერთად იყო მ ო წ მ ე: ლომიტა ღორიჭედაშვილის მიერ პაპია ჭყოპიაშვილისათვის მიცემული ქალის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. Ad-1675ა),

ლომიტა და დემეტრე ღორიჭედაშვილების მიერ პაპია ქყოპიაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა ([1661 წ.] Ad-1798).

ქყოპიაშვილი ზაქარია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მახარა ქყოპიაშვილისა, იხ.

ქყოპიაშვილი ივანე – ძ მ ა პაპია ქყოპიაშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა მახარა ქყოპიაშვილისა, იხ.

ქყოპიაშვილი ივანე – ბ ი ძ ა მახარა ქყოპიაშვილისა, იხ.

ქყოპიაშვილი მამუკა – ძ მ ა ესტატე ქყოპიაშვილისა, იხ.

ქყოპიაშვილი მახარა – ქვენა დრისში მცხოვრები. როინ და გოშფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ქყოპიაშვილი მახარე (ვარ. **მახარა**) – 1619-1687 წწ. შ ვ ი ლ ი პაპია ქყოპიაშვილისა 1619-1687 წწ. (Ad: 1857, 1802, 1675ა, 1644ა,ბ,გ,დ, 1798, 1675ბ), ჰყავს ბ ი ძ ე ბ ი: ივანე, ბიძინა (1652-1672 წწ. Ad-1799, 1644გ, დ, 1771), [ძ მ ა] შიო (1652-1672 წწ. Ad: 1799, 1644გ,დ, 1771), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გოგია, სეხნია, ბერიკა, დათუნა, ბასილა, პაპუა, ქერუა (1652-1672 წწ. Ad: 1799, 1644გ,დ, 1771). ი ყ ი დ ა: გიორგი აბულვარდისშვილისა და მისი ყმის მახარა ღორიჭედაშვილისაგან ერთი დღის მინა საქორიაში (1652 წ. Ad-1799), აბრამა ლიპუაშვილისაგან – ორი დღის ყარაღაჯული მინა (1661 წ. შემდგომ. Ad-1644გ), ხაზიასაგან – ორი დღის მინა საბურთალოზე ბასილაშვილის მინამდე (1661 წ. შემდგომ. Ad-1644დ), მახარა ღორიჭედაშვილისა და გიორგი აბულვარდისშვილისაგან – საქორიაში ორი დღის მინა და ბერიკასა და ბასილას საორმოცედ მისცა. ნახევარი დღის მინა და ტყე სომხითის გზამდე (1672 წ. Ad-1771).

ქყოპიაშვილი ნიკოლოზ – [ძ მ ა] პაპია ქყოპიაშვილისა, იხ.

ქყოპიაშვილი პაპია – 1619-1687 წწ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ივანა, ბიძინა, ნიკოლოზ (1619-1687 წწ. Ad: 1857, 1802, 1770, 1675, 1644ა,ბ, 1798, 1675ბ), შ ვ ი ლ ე ბ ი: მახარე, შიო (1619-1687 წწ. Ad: 1857, 1802, 1675ა, 1644ა,ბ,გ,დ, 1798 წ, 1675ბ), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გოგია, სეხნია, დათუნა, ბერიკა (1619-1661 წწ. Ad: 1857, 1802, 1675, 1644ა,ბ). ი ყ ი დ ა: სეხნია მახვილაძის განაყოფისაგან სავენახე მინა თეძამზე, რის გამოც შედავებია სეხნია მახვილაძე, პაპიას ხელმეორედ შეუძენია ეს მინა სეხნია მახვილაძისაგან (1619 წ. Ad-1857), ქაიხოსრო ჯავახიშვილის ყმის – თედიასაგან – სამი დღის მინა ვარსიაშვილის მინამდე (1633 წ. Ad-1802), ლომიტა ღორიჭედაშვილისაგან – ჭალა და გაუცვალა მინდორი (1645 წ. Ad-1675ა), ლომიტა ღორიჭედაშვილისაგან – სამი დღის მინა ლაკვის თავს (1661 წ. ახლო. Ad-1798), სიმონ ეტიფონეშვილისაგან – რკონში ოთხი დღის მინა (1661 წ. Ad-1644ა), მარინდასაგან – მინა სართუმელში (1661 წ. ახლო. Ad-1644გ), გოგილა მახვილაძისაგან – დღენახევრის მინა თეძმის პირას მალცაძის მინამდე (1687 წ. Ad-1675ბ); მ ა ნ და მისმა ძმებმა ივანემ, ბიძინამ და ნიკოლოზმა გოგინა მახვილაძეს ორი ძმისშვილი მოუნათლეს და

მახვილაძეებისაგან საჩუქრად მიიღეს ორი დღის მიწა ზემო და ქვემო დრისში (1641 წ. Ad-1770).

ჭყოპიაშვილი პაპუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მახარა ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ჭყოპიაშვილი სეხნია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპია ჭყოპიაშვილისა, იხ; მახარა ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ჭყოპიაშვილი ქერუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მახარა ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ჭყვაპიაშვილი შალვა – ძ მ ა ამბრია ჭყვაპიაშვილისა, იხ.

ჭყოპიაშვილი შიო (ვარ. შოშია) – შ ვ ი ლ ი პაპია ჭყოპიაშვილისა, იხ; ძ მ ა მახარე ჭყოპიაშვილისა, იხ.

ხ

ხაბაზიშვილი – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და გაძარცვა გლეხები (XVII ს. Ad-2233ბ).

ხაბარიძე – რიონს მცხოვრები. იგი მამულითურთ ვახტანგ მეფემ შესწირა გელათს ([1442-46 წწ.] 1448-5023).

ხაბელა – ავაზანს მცხოვრები. იგი მამულით საუხუცესოდ წილში ერგო იოამ ბარათაშვილს (1537/538 წ. VIII. 16. 1450-11/12).

ხაბელაშვილი – ხვედურეთს მცხოვრები, ბოგანო. იგი ჯერ ბაღათარ ხოსაშვილს ეკუთვნოდა, შემდეგ კონსტანტინე მეფემ უწყალობა ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448-64).

ხაბელაშვილი – ყინცვისს მცხოვრები, ციციშვილების სასაფლაოს წმინდა ნიკოლოზის ყმა. შაჰნავაზმა იგი გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან (1659 წ. V. 18. Ad-790).

ხაბელაშვილი პაატა – 1670-1698 წწ. მოწმე: შიო ნინამძღვრისშვილის მიერ დომენტი ბუნიათიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Sd-545), მამუკა ონაშვილის მიერ გიორგი წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VI. 7. Sd-551), დომენტი ბუნიათიშვილის მიერ ზაალ წინამძღვრიშვილისათის მიცემული მიწების გაცვლილობის წიგნისა (1693 წ. Hd-1754).

ხაბიაშვილი – კეხისჯვარში მცხოვრები, ყმა-გლეხი. ეკუთვნოდა ბაღათარ ხოსაშვილს, შემდეგ კონსტანტინე მეფემ იგი ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა ფანასკერტელს უწყალობა (1467 წ. 1448-64).

ხადათაშვილი ფარსიდა – მოწმე სოლაღა ულანცასშვილის მიერ სულხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IV. 1. 1450-28/2481).

ხადუა – მოწმე სარუხან მაღბუნაშვილის მიერ პაპუნა ედიშერაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-9/13).

ხავთურიძე იოვანე – მოწმე გიორგი დავლიანიძის მიერ იოვაკიმე ფადლაძისათვის მიცემული საყანე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I მეოთხ. Hd-1552იბ).

ხაზავა ბაბადიშაი – კათალიკოს დავით ნემსაძეს იგი სხვა გლეხებთან ერთად შეუწირავს ბიჭვინთის ღმრთისმშობლისათვის. ჟამთა ვითარებაში შეწირული ყმები გამოეწირათ. მამია დადიან-გურიელი კვლავ სწირავს მ ა ს სხვებთან ერთად ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს ([1689-1714 წწ.] 1448-2151).

ხაზავა ხვასკალია – კათალიკოს დავით ნემსაძეს ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად შეუწირავს ბიჭვინთის ღმრთისმშობლისათვის. ჟამთა ვითარებაში შეწირული გლეხები გამოეწირათ. მამია დადიან-გურიელმა ი გ ი სხვა ყმა-გლეხებთან ერთად ხელახლა შესწირა ბიჭვინთის ღვთისმშობელს ([1689-1714 წწ.] 1448-2151).

ხაზარაძე ნასხიდა – მაღლაკს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ცხრიანი კოკა ღვინო, ათი თეთრი და სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

ხაზარაძე სიხარულა – მაღლაკს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ცხრიანი კოკა ღვინო, ათი თეთრი და სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

ხაზარაძე სულმამა – მაღლაკს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ცხრიანი კოკა ღვინო, ათი თეთრი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

ხაზარაძე ქვათირა – მაღლაკს მცხოვრები, პ ა რ ტ ა ხ ი. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ცხრიანი კოკა ღვინო, ათი თეთრი და სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

ხაზარაძე ხახუა – მაღლაკს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ცხრიანი კოკა ღვინო, ოცი თეთრი, ორი ქათამი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

ხაზარია კუკურია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ათი კენჭი ყველი, ორი კოკა ღვინო, ორი ლიჯი ღომი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხაზარია კუტუ – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ოცი კენჭი ყველი, ოთხი კოკა ღვინო, სამი ლიჯი ღომი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხაზარია მამისახარ –

ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ოცი კენჭი ყველი, ოთხი კოკა ღვინო, სამი ლიჯი ღომი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხაზარია მიხილია –ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ათი კენჭი ყველი, ორი კოკა ღვინო, ორი ლიჯი ღომი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხაზაძე – მ ო წ მ ე ფოცხვერას მიერ არაქელა ბასტამასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ. II. 18. 1450-3/99).

ხაზია – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: დათუნა, ივანე, გიორგი, ესტატე და თევდორე. მ ი ჰ ყ ი დ ა მახარა ჭყოპიაშვილს საბურთალოზე მდებარე ორი დღის მიწა ბასილიშვილის მიწამდე (1661 წ. შემდგომ. Ad-1644დ).

ხათუაშვილი ბერუა – მ ო წ მ ე ოთია ლაშხიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IV. I. Sd-40).

ხათუთა – გრიგოლ სურამელის ასული, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე კახა [თორელისა] იხ.

ხათუთაი – [თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე] ძაგან აბულეთისძისა. დ ა ა მ ტ კ ი ც ა ძაგან აბულეთისძის დაწერილი შიომღვიმის მონასტრისათვის (1260 წ. ახლო. Ad-5).

ხათუნა – ლარგვისში მცხოვრები. უ რ ი ა, ერთი კომლი. ჰყავს შ ვ ი ლ ი პაპია, მამა მარდახა. ისინი მამულით და ქონებით როსტომ მეფემ უბოძა დავით ფავნელიშვილს (1642 წ. 1450-45/175).

ხათუნისძე სიმონ – მ ო წ მ ე მირძია ბულაძის მიერ აჴდილელი ძმებისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XV ს. H-1782. 88v-90r).

ხაკელაძე – ბოცო [ბოცოსძემ] მ ა ს დააკისრა ხუთი ლიტრა ცვალის და ოცდაოთხი თეთრის გადახდა ალის მონასტრისათვის (XIV ს. S-1245. 6-23).

ხაკიანი – ივანე მოხერის მთავარანგელოზის დ ე კ ა ნ ო ზ ი. მ ო წ მ ე ლაილაის ხევის საერთპირო დაწერილისა (XIII-XIV სსძ. II. №55).

ხაკიანი ხამიჯ – მ ო წ მ ე ლაჰილის სოფლის ერთპირობის დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №24), მ ო უ რ ა ვ ი და მ ო წ მ ე ლაილელთა მიერ სავიანსა და ძიგორიანს შორის საყანე გზაზე დავის განჩინების წიგნისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №56).

ხაკიანი გიორგი – მ ო წ მ ე რევაზ ამირეჯიბის მიერ სეხნია გუგუნაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო. Hd-748).

ხაკოსძე – ფარსანაყანევს მცხოვრები, ათი კომლი. იაკობ დეკანოზმა ი ს ი ნ ი მამულებით შესწირა [გელათის] ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას ([1259-1293 წწ.] 1449-1586).

ხალბაკიძე მიქელა – ბაშში მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობოდ – ორი ქათამი, საჯინიბო ოცდაათი ხელი მჭადი, ერთი „შექმნილი" მჭადი, ერთი ჩარექი მკედი, ტვირთი, სასახლის მუშაობა, მძაღე, მარილი, ნიორი, საკლავზე – ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ. H-626).

ხალბაკიძე ნინია – ბაშში მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ოცი კოკა ღვინო, საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობო ორი ქათამი, ტვირთი, საჯინიბო, ოცდაათი ხელი მჭადი, ერთი ჩარექი მკედი, ტვირთი, სასახლის მუშაობა, მძაღე, მარილი, ნიორი, საკლავზე – ყველი, კვერცხი და თევზი (1578 წ. H-626).

ხალვაში // ჴალვაში

ჴალვაში აფხაზაი – ჩაქვს მცხოვრები. ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლაი ფ. 800. I. №1201).

ჭალვაში ბიძინაი – ჩაქვს მცხოვრები. ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლაი. ფ. 800. I. №1201).

ხალვაში თავამია – ჩაქვს მცხოვრები. ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლაი ფ. 800. I. №1201).

ხალვაში შაქარაი – ჩაქვს მცხოვრები. ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლაი ფ. 800. I. №1201).

ჭალვაში ხახუტაი – ჩაქვს მცხოვრები. ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლაი ფ. 800. I. №1201).

ხალელაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე პაატა ჯომარდიძის მიერ გოგია ბითაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. 1450-25/85).

ხალიანი მათვალი – ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა ხვამლის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1655 წ. Qd-9085).

ხალიბესშვილი დალაბა – ხაუელს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი და სამოგუე, საპურობო, სამი დღის მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. №91).

ხალილა – ხ ა რ ა ჯ ი . მ ო წ მ ე იმაყულას მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისთვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. V. 25. 1450-21/2).

ხალილა – დერარ-ოღლი. სხვებთან ერთად გ ა ა რ ი გ ა ჭანდრის რუების გამო არსებული დავა ბოქაულთუხუცეს საამ [ბარათაშვილს], გუგუნა ქვთარაშვილსა და ქაიხოსრო ზაზუნაშვილს შორის (1690-იანი წწ. 1450-11/166).

ხალილაშვილი ყოჯა – ყორჩიბაშის თაბუნის ნევრი. ევალებოდა მეჯლისის დროს მეფის უკან შეიარაღებული დგომა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Ad-620).

ხალი-ფაშა – ა თ ა ბ ა გ ი. ერთგულების პირობა მისცა თავის სიძეს, სულხან ორბელიშვილს და სულხანის ბიძას – სარდალ თამაზ [ბარათაშვილს] ([1691-1701 წწ.] Sd-2051).

ხამაური – მ ო წ მ ე სჩან მაოსბურასძის მიერ ჭადელთა ჯერისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (XV ს. A-222. 77v-78r).

ხამაშურიძე მახარებელი –

ღრომს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხანასშვილი გიორგა –

ალექსანდრე კახთა მეფემ ი გ ი მამულით შესწირა გარეჯის წმ. დავითის საფლავს (1571 წ. 1449-1547).

ხანანაშვილი დათუნა – მ ი ს ი ნასახლარი გიორგი მეფემ უბოძა ალხაზ მაჩაბელს (1678 წ. 1448-521).

ხან[ა]შვილი ყაზრა – მისი მიწა, რომელიც ნასყიდი ჰქონდა იაგულაანთ ალავერდას, ესაზღვრებოდა მერაბ სარდარაშვილის მიერ ალავერდასათვის მიყიდულ მიწას (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-9/124).

ხ[ა]ნგანოსათა აფრიამა – თოროსას ძე. ჰყავს შ ვ ი ლ ი ოსეფა, ძ მ ი ს წ უ - ლ ი ჰასრათა. ქაიხოსრო ავთანდილის ძე ბარათა[შვილს] მ ი ჰ ყ ი დ ა სამი სახლი აფრიამას დარბაზამდე და ბატონ ანბარას სახლამდე (1683 წ. XII. Qd-8563).

ხ[ა]ნგანოსათა თოროსა – მ ა მ ა ხ[ა]ნგანოსათა აფრიამასი, იხ.

ხ[ა]ნგანოსათა ოსეფა – შ ვ ი ლ ი ხ[ა]ნგანოსათასი, აფრიამსი, იხ.

[**ხ[ა]ნგანოსათა ჰასრათა** – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ხ[ა]ნგანოსათა აფრიამასი, იხ.

ხანგულა – კაკელაში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდის მონასტერს თავისი გარდაცვლილი მეუღლის – ანას სააღაპედ (1612 წ. V. 10. 1448-5017).

ხანდამაშვილები – საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთრის მიხედვით, ექვს ხ ა ნ დ ა მ ა შ ვ ი ლ ს სააღდგომოდ და საშობაოდ ევალებოდა: თითო ცხვრის, საშობაოდ – ცხვრისპირზე ერთი მოთალის გადახდა (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ხანდამაშვილები – გიორგი მეფის მიერ ხ ა ნ დ ა მ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს ა თ ვ ი ს მიცემული წყალობის წიგნი მოხსენიებულია გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ სამამულო წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd-1931).

ხანდამაშვილი – იოთამ ბარათაშვილს წილში ხვდა დმანისში მ დ ე ბ ა რ ე მ ი ს ი სახლის შიგნითი სახლი (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450.11/112).

ხანდამაშვილი ბიძინა – საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში ი გ ი იხსენიება შიგმდეგად (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ხანდამაშვილი გასპარა – თაგუთში მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დურია. საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთრის მიხედვით, მ ა ს და დურიას ევალებოდათ თითო ბატკნის, შობას – თითო თოხლის გადახდა (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ხანდამაშვილი დურია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გასპარა ხანდამაშვილისა, იხ.

ხანდარისშვილი – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მკერვალისშვილ-ჩიტაშვილ გიორგისა, იხ.

ხანველაშვილი სუთა – როსტომ მეფემ ი გ ი შესწირა ეჩმიაძინის მონასტერს (1657 წ. I. 15. მატ. 252. №4).

ხანთაძე ბერუა – ჰყავს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი თანია. ი ყ ი დ ა ბერიკა გიადაშვილისაგან ივანიძისეული ვენახი, მიწა და სახლ-კარი (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-9270).

ხანთაძე თანია – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ბერუა ხანთაძისა, იხ.

ხანთაძე მიქელა – ფარცმანაყანევში მცხოვრები, ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი. შანშე ამირეჯიბმა ი გ ი შესწირა ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს და დააკისრა ათი თეთრის და ოცი რვიანი კოკა ღვინის გადახდა ([1669-1673 წწ.] Ad-2251მე).

ხანირიძე შოშიტა – მ ო წ მ ე ავგაროზა გოგიბაშვილის მიერ უმეკა ბახჩაშვილისათვის მიცემულ მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. Hd-14-888).

ხ[ა]ნისშვილი – იორამ სააკაძეს და ონოფრეს უცნობი პირისათვის მიუყიდიათ დოლენჯიშვილის ნაქონი მამული მისი მიწის სალზვრამდე ([1632-1642 წწ. Sd-367).

ხანისშვილი ბერი – რუისს მცხოვრები. ძ მ ა ხანისშვილ თევდორასი, იხ.

ხანისშვილი გიორგი – რუისს მცხოვრები. ძ მ ა ხანისშვილ თევდორასი, იხ.

ხანისშვილი თევდორა – დედოფლის სახასო ყ მ ა. ჰყავს ძ მ ე ბ ი ბერი და გიორგი. ერეკლე მეფემ ი გ ი მამულით შესწირა ურბნისის ეკლესიას (1698 წ. XII. 14, 1449-1846, Ad-1503-12); მ ო წ მ ე ურბნელ იოსებ ჯავახიშვილის მიერ რევაზ ყოყოლაძისათვის მიცეული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 27. 1448-1193).

ხანისშვილი პაპუნა – რუისს მცხოვრები. მ ი ს ი მამულით გიორგი მეფემ შესწირა ურბნისის პირველმონამის – სტეფანეს ტაძარს ([1676-1688 წწ.] Ad-1503-15).

ხანოელი – ზაჴორს მცხოვრები ზურაბ ლაზნელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხანფარვან – ჯაჰანბანუმ დედოფალმა უწყალობა ბატონ ხორეშანს მოქალაქე ჰოვუა და მისი ძმა მუთოა, რომლებიც ადრე ხანფარვან ბატონიშვილს ეკუთვნოდნენ (1628 წ. 1450-15/34).

ხანსულთან – სვიმონ მეფეს, რაც მ ა ს სიონში მიწები „შეეჭამა", შეუწირავს [სვეტიცხოველისათვის] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1449-1931).

ხანყული – დმანისში მცოვრები. ი გ ი ქონებით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 26. 1450-11/112).

ხანყული – მუსტოფი. ყარაშვილებისაგან თავისი ყმების გასამყრელოდ მ ა ს აუღია ერთი კომლი კაცი: გურგენა, გიუნა და გოდერძა, რომლებიც შემდეგ ნაზარალიხანმა უწყალობა მუსტოფ ბალირ ბეგს (1691 წ. VIII. 28. 1448-544).

ხანჩლ[ა]შ[ვ]ილ[ი] – მ ი ს ი მიწების საზღვრამდე მიჰყიდა გიორგი ბუჟატაშვილმა რ[ო]სტია აფაქრიშვილს რიყე-დაიანური (1642 წ. 1450-25/11).

ხანჩულისშვილი ზუბია – მ ო წ მ ე ფირყულა აფკარასშვილის მიერ ოქონის ხატის დეკანოზ დავით [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. VI. 1. Sd-546).

ხანჯალაშვილი (ვარ. **ხანჯალისშვილი**)– მ ი ს ი ნაქონი სუმბატაშვილის ნაოხარი მამული ზაქარია კათალიკოსმა უწყალობა ელია ზუ[მ]ბულიძეს (1630 წ. XII. 25. 1450-31/145), მ ი ს ი ნაქონი მამული უწყალობა როსტომ მეფემ ზაალ ზუმბულიძეს (1650 წ. 1450-31/130), მ ი ს ი ნაქონი ვენახი და სასახლე მიჰყიდა ლონენა ზუმბულიძემ რევაზ მალალაძეს (1690 წ. IX. 8, 1450-30/10).

ხარაბედია – ხუცესი. სახარბედიოში მცხოვრები საეკლესიო გ ლ ე ხ ი. ევალებოდა გამოსაღები – ხუთი ლორარიკი სანთელი (XVII ს. Hd-11221).

ხარაგაული საერაø – გორისციხეს მცხოვრები. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II. 20. A-1085, 13-15).

ხარაზისშვილი//ხარაზიშვილი

ხარაზიშვილი ბასილი – 1656-1665 წწ. მ ო წ მ ე: პაპუნა გოსტაშაბისშვილის მიერ რამაზასა და პაპუნასათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1656 წ. II. Hd-6303), პაპუნა და გოსიტა [გოსტაშაბისშვილების] მიერ ოქროპირისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. V. 1. Hd-9447).

ხარაზისშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე ფიბუა მჭედლიშვილის მიერ პაპია ნამალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. V. 1450-51/45).

ხარაზისშვილი პაპუნა – ტბეთში მცხოვრები. მ ო წ მ ე დათუა ქებაძის მიერ იორამ ნამორაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. 1450-33/363).

ხარაზისშვილი როსტომ – 1668, 1669 წწ. მოწმე ზუბია ასატურაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. VII. 26, Sd-14), ბერიკა ბესიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. Sd-11).

ხარაიძე – ხიბულაში მცხოვრები. უცნობ შემწირველს უშოვია ი გ ი ამილახორისაგან, დაუსახლებია ხიბულაში და შეუწირავს უცნობი მონასტრისათვის ([1616-1658 წწ.] Hd-11-205).

ხარანისაძე ბალათარ – მ ო წ მ ე დავით ბერისძის მიერ ელიოზ კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1411 წ. X. 25. 1449-1651).

ხარანიძე იონათამ – მამისთვალას შვილმა ნინიამ მ ა ს მოსტაცა მოახლე, რის გამოც მ ი ს ოჯახს სამკვიდრო ადგილიდან აყრა ემუქრებოდა. სახლთუხუცეს ალათანგ [ხერხეულიძის] და სხვათა ჩარევით, აგრეთვე დედოფალ ნესტანდარეჯანის დასტურით, მამისთვალამ ი ო ნ ა თ ა მ ს შესარიგებლად მისცა „გუდური ნასყიდი ვენახი" (1612 წ. 1450-49/149).

ხარანიძე პაატა – დ ა მ წ ე რ ი მთავარეპისკოპოს ნიკოლოზ ჩხეიძის მიერ კალატოზ ნასყიდა ბაქრაძისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1671 წ. Qd-2173).

ხარატაშვილი – მ ი ს ი სახლის წინ მდებარე საჯინიბო მიჰყიდა დათუნა სოლოღაშვილმა ქალაქის მოურავ მანუჩარს (1651 წ. VI. 10, 1450-53/92).

ხარატაშვილი – მ ი ს ი სახლის წინ, აბანოებთან მდებარე ორი ქულბაქის წყალობა განუახლა ნაზარალიხანმა მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

ხარატასშვილი ელიზბარა – 1672, 1673 წწ. ჰყავს ძ მ ა შერმაზანა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზურაბა. ასლამაზ მამასახლისისაგან ი ყ ი დ ა „სამი წურილი სახლი", რომლებიც გულიფაშათ, თაიფაშათ ნაზარას სახლსა და გომშატალათ უმეკას კარებს ესაზღვრებოდა. (1670 წ. VI. 15. Hd-13025); გაუცვალა თბილისის მოურავ მანუჩარს მამასახლის ასლამაზისაგან ნასყიდი მამული საჯინიბოზე (1673 წ. I. 1. Hd-1785).

ხარატასშვილი ზურაბა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ხარატასშვილ ელიზაბარასი, იხ.

ხარატაშვილი ივანა – გოსტიბეს მცხოვრები. მოხსენიებულია წილის ბარათში (XVII ს. Hd-13-303 ფრაგმ.).

ხარატაშვილი (ვარ. **ხარატუათ**) **მურადა** – მ ო წ მ ე მასურ ჯავახიშვილის მიერ მჭედელ მიკირტიჩა [პოდიკაშვილისათვის] მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450-18/69), მ ი ს ი შარის საზღვარზე მიჰყიდა ჯავახაანთ მასურამ მიკირტიჩა პოდიკაშვილს ბეჟიაური ბაღჩა და ნაოხარი სასახლე (1573 წ. 1450-18/78).

ხარ[ა]ტაშვილი ნასყიდა – მ ი ჰ ყ ი დ ა ბეჟან ანდორნიქაშვილს სასახლის ადგილი გასინა ნერეთელაშვილის სახლის მეზობლად, აგრეთვე – ბეგიაური სასახლის წინ დარბაზი, სათონე, ჭურ-მარანი, საჯინიბო და ბაკი (1650 წ., Hd-6441).

ხარატასშვილი შერმაზანა – ძ მ ა ელიზბარ ხარატასშვილისა, იხ.

ხარატისშვილი//ხარატიშვილი

ხარატიშვილი – მ ი ს ი მამულის ნაცვლად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხვდათ გოსტიბეში ცაცუაშვილის მამული (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-12276).

ხარატიშვილი ბუდახა – სავანეთში მცხოვრები. წილად ხვდა ხოსია [ბარათაშვილის] 1640 წ. 1450-11/80).

ხარება – ჯიმითში მცხოვრები. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი სახლით შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

ხარებასშვილი – ავაზანში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11.112).

ხარებასშვილი – ზაჰორს მცხოვრები, ზურაბ ლაზნელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხარებასშვილი გიორგი – ძ მ ა პაპუნა ხარებასშვილისა, იხ.

ხარებასშვილი დათუნა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაპუნა ხარებასშვილისა, იხ.

ხარებასშვილი ზუბია – მ ო წ მ ე ბერიკა ამპეტაშვილის მიერ ამირან ჭონიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. Hd-7866).

ხარებასშვილი მაზიტა – კარბში მცხოვრები, ავთანდილ ამილახვარის სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ხარებასშვილი პაპუნა – ჰყავს ძ მ ა გიორგი, ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათუნა. მ ი - ჰ ყ ი დ ა ბასილა ცხვარებასშვილს სამი დღის მიწა გუთანას წყაროზე (1672 წ. X. 30. 1450-15/3).

ხარებასშვილი ხარება – იგოეთში მცხოვრები, თამაზას ყ მ ა, ერთი კომლი. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხარებასძე მახარა – ხოვლეს მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრისას ი გ ი წილში ერგო გოშფარ [ჯავახიშვილს] ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ხარებაძე ნასყიდა – როკითს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი, ყველი, კვერცხი, თევზი – საკლავზე, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჭი, ქათამი, ტვირთი, მუშაობა და ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

ხარელა – ჭოეშის მელიქ მირიმან [მირიმანიშვილის] და მისი შვილების მამულის გაყოფის დროს ი გ ი წილში ერგო ნურალა [ნარიმანიშვილს] (1619 წ. 1450-26/5).

ხარიაშვილი იოვანე – გ ლ ე ხ ი. [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა ი გ ი გაძარცვეს. წაართვეს ცხრა ლიტრა მარილი, ერთი ჩოხა, შვიდი [ადლი] ტილო, დანა, ტიკი, ტომარა (XVII ს. Ad-2233ბ).

ხარიბეგასშვილი როსტომა –

კარალეთში მცხოვრები, ქაიხოსრო ციციშვილის ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ხარიტონ – მ ა ნ და გარეჯის ნათლისმცემლის მონასტრის კრებულმა უბრძანეს მონასტრისათვის თავშეწირულ ყმებს – გიორგი და ნიკოლოზ მახარობლიშვილებს, – ყოველწლიურად მონასტრისათვის მიერთმიათ ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ჩარექი საკმელი და სამი ლიტრა ზეთი (1692 წ. III. 1. 1449-1839); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ნიკოლოზ სამებელის მიერ იოვანე ნათლისმცემლის მონასტრისათვის მიცემული ვენახის შეწირულობის წიგნში: მ ა ს სხვებთან ერთად ბევრი უზრუნია გარეჯის უდაბნოს იოანე ნათლისმცემლის მონასტრის განახლება-შემკობაზე (1690-იანი წწ. 1449-1835).

ხარო – ღანუჯში მოსახლე გლეხი. სხვა გლეხებთან ერთად ი გ ი უწყალობა ლეონ კახთა მეფემ ანდერმან ჩოლაყაშვილს (1568 წ. Hd-14-430).

ხარსილაძ – გუელეთში მცხოვრები. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II. 20, A-1085. 13-15).

ხარსილაძ – ტყარშეტს მცხოვრები. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II. 20, A-1085. 13-15).

ხარუაშვილი – მ ი ს ი, თემუა ჭამბუაშვილის და ასლამაზაშვილის ნაცვლად ზაალ [ციციშვილს] წილში ერგო სამღერეთში მცხოვრები ბეჟუა ასლანაშვილი და ელიზბარ ხუდაშვილი მამულებით ([1651 წ.] 1450-37/178).

ხარშილაძე – 1660-იანი წწ. არგვეთში მცხოვრები, ლევან აბაშიძის [ყ მ ა]. „ქართველთ ბატონმა" [შაჰნავაზმა] ი გ ი მისცა ფალავანდიშვილს, შემდეგ კი დიმიტრი მეფემ ქაიხოსრო და პაატა წერეთლებს უბოძა (1663 წ. Sd-514); ფეშანგ ფალავანდიშვილისათვის ქართველთა ბატონ [შაჰნავაზის მიერ] ნაბოძები ერთი კომლი ხ ა რ შ ი ლ ა ძ ე სეხნია ჩხეიძემ ქაიხოსრო და პაატა წერეთლებს უბოძა (1660-იანი წწ. Hd-2179).

ხარშილაძე – მ ი ს ი ვენახის საზღვრამდე მიჰყიდა ივანე გუგუნაშვილმა სეხნია [გუგუნაშვილს] ვენახი (XVII ს. მინ. Hd-747).

ხარშილაძე – ასპან და რევაზ ამირეჯიბებმა მიჰყიდეს სეხნია გუგუნაშვილს ჭალაზე მისი ნაქონი მამული (XVII ს. მინ. Hd-748).

ხარშილაძე ბერი – ტატიშილების გაყრისას ი გ ი წილში ერგო ხოსია ტატიშეილს ([1674 წ. I. 11. Sd-607).

ხარშილაძე მამუკა – მ ო ს ა მ ს ა ხ უ რ ე . ტატიშვილთა გაყრისას ი გ ი ცოლ-შვილით წილში ერგო პაპუა ტატიშეილს. ([1674 წ. I. 11. Sd-607).

ხარშილაძე მამუკა – ქვემო ძვიმლეთში მცხოვრები, პაპუა ტატიშვილის ყმა, ერთი კომლი. ჰყავს ვაჟი – მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ხ[ა]ჩავია ხუტკუბია – ხიბულას მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკო ბეგარა: „ორი უმცროს-უფროსი საკლავი", ერთი ბეგარის ქათამი, კვირაში ერთი დღე ყანის შველა, ლაშქრობა და მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. №91).

ხასანა – გარყლობს მცხოვრები. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი შოშიტა და ივანა. [თურქისტანიშვილს] ოჯახთან გაყრისას მ ი ს ნაცვლად შოშიტას და ივანას საკომლო ერგო (1626 წ. 1450, 50-87).

ხასაშვილი გოგიჩა – ფერსათს მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ათიანი კოკა ღვინო, ყოველ მეორე წელს ერთი ძროხა და კარგი „სადილით პურის ჭამა", ყოველდღე ცხენით სამსახური (1558 წ. H-626).

ხასია – ქვემო ბოლნისში მცხოვრები. როსტომ მეფემ პაატა გლურჯიძეს განუახლა მისთვის დედოფალ ნესტანდარეჯანის მიერ ბოძებული ხ ა ს ი ა ს წყალობა (1635 წ. 1448-81).

ხასითაშვილი პაპია – ვანქში მცხოვრები. ი გ ი და მისი ძმები სხვა ყმა-მამულთან ერთად პაატა ბარათაშვილმა გაუცვალა რატევანის ყმა-მამულში შაჰყულა იაგულაშვილს (1656 წ. XII. 13. 1450-9/150).

ხასიაშვილი ყანჩა – მ ო წ მ ე ფავლენა ჯაფიაშვილისა და სხვების მიერ ბატონ ზაზა [მაჩაბლისათვის] ბეჟანა ჯაშეშვილის საქმეზე მიცემული სათავდებო წიგნისა (XVII ს. Qd-8679).

ხატაშვილი თამაზა –მენაგეთს მცხოვრები, [ბარათაშვილის] ყმა (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ხატელაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე მამუკა პაპუჩაშვილის მიერ არდაშელ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450-31/86).

ხატელაშვილი გამახარე – მ ო წ მ ე შაშუა ბატიშვილის მიერ იოანე სუმბულიძისათვის მიცემული ნავენახარის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. 1450-31/139).

ხატელაშვილი უფლისა – მ ო წ მ ე საამ გაბრიელისშვილის მიერ იესე ჭარმეულისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1498 წ. ქრ. II. 312).

ხატელი გულისა – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450-47/12).

ხატელი მახარებელი – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450-47/12).

ხატელი სიხარული – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450-47/12).

ხატია – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა მამუკა შავშიშვილის მიერ მითარა საღირჩაშვილისათვის მიყიდული მიწა (1664 წ. 1449-1848).

ხატია – ჰყავს შ ვ ი ლ ი თევდორე, ძ მ ა ნონიკა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი ესტატა. ზურაბ ჯავახიშვილის ყოფილი ყ მ ა. აყრია ძველ პატრონს და ქალაქს შეხიზნულა. მეფეს ი გ ი ზურაბ ჯავახიშვილისთვის დაუბრუნებია. ამ უკანასკნელმა ი გ ი ქალაქის მოურავ მეითარ მანუჩარს მიჰყიდა (1671 წ. 1450-53/86).

ხატია – მ ი ს ი მიწის გვერდით მდებარე სამი დღის მიწა დათუნა სურამაშვილმა მიჰყიდა როსტომ ყორღანაშვილს (1672 წ. 1450-1/109).

ხატია – ავლაბარში მ ი ს ი სახლები ესაზღვრებოდა ტუტოანთ ბაინდურასშვილ ბერუას მიერ ქალაქის მოურავ [მანუჩარისათვის] მიყიდულ სახლკარს (1683 წ. XII. 1, Hd-13-696).

ხატია – ენაგეთში მცხოვრები, [ბარათაშვილის] ყ მ ა. მ ი ს ი სახლ-კარი გიორგი ბარათაშვილმა მიჰყიდა ნასყიდა ყორღანაშვილს (XVII ს. II ნახ. 1450-19/2).

ხატია – ამოწყვეტილი. შეტანილია ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912).

ხატიასშვილი // ხატიაშვილი

ხატიაშვილი (ვარ. **ხატიასშვილი** – მ ო წ მ ე სუფრაჯ ზაალ გურამიშვილის მიერ სუხიტა ვარდანაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1672 წ. 1450-16/215).

ხატიაშვილი –მისეული მიწა ახოში წილში ერგო არდაშელ [ზუმბულიძეს] ([1688-1700 წწ.] 1450: 31/143, 31/132).

ხატიაშვილი ამილბარა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მღთისია ხატიაშვილისა, იხ.

ხატიაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე ტოტოანთ ბ[ა]ინდურასშვილ ბეროას მიერ ქალაქის მოურავ [მანუჩარისთვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII. 1. Hd-13969).

ხატიაშვილი დავითა – ნათლისმცემლის ყ მ ა. არჩილ მეფემ ი გ ი მიაბარა გარეჯის წინამძღვარს (1672 წ. Ad-2060).

ხატიასშვილი მღთისია – ჰყავს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ამილბარა. რამაზა [ზუმბულიძეს] მ ი ჰ ყ ი დ ა ახოში, გოჩიაშვილის მიწის ზევით, მიჰყიდა ორი დღის მიწა მისი სატეხით (1683 წ. 1450-31/100).

ხატისა – მ ე უ ნ ა გ ი რ ე. მ ო წ მ ე ნიკოლოზ პალატისშვილის მიერ გოგიტა არდაშერასშვილისადმი მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ. VII. 4. Qd-9814ა).

ხატისა – მ ა მ ა თ მ თ ა ვ ა რ ი. მ ო წ მ ე თანღრია ბაიდრიშვილის მიერ ბარნაბა ტფილელისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1592 წ. VI. 3. 1449-1556).

ხატისა – თელეთში მცხოვრები. მ ო წ მ ე დავით დილარგეთიშვილის მიერ ამირასლანა შაყრუაშვილისათვის მიცემული მისი ვენახის გვერდით მდებარე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. XII. 12. 1450-51/241).

ხატისა – მ ა მ ა პაპიასი, იხ.

ხ[ა]ტისა – უმეკაანთ ზალინას ყ მ ა. მ ო წ მ ე მეხრიაანთ გიორგის მიერ ხუციან იოვანესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV. 27. Sd-64).

ხატისასშვილი // ხატისაშვილი

ხატისასშვილი – არჩილ მეფემ ი გ ი უწყალობა სუფრაჩ ზაალ გურამისშვილს (1673 წ. 1450-25/170).

ხატისაშვილი – მ ი ს ვენახს ესაზღვრებოდა გუგუნა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიყიდული ვენახი (1682 წ. VII. 1450-1/110).

ხატისაშვილი – მ ი ს ი სახლის კედელს ესაზღვრებოდა ანანია ქიტუასშვილის მიერ ოპანა ყავარდელაშვილისთვის მიყიდული სახლი (1690 წ. X. 27. Hd-13130).

[ხატისაშვილი] ბაბაშვილი გოგია – ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: პაპია, დემეტრე, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხოსიტა (1669 წ. სს. II. № 66 მინაწ.). გ ა უ ც ვ ა ლ ა თავის განაყოფ ხოსიტას საკალოეში ვენახი (1669 წ. სს. II. №66 მინაწ.)

[ხატისაშვილი]-ბაბაშვილი დემეტრე – ძ მ ა გოგია [ხატისაშვილ]-ბაბაშვილისა, იხ.

[ხატისაშვილი]-ბაბაშვილი პაპია – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გოგია [ხატისაშვილ]-ბაბაშვილი, იხ. (1669 წ. სს. II. №66), დემეტრე; გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხოსიტა. თავის განაყოფ ხოსიტას მ ი ჰ ყ ი დ ა მამული ღვინიაშვილის კარის წინ კლდემდე და კოტორაშვილის კალომდე (1669 წ. სს. II. 77).

ხატისაშვილი ინდუა – მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ა).

ხატისაშვილი იოვანა – მ ო წ მ ე სანასარას მიერ ვეციკასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1547 წ. Hd-1555).

ხატისაშვილი მამაგული – ზაალ ჯანდიერიშვილის ყ მ ა – ერთი კომლი, ერთი თავი (XVII ს. Hd-14-912დ).

ხატისაშვილი მხთისია – ზეგარდას მცხოვრები, ბიძინა ბასილაშვილის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხ[ა]ტისაშვილი ოსეფა – შ ვ ი ლ ი სოლადა ხ[ა]ტისაშვილისა, იხ.

ხ[ა]ტისაშვილი სოლადა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი ოსეფა და ხატისა. ბეჟანა რაგვიშვილისაგან იყიდა სახლ-კარი (1699 წ. V. 30, 1449-1861).

ხატისაშვილი ხატისა – შ ვ ი ლ ი ხატისაშვილ სოლაღასი, იხ.

ხატისაშვილი ხოსიტა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი გოგია იხ., პაპია [ხატისაშვილ]-ბაბაშვილებისა, იხ. გოგია [ხატისაშვილ]-ბაბაშვილს ვენახზე გ ა უ ც ვ ა ლ ა საკალოე მიწა (1669 წ. სს. II. №66); პაპია [ხატისაშვილ]-ბაბაშვილისაგან ი ყ ი დ ა მამული ლევინიაშვილის კარის წინ კლდემდე და კოტორაშვილის კალომდე (1669 წ. სს. II. №66).

ხატოაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ზურაბ ბარათაშვილის მიერ გურგენ ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ ნავენახებს (1656 წ. I. 1. 1450-1/102).

ხატოაშვილი (ვარ. **ხატუაშვილი**) **თამაზა** – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ნაზარა ხატოაშვილისა, იხ.

ხატოაშვილი (ვარ. **ხატუაშვილი**) **ნაზარა** – 1678 წ. ჰყავს ძ მ ა ხოსია, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: თამაზა (1690, 1693 წწ. 1450-53/209), 7/53), ფრიდონა (1690, 1693 წწ. 1450-53/209, 53/210), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათუა (1693 წ. 1450-7/53). მ ი ჰ ყ ი დ ა: წინწყაროელ ბეროა დაიარასშვილს ხევის ბოლოს მდებარე ყლინდარისშვილისეული მიწა მამუკაშვილისა და ფეიქრიშვილის მიწების მეზობლად (1690 წ. II. 1450-53/209), ასლამაზ ყორღანაშვილს – ლამისხევში – ორი დღის მიწა ოღულას და ნერსესაშვილის მიწების გვერდით (1693 წ. 1450-7/53); მ ო წ მ ე ოღულა ხუციშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. XI. 15. 1450-1/67), დოლმაზა ზურიკასშვილის მიერ ბერუა დაიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. 1450-53/210), ყორყანაანთ რევაზასშვილ პაპას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 1. 1450-8/75).

ხატოაშვილი (ვარ. **ხატუაშვილი**) **ფრიდონა** – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ნაზარა ხატოაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე დოლმაზა ზურიკაშვილის მიერ ბერუა დაიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდების წიგნისა (1690 წ. 1450-53/210).

ხატოაშვილი (ვარ. **ხატუაშვილი**) **ხოსია** – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ნაზარა ხატოაშვილისა, იხ.

ხატუაშვილები – ენაგეთში მცხოვრებნი. წილში ხვდნენ ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450-11/77).

ხატუაშვილი – მ ი ს საზღვრამდე მიჰყიდა ჯაჯანა შიხაიდარიშვილმა პაპუა [მაღალაძეს] წერაქეში მიწა (1672 წ. III. 1. Ad-1276).

ხატუაშვილი – კავთისხევში მცხოვრები, სახასო გ ლ ე ხ ი. ი გ ი გიორგი მეფემ ი გ ი მამულით უბოძა არქიმანდრიტ ნიკოლოზ მაღალაძეს (1694 წ. II. 10. Qd-8923).

ხატუაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა თამაზა ყორღანაშვილმა ორი დღის მიწა ბერ თანდულაშვილს (1700 წ. IV. 7. 1450-16/112).

ხატუაშვილი ალუა – მ ო წ მ ე ყორხმაზ ყორღანაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის, მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. II. 11. 1450-7/60).

ხატუაშვილი დათუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნაზარა ხატუაშვილისა, იხ.

ხატუაშვილი ზუზიტა – მ ო წ მ ე სოზია შეშაბერიძის მიერ მოძღვარ მათეოზ მოსესშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. 1450-38/125).

ხატუაშვილი თამაზა – იხ. ხატოაშვილი თამაზა

ხატუაშვილი ირემა – გუჯანში ან ვეჯინში მცხოვრები, ლუარსაბ [ენდრონიკაშვილის] ყ მ ა. ნაზარალიხანმა ი გ ი უწყალობა ზაალ ენდრონიკაშვილს (1694 წ. VII. 1. Hd-2632).

ხატუაშვილი ნაზარა – მ ო წ მ ე იარალი ყორღანაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ოთარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. V. 30. 1450-8/76).

ხატუაშვილი ფრიდონა – იხ. ხატოაშვილი ფრიდონა

ხატუასშვილი შანაზარა – მ ო წ მ ე ახაშნელ ალავერდას და გარსუა ყარასშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. IV. 14. 1450-17/7), სულხან ფარეჯანასშვილის და შიქრიკა ხოჯასშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1712 წ. V. 15. 1450-17/24).

ხატუასშვილი შოშიტა – მ ო წ მ ე პაპუნა დედანაშვილის მიერ მათეოზ მოსესშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. Qd-8515$_2$).

ხატუაშვილი ხოსია – იხ. ხატიაშვილი ხოსია

ხაშარაძე – ზაალ და მერაბ ციციშვილებთან ჰქონდა დ ა ვ ა დიღლოურის ქალის ადგილზე. მდივანმა გივი თუმანიშვილმა სადავო მიწა მას არგუნა (1696 წ. 1449-1045).

ხაშარაძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი შერმაზან ხაშარაძისა, იხ., მ ა მ ა შერმაზან ხაშარაძისა, იხ.

ხაშარაძე დავით – შ ვ ი ლ ი შერმაზან ხაშარაძისა, იხ.

ხაშარაძე იოთამ – ძ მ ა შერმაზან ხაშარაძისა, იხ.

ხაშარაძე ლონენა – შ ვ ი ლ ი შერმაზან ხაშარაძისა, იხ.

ხაშარაძე შერმაზან (ვარ. შერმაზანა) – 1680-1687 წწ. სამწევერისში მცხოვრები. ჰყავს: მ ა მ ა გიორგი (1687 წ. 1448-8765), ძ მ ა იოთამ (1680-1687 წწ. 1448: 8770, 8779. 8763, 1449-996-1, 1448-8765, 1450-45/220), შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ლონენა (1682-1784 წწ. 1448: 9779, 8763, 1450-45/220), დავით (1682 წ. 1448-8779, 1450-45/220). ი ყ ი დ ა: ნონა დიონაშვილისგან მისი ორი დღის სამკვიდრო მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა ტერტერასა და ოთელაშვილის მიწები (1680 წ. 1448-8770), პაატა ანტონაშვილისაგან – ერთი დღის მიწა, მდებარე მეკარეისშვილის და პაატა ანტონაშვილის ძმის მიწებთან (1681 წ. 1448-8782), თამაზ ქერთარექელასშვილისაგან – მისივე ბაგის პირდაპირ მდებარე მკვიდრი მიწა და კალო-საბძელი (1682 წ. 1448-8779), პაპუნა დოდაშვილისაგან – სამოურავოში

სამი დღის ნასყიდი მიწა, რომელიც შალვაშვილის მიწას ესაზღვრებოდა (1684 წ. 1448-8763), ნასყიდა მეხრისშვილისაგან – მაზმანაური სარწყავის მიწა სარწყავი რუთი, აგრეთვე დღენახევრის სახნავი მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა მესტვირიშვილის, ბერუას და ქერთ-არექელაშვილის მიწებს (1685 წ. 1449-996-1), მამუკა ჯომარდიშვილისაგან – ორი დღის სახნავი მიწა, ჯანბეგაშვილის და ოთელაშვილის მიწების გვერდით (1687 წ. 1448-8765), კირაკოზა ღთისიაშვილისაგან – დღენახევრის მიწა, მანამ, სანამ ციცი და ნოდარ [ციციშვილები] გაიყრებოდნენ (XVII ს. 80-90-იანი წწ. 1448-8766), ნასყიდა ელიკაშვილისაგან – მიწა, რომელიც ბასილაშვილის და ყუროღლაშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა (XVII ს. 80-90-იანი წწ. 1450-45/220).

ხაშილაძე – მოწმე ფიბუა მჭედლიშვილის მიერ პაპია წამალასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. 1450-51/45).

ხაშუაშვილი – ყურს მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. ჰყავს განაყოფი გოგილა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

[ხაშუაშვილი] გიგოლა – ყურს მცხოვრები, ხაშუაშვილის განაყოფი, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხაჩიძეები – წაქვას მცხოვრებნი. თეიმურაზ მეფემ მათი წყალობა განუახლა ბატონ ლევანს და მის სიძეს – ამილღამბარს (1628 წ. X. 30. Hd-14680).

ხაჭაპური დათუა – ალავერდელმა იგი დაასახლა ხორხელში დეკანოზ ოთარ თურქისტანიშვილისათვის ჩამორთმეულ მამულზე. შემდგომში ერეკლე მეფემ ეს მამული ძველ პატრონს დაუბრუნა დათუა ხაჭაპურითურთ (1680 წ. 1448-101).

ხაჭაპურისძე – ქეხერტელი. ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყმა (1700 წ. 1448-3602).

ხაჭაპურიძე ბერიკა – მხურვალეთში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხაჭაპურიძე გალბიაი – ჩუნეშში მცხოვრები, ერთი კომლი. იგი შვილებიანად შესწირა გიორგი მეფემ გელათის წმინდა გიორგის (1579 წ. III. 4. 1448-3327).

ხაჭაპურიძე დათუნა – მხურვალეთში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს მშვილდით ლაშქრობა ევალებოდა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხაჭაპურიძე ნასყიდა – ჩუენშს მცხოვრები. გიორგი მეფემ იგი შესწირა გელათს (1568 წ. VIII. 30. Sd-2901).

ხაჭუბერაძე დათიკა – ნავენახევში მცხოვრები. ემართა მის შვილს აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ათი თეთრი, ექვსი საწონი ღომი, თორმეტი

კოკა ღვინო, ერთი კომლი პური, ძღვენი, სამი ქათამი, მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხაჭუბერიძე ზაქარია – ნავენახევს მცხოვრები. სახლიკაცი მამისთვალა ხაჭუბერიძისა, იხ.

ხაჭუბერიძე მამისბედა – ნავენახევს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოცი თეთრი, ოცდაოთხი კოკა ღვინო, თორმეტი წონა ლომი, ორი კოდი პური, ორი – ქერი, ორი ქათამი, ძღვენი ქათმით და მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხაჭუბერიძე მამისთვალა – ნავენახევს მცხოვრები. მ ა ს და მის სახლიკაც ზაქარიას ემართათ აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოცი თეთრი, ოცდაოთხი კოკა ღვინო, თორმეტი გოდორი ღომი, ექვსი გოდორი ღომი, ბატონისთვის ერთი კოდი პური, ერთი კოდი ქერი, ორი ქათამი, ორი ძღვენი და ქათამი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხაჭუბერიძე მამუკა – ნავენახევს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოცი თეთრი, ოცდაოთხი კოკა ღვინო, თორმეტი წონა ღომი, ორი კოდი პური, ორი – ქერი, ორი ქათამი, ძღვენი ქათამითურთ, მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხაჭუბერიძე მახატა – ნავენახევს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ათი თეთრი, თორმეტი კოკა ღვინო, ექვსი წონა ღომი, ერთი კოდი პური, 1 კოდი ქერი, ორი ქათამი, ძღვენი ქათმით, მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხაჭ[უ]ბერაძე წიწია – ნავენახევს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკო ბეგარა: ოცი თეთრი, ოცდაოთხი კოკა ღვინო, თორმეტი წონა ღომი, ორი კოდი პური, ორი კოდი ქერი, ორი ქათამი, ძღვენი ქათმით და მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხახანა – მ ი ს ი ნაქონი მიწა სუელნეთის თავში მამუკა ამირალაშვილმა მიჰყიდა ზურაბ თუმანიშვილს ელიზბარას მინამდე (1675 წ. V. 20. Sd-10); მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ენდრონიკაანთ ელიზბარას მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1675 წ. VII. 1. Sd-6).

ხახანა – ჯოხს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ა ს და მის განაყოფს ევალებოდათ შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხახანა – კასპს მცხოვრები, ამილახორის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხახანასშვილი – მ ო წ მ ე პაპუა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 20. Hd-10-203).

ხახანაშვილი – მცხეთის დეკანოზმა ზაქარია ზუმბულიძემ ი გ ი მიჰყიდა არქიმანდრიტ ნიკოლოზს, რომელმაც ნახევარი ფასი გადაიხადა და ნახევარ

ფასში მისცა კოდმანში ხაზუტაშვილის ვენახი და ერთი ბიჭი (1697 წ. 1450-31/124).

ხახანაშვილი – კოდმანს მცხოვრები. იგი ქონებით ერგო წილში არდაშელ [ზუმბულიძეს], (1695-1697 წწ.] 1450-31/132).

ხახანაშვილი – ქვათახევის მონასტრის ყ მ ა. მისი და ბესიაშვილისაგან თვითნებურად გაყიდული მიწა სველნეთში უყიდია გივის ([1700 წ.] 1449-1869).

ხახანაშვილი ბატატა – [ძ მ ა] ესტატე ხახანაშვილისა, იხ.

ხახანაშვილი ბერი – თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხახანასშვილი ბერუკა – შ ვ ი ლ ი თევდორე ხახანასშვილისა, იხ.

ხახანაშვილი გიორგი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამუკა ხახანაშვილისა, იხ.

ხახანაშვილი დავითა – ძ მ ა ხახანა ხახანაშვილისა, იხ.

ხახანაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე ძაგანა ტატიაშვილის მიერ მამულა დავითასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. III მეოთხ. Hd-9318).

ხახანაშვილი ესტატე – ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ქიტია, მწყერა და ბატატა. ი ყ ი დ ა ამილბარ ამილბარაშვილისგან ორი დღის მიწა (1613 წ. III. გასული. Hd-2966).

ხ[ა]ხ[ა]ნაშვილი თევდორა – მ ო წ მ ე მ[ა]ზიტა იესაშვილის მიერ ძ[ა]მუა და მ[ა]მულა დ[ა]ვითაშვილებისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-0659).

ხახანაშვილი მათვალა – ძ მ ა ხახანა ხახანაშვილისა, იხ.

ხახანაშვილი მამუკა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი (1679 წ. 1450-10/161). ელიზბარ და სალმახან თუმანიშვილებს მიჰყიდა ვარდოვანში მიწა, რომელიც აკოლასშვილის და მაზიტა იმარასშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა (1679 წ. I. 10. 1450-10/161); მ ო წ მ ე: მაზიტა იმარასშვილის მიერ სალმახან თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. I. 15. 1450-10/159), დათუნა შატბერაშვილის მიერ მდივან ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VI. 12. Sd-47), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. III. 1450-49/124), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XII. 15. 1450-49/110), ქიტესა პატატისშვილის მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. III. 1. 1450-49/114).

ხახანასშვილი მწყერა – [ძ მ ა] ესტატე ხახანაშვილისა, იხ.

ხახანაშვილი ოქროა – გომს მცხოვრები. ზაქარია ზუმბულიძის მკვიდრი ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი. ზაქარია ზუმბულიძემ ი გ ი ძმისწულებიანად და მამულით მიჰყიდა არქიმანდრიტ ნიკოლოზ მაღალაძეს (1697 წ. Qd-7025).

ხახანაშვილი ქიტია – [ძ მ ა] ესტატე ხახანაშვილისა, იხ.

ხახანაშვილი შალომა – ძ მ ა ხახანა ხახანაშვილისა, იხ.

ხახანაშვილი ხახანა – ქრცხინვალს მცხოვრები, ურია. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: შალომა, მათევალა, დავითა. გიორგი მეფემ ი ს ი ნ ი სხვა სამ კომლ გლეხთან ერთად გაუთარხნა უზბაშ ალხაზ მაჩაბელს (1680 წ. V. 12. 1450-26/219).

ხახარია კუკურია – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ორი ლიჯი ღომი, ორი კოკა ღვინო და გამოჭკუმური ღომით, ღვინით და სამარხოთი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხახარია კუტუ – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ოთხი ლიჯი ღომი, ოთხი კოკა ღვინო, გომაჭკომური – ღომით, ღვინ-ით, ხორცით და სამარხოთი ([1616-1621 წ.] ქსძ. III. №92).

ხახარია მამისახარა – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ოთხი ლიჯი ღომი, ოთხი კოკა ღვინო და გამოჭკომური კარგი საჭმელი ღომით, ღვინით, ხორცით და სამარხოთი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხახეაშვილი რამაზა – მ ო წ მ ე პეტრე ქურხულის მიერ თავის ბიძაშვილ დავითასათვის მიცემული პირობის წიგნისა კეთილმოყვარობის შესახებ (1681 წ. XII. 20, Hd-7851).

ხახვილაძე ესტატე – მ ო წ მ ე გიორგი ტოხვაძის მიერ ივანე ცირღილა-ძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1565 წ. IV. 12. Hd-1566).

ხახიაშვილი – ქვენა დრისში მისი ვენახი შაჰნავაზ მეფეს შეუწირავს [სვეტიცხოველისათვის] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1449-1931).

[ხახიაშვილი] დათუნა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დემეტრე ხახიაშვილისა, იხ.

ხახიაშვილი დემეტრე – თვალს გაღმა მცხოვრები. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დათუნა. მასთან ერთად ევალებოდა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღე-ბა ნინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცვლებოდა (1688-1693 წწ. Ad-116).

ხახისშვილი – ერედვში მცხოვრები. მ ი ს ი საკომლო ეკუთვნოდა გიორგი ცალქალამანიძეს (1700 წ. 1448-3602).

ხახიტა – მ ი ჰ ყ ი დ ა შიო ეცადაშვილს დუდეთში ორი დღის მიწა, აიღო ერთი ძროხა, სამი ცხვარი, სამი კოკა ღვინო, სამი კოდი პური (XVII ს. გსიემ 1927).

ხახუა – ძაძის მონასტერში მცხოვრები. წილად ხვდა ქაიხოსრო ციციშვი-ლის ([1664-1673 წწ.]. 1448-5042).

ხახუილაგი – გიორგი მეფემ შიომღვიმის მონასტერს განუახლა მ ი ს მიერ ბოძებული ალაჭინის შეწირულება (1170 წ. Hd-1351).

ხახულა – ხოვლეთში მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ხახულარი დავით – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. ლუარსაბ მეფემ ი გ ი ქაიხ-ოსრო ციციშვილს უბოძა (1615 წ. Ad-1410).

ხახულარი იოსებ – 1656-1693 წწ. მ ღ ვ დ ე ლ ი. დ ა მ წ ე რ ი: დათუა ქება-ძის მიერ იორამ ნამორაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656

წ. 1450-33/363), დათუნა ნამორაძის მიერ ხოხონა ნამორაძისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. 1450-3/354), მღვდელ გივი მზიურიულის მიერ ხოხონა ნამორაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი (1682 წ. 1450-33/357), პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ ნიქოზელისთვის მიცემული საქრივოსა და გასამყრელოს განახლების წიგნისა (1693 წ. Ad-15046).

ხახული ოთარ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე პაპუნას მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Hd-14-564), გიორგი ქუბაძის მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 29. Hd-14-317).

ხახულარნი – სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო. შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში ([1516 წ. Ad-91).

ხახულაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა პაატა უზნაძემ ბააკა ბუნიათიშვილის მიწა სამხაროში (1691 წ. Hd-813).

ხახუსშვილი – მ ი ს ი კაცი – მწყაზარია გაბუნია – ლევან დადიანმა შესწირა ხონის ტაძარს ([1628-1639 წწ.] დსსს. I. გვ. 51-52).

ხახუტა – ბუეთში მცხოვრები. ემართა საგენათლოს ბეგარა: სამი თეთრი, სამი კოკა ღვინო, ორი ძღვენი, ერთი ნაოთხალი ღომი, მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხახუტა – მ ჭ ე დ ე ლ ი. პაატა რაზმაძის ცოლისძმა. მ ო წ მ ე პაატა რაზმაძის მიერ დავით კოზმანიშვილისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1448-2338).

ხახუტა – [სვეტიცხოვლის] მ ე ღ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი. მ ო წ მ ე ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VII. 5. Ad-1698-20).

ხახუტა – იმერელი გლეხი. დედოფალმა ი გ ი უბოძა პაპუნა მაღალაძეს (1681 წ. VI. 1. 1448-5638).

ხახუტა – ხვითში მცხოვრები, მ ე გ რ ე ლ ი, ყ მ ა. აშოთან [მუხრანის ბატონმა] ი გ ი შეიძინა და შესწირა მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობელს (1687 წ. V. 1. 1461-3/134).

ხახუტა – მ ი ს ი და გუდია-ყოფილი გაიანეს საალაპედ გულბუდახ ჩხეტიძემ კაცხის ეკლესიას შესწირა გლეხები: თავასში – კოჩაძე ხუცესი ძმებით, ქაქაბაძე კუირია, ერთი ვაჭარი ქუთაისს ზურაბაი ალხაზიშვილი, ჭალატყეს – ურია იოსებაი, რკვიანში – ორი კომლი კაცი, ხუცესი კოხოძე ([1610-1630 წწ.] სკ. III. 51-52).

ხახუტა – რეჯში მცხოვრები, მ ე ს ა უ რ ე, ნათლისმცემლის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხახუტა – ს ი ძ ე ბიძინა ფოცხვერასშვილისა, იხ.

ხახუტა – მეჯვრისხევში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხახუტა – გორელი ლალინას ყმა. საკასთან იდგა გირავნობის პირობით, იხდიდა ოთხ თუმანს (XVII ს. 80-90-იანი წწ. 1450-35/202).

ხახუტა – ნიკოლოზ წინამძღვრის ჯვრის ხატის ყმა (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-14(912ბ).

ხახუტა – მისგან ჩაუბარებია ათი რუბი – გაღმა კურსების თეთრის ბეგარა (XVII ს. ბოლო. ქმ. №139).

ხახუტა – შათირი. მოწმე გენათელ მთავარეპისკოპოსის მიერ იოანე კოდიაშვილისათვის ბოძებული სვიმანეთის დეკანოზობის წყალობის წიგნისა (1596 წ. 1448-3319).

ხახუტასშვილი – კოდმანში მისი ვენახი არქიმანდრიტმა ნიკოლოზ მაღალაძემ მამულის ფასში მისცა მცხეთის დეკანოზ ზაქარია ზუმბულიძეს (1697 წ. 1450-31/124).

ხახუტასშვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა დათუნა ვარძიელაშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიყიდულ მიწას ([1690-იანი წწ. Hd-757).

ხახუტასშვილი ბერი – გრძელაში მცხოვრები. მოწმეა თამაზას მიერ ბერისათვის მიცემულ მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. V. 9. Ad-1372).

ხახუტასშვილი დათუნა – მეჯვრისხევში მცხოვრები, ზაალის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448-3602).

ხახუშია გუტია – ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები – ორი საკლავი, ორი გუდა ღვინო, სამი ატარი ღომი, მეთორმეტე წელს ძროხის ნახევარი (XVII ს. 1448-3326).

ხახუჩასშვილი ტატია – რეხაში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხებროლაშვილი – პატარძეულში მცხოვრები. იხსენიება გარეჯის ყმათა ნუსხაში ([1690-1733 წწ.] Ad-421).

ხეგიანი – ხეგიანისეული ოთხი გლეხი გაბრიელ ლაბექინელმა მოიგო და შესწირა ლაბექინის საყდარს. ხეგიანებს თავიანთი მიცვალებულების საალაპედ ლაბექინის საყდრისათვის შეწირული ჰქონიათ არპანაში ვენახი (XIII ს. A-1563. 272r-275v).

ხედელიანი დავით – იხ. ჭედელიანი დავით

ხევისბერაძე გიორგაი – ჩუნეშს მცხოვრები. ჰყავს სახლიკაცი ინანა. ერთი კომლი. გიორგი მეფემ იგი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1569 წ. II. 4. 1448-3327).

ხევისბერაძე ინანა – სახლიკაცი გიორგაი ხევისბერაძისა, იხ.

ხევისბერაძე მიხაროდა – ჩუნეშში მცხოვრები, ერთი კომლი. გიორგი მეფემ იგი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1569 წ. II. 4. 1448-3327).

ხევრადოლა – ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტრისათვის დადებული შემოსავლის წიგნის მიხედვით, მ ა ს უნდა გამოელო 34 თეთრი (XIII ს. II ნახ. H-1347. 5-18).

ხევჯვრელი // ხევჯურელი

ხევჯურელი გიორგი – მეჯვრისხევში მცხოვრები. მ ო წ მ ე დარისპან მიღრიჯანაშვილის მიერ ავთანდილ ჩიკოიძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. II. 20. 1450-35/164).

ხევჯვრელი თევდორა – ახრისში მცხოვრები. ფეშანგ ყანჩელის ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ხევჯურელი პეტრია – ახრისში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხეთაგ – სტეფანწმინდას მცხოვრები. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით იგი ხევმა მძევლად მისცა გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II. 20. A-1085. 13-15).

ხეთერელი გოგია – სვერელი. ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ხეთერელი ივანე – სვერელი. ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ხეთერელი ლავ[რენტი] – სვერელი. ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ხევანიძე ივანა – იხსენიება გიორგი მეფის მიერ დავით მიქაბაძისათვის ბოძებულ სასისხლო სიგელის მინაწერში. მას უთხოვია (მიქაბაძეთა?)ქალი და შემდეგ დაუგდია, რის გამოც გადაუხდია სისხლის ფასი ქალის პატრონისათვის (1325 წ. ქმ. №1605).

ხეიძე პაატა – მ ო წ მ ე გიორგი ზედგენიძის მიერ დავითისათვის მიცემული პირობის წიგნია გაქცეულ ყმებზე უდავობის შეახებ (1678 წ. Hd-2823).

ხელაშვილი ბატუნ – მამია ზევდგინისძემ მღვიმევის უდაბნოს საალაპედ შესწირა ახატანში ბატაური ვენახი, რომლის დამუშავებაც ხ ე ლ ა შ ვ ი ლ ს ევალებოდა. მ ა ს სანაცვლოდ მისცეს სხვა ვენახი, რომლიდანაც მიღებული ორი ჭური ტკბილი მამია ზევდგენისძეს ეკუთვნოდა (1445 წ. II. 10. 1449-1530).

ხელაშვილი – მ ო წ მ ე დავით და თამაზ ქარსიძეების გაყრისა (1651 წ. 1450-29/59).

ხელაშვილი – რეჰში მას ჰყავდა ყ მ ა – გიორგი (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხელაშვილი გიორგი – რეხში მ ა ს ეკუთვნოდა ყმა – ქიტია (1700 წ. 1448-3602).

ხელაშვილი ზუბიტა – რეჰს მცხოვრები ამილახვრის სასახო ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხელაშვილი ივანა – ზაჴორს მცხოვრები, ზურაბ ლაზნელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხელაშვილი კაკონა – ორჭოშანში მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ხუთ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხელაშვილი შანაზარ – მ ო წ მ ე თამაზას მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IV. 5. Hd-1777).

ხელაშვილი ძამუკა – ორჭოშანში მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს-ის II ნახ. 1448-5032).

ხელაშვილი ხახუტა – რეჴს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. ნახ. 1448-5032).

ხელაშვილი ხელა – ახალშენში მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ხელაძე სოზია – ბაილეთში მცხოვრები. მამია გურიელმა ი გ ი შესწირა ჩეხედენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ორი საკლავი, ორი ქათამი, ორი სამადგანი ღომი და ორი საწყავი ღვინო – საყველიერო, სამეჯინიბო, საბაზიერო და საშობო ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

ხელელაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე დათუნა ჯომარდიძის მიერ გოგია შავნადირაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ. 1450-25/86).

ხელისძე – იაკობ დეკანოზმა (გელათის] ხახულის ღვთისმშობელს შესწირა ხ ე ლ ი ს ძ ი ს ე უ ლ ი ნასყიდი მამული ([1259-1293 წწ.] 1449-1586).

ხელმოკლიძე ნასყიდა – მ ო წ მ ე ოთია გოგიბედაშვილის მიერ ზურაბ და შერმაზან ჯავახიშვილებისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1695 წ. IV. 6. Hd-8265).

ხელხელიძე-სარმანიშვილი ავთანდილ – მ ა ს ალექსანდრე მეფემ გაურიგა სისხლის ფასი – 400 000 ძველი კირმანეული თეთრი (1503 წ. I. 30. Qd-6935).

ხერადინაშვილი მიხითარა – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი მამული სასხორში ფასინა იესაშვილმა მიჰყიდა ბაგრატ ბატონიშვილს (1665 წ. სს. I. №213/1).

ხერაკია – ცაიშში მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: საკლავის ნახევარი, ოთხი ლიჯი ღომი, ოთხი კოკა ღვინო და გოჭკომური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. №92).

ხერანი ივანე – იყო „დამხდომი“ მაფასა და დედილის დავის გარიგებისას (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. №83).

ხერგიანი გიორგი – იხსენიება „თავმდებად“ ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ სეტიელებისათვის მიცემულ დაწერილში სასისხლო საქმეზე უდავობის შესახებ (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №103).

ხერგუა – ხოირში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: სმა-ჭამა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხერეგიანი დუდი –იხსენიება „დამხდურად" ჯაფარიძეების მიერ ხერ-ეგიანებისათვის მიცემულ ფიცის დაწერილში (XV ს. II მეოთხ. სსძ. II. 9ბ).

ხერთვისარნი – სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო. იგი შეცვალა ამატაკისშვილთა საგვარეულომ, მოხსენიებულნი არიან მცხეთის საყდრის მამულების ნუსხაში ([1516 წ.] Ad-91).

ხერეგიანნი – ას მოსახლე ხერეგიანს მჯაფარიძეებმა საყმო გამოსაღებად გადაუკვეთეს ორი საკლავი (XVI ს. II მეოთხ. სსძ. II. №8).

ხერკაშვილი ყარახანა –სხვა სამწევრელებთან ერთად მან პაპია შან-შიაშვილს მიჰყიდა ვენახი (1663 წ. 1450-10/9ა).

ხერხაულიანი – შედიოდნენ საამილახვროს სადროშოში ([1606-1618 წწ.] Hd-2124).

ხერხეულიძე // ხერჭეულიძე //ხერხაულიძე

ხერჭეულიძე – შეცილებია სოფელ ნულზე დავით დავითაშვილს. სვიმონ მეფემ სადავო სოფელი კვლავ დავით დავითიშვილს უბოძა (1596 წ. 1. III. Sd-597).

ხერხეულიძე – იხსენიება მოფიცრად ზაალ ბარათაშვილსა და მის ძმისწულ თაყას შორის ყმა-მამულზე დავის გარიგების წიგნში (1682 წ. I. 24. 1450-2/145).

ხერხეულიძე ავთანდილ – დამწერი და მოწმე შერმაზან [ბარა-თაშვილის] მიერ ერასტი [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. 1450-38/19); გაარიგა დავა საქონელზე გარსევან სამაღა-ნიშვილსა, მამუასა და გიორგის შორის (XVII ს. II ნახ. 1450-29/142).

ხერხეულიძე ალათაგ – ჰყავს ძმა ბეჟან, შვილები: პაატა და ნასყიდა. ლოუბნიდან იმერლები გაჰპარვიან, ისინი ბერუა ქუბასშვილს შეუპყრია, და პატრონისთვის მიუგვრია, რისთვისაც ალათანგმა მას საღორულში უწყა-ლობა ოთხი დღის მიწა გამრეკელისშვილის მიწამდე, ერთი კარგი ძროხა და ერთი კრავიანი ცხვარი, ხოლო შუამავალ კაკათელას ორი ცხვარი მისცა (1622 წ. Hd-2895); მოწმე ფეშანგ ფალავანდიშვილის მიერ ბეჟან ტატიშვილისათვის მიცემული შეთანხმების წიგნისა მამულის სყიდვის თაობაზე ([1618-1646 წწ.] 1450-46/10ბ).

ხერხეულიძე ალათანგ – მოწმე ფეშანგ ფალავანდიშვილის მიერ ბეჟან და პაპუა ტატიშვილებისათვის მიცემული გადაწყვეტილების წიგნისა ([XVII ს. 50-70-იანი წწ. Hd-3240ბ).

ხერხაულიძე ალნია – ძმა ჯავშანა ხერხეულიძისა, იხ.

ხერხეულიძე ბეჟან – 1620-1624 წწ. მდივანბეგი. ძმა ხერხეულიძე ალათანგისა, იხ. მონაწილეობდა გიორგი სააკაძესა და ქაიხოსრო ჯავახ-

იშვილს შორის დავის გარიგებაში (1620 წ. VII. 15. Hd-14424); მ ო წ მ ე ზაქარია ჯავახიშვილის მიერ მოურავ [გიორგი სააკაძისათვის] მიცემული შეყრილობის წიგნისა (1624 წ. Hd-14-693).

ხერხეულიძე გოგი – სამეფო ა ზ ნ ა უ რ ი. ძ მ ა ხერხეულიძე ჯავშანასი, იხ.

ხერხეულიძე ზაალ – მ ო რ დ ა რ ი. მ ო წ მ ე გარსევან ყორღანაშვილის მიერ თავისი ძმის, მერაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. 1450-1/4).

ხერხეულიძე თეიმურაზ – პირობის წიგნის მისცა კათალიკოსს, რომ ცუდად აღარ მოექცეოდა მისგან გაქცეულ და შემდგომში კათალიკოსის მიერ უკან დაბრუნებულ ყმას ([1633-1658 წწ.] 1448-1250).

ხერხეულიძე იასე – შ ვ ი ლ ი სიამარდ ხერხეულიძისა, იხ. (1676 წ. Hd-10366), ჰყავს ძ მ ა სპადარ (1676 წ. Hd-10366-1). ბოქაულთუხუცეს პაპუა გერმანოზიშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი მაისურაძე და მისი შვილები: იორამი, პაატა და მასურა (1676 წ. V. ს. Hd-10366).

ხერხეულიძე იოსებ – მ ო წ მ ე სიამარე ხერხეულიძის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. VI. 23. 1449-1196).

ხერხეულიძე ნავროზ – 1566-1580 წწ. სვიმონ მეფის კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. შვილი ალათანგ [ხერხეულიძისა] (1570-[1600] წწ. Qd-1673, 1449: 1506, 1611, 1448-5569, 1450-30/17). დ ა მ წ ე რ ი სვიმონ მეფის მიერ: ურბნისის საყდრისათვის ბოძებული მამულის შეწირულების წიგნისა (1577 წ. 1448-1942), დოლენჯი თულაშვილისათვის მიცემული სოფლების წყალობის წიგნისა (1570 წ. VII. 2. Qd-1673), გულბათ ელიოზისძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1573 წ. Sd-527), შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული მამულის თარხნობის წიგნისა (1580 წ. IX. 8. 1449-1506), ქვათახევის ღმრთისმშობლის მონასტრისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1580 წ. IV. 27. 1449-1611), ფრიდონ სააკაძის შვილებისა და მისი [ძმის] ივანესათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1580 წ. VI. 30. 1448-5569), ზურაბ საგინაშვილისათვის მიცემული სოფლების წყალობის წიგნისა ([1556-1600 წწ.] 1610 (sic) 1449-448), უზბაშ ინდოსათვის მიცემული სოფელ აცუტის წყალობის წიგნისა ([1556-1600 წწ.] X. 15. 1450-30/17).

ხერხეულიძე ნასყიდა – შ ვ ი ლ ი ალათანგ ხერხეულიძისა, იხ.

ხერხეულიძე პა[ა]ტა – შ ვ ი ლ ი ალათანგ ხერხეულიძისა, იხ.

ხერხეულიძე რევაზ – [1688-1699 წწ.] გ ა ა რ ი გ ა დ ა ვ ა: ფარსიასა და დათუნას შორის ([1688-1703 წწ.] Qd-254), მანგლელ [გაბრიელ ჯავახიშვილსა] და ფარსადან [ჯავახიშვილს] შორის (1699 წ. Hd-6242-ბ); მ ო წ მ ე ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VIII. 3. Qd-9037ა), გივი თუმანიშვილსა და ავთანდილ

კაჭკაჭიშვილს შორის ნისქვილზე დავის გადანწყვეტილების წიგნისა (1697 წ. III. 70. Hd-2268).

ხერხეულიძე საიმარად (ვარ. სიამარე) – 1668-1676 წწ. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ხერხეულიძე იასე, იხ. (1676 წ. 1449-1196), სპადარ (1676 წ. 1449-1196). კათალიკოს დომენტის მ ი ჰ ყ ი დ ა ცეროვანში თავისი ნასისხლი ყმა – ხუცესი იოანე ჭალალაშვილი მისი სახლ-კარით (1676 წ. VI. 23, 1449-1196), მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ერთი კომლი კაცი ნიკოლოზ კათალიკოსმა არაშენდაში დაასახლა (1687 წ. 1449-2681), მ ი ს ი ნაქონი ვენახი ეჭირა მღებრიშვილს, რომელსაც ეს ვენახი უნდა მიეცა მთაწმინდის მონასტრისათვის (1668 წ. 1450-31/42).

ხერხეულიძე სპადარ – ძ მ ა იასე ხერხეულიძისა, იხ., შ ვ ი ლ ი სიამარდი ხერხეულიძისა, იხ.

ხერხეულიძე ქაიხოსრო – 1684-[1700]. მ ო წ მ ე ბარათა ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. X. 1. Sd-540), რამაზ მანელაშვილის მიერ შერმაზან ჯავახისშვილისათვის მიცემული ბათილამის წიგნისა ([1687-1700 წ.] Hd-8038).

ხერხეულიძე შიოშ – მ ი ს თ ვ ი ს მიუცია სვიმონ მეფეს წული, რომელიც უკან გამოართვა და რამაზ და დავით დავითიშვილებს უბოძა (1596 წ. III. 12, Sd-598).

ხერხეულიძე ჯავშანა – კახეთში მოახალშენე ს ა მ ე ფ ო ა ზ ნ ა უ რ ი, ორი კომლი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: აღნია და გოგი. მეფე გიორგიმ ი გ ი მამულით შესწირა სვეტიცხოველის ([1466-76 წწ.] 1449-1529).

ხერხილეი – ნაფიჩხაუ-საფიჩხაოს მცხოვრები. ლევან დადიანმა თავისი მამის, მანუჩარის სულის მოსახსენიებლად, ი გ ი შესწირა მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობელს და დააკისრა გამოსაღები: ერთი დოქი ზეთი, ერთი საკლავი, ორი გუდა ღვინო, ერთი ხალთა ლომი და მისი საბერო საჭმელი (1642 წ. Qd-6740).

ხეჩა – ცხვილოში მცხოვრები, მ ჭ ე დ ე ლ ი. ამილახვარის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხეჩატურა // ხაჩატურა

ხეჩატურა – კარშაგარს მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/117).

ხეჩატურა – შ ვ ი ლ ი მჭედელ მიკირტიჩასი, იხ.

ხაჩატურა, ტერ-ხაჩატურა – ჰყავს შვ ი ლ ი ტერ-მაველა, იხ.

ხეჩატურა – მ ი ს ი ნაქონი მიწა მიჰყიდა ხოსიტა თუმანიშვილმა მანუჩარ [თუმანიშვილს] (1660 წ. IV. 6. Hd-8054).

ხეჩატურა – მისეული ვენახი გაუცვალა ესტატემ თავის განაყოფ ფარსადანს ბერის ვენახში (1665 წ. Qd-195).

ხეჩატურა – სურამიდან გადმოხვეწილი, მორდარ მანუჩარ თუმანიშვილთ-ან შეკედლებული ყ მ ა. გიორგი ბატონიშვილმა მ ი ს ი წყალობა დაუმტკიცა მანუჩარ თუმანიშვილს (1666 წ. III. 22. Ad-965).

ხეჩატურა – მ ო წ მ ე ყაზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილ-ისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/16).

ხეჩატურა – მ ო წ მ ე ტერ-გრიქორ ტერ-ვართანაშვილის მიერ პაპოა გოგიბაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/49).

ხეჩატურა – შუა ბოლნისის მამასახლის შერმაზანას გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. მ ო წ მ ე დავით ტურაშვილის მიერ ადუა არეშიშვილისათვის მიცემული ვე-ნახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X. 17. 1450-14/16).

ხეჩატურა, ტერ-ხეჩატურა – მ ი ს ი მინა ესაზღვრებოდა შაჰნავაზ მე-ფის მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის ურნაშენში ბოძებულ სამი დღის მინას (1674 წ. 1450-10/22).

ხეჩატურა – მ ი ს ი სახლის გვერდით პაპუნა თუმანიშვილმა ააშენა სახლი (1679 წ. 1450-13/57).

ხეჩატურაშვილი არუთინა – შ ვ ი ლ ი კარაპეტა ხეჩატურაშვილისა, იხ.

ხეჩატურაშვილი კარაპეტა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ხეჩატურა და არუთი-ნა. ქიტუნა მახარასშვილისაგან ი ყ ი დ ა სახლი ვანქის უბანში მიტოაანთ და ჰასანას სახლების გვერდით დერეფნით და ეზოთი (1687 წ. VIII. 15. 1448-4211).

ხეჩატურაშვილი მამულა – მ ო წ მ ე ბერუკა უჯარმელაშვილის მიერ პაპუა კაკოზასშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. X. I. დ-6446).

ხეჩატურაშვილი ფირია – ქვემო ბოლნისის მცხოვრები. ი გ ი უბოძებია დედოფალ ნესტანდარეჯანს პაატა გლურჯიძისათვის, შემდგომში როსტომ მეფემ პაატას მ ი ს ი წყალობა დაუდასტურა (1635 წ. 1448-81).

ხეჩატურაშვილი ხეჩატურა – შ ვ ი ლ ი ხეჩატურა ხეჩატურაშვილისა, იხ.

ხეჩია – მ ი ს ვენახს ესაზღვრებოდა ლომკაცის მიერ მამუკა ლაბაძისათ-ვის მიყიდულიპარტახტი მინა (1660 წ. V. 7. 1450-29/160).

[ხეჩივ[ართა]შვილები] – (ვარ. ჴეჩი[ვართა]შვილები) – ზაალ და ფირან თუმანიშვილების სამამულე დავის გარიგების წიგნის მიხედვით, ფირან თუ-მანიშვილი ზაალის ყმებს, ხეჩი[ართა]შვილებს, ედავებოდა სამანების გამო, შემდეგ მორიგებულან (1689 წ. Hd-14930).

ხეჩივართასშვილი – მ ო წ მ ე პაპუა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმან-იშვილისთვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 20. Hd-10203).

ხეჩივართაშვილი ავეტისა – ბორის სოფელში მცხოვრები. პაპია და დოლმაზა შანშიაშვილების გაყრისას ი გ ი წილში ერგო დოლმაზას (1667 წ. Hd-9292).

ხეჩივართაშვილი ზუბა – მ ო წ მ ე ესტატე თუმანიშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. XI. 10. Ad-994).

ხეჩივართაშვილი მერაბა – მ ო წ მ ე მაზანა იმარაშვილის მიერ პაპუა თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. I. 15. 1450-10/166).

ხეჩიკა – მ ი ს ე უ ლ ი მამული ტატიჩასეულ მამულთან ერთად თამარ დედოფალმა უწყალობა მელიქ მირიმანა [მირიმანიშვილს] (1613 წ. V. 20. 1450-26/7).

ხეჩიკა – მ ი ს ი ნაქონი მიწა სომხითის მელიქმა ავთანდილმა მიჰყიდა ალავერდა [იაგულაშვილს] (1689 წ. V. 20. 1450-9/120).

ხეჩიკა – ღორისთავს მცხოვრები. გუგუნა ბარათაშვილმა ი გ ი მამულითურთ მიჰყიდა მდივანბეგ ვახტანგ [ორბელიშვილს] (1681 წ. Hd-9674).

ხეჩიკაშვილები – ზალ და ფირან ბეჟანიშვილების ყმები. ი ს ი ნ ი ერთმანეთში „ნაკიდებულან“ და ბახუტა, ესტატე, ლიპარიტ, ზაქარია და ქაიხოსროს შეურიგებიათ (1689 წ. V. 1. Hd-14930).

ხეჩიკასშვილი // ხეჩიკაშვილი

ხეჩიკაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ბატონ ანას გრიგოლ ჩხუტიაშვილმა მიწა ხუნგალში (1666 წ. Sd-533).

ხეჩიკასშვილი – ვერეს მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას ი გ ი მ ამულით ერგო ედიშერს ([1638-1703 წ.] Hd-1636).

ხეჩიკაშვილი – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ულუხანა. ფარსადან შიხაშვილთან ერთად მ ი ჰ ყ ი დ ა თვისი მკვიდრი მამული და კალო-საბძლის ადგილი ალავერდა ალიხანაშვილს ბულახას, ებალას და ავაქას საზღვრებამდე (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

ხეჩიკაშვილი აზარია – ჰყავს [ძ მ ა] ევანეზა, [შვილები]: ხუცია და ხოსია. მ ი ჰ ყ ი დ ა ამირან ჭონიშვილს გედიაური ორი დღის მიწა (XVII-XVIII სს. Hd-786ა).

ხეჩიკაშვილი ბერი – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე გიორგი ბუჟატაშვილის მიერ როსტია აფქარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 5. 1450-25/14).

ხეჩიკაშვილი დავითა – ღორისთავს მცხოვრები. ი გ ი მამულით მიჰყიდა გუგუნა ბარათაშვილმა ვახტანგ ორბელიშვილს (1681 წ. Hd-9674).

ხეჩიკაშვილი დავითა – მ ო წ მ ე თამაზ არეშიშვილის მიერ მურადა დათუასშვილისათვის მიცემული თამასუქის გაბათილების წიგნისა (XVII ს. ბოლო. 1450-5/55ბ).

ხაჩიკაშვილი ევანეზა – [ძ მ ა] აზარია ხაჩიკაშვილისა, იხ.

ხაჩიკაშვილი ზასელა – მამასახლისი. მოწმე გრიგოლ ჩხუტიაშვილის მიერ ბატონ ანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. Sd-533).

ხ[ე]ჩიკაშ[ვი]ლი [ი]არალა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე გიორგი ბუფატაშვილის მიერ როსტია აფქარაშვილისათვის მიცემული რიყის ნასყიდობის წიგნისა (1642 წ. 1450-25//11).

ხეჩიკაშვილი ოქრუა – მ ო წ მ ე აბაზა ყორღანაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ შიოშისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 17. 1450-16/154).

ხეჩიკაშვილი სარუხანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ულუხანა ხეჩიკაშვილისა, იხ.

ხეჩიკაშვილი ულუხანა – ვანქში მცხოვრები. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] სარუხანა. ისინი სხვა ყმა-მამულთან ერთად პაატა ბარათაშვილმა გაუცვალა შაჰყულა იაგულაშვილს რატევანის ყმა-მამულზე (1656 წ. XII. 13. 1450-9/150).

ხეჩიკაშვილი ყარახანა – 1667-1681 წწ. მ ო წ მ ე: დემურა უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. VIII. 1450-6/2), იაგანა მამასახლისის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. V. 7. 1450-6/23), არაზა ტერ-სტეფანაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. Hd-1781).

ხეჩიკაშვილი ყულია – მ ო წ მ ე ფრიდონ ნადირაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. XII. 1450-1/54).

ხეჩიკაშვილი ხოსია – [შ ვ ი ლ ი] აზარია ხეჩიკაშვილისა, იხ

ხეჩიკაშვილი ხუცია – [შ ვ ი ლ ი] აზარია ხეჩიკაშვილისა, იხ.

ხეჩინაშვილი ასატურა – მ ო წ მ ე შანშუანთ ხოსინაშვილ არუთუნას მიერ მეგრელ გიორგისათვის მიცემული დუქნის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III. 21. 1450-8/133).

ხეჩოა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ახპერჯანა, ასატურა, დავით. მირიმანაანთ ალაჯანასაგან ი ყ ი დ ა მისი მკვიდრი ქულბაქი, რომელიც მდებარეობდა სოღროას ქულქაბის პირდაპირ, ამბროაშვილის ქულქაბის ქვეშ (1611 წ. 1550-22/117).

ხეჩოა – საბუზარაში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილის] (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ხეჩოასშვილი არაქელა – ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ევანეზა და ბა[ი]ნდურა. ბერინა შოლათასშვილს მიჰყიდა სასახლე და მამული (1645 წ. IX. 1450-51/80).

ხეჩოასშვილი ბა[ი]ნდურა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი არაქელა ხეჩოასშვილისა, იხ.

ხეჩოასშვილი ბერინა – მ ო წ მ ე ალიყაფლან ლაჩინაშვილის მიერ ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისათვის მიცემული სახლის და კალოს ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X. 1. 1450-14/107).

ხეჩოასშვილი ევანეზა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი არაქელა ხეჩოასშვილისა, იხ.

ხეჩუა – აკაურთას მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ხეჩუა – მუხაურს მცხოვრები. ი გ ი მამულით წილში ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676-1709 წწ.] 1450-31/2).

ხეჩუა – ძ მ ა წრაუთის მამასახლის მარქარასი, იხ.

ხეჩუაანი // ხეჩუაშვილი

ხეჩუაშვილი – ზერტში მცხოვრები. ძმებითურთ წილში ერგო ადამ [მაღალაძის] შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XVII ს. ბოლო, 1448-5079).

ხეჩუაშვილი ამირა – ვერეს მცხოვრები. წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ხეჩუაანთ ბაღდასარა – 1696-1700 წწ. [ძ მ ა] ხეჩუაანთ მელქუასი, შ ვ ი ლ ი პაპუასი, იხ., ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დავით. ი ყ ი დ ა ყორღაანთ ფირალისაგან ბოგისხევში მისი სამკვიდრო სავენახე მანუჩარის და გერმანოზიშვილების მიწებამდე (1697 წ. XI. 20. 1450-19/11).

ხეჩუაშვილი ბეჟუა – სამღერეთში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო ზაალ [ციციშვილს] ალთუნა ხუდაბახჩაშვილის ნაცვლად (1651 წ. ახლო. 1450-37/185).

ხეჩუაშვილი ბერუა – ძმა პაპუნა ხეჩუაშვილისა, იხ.

ხეჩუაშვილი ბიძუა – ბიძაშვილი თამაზა ხეჩუაშვილისა, იხ.

ხეჩუაანთ გასპარა – 1696-1700 წწ. [ძ მ ა] ხეჩუაანთ გასპარასი, იხ., მ ო წ მ ე ალამურაანთ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 24. 1448-2946).

ხეჩუაშვილი გიო – კავთისხევში მცხოვრები. ერგო ადამ [მაღალაძის] შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XVII ს. ბოლო. 1448-5079).

ხეჩუაშვილი გრიგოლა – [სახლიკაცი] სარქისა ხეჩუაშვილისა, იხ.

ხეჩუაანთ დავით – ძ მ ა ხეჩუაანთ მელქუასი, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ხეჩუაანთ ბაღდასარასი, იხ.

ხეჩუაშვილი დათუა – ბიძაშვილი თამაზა ხეჩუაშვილისა, იხ.

ხეჩუაშვილი ევანეზა – [სახლიკაცი] სარქისა ხეჩუაშვილისა, იხ.

ხეჩუაშვილი ზურაბა – მოწმე ყარადალა ყორღანაშვილის მიერ ფარემუზ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. V. 30. 1450-17/14).

ხეჩუაშვილი თამაზა – ჰყავს ბიძაშვილები: ბიძუა და დათუა. მ ი ჰ ყ ი დ ა დათუნა მელიქსათაშვილს ერთი დღის მიწა ყადიასშვილისა და მატიას მიწებამდე (1692 წ. IV. 1450-10/37).

ხეჩუაშვილი მურადა – ზერტში მცხოვრები. შავერდა ხეჩუაშვილთან ერთად წილად ერგო დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450-29/59).

ხეჩუაშვილი ოვანესა – [სახლიკაცი] სარქისა ხეჩუაშვილისა, იხ.

ხეჩუაანთ პაპუასშვილი მელქუა – 1696-1700 წწ. ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: გასპარა, ბაღდასარა, დავით. ი ყ ი დ: მანუჩარ ყორღანაშვილისაგან – ბოგისხევში

ვენახი, ნასყიდა გარსევანიშვილის, ფირალის და იორამის ვენახების საზღვარზე (1696 წ. IX. 1450-19/3), მისგანვე – ვენახი სანნახლით, კალო-საბძლით და ბოსლით, აგრეთვე – ფირალის წილში ნარგები საევენახე გარსევანიშვილის, გერმანოზისშვილის და იორამის საზღვრებამდე (1700 წ. 1450-16/169).

ხეჩუაშვილი პაპუნა – ბოგვში მცხოვრები. ჰყავს ძ მ ა ბერუა. წილად ერგო ადამ მაღალაძის შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XVII ს. ბოლო. 1448-5079).

ხეჩუაშვილი სარუხანა – [სახლიკაცი] სარქისა ხეჩუაშვილისა, იხ.

ხეჩუაანთ სარქისა – მ ა მ ა ხეჩუაანთ შერმაზანასი, იხ.

ხეჩუაშვილი სარქისა – ჰ ყ ა ვ ს [სახლიკაცები]: სარუხანა, ევანეზა, გრიგოლა, ოვანესა. ბატონ გიორგის დასტურით, მეარყე შერმაზანას, მელქუას, ისმაილას და გასპარას მიჰყიდა „არანის გავარში" დღენახევრის მიწა (1682 წ. XI. 1. 1450-5/51).

ხეჩუაშვილი შავერდა – ზერტს მცხოვრები. მურადა ხეჩუაშვილთან ერთად წილში ერგო დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450-29/59).

ხეჩუაანთ შერმაზანა – შ ვ ი ლ ი სარქისასი. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მანდენაანთ მამუკას მიერ ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1448-1496).

ხეჩუმა – ახალშენში მცხოვრები. [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი გ ი სხვებთან ერთად ერგო გერმანოზს და მის ძმებს: თაყას, გოსტაბს, ფალავანხოსროს (1523 წ. დ-1299ა).

ხეჩუმაშვილი – მისი ვენახი მიჰყიდა შავერდა ივანგულაშვილმა მახარე თეთრაძეს (1643 წ. V. 1450-7/110).

ხეჩუმაშვილი გოდერძი – მოწმე შავერდა ივანგულისაშვილის მიერ მახარე თეთრაძისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1643 წ. IV. 5. 1450-7/110).

ხეხელისაძე არსლან – ეჯიბი. მოწმე კათალიკოს ნიკოლოზის მიერ არვანბეგ საბაისძისათვის მიცემული სოფელ შეუბანის წყალობის წიგნისა ([1281/1282 წწ.] 1448-5037).

ხვანია თოლიოქრო – ცაიშს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი პური, მისი მარილი, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხვანია კახაბერ – ჩიხათს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ფოხალი ღვინო, სამი ლიჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.], ქსძ. III. №92).

ხვანია ლომინა – ცაიშს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური (1616-1621 წ. ქსძ. III. №92).

ხვანია მიხილია – ცაიშს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი მისი მარილით, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკომური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხვარავა – წყალგაზას მცხოვრები. საეკლესიო გლეხი, ემართა ხუთი ლოღარიკი სანთელი (XVII ს. Hd-11221).

ხვარამზე // ხუარამზე // ხორამზე

ხუარამზე-ყოფილი ხრისტინა – თანამეცხედრე დავით მეფის ძის, რამაზ ბატონიშვილისა, იხ.

ხვარამზე – თანამეცხედრე რატი დავითისშვილისა, იხ.

ხვარამზე – ასული გიორგი იმერთა მეფისა. გიორგი მეფე შეჰპირებია გიორგი [სააკაძეს], რომ თავის ქალს, ხვარამზეს მიათხოვებდა გიორგი სააკაძის ვაჟს – ავთანდილს ([1625-1626 წწ.] Hd-14414).

ხვარამზე – დედოფალი. დედა გიორგი გურიელისა, იხ.

ხვარამზე – ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ი. მისი ქალის – ელენეს კუთვნილი თერთმეტი თუმანი ცამეტი მინალთუნის სარგებელით ფარემუზ ჯავახიშვილმა რვა თვით მიაბარა ლიპარს (XVII ს. 80-90-იანი წწ. Hd-15002).

ხვარაშან – იხ. ხორაშან

ხვასროანი არჩილ – იხ. არჩილ მეფე

ხვედელიძე დავით – მოწმე ავთანდილ ამაშუკელის მიერ ევდემონ წერეთლისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1627 წ.] სკ. III. №61).

ხვიდილიანი – მას შეუწირავს [ნიკოლაოს წმიდისათვის] შხროში ყანა და ზნაკვის თავს სანახევრო მიწა ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ხვივაძსძე – [ნიკოლაოსწმინდელს] მისთვის მიუცია კაჩაეთში სქელაეთგან ცხენის საზღაურში აღებული ყანა ([1071-80 წწ.] 1449-1563).

ხვინგია უწყინარა – მუხურში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: მეჯინიბობა, ოზურლი, ორი საკლავი, თორმეტი კოკა ღვინო, „ერთი საკეცე გუდა ღვინო", თორმეტი ჯამი ღვინო, სამი დღის ყანის შველა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხვიჩია ბაბაშურა – ჩიხათში მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ექვსი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ღომი და გოჭკომური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხვიჩია მიყოთელია – ცაიშს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო, გოჭკომური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. №92).

ხვიჩია ქიმიშკელა – ცაიშს მცხოვრები. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკომური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხეიხილია – ჯგალელი. ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – გოჭკუმური ([1616-1621 ნნ.] ქსძ. III. №92).

ხვრელაშვილი დავით – ცედანში მცხოვრები. შესწირა სვიმონ მეფემ ნიტრიის სიონს (1584 წ. Sd-2909).

ხიბალიკი – ზემოყურს მცხოვრები. ბოგანო, მოლაშქრე. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხიბაძე [ივანა] – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია და გაძარცვა გლეხები. ლიპარიტ ფცქიალაძეს ნაართვა ერთი თხა, ხუცეს მახარებელ თევდორაშვილს – ერთი ხარი (XVII ს. Ad-2233ბ).

ხიდაშელი ზურაბ – მოწმე მიქელა და ახალბედა კოპაშვილების მიერ ბატონ თაყასათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა ([1615-1619 წწ.] Qd-7013).

ხიდირბეგ – როსტომ მეფემ ზაქარია ავალიშვილს გარდა ხიდირბეგის მესხებისა, უწყალობა სომანეთში ორი კომლი ყმა მამულებით (1637 წ. Hd-14483).

ხიზანა – აზნაური, ბეთანიაში მცხოვრები. წილად ერგო გერმანოზ (ბარათაშვილს] და მის ძმებს: თაყას, გოსტაშაბს და ფალვანხოსროს (1523 წ. Ad-1299-ა).

ხიზანა – ქვაბევანში მცხოვრები. მამულითურთ ერთ წილად ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537/1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

ხიზანა – შვილი მამიჯანასი, იხ.

ხიზანა – სხვა ყმებთან ერთად ი გ ი შვილებით და მამულით თეიმურაზ მეფემ უწყალობა გიორგი ნასიძეს (1652 წ. VI. 29. 1450-51/260).

ხიზანა – [სახლიკაცი] დათუნასი, იხ.

ხიზანა – ჰყავს ბიძა მედი; ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიო, ქიტია, მამულა. მოუკლავს თავისი ბიძაშვილი მამულა, გადაუწვავს მედის სახლი, რისთვისაც გადაუწყვიტეს სიკვდილი. შემდეგ კათალიკოს [ქრისტეფორეს] და სხვების შუამდგომლობით, ი გ ი სიკვდილს გადარჩენია. სასამართლოზე ბჭეებმა მას მოკლულის საალაპედ დაადებინეს მამული და დედული, სისხლის საზღაურად დააკისრეს სისხლნახევარი, ნადირა იაგულაშვილი ხიზანას კუთვნილი მთა-ბარით, სუთინას მამულის გამოკლებით (1657 წ. Hd-1562).

ხიზანა – ძმა ძლევის მთავარმოწამის [ეკლესიის] დეკანოზის, თევდორესი, იხ.

ხიზანა – მის მიწამდე მიჰყიდა ესტატე მამულასშვილმა მამუკა ბახჩიასშვილს მიწა (1692 წ. XII. 1448-4599).

ხიზანა – [ძ მ ა] პაპუნასი, იხ.

ხიზანა – ყვავილში მცხოვრები. ჰყავს განაყოფი ბერა. ყველიერის შაბათს ანანურის დეკანოზისათვის ხიზანას სახლს პურისა და ღვინის ნაცვლად ევალებოდა ერთი თევზის მიტანა (XVII ს. II. ნახ. Ad-20გ).

ხიზანა – ყურს მცხოვრები, ერთი კომლი. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხიზანა – კასპში მცხოვრები, ამილახვარის ყმა, მეზვრე. საამილახვროს მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხიზანა – ორჭოშანს მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხიზანა – ძმა მ[ა]თესი, იხ.

ხიზანასშვილი – მისი ვენახის გვერდით ნასყიდა ნონესშვილმა ქიტიას მიჰყიდა სავენახე – ჭალის თავი (1672 წ. 1450-32/282).

ხიზანაშვილი – ცხნარში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო დურმიშხან [ბარათაშვილს] (XVII ს. 70-80-იანი წწ. 1450-26/265).

ხიზანაშვილი აღდგომელა – მოწმე ზაალ შანთიძის მიერ იოსებ თბილელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უდავობის შესახებ (1682 წ. VIII. 24. 1449-2679).

ხიზანაშვილი ბერუკა – ძმა დათუნა ხიზანაშვილისა, იხ.

ხიზანაშვილი გაბიტა – მოწმე ზაალ შანთიძის მიერ იოსებ თბილელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უდავობის შესახებ (1682 წ. VIII. 24. 1449-2679).

ხიზანაშვილი გიორგი – ჰყავს [ძმა] პეტრე. მ ი ჰ ყ ი დ ა [დომენტი] კათალიკოსს დიღმის თავში ვენახი (1673 წ. III. 7. Ad-1666).

ხიზანაშვილი გიორგი – ჰყავს ძმა შიო. მ ი ჰ ყ ი დ ა ხატისა ჩაჩაშვილს წმინდა გიორგის სახატო ვენახი (1686 წ. Hd-1046).

ხიზანაშვილი გულისვარდი – ძმა დათუნა ხიზანაშვილისა, იხ.

ხიზანაშვილი დათუა – მოწმე მოქალაქე ყულიას მიერ მამისმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd-9039გ).

ხიზანაშვილი დათუნა – ჰყავს ძმები ბერუკა, გულისვარდი და იოვანე. მიჰყიდა თავისი ვენახი ბატონ ოთარ [ბარათაშვილს] 1679 წ. III. 13. Hd-5174).

ხიზანაშვილი დათუნა – ცხვრისში მცხოვრები. უშვილოდ გარდაცვლილი დურმიშხან [ბარათაშვილის] ყ მ ა. ნაზარალიხანმა იგი მამულით უბოძა დურმიშხანის განაყოფს, – იორამ ბარათაშვილს (1688 წ. I. 10, 1450-2/149), ხოლო გიორგი მეფემ – გიორგი მიქელაძეს (1688 წ. Sd-547).

ხაზანაშვილი დათუნა – ჰყავს ძმები: პაპუნა, ბერუკა. ბარამ ფარეშისშვილისაგან იყიდა: თაბორიძისეული ნასისხლი ბურნ[ა]ყაული თორმეტი დღის მიწა ნარეკვამდე ბირაშვილის მიწამდე (XVII ს. II ნახ. Ad-2243ა), ხოსია ბირაშვილისაგან – მისი მამული ბურნაყაული – ექვსი დღის მიწა ფარეშისშვილის და ფიცხელაურის მიწამდე (XVII ს. II ნახ. Ad-2243ბ).

ხიზანაშვილი დემეტრე – მოწმე სოლოღა ულანცასშვილის მიერ სულხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IV. 1. 1450-28/248).

ხიზანაშვილი თევდორა – ცხნარში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იორამ [ბარათაშვილის] შვილებს ([1698-1712 წწ.] Sd-2005).

ხიზანაშვილი იოვანე – ძმა დათუნა ხიზანაშვილისა, იხ.

ხიზანაშვილი მძულია – ცხნარში მცხოვრები. იგი მამულით წილში ერგო იორამ [ბარათაშვილის] შვილებს (1698-1712 წწ.] Sd-2006).

ხიზანაშვილი ნადირა – მოწმე გიორგი ხიზანაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. III. 7. Ad-1666).

ხიზანაშვილი ნასყიდა – ცხნარში მცხოვრები, უშვილოდ გარდაცვლილი დურმიშხან ბარათაშვილის ყმა. გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დურმიშხანის განაყოფს – ბარათა [ბარათაშვილს] (1688 წ. V. 3. 1449-767).

ხიზანაშვილი ნასყიდა – ნაწრეტში მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხიზანაშვილი ნონია – მოწმე ნასყიდა ნონესშვილის მიერ ქიტიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. II. 1450-32/282).

ხიზანაშვილი ოთარა – მოწმე ზურაბა ვერმიშასშვილის მიერ ზურაბ თაქალასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 80-იანი წწ. Hd-5271).

ხიზანაშვილი პაპუნა – ძმა დათუნა ხიზანაშვილისა, იხ.

ხიზანაშვილი პეტრე – [ძმა] გიორგი ხიზანაშვილისა, იხ.

ხიზანაშვილი საბია – დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა და დედოფალმა თამარმა იგი უმამულოდ უბოძეს ბეჟან სოლაღაშვილს (1606 წ. III. 24. Hd-2091).

ხიზანაშვილი შიო – ძმა შიო ხიზანაშვილისა, იხ.

ხიზანაშვილი ჭაროა – მოწმე ელიზბარ მანთაშაშვილის მიერ ამსოასათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. VI. 24. 1450-45/135).

ხიზანაშვილი ხატისა – ტბისში მცხოვრები. მისი კუთვნილი ვენახის მესამედი მიჰყიდა ზაალ ბარათაშვილმა პაატა ბარათაშვილს (1679 წ. 1448-767).

ხიზანაშვილი ჯიმშერა – სთონელი. მერაბ ყორღანაშვილის შ ე ს ა ხ ლ ე ბ უ ლ ი მ ო ფ ი ც ა რ ი მერაბ ყორღანაშვილსა და თბილელ [ელისე] საგინაშვილს შორის ფიცხისზე დავის გარჩევისას (1635 წ. XI. 14. 1449-2649).

ხითარა – ფარსადან ციციშვილმა მას და „ერთობილთ გორელებს" მისცა ზედაველას მთაში ტყით სარგებლობის უფლება (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

ხითარაანი – მ ა თ ი სახლები ესაზღვრებოდა ენაბეგაანთ არუთინას მიერ იავანგულაანთ მურადასათვის მიყიდულ ორ ქულბაქს (1693 წ. I. 1. 1450-19/60).

ხითარაშვილი (ვარ. ასვატურაშვილი) **ასატურა** – შვილი ხითარა ასვატურაშვილისა, იხ., ძმა როსტომ ხითარაშვილისა, იხ.

ხითარაშვილი ბადია – მოწმე სეხნია საგინაშვილის მიერ ვარდუა მარქარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. Hd-5151).

ხითარაშვილი ბასილა – ყურში მცხოვრები, ერთი კომლი. საამილახვროს დავთრის მიხედვით. ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხითარაშვილი გასპარა – 1696-1699 წწ. ძმა სარქისა ხითარაშვილისა, იხ. ([1696-1699 წწ.] Ad-954). მას გაეყარა საკუთარი ძმა სარქისა. გაყრის შედეგად ერგო სათორნე, ოთახი და დერეფანი, დერეფნის წინ სარდაფი და ოთახი, ორი ქულბაქი და ქვემო ჭიონის ქულბაქი. ობლისათვის [დისშვილებისათვის] მას სარქისასთან ერთად უნდა გადაეხადა ოთხი თუმანი: ერთისათვის – სამი და მეორისათვის – ერთი. მასვე უნდა გადაეხადა დის [ვალი] – ოთხი მინალთუნი (1699 წ. III. 1. Ad-954). მ ი ს ი ობოლი ქალაქში წილად ხვდა შიოშს (XVII ს. II ნახ. Hd-11817).

ხითარასშვილი (ვარ. ხითარაშვილი) გივი (ვარ. გივინა) – 1636-1664 წწ. ძმა როსტომა ხითარასშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე პ ა პ უ ნ ა შატბერაშვილის მიერ ელიზბარ ([ანდრონიკაშვილისთვის] მიცემული მიწაზე უდავობის წიგნისა (1664 წ. VI. 4. Sd-16ბ).

ხითარაშვილი (ვარ. ხითარაანთ) გიორგი – შვილი ზურაბა ხითარაშვილისა, იხ.

ხითარასშვილი (ვარ. ხითარაშვილი, ასვატურაშვილი) გოდერძი – 1618-1659 წწ. შვილი ხითარა ასვატურაშვილისა, იხ., ძმა როსტომა ხითარაშვილისა. მოწმე ბეჟანის მიერ მამასახლის ალიბეგისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1647 წ. XII. 1. 1448-273).

ხითარასშვილი გოგინა – შვილი ხითარა ხითარასშვილისა, იხ.

ხითარასშვილი დათუნა – ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხითარაშვილი (ვარ. ხითარაანთ როსტომაშვილი) ზურაბა – 1690-1699 წწ. გ ო რ ი ს მამასახლისი (1690-1699 წწ. Sd-552ა, Hd-13152). ჰ ყ ა ვ ს ძმა: ქაიხოსროვ; შვილი გიორგი (1695 წ. 1448-274). მოწმე ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ ხითარა კიტარაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 6. Sd-552ა), ბეჟან ამირალასშვილ-თამაზასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნის (1692 წ. XI. 15. 1450-49/105), პაპინა დუთუსშვილის ცოლ-ყოფილის, ლალინას მიერ ფეშანგ თაყინასშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1699 წ. VII. 1. Hd-13152); ზუბალასშვილისაგან დაიხსნა ყმა – მეჯვრისხეველი ელისბარა ჯანიასშვილი, შერთო თავისი ნასყიდი მოახლე და ორივე იყმო (1695 წ. III. 1448-274); მ ი ს ი ყმის სახლს ესაზღვრებოდა ლალანას მიერ ფეშანგ თაყინასშვილისათვის მიცემული სახლის ადგილი (1699 წ. VII. 1. Hd-13152).

ხითარასშვილი ნასყიდა – შვილი ხითარა ხითარასშვილისა, იხ.

ხითარასშვილი პაპუა – ძმა ხითარა ხითარასშვილისა, იხ.

ხითარასშვილი პაპუა – მის მინამდე იყიდა ხითარა ხითარასშვილმა უმეკა დონდარასშვილისაგან მინა – აღაურა (1699 წ. Hd-1582).

ხითარასშვილი როსტომა – მოწმე თაყინა ჯუტარაქელასშვილის მიერ ეპისკოპოს ტერ-ანდრიას ([ანდრონიკისშვილის] და ტერ-ფარსელ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Hd-1567).

ხითარასშვილი (ვარ. **ხითარასშვილი, ასვატურაშვილი**) **როსტომა** – 1618-1678 წწ. შვილი ხითარა ასვატურაშვილისა, იხ., ჰყავს ძმები: ასატურა, გოდერძი, გივი//გივინა (1450: 53//113, 53/108, 53/107, 53/112). იყიდა: სუხიტა მექუაბიშვილისაგან ბარამა ჯულაბაშვილისაგან ნასყიდი სასახლე ჭურმარნით, დარბაზით, დერეფნით, სათორნით, საჯინიბოთი და ბაკით, კარის წინ – ერთი დღის მიწა ლოკამნურის, თაყაშვილისა და იარალის მიწებამდე, საათას კედლამდე (1636 წ.VIII. 2. 1450-53/113), იარალისაგან – მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა სუხიტასაგან ნასყიდი სახლ-კარი და იარალის ძმისწულის მიწა (1646 წ. II. 1. 1450-53/108); მას დაუმტიცა როსტომ მეფემ ორმოცი წლის წინათ ნასყიდი ყმების – ოვათელასა და მისი ძმებისა და შვილების – სააკას, აბულას, საქიას წყალობა, რომლებზედაც მ ა ს მთავარეპისკოპოსი ეცილებოდა (1649 წ. 1450-53/107); მისი ვალი ემართა პაატა ჯავახიშვილს, ვალის დასაფარავად პაატამ მისცა სახლი და მიწა (XVII ს. I ნახ. 1450-53/112); მოწმე: ხოსინა წერეთელასშვილის მიერ პაპინა ხუდადასშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. I. 15. Hd-6858), ბაბინა მილიტოლმასშვილის მიერ მირიან ანდრონიკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. I. 20. Sd-16), გივი ამილახორის მიერ სუბატაშვილისა და გოგინაშვილისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1644 წ. Hd-13141), ბეროა ტერტერაშვილის მიერ მამიჯანა ტერ-ზაქარას შვილისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. IV. 5 Hd-2578). ენდრონიკაანთ ელიზბარის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. VII. Sd-6), ნატურაანთ პაპინასშვილ ფასუას მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. VII. 1450-49/118), ერანას მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Sd-33), პაპინა ბასტამასშვილის მიერ სიმონგულ მამუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. I. Hd-5304), მამასახლის გემანას მიერ სიმონგულა მამუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. VIII. Hd-5303), ნაზარა ხოჯუასშვილის მიერ ამირაღაანთ ფარსადანისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. XI. 1450-30/107), მამუკა ამირალასშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 20. Sd-10), ლუარსაბ სადალასშვილის მიერ ნაზარა ფირალისშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მიწ. 1450-45/225).

ხითარაშვილი სარქისა – 1696-1699 წწ. ჰყავს ძმა გასპარა, იხ. (1696, 1699 წწ. Sd-482, Hd: 11817, 13158ა); [სახლიკაცი] საქუა (1699 წ. Ad-954). ქონდა რასტაბაზარში ოთხი დუქანი, რომლებიც დაუგირავებია. დუქნები დაუხსნია ყალანდარ თუმანიშვილს, რის გამოც სარქისამ მას უჩივლა, გადაუხადა გამოხსნის თანხა და დაიბრუნა დუქნები. ყალანდარმა მისცა მას პირობის წიგნი დუქნების ხელშეუხებლობის შესახებ (1696 წ. VI. 28. Sd-482); გაეყარა თავის ძმას, გასპარას. საუფროსოდ ერგო; დარბაზი, უკან ნაოხარი, სათორნე და ეზო, ყაზარმასთან ორი ქულბაქი. ობლების [დისშვილებისათვის] მას გასპარასთან ერთად უნდა გადაეხადა ოთხი თუმანი: ერთს – სამი და მეორეს – ერთი. ყალანდარის თამასუქები სარქისას უნდა დაეფარა, ხოლო ისპაჰანისა და სხვა თამასუქების ვალი, თუ საქუასი აღმოჩნდებოდა, საქუას უნდა დაეფარა (1699 წ. III. 1. Ad-954); ემსახურებოდა ელენე დედოფალს, რომელმაც უბრძანა პაპუა სახლთუხუცესს თვალყური ედევნებინა ძმების: სარქისა და გასპარა ხითარაშვილების სახლ-კარისათვის (XVII ს. II ნახ. Hd-13158ა).

ხითარაშვილი სარუხანა – მოწმე სეხნია საგინაშვილის მიერ ვარდუა მარქარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. Hd-5151).

ხითარაშვილის საქია – მოწმე ელენე-ხანუმის მიერ შერმაზან სულოაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. 1448-2341).

ხითარაშვილი საქუა – [სახლიკაცი] სარქისა ხითარაშვილისა. სარქისასა და მისი ძმის, გასპარას გაყრის წიგნის თანახმად, საქუას უნდა დაეფარა ისპაჰანისა თუ სხვა თამასუქების ვალი, თუ კი მისი აღმოჩნდებოდა (1699 წ. III. 1. Ad-954).

ხითარაშვილი (ვარ. **ხითარაანთ**) **ქაიხოსროვ** – ძმა ზურაბა ხითარაშვილისა, იხ.

ხითარასშვილი ნატურა – შვილი ხითარა ხითარასშვილისა, იხ.

ხითარასშვილი ხითარა – ჰყავს ძმები: ნატურა, პაპუა. შვილები: ნასყიდა, გოგია. იყიდა უმეკა დონდარასშვილისაგან მიწა „ალაურა" პაპუა ხითარასშვილის, არღუთაშვილის, პაპიასა და ჯანაიზაშვილის მიწებამდე (1699 წ. Hd-1582).

ხიკარიძე თევდორა – მოწმე დათუნა ყაუზანთაშვილის მიერ თამაზ ნინიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450-35/15), თამაზ კავთიაშვილის მიერ თამაზ ნინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-35/19), დათუნა ლაგრაძის მიერ მღვდელ გიორგი ნინიაშვილისათვის მიცემული წიგნისა საორმოცედ მიწის გადაცემის შესახებ (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-35/13).

ხიკარიძე თევდორა – ავკეთში მცხოვრები. წილში ერთგო ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1675 წწ.] 1448-5042), შემდგომ – პაპუნა [ციციშვილს] ([1688-1703 წწ. Hd-1636).

ხიმშია – ნოდორეთში მცხოვრები, გარდაცვლილი შერმაზან ჯავახიშვილის ყოფილი ყმა. ზაქარია ჯავახიშვილმა იგი მიართვა მოურავ [გიორგი სააკაძეს] (1624 წ. Hd-14693).

ხიმშიაშვილი – „დაყუდებული" [ბერი]. დამწერი გოგინა ულულდაშვილის მიერ ბასილისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის დაწერილისა (XV-XVI სს. Ad-933. კეფი 9v).

ხიმშიაშვილი – ნიჩბისში მცხოვრები. მისი ვენახი ესაზღვრებოდა მერაბ ციციშვილის მიერ ამილღამბარ ციციშვილისათვის მიყიდულ ნავენახევს (1693 წ. V. 17. Ad-1159).

ხიმშიაშვილი ბატკუა – მოწმე მამუკა კახიაშვილის, ქრისტესია ვიგრიაშვილის და ანდრია ანდრიაშვილის მიერ დავით გედევანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1448-9223).

[ხიმშიაშვილი] გიორგი – ძაგნაკორნაში მისი შვილის მამულის წყალობა განუახლა თეიმურაზ მეფემ შერმაზან და თამაზ ხიმშიაშვილებს (1660 წ. 1450-37/197).

ხიმშიაშვილი გოგია – მოწმე გოჯასპ საგინაშვილის მიერ თავის განაყოფ ბეჟან [საგინაშვილისათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450-26/90).

ხიმშიაშვილი გოგია – ნიჩბისის მამასახლისი. წილში ერგო ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664 წ. 1673 წწ.] 1448-5042).

ხიმშიაშვილი დათუნა – ფ ე რ ხ ა დ ა ნ ი ს მამასახლისი. მოწმე მერაბ ციციშვილის მიერ ამილღამბარ ციციშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. V. 17. Ad-1159).

ხიმშიაშვილი დათუნა – ნიჩბისში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით წილში ერგო პაპუნა [ციციშვილს] ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხიმშიაშვილი ზაალ – მოწმე ლიპუაშვილის მიერ ზაზასათვის მიცემული ვალის წიგნისა (XVII ს. Qd-623).

ხიმშიაშვილი თამაზ – ძმა ხიმშიაშვილი შერმაზანისა, იხ.

ხიმშიაშვილი მახარა – ნიჩბისში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნა [ციციშვილს] ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხიმშიაშვილი ჟამიერა – ნოდორეთში მცხოვრები. მოწმე და ფასის გადამწყვეტი გელიტა ივანაშვილის მიერ მახარებელ სულხანიშვილისათვის მიცემული საბოსტნე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. I. IV. Sd-13).

ხიმშიაშვილი რამაზ – ჰყავს [ძმა] რევაზ. დავა ჰქონდა ყმა-მამულზე კათალიკოსის ყმებთან – სუიმერწელთან და ტოხაძესთან. სახლთუხუცესმა რევაზ [მაღალაძემ], როსტევანმა, ზაალმა და ადამმა დავა ასე გადაწყვიტეს: რადგან სარუე მიწა შემოწირული აღმოჩნდა, იქ მოსახლე სამი ძმა კათალიკოსს

დაანებეს, რის სანაცვლოდ კათალიკოსს ყოველ დიდ ხუთშაბათს ჟამი უნდა ენირა ხიმშიაშვილებისათვის. ერთი ძმათაგანი (სადავო ყმებიდან)რამაზს ეჭირა. თუ დეკანოზი დაიფიცებდა, ეს კაცი მონაგებიანად კათაკლიკოსს დარჩებოდა. რამაზს ჰყავდა აგრეთვე სუიმერნელის ყმა. თუ სუიმერნელი დაიფიცებდა, ეს კაცი მონაგებიანად მას დარჩებოდა, ხოლო რაც რამაზისგან ჰქონდა მიღებული, – რამაზსავე. სუიმერნელი რამაზის ძმას, რევაზს ყმას ეცილებოდა და ეს უკანასკნელი კვლავ რევაზს დაუტოვეს. პიტლოეანი ხიმშიაანთ დარჩებოდა, თუ დაიფიცებენ, თუ ვერა – კათალიკოსს. ნოჯისხევი ხიმშიაანთ დაუტოვეს, ხიმშიაანთ ხეობა სუიმერნელებს მისცეს, სადამდისაც დაიფიცებენ. შიმშილობის წლებში რამაზის კაცი ტოხაძესთან მისულა და ისევ რამაზს დაუბრუნეს. კათალიკოსი ცხენის მოკვლას ჩიოდა და, სასამართლო გადაწყვეტილების თანახმად, იგი ხიმშიაანთ უნდა დაეურვებინათ (XVI ს. Ad-1791).

ხიმშიაშვილი რევაზ – [ძმა] რამაზ ხიმშიაშვილისა, იხ.

ხიმშიაშვილი საგინა – ყმა ციცი ფანასკერტელ-ციციშვილისა. იგი აყრილა და დასახლებულა ოხიაყორჩ როსების მამულში, შემდეგ ციციმ იგი უფეშქაშა ოხიაყორჩ როსებს (1669 წ. Ad-1537).

ხიმშიაშვილი სუხიტა – მისი ნაქონი მამული ერწოში თეიმურაზ მეფემ უწყალობა გივი [გურამიშვილს] (1644 წ. 1450-19/113).

ხიმშიაშვილი ქიტეტა – ნიჩბისში მცხოვრები. წილში ერგო ქაიხოსრო ციციშვილს ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ხიმშიაშვილი ღონენა – ორგზის ღალატის გამო თეიმურაზ მეფემ მას ჩამოართვა მამული ძაგნაკორნაში და უწყალობა ბოქაულთუხუცეს ავალ ავალიშვილს (1646 წ. XI. 26. 1450-47/149).

ხიმშიაშვილი შერმაზან – [1648]-[1662] წწ. ჰყავს ძმა თამაზ ([1648]-[1662] წწ. 1450: 37/197, 37/198); ცოლისძმა – შერმაზან [მერაბიშვილისა] (1657 წ. 1450-38/19). თეიმურაზ მეფემ ერთგულების გამო (ლიხთ-იმერეთში თან ახლდა)მას განუახლა ძაგნაკორში მისი განაყოფის – გიორგი [ხიმშიაშვილის] შვილისა და კალაურში ზალდასტან ვაჩნაძის წილი ყმა-მამულის წყალობა (1660 წ. 1450-37/197), მანვე, იმერეთში და ისპაჰანში ხლებისათვის, ორი კომლი ირემაული, ძაგნაკორში ბიბიანის, და ბულაჩაურების ზარიბეთკარის და მუჭაურებისა ([1648-1662 წწ.] 1450-37/198); მოწმე შერმაზან [ბარათაშვილის] მიერ ერასტი [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. 1450-38/19).

ხიმშუაანთ მირაქა – მოწმე აკოფაანთ საკას მიერ ფარემუზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IV. 3. 1450-9/14).

ხინიკიძე – კორთხაში მისეულ პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, შ ვ ი დ ი

კ ო კ ა ღ ვ ი ნ ო, ოთხი ნაოთხალი ქერი, ერთი ურემი ლომი, ს ა მ ი კ ო კ ა ღ ვ ი ნ ო (1578 წ. H-626).

ხინიკიძე მახარა – კორთხაში მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ლომი, ექვსი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ოცი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ხინტკირია იხთიანე – მესტუმრე. მზითვში გააყოლეს მარიამ დედოფალს ([1634 წ.] 1448-3369).

ხისტარია თოლიმაფუ – ნაჟანეულში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი მწყრთა ტილო, „ერთი ბეგარა", ორი ქათამი, შვიდი კოკა ღვინო, ექვსი გვერდი ლომი, ერთი ქათამი, ყანობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხიციანნი – ხიციანთ გზა ესაზღვრებოდა მღვდელ მახარე ელისაბედაშვილის მიერ შამიხანა ყანდაურალაშვილისათვის მიყიდულ მამულს (1686 წ. III. 1. 1448-2948).

ხიხაძე – ლადისში მცხოვრები, ერთი კომლი. ბაგრატ მეფემ შესწირა ნიკორწმინდას (1544წ. VIII. 19. ლაი P-22a).

ხიხაძე პაპუნა – მოწმე იასე კალატოზისშვილის მიერ ბერა ინდუაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-815).

ხიხინაშვილი დავით – მღვდელი. დამწერი და მოწმე ოთარ ფავნელიშვილის მიერ ბერ ვახტანგიშვილისათვის მიცემულ ნასახლარის ნასყიდობის წიგნის (XVII-XVIII სს. მიჯნა. 1448-1120).

ხიხუანი ოთია – მოწმე ნადირა მეტრეველის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის სისხლის საფასურის დაფარვის წიგნისა (1691 წ. Hd-10 399).

ხლაპიაშვილი გიორგი – ერთი კომლი. იხსენიება [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ხლაპიაშვილი პატა – ერთი კომლი. შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ხლითელი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა ზაზა მაჩაბლის მიერ შიო საბანიძისათვის მიყიდულ „ტოხაურ მიწას" (1612 წ. III. 1. Hd-9440).

ხლითელი კაცია – მოწმე ზაზა მაჩაბლის მიერ შიო საბანასძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (162 წ. III. 1. Hd-9440).

ხმალაძე//ჴმალაძე

ხმალაძე – მისგან ნასყიდი ერთი კომლი კაცი ნიკოლოზ კათალიკოსმა დაასახლა აშენდაში (1687 წ. 1449-2681).

ხმალაძე გაბრიელ – წინამძღვარი. დამწერი და მოწმე ქაიხოსროს მიერ პაპუნა ამურასაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. III. 20. Hd-13043ა).

ჭმალაძე დათუა – ხელი ჩაურთავს პაატა ნინიაშვილის მიერ სუფრაჯ ბაგრატისათვის მიცემული პირობის წიგნისათვის (1685 წ. IV. 15. ძცსა. ხი. ფოტო №52).

ხმალაძე [დო]ლენჯი – შ ვ ი ლ ი შიოშ ხმალაძისა, იხ.

ხმალაძე ლომი – აზნაური. მოწმე შალვა ერისთავის მიერ ალევის [სამების] ეკლესიის მსახურებისათვის მიცემული გამოსაღებებისაგან გათავისუფლების წიგნისა (1465 წ. X. Hd-2403ბ).

ხმალაძე შიოშ – 1634-1643 წწ. მოლარეთუხუცესი. ჰყავს შვილი [დო]ლენჯი (1643 წ. Hd-1601). მას უწყალობა როსტომ მეფემ: საბარათაშვილოში სამშვილდის კრწანისი (1639 წ. V. 22. 1450-15/122), საბარათაშვილოში – პაატა საგინაშვილი მამულით, ამოვარდნილი ბაინდურა და ნურალა ყორღანაშვილების სოფელი ვაშლოვანი, სომხითს – სოფელი მამხუტი, დმანისში ალიყულიბეგის კერძი სოფელი კრწანისი, კლდეისა, ორივე კარაქაები, სამშვილდეში სასახლე, სახელოდ – სამშვილდე და დილომი (1636 წ. Qd-6997), მისთვის ადრე ნაბოძები გიორგი ბატონიშვილის ნაქონი სოფელ მამხუტისა და ქალაქის სასახლის სანაცვლოდ, რომლებიც მეფემ ისევ ძველ პატრონს დაუბრუნა, – სამშვილდეში მცხოვრები ჰამზა და თევდორე იაგანაშვილები; ქვემო ბოლნისში – ყუზანა და ამირანა ბადურაშვილები სახლებით (1643 წ. Hd-1601).

[ხ]მელიძე ნასყიდა – საკათალიკოსო გლეხების ნუსხების მიხედვით, იგი გეგუთის ბატონის „მოსახლე" ყოფილა (1650 წ. ახლო. დსსს. I. 53-55).

ხმელიძენი – გეგუთში მცხოვრებნი. საკათალიკოსო გლეხების ნუსხის მიხედვით, ისინი ხოსია წულუკიძეს ჰყოლია მისაკუთრებული (1650 წ. ახლო. დსსს. I. 53-55).

ხოზლი – კუნელაანში მისი ერთი ვენახის კულუხი ბაგრატ [მუხრანისბატონმა] შესწირა სვეტიცხოველს (XVI ს. I ნახ. 1449-1627).

ხოლისძე – ზართში მცხოვრები. მისგან შეძენილი მამული იაკობ დეკანოზმა იყიდა და შესწირა გელათში ხახულის ღმრთისმშობელს ([1259-1293 წწ.)1449-1586).

ხოლუაშვილი გიგია – ძმა ხოსიკა ხოლუაშვილისა, იხ.

ხოლუაშვილი თანდილა – ჰყავს ძმები: ხოსიკა, მამუკა და გიგია. გ ა ე ყ ა რ ა ძმებს. გაყრამდე საერთო სახლ-კარში მ ა ს ოცდაცამეტი მარჩილი დაუხარჯავს. მოსამართლეების გადაწყვეტილებით, მას ამ ფულის ანაზღაურება ძმებისაგან აღარ უნდა მოეთხოვა ([1675-85 წწ.] Hd-8923).

ხოლუაშვილი მამუკა – ძმა ხოსიკა ხოლუაშვილისა, იხ.

ხოლუაშვილი ხოსიკა – ჰყავს ძმები: მამუკა, გიგია, თანდილა. მას მამუკას და გიგიას ერთად აუღიათ ქიოტიშვილის ვალი, რომლის გადახდაზე გაყრის დროს ძმებს შორის დავა ამტყდარა. დავის გარიგების შედეგად, ვალის გადახდა სამივეს დაევალა, ხოლო მამული ოთხად გაიყვეს ([1675-1685 წწ.] Hd-8923).

ხომასურიძე – მესეფე. მას თურმანიძის ქერივისა და ობლის მოახლის წიგნი ჰქონია და ამიტომ არ ევალებოდა „საკვების ჩაბმაში" მონაწილეობა (XVII ს. Hd-10351).

ხომასურიძე ქიტესა – ღრომში მცხოვრები. შიოშ ყანჩაელის ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ხომერიკი იოვანე – ჩეხედენაში მცხოვრები. მამია გურიელმა იგი შესწირა ჩეხედენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ორი საკლავი, ორი ქათამი, სამი გვერდი ლომი, სამი საწყავი [ღვინო], საყველიერო, სამეჯინიბო და სამარხო ძღვენი ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

ხომერიკი ლალა – ჩეხედენას მცხოვრები. მამია გურიელმა იგი შესწირა ჩეხედენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი სამადგანი ლომი და ერთი სარწყავი ღვინო ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

ხომერიკი მიქელა – ჩეხედენაში მცხოვრები. მამია გურიელმა იგი შესწირა ჩეხედენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი სამადგანი ლომი და ერთი საწყავი ღვინო ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

ხორაშან // ხვარაშან // ხუარაშან

ხუარაშან – დიოფალი. დ ე დ ა მეფე ბაგრატისა. დაამტკიცა დავით და ვახტანგ მეფეების მიერ ვახტანგ თულაისძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნი [1287/1288 წ]. Hd-1331).

ხორაშან (ვარ. ხვარეშან) – 1614-1648 წწ. დედოფალი. თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე მეფე თეიმურაზისა, იხ. (1629-1630 წწ. 1449-2644, 1448-2393); ასული გიორგი მეფისა, იხ. და დედოფალ თამარისა (1626 წ. 1449-2644); და ლუარსაბ მეფისა (1613 წ. 1450-51/209); ბებია ნაზარალი-ხანისა, იხ. შესწირა სვეტიცხოველს ზემო ქართლში მდებარე სოფელი ოსიაური და განაწესა ალაპი თავისი დედის, დედოფალ თამარის და თავისი ძმის, ლუარსაბ მეფის სახელზე (1629 წ. X. 13. 1449-2644); მანგლისის ღმრთისმშობელს განუახლა თხუთმეტი საპალნე ღვინის შეწირულება საალაპედ (1630 წ. 1448-2393); სხვადასხვა: ლუარსაბ მეფემ იერუსალიმის ქრისტეს საფლავს შესწირა ყუდაინათის ნაქონი სოფლები: თერგისი და სალოლაშენი არადეთში თავის დის, ხურაშანის საკანონოდ (1613 წ. 1450-51/209), მან უშუამდგომლა როსტომ მეფესთან თავის მეუღლეს, თეიმურაზს, რათა ქართლის მეფეს დამარცხებული თეიმურაზი კახეთიდან იმერეთში გაეტარებინა (1648 წ. ქრ. II. 461-64), მ ი ს სახელზე ერეკლე მეფემ ალავერდის ტაძარში დაანესა ალაპი (1699 წ. 1449-1852).

ხორაშან – ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ი. დეიდაშვილი ჯაჰანბანუმ დედოფლისა. ჯაჰანბანუმ დედოფალმა მას უწყალობა მოქალაქე – ვაჭარი ასლამაზა ქიშმიშაშვილი (1628 წ. II. 25. 1450-15/18), მანვე – მოქალაქე ჰოვუა და მისი ძმა მუთოა, რომელიც ბატონისშვილ ხანფარვანს ჰყავდა (1628 წ. 1450-15/34), მანვე ბოლნისში ნასრი[ა]ს ნაქონი ვენახი (1629 წ. IX. 2. 1450-33/67).

ხორეშან (ვარ. **ხორაშან**) – ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ი. როსტომ მეფის დ ი ს წ უ ლ ი; ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ლეონ, დავით, ბერი (1641 წ. 1450: 15/52, 15/11), იოსებ (1641 წ. 1450-15/11). როსტომ მეფემ მას უწყალობა სოფელი გოლთეთი დუესით იმ პირობით, რომ ავთანდილის სახლიკაცს მასზე უფლებები აღარ უნდა ჰქონოდა (1641 წ. II. 4. 1450-15/52)ასევე – სოფელი კიკეთი, რომელზედაც ავთანდილის სახლიკაცს „ხელი" არ უნდა ჰქონოდა (1641 წ. II. 1450-15/11).

ხორაშან – ა ს უ ლ ი პაპუა მაღალაძისა, იხ.

ხორაშან (ვარ. **ხვარაშან**) – 1687-1695 წწ. დედოფალი. თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე მეფე გიორგისა, იხ., დედა ბაგრატ ბატონიშვილისა, იხ. უწყალობა: ბახუტა თურქისტანიშვილს მისი განაყოფის, ქექებურაშვილების, კუთვნილი ყმა-მამული: სვიმონა იორამაშვილი და მისი განაყოფი სეხნია მათივე ზვრის მეშვიდედით ([1685-1695 წწ.] 1450-18/86), ბეჟან თურქისტანისშვილს – მისი განაყოფის ქექებურიშვილების კუთვნილი ყმა-მამული ახალდაბაში ([1685-1695 წწ.] 1450-18/87); გაბრიელის მანგლელობის დროს მანგლისის ღმრთისმშობელს გაუჩინა ულუფა – „სამანგლელო ყაბზი": შუა ბოლნისიდან საზედაშედ თხუთმეტი საპალნე ტკბილი საკულუხო კოკით. სანთელ-საკმეველის შესაძენად წინწყაროდან – ხუთასი შაური. გაიჩინა წირვა ყოველი წლის ხორციელ შაბათს (1694 წ. 1448-69).

ხორაშან – ჯავახიშვილის ა ს უ ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ლამექ თუ-ხარელისა, იხ.

ხორბალაძე სვიმონა – როკითში მცხოვრები. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, საკლავი, ყველი, კვერცხი, თევზი; საკლავზე – ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ერთი ლიტრა ყველი; ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავარის მიტანა (1578 წ. H-626).

ხორგიშვილი სულა – მოწმე ბასილ თავბერიძის მიერ ჩნელ რიკაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. VI. Hd-2469).

ხორგოშვილი – აყრილი ხორგოშვილი აბანოს მამულით მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხორგუაშვილი – ტკოცაში მცხოვრები, ერთი კომლი. ჰყავს ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7018).

ხორგუასშვილი თამაზა – ტკოცაში მცხოვრები, სახასო მსახური, ერთი კომლი. ჰყავს ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ხორგუასშვილი მაზიტა – აბანოს სასახლეში მცხოვრები, ბოგანო. ჰყავს ოთხი მოლაშქრე ძმა და მათი ნაშენი რვა ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ხოროზანა – კისისხევში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. თეიმურაზ მეფემ იგი შესწირა ალავერდს თავისი მეუღლის ანას სულის საალაპედ (1612 წ. V. 10. 1448-5017).

ხორხელასშვილი ნაცვალა – მოწმე მამესწარ მკერვალისშვილის მიერ გიორგი ჭარმეულისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1473 წ. 1448-9221).

ხორსი – იხსენიება თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ ამსაჯან-ოზბეგ იოსელიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემულ დაწერილში საურავის აღების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა სსძ. II. №94).

ხორხომელისძე – კონსტანტინე მეფემ ი გ ი ნასისხლად უწყალობა გოშქოთელიანს (XIII-XIV სს. მიჯნა. სსძ. II. №124).

ხორხომელიძე კაცია – აპორეთს მცხოვრები, ერთი კომლი. დედოფალმა ნესტან-დარეჯანმა თავისი მეუღლის – ალექსანდრე მეფის მოსახსენებლად შესწირა იგი გელათის მონასტერს ([1660 წ. ახლო. Ad-598ა).

ხოსა – აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხოსა – ტკოცაში მცხოვრები, იმერელი, ბოგანო. მამულა კოკავაძის ყმა, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ა გოგია, ნაშენი – ოთხი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ხოსია – მამასახლისი. მოწმე გიორგი მეფის მიერ გელათის ხახულის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა ([1565-1585 წწ.] Qd-9501ბ).

ხოსია – დამწერი და მოწმე გოგინა ბოჭორიძის მიერ ივანა ვიგრიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1647 წ. 1448-4957).

ხოსია – ნაცვალი. დამწერი ნასყიდა შალულაშვილის მამულზე დავის გარიგების წიგნისა (1653-1658 წწ.] Hd-2295).

ხოსია – დამწერი და მოწმე მამუკა ორბელ[ა]ძის მიერ ზაქარია გარსევანიშვილისათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. XI. 10. გსიემ-174).

ხოსია – გილაქი. მოწმე ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვა დალალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-48/146).

ხოსია – მოწმე ბაგრატ მეფის მიერ ხოსია ჯაფარიძისათვის მიცემულ ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. Hd-9546).

ხოსია – მას, იოთამს და ოთარს გივი ამილახორმა გაუჩინა სარგო – ყოველ წელს (ამილახორთა)ჯოგიდან ერთი კვიცი (1667 წ. Hd-2303).

ხოსია – ნაცვალი, ცხინვალში მცხოვრები. მ ო წ მ ე ზაქარია [გარსევანიშვილის] მიერ მარკოზ [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის განაწილების წიგნებისა (1668 წ. გსიემ: 4642, 4644).

ხოსია – მოწმე იმან რჩეულიშვილის მიერ ბეჟან როსტომაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 15. 1450-27/289).

ხოსია – ძმა მურადასი, იხ.

ხოსია – ძმა მთავარეპისკოპოს ქრისტეფორესი, იხ.

ხოსია – მეტეხთა ღმრთისმშობლის დეკანოზი. დამწერი მამუკა პაპუჩაშვილის მიერ არდაშელ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450-31/86).

ხოსია – მ ღ ვ დ ე ლ ი. დამწერი მახარებელ ხოსიაშვილის მიერ მალალაძის ასული თინათინისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450-31/110).

ხოსია – მისი ზვრის გვერდით ჯარდან ტატიშვილმა შოშიტა მიქელასშვილს მიჰყიდა ჩაჩანიძისეული ვენახი (1697 წ. III. 15. Sd-608).

ხოსია – იხსენიება ციციშვილების ყმების ნუსხაში: ოძისში, ადოლაშვილის გამოკლებით, მას ჰყოლია რვა კომლი ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd-14534ბ).

ხოსია – ბ ა ტ ო ნ ი. მ ი ს ი ბრძანებით თევდორე მრაჭველმა მიჰყიდა მიწა შოშიტა მიქელაშვილს (1690-იანი წწ. Hd-764).

ხოსია – მისი ბრძანებით მიჰყიდა დათუნა ვარძიელასშვილმა მიწა ქვემო ძვიმლეთში შოშიტა მიქელაშვილს ([1690-იანი წწ.] Hd-765).

ხოსია – გიორგი ვარძიელასშვილის ბატონი. მისი ბრძანებით გიორგი ვარძიელასშვილმა მიჰყიდა შოშიტა მიქელასშვილის ნაახოები მიწა ([1690-იანი წწ.] Hd-770-ა).

ხოსია – მოწმე აბულვარდ მუჩათიძის მიერ პეტრე კავკასიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1682 წ.] Hd-808).

ხოსიაშვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა როსტომა მამაგულიშვილის მიერ ბეროა დაიარაშვილისათვის მისყიდულ მიწას (1697 წ. X. 1450-53/211).

ხოსიაშვილი – იხსენიება გიორგი ნაკაშიძის საჩივრის წიგნში ([1689-1717 წწ.] Hd-10345).

ხოსიაშვილი ბაგრატ – იხ. [მალალაშვილი] ბაგრატ

ხოს[ი]აშვილი ბალათარ – დროებით ჰქონია ხვედურეთში ორბოძლელისეული მამული, რომელიც ზაზა ფანასკერტელის პაპას ორბოძლელისაგან სისხლის ფასში მიელო. ეს მამული ისევ უბოძა კონსტანტინე მეფემ ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448-64).

ხოსიაშვილი ზაალ – ლუარსაბ მეფემ მას უწყალობა მისივე მკვიდრი ყმა-მამული ხვედურეთში – ნადირა და პატაი დვალიშვილები (1611 წ. Sd-61).

ხოსიაშვილი თამაზ – ჰყავს დედა დედურა. ნარიმანას მისცა ჭოჭოშვილისაგან ნასყიდი ვენახი თავისი მამის საალაპედ (XVII ს. Sd-1012).

ხოსიაშვილი მახარა – დიცელი. ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ხოსიაშვილი საამ – იხ. ბარათაშვილი საამ

ხოსიაშვილი ქაიხოსრო – იხ. ბარათაშვილი ქაიხოსრო

ხოსიაშვილი შიოშ – იხ. ბართაშვილი შიოშ

ხოსინა – შვილი ფარსადანისა, იხ.

ხოსინა – მოწმე ბეჟან და ზაქუმ ზაქუმისშვილების მიერ მაჰნაზარა მურაჩასშვილისათვის მიცემული აზატობის წიგნისა (1646 წ. Hd-1961).

ხოსინა – დამწერი და მოწმე რამაზ ვაჩნაძის მიერ ოხიაყორჩ როსებისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Ad-1254).

ხოსინა – მარიამ [დედოფალმა] უცნობ პირს უბრძანა, რომ ხოსინას კერძი მამული დაენებებინა მისი ცოლ-შვილისათვის ([1664 წ. გსიემ. 7601/37).

ხოსინა – მას უწყალობა პაპუნა ერისთავმა ღარში ნახევარი სასახლე, გლეხები – ფასო და გოგია ორდინაძეები – მამულებით (XVII ს. II ნახ. Qd-7989).

ხოსინაშვილი – გორის მოურავის, გივი ამილახორის განჩინებით, ერთი საკომლო, რომელიც მას ეკუთვნოდა, სააკას უნდა დარჩენოდა (1664 წ. ახლო. გსიემ 7640-147/185).

ხ[ო]სინაშვილი მურადა – მოწმე უხანა ვართევანაშვილის მიერ პაპინა შან[შია]შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IV. 1. 1450-6/20).

ხოსინაშვილი პაპოა – მჭედელი. მონაწილეობა მიიღო ბასილი ტოტუაშვილსა, მანდენა მანდენაშვილსა და აჯაბნუმასშვილებს შორის დავის გარიგებაში (1648 წ. V. 22. Qd-503).

ხოსიტა – მოურავ [გიორგი სააკაძის] მსახური. მოურავის მტკიცებით, ქაიხოსრო ჯავახიშვილმა იგი დააბეზღა თეიმურაზ მეფესთან, დაარბია და დააჭერინა (1620 წ. IV. 15. Hd-6259).

ხოსიტა – მისი მიწა ესაზღვრებოდა დუშია ოზბეგისშვილის მიერ ქ[ა] ხასათვის მიყიდულ ერთი დღის მიწას (1622 წ. IV. 1. Hd-6782).

ხოსიტა – ნაცვალი. მოწმე წინონმინდელთა და თეალელთა შორის დავის გარიგების წიგნისა (1651 წ. V. 29. 1449-2657).

ხოსიტა – [სახლიკაცი] ოთიასი, იხ.

ხოსიტა – მ ი ს ი ბეჭედი უზის პაპუნა ბარათაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემულ ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნს (1661 წ. III. 15. Hd-1375).

ხოსიტა – ძმა დათუნასი, იხ.

ხოსიტა – თავის განაყოფ პაპიასაგან იყიდა მამული ლვინიაშვილის კარის წინ, კოტორაშვილის კალომდე (1669 წ. Qd-9664).

ხოსიტა – მოწმე რეხელ პაპიას მიერ მდივან მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. III. 5. Sd-35).

ხოსიტა – ტატიშვილთა გაყრისას იგი მესამედი მამულით წილად ხვდა სეხნია ტატიშვილს (1674 წ. I. 11. Sd-607).

ხოსიტა – ჰქონდა ხელთუბანში მიწა, რომელიც ეპისკოპოსმა ფარსელმა გორის ნაზვრევზე გაუცვალა მდივან ოთარ თუმანიშვილს (1686 წ. მატ. 252. №9).

ხოსიტა – ჰყავს [ძმა] მაშვენია; [შვილები]: ელისბარ, გიორგი და ბერი. თამაზას მიჰყიდა ოთხი დღის მიწა (1691 წ. VI. 30. Hd-5266).

ხოსიტა – მოწმე გორჯასპ საგინაშვილის მიერ ბეჟან [საგინაშვილისათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450-26/90).

ხოსიტა – მაღაროს ქეშხა. ნაზარალიხანთან ერთად გაარიგა ბოდბის წმინდა ნინოს [ეკლესიის] ყმა-მამულის და გამოსაღების საქმე (1700 წ. 1449-1461).

ხოსიტა – წყნეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხოსიტა – ციცი ციციშვილის ყმების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მას გუდალეთში ორი კომლი მესაურე ყმა ჰყავდა, წინარეხში და კავთისხევში კი – ათი კომლი ([1658-1675 წწ.] Hd-14534ბ).

ხოსიტა – ძმა იასესი, იხ.

ხოსიტა – მისი მიწა ესაზღვრებოდა რამაზ უღულისშვილის მიერ კახასა და დათუნასათვის მიყიდულ მიწას (XVII ს. Hd-9313).

ხოსიტაშვილები – ღვერთეთში მცხოვრები მესხები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხოსიტაშვილი ადიბეგა – შვილი მანდენა ხოსიტაშვილისა, იხ.

ხოსიტაშვილი ასლან – მოწმე პაპუნა გოსტაშაბიშვილის მიერ გიორგი სადუნიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1696 წ. Hd-4160).

ხოსიტაშვილი ბ[ა]ინდურა – როსტომ ყორღ[ა]ნ[ა]შვილს მიჰყიდა შიშილაანთ უბანში ორი დღის მიწას (XVII ს. IV. მეოთხ. 1450-1/98).

ხოსიტაშვილი დემეტრე – მოწმე გიორგი ხიზანაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. III. 7. Ad-1666).

ხოსიტაშვილი დემეტრა – მოწმე მაზიტა უგუნურიშვილის მიერ პაპუა [მაღალაძისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 15. Ad-1613).

ხოსიტაშვილი ებიტა – მოწმე მაზიტა უგუნურიშვილის მიერ პაპუა [მაღალაძისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 15. Ad-1613).

ხოსიტაშვილი ესტატე – იხ. თუმანიშვილი ესტატე

ხოსიტაშვილი ზალია – ძ მ ა მანდენა ხოსიტაშვილისა, იხ.

ხოსრო//ხოსროვ

ხოსრო – კაკულას მცხოვრები. თეიმურაზ მეფემ იგი შესწირა ალავერდის ტაძარს და გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან თავისი მეუღლის ანას სააღაპედ (1612 წ. V. 10. 1448-5017).

ხოსრო – ენისელთ ნაცვალი. ჰყავს: მამინაცვალი დარჩია (1645 წ. 1448-1722); შვილები: ჯამასპ, ღონენა, თამაზა (1662 წ. 1448-600). თეიმურაზ მეფემ მას

განუახლა მისივე სამკვიდრო მამულის წყალობა, უბოძა დემურაანში ნატროს ნაქონი მამული, ქოდელაანში სასაფლაო, თასმალურში მურადა შვილებით და მამულით, გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისგან (1645 წ. VIII. 4. 1448-1722), როსტომ მეფემ მას გამოართვა ხუდაევერდას მამული და სანაცვლოდ უწყალობა ენისელში ყარაგოზას მამული (1650 წ. 1448-268), თეიმურაზ მეფემ კვლავ განუახლა მისი კუთვნილი ყმა-მამულის წყალობა: სუხნანში ნასახლარის, ისლამაურში ყიშლაღის, გზირიშვილის ნასახლარის, ხარატში მისგანვე აშენებული ყარაგოზას ნასახლარის, თასმალურში მორადაშვილის, დემურაანში შანაზარას ნასახლარისა (1662 წ. IV. 9. 1448-600).

ხოსრო – ჰქონდა საფალავანდიშვილოში ყმა-მამული, რომელიც დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა და ბატონიშვილმა ბაგრატმა უბოძეს მარეხ ჩხეიძეს და მის შვილებს – ქაიხოსრო და პაატა წერეთლებს (1660 წ. Hd-9466).

ხოსრო – ყაფიჩი. სახლთუხუცესმა მისწერა მას, რომ მოეგვარებინა თაყა და უსუფა ასანბეგიშვილ-ბარათაშვილების გაყრის საქმე (XVII ს. II ნახ. 1450-26/233).

ხოსრო – ნაცვალი. მისცა პირობა ამბა-ალავერდელ ნიკოლოზ ენდრონიკაშვილს, რომ „ალაზნის გამოღმა" არ დაარღვევდა „რჯულის გარდამავალ საქმეს" ([1685-1694 წწ.] Ad-824).

ხოსრო „ალაიბეგა" – მოწმე ფარსადან და შერმაზან ჯავახიშვილების მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. Hd-14690).

ხოსროვ – გილაქი. მოწმე მეთირიანთ პაატაბეგის შვილ ასლანის მიერ ბალაბულაანთ ავეტისასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 15. 1450-10/139).

ხოსროვა[ა]ნთ ბ[ა]ინდურაშვილი გიორგი – მოწმე მნიშაკაანთ გულინაშვილ მიქელის მიერ მდივან გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ქალაქში სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI. 20. Sd-56).

ხოსროშვილი ბერია – ახალდაბაში მცხოვრები. ჰყავს [სახლიკაცი] პაატა ხოსროაშვილი. წილში ერგო მანუჩარ თუმანიშვილს კოკოზასშვილის ვენახით და დემეტრაულის მამულით (1656 წ. Hd-11841. [1656 წ.] Hd-14665).

ხოსროაშვილი შამოეყნა (sic) – მოწმე შოშიტა დვანელიშვილის მიერ ოთარ ტატიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450-46/8ა).

ხოსროასშვილი პაატა – ახალდაბაში მცხოვრები. [სახლიკაცი] ბერია ხოსროაშვილისა, იხ. მისი შვილები მამულებით ერთ წილად ხვდნენ მანუჩარ [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-11842).

ხოსროვაშვილი ედიშერ – იხ. დალალაშვილი ედიშერ

ხოსროვასშვილი ქაიხოსრო – იხ. დალალასშვილი ქაიხოსრო

ხოსროველა – ვარაზა გერმანოზიშვილს „დაუხარჯავს" ყორღანაშვილების ყმები: ევანეზა კირაკოზაშვილი და ზუბუა გრიგოლასშვილი. ერთი მიუყიდია პაპუნაშვილებისათვის მეორე კი – ხოსროველასათვის ([1695-1703 წწ.] 1450-16//126).

ხოსრუა – ქალაქში მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხოსრუასშვილი//ხოსრუაშვილი

ხოსრუასშვილი – მარტყოფს მცხოვრები. მისი ორი ობოლი მოხსენებულნი არიან რუსთველის ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

ხოსრუაშვილი ბერი – შვილი გიორგი ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი ბერი – ძმისწული გიორგი ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი გიორგი – ახალდაბაში მცხოვრები. ჰყავს შვილები: შერმაზან, ბერი; ძმები: პაატა, ზურაბ, [როსტომ]; ძმისწულები: თანდილა, ელიზბარ, ბერი. გორელ ნასყიდა ბერაძეს მიჰყიდა პაპუას და არაქელას მიწებს შუა მდებარე მიწა (1691 წ. I. 10. Ad-971).

ხოსრუაშვილი ელიზბარ – ძმისწული გიორგი ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი ზურაბ – ძმა გიორგი ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი თანდილა – ძმისწული გიორგი ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი მამიჯანა – შვილი ნასყიდა ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი ნასყიდა – ჰყავს შვილი მამიჯანა. მანგლელ [ათანასე] ტატიშვილს მიჰყიდა თავისი ნასყიდი მიწა ქუათეთრისში ფალავანდიშვილის საზღვრამდე (1639 წ. Hd-6170).

ხოსრუაშვილი პაატა – ძმა გიორგი ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი როსტომა – [ძმა] გიორგი ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი შერმაზან – შვილი გიორგი ხოსრუაშვილისა, იხ.

ხოსრუაშვილი ხიზანა – მოწმე ოთია ლაშხიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IV. 1. Sd-40).

ხოტეველი – მის მოსახსენიებლად ეფრემს აგარაში ყანა შეუწირავს [ნიკოლაოსწმინდის] მონასტრისათვის ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ხოტორასშვილი ხახანა – შეტანილია მოლაშქრეთა ნუსხაში (XVII ს. Hd-15044).

ხოციკასშვილი – ჯვარში მცხოვრები, მცხეთის მეკულუხე. დავით კათალიკოსმა გადაუკვეთა გადასახადი – თერთმეტი კოკა ტკბილი (1454 წ. I. 10. 1449-1525).

ხოციკაშვილი მინაზარა – ზერტში მცხოვრები. პაპია ხოციკაშვილთან ერთად იგი მიზუას მამულით ერგო დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450-29|59).

ხოციკაშვილი პაპია – ზერტში მცხოვრები. მინაზარა ხოციკაშვილთან ერთად იგი მიზუას მამულით ერგო დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450-29/59).

ხოციკაშვილი შანარა – ერთობილთ სამწერელებთან ერთად მან ვენახი მიჰყიდა პაპია შანშიაშვილს (1663 წ. V. 5. 1450-10/9ა).

ხოჭოლავა ხვიჩია – კათალიკოს დავით ნემსაძეს იგი შეუწირავს ბიჭვინტის ეკლესიისათვის, მაგრამ ჟამთა ვითარებაში გამოწირულიყო. მამია დადიან-გურიელმა იგი ხელახლა შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს ([1689-1714 წწ.] 1448-2151).

ხოხალაისძე – მეჭურჭლეთუხუცეს კახა [თორელის] მიერ რკონის მონასტრისათვის მიცემულ სოფელ ხოვლეს შეწირულების დაწერილში აღნიშნულია, რომ იგი აბასაძესთან ერთად შეწირული ყოფილა კავთის ეკლესიისათვის და კახას განუახლებია მისი შეწირულება ([1260 წ. Sd-2889).

ხოხაშვილი ფინეზა – მას მისცა სულხან პანველაშვილმა ნაზვრევში სამი დღის მიწა იმ პირობით, რომ თუ ეს მიწა არ ივარგებდა, მაშინ სარწყავში სხვა მიწას მისცემდა (XVII ს. 1448-5192ბ); მისი სახლიდან მამუკა თუმანიშვილის ხელით მრავალი ნივთი, პროდუქტი და საქონელი გატანილა (XVII ს. 1448-5192ა).

ხოხიაშვილი – მ ი ს გ ა ნ ხუთი მარჩილი და სამი რუბი თეთრი ბეგარა უნდა მიბარებოდა [გენათელს] (XVII ს. ბოლო. ქმ. №139).

ხოხინაშვილი – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია გლეხები. მახარაბელა დეკანოიძეს მოსტაცა ცხვარი (XVII ს. Hd-2233-ბ).

ხოხისძე კუირიკე – იხსენიება მონმედ დაწერილის ფრაგმენტში (XIV-XV სს. S-1699, 12r).

ხოხლასშვილი დათუკა – მაღრანში მისი და ნუმერჩოსეული ყმა-მამული უწყალობა თეიმურაზ მეფემ ნათანელს და ნონეს (1625 წ. 1449-1239).

ხოხლიასშვილი – თეიმურაზ მეფემ დავით გედევანიშვილს უბოძა მაღრანში ნაოხარი მამული და ზვარი, გარდა ხოხლიასშვილისა და საყდრის მამულისა (1626 წ. Hd-14686).

ხოხნასშვილი გიორგი – მოწმე ბერია ლაშხისშვილის მიერ სიყმა ყაზარასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1664-1675 წწ.] 1450-35]37).

ხოხობაძე ნასყიდა – ემართა ხონის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საპურობო – ერთი ქათამი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, სამი თეთრის საბატკობო, ოთხი ქათამი სამაჭრობო, ერთი ურემი ღომი, ხუთი კოდი ცეხვილი, თერთმეტი კოკა ღვინო, ერთი თეთრი – საყველიერო, ერთი ურემი თივა – სამეჯინიბო ან ურიში, ან ფეტვი, ერთი ურემი შეშა და მუშაობა (XVI ს. ბოლო. 1448-5034).

ხოხონა – ბოქაულთუხუცესი, როსტომ მეფის ბრძანებით, მონაწილეობა მიიღო პაატა და პაპუნა გლურჯიძეებს შორის სამამულო დავის გარიგებაში (1638 წ. Qd-10128).

ხოხონა – იასაული, მონმე გიორგი მამაცაშვილის მიერ თავისი ძმის, – იასესათვის მიცემული ბალის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-46/82). მას უბოძა როსტომ მეფემ ასლამაზ ჩაჩიკაშვილის ნახევარი იფნობი ([1633-1658 წწ.] 1450-37/144).

ხოხონა – დვანელი, მონმე პაპუა ფავლენისშვილის მიერ ვალსა იორამიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V. 9. 1450-31/220).

ხოხონაშვილი – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე მამუა ზეველიძე მას თავს დაესხა, კაცი მოუკლა და დედაკაცი წაიყვანა (XVII ს. Ad-2233ბ).

ხოხანასშვილი ბაგრატ – დავითის ძე, სუფრაჩი, „კნიაზი“, პაატა ნინიასშვილმა მას მისცა ერთგული ყმობის წიგნი (1685 წ. IV. 5. ძაცსა. ხ. ი. ფ № 52), მას ფარსადან ლეის ელჩმა გურდენკისში (sic!) მისცა თავისი ნასყიდი კაცი ქართველიშვილი ნინიას შვილი პატა (1687 წ. VII. 7. ძაცსა, ხი. ფ. №51).

ხოხონასშვილი შერმაზან – დამწერი და მონმე გოშფარ ბარათაშვილის მიერ ყულიჯან ტერტერაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. IV. 1450-34/233).

ხოჯა – ძმა კირაკოზასი, იხ. (1676-1684 წწ. 1448-633, ბ. 1450-25/128).

ხოჯა აზიზაანთ მიქუა – მონმე ზურაბ ხუდატაშვილის მიერ ჩითახაანთ მირველასშვილ ფარსადანიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IV. 19. 1450-57/5).

ხოჯაბეგაშვილი – დავა ჰქონდა გოგინა ელიზბარაშვილთან სასახლის ადგილის თაობაზე, დავა გოგინას სასარგებლოდ გადაწყდა (1681 წ. 1450-45/132).

ხოჯაბეგაშვილი – გორში მცხოვრები, ჰყავს განაყოფი მეკურტნე, ამილახვარის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხოჯაბეგაანთ დაუთა – გორში მცხოვრები, ჰყავს [სახლიკაცი] პაპინა მისგან და პაპინასგან უყიდია ბალი ქალაქის მოურავს და მეითარს (1691 წ. V. 20. 1450-47/17).

ხოჯაბეგაანთ პაპინა – [სახლიკაცი] ხოჯაბეგაანთ დაუთასი, იხ.

ხოჯაბეგაშვილი გიორგი – შვილი ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისა, იხ.

ხოჯაბეგაშვილი დავით – შვილი ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისა, იხ.

ხოჯაბეგაშვილი იასე – შვილი ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისა, იხ.

ხოჯაბეგაშვილი მამულა – გორში მცხოვრები. ჰყავს ძმა ნაზარა, მას „ერთობილ“ გორელებთან ერთად ფარსადან ციციშვილმა მისცა ზედაველას მთაში ტყით სარგებლობის უფლება (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

ხოჯაბეგაშვილი ნაზარა – ჰყავს შვილები: ნასყიდა, გიორგი, იესე და დავით ალიყაულან ლაჩინაშვილისაგან იყიდა მისი მამის სახლი და კალო საფრას და ნასრანიშვილის სალორემდე (1677 წ. X. 1. 1450-14/107).

ხოჯაბეგაშვილი ნაზარა – ძმა მამულა ხოჯაბეგაშვილისა, იხ.

ხოჯაბეგაშვილი ნასყიდა – შვილი ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისა, იხ.

ხოჯახაშვილი – მის მინამდე მიჰყიდა ლუარსაბ სადალასშვილმა თავისი სახლ-კარი ნაზარა ფირალასშვილის (XVII ს. მინ. 1450-45/225).

ხოჯაური იესე – მისი მინა იყო ერთ-ერთი საზღვარი ქაიხოსრო ჩხეიძის მიერ კათალიკოს იოვანე დიასამიძისათვის მიყიდული მინისა (1700 წ. Ad-1610).

ხოჯაშვილი აზარბეგა – შვილი ზუზია ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯაშვილი ასლამაზა – შვილი ზუზია ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯაშვილი ბერა – ქ. ცხინვალში მცხოვრები, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხოჯასშვილი ბერიკა – შვილი შიკრიკა ხოჯასშვილისა, იხ.

ხოჯასშვილი ბიჭიკა – მონმე მირზა ორბელაშვილისა და ოსია ბეომასშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის ნიგნისა (1612 წ. V. 15. 1450-16/160).

ხოჯასშვილი გიორგი – მონმე ჯარდან ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის ნიგნისა (1697 წ. III. 15. Sd-608).

ხოჯაშვილი გოგინა – ძმისნული პატა ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯასშვილი დავითა (ვარ. ტერ-დავითა) – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამნევერისეულ მამულებზე დავის გარიგების ნიგნში აღნიშნულია, რომ სასახლე კალოთი და საბძლით მას ეკუთვნოდა და სახლთუხუცეს ყაია [ციხიშვილს] მასზე ხელი არ ჰქონდა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316); მის მინაზე ესახლა ბიკინა, აღნიშნულია [ციციშვილების] სამამულე დავის გარიგების ნიგნში (1666 წ. ახლო. Hd-802).

ხოჯაშვილი დათუნა – ძმისნული პატა ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯასშვილი ევანეზა – შვილი შიკრიკა ხოჯასშვილისა, იხ.

ხოჯაშვილი ელიზბარ – ძმისნული ზუზია ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯაშვილი ვახტანგა– [ბიძა] ელმიშაშვილ-ხოჯაშვილ ყულიასი, იხსენიება ყულიას მიერ სარქისა ეზიაშვილისათვის მიცემულ ვენაცის ნასყიდობის ნიგნში, როგორც გაყიდული ვენახის მოსალოდნელი მოცილეს (1544 წ. I. 10. 1448-9233).

ხოჯასშვილი ზუზია – შვილი შიკრიკა ხოჯასშვილისა, იხ.

ხოჯაშვილი ზუზია – ჰყავს შვილები: აზარბეგა, ასლამაზა, პაპუა, ძმისნული ელიზბარ. ოთარ ყორღანაშვილს მიჰყიდა „საურის საქმის" გამო ნაზვრევის ბოლოს ერთი დღის მინა რევაზასშვილის მინამდე (1697 წ. V. 22. 1450-17/15).

ხოჯასშვილი ზურაბა – შვილი ხუდადა ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯასშვილი თათოზა – [ძმა] შიკრიკა ხოჯასშვილისა, იხ.

ხოჯასშვილი თუმანა – ძმა ხოჯა ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯაშვილი მამულა – მოწმე ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-17/34).

ხოჯასშვილი მამუჩა – [ძმა] შიკრიკა ხოჯასშვილისა, იხ.

ხოჯაშვილი მახარა – ძმისწული პატა ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯაშვილი მურადა – ძმისწული პატა ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯასშვილი პაპა – „ფრანგი", ჰყვს შვილი ხუდადა. იყიდა: დავით ზედგინიძისაგან ჯიგრაშენი დავითის მამის ათანასეს ქვაბამდე, მტკვრამდე, ლიახვს ქვევით სანაოთი, გორის მხარეზე წყლისპირით (1636 წ. Qd-1988).

ხოჯაშვილი პატა – ქვემო ძეიმლეთში მცხოვრები, პაპუა ტატიშვილის ყმა, ერთი კომლი, ჰყავს ძმისწულები: დათუნა, მახარა, მურადა, გოგინა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ხოჯაშვილი პაპუა – შვილი ზუბია ხოჯაშვილისა, იხ.

ხოჯასშვილი შიკრიკა – ჰყავს [ძმები], მამუჩა, თათოზა; შვილები: ბერიკა, ზუბია და ევანეზა. სულხანა სარქისა და ლალუა ფარეჯანასშვილებთან ერთად მიჰყიდა კახაბერ ყორღანაშვილს კაჭკაჭის ხევში ორი დღის მიწა (1612 წ. V. 15. 1450-17/24).

ხოჯასშვილი ხოჯა – 1675-1688 წწ. ჰყავს ძმა თუმანა. იყიდა: მამუკა მამისთვალაშვილისაგან თაბუკაანთეული ბაგა (1675 წ. 1450-33/19), მიწა ზაქარია მახარობლიძისაგან (1684 წ. 1450-33/15), ლომია მამისთვალასშვილისაგან – თაბუკასშვილისეული ორი დღის მიწა მისი ძმის პაპუნა მამისთვალაშვილის მიერ მიყიდული მიწის გვერდით (1688 წ. XII. 1450-38/20); გაუცვალა თავის აშენებულ ვენახზე მარკოზ მამისთვალასშვილს ჭედილაური ვენახი (1687 წ. V. 5. 1450-33/18).

ხოჯასშვილი ხუდადა – „ფრანგი", შვილი პაპა ხოჯასშვილისა, იხ., ჰყავს შვილი ზურაბა. მის წინაპარს ქართლის მეფისაგან „სადიდკაცო" მამული მიუღია, როგორც მამულის მქონებელს, ლაშქარი, პირობა და სამსახური მეფისა ევალებოდა. შემდგომ კათალიკოსის მფარველობის ქვეშ შესულა და სვეტიცხოველისათვის მიურთმევია ცხრა კომლი კაცი: ხუთი ქალაქს და ოთხი გორს. კათალიკოსს იგი სვეტიცხოვლის მკვიდრ ყმად „დაუწერია" და სანთლისა და საკმევლის სამსახური დაუკისრებია. დომენტი კათალიკოსმა ხუდადას განუახლა სვეტიცხოვლის ყმების, ვაჭრების და მექულბაქეების წყალობა ქალაქში, გორში, უფლისციხეში, ქართლსა და კახეთში. უფლება მისცა დაენიშნა მამასახლისები. ხუდადას წინაპრებს ჰქონიათ მეფის,

დედოფლის, ბატონიშვილების, დარბაისლების და უფლისწულების ნიშნისა და ნასახურავის აღების უფლება, რაც კათალიკოსმა ისევ მიანიჭა შემდეგი წესით: აღებული შემოსავალი ათ ნილად უნდა გაყოფილიყო: ერთი ნილი სვეტიცხოვლის სანთელ-საკმეველზე და ზეთზე უნდა დაეხარჯათ, ოთხი – კათალიკოსს, ერთი – დეკანოზსა და მის კრებულს ნირვის ჩასატარებლად, ოთხი – ნილი სვეტიცხოველს შესანახად. კათალიკოსმა მას განუახლა უფლისციხის მოურავობა, რაც მეფისაგან „საჯილდაოდ" ჰქონდა მიღებული და საიდანაც მხოლოდ სამეფო ბეგარას იხდა, განუახლა აგრეთვე: ქალაქში, კლდისუბანში, სახლი, გორს, ვარდისუბანში ბაღიანი სახლი. ყმის სახლები, გორის მხარეს – ხოდაბუნი „სარზევი", ჯიგრაშენი ჭალით, მტკვარზე, წყალთ შუა, „სანყლისპირო სანავოთ" გორის მხარეზე – გედგენიძე ათანესასშვილი, დავითისაგან ნასყიდი, აგრეთვე მინბაშისაგან ნასყიდი დათუნა ბერაძე შვილებითურთ, მახატლისაგან ნასყიდი თანდილა კოტოშიძე, ახალდაბაში – ბერ აბაშიძისაგან ნასყიდი ბერუკა გოჩიძე, ზემო აშერდაში გლეხები: კოპაძე, მეტრეველი, პაპიძე, მჭედლიძე, ნინიასშვილი, ფუტკარაძე, ძამასშვილი მისი განაყოფებით – სულ თვრამეტი კომლი; ლიახვის პირას – სასარო, ბაღი და ჭალა ვარდან ფალავანდიშვილისაგან ნასყიდი, დავითიშვილისაგან ნასყიდი და შემდგომ ბერძნებისაგან აშენებული ბერძენაული მინდორი, სოფელი მიხისი, რომელიც ხუდადას, კათალიკოსის ბრძანებით, იმერთა მეფისაგან ჰქონია ნასყიდი ორმოც თუმან თეთრად და ერთ ცხენად. მოხისიდან ხუდადას უნდა ეხადა საკათალიკოსო და სამეფო ბეგარა: თორმეტი კოდი წმინდა პური, სამი კოკა ღვინო, ერთი „მცხვარი", ნახევარი ლიტრა სანთელი, ერთი ჩარექი სანთელი, ერთი ლიტრა ერბო, სამოცი კვერცხი; წყალობის პირობების თანახმად, ნაწაყლობევი მამული და სახელო არ უნდა გაყოფილიყო, მემკვიდრეობის უფლება რჩებოდა ხუდადას უფროს შვილს, სახელოსა და ნასყიდი ქონების ხელყოფა არავის შეეძლო, სვეტიცხოვლის ყმობიდან გამოსვლის შემთხვევაში სვეტიცხოვლისათვის უნდა დაებრუნებინა მოხისი და უფლისციხე (1660 წ. V. I. Sd-2913).

ხოჯაშვილი ჯამიმა – გორს მცხოვრები, დამწერი და მოწმე: მასურ ჯავახიშვილის მიერ მჭედელ მიკირტიჩასთვის მიცემული სასახლე [ადგილის] ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450-18/79).

ხოჯაჯანაშვილი – მის ბატონს ესაზღვრებოდა დავითის მიერ ბონდურ ალიხანაშვილისათვის მიყიდული სასახლის ადგილი (1679 წ. 1450-45/123).

ხოჯია – მისი ნაქონი მინა სომხითის მელიქმა ავთანდილმა მიჰყიდა ალავერდა [იაგულაშვილს] (1689 წ. V. 20. 1450-9/120).

ხოჯია – რატევანში მცხოვრები. მამულით ნილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ხოჯია – ჯანაზიანში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ხოჯია– ბალახაურში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ხოჯია – მუგეთას მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ხოჯინა – მისი სახლის გვერდით მათაშამ აშოთან ბატონიშვილს მიჰყიდა მამული (1678 წ. I. 23. 1450-5/101).

ხოჯიქათ ყულია – მოწმე ფარნაოზ დეკანოზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ლომი [დეკანოზიშვილისათვის] მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1528 წ. Hd-1556).

ხოჯუა – ჰყავს შვილიშვილი ნაზარა, იხ.

ხოჯუაშვილი – კასპს მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხოჯუმა – მოწმე ფარსადან შიხაშვილისა და ხეჩიკაშვილის მიერ ალავერდა ალიხანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

ხოჯუმაშვილი – ანგრევანში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VII. 16. 1450-11/112).

ხოჯუმაშვილი ავაქ – მოწმე ამირა ვანიაშვილის მიერ ზალინა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. V. 22; 1450-9/147).

ხოჯუმაშვილი ავაქა – მოწმე ნატურა ყალთაშვილის მიერ ზალა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. 1450-9/151).

ხოჯუმაშვილი აზართელა – ვანქში მცხოვრები. სხვა ყმა-მამულთან ერთად პაატა ბარათაშვილმა იგი გაუცვალა შაჰყულა იაგულაშვილს რატევანის ყმა-მამულში (1656 წ. XII. 13. 1450-9/150).

ხოჯუმაშვილი პაპია – მოწმე სვიმონ ბოშიასშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 25. 1450-9/93).

ხოჯუმაშვილი ხოჯუმა – მოწმე ფარსადან შიხაშვილის მიერ ზალია იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-9/136).

ხრ[თაგიანი] – იყო თავმდები სეტის ხევისა დეუდორე მუტუანთან საყანე ადგილზე გარიგების დროს (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. I. №44); იხსენიება მოურავად გოშქოთელიანთა და სეტიელთა შორის დადებულ შერიგების დაწერილში (XIV ს. ბოლო სსძ. II. №81).

ხრთაგიანი არჯევან – ჰყავს შვილები: ივანე, თარცმან, ჩარგას, იაკობ და მიქაელ სეტიელების მიზეზით მესისხლეები მისულან მისი სახლის

დასანვავად, დაუქერიათ მისი ცოლი, „უპატიოდ ყვეს“. ამის შემდეგ შეყრილან „ფიცებულნი მოურვნი“, მათი გადანყვეტილებით მას შეარჩინეს სეტიელების მზითევი, სეტიელებს გადაახდევინეს მის სასარგებლოდ 400 თეთრის სასაქონლო, რაზედაც არჯევანმა მოახსენა მათ დანერილი“ (XV ს. დმდეგ. სსძ. II №100); მოურავი და დამხდომი სეტიელთა და ცხველიანთა შორის დადებული შერიგების დანერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. 182). მონმე იოსელიანის მიერ ირისატის სისხლის დაურვების თაობაზე დადებული დანერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №43); თავმდები: ჯამნარ ჯაფარაისძის მიერ იაკობ სეტიელისათვის მიცემული დანერილისა სასიხლო საზღაურის გადახდის შესახებ (XV ს. დამდეგ. სსძ. II. №99), [პირნათელ] ჯაფარიძესა და სამ თემს შორის დადებული სასოფლო მინებზე ცილობის გამო შედგენილი დანერილისა (XV ს. დასანყ. სსძ. №20), თავმდები გოროლანთა ერთობის დანერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №107).

ხრთეგიანი იგდარ – მოურავი და მონმე დანერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა სსძ. II. №116). **ხრთაგიანი ივანე** – შვილი არჯევან ხრთაგიანისა, იხ., „დამხდური“ პირნათელ ჯაფარიძესა და ივანე სეტიელს შორის დადებული სამოკეთეო დანერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №61ბ); თავმდები: ვაჟილა ვახდაგიანის დანერილისა ივანე სეტიელისადმი მასთან შერიგების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №85), ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ სეტიელებისათვის მიცემული დანერილისა სასისხლო საქმეზე უდაობის შესახებ (XV ს. დასანყ. სსძ. II. №103).

ხ[რთაგი]ანი მიქაელ – თავმდები ესტატე ყიფიანსა და ზეგენის თემს შორის დადებული საერთპირო დანერილისა (XV-XV სს. სსძ. II. №68).

ხრთაგიანი პატარ (პატარა, პატარაი)– მელიმე, მოურავი: ლენჯერელ მონადირეთა და სეტიელთა შორის სანადირო საქმეზე დავის გარიგების დანერილისა (XV ს. დასანყ. სსძ. II. №39). ვაჟილა ვახდაგიანსა და სეტიელებს შორის დადებული დანერილისა სასარჩელოს მიღების შესახებ (XV ს. დასანყ. სსძ. II. №102); თავმდები: სეტის ხევის ოთხ თემთან ხ ეუისარ ჯაფარიძის და იოსელიანის მიერ დადებული საერთპირო დანერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №32), ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ სეტიელებისათვის მიცემული სასისხლო საქმეზე უდაობის შესახებ მიცემული დანერილისა (XV ს. დასანყ. სსძ. II. №103), ქარამან და გოშა ფალიანების გაუყრელობის დანერილისა (XV ს. დასანყ. სსძ. II. №109).

ხრთაეგიანი სარგის – მოურავი და მონმე დანერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №116).

ხრთაგიანი ფარცმან – შვილი არჯევან ხრთაგიანისა, იხ., მოურავი ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ სეტიელებისათვის მიცემული დანერილისა სასარჩლოს მიღების შესახებ (XV ს. დასანყ. სსძ. II. №102).

ხრთაგიანი შაშან – თავმდები ქურდიანის მიერ მიცემული ნასყიდობის დაწერილისა ივანე სეტიელისადმი ყანის მიყიდვის შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა სსძ. II. №90), ქურდიანთა მიერ მიქაელ ფალიანისათვის მიცემული სასარჩლო დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. №105).

ხრთაგიანი ჩარგას – შვილი არჯევან ხრთაგიანისა. იხ.

ხრთაგიანი ცეცხალ (ცეცხლაი) – მოურავი და დამხდომი სეტიელთა და ცხველიანთა შორის დადებული შერიგების დაწერილისა (XIV ს. ბოლო), მოწმე იუსელიანის მიერ ხ ირისატის საქმეზე დადებული სისხლის დაურევების დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №43); თავმდები ესტატე ყიფიანსა და ზეგენის თემს შორის დადებული საერთპირო დაწერილისა (XV-XVI სს. სსძ. II. №68).

ხრიკაძე – ღვერთეთში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდეგ. Qd-7014).

ხრიკაძე საზვერელ – ღვერთეთში მცხოვრები. შეტანილია მოლაშქრეთა ნუსხაში (XVII ს. Hd-15044).

ხრისთინე – საბერძნეთიდან ჩამოსული მიტროპოლიტი. მას ალექსანდრე მეფე განყრომია და საბერძნეთს აღარ გაუშვია, ამის შემდეგ ალექსანდრე მეფის მისი პატრიარქისაგან შენდობის წიგნის მოსვლია, რის საფუძველზეც ალექსანდრე მეფემ მას სიონის მწყემსს მთავრობა უწყალობა, შემდეგ კი დიმიტრი მეფემ ამოწყვეტილი ზაქარია დარიბეგაშვილის ნაქონი მამული უბოძა ([1445-1452 წწ.] 1448-5234).

ხრისტინე, ყუარამზე – ყოფილი იხ. ხვარამზე

ხუასშვილი გოგია – ჰყავს [სახლიკაცები] დათუნა და ოთია, აგრეთვე – ბიძაშვილი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II. ნახ. Qd-7017).

ხუასშვილი დათუნა – [სახლიკაცი] გოგია ხუასშვილისა, იხ. **ხუასშვილი ოთია** – [სახლიკაცი] გოგია ხუასშვილისა, იხ. **ხუაშაქ** – რძალი ბეშქენისა, იხ.

ხუბიარასშვილი ასატურა – თოღათელი შაჰნავაზ მეფემ მას უწყალობა ამოვარდნილი ყაზაანთ შალვას კერძი დარბაზის ორი წილი და ორი „წვრილი" ოდა (1669 წ. 1448-5208).

ხუბიარასშვილი ასატურ – ჰყავს შვილი საფარ. მიჰყიდა სოღრუაანთ მამაჯანასშვილ ფასუას სახლები მანთაშაანთ დათუას და მისკარ პაპინას სახლებამდე (1699 წ. X. 15. 1450-5/182).

ხუბიარასშვილი საფარ – შვილი ასატურ ხუბიარასშვილისა, იხ.

ხუბილავა მუთაგიღუნ – ზეგანს მცხოვრები. ლევან დადიანმა იგი შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს და დაუწესა გადასახადი: ერთი ცხვარი, სამი გუდა ღვინო, ორი ქილა ღომი, ერთი ქათამი (1628 წ. Sd-2904).

ხუბილავა ძვიბი – ის და მისი სახლიკაცი შესწირა ლევან დადიანმა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს და დაუწესა გადასახადი: ერთი ცხვარი, სამი გუდა ღვინო, ერთი მახათელი ღომი, ერთი ქათამი (1628 წ. Sd-2904).

ხუბლიანი დავით – თავმდები ელის ხევის საერთპირო დაწერილისა (XV-XVI სს. სსძ. II. №67).

ხუბულია მამულია – ემართა ჯგალის ციხის ბეგარა ისევე, როგორც შონია უჩაკოჩის ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92-1).

ხუდაბასშასშვილი დავით – შვილი მერაბ ხუდაბასშასშვილისა, იხ.

ხუდაბასშასშვილი ესტატე – შვილი მერაბ ხუდაბასშასშვილისა, იხ.

ხუდაბასშასშვილი მერაბ – ჰყავს შვილები: ესტატე, დავით და ნამალა. ბაინდურ ალიხანასშვილს მიჰყიდა მიწა, რომელიც ბაინდურას დარბაზს და მერაბას სახლს ესაზღვრებოდა, ხოლო შესასვლელი ექნებოდა მამასახლისის ვენახიდან ან გიჟოას წისქვილიდან (1689 წ. III. 1. 1450-45/127).

ხუდაბაშასშვილი ნამალა – შვილი მერაბ ხუდაბაშასშვილისა, იხ.

ხუდაბახჩა – მამასახლისის ყმა, მოწმე ზუბია ასადურაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. VII. 26. Sd-14).

ხუდაბახშ – პატრონმა საგიამ მოძღვრისშვილ გიორგის მიუთვალა მის მიერ დადებული ერთი თასი (XV ს. II. ნახ. H-1347, 760).

ხუდაბახშა – გორელი. მოწმეა პაპუა მატბერაშვილის მიერ ზუბია ასატურასშვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. VII. 1. Sd-5).

ხუდაბახჩაშვილი – ქალაქს მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ხუთ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხუდაბახჩაშვილი ალთუნა – მის ნაცვლად ზაალ [ციციშვილს] წილში ერგო სამღერეთში ბეჟუა ხეჩუაშვილი მამულით (1651 წ. ახლო. 1450-378/185).

ხუდაბახჩაშვილი საქინა – გორს მცხოვრები. მოწმე ნასყიდა არჩეკაშვილის მიერ დავით [გარსევანიშვილისთვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I. 30. გსიემ. 7601/28).

ხუდაბახჩაშვილი სუხინა – გორს მცხოვრები. მოწმე ნასყიდა არჩუკაშვილის მიერ დავით [გარსევანისშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. V. 30. გსიემ-7601/28).

ხუდაბახჩაშვილი ხოსინა – გორს მცხოვრები. მოწმე ნასყიდა არჩუკაშვილის მიერ დავით [გარსევანისშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I. 30. გსიემ 7601/28).

ხუდადა – იხსენიება მამა ესტატესი, იხ., იგი ყოფილა ნაცვალი არტაბაზნისა და შუამთისა 1689 წ. 1449-1851).

ხუდადა – ბაყალი, მოწმე სეფიყულას მიერ იავანგულაანთ ამირჯანაშვილ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. V. 20. 1450-47/17), ქაიხოსროვაანთ ოჰანას მიერ თავისი ბიძაშვილის ქაიხოსროვაანთ ასლამაზასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა· (1699 წ. IV. 20. 1448-275).

ხუდადა – მამასახლისის შვილი, ჰყავს ბიძა ფრიდონა, შვილი ახვედა. სათალმიშა საქუასშვილს მიჰყიდა თავისი მკვიდრი მამული, – ხევის ქვემოთ ორი დღის მიწა (1696 წ. VIII. Sd-760).

ხუდადაშვილი – დამწერი როჭიკა ვეფხაძის მიერ ბერიკა მაზანდარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. 1449-469).

ხუდადაშვილი არაქელა – გაარიგა შავერდა არდაშელაშვილის სამამულე დავა მექვაბიშვილებთან და ალმურაშვილებთან (1633 წ. II. 20. Qd-9814ბ).

ხუდადასშვილი ბაღდასარ – მოწმე ხითარა [კიტარასშვილის] მიერ სააკა გრიქორასშვილისათვის მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. VII. 10. Sd-552ბ), გაბრიელ ბეჟანისშვილ-ბაინდურასშვილის და ავთანდილ ასატურასშვილის მიერ ელიზბარ დავითისშვილისათვის მიცემული ვალის თამასუქის ბათილამისა (1697 წ. I. 15. სეიძ II. №8). მას და ერთობილთ გორელებს ფარსადან ციციშვილმა მისცა ტყით სარგებლობის უფლება (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

ხუდადასშვილი ბერიკა – ჰყავს ძმა როსტომ, ძმისწული მამ[უ]კა. ტარიელ ქავთარაძეს მიჰყიდა თევდორასშვილისაგან ნასყიდი ვენახი ასრადასშვილის, ზუბიასა და ჭრუმანიძის ვენახებამდე (1692 წ. Hd-9372).

ხუდადასშვილი ზურაბა – შვილი პაპინა ხუდადასშვილისა, იხ.

ხუდადასშვილი მამ[უ]კა – ძმისწული ბერიკა ხუდადასშვილისა, იხ.

ხუდადასშვილი პაპია – მოწმე თაყინა ჯუტარაქელასშვილის მიერ ეპისკოპოს ტერ-ანდრიასა და ტერ-ფარსელი თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Hd-1516).

ხუდადაშვილი პაპინა – მოწმე სუხიტა მექვაბიშვილის მიერ როსტომა ხითარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. VIII. 2. 1450-53/113).

ხუდადასშვილი პაპინა – მოწმე სააკას და ჰასანას მიერ ტერ-დავითასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. III. 1. გუჯ. 173-174).

ხუდადასშვილი პაპინა – ჰყავს შვილები: ზურაბა და ხოსინა. ხოსინა წერეთლაშვილისაგან იყიდა მისი სამკვიდრო ნასყიდი თხუთმეტი დღის სახნავი მიწა სვენეთსა და რეხს შუა (1654 წ. I. 15. Hd-6858).

ხუდადასშვილი როსტომა – ძმა ბერუკა ხუდადასშვილისა, იხ.

ხუდადასშვილი ყარონა – მოწმე ელენე ხანუმის მიერ შარმაზან სულოაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. 1448-2341).

ხუდადასშვილი ხოსინა – შვილი პაპინა ხუდადასშვილისა, იხ.

ხუდავერდა – ხოსროს ეჭირა მისი მამული (1650 წ.,1448-268).

ხუდანიასშვილი ნასყიდა – მოწმე როჭიკა ვეფხაძის მიერ ბერიკა მაზანდარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. 1449-469).

ხუდაშვილი ელიზბარა – სამღერეთში მცხოვრები, ის და ბეჟუა ასლანაშვილი მამულებით წილად ხვდნენ ზაალ [ციციშვილს] თემუა ჭამბუაშვილს, ასლამაზაშვილის და ნარუაშვილის ნაცვლად ([1651 წ.] 1450-37/178).

ხუდარა[ანთ] შიბეგა – მოწმე სეფიყულას მიერ ივანთულაანთ ამირჯანაშვილ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. V. 20. 1450-47/17).

ხუდინა – მოწმე მიზრა არაზიზაშვილის მიერ მანთაშა დათოაშვილისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. I. 1. 1450-10/153).

ხუდინა – მოწმე მეითარიანთ პაატაბეგის შვილის, ასლანას მიერ ბალაბულაანთ ავეტისასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 15. II. 1450-10/139), ზურაბა ეპიტაშვილსა და ბალაბულანთ ახპერჯანაშვილ ავეტისას შორის დადებული პირობის წიგნისა საჩარხე ადგილით სარგებლობის შესახებ (1700 წ. III. 19. 1450-30/301).

ხუდოთა ფაიბა – მოწმე სეფიყულას მიერ ივაგულაანთ ამირჯანაშვილ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. V. 20. 1450-47/17).

ხუდუაშვილები – დოესში მცხოვრებნი, ფარსადან [ციციშვილმა] მიჰყიდა ნიკოლოზ მაღალაძეს ხუდუაშვილები – ორი ძმა და ორი ძმისწული. შემდეგ ეს ორი ობოლი დაბრუნდა თავის მამულში, ამიტომ ფარსადან [ციციშვილმა] მათ სანაცვლოდ ნიკოლოზ მაღალაძეს მისცა სხვა ორი ყმა – დოელი მეზვრის გოგიას შვილები, – რამაზა და თამაზა (1697 წ. Ad-1883).

ხუდანთ გრიქორასშვილი არაქელა – შვილი ხუდუანთ გრიქორასშვილ ასლანასი, იხ.

ხუდუანთ გრიქორასშვილი ასლანა – ჰყავს შვილები აფრიამა, გრიქორა, არაქელა და დანელა შაჰუანთ გოგინასშვილ ავთანდილისაგან იყიდა ექვსი ადლის და სამი ჩარექის სიგრძის, ხუთი ადლის სიგანის ოთახი, რომელიც ბაღდასარა თანდარაშვილისა და გილაქანთ სახლებს ესაზღვრებოდა (1699 წ. IV. 15. Hd-1699).

ხუდუანთ გრიქორასშვილი აფრიამა – შვ ილი ხუდუანთ გრიქორასშვილ ასლანასი, იხ.

ხუდუანთ გრიქორასშვილი გრიქორა – შვილი ხუდუანთ გრიქორასშვილ ასლანასი, იხ.

ხუდუაშვილი დათუნა – [ძმა] როსტომა [ხუდუაშვილისა] იხ.

ხუდუანთ გრიქორასშვილი დანელა – შვილი ხუდუანთ გრიქორაშვილი ასლანასი, იხ.

ხუდუაშვილი როსტომა – დოელი. ფარსადან ციციშვილმა დაიხსნა თავისი ყმა ნინია მალალაძეების ვალისაგან; სამაგიეროდ მისცა მას როსტომა და მისი [ძმა] დათუნა (1690 წ. Ad-1781).

ხუდუმა – აკურთას მცხოვრები. იგი მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ხუთლუბელაშვილი დავით – შვილი მანთაშა ხუთლუბელაშვილისა, იხ.

ხუთლუბელაშვილი მანთაშა – ჰყავს შვილები: მირზა, შაჰვერდა, ხუთლუბულა და. დავით არაქელა თოროზაშვილისაგან იყიდა მისი ჩაყრილი ახალშენი [ვენახი] ზაქარიას ვენახის ზევით, რუმდის (1573 წ. 1450-48/148).

ხუთლუბელაშვილი მირზა – შვილი მანთაშა ხუთლუბელაშვილისა, იხ.

ხუთლუბელაშვილი შაჰვერდა – შვილი მანთაშა ხუთლუბელაშვილისა, იხ.

ხუთლუბელაშვილი ხუთლუბელა – შვილი მანთაშა ხუთლუბელაშვილისა, იხ.

ხუირანელები – ბებნისში მცხოვრებნი. ათაბაგმა მანუჩარ ჯაყელმა თავისი დედის, – სიმონ მეფის ასულის, – ელენეს საალაპედ შესწირა რუისის ღვთაების საყდარს (1609 წ. 1449-2638).

ხულია – ზემო ღანუხს მცხოვრები. კახთა მეფე ლეონმა იგი შესწირა სვეტიცხოველს (1569 წ. 1448-5529).

ხულუზაური ბერი – შვილი ელიზბარ ხულუზაურისა, იხ.

ხულუზაური ელისბარ – ჰყავს შვილები: ბერი და ძული. ბასილა გიშელაშვილისაგან იყიდა საევენახე მაშინ, როცა ბაინდურ ერისთავი ისპაანიდან ჩამოვიდა (1692 წ. IX. 5. Sd-21).

ხულუზაური ძულია – შვილი ელისბარ ხულუზაურისა, იხ.

ხუმარაძე – ყმა გიორგი ამირეჯიბისა. ამიჯეჯიბმა იგი აჩუქა ლუარსაბ მაყაშვილს (1651 წ. 1450-48/109).

ხუმარაძე ავთანდილ – შვილი შოშიტა ხუმარაძისა, იხ.

ხუმარაძე ბეთლემ – შვილი შოშიტა ხუმარაძისა, იხ.

ხუმარაძე გიორგი – მოწმე ყაყა წინამძღვრიშვილის მიერ აბელისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. XI. 13. 1450-2/131).

ხუმარაძე თამაზ – შვილი შოშიტა ხუმარაძისა, იხ.

ხუმარაძე ოთარ – შვილი შოშიტა ხუმარაძისა, იხ.

ხუმარაძე შოშიტა – ჰყავს შვილები: ავთანდილ, ოთარ, ბეთლემ, თამაზ, პაპუა იშხნელისაგან იყიდა ზოსიმაშვილისაგან ნასყიდი ნახევარი ჩარექი ნისქვილი (1699 წ. Hd-836).

ხუმას[ა]შვილი თანღირიყულა – მამა ხატია ხუმას[ა]შვილისა, იხ.

ხუმას[ა]შვილი [მუ]რადა – ძმა ხატისა ხუმას[ა]შვილისა, იხ.

ხუმას[ა]შვილი ხანუმა – ძმა ხატისა ხუმას[ა]შვილისა, იხ.

ხუმას[ა]შვილი ხანყულა – ძმა ხატისა ხუმას[ა]შვილისა, იხ.

ხუმასს[ა]შვილი ხატისა – ჰყავს მამა თანღირიყულა, ძმები: მურადა, ნანუმა ხანყულა. ქალაქელი ვაჭარი. იგი თავისი ძმებით, სახლ-კარით და ქულიბაქებით სვიმონ მეფემ შესწირა ქვათახევის ღმრთისმშობელს. მათ ევალებოდათ მეფის სახელზე ალაპის გადასახდელად ყოველწლიურად ჩაებარებინათ მონასტრისათვის სამი ლიტრა სანთელი და ერთი ლიტრა საკმეველი (1580 წ. 1449-1611).

ხუნჯაკოშვილი ნადირა – ახალშენს მცხოვრები ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოველის კუთვნილ საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ხურდაყულაშვილები – მათთვის უბოძებია ნაზარალი-ხანს გუგუნა და ვარაზა გერმანოზიშვილების ყმა-მამული, შემდგომ ეს ყმა-მამული ნაზარალი-ხანმა უწყალობა ავთანდილ ბარათაშვილს (1693 წ. X. 21. 1450-11/64).

ხურდაყულაშვილი ფარემუზ – შვილი შერმაზან ხურდაყულაშვილისა, იხ.

ხურდაყულაშვილი შერმაზან – 1667-1699 წწ. ჰყავს ძმა შიოშ (1667-1699 წწ. 1449-1805, 1450-20/28), შვილი ფარემუზ (1699 წ. 1450-20/28). ბოქალთუხუცეს პაპუა ორბელისშვილს მიჰყიდა თაფანში ოსმანაშვილის სრული საკომლო (1699 წ. 1450-20/28); მოწმე შიოშ ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათავშილისათვის] მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VII. 1. Hd-13106); მან და მისმა ძმამ ბოლნელ ეპისკოპოს იოსებ [რევიშვილს] დაუბრუნეს „თალას" პირდაპირ მდებარე სიონის ღმრთისმშობლის მამული, რომელიც უკანონოდ ჰქონდათ დაჭერილი (1667 წ. V. 1. 1449-1805).

ხურდაყულაშვილი შიოშ – ძმა შერმაზან ხურდაყულაშვილისა, იხ.

ხოროშვილი – მისი მინა ესაზღვრებოდა საზენაქროდ ზაალ წინამძღვრიშვილის მიერ რამაზასაგან ნასყიდ სასახლეს (1998 წ. Hd-1754).

ხუროშვილი – ყინცვისში მცხოვრები, მერაბ ციციშვილის ხატის ყმა, ნაზარალი-ხანმა იგი გაუთარხნა მერაბ ციციშვილს (1699 წ. Ad-1222).

ხუროსშვილი გიო – ძმა შიო ხუროსშვილისა, იხ.

ხუროსშვილი ირემა – ძმა შიო ხუროსშვილისა, იხ.

ხუროსშვილი შიო – ჰყავს ძმები ირემა და გიო. უთრუთ ფანასკერტელ-ციციშვილს მიჰყიდა თავისი ნასყიდი ნისქვილი ოქროსპირიანთ ზემოთ (1699 წ. 1450-51/5).

ხურიძე ბუჭუელა (ვარ. ბუჟუელა) – მესეფე კაცი, იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XVII ს. 1448-1512, Hd-11220).

ხუროძე გიორგი – მათხოჯში მცხოვრები ხუცესი, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი საპურობო, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხუროძე გიორგა – მათხოჯში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, შვიდი მრთელი ღვინო, ორი საკლავი, სამი ნათხალი საპურობო ცეხვილი ღომი, ბარგის ზიდვა, მგზავრობა (1621 წ. ქტსძ. III. №91).

ხუროძე გიორგი – მესეფე კაცი. იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XVII ს. 1448-1512).

ხუროძე გოგიჩა – მათხოჯში მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: სამი მრთელი ღვინო, ორი საკლავი, საპურობო, ერთი ცეხვილი ღომი, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. №91).

ხუროძე გოგიჩა – მათხოჯში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, სამი მრთელი ღვინო, ერთი საკლავი, ერთი ნაოთხალი ცეხვილი საპურობო ღომი, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხუროძე გუგუტა – მათხოჯში მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ორი მრთელი ღვინო, ერთი საკლავი, ერთი ნაოთხალი დაცეხვილი ღომი, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხუროძე მაუშია – მათხოჯში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ორი მრთელი ღვინო, ერთი საკლავი, სამამულო ნახევარი საკლავი, ერთი ნაოთხალი ცეხვილი ღომი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხუროძე შიოშ – მათხოჯში მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ოთხი მთელი ღვინო, საკლავი, ორი კოდი ღომი, ერთი ნაოთხალი ცეხვილი ღომი, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხურსია – საბუეეში მცხოვრები, ქაიხოსრო მაყაშვილისეული ყმა, ლეონ მეფემ იყიდა და უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს, იგივე წყალობა განაახლა და თეიმურაზ ლეონის ძემ (1568 წ. 1450-32/306. 1448-2384).

ხურისძე // ხურციძე // ხურსიძე – სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო. მას შეუცვლია ჩორჩანელთა საგვარეულოს ადგილი. შედიოდა მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში ([1516 წ.] Ad-91).

ხურციძე – ჯაშლეთში მცხოვრები, დაკარგული საკათალიკოსო ყმების ნუსხის მიხედვით იგი ჰყოლია დათუნა ასათიანს (1650 წ. ახლო. დსსს. I. 53-55).

ხურციძე გიორგა – ემართა ხონის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საპურობო, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრის სამაჭრობო, ოთხი ქათამი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ერთი თეთრის საყვალიერო, ერთი ურემი თივა, საჯინიბოდ ან ურიში, ან ფეტვი, ერთი ურემი შეშა და მუშაობა (XVI ს. ბოლო. 1448-5034).

ხურციძე ივანა – როკითში მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი და ერთი ურემი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი, მისი ყველი, კვერცხი, თევზი, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრი ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

ხურციძე ივანა – საჩხეურს მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: შვიდი დორა ღვინო, სახარჯო ღომი, ორ-ორი საკლავი შვიდ-შვიდი თეთრი, ორი ქათამი, რიგის პური (1621 წ. ქსძ. III- №91).

ხურცილავა თემნია – ემართა [სვეტიცხოვლის] ბეგარა: ხუთი ზუთხი „სალიმონოთ", საკლავი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი ხმელი თევზი, თორმეტი ხელი მჭადი ([1549 წ. ახლო. ქრ. II. 390).

ხურცილავა თევნა – ქვემო სანავარდოში მცხოვრები ჯავახ ჭილაძემ იგი საკანონოდ შესწირა [სვეტიცხოველს] (1549 წ. ახლო. ქრ. II. 389).

ხუტა – ლანჩხ ში მცხოვრები გლეხი, ლეონ ეფემ იგი სხვა გლეხებთან ერთად უწყალობა ანდერმან ჩოლაყასშვილს (1568 წ. Hd-14430).

ხუტალასშვილი დემეტრე – ზაალ ჯანდიერისშვილის ყმა ერთი კომლი, ერთი თავი (XVII ს. Hd-14912დ).

ხუტალასშვილი მამუკა – ზაალ ჯანდიერისშვილის ყმა, ერთი კომლი, ერთი თავი, ერთი თოფი (XVII ს. Hd-14912დ).

ხუტიკაშვილი გაბრიელა – კუარხითში მცხოვრები თანიას ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხუტლიასშვილი – ძაგნაკორნას მცხოვრები. მეჯინიბეთუხუცესმა მამისა [ბერინასშვილმა] იგი მამულიანად უანდერძა თავის ძმისწულ ზაქარიას (1477 წ. Hd-1354).

ხუტუა – ნაცვალი, პირობა მისცა ალავერდელ ნიკოლოზ ენდრონიკაშვილის მარხვის წესისა და საკანონოს შესრულების შესახებ (1685 წ. Hd-854).

ხუტულაშვილები – ისინი როსტომ მეფემ უწყალობა დემეტრე ენდრონიკაშვილს (1651 წ. 1461-13/18).

ხუტუნასშვილი – თვალათ უბანში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ნილში ერგო პაპუნას ([1688-1630 წწ.] Hd-1636).

ხუტუნასშვილი – ურემაში მცხოვრები, დიაკონი, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით წილად ერგო ედიშერს ([1688-1703 წ.] Hd-1636).

ხუტუნაშვილი კახნია – ნაკურალეშში მცხოვრები, ემართა ცაგერის საყდის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა, ლაშქრობა და სამსახური (XVI ს. ლაი H–84-54, 87თ-89ა).

ხუტუნაშვილი ნადირა – კოდისწყაროში მცხოვრები. მოწმე ბერის მიერ ლიპარიტიშვილებისათვის მიცემული ნაფუძრის და სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-9993).

ხუტუნაშვილი ნადირა – კოდისწყაროში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხუცა – ლეონ მეფემ იგი უწყალობა და გაუთარხნა მაქსიმე ჩოლაყაშვილს (1566 წ. I. 19. 1449-2285).

ხუცასშვილი გიორგი – იყალთოში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყმა. ალექსანდრე მეფემ იგი შესწირა [შუამთის] ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ. 1449-1509).

ხუცასშვილი ჭიკო – იყალთოში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყმა. ალექსანდრე მეფემ იგი შესიწრა [შუამთის] ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ. 1449-1509).

ხუცესი – ბერ შოეთს მცხოვრები, ბოგანო, თამაზ ტარსაიჭიშვილის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხუცესი – კასპს მცხოვრები, ბოგანო, მოლაშქრე, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს-ის II ნახ. 1448-5032).

ხუცესი ელია – კურთხის მცხოვრები, ბეჟიტას ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხუცესიშვილი ქიტია – ჯვრის ხატის ყმა, ერთი კომლი (XVII ს. Hd-14912ბ).

ხუცი – ქორეთში მისი სახლი ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს და დააკისრა სააღაპე გამოსაღება: ერთი ცხვარი, ერთი საკლავი, ერთი ჩარექი სანთელი, ერთი ლიტრა მარილი, ათი კოკა ტკბილი ([1550-1570 წწ.] 1449-1583).

ხუცი – ყაიას, ყორჩბაშ ბაადურის სარდალ პაპუნა [ციციშვილების] სამწევრისის სამამულო დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მისი სახლი, კალო და საბრძელი ეკუთვნოდა პაპუნა [ციციშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

ხუცი – მისი მიწა ესაზღერებოდა ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიყიდული ორიდღის მიწას (1671 წ. 1450-1/69).

ხუცი – მისი მიწის გვერდით მდებარე ორი დღის მიწა ურწაშენში მიჰყიდა სამწერისის მამასახლისმა იაგანამ პაპია შანშიაშილს (1672 წ. V. 17. 1450-6/23.

ხუცი – მისი სახლი ესაზღვრებოდა როსტომ [მირიმანიშვილის] მიერ გასპარა მელქუაშვილისათვის მიყიდული სახლის (1691 წ. I. 13. 1450-7/121ა).

ხუცია – დამწერი კათალიკოს ქრისტეფორეს მიერ შიო ეგაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1623 წ. Hd-9446).

ხუცია – აღაიანში მცხოვრები. ჰყავდა [ძმა] გიორგა იხ.

ხუცია – თავისი ძმისწული მიჰყიდა გურგენ ყორღანაშვილს (1633 წ. V. 6. 1450-1/53).

ხუცია – კათალიკოსის ნაცვალი, მოწმე წინა საგარეჯოელთა მიერ ჭავჭავაძეებთან მიწებზე დავის გამო დადებული ფიცის წიგნისა (1654 წ. I. 2. 1449-1658).

ხუცია – ჯვარის დეკანოზი, დამწერი და მოწამე ბერუკა ჯანასშვილის მიერ პაპუნა ჯ[ა]ნასშვილისათვის მიცემული მიწების გაცვლის წიგნისა (1656 წ. Hd-1585).

ხუცია – კარსნელი ნაცვალი, მოწმე გაგულას მიერ ქიტასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. XI. 15. Ad-1805).

ხუცია – ძმისწული გიორგისა, იხ.

ხუცია – მოწმე დავით ტერტერაშვილის მიერ ადუა არეშისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X. 17. 1450-14/16).

ხუცია – მისი ვენახი ესაზღვრებოდა ოძელი პაპნია დედაბრისშვილის მიერ ბატონ თამარისთვის მიყიდულ მიწას (1682 წ. XII. 27. 1450-33/229).

ხუცია – დედოფლის მოლარე, დამწერი და მოწმე პაატა ნინიაშვილის მიერ სუფრაჯ ბაგრატისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ყმობისა და ერთგული სამსახურის შესახებ (1685 წ. IV. 15. ძაცსა, ხ. ი. ფოტო №52).

ხუცია – 1689-1693 **წწ.** სამეფო კარის მდივან-მწიგნობარი//მდივანი. დამწერი მეფე ნაზარალი-ხანის მიერ: ბეჟან სოლაღაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1689 წ. IV. 23. 1448-4572), პაპუნა ფანველაშვილისათვის მიცემული ყმების და მამულის წყალობის წიგნისა (1689 წ. XI. 16. 1448-53), ტუსია პეტრიასშვილისათვის მიცემული თუშეთის მებალახეობის წყალობის წიგნისა (1693 წ. VI. 10. Ad-1168), სოროზან, შერმაზან და ოთარ თარასშვილებისათვის მიცემული საურის ამოკვეთისა და ნისქვილის წყალობის წიგნისა (1693 წ. VI. 17. Qd-7236); მოწმე ყაყა ნინამძღვრიშვილის მიერ აბელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. XI. 13. 1450-2/131), მისთვის უცნობ პირს მიურთმევია „ერთი ცხრა ფლური" ([1695-1697 წწ.] Hd-15081).

ხუცია – დარბაზის მოურავი. უშვილო. ჰყავს ძმისწული დავით, რომელიც მეფე ერეკლეს და იოანე კათალიკოსის ნებართვით იშვილა. თავისი ძმისწულისათვის ნიკოლოზ მაღალაძის და ითხოვა ცოლად და ორივენი იშვილა, მათ ანდერძის დაუტოვა თავისი სახელო დარბაზის მოურავობა და ყმა-მამული (1691 წ. 1448-5072).

ხუცია – მის მიწამდე მიჰყიდა მამუკა პაპუჩაშვილმა არდაშელ [ზუმბულიძეს] მიწა (1692 წ. 1450-31/86).

ხუცია – მის ძმისწულს ახრისში ეკუთვნოდა საკომლო (1700 წ. 1448-3602).

ხუცია – უკანგორს მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/12).

ხუცია – ჰყავს ძმა გოჩია, იხ.

ხუცია – ოკამში მცხოვრები, წმინდა შიოს ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალება თოფით სალაშქროდ წასვლა, მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხუციანთ – მათ მიწამდე მიჰყიდა თამაზ ყორღანაშვილმა თავისი განაყოფი ბეჟანს ბოგვისხევში თავისი ყმის ვენახი (1678 წ. VI. 1450-6/58).

ხუციანიძე ბერი – ბიძაშვილი იაკობ ხუციანიძისა, იხ.

ხუციანიძე გიორგი – დეკანოზი, მოწმე იოსებ ურბნელის მიერ პაპუნა ჟოჟოლაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 27. Hd-1193).

ხუციანიძე იაკობ – მღვდელი, რუისში მცხოვრები. ჰყავდა ბიძაშვილები ივანე და ბერი (1697 წ. 1448-9999), ერეკლე მეფემ და იოანე კათალიკოსმა იგი შესწირეს ურბნისის სტეფანწმინდის საყდარს (1697 წ. 1448-9999 ფრაგმ.), მოწმე იოსებ ურბნელის მიერ რევაზ ყოყოლაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 27. 1448-1193).

ხუციანიძე ივანე – ბიძაშვილი იაკობ ხუციანიძისა, იხ.

ხუციანიძე ლაშქარა – მოწმე პაპუა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. VII. 25. Sd-24).

ხუციანიძე ხუცია – მკვიდრი ყმა გიორგი ერისთავისა. გიორგი ერისთავმა იგი ძმითა და ცოლ-შვილით მიართვა თავის ბიძას ენისელთ მოურავ სულხან [ჯორჯაძეს] ([1688-1694 წწ.] 1448-4683).

ხუციანთ გაფრიელა – მოწმე ალამურაანთ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუაშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 24. 1448-2946).

ხუციანთ მარკოზაშვილი აბრამ – წოდორეთს მცხოვრები. შვილი ხუციანთ მარკოზაშვილი იოვანესი, იხ.

ხუციანთ მარკოზაშვილი იოვანე – წოდორეთში მცხოვრები. ჰყავს შვილები: სულხან, აბრამ. ვეძელ გიორგი მეხარიანთ იოვანესშვილისაგან იყიდა მიწა გოგოლას წისქვილს ზევით (1691 წ. IV. 27. Sd-64).

ხუციანთ მარკოზაშვილი სულხან – წოდორეთს მცხოვრები, შვილი ხუციანთ მარკოზაშვილ იოვანესი, იხ.

ხუციასშვილი ბერიკა – მოწმე პაპუნა გოსტაშაბისშვილის მიერ საბა მოლოდინაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. Hd-2756).

ხუციაშვილი ლაზარე – ერთი კომლი, იხსენიება [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ხუციასშვილი – ელიოზისძე ბახუტა – იხ. ელიოზისძე-ხუციასშვილი ბახუტა

ხუციასშვილი – ელიოზის ძე ბეჟან – იხ. ელიოზისძე-ხუციასშვილი ბეჟან.

ხუციკაშვილი ავაქა – მოწმე ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 7. 1450-10/15).

ხუციშვილები – გარდატენში მცხოვრებნი, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ისინი წილში ხვდნენ პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1616). **ხუციშვილები** – თორმანეულში მცხოვრებნი, ობლები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხუციშვილი//ხუცისშვილი ხუცისშვილი – მისი წყალობა გიორგი მეფემ განუახლა ასათ ვაჩნაძეს (1455 წ. X. 8. Qd-7588).

ხუციშვილი – ენაგეთში მცხოვრები, იგი მამულით სამკვიდროდ უბოძა როსტომ მეფემ ფარსადან ბარათაშვილს (1643 წ. III. 22. 1448-5597). **ხუცისშვილი** – კარალეთში იყიდა ორი დღის ვენახი, წისქვილთან – სამი დღისა (1651 წ. Hd-9669).

ხუცისშვილი – მცხოვრები ხელთუბანს. მაქმანდარასთან ერთად მამულით წილში ერგო ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-11933).

ხუციშვილი – ბადურ [ციციშვილის] მიერ გამოფიცული სამწევრისი მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მისი ნაქონი მიწა დიდღელეში ყული-ოღლის ეჭირა, ხოლო მისი ნაქონი კალო, საბძელი და სახლ-კარი – მამუკა ჯომარაშვილს (1671 წ. Hd-833).

ხუციშვილი – მოწმე ზურაბ შალიკაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Hd-7229).

ხუციშვილი – ტაბახმელაში მცხოვრები, ნაზარალი-ხანმა იგი უბოძა ასლამლაზ სოლაღაშვილს; უფრო ადრე ასლამაზის განაყოფებს ეკუთვნოდა (1697 წ. Sd-762).

ხუციშვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა ქუბაძის მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1700 წ. VIII. 29. Hd-14 317).

ხუციშვილი – [ციციშვილების] ყაიას, ყორჩიბაშ ბაადურის და სარდალ პაპუნას სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მან წაიღო სარდლის კაცების მიერ გამოფიცული მწარიას სასახლის ქვევრები ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

ხუციშვილი – [ციციშვილების] ყაიას ყორჩიბაშ ბადურის და სარდალ პაპუნას სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ შალუაშვილის ორი დღის მიწა, რომელიც მას ეჭირა, ციციშვილებს ეკუთვნოდა ([1633-1658 წწ.], 1448-2316).

ხუციშვილი – [ციციშვილების]: ყაიას, ყორჩიბაშ ბადურის და სარდალ პაპუნას შორის სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მას და ყუბათაშვილს ჰქონდათ ციციშვილების სამი დღის მიწა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

ხუცისშვილი – ხელთუბანში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს ([1656 წ.] Hd-14665).

ხუცისშვილი – ენაგეთში მცხოვრები, მოწმე ავთანდილ ჭოჭყიაშვილის მიერ ანაგელი პაპუნასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1687 წ. ახლო. Qd-17ა).

ხუცისშვილი – პაპუნა და ედიშერ [ციციშვილების] გაყრისას იგი წილში პაპუნას ნახევარი მამულით ([1688-1703 წწ.], Hd-1636).

ხუცისშვილი – გარდატენში მცხოვრები ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას იგი წილში ერგო ედიშერს ნახევარი მამულით ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხუციშვილი – სატივეში მცხოვრები, მისი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხუცისშვილი – გარეჯვარში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხუციშვილი – ციცი [ციციშვილისა] და მამუკა მაღრაძის სამამულე დავის განჩინებით იგი მამულით მამუკა მაღრაძეს დარჩა (XVII ს. ბოლო, Hd-821).

ხუცისშვილი – მისი ვენახი ესაზღვრებოდა ბერუკა ონაშვილის მიერ ზაალ ნინამძღვრის შვილისათვის მიყიდულ ვენახს (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1448-1105).

ხუციშვილი აკოფა – შვილი ასატურ ხუციშვილისა, იხ.

ხუციშვილი ალექსა – სატივეში მცხოვრები, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხუციშვილი ამირა – მოწმე დავით შატბერაშვილის მიერ ამისარგის ასვატურისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1546 წ. Hd-1575).

ხუციშვილი არუთენა – მოწმე ყაზარას მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 15. 1450-7/15).

ხუციშვილი არუთინა – ჰყავს [სახლიკაცი] გრიგოლა. აკოფა პაპიაშვილთან ერთად თავისი ბატონის, ალიყული-ბეგის ნებართვით მიჰყიდა მათოსეური მიწა ალავერდა [იაგულაშვილს] (XVII ს. II ნახ. 1450-9/112).

ხუციშვილი ასატურა – ჰყავს შვილი აკოფა. პაპუნა ყორღანაშვილს მიჰყიდა ბოგვისხევში თავისი წილი მიწის მესამედი, ამ მიწის დანარჩენი ორი მესამედი მინასასა და პოლოზას ეჭირა (1666 წ. 1450-16/18).

ხუცისშვილი ასლან – შვილი შერმაზან ხუციშვილისა, იხ.

ხუციშვილი ბასილი – ახ დილას წმინდა გიორგის შესწირა ვენახი თაფლის ხევში (XVI სშ. H-1782-101ვ).

ხუცისშვილი ბასილი – ყინცვისის მონასტერში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი ძმისწულით და თავისი მამულის ნახევრით ედიშერ [ციციშვილს] ერგო ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხუციშვილი ბასილი – სატივეში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

[ხ]უცისშვილი ბეჟუა – ძმა [ხ]უცისშვილი მაზანასი, იხ.

ხუციშვილი ბერი – ძმა მახარებელ ხუციშვილისა, იხ.

ხუციშვილი ბერი – თვალთუბანში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხუციშვილი ბერი – მოწმე შიო კოლიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III. 12. Sd-554), აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. VI. 12. Sd-561).

ხუცისშვილი ბერია – ძმისწული დემეტრე ხუცისშვილისა, იხ.

ხუციშვილი ბერუა – [გარდატენს მცხოვრები] მესაურე ყმა. იხსენიება ციციშვილების ყმების ნუსხაში, ის და პაპუნა ხუციშვილები განთავისუფლებულნი ყოფილან კოდის პურის გადასახადისაგან ([1658-1675 წწ.] Hd-1636).

ხუცისშვილი ბერუკა – ერთი კომლი, ჰყავს ოთხი სალაშქრო ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II. ნახ. Qd-7017).

ხუციშვილი ბიძინა – ძმა მახარებელ ხუციშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი გაბრიელა – ერთი კომლი, ჰყავს ძმა პაპუნა და ორივეს ერთად – ექვსი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ხუცისშვილი გასპარა – შვილი ოღულა ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი გიორგი – მღვდელი, ძმისწული დემეტრე ხუცისშვილისა იხ.

ხუციშვილი გიორგი – იგი და მისი აყრილი თორმანეულის მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხუცისშვილი გიქოა – შვილი ოღულა ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი გოგია – მცხოვრები ლორისთავს. მოფიცარი გუდარეხელების და ლორისთაველების სამამულო დავისა. მას უნდა დაეფიცა, რომ ლორისთავი გუდარეხის მონასტერს გამოსწირეს და მონასტრის უფლებები მასზე აღარ ვრცელდებოდა (1660 წ. V. 13. Hd-830).

ხუცისშვილი გოგია – ნათლისმცემლის ყმა. უჯარმაში ან ხაშმში მცხოვრები. არჩილ მეფემ მიაბარა იგი დავით გარეჯის წინამძღვარს (1672 წ. 1449-1832).

ხუცისშვილი გოგინა – მოწმე არუთენა ჩაფარასშვილის მიერ პაპაჯანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. XII. 20. Hd-9696).

ხუციშვილი გრიგოლა – [სახლიკაცი] არუთანა ხუციშვილისა, იხ.

ხუციშვილი დავითა – მოწმე მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ხეჩუაანთ მელქუასათვის მიცემულივენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 1. 1450-19/3).

ხუცისშვილი დავითა – მოწმე მელქუა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდბის წიგნისა (1700 წ. XI. 1. 1450-16/169).

ხუცისშვილი დათია – მოწმე თამაზ ყორღანაშვილის მიერ მისი განაყოფის ბეჟანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VI. 1. 1450-7/58).

ხუცისშვილი დათია – ავდროზანას მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IV. 1450-17/28).

ხუცისშვილი დათუა – ძარწემში მცხოვრები. [მაჩაბლების] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ იგი ამილღამბარ მაჩაბელმა აყარა და დაუკარგა [მაჩაბლებს] ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

ხუცისშვილი დათუაი – მოწმე კაცია დიასამიძის მიერ ნიქოზელი ზებედე ნამორაძისათვის მიცემული საბაგის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. III. 20. 1450-33/355).

ხუციშვილი დათუნა – მოწმე ლამურ პაპუნას მიერ მიერ იასე მღვდლის სიძის – მამუკა ლაბაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. X. I. 1450-29/158).

ხუციშვილი დათუნა – ხუცესი, მოწმე პაპუნას მიერ ბადურა მაჩაბლისათვის მიცემული ხოდაბუნის ნასყიდობის წიგნისა (1680-იანი წწ. 14. Qd-8677).

ხუცისშვილი დათუნა – ძმა მანასე ხუცისშვილისა, იხ.

ხუციშვილი დათუნა – მისი მამულის მესამედი ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] XVII ს. ბოლო, 1450-33/286).

ხუციშვილი დემეტრე – 1688-1700 წწ. ფარემუზ ჯავახიშვილის ყმა (1688 წ. 1450-35/22). ჰყავს [ძმა]: პაატა, ძმისწულები გიორგი, ბერია, სეხნია, ტატია, ნიკოლოზ, მღვდელი გიორგი; შვილი შერმაზან (1699 წ. II. 13. 1450-35/23; თამაზ ნინიაშვილს მიჰყიდა ბაგა თავისი ვენახის ბოლოს ბაკურაშვილის საზღვრამდე (1699 წ. II. 13. 1450-35/23); მოწმე ფარემუზ ჯავახიშვილის მიერ თამაზ ნინიაშვილისათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII. 10. 1450-35/22), ზურაბ მანაგაძის მიერ გიორგი ნინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-35/12), პაპუა ტერ-ტერასშვილის მიერ ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Hd-6442), ფარემუზ ჯავახიშვილის მიერ ბერუკა ნინიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. 1450-35/25).

ხუცისშვილი დემეტრე – მღვდელი, მოწმე იოთამ აბულვარდისშვილის მიერ გიორგი ნინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. VI. 1. 1450-35/9).

ხუცისშვილი ელიზბარ – შვილი შერმაზან ხუციშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი ზურაბა – მოწმე ირემა აბნიაშვილის მიერ ბასილა მეფარიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII, Hd-789).

ხუცისშვილი თამაზა – ძმისწული ოღულა ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი თევდორა – ძმა ნონია ხუცისშვილისა, იხ.

ხუციშვილი იასე – მოწმე ამილბარ ამილბარაშვილის მიერ ესტატე ხახანაშვილისათვის მიცემულიმიწის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. III. 31. Hd-2966).

ხუცისშვილი იასე – დეკანოზი, დამწერი და მოწმე თაყუა დონდარაშვილის მიერ ზაქარია ტალაშაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. V. 30. 1448-5193).

ხუციშვილი იესე – მამასახლისი, მოწმე ათანელ აბნიაშვილის მიერ ივანე სულხანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. Sd-9).

ხუციშვილი კაცია – მოწმე პაპუნას მიერ ბადურ მაჩაბლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680-იანი წწ. Hd-8677).

ხუციშვილი მაზანა – ჰყავს ძმა ბეჟუა. მიჰყიდა მანგლელ ათანასე [ტატიშვილს] დირბულ მიწებთან მდებარე მიწა (1639 წ. Hd-3238).

ხუციშვილი მამუკა – ქურთას მცხოვრები. [მაჩაბლების] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ იგი ამილღამბარმა აჰყარა და დაუკარგა [მაჩაბლებს] ([1688-1703] Qd-8674).

ხუცისშვილი მანასე – ხუცესი, ერთი კომლი, ჰყავს ძმა დათუნა და ორივეს ერთად – ოთხი სალაშქრო ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II. ნახ. Qd-7017).

ხუციშვილი მარკოზ – 1646-1650 წწ. წოდორეთში მცხოვრები. მოწმე გულიტა ივანაშვილის მიერ მახარებელ და სულხანაშვილისათვის მიცემული ორი დღის საბოსტნე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IX. 1. Sd-13), მახარა ჭიღრინტელაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ. V. 31. Sd-27).

ხუცისშვილი მარტიროზა – ქალაქელი, მოწმე ზაალ გაბაშვილის მიერ გიორგი ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1653 წ. 1450-38/36).

ხუცისშვილი მარტიროზა – მოწმე პაპუას მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. V. 1. 1450-22-117ა).

ხუციშვილი მარცვალა – სატივეში მცხოვრები, მისი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხუციშვილი მახარა – თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხუციშვილი მახარებელი – მოწმე თურქისტანის მიერ იესესათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Hd-734).

ხუცისშვილი მახარებელი – მოწმე თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ შაბურ სოლთან-შაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. 1450-28/32)

ხუციშვილი მახარებელი – ჰყავს ძმები: ბერი და ბიძინა. გიორგი წინამძღვრიშვილს მიჰყიდა მიწა, ბანკანაშვილის და გურასპაშვილების მიწების საზღვარზე (1695 წ. Hd-6171).

ხუცისშვილი მითარა – შვილი ოღულა ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი ნასყიდა – მოწმე შერმაზანა მახარაშვილის მიერ ლაზარა ბერძენიშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. IV. 4. Qd-9086ა).

ხუცისშვილი ნიკოლაოზ – ძმისწული დემეტრე ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი ნონია – ერთი კომლი, ჰყავს ძმები: ხახანა და თევდორა, მათი ნაშენი – ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II. ნახ. Qd-7014).

ხუცისშვილი ოთარა – მოწმე მახარა ბაკურასშვილის მიერ ფარემუზ [ჯავახიშვილისათვის] მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. X. 30. Hd-14084).

ხუციშვილი ოსიყმა – ძაძი მონასტერს მოსახლე. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხუციშვილი ოღულა – 1663-1700 წწ. ჰყავს ძმები: საქია და ტერ-ჰანეზა (1663-1678 წწ. 1450-16/110, 1/67). შვილები: გიქოა, მითარა, გასპარა, ძმისწულები: თამაზა, პაპუნა (1687 წ. 1450-16/165). მიჰყიდა დათუნა ყორღანაშვილს და დათუნა დავრეშაშვილს – სასახლე და სოფლისაკენ „სასთაულა მინას" (1663 წ. I. 1. 1450-16/110), როსტომ ყორღანაშვილს – თავისი ნასყიდი სარწყავი და ურწყავი მინა გაღმა, მერუბანში, რომელიც სადუნიშვილის, ტერ-ვართანას, სურამაშვილის, პაპ[ა]ნაშვილის და ნადირაშვილის მინებს ესაზღვრებოდა (1678 წ. XI. 15. 1450-1/67), ოთარ ყორღანაშვილს – თავთას წვერზე დათუნა სურამასშვილისეული მინა ტერ-ასატურას, ავდროზანას და მამუკელასშვილის მინებამდე (1687 წ. V. 1. 1450-16/165); მოწმე მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ხეჩუაანთ მელქუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 1450-19/3), მელქუა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XI. 1. 1450-16/169).

ხუცისშვილი პაატა – [ძმა] დემეტრე ხუცისშვილისა, იხ.

ხუციშვილი პატა – თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ხუციშვილი პაპუნა – [გარდატენს მცხოვრები], მესაურე ყმა. ციციშვილების ყმების ნუსხის მიხედვით, ის და ბერუა ხუციშვილები განთავისუფლებულნი ყოფილან კოდის პურის გადასახადისაგან ([1658 -1675 წწ.] Hd-14534ა).

ხუცისშვილი პაპუნა – ძმა გაბრიელა ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი პაპუნა – ძმისწული ოღულა ხუციშვილისა, იხ.

ხუციშვილი პეტრე – ჰყავს [ძმა] შიო. ძულია ვარამასშვილს მიჰყიდა ულალო ნაფუძარი (1696 წ. Sd-45).

ხუცისშვილი სააკა – მოწმე ფრიდონა ამირბოქაშვილის მიერ სათალმიშა საქუაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. V. 27. Sd-763).

ხუცისშვილი საბოა – მოწმე წერეთლიანთ ბაინდურასშვილ არუთენას მიერ მამასახლის კირაკოზასათვის მიცემული დუქნის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI. 1450-25/128).

ხუციშვილი საქია – ძმა ოღულა ხუციშვილისა, იხ., მოწმე ბ[ა]ინდურის და პაპუნას მიერ ზალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV მეოთხ. 1450-1/88).

ხუცისშვილი სეხნია – ძმისწული დემეტრე ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი სეხნია – ერთანმინდას მცხოვრები, ივანესა და თევდორეს ფარდად იგი მამულით წილად ხვდა მოურავს და ზურაბ [სააკაძეს] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-11 797).

ხუცისშვილი ტატია – მოწმე ავთანდილ უსუბეგასშვილის მიერ დომენტი გერმანოზიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 7. Hd-1707ა).

ხუცისშვილი ტატია – ძმისწული დემეტრე ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი ქავთარ – თეძამში მცხოვრები. იხსენიება რუსთაველის ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

ხუციშვილი ყაზარა (ვარ. ტერ-ყაზარა) – მოწმე თაყა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. V. 15. 1450-1/50).

ხუცისშვილი შერმაზან – ჰყავს შვილები: ასლან და ელიზბარ. ბეჟან ყორღანაშვილს მიჰყიდა მიწა, რადგან ხელმწიფის მეკოდისპურე ჩამოუდგა და გაჭირდა გადახდა (1683 წ. I. 4. 1450-7/64).

ხუცისშვილი შერმაზან – შვილი დემეტრე ხუცისშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი შერმაზან – გიორგი თადელაშვილთან ერთად იგი მამულით დარჩა შერმაზანს (XVII ს. Qd-1035).

ხუციშვილი შიო – [ძმა] პეტრე ხუციშვილისა, იხ.

ხუცისშვილი ხახანა – ძმა ნონია ხუცისშვილისა, იხ.

ხუციშვილი ხოსრო – მოლარე, მოწმე დიასამ დიასამიძის მიერ ზურაბ ღარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 15. 1449-785).

ხუცისშვილი ხოსია – მოწმე ფარსადან ციციშვილის მიერ მდივან დავითისა სხვა გორელებისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ტყით სარგებლობაზე უფლების მიცემის შესახებ (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

ხუცისშვილი ხუცია – მოწმე ფარსადან ციციშვილის მიერ ბებურ ვაჩნაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 22. Hd-2753).

ხუციშვილი ჰანეზა (ვარ. ტერ-ჰანეზა) – ძმა ოღულა ხუციშვილისა, იხ.

ხუცისძე ანტონ – თისლის მონასტერს შესწირა ვალიეთ ქედზე ნაფუძარი და გაიჩინა სამი აღაპი (XV ს. I ნახ. არ-გეორ. უ. 107ე).

ხუცისძე გიორგი – ჰყავს ძმა თევდორე. კორიდეთის ეკლესიას შესწირა ნახევარი ვენახი, მეორე ნახევარი კი მიჰყიდა და აიღო ფასი – ათი ათასი (ი ა[თ]ასი)დრამა (XI. Gr. 28-249v).

ხუცისძე თევდორე – ძმა გიორგი ხუცისძისა, იხ.

ხუციძე ივანა – [ჩხარის] ციხის მეცხოვნე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია გლეხები. ხუცეს მახარებელ [თევდორაშვილს] წაართვა უღელი ხარი, ერთი ხმალი, ერთი დაშნა, ორი სამოსელი, ერთი სარტყელი, ერთი ნარმის პერანგი, ერთი ძირი ფუტკარი, ერთი პაპუცას (sic!), ერთი პირსახოცი, ათი თეთრი. მახნიას წაართვა ერთი ცხვარი, ერთი ღორი, ცხრა [ადლი] ტილო, ორი უღელი ხარის ნამუშევარი, ერთი სარტყელი, ორი ქალამანი, ორი ფედემაგი (XVII ს. Ad-2233ბ).

ხუცო – ქევხა, შაბიანში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოველის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ხუხალა – ფარცმანაყანევში მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი კოკა ღვინო, ხუთი თეთრი ქათამი, ხუთი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

ხუხვა სვიმონ – იხსენიება „დამხდურად" ჯაფარიძეების მიერ ხერეგიანებისათვის მიცემული ფიცის დაწერილში (XV ს. II მეოთხ. სსძ. II. №91ბ).

ხუხუა – თილითში მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, საკლავისათვის ქანდაქი და სამოგუე, გოჭკუმუ, ხუთი კოკა ღვინო, ხუთი ჯამი ღომი, სამი დღის მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91). **ხუხუა ვარდია** – ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი ფოხალი ღვინო, სამი ატარი ღომი, ნააფაქიო და გოჭკომური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხუხუა თოსკუამია – ფილითში მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა ერთი კვირის მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ხუხუა მსუბუქა – ჯგალის ციხის ემართა ბეგარა ისეთივე, როგორიც შონია ეჩაკოჩის ([1616-1621 წწ.], ქსძ. III. №92).

ხუხუაშვილი ნაზარა – გორში მცხოვრები ამილახვარის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ხუხუაძე – ჭანგაში მცხოვრები ყმა-გლეხი. მამუკა ჭილაძემ იგი შესწირა ბიჭვინტის ღვთისმშობელს ([1616-1639 წწ.] Ad-2251მგ).

ხუხულია ალამელა – ჩოხათში მცხოვრები, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი ღორი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ხუთი ლიჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ხუხუნია გვარამიშვილი – იგი შესწირა ლევან დადიანმა ბიჭვინტას (1628 წ. Ad-2904).

ხუხუნიშვილი დათუნა – ქალაქს მცხოვრები. მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII, Hd-819).

ჯ

ჯაბარელი – მ ო წ მ ე ნადირა მეტრე[ვე]ლის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული სისხლის საფასურის დაფარვის წიგნისა (1691 წ. Hd-10399).

ჯადელასძე ზალია – მ ი ს ი თავმდებობით სტეფანწმინდელებსა და გერგეტელებს ინდო ზაქაიძის სახელზე გერგეტის წმინდა სამების ტაძარში ფერისცვალება დღეს შენდობა უნდა ეთქვათ (XVI-XVII სს. A-1085. 15-16).

ჯაზაძე – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა მთაწმინდის მონასტრის წინამძღვარის იაკინთეს მიერ წერეთლის ასულ გულბუდახისათვის მიყიდულ ვენახს (1668 წ. 1450-31/42).

ჯალვაში – იხ. ხალვაში

ჯამელაშვილი – ქრცხინვალში მცხოვრები. [მაჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს თავი დაახსნევინეს თორმეტ თუმნად ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

ჯარაისძე ბასილი – ძ მ ა კვირიკე ჯარაისძისა. დ ა მ წ ე რ ი კვირიკე ჯარაისძის მიერ გიორგი მუშერისძისათვის მიცემული დაწერილისა დაკარგული ოქროს შესამოსელზე უდავობის შესახებ (1270 წ. ახლო. Ad-4ა).

ჯარაისძე ებაი – მ ო წ მ ე კავთულა და თევდორე ბურჯულების მიერ მოძღვარ დემეტრე ტოხუაისძისათვის მიცემული დაწერილისა აღებული ვალისა და სარგებლის შესახებ (XVIII ს. ბოლო. Ad-4ა).

ჯარაისძე იოვანე – „თფილელი". ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: კვირიკე და ბასილი. მ ა ს დაუკაგავს მშობლებისგან დანატოვარი ოქროს შესამოსელი, რომელსაც მისი ძმები ვალად ადებდნენ გიორგი და ზოსიმე მუშერისძეებს (1270 წ. ახლო. Ad-4ა).

ჯარაისძე კვირიკე – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ბასილი და იოვანე. ედავებოდა გიორგი მუშერისძეს ოქროს „შესამოსელზე" (წიგნის, ან ხატის სამოსი), რომელიც დაკარგულა გიორგი მუშერისძის ძმის, ოქრომჭედელ ზოსიმეს გარდაცვალების შემდეგ. ეს შესამოსელი შეფასდა რვა დრაჰკანად. გიორგი მუშერისძემ დაკარგული ოქროს ნივთის სანაცვლოდ კვირიკე ჯარაისძეს მისცა ორი გუთანი მჭედლური მიწა (1270 წ. ახლო. Ad-4ა).

ჯარძიანი დოდილ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი შერგილ ჯარძიანისა, იხ.

ჯარძიანი ვაგან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი შერგილ ჯარძიანისა, იხ.

ჯარძიანი ყივან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი შერგილ ჯარძიანისა, იხ.

ჯარძიანი შერგილ – ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ყივან, ვაგან, დოდილ. კალის ხევს მოახსენა ერთობისა და მოკეთობისა დაწერილი (XIV-XV სს. მიჯნა. ლაგ. №8).

ჯაჩიმისძე გუგუნა – ელიოზის კათალიკოსობის დროს შ ე ს წ ი რ ა სვეტიცხოველს თავისი მკვიდრი მამული სათიჯესა და კურძეულის ბოლოს (1415 წ. ქრ. II. 223).

ჯელინა – გ რ ე მ ი ს ხ ო ჯ ა. არჩილ მეფემ უბრძანა მ ა ს არ გამოერთმია ბაჟი შუამთის ხახულის ღმრთისმშობლისათვის შეწირული სომხებისათვის ბაზარში, გრემში და კახეთის სხვა სავაჭრო ადგილებში ([1664-1675 წწ.] 1448-1475).

ჯელმოკლიძე – თლულში მცხოვრები, ოთხი კომლი. ბაგრატ მეფემ შესწირა ი გ ი ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII. 9. ლაი P-22-a).

ჯერჯემლისძე – სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო. მ ი ს ი მამულები შემდგომში დაუკავებია თაქთირისძეთა გვარს. შედიოდა მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში (1516 წ. Ad-91).

ჯეშდინიანი მუგლურ – „დ ა ნ ა ხ დ ო მ ი" და მ ო უ რ ა ვ ი გუშელ ზურაბიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა სათიბის მიცემის შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №87).

ჯვედიანელი პაპუნა – მ ი ჰ ყ ი დ ა ბაადურ მაჩაბელს წყაროსთავში მდებარე შედან [მაჩაბლის] კუთვნილი ხოდაბუნის მესამედი, ისევე როგორც ეს ქაიხოსრო და ზაალ მაჩაბლებს მიუყიდიათ (1680-იანი წწ. I. 14. Qd-8677).

ჯირისატ – მ ი ს ი სისხლი დაუურევებია იუსგიანს (XIV-XV სს. მიჯნა, სსძ. II. №43).

ჯველაშვილი არსა – ი გ ი მამულით უწყალობა ქართლის კათალიკოსმა ნიკოლაოზმა გედეონ ელიოზისშვილს (1588 წ. Hd-2526).

ჯმელაშვილი – გარეჯვარში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯმელაშვილი ივანე – ქრცხილვანში მცხოვრები, ვაშაყაშვილის ნაქონი სახასო გ ლ ე ხ ი. მარიამ დედოფალმა უწყალობა ი გ ი თამაზ მაჩაბელს (1657 წ. Qd-8711).

ჯო[სია] – ძ ე ბეჟან ბატონიშვილისა, იხ.

ჯოჯობაშვილი – ფარეშთუხუცეს პაატა [ჯავახიშვილის] ყ მ ა. როსტომ მეფემ უბრძანა ედიშერ ბოქაულთუხუცესს არ აეყარა იგი ([1633-1658 წწ.] Qd-9368).

ჯოჯობაშვილი გოჩა – 1616-1618 წწ. მ ო წ მ ე შანშე ჯავახიშვილის მიერ მამისიმედ გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1616 წ.

Hd-1576), შანშე ჯავახიშვილის მიერ თევდორე კოპინასშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1618 წ. 1448-2932).

ჭუნდაური პაატა – ანდორეთში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჭურათაშვილი ჩიტურა – მანაველი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით ი გ ი ხევმა მძევლად მისცა გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II. 20. A-1085, 13-15).

ჭურცისძე ამიშერ – იხსენიება საბუთის ფრაგმენტში: თუ ი გ ი დადებულ პირობას არ შეასრულებდა, მაშინ 100 თეთრი უნდა ეზღო მოწინააღმდეგე მხარისათვის (XV ს. H-1393. 41v-42r).

ჯ

ჯაბაბა – დ ა მ წ ე რ ი ჯავახაანთ მასურას მიერ მიკირტინა პოდიკაშვილისათვის მიცემული ბაღჩის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450-18/78).

ჯაბანაშვილი – ფ ა რ ე შ ი. მოხსენიებულია საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ჯაბანიშვილი – მ ი ს ი ვენახის ერთი კვალი უნდა დაემუშავებინათ ყვავილელებს და აქიდან ექვსი კოკა ღვინო ჩაესხათ გიორგი არაგვის ერისთავის მიერ ანანურის საყდარში ჩადგმულ ქოცოებში (1647 წ. I. 28. Ad-20ბ).

ჯაბახურა – კარსანში მ ი ს ი ძმა სულხანი წილად ხვდა გიორგი [ზუმბულიძეს] ([1695-1697 წწ.)1450-31/142).

ჯაბიასშვილი//ჯაბიაშვილი

ჯაბიაშვილი – ხევდურელი ყმა-გლეხი. ადრე ი გ ი ეკუთვნოდა ბაღათარ ხოსაშვილს. შემდგომ კონსტანტინე მეფემ უბოძა ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448-64).

ჯაბიასშვილი – არჩილ მეფემ ი გ ი უწყალობა სუფრაჩ ზაალ გურამიშვილს (1673 წ. 1450-25/170).

ჯაბიაშვილი – ხ უ ც ე ს ი. გივი გურამიშვილის ნაქონი, ერთი კომლი. ნაზარალიხანმა სხვა გლეხებთან ერთად ი გ ი უწყალობა გურამ გურამიშვილს (1693 წ. 1450-14/50).

ჯაბიაშვილი ბასილა – მუავაში მცხოვრები, გლეხი. გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყოფილი ყ მ ა. ნაზარალიხანმა იგი მამულით უწყალობა გურამ გურამიშვილს და მის ძმებს (1694 წ. VI. 4. 1448-57).

ჯაბრიელისშვილი გიორგა – ხონის საყდრის ყ მ ა. ემართა ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, ორი თეთრის თევზი, შვიდი კოდი ღომი, რვა კოკა ღვინო და სამსახური (XVI ს. ბოლო. 1448-5034).

ჯაბჯაური ბერუკა – 1631-1651 წწ. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: იოკიმე, გიორგა, თევდორა და გიორგი. ი ს ი ნ ი თეიმურაზ მეფემ გაათარხნა სახელმწიფო გამოსაღებისაგან, გარდა ლაშქარ-ნადირობისა (1631 წ. II. 21. Hd-14661ა), იგივე წყალობა განუახლა მ ა ს როსტომ მეფემ (1651 წ. Hd-14661ბ).

ჯაბჯაური გიორგა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერუკა ჯაბჯაურისა, იხ.

ჯაბჯაური გიორგი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერუკა ჯაბჯაურისა, იხ.

ჯაბჯაური გიორგი – წინარეხში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. გივი და ფარემუზ ჯავახიშვილების ყოფილი ყ მ ა. ნაზარალიანმა ი გ ი მამულითურთ ნასისხლად უწყალობა გურამ გურამიშვილს (1694 წ. VI. 1448-57).

ჯაბჯაური ვეფხაი – მ ო წ მ ე ელიაზარ ელიოზისშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1492 წ. 1449-1615).

[ჯაბჯაური] თევდორა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერუკა ჯაბჯაურისა, იხ.

ჯაბჯაური თევდორე – მ ო წ მ ე ზაალ გურამიშვილის მიერ სუხიტა ვარდანაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1672 წ. 1450 36-215).

ჯაბჯაური იოკიმე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერუკა ჯაბჯაურისა, იხ.

ჯაბჯაური მამაგული – ა ზ ა ტ ი. ჯვრის ხატისყმა, ერთი კომლი. მ ი ს ი კომლიდან ერთ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-14912გ).

ჯაგასშვილი ილა – მრუდაანელი. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი სოსიმასშვილი ბოსტოღანა. ალექსანდრე ლეონ მეფის ძემ ი გ ი ბედიყარის მამულით შესწირა გარეჯის წმინდა დავითის საფლავს (1571 წ. 1449-1547).

ჯაგავაძე ნასია – ალექსანდრე მეფემ (IV)ი გ ი შესწირა გელათს და მ ა ს და მის განაყოფებს დააკისრა ალექსანდრე მეფის (III)საალაპედ ყოველწლიური გადასახადი – ერთი შამახური სანთელი ([1683-1695 წწ.] Ad-598ბ).

ჯაგარასშვილი პაპუნა – ი გ ი მამულით წილში ერგო ედიშერს ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჯაგრანისშვილი – სუმბატ ურდოელასშვილის ყ მ ა. გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა სუმბატის შვილობილს – მესტუმრე ვირშელ ზეიადიშვილს (1460 წ. I. 30. 1449-1171).

ჯავარაშვილი ბახია – მ ო წ მ ე ყარაბუდახის მიერ ქრისტეფორე ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Sd-622).

ჯავარაშვილი სარქისა – მ ო წ მ ე შუაბოლნელ მამასახლის სამებას მიერ მეფის კარის ყაფიჩ ალიხანა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. III. 13. 1450-9/133).

ჯავაშერ – შ ვ ი ლ ი პაპუნა გოსტაშაბისშვილის შვილიშვილის, თინათინისა, იხ.

ჯავახ – ძლევისჯვარს მცხოვრები. [მაჩაბლების] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი ერგო ბადურ [მაჩაბლის] შვილს ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

ჯავახ – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ბაატა პიპიაშვილმა პაპუნა ამირბეგაშვილს ულალო სახატე მიწა (1657 წ. Hd-6428).

ჯავახ – მეჯვრისხევში მცხოვრები, ბოგანო. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVIIს. II ნახ. 1448-5032).

ჯავახ – მ ი ს მინამდე მიჰყიდა დათუნა ვარძიელასშვილმა შოშიტა მიქელაშვილს მინა ქვემო ძვიმლეთში (1690-იანი წწ. Hd-765).

ჯავახ – მოხსენიებულია როსებ ტატიშვილის ყმების დავთარში (XVII ს. II ნახ. სეიძ. II, 41).

ჯავახასშვილი//ჯავახაშვილი//ჯავახთ

ჯავახაშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი მინა იაკობიშვილებმა მიჰყიდეს ბატონ გედალს (1700 წ. IX. 2. Qd-8517).

ჯავახასშვილი – კარალეთში მ ი ს მამულზე ესახლა გოდერაძე (1700 წ. 1448-3602).

ჯავახაშვილი – ნახშირგორში მცხოვრები. წილში ერგო თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1448-2318).

ჯავახასშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი მინა ელიზბარ გეგუტუსშვილმა მიყიდა ზურაბ ჯავახიშვილს ([1672-1699 წწ.] Hd-2404).

ჯავახაშვილი – ლუდაში მცხოვრები. ციცი [ციციშვილის] და მამუკა მაღრაძის სამამულე დავის განჩინებით, ი გ ი მამულით მამუკა მაღრაძეს დარჩა (XVII ს. ბოლო. Hd-821).

ჯავახაშვილი ავთანდილ – მ ი ს კუთვნილ ადგილზე დასახლებულა ტორაკაბიძე ([1688-1703 წწ.] სს. II. №89).

ჯავახაშვილი ალექსა – ქალაქში მცხოვრები. მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819).

ჯავახასშვილი გიორგი – ძევერაში მ ა ს ეკუთვნოდა გაბრიელა ხუცისშვილი (1700 წ. 1448-3602).

ჯავახასშვილი გოგია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შოშიტა ჯავახასშვილისა, იხ.

ჯავახაშვილი ირემა – წინავენახში მცხოვრები. წილში ერგო ხოსია ბარათაშვილს (1640 წ. 1450-11/99).

ჯავახაშვილი ირემა – ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპუნა. მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა თევდორე ქუდრეგვენაშვილის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. XII. 1. 1450-10/119).

ჯავახთ მაზიტა – მ ო წ მ ე მაზიტა თევდორესშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. Hd-6795).

ჯავახაშვილი ნადირა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ოტია, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქიტუა, პაპუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი ლარაძეს საგუბრის მინა-ნაფუძარი ([1689-1700 წწ.]. 1450-10/124).

ჯავახაშვილი (ვარ. ჯავახიშვილი)ოტია – [1689], 1690-1693, [1700] წწ. [ძ მ ა] ნადირა ჯავახაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე: თაყა ბარათაშვილის მიერ შიოშ ლარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VII. 1450-10/136), პაპუნა გოსტაშაბიშვილის მიერ გიორგი ლარაძისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IV. 20. 1450-10/134).

ჯავახაშვილი პაპუნა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ირემა ჯავახაშვილისა. მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა ქიტია მოლოდინაშვილის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. XI. 15. 1450-10/127).

ჯავახაშვილი პაპუნა – ამილახვრის მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი: გივი ამილახვრის მიერ ოთია კუპატაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1689 წ. VII. 18. 1448-527), ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 11. Hd-403), იოთამ ამილახორის მიერ დათუნა მხალაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1698 წ. II. 18. Ad-1059).

ჯავახაშვილი პაპუნა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ნადირა ჯავახაშვილისა, იხ.

ჯავახასშვილი პაპუნა – ამილახორის აზნაურისშვილი, ძევერაში მ ა ს ეკუთვნოდა მახარებელ კოლიასშვილი, ბარამა ბიბიასშვილი, ბერუკა მამიასშვილი (1700 წ. 1448-3602).

ჯავახაშვილი პაპუნა – ნახშირგორში მცხოვრები. ი გ ი წილად ხვდა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633-58 წწ.] 1449-590).

ჯავახაშვილი ქიტუა (ვარ. ქიტია) – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ჯავახაშვილ ნადირასი იხ. მ ო წ მ ე თაყა ბარათაშვილის მიერ შიოშ ლარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VII. 1450-10/136).

ჯავახაშვილი ხუცია – მ ო წ მ ე პაპუნა გოსტაშაბისშვილის მიერ გიორგი ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IV. 20. 1450-10/134).

ჯავახაძენი – ქვიტირში ჯვარისათვის შეწირულნი. ოტია ჩხეიძემ ი ს ი ნ ი გაათავისუფლა სამოურავო გადასახადისაგან (1682 წ. 1448-1522).

ჯავახი ბიძინა – საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ა ს ჰყავდა ყმები ბოლში: ცხოტელი ივანა, ბაქრაძე სუხიტა, მორბედაძე მაზიტა, ხარაშვილი ნადირა, დათუნა, ფურცელაძე ბერიკა, ბოგანო წიწია, ბოგანო ბასილა; საშვებში – ოთხი კომლი. აქედან ორს ევალებოდა შუბით და დანარჩენ ორს – თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯავახი გოგია – ძევერაში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ერთ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯავახი მიქელა – 1689-1691 წწ. მ ო წ მ ე სულხან გოგალაძის მიერ არდაშელ ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Hd-811), პაატა უზნაძის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Hd-813).

ჯავახია წინაკოჩი – მოწმე და „მაშუალი“ გიორგი ლიპარტიანის მიერ გიორგი ფაღავასათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. მიწურული. ქმ. №1178).

ჯავახიანნი // ჯავახიშვილები // ჯავახისშვილი // ჯავახიშვილი შდრ. თორელი // თორელ-ჯავახიშვილი

ჯავახიანნი – მ ა თ გ ა ნ მოურავ სააკაძეზე მისყიდული სოფელი ნოდორეთი როსტომ მეფემ დაუმკვიდრა ყორღანაშვილებს (1635 წ. IX. 10. Qd-2432).

ჯავახიშვილები – ჰყავდათ ყმა არჯევანასშვილი, რომლის ცოლ-ყოფილი სამი შვილით ტფილისის სიონის ღმრთისმშობლის ეკლესიის ყმაზე გათხოვდა. ჰ ქ ო ნ დ ა თ დ ა ვ ა არჯევანასშვილის შვილებზე ტფილელ მთავარეპისკოპოს ბარნაბასთან. დავის გარიგების შედეგად ბარნაბა მთავარეპისკოპოსმა ჯავახიშვილებს სადავო ყმების ნაცვლად უბოძა: ერთი ჯორი, ერთი ქამხა და ერთი თასი (1580 წ. VII. 20. 1449-1552).

ჯავახიშვილები – მ ა თ უორგულეს ერეკლე მეფეს, რის გამოც მეფემ მოურავისშვილ თარხან გიორგის უბოძა ჯ ა ვ ა ხ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი ს ოძისში მცხოვრები ყმები ურუმბეხაშვილითურთ, გარდა საამ [ჯავახიშვილის] ყმებისა (1692 წ. IX. 27. Hd-2166).

ჯავახისშვილი – კრეფას მცხოვრები. ი გ ი მამულით ნილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/12).

[ჯავახიშვილი] – ჩვის ბჭეებთან ქაიხოსრო [ჯავახიშვილზე]: სვიმონ მეფემ გორის ალებისას მამაჩემი მახარობლად გაგზავნა ყაენთან და კლიტეებიც თან გაატანაო. შემდგომ სვიმონ მეფე ურუმებმა დაატყვევეს და პაპაჩემი ყაენთან დარჩა, სადაც ხშირად ხვდებოდა ყაენთან მყოფ ბაგრატ მეფესო. ქაიხოსრო [ჯავახიშვილს] მომჩივანის ოჯახი გიორგი მეფესთან და დედოფალთან დაუბეზღებია – სვიმონ მეფეს კახეთის ლაშქრობისას თან ახლდა შალვა [ჯავახიშვილი], რომელმაც სვიმონი მიატოვა და ქალაქში მყოფ დავით მეფესთან მივიდაო. ამის გამო მომჩივნის ოჯახი დასჯილა. მომჩივნის პაპისათვის ყაენს უბოძებია ორმოცდაათი თუმანი და ორმოცდაათი თუმნის ფართალი. ეს საქონელი და ცხენ-იარაღი გიორგი მეფემ მომჩივნის პაპას ჩამოართვა და თავისთან მიატანინა, ხოლო მომჩივნის მამა-ბიძანი დაიჭირა და გორში საკანში ჩაყარა. ამასობაში დავით კახთ ბატონმა გიორგი მეფეს კაცი გაუგზავნა და მის გამო დატყვევებული ჯ ა ვ ა ხ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი ს გამოშვება სთხოვა. ამის შემდგომ ქაიხოსრო [ჯავახიშვილი] მომჩივნის ოჯახს თავს დაესხა და ნაუხდინა „საბადებელი": სამი ქვაბი, ოცი სპილენძის თეფში, ხუთი ორხოვა (დედაკაცის), ნარიმანი, ორი თასი, თუნგი, თორმეტი ცხენი, იარაღი, ასი კოკა ღვინო და ორი კოდი პური ([1615-1619 წწ.] Hd-2272).

ჯავახიშვილი – ნახშირგორს მცხოვრები. ი გ ი წილში ხვდა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1450-11/69).

ჯავახიშვილი – ბ ა ტ ო ნ ი. მ ი ჰ ყ ი დ ა წოდორელ მახარებელ სულხანიშვილს ორი დღის მიწა, რაც აღნიშნულია მახარებელ სულხანიშვილსა და მერაბს შორის მამულზე დავის გარიგების წიგნში (1741 წ. Sd-496).

ჯავახიშვილი – როსტომ მეფემ ხოსია ბარათაშვილს უწყალობა ნოსტის ოძისი, რომელიც ხოსიას მ ი ს გ ა ნ სანახშირედ ჰქონია მიღებული (1642 წ. Ad-1138).

ჯავახიშვილი – მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა თუხარელს ახალქალაქთან მდებარე ნავენახარი მინის ნახევარი, რაც აღნიშნულია ნიკოლოზ აბულვარდიშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნში (1661 წ. Sd-49).

ჯავახიშვილი – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ნაზარალი-ხანის მიერ პაპუა, გუგუნა და ვარაზა გერმანოზისშვილებისათვის მიცემული დავის გარიგების წიგნში: თუ გუგუნა ბარათს წარადგენდა, რომ ჯ ა ვ ა ხ ი შ ვ ი ლ ი ს საკომლოდ მათ ეკუთვნოდათ ქიტია, მაშინ, ბუდახა გუგუნას დარჩებოდა ([1688-1703 წწ.] Sd-577ა)

ჯავახიშვილი – მ ი ს მინამდე მიჰყიდა ელიბა ფეტურაძემ ბერი კვალინიძეს მინა ძლევიჯვარს (1696 წ. 1448-5301).

ჯავახიშვილი ავთანდილ – შ ვ ი ლ ი ფარემუზ ჯავახიშვილისა, იხ.

[ჯავახიშვილი] ბახუტა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე [ჯავახიშვილისა], იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) ბახუტა – 1663-1680, [1688] წწ. შვილი ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა, იხ. (1671 წ. დ-6777), ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბეჟან, კახა, ელიზბარ (1670 წ. სს. II. №67, 1680 წ. Hd-8485, XVII ს. III მეოთხ. Hd-14987), ნიკოლოზ (XVII ს. მე-3 მეოთხ. Hd-14987), დურმიშხან, იასე (1671 წ. Hd-6777). უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: თავის ყამებს, [ბერ] და [გიო]რგი [დათვიასშვილებს] ყარაღაჯულში ოთხი დღის მინა, ხანდაკს – ზუბიტას ნაქონი ორი დღის მინა, საკუთარი ნაზვრევი და მამუკასშვილის ნავენახები, ზოგი ლიპუაშვილის მინაზე გაცვლილი და ზოგიც მათგან ნასყიდი, მამუკასშვილის დღენახევრის მინა, მისივე ნაფუძარი (1670 წ. სს. II. №67); თავის ყმებს: ბერ, თამაზ, პაპუნა, დათუნა, მამისა, ივანა და გიორგი დათვიასშვილებს ყარაღაჯულში ოთხი დღის მინა, ხანდაკს – მალციური, ზუბიტას ნაქონი მინა რუს შუა, [ჯავახიშვილების] ნაზვრევი და მამუკასშვილის ნავენახევი, ზოგი ლიპუაშვილის მინაზე გაცვლილი და ზოგი [ჯავახიშვილების] ნასყიდი, დღენახევრის მინა მამუკაშვილისაგან, ნადირა ლიპუასშვილის მინის ნაცვალი, მამუკასშვილის ნაქონი ნაფუძარი, ორი დღის [მინა] ნადირა ლიპუაშვილის ნაქონი-გაცვლილი (1680 წ. Hd-8485); ა მ ო უ კ ვ ე თ ა ღ ა ლ ა და უ წ ყ ა ლ ო ბ ა წოდორელ ხუცეს იასეს კახეთს წასული ლაზარას ნაქონი სასახლე ადგილი სულხან ქურციკაულისა და მგელიტას საზღვრებამდე. თუ ლაზარა დაბრუნდებოდა, მათ სანაცვლო მამულს მისცემდა (XVII ს. III მეოთხ. Hd-14987); შ ე ა რ ი გ ა პაპუნა გოსტაშაბიშვილი და მისი სიძე დურმიშხან [ბარათაშვილ]-ფალევანხოსროსშვილი, რომლებსაც დავა ჰქონდათ სანისქეილეზე (1688 წ. ახლო. Hd-2017); მ ო წ მ ე: თაყა ასანბეგისშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემულ ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა

(1671 წ. II. 12. Hd-6777), დურმიშხან ფალ[ვ]ანხოსროშვილის მიერ მამუკა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1676 წ. IX. 5. Hd-2104).

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახაანთ, ჯავახისშვილი) ბეჟან – 1573-1606 წწ. ძ მ ა მასურ ჯავახიშვილისა, იხ. მ ი ჰ ყ ი დ ა ქაიხოსრო [ჯავახიშვილს] თხლიური მიწა (1606 წ. Hd-9319).

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) ბეჟან – 1663-1609 წწ. ა ზ ნ ა უ - რ ი შ ვ ი ლ ი (1690 წ. Hd-2753), შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა, იხ., ძ მ ა ბახუტა ჯავახისშვილისა, იხ., ნიკოლოზ [ჯავახიშვილისა], იხ. მ ო წ მ ე ფარსადან ციციშვილის მიერ ბებურ ვაჩნაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 22. Hd-2753).

ჯავახიშვილი ბერი – 1663-1675 წწ. შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე მღვდელ გიორგი რამაზაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. VII. 6. H-13-25. 23ab-569).

ჯავახიშვილი ბერუკა – მ ო წ მ ე ელისბარ სოლაღაშვილის მიერ პაპუა მაღალაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1565 წ. IX. 25. 1448-5087ბ).

[ჯავახიშვილი] ბერუკა – ჰყავს: ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი როინ (1656 წ. Hd-14677), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქაიხოსრო ჯავახიშვილი (1620 წ. Hd-6259). ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა და მოურავ [გიორგი სააკაძის] სასისხლო დავის წიგნში: ი გ ი მოურავ [გიორგი სააკაძეს] შვილივით გაუზრდია. როდესაც მოურავი ქაიხოსრო ჯავახიშვილს დამოყვრებია, ბ ე რ უ კ ა მოურავს გადაკიდებია და ლუარსაბ მეფესთან მისი დაბეზღება დაუწყია. ბატონი მოურავი ქაიხოსრო ჯავახიშვილს აბრალებდა ესტანწმიდიდან ნახირის წასხმას, რომელიც, ქაიხოსროს მტკიცებით, ბ ე რ უ კ ა ს ეკითხებოდა. მოურავი თავისი ციხე-სიმაგრის – ფელის – დარბევას ჩიოდა. ქაიხოსროს მტკიცებით, ფელის დარბევაც ბ ე რ უ კ ა ს ბრალი იყო. ფელელთ მ ი ს ი ცხენი ემართათ და ბ ე რ უ კ ა ს ყმას, გორგაძეს, ფელიდან ეს ცხენი წამოუყვანია, ამიტომ ზარალი მ ა ს უნდა გადაეხადა (1620 წ. IV. 15. Hd-6259), როსტომ მეფემ როინ ჯავახიშვილს საჯავახიანოში უწყალობა მათი ამოვარდნილი ნათესავის მამული – თეძამს გაღმა და გამოღმა, რომელიც ადრე ლუარსაბ მეფეს ბ ე რ უ კ ა ს ა თ ვ ი ს ჰქონდა ნაბოძები (1656 წ. Hd-14677).

ჯავახიშვილი ბერუკა (ვარ. ბერი) – ძ მ ა დავით ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) ბესფაზ (ვარ. ბესფას, ფეზბატ, ფეზია, თეზია) – 1580 წ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი იოთამ ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს: შ ვ ი ლ ი როსებ (1606 წ. 1449-1777, 1669 წ. 1449-1825ა), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი იესე ჯავახიშვილი (1608 წ. Hd-14700). ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: საჯავახიშვილოში მ ი ს ი და მისი შვილის, როსების კუთვნილი მამული: ზაქუს – ტაველიშვილი ნადირა ძმებითურთ და მამულით, ფიცეს – ხატია მამისხარაშვილი ძმისწულებითა და

განაყოფი მაზმანათი, მისი შვილებითა და ძმისწულებით, კრკონს – ბასილა და შაქარა შვილობილაძე და ტატია გიორგაძე მათი მამულებით, ზესს – გიგუტა და ამირა მამულებით, ქუენადრისს – ფეზიას კუთვნილი შალვა და ამბრია ჭყვაპიაშვილები, სიონში – ცამეტი დღის მინა სიმონ მეფემ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1606 სიც [1478-1600 წწ.] 1449-1777), დედოფალმა ნესტან-დარეჯანმა მ ი ს ი კუთვნილი მიწები სამებასა და ცხირეთში უწყალობა სახლთუხუცესს ზურაბ [საავაძეს] (1607 წ. Hd-14417), ლუარსაბ მეფემ იესე ჯავახიშვილს უწყალობა წოდორეთში მისი განაყოფის – ფ ე ზ ი ა ს კუთვნილი მამული (1608 წ. IV. 7. Hd-14700). შაჰნავაზმა შესწირა მანგლისის ღმთრისმშობლის ეკლესიას საჯავახიშვილოში მ ი ს ი კერძი ყმა-მამული: ზაკუს – ნადირა ტაველიშვილი ძმებით და მამულით, ფიცეს – ხატია მამასხარაშვილი ძმისწულებით, მისი განაყოფი მაზანა შვილებით და ძმისწულებით მათი მამულიანად; კრკონს – ბასილა და შაქარა შვილობოლიძე, ტატია გორგაძე მათი მამულით; ზესს – გეგუტა მისი მამულით, აბანოს – ზვარი და საწნახელი; ქუენანდრისს – ამბრია ჭყუაპიაშვილი ძმისწულებით და მამულით; სიონს – ცამეტი დღის მინა ფ ე ზ ი ა ს ე ე კერძი და ხანსულთანს მათი კუთვნილი მიწები გლეხებით (1669 წ. 1449-1825ა).

ჯავახიშვილი ბიძინა – ძ მ ა შანშე ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **გაბრიელ** – 1633-1699 წწ. მ ა ნ გ ლ ე ლ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი//მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი ([1662], 1672-1699 წწ. ქრ. II. 480, Hd: 1880, 3592, 9404, Ad-967, 1449-1187, Hd-2629, Ad-948, Hd-7229, 6270, ქკის. №2922, 1449-1826, 1448-1177, 1450-30/135, Sd-569, Ad-173, Hd:15059, 14083, 14083, 1448-69, Hd-6021, 8265, 1450-31/132, 1448-5382, Ad-647, Hd: 6242a, 14964, 6242b, Ad-722), შ ვ ი ლ ი პაატა ჯავახიშვილისა, იხ., პ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ზურაბ ჯავახიშვილი, იხ., შერმაზან ჯავახიშვილი, იხ., ([1686-1699 წწ.] Hd-6270, 1694 წ. Hd-14083, [1699 წ.] Hd-6242ა), ჯავახ ([1699 წ.] Hd-6242a), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოშფარ ჯავახიშვილი, იხ. ([1672-1699 წწ.] Hd-3592, [1699 წ.] Hd-6242a), ფარსადან, მანუჩარ ([1699 წ.] Hd-6242ა), ფარემუზ (1694 წ. Hd-14083). მ ი ს ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ო ბ ი ს დროს: ნაზარალი-ხანმა გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან საჯავახიანოში მანგლისის ღმრთისმშობლისათვის შეწირული მამულები და სოფლები: მანგლისი და მეთრევანა (1689 წ. 1448-1177), ხვარეშან დედოფალმა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას მისცა შეწირულების წიგნი და გაუჩინა ულუფა – „მანგლელის ყაბზი": ყოველ-წლიურად შუა ბოლნისიდან თხუთმეტი საპალნე ტკბილი, საკულუხო კოკით და სანთელ-საკმევლისათვის წინწყაროდან 500 შაური. ამის სამაგიეროდ ხვარაშანმა დაიწესა ჟამისწირვა (1694 წ. 1448-69); ქართლის კათალიკოსმა იოვანე დიასამიძემ მ ა ს სამწყსოდ უწყალობა აბაშის და დავითის კერძი მა-მული, ალგეთს „გალმართი": ვაკე, ღორისთავი, გუდარეზი, ცოვრეთი, გარსი, ვარხოვნა, კრეფა, ლიპნი, უგუდეთი, გოგასგვერდი, ახალდაბა, მანგლისის

გარშემო ოძისი და კველთა. ამას გარდა, დაუმტკიცა [დომენტი] კათალიკოსის მიერ მისთვის და დმანელისათვის მიცემული დავის გარიგების წიგნი (1699 წ. V. 26. Ad-647); მ ა ნ მ ი ს ც ა ე რ თ გ უ ლ ე ბ ი ს პ ი რ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი: დომენტი კათალიკოსს ეპისკოპოსად კურთხევასთან დაკავშირებით ([1662 წ.] ქრ. II. 480), მდივან გივი [თუმანიშვილს] ([1686-1699 წწ.)Hd-6270); მ ო წ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო: ზურაბ და შერმაზან ჯავახიშვილებსა და ოთია გოგიბედაშვილს შორის სამამულე დავის გარიგებაში (1695 წ. IV. 6. Hd: 8265, Hd-6021), რამაზას შვილების: არდაშელისა და გიორგის ძმებთან გაყრის საქმეში ([1695-1697 წწ] 1450-31/132); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა გიორგი მეფის მიერ მანგლისის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნი (1688 წ. 1449-1826); გ ა ა თ ა რ ხ ნ ა: გოგიტა [რაჟამაძე] ლალისა და საბალახისაგან (1672 წ. ახლო. Ad-722); მ ი ს ც ა თარხნობის განახლების წიგნი შოშიტას, მოძღვარ გაბრიელს და მათ შვილებს (1692 წ. VIII. 24. Ad-173); მ ო წ მ ე: ჯანო ენდრონიკესშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IV. 5. 1449-1187), მღვდელ გიორგი რამაზაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული თავნასყიდბის წიგნისა (1675 წ. VII. 6. ლაი H13-25. 23 აб. 569), ბახუტა ელიოზისძის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-30/135); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: გოშფარ ჯავახიშვილთან ერთად მიითვისა ავთანდილისა და ერასტი ყაფლანიშვილის საქონელი და ფული ([1672-1699 წწ.] Hd-3592); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა ერთ არეკალ ვენახზე ოთარ გერმანოზიშვილის ცოლ-ყოფილ მარიამთან (1692 წ. ახლო. Hd-15069); გ ა უ ც ვ ა ლ ა თავის ბიძაშვილ ფარემუზ [ჯავახიშვილს] ნაბერლიშვილის ზვრისა და წერეთელაშვილის მიწის მოსაზღვრე ზვარი ხოვლეში მდებარე კორდიგლეჯაშვილის ვენახზე, რომელიც ემიჯნებოდა თაყაურის და ბეგიაშვილის ვენახებს (1694 წ. VIII. 3. Hd-14083); ფარსადან [ჯავახიშვილმა] მ ი ს გ ა ნ ისესხა 6 თუმანი და მისცა თამასუქი (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-14964); ი ყ ი დ ა თავისი ბიძაშვილებისაგან: ფარსადან, გოშფარ და მანუჩარ [ჯავახიშვილებისაგან] საკომლო და ზვრის ჩამონაჭერი. ფარსადანს ემართა მ ი ს ი 3 თუმანი და 2 მინალთუნი, მან ვალი 4 თუმნამდე შეავსო და მ ა ნ გ ლ ე ლ ს მისცა 4 დღის მიწა. ფარსადანს ჰქონია მუშრიბისა და მისი შვილის, სარქისას, 6 თუმნის ღირებულების თამასუქი. ეს თამასუქი ფარსადანმა ვენახის ნაფუზვრისა და სასოფლო ზვრისთვის მ ა ნ გ ლ ე ლ ი ს ა გ ა ნ აიღო იმ პირობით, რომ, თუ მევალეები ფარსადანს აპატიებდნენ სარგებელს, მაშინ მასაც უნდა ეპატიებინა მუშრიბისათვის; სხვა შემთხვევაში ფარსადანი იღებდა სარგებელს 6 თუმანზე, დანარჩენს კი მ ა ნ გ ლ ე ლ ს აძლევდა; თუ მუშრიბი არ გადიხდიდა ვალს, მაშინ ფარსადანი აგვისტოს ნახევრამდე თამასუქს მ ა ნ გ ლ ე ლ ს დაუბრუნებდა და აიღებდა 10 თუმანს. ვადის გადაცილების შემთხვევაში, ვენახი მ ა ნ გ ლ ე ლ ს დარჩებოდა ([1699 წ.] VII. II. Hd-6242ა); მ ა ნ მისცა თამასუქი ფარსადან [ჯავახიშვილს, რომლითაც ფარსადანმა ვალი ვერ

აილო. ხელმწიფის ბრძანებით, რევაზ ხერხეულიძემ მათ ერთმანეთისათვის მისაცემი მიაცემინა და გაარიგა ზვარზე და გოგიაშვილზე (1699 წ. Hd-6242b); მისი ხელრთვა აქვს საბუთს – Ad-173.

ჯავახიშვილი გამრეკელ – ჰყავს: შვილი სარიჯან, ბიძაშვილი შალვა. „ურდოს ლაშქარსა შინა და გარე“ ერთგული სამსახურის სანაცვლოდ, [გიორგი მეფემ] მას უწყალობა კაგიოსის მცხოვრები ორი გლეხი: კომნაკომისძე და ბორტყოლა მიწითა და საქონებლით, რომლებიც „საქმის შეკაზმამდის“ მისი ბიძაშვილის შალვას შვილს ექნებოდა (1345 წ. X. 12. Hd-11627).

ჯავახიშვილი გამრეკელ (ვარ. გარეკელ) – 1440-1454 წწ. გორის მოურავი (1454 წ. Qd-9221), ატენის მოურავი იხს. [1466-1478 წწ.] Sd-1242). ჰყავს შვილები: ზაქარია, კახა, ზაზა (1440 წ. Hd-1991, 1454 წ. Qd-9221, [1466-1478 წწ.] Sd-1242), სოლა (1440 წ. Hd-1991)და სამი ქალიშვილი ([1466-1478 წწ.] Hd-1801), მეორე თანამეცხედრე – გულსურაბ, [ციციშვილთა სახლიდან] (1466-1478 წწ] Hd: 1570, 1801). მას უწყალობა: ალექსანდრე მეფემ მათი განაყოფისეული მკვიდრი მამული ციხით, მონასტრით, სასახლით, აზნაურიშვილებითა და გლეხებით (1440 წ. II. 20. Hd-1991), გიორგი მეფემ – ცხირეთის გვერდი ციხე-სიმაგრით, ზემო და ქვემო ცხირეთი, ხანდაკი, ოძისი, ახალშენი, ზემო და ქვემო ელდისი (1454 წ. Qd-9221); გამრეკელის საჩივრის წიგნში აღნიშნულია: მას მეორე ცოლად შეურთავს გულსურაბი იმ იმედით, რომ „ჩემნი შვილნი ასრე უყუარდებიან, ვითამც მისნი შვილნი არიანო“. გულსურაბს ცოლქმრობის მეოთხე წლისთავზე უთანხმოება მოუვიდა გამრეკელთან და ქმარი, მისი მშობლები და შვილები აითვალისწუნა. საბაბად გამოიყენა ქმრის მიერ მირთმეული ორი კალმახი, – ეს იცოტავა და განაწყენებულმა ტყეში ქოხი აიგო, სადაც ოცი დღე იმყოფებოდა ([1466-1468 წწ.] Hd-1801), გულსურაბმა მოინდომა გამრეკელისა და მისი სამი ვაჟის დახოცვა [ვახტანგ ან გიორგი] მეფის ხელით. მან სთხოვა თავის მეყვისს, ამირეჯიბის შინაყმა რუამს, რათა ამირეჯიბის სახელით ცილისმწამებლური წერილი შეეთხზა, რომელშიც ამირეჯიბი თითქოს სთხოვდა გამრეკელს დანაპირების შესრულებას – ამირეჯიბისათვის გორის ციხის მიცემას. სამაგიეროდ ამირეჯიბი მეფეს ჰპირდებოდა, „რასაც მე შენ დაგპირებივარ, ბაგრატს მეფესა შენთვის გავათაებინებო“. გულსურაბს იმედი ჰქონდა, რომ ამ წერილს მეფეს აჩვენებდა და გამრეკელსა და მის შვილებს დაახოცვინებდა, მაგრამ რუამმა საგია თურმანიძის პირით აცნობა ეს ამბავი გამრეკელს. მისი სიტყვით, იგი, თაყა, ფავნელი და ზაზა [ციციშვილების] „გულისათვის“ უთმობდა გულსურაბს, რომელიც მოკვლის ღირსი იყო ([1466-1478 წწ.] Hd-1570); იხსენიება: თაყა და ზაზა [ფანასკერტელ-ციციშვილებისადმი] გამრეკელის შვილების საჩივრის წიგნში აღნიშნულია: როდესაც ვახტანგმა სამეფო ტახტი დაიჭირა და „წყალს

იქით" მხარე თავის ძმას დემეტრეს მიანება, მასში თაყას მამული არ შედიოდა. მეფეს თაყას მამული და ციხე ჩიჟავაძისთვის უნდოდა. გ ა მ რ ე კ ე ლ ი დაეხმარა თაყას და მისი „მამული ვახტანგისად შექმნა და თაყა პატრონსა დემეტრად დაარჩუნვა და მოარჩინა ნაბდენას". თაყა, პატრონი დემეტრე და გ ა მ რ ე კ ე ლ ი ატენის წყალზე იდგნენ, როცა მიუვიდათ ჩიჟავაძის მიერ სამწევრისის დარბევის ამბავი. ვინაიდან მთვრალები იყვნენ და თაყამ ეს ამბავი ვერ შეიტყო, ჩიჟავაძესთან შესაბრძოლებლად გ ა მ რ ე კ ე ლ ი წასულა თავისი სამი ვაჟით, მაგრამ ველარ მიუსწრია. როცა ბაგრატ მეფე ქართლს ჩავიდა და ციციშვილის წინააღმდეგ გაილაშქრა, გ ა მ რ ე კ ე ლ ი, გიორგი მეფის ნებადაურთველად, მასთან საბრძოლველად წავიდა, შვიდჯერ შეება და დაამარცხა. მესხებმა დაარბიეს ციციშვილის მამული. ზაზა [ფანასკერტელ-ციციშვილი] მესხებს სამძივის ხევში შეება, სადაც [გ ა მ რ ე კ ე ლ ი ს] ძე ზაქარიაც მიეხმარა თავისი ლაშქრით. გიორგი მეფემ ატენის მოურაობა გ ა მ რ ე კ ე ლ [ჯ ა ვ ა ხ ი შ ვ ი ლ ს] მისცა. თაყამ მეფეს ატენი სთხოვა, რაზეც გიორგი გ ა მ რ ე კ ე ლ ს დაეკითხა. მ ა ნ ატენი და მოურავის სახელი თაყასთვის დათმო. ბადაბეთს მდგომი ვახტანგ მეფე თაყას შეპყრობას აპირებდა. თაყა და გ ა მ რ ე კ ე ლ ი „ერთმესადგომენი" ყოფილან. ვახტანგი გააფრთხილა ივანე წამალაშვილმა, რომ, თაყაზე თავდასხმის შემთხვევაში, ი გ ი თაყას დაეხმარებოდა. ამის გამო ვახტანგს თავის განზრახვაზე ხელი აუღია ([1466-1478 წწ.] Sd-1242).

ჯავახიშვილი გამრეკელ – XVI ს. III მეოთხ. 1597 წ. [ძ მ ა] ჯავახ ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თამაზ, შანშერ, შამანდუხ; ს ი ძ ე – ივანე [სააკაძე] (1597 წ. Hd-14425), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი – იესე ჯავახიშვილ (1608 წ. IX. 7. Hd-14700). თავისი ასული შამანდუხი მ ა ნ მიათხოვა ივანე [სააკაძეს], სახლთუხუცეს ზურაბის ძმას და მზითვში გაატანა სოფელი ცხირეთი, გოჩიას კუთვნილი მამულის გარდა (1597 წ. Hd-14425); ლუარსაბ მეფემ უწყალობა: გიორგი სააკაძეს მ ი ს ი კერძი ცხირეთს მცხოვრები ერთი კომლი გოჩია ურუმბეხაშვილი და საჯავახოში სოფელი ხანდაკი (1608 წ. VII. 12. Hd-13052); გ ა მ რ ე კ ე ლ ი ს განაყოფ იესე ჯავახიშვილს – მ ი ს ი მამულები ყარალაჯში, სიონსა და ქვენადრისში (1608 წ. IX. 7. Hd-14700).

ჯავახიშვილი გიორგი – 1634-1636 წწ. ძ მ ა: ამიშაშვილის ცოლ-ყოფილ მარეხისა, იხ., როინ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი გოშფარ – [1527]-1590 წ. მ ე კ ო ბ რ ე თ მ ძ ე ბ ნ ე ლ ი (1590 წ. Hd-1993). [ძ მ ა] ჯავახ ჯავახიშვილისა, იხ., [ბ ი ძ ა] როინ [ჯავახიშვილისა] ([1527-1556 წწ.] Qd-605). ყარაიგათ ლაიასძესთან ერთად მ ა ს უწყალობა სიმონ მეფემ დიღმის ზემოთ და მტკვრის გამოღმა მეკობრეთმძებნელობა (1590 წ. Hd-1993); გ ა ე ყ ა რ ა როინ [ჯავახიშვილსა] და მის ბიძაშვილებს. ს ა უ ფ რ ო ს ო დ ე რ გ ო: ქუეშელის ციხე, აზნაურიშვილებიდან ფირყაით მისი მამულით; წ ი ლ ა დ ე რ გ ო: აბულვარდ და თათარაი ბეჟანიშვილები

მათი მამულით, ოქრა მისი მამულით, ლიპარიტა მისი მამულით, მხთისია ლაგრასძე მამულით, გიორგი ნახევარი მამულით, სამნია მამულით, ღამბარა მახუილასძე მამულით, სურამელას მამულის გარდა; გლეხები: სკრაში – ნიორაძე, მშვიდობაძე შალვა და დავითა მამულით, სულია მახატელაშვილი ნახევარი მამულით, ოქროპირ თიბელაშვილი, კუირიკა პეტრიაშვილი, იმედა სამსონაშვილი მამულით, ფუტურაული მამულით, ორი განაყოფი ილარაშვილნი მამულით, მახარაშვილი, თანდილა, არზანა მამულით, ზაქიტა ოსიაშვილი მამულით, იმარინდო მამულით, ჯანია მისი მამულით, მამუჩა მამულით, ლიპარიტა ბაციცაშვილი მისი მამულით, გულია დოლასძე მამულით, ცხადია, საალაპოს გარეშე, მისი მამულით, დედისმამას ნაოხარი „საალაპოს გარეთ“, მარკოზას ნაოხარი, გიორგი კაკაშვილი ბეშქენას მამულზე, მამისასშვილი, ნარიმანა თეგასძე მამულით, გიორგი უზნაურ მამულზე, ძმარაშვილი მამულით და ქოქუა უმამულოდ; ხოვლეში – მახარა ხარებასძე, ბასილაურის მამული, ორი [კომლი] წერეთელაშვილი, ბადრიას მამული, ღამბარა კაკნიაშვილი, ამილბარა მჭედლიშვილი, მახარა ბაკურაშვილი, ამირა, ფოცხუერა, მამისა მესხისშვილი, ნარიმანას მამული დვალით, ქოჩაური მამული, ლომის მამული, იმედა ცხადიაშვილი ტატია ლულაურის ნახეერით; კრკონის მონასტერს: ოქროპირ გორგასძე საალაპოს გარეშე, შიო კოშასძე, გიორგი სთუელაშვილი ძმებით, მანასე ქუენა იკის (?)მამულის გარეშე, ავგაროზა, ჭანგასძე ნადირა, ბუჩაშვილი, ბართლომაშვილები ნახევარი მამულით; გარგალში – ივანა, ირემა, კუირისა, დვალის ოხერი; საყავრეს – კუირიკაულის ნახევარი, ძაბილა ესმინაშვილი მამულით, შალიკა ძაგანაშვილი, ღუინია გულიაშვილი ნახევარი მამულით; ზაკეში: ბახტასძე მიქელა და ბასილა ნახევარი მამულით, ნადიმაშვილი მთელი მამულით; ფიცეში – კაკუაშვილი, ტატუაშვილი, ამილბარა ნარიაშვილი, ფერისაშვილი; სიონთაში – აბრამაშვილი, ალა, ასანა, სკანდარა, ამირა, სარუბაბა, საგინა, ხუგაზაური მამული, ეარსია; ხანდაკში – გულია შავშიშვილი, მეტეხელა ბეჟანიშვილი, ზაქა საპონაშვილი, ნადირა იოსებაშვილი ცხადაური მამულით, გოგორაული მამული, არჯევანიშვილი, ვირშელაშვილი, მჭედლიაურის მამულის ნახევარი ტარიელის კაცის გარეშე. ქუენადრის და მელესში – მხთისია ღორიჭედაშვილი და მისი განაყოფი მამისა, ესმინდაური მამული, ნარიმანა ნიკოლოზაშვილი მამულით, დარისპანა ნანიტაშვილი მამულით; ოძისში – ასპანა ბალანაშვილი ძმებით და განაყოფით, ნარიმან კაჯაშვილი, ნახევარი ნიორაული, დავითულიანი მისი მამულით, კაჯაშვილი, გრიგოლაშვილი მახარა, სუიმონაშვილი გოგოტაურის მამულით, საალაპოს გარეშე, მაჩხაურის ნახევარი, ნიორაული მეორთხედი; ახალშენში და ცხირეთში – ბასილა, გაბილა, ზაქარა, ნახევარი თეგაური მამული, ონიაური მამული, მამია კახაკისძე მამულით, ტატია სიქანელი მამულით, ნასრაული მამული, ბახაური მამული, ფასაური მამული, ქუბიაური მამული, დევნოლისძე ([1527-1556 წწ.] Qd-605); მ ი ს ი მინა ემიჯნებოდა ფარსადან და

შერმაზან ჯავახიშვილების მიერ გიორგი სააკაძისათვის მისყიდულ ვენახს (1607 წ. Hd-14690).

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **გოშფარ** (ვარ. **გოშპარ**) – [1672], 1682-1700 წწ. მ ე ღ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, ატენისა და ბოლნისის მ ე ს თ ვ ლ ე (1693 წ. 1448-9929). ჰყავს: ძ მ ე ბ ი: ფარსადან ჯავახიშვილი, იხ., ურბნელი [იოსებ] ჯავახიშვილი, იხ., მანუჩარ ([1697 წ-მდე] Sd-65), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მანგლელი [გაბრიელ] ჯავახიშვილი, იხ. (1696 წ. 1448-5382); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ფარემუზ ჯავახიშვილი, იხ. მ ა ს განუახლა ნაზარალი-ხანმა მეღვინეთუხუცესის სახელო და უბოძა ატენისა და ბოლნისის მესთვლეობა (1693 წ. 1448-8829); [გაბრიელ] მანგლელთან ერთად მიქელ კოშაძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა ჯვარისა კოკუაშვილისაგან დახსნილი მინა. მ ა ს ფრანგ ოანასგან ვალად თეთრი აუღია, მაგრამ შემდგომ თეთრი ვერ უშოვია და იძულებული გამხდარა მინა გაეყიდა (1696 წ. 1448-5382); მ ა ს მისცა კეთილმოყვრობის პირობა იოთამ ამილახორმა ([1697-1698 წწ.] Qd-604); მ ო წ მ ე: ლამექ [თუხარელის] მიერ გიორგისათვის მიცემული ნაშვილობის წიგნისა ([1697 წ.-დე] Sd-65), დავით ფირალიშვილსა და დავით [სააკაძეს] შორის წისქვილზე დავის განჩინების წიგნისა ([XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-2023).

ჯავახიშვილი გუ[შფ]არ – დ ა ა მ ო წ მ ა, რომ ჯალდამი და ღორისთავი მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილ]-ორბელიშვილის ცოლ-ყოფილ თამარ ზაალ ერისთავის ასულის ნამზითევით იყო ნაყიდი და მათ შვილებს კანონიერად ეკუთვნოდა (1700 წ. Sd-2301).

ჯავახიშვილი დავით – 1652-1661 წწ. წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი. შ ვ ი ლ ი როინ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი დავით – 1690-1694 წწ. დ ე კ ა ნ ო ზ ი (1694 წ. Sd-561). ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ბერუკა//ბერი, ივანე, პაპუნა (1690-1694 წწ. Hd: 554, 561). ი ყ ი დ ა შიო კოლიაშვილისაგან სამი დღის მინა ჭალის პირს, რომელიც ესაზღვრებოდა კოლიაშვილებისავე მინას, კეჩხუაშვილის რუსა და ჯავახიშვილის ხოდაბუნს (1690 წ. II. 12. Sd-554); მ ი ჰ ყ ი დ ა აბრამა ბიბიაშვილს ორი დღის მინა ბიძაანთ ვენახთან, მამიაშვილის მინამდე (1694 წ. VI. 12. Sd-561).

ჯავახიშვილი დათია – მ ო წ მ ე გუგუნა გერმანოზიშვილის მიერ ბერუა დიარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450-53/212).

ჯავახიშვილი დურმიშხან – შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა. მ ო წ მ ე თაყა ასანბეგისშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1671 წ. II. 12. Hd-6777).

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი, ჯავახიანთ**) **ელიზბარ** (ვარ. **ელისბარ**) – [1532-1534 წწ.]. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]: როინ ჯავახიშვილისა, იხ., ივანე [ჯავახიშვილისა] ([1561-1612 წწ.] Qd-8584), მამა იოთამ ჯავახიშვილისა, იხ. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: მ ი ს შვილებთან, ჯავახიანთ როინთან და ივანესთან ჰქონდათ

დავა სასისხლო საქმეზე. მ ი ს შვილებს შემოკვდომიათ ბარათაშვილი, რაშიც ბრალს ივანე [ჯავახიშვილს] სდებდნენ. ე ლ ი ზ ბ ა რ ი ს შვილების მტკიცებით, ივანეს საჯავახიანოში მათი და საკუთარი მამული დაურბევია, რის გამოც „დაცურცილი" გლეხები ბატონთან მისულან საჩივლელად. ბატონს ამ საქმის გამო მოურავად ბარათაშვილი დაუნიშნავს. ივანე და ბახუტა [ჯავახიშვილებს] საზღვრებისა და მამულის გამო დავა მოსვლიათ და ივანეს ე ლ ი ზ ბ ა რ ი ს შვილებთან ერთსახლობა მოუნდომებია. ვინაიდან მათი ერთსახლობა ვერ მოხერხებულა, ივანეს კეთილმოყვრობის პირობა მიუცია ე ლ ი ზ ბ ა რ ი ს შვილებისათვის. მათი თქმით, ისინი ბარათაშვილებს ივანეს ხარის გულისათვის ნაპკიდებიან. ბარათაშვილებს ნაუყვანიათ ივანეს და ბახუტას სანახევრო ხარი, ე ლ ი ზ ბ ა რ ი ს შვილები ივანეს გამოსარჩლებიან და ერთ-ერთი ბარათაშვილი შემოკვდომიათ. ივანე მათ ნაამბობს უარყოფდა და ბარათაშვილებთან სასისხლო დავის მიზეზად კაკაბასძის დარბევას ასახელებდა. განაჩენის თანახმად, ივანეს ორი შესახელებული კაცით, სამი შეუსახლებელი აზნაურიშვილით და ე ლ ი ზ ბ ა რ ი ს შვილების მიერ შესახელებული სამი მსახურით უნდა დაეფიცა. თუ ვერ დაიფიცებდა სასისხლო და სანახშირე მეხუთედი მას უნდა გადაეხადა. ვინც განაჩენს არ შეასრულებდა, ხუთი კომლი კაცი უნდა მიეცა ბატონისათვის ([1561-1612 წწ.] Qd-8584).

ჯავახიშვილი ელისბარ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი იოთამ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახისშვილი ვაძია – მძოვრეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს, ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ჯავახიშვილი ვახუშტი – ძ მ ა იოთამ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი ვირშელ – [შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ჯავახ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) ზაზა – შ ვ ი ლ ი გამრეკელ ჯავახიშვილისა, იხ., [ძ მ ა] ზაქარია ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) ზაქარია – 1440-1468, [1476] წწ. შ ვ ი ლ ი გამრეკელ ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: კახა, ზაზა (1463-1468 წწ. Hd: 1347, 2007, H-2830), შ ვ ი ლ ი – ჯავახ (1466 წ. Hd-2007). მ ა ს განუახლა გიორგი მეფემ მათივე მკვიდრი სოფლების, ავკეთისა და იისციხის წყალობა და გაათარხნა გამოსაღებებისაგან (მათ შორის გორული და ატენურისაგან) (1463 წ. IX. 2. Hd-1347); მ ა ს უწყალობა: ერთგული სამსახური გაუწია კონსტანტინე მეფეს გორისა და ქუთათისის ციხეების გამაგრებისას ყვარყვარე [ჯაყელის] წინააღმდეგ, რომელმაც იმხანად კონსტანტინეს ბიძას, გიორგი მეფეს უღალატა. გაწეული სამსახურის სანაცვლოდ კონსტანტინე მეფემ მ ა ს უბოძა გაბაშვილების მკვიდრი მამული: ცხირეთის გვერდი, ხანდაკი და ცხირეთის შესავალი, ქალაქის პირას სოფელი თხილოვანა მისი შესავლით.

ეს მამულები ჯავახიშვილებს სამართლიანად ეკუთვნოდათ, რადგანაც ისინი გაბაშვილებს უშვილებიათ (1466 წ. Hd-2007), ბაგრატ მეფემ განუახლა სომხითს ქვეშის ციხის, ბაყისა და სოფელ რატევანის წყალობა, მას შემდეგ, რაც მ ა ნ ნარუდგინა თამარ მეფისა და სხვა მეფეებისაგან მიღებული სიგლები და გაიღო „დიდი ფასი და საქონელი" (1468 წ. XI. 20. H-2830).

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **ზაქარია** – 1607-1624 წწ. ჰყავს: ძ მ ა იესე (1607-1624 წწ. 1449-2226, Hd-14693), შ ე ყ რ ი ლ ი ნ ა თ ე ს ა ვ ი – შერმაზან, შალვას შვილი (1624 წ. Hd-14693). მ ა ს „უჯერო" ცოლი შეურთავს, რის გამოც დომენტი კათალიკოსი გასწყრომია. ს ა კ ა ნ ო ნ ო დ შ ე ს წ ი რ ა სვეტიცხოველს ქვენ[ა]დრისს მცხოვრები ქერობინ ღორიჭედასშვილი მისი შვილითა და მამულით, მეჭურჭლე გიორგი ტატუაშვილი და მისი ძმა ჯიმშერა (1607 წ. 1449-2226); შ ე ყ რ ი ლ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი მ ი ს ც ა ბატონ [გიორგი სააკაძეს], დაუთმო მას თავისი შეყრილი და გარდაცვლილი ნათესავის შერმაზან შალვას შვილის ყმა-მამული: აზნაური აბულვარდიშვილი – სასახლითა და ათი კომლი კაცით, თაყა შოთაშვილი – სასახლითა და ოთხი კომლი კაცით, გიორგისშვილები – სასახლითა და ხუთი კომლი კაცით, ბეჟიტა იორამისშვილი – სასახლით, ორი კომლი კაცით და ორი საკომლოთი; სკრას გლეხები: ორი კომლი კაცი საზუტა და პაპანა მამულით, სამსონაური მამულით, თიბელაური მამული, ნახევარი სასახლე ქვევრებით, ზვრის ნახევარი და ხოდაბუნები; ხოვლეს – ერთი კომლი კაკნიაშვილი მამულით და სასახლით; ზესს – სასახლე მარნით და ღელაურის მამულით; ფიცეს – ტატუაშვილები მამულით და სახასო ხოდაბუნებით, საყავრეს – ძაგანაშვილი, ვარდანაშვილი მამულით, ირემა გულიაურის მამულით; ზაკუს – დევლინისძე, ნადიმაშვილი, ბახტასძე, ტაველიშვილის მამული; ქუენადრისს სახასო ციხე; რკონს – ორი [კომლი] დუღასძე, ორი სთველიაშვილი, ერდგულა მათი მამულებით; წოდორეთს – სვიმონა, გულია და ხიმშია მამულით და გარგლის ნახევარი (1624 წ. Hd-14693); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: სულხანიშვილების მიერ მდივან ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული წოდორეთის მამულის ნასყიდობის წიგნში: ი გ ი უშვილოდ გარდაცვლილა და მ ი ს ი ყმა-მამული როსტომ მეფის განკარგულებაში გადასულა. მ ი ს ი ყმები ყოფილან წოდორეთში მოსახლე სულხანიშვილები: ბასილა, ჟოჟონა, დათუნა, პაპუნა, სვიმონ, გუგუნა, ძამა, მაზიტა, ბასილა, ხოსიტა, რომლებიც ავლაბარში გადასახლებულან (1673 წ. Ad-2246); სულხანიშვილების მიერ ზურაბ თუმანიშვილსათვის წოდორეთს და ლისს მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნში აღნიშნულია,რომ ზ ა ქ ა რ ი ა ს უშვილოდ გარდაცვალების შემდეგ მისი ყმები, წოდორეთში მცხოვრები ულხანიშვილები: ჟოჟონა, დათუნა, პაპუნა, გუგუნა, ივანა, გიორგი მღვდელი როსტომ მეფეს სახასოდ დაუჭერია და ავლაბარში დაუსახლებია (1681 წ. III. 15. Qd-9027იბ); იგივე ცნობა მეორდება გიორგი მეფის მიერ ზურაბ

თუმანიშვილისათვის მიცემულ სულხანიშვილებისაგან ნასყიდი მამულების დამტკიცების წიგნში (1681 წ. VII. 20. Hd-2602).

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **ზურაბ** – [1609], 1633-1700 წწ. ფარეშთუხუცესი (1651-1671 წწ. Hd-14426, 1450-53/86). [შვილიშვილი] შანშე ჯავახიშვილისა, იხ., შვილი პაატა ჯავახიშვილისა, იხ.; ჰყავს ძმები: ჯავახ (1666-1692 წწ. სს. II. №65, 1450: 53/86, 35/133, Ad-967, Hd: 9404, 14090, 2629, Ad-948, Hd-7229, Sd:552ა, 569), შერმაზან (1666-1700 წწ. სს, II, №65, 1450: 53/86, 35/133, Ad-967, Hd: 9404, 1490, 2629, Ad-948, Hd-7229, Sd: 552ა, 569, 1448-8819, Hd: 8265, 6021, H-2830$_{155}$, 1450-37/235, 1448-633ა, Qd-1037), მანგლელი გაბრიელ ჯავახიშვილი, იხ., (1672-1692 წწ. Ad-967, Hd: 9404, 1629, Ad-948, Hd-7229, Sd-569), ბიძაშვილები: ფარსადან (1692-1700 წწ. Sd-569, 1448-8819, H-2830$_{155}$, 1450-37/235), გოშფარ (1692-1700 წწ. Sd-569, H-2830$_{155}$, 1450-37/235), მანუჩარ (1692 წ. Sd-569): შვილი შანშე ჯავახიშვილი, იხ. იყიდა: თევდორე სალუყაზანაშვილისაგან თევდორე როსაშვილის ნაქონი და ესტატე სალუყაზანაშვილის კერძი მამულები (1666 წ. VI. 27. სს. II, №65); ბასილა სულხანიშვილისაგან – წოდორეთში ორი ძმის კუთვნილი სასახლე, ხუდადური სავენახე ნასყიდას და ჟამიერასშვილის საზღვრამდე; საქორიას – მგელიასეული ორი დღის მიწა, საკირის მიწა ერთი დღისა, ბერის ორი დღის მიწა, ერთი დღის ნაფუძარი, ორი დღის მიწა; ზედაკრავას სამი დღის მიწა და სამი დღის ახო (1672 წ. V. 9. Ad-967), ელიზბარ გეგუტაშვილისაგან – ჯავახისშვილისაგან ნასყიდი მიწა ([1672-1699 წწ.] Hd-9404), თევდორე სალუყზანასშვილისაგან – ჩორიაშვილისაგან ნასყიდი და ესტატეს კერძი მიწები (1676 წ. VII. 27. Hd-14090), სვიმონ და ბასილა სულხანაშვილებისაგან – წოდორეთში სასახლე და მამული, ხუდადური სავენახე ნასყიდას საზღვრამდე, საქორიას მგელიასეული ორი დღის მიწა, საკირის ერთი დღის მიწა, ბერის ორი დღის მიწა, ერთი დღის ნაფუძარი, ზედაკრავას სამი დღის მიწა, საყდართან ორი დღის მიწა, სამი დღის ახო, ლისურში კოდაზე მიქელაშვილისეული ორი დღის მიწა (1680 წ. V. Hd-2629), თავისი ყმის, სვიმეონ სულხანაშვილისაგან – განაყოფისაგან წილში ნარგები მამული წოდორეთში (1680 წ. VI. 22. Ad-948), ზურაბ შალიკაშვილისაგან – ჭვიროსში მცხოვრები ნანიტაშვილები და ივანისშვილები მათი მამულებით (1686 წ. Hd-7229), ფარსადან, გოშფარ და მანუჩარ ჯავახიშვილებისაგან – ზვრის ჩამონაჭერი, ლაგრაძისაგან ნასყიდი მიწა, იმელისს – დათუნას ნაქონი ვენახი, ნასყიდი ჭაჭიაშვილის მიწა, ერდგულაშვილის მიწის საზღვრამდე, ჭვიროს – გოგიაშვილის სახლ-კარი (1692 წ. VII. 1. Sd-569); მიჰყიდა: ქალაქის მოურავ მეითარ მანუჩარსა და მის შვილებს ყმები: ხატია, მისი შვილი თევდორე, ძმა ნონიკა და მისი შვილი ესტატა, რომლებიც აყრილიყვნენ, ქალაქს შეხიზნულიყვნენ და კანონიერად ისევ ჯავახიშვილებს დაბრუნებოდნენ (1671 წ. 1450-53/86), გორელ ხითარა კიტარაშვილის სკრაში თავისი მკვიდრი ყმები: გიორგი, ინაურია და ლელა

ბადურაშვილები (1690 წ. 6. Sd-552ა), რომლებიც შემდგომ კიტარაშვილმა საკა გრიქორაშვილს მიჰყიდა (1697 წ. VII. 10. Sd-552ბ), ყალანდარ თუმანიშვილს – ტატინას მონახევრის, პაპუნა მირიანასშვილის მამული წოდორეთში – თოთხმეტი დღის მიწა (1696 წ. VII. 23. 1450-3/6), მამასახლის ხოჯას – სიონში მიწა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1448-633[ა]); წ ი ლ ა დ ხ ვ დ ა: ხოვლეში ქაიხოსროსაგან მზითვში გამოტანებული კაკნიაშვლის მამული და მახარა (XVII ს. II ნახ. Qd-1039), შერმაზან ჯავახიშვილთან ერთად, ქვენანდრისს ციხე და ნახევარი ჭალა (XVII ს. II ნახ. Qd-1037); ჰქონდა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა ჭვიროსის მამულზე ოთია გოგიბედაშვილთან: მანგლელ [გაბრიელ] და ფარემუზ [ჯავახიშვილების] გარიგებით, გოგიბედაშვილებმა მ ა ს დაანებეს ნასყიდი მჭედლისშვილის სახლ-კარი, ქვევრები და წყარო, ხოლო ნახევარი სასაფლაო და ნაფუძარი ოთიას დარჩა; თელასთან მჭედლისშვილის მიწა და სოფლის წყარო ოთიამ ჯავახიშვილებს დაანება; მაზიტას ნაქონი წყაროდან სამი წილი ოთიას დარჩა და ერთი – მჭედლიშვილს (1695 წ. IV. 6. Hd-8265); გიორგი მეფის ბრძანებით, საქმე გაარიგეს [გაბრიელ] მანგლელმა, ფარემუზ ჯავახიშვილმა და დათუნა თუმანიშვილმა. ოთიას ჭვიროსში მჭედლიშვილის სახლ-კარი ეყიდა, მასვე მაზიტას ბევის პირას სახლის ადგილი „გაეჭრა“, რაც დაუშლიათ ზ უ რ ა ბ და შერმაზან ჯავახიშვილებს. გარიგების შედეგად, მაზიტას საქონი წყაროს სამი წილი ოთიას დარჩა, მეოთხედი – მჭედლიშვილს. მაზიტას ბევსა და სამების ბევს შუა ადგილი ოთიასა და მის ძმებს დაანებეს, მათვე ერგოთ ჭვიროსში მჭედლისშვილის ნასყიდი სახლ-კარი. სოფლის წყარო და ქვევრები მჭედლიშვილს დარჩა, სასაფლაოს ნახევარი და ნაფუძარის ნახევარი – ოთიას, თელასთან მიწა – ზ უ რ ა ბ და შერმაზან ჯავახიშვილებს (1695 წ. Hd-6021); მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი იბაშერ შალიკაშვილს შაჰნავაზ მეფის მიერ ჩამორთმეულ სკრის მამულზე უდავობისა შესახებ, რაშიც მას ფასი გადაუხადეს (1700 წ. 1450-27); ფარსადან და გოშპარ ჯავახიშვილებმა მეფის ნებართვით, გამოიხსნეს მათი ბიძაშვილის, ზ უ რ ა ბ ი ს კუთვნილი წოდორეთს მსახლობელი ყმები, რომლებიც მ ა ს ავთანდილა მისაჯანისაშვილთან ჰყავდა დაგირავებული (1697 წ. IV. 26. H-2830[155]); მ ი ს ი ნაქონი ყმა-მამული სკრაში შაჰნავაზ მეფემ უწყალობა პაპუნა შალიკაშვილს (1676 წ. 1450-35/133), ნაზარალი-ხანმა – ზ უ რ ა ბ ი ს ვ ე განაყოფს, ფარსადან ჯავახიშვილს (1692 წ. 1448-8819), შაჰნავაზმა – ბეჟან ჩხეიძეს ([1658-1675 წწ.] 1450-35/100); მ ო წ მ ე შიოშ ბარათაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. Hd-2296); მ ი ს ი ბ ე ჭ ე დ ი ლეგენდით „ზურაბა“ უზის საბუთს Sd-552[ა].

ჯავახისშვილი თამაზ – შ ვ ი ლ ი გამრეკელ ჯავახისშვილისა, იხ.

ჯავახ[ის]შვილი თვალწითელ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] კახა ჯავახ[ის]შვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) იესე – 1607-1641 წწ. ჰყავს: მ ა მ ა იოთამ (1614 წ. Hd-1561), ძ მ ა ზაქარია ჯავახიშვილი, იხ., გ ა ნ ა ყ ო ფ ი – ფეზია, გამრეკელ (1608 წ. Hd-14700), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] როინ ჯავახიშვილი, იხ. გ ა ნ უ ა ხ ლ ა: ლუარსაბ მეფემ მისი მკვიდრი მამულების წყალობა ყარაღაჯში, სიონში, ხანდაკში, ქვენადრისში და საბარათიანოში. უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ნოდორეთში მ ი ს ი განაყოფის, ფეზიას მამული, ხოლო ყარაღაჯში, სიონსა და ქვენადრისში მისივე განაყოფის – გამრეკელის მამულები (1608 წ. Hd-14700); მ ა ნ მ ი ს ც ა სითარხნის წიგნი ელიასა და მის სახლიკაცებს (1614 წ. Hd-1561); შ ე ს წ ი რ ა რკონის მონასტერს დეკანოზისშვილი პეტრე და მისი ძმები: მარკოზა, იოანე და ზაზუტა, რომელთაც მისი სულის სამლოცველოდ ყოველწლიურად უნდა გამოეღოთ თითო ლიტრა სანთელი და ორი ლიტრა ზეთი (XVII ს. I ნახ. Sd-2859 მინაწ.).

ჯავახიშვილი იესე (ვარ. იასე) – 1671-1676 წწ. ჰყავს: მ ა მ ა ქაიხოსრო, ძ მ ე ბ ი: ბახუტა, დურმიშხან 1671 წ. Hd-6777). მ ო წ მ ე: თაყა [ბარათაშვილის] მიერ: პაპუნა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1671 წ. II. 12. Hd-6777), გიორგი [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. III. 16. 1450-51/139).

ჯავახიშვილი ივანე – XVI ს. III მეოთხ. [1612] წ. [ძ მ ა] ჯავახ ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ბახუტა, როინ და ელიზბარ ჯავახიშვილები ([1561-1612 წწ.] Qd-85845). ჰქონდა ს ა ს ი ს ხ ლ ო დ ა ვ ა ჯავახიანთ როინთან და ელიზბარის შვილებთან. ელიზბარის შვილებს შემოკვდომიათ ბარათაშვილი, რაშიც ბრალს ი ვ ა ნ ე ს სდებდნენ. ელიზბარის შვილების მტკიცებით, მ ა ს საჯავახიანოში მათი და საკუთარი მამული დაურბევია, რის გამოც „დაცურცული" გლეხები ბატონთან მისულან საჩივლელად. ბატონს ამ საქმის მოურავად ბარათაშვილი დაუნიშნავს. ამის შემდგომ ი ვ ა ნ ე და ბახუტა [ჯავახიშვილებს] საზღვრებისა და მამულის გამო მოსვლიათ დავა და ი ვ ა ნ ე ს ელიზბარის შვილებთან მოუნდომებია ერთსახლობა. ვინაიდან ერთსახლობა ვერ მოხერხებულა, მ ა ს კეთილმოყვრობის პირობა მიუცია ელიზბარის შვილებისათვის. ელიზბარის შვილების თქმით, ისინი ბარათაშვილებს ი ვ ა ნ ე ს ხარის გამო წაჰკიდებიან. ი ვ ა ნ ე ს ბახუტასთან ერთად სანახევრო ხარი ჰყოლია, რომელშიც ორ ცხვარს აძლევდა ბახუტას. მ ა ს ხარი წაუყვანიაა და პირობა აღარ შეუსრულებია. ი ვ ა ნ ე ს არყოფნაში ბარათიანთ ხარი წაუყვანიათ და ელიზბარის შვილები ი ვ ა ნ ე ს გამოსარჩლებიან, რის დროსაც ერთ-ერთი ბარათაშვილი შემოკვდომიათ. ელიზბარის შვილების ნაამბობი ი ვ ა ნ ე მ უარყო და ბარათაშვილებთან სასისხლო დავის მიზეზად კაკაბასძის დარბევა დაასახელა. განაჩენის თანახმად, მ ა ს ორი შესახლებული კაცით, სამი შეუსახლებელი აზნაურიშვილითა და სამი ელიზბარის შვილების მიერ შესახლებული მსახურით უნდა დაეფიცა.

თუ ვერ დაიფიცებდა, სასისხლო და სანახშირე მეხუთედი ი ვ ა ნ ე ს უნდა გადაეხადა. ვინც განაჩენს არ შეასრულებდა, ხუთი კომლი კაცი უნდა მიეცა ბატონისათვის ([1561-1612 წწ.] Qd-8584).

ჯავახიშვილი ივანე – ძ მ ა დავით ჯავახიშვილისია, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) **იოთამ** – ჰყავს მ ა მ ა ელისბარ, ძ მ ა – ვახუშტი, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ელისბარ, ფეზბატ (1580 წ. 1449-1552); შ ვ ი ლ ი იესე ჯავახიშვილი, იხ. შ ე ს წ ი რ ა სიონის ღმრთისმშობრლს, ტფილელ მთავარეპისკოპოს ბარნაბას დროს, თავისი ძმის, ვახუშტის სულის სამლოცველოდ მამულა, ბატკუა და დათუა არჯევანასშვილები. მათი ყმის არჯევანასშვილის ცოლ-ყოფილი სამი შვილით შეურთავს სიონის ღმრთისმშობლის საყდრის ყმას, ღოლოვნელ კაცს. ამის გამო ჯავახიშვილები ტფილელ ბარნაბას არჯევანასშვილის შვილებზე შედავებიან. ქართლის კათალიკოს ნიკოლოზის ჩარევის შედეგად, ტფილელმა ჯავახიშვილებს მისცა ერთი ჯორი, ქამსა და თასი (1580 წ. VII. 20. 1449-1552).

ჯავახიშვილი იოსებ – 1697-1700 წწ. უ რ ბ ნ ე ლ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი // მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი . ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ფარსადან ჯავახიშვილი, იხ., ([1697-1700 წწ.] Hd-2185, Qd-604), გოშფარ, მანუჩარ ([1697-1700 წწ.] Hd-2185). მ ი ს ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ო ბ ი ს დროს ურბნისის სტეფანწმიდის ტაძარს შესწირეს: ერეკლე მეფემ და კათალიკოსმა იოანე დიასამიძემ რუისში ხუთი კომლი გლეხი: მახარაშვილი ბასილა, ხუციანიძე იაკობ და მისი ბიძაშვილები – ივანე და ბერი, ნადირაშვილი ივანე და შიო, სულთამაშვილი ივანე, მრაჭულიშვილი ივანე (1697 წ. 1448-9999 ფრაგმ.), ამავე მეფემ – დედოფლის სახასო ყმა თევდორა ხანიშვილი და მისი ძმები ბერი და გიორგი, გაიჩინა ალაპი თავისთვის და დედოფლისათვის. განუახლა აგრეთვე მეფის მიხელეთაგან უკანონოდ დაკავებული ურნყავი საჯვარის ხოდაბუნისა და ნონასქედის წყალობა (1698 წ. XII. 14. 1449-1846); გ ა ა თ ა ვ ი ს უ ფ ლ ა ბეგარა-გადასახადებისაგან პაპუნა ყორყოლაძე და მისი შვილი რევაზა, რომლებიც ურბნისის საყდრისათვის ლევან ბატონიშვილს შეუწირავს. დაუტოვა მხოლოდ ყველიერს წმინდა სტეფანესათვის ნახევარი ლიტრა სანთლისა და ნახევარი „ქსანი" საკმელის მირთმევა და თითო დღე მკა და ბარვა (1700 წ. VIII. 27. 1448-1193); ძმებთან ერთად მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა ყალანდარ თუმანიშვილს საქონლის დაბრუნების შესახებ ([1697-1700 წწ.] Hd-2185).

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახიშვილი) **კახა** – 1440-1468, XV ს. II ნახ. შ ვ ი ლ ი გამრეკელ ჯავახიშვილისა, [ძ მ ა] ზაქარია ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თვალნითელ. უ წ ყ ა ლ ო ბ ა გიორგი და ესაია კოშაძეებს მათივე ნასყიდი [მამული]: „კლდეკარს აქათ, ძირთას ზევძნელას წყალს აქათი, სასადილოს წყლამდისი, ბიდს დამწვრის წყლამდისი", კრკონს – ღვთისმშობლის [საყდრის] დეკანოზობა, სასაფლაო; ფიცეს – ერთი საკომლო მამული. კოშაძეებს მათთვის მიურთმევიათ ერთი შეკაზმული და მოჭედილი

ჯორი, რისთვისაც უბოძა საყავრულის შარას ზემო სამოლოზნო დიდუბე (XV ს. II ნახ. 1448-5191).

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **კახა** – 1670-1700 ნნ. ძ მ ა ბახუტა ჯავახიშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდავობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235).

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **მანუჩარ** – 1682-1699, [1700] წწ. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ფარსადან ჯავახიშილი, იხ., ურბნელი იოსებ ჯავახიშვილი, იხ., გოშფარ ([1697 წლამდე] Sd-65). მ ო წ მ ე ლამექ [თუხარელის] მიერ გიორგისათვის მიცემული ნაშვილობის წიგნისა ([1697 წლამდე] Sd-76).

ჯავახიშვილი მარეხ, ამიშაშვილის ცოლ-ყოფილი – იხ., მარეხ

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახაანთ როინიშვილი**) **მასურ** – 1573-1590 წწ. ჰყავს: მ ა მ ა როინ (1573-1590 წწ. 1450: 18/78, 27/153), ძ მ ა ბეჟან (1573-1590 წწ. 1450: 18/78, 18/78, 27/153). მ ი ჰ ყ ი დ ა: მჭედელ მიკირტიჩას, ფირიას, ლადაბას, რაგულს, ჰოსკიასა და ხეჩატურას თავისი მკვიდრი ბეჟიაური სასახლე ბაღჩით ყარადისშვილის სახლთან, სამარნე ადგილი და კარი უთრულაშვილის კარისაკენ (1573 წ. 1450-18/79), მიკირტინა ჰოდიკაშვილს ბეჟიაური ბაღჩა, ნაოხარი სასახლით ხარატუათ მურადას შარასაკენ, რაც თავისი განაყოფებისაგან წილად შეხვდა (1573 წ. 1450-18/78), სახლთუხუცეს ზურაბ [სააკაძეს] თავისი მამის, როინის წილი ზემო და ქვემო ცხ[ი]რეთი და მის გარშემო, ცუცუბანი, ოძისის ხევს გამოღმა და ზემო ნასოფლარები: ცხავერი, [კაჟ]ათუბანი, ჯვარა და მადლა (1590 წ. I. 29. 1450-27/153).

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **ნიკოლოზ** – 1680-1700 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი – ბახუტა, ბეჟან (1680 წ. Qd-610), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ფარემუზ ჯავახიშვილი (1695 წ. Hd-6442). მ ა ს ბეჟანთან ერთად ჰყავდა ყმები საყავრეს, ფიცეს, ზენადირს, მელეს, აბანოს, ხანდაკს, ყარალაჯს, ხოველს, წოდორეთს, ოძისს, ორი კომლი ფეიქრიშვილები. სულ სამოცდაცხრა კომლი (1680 წ. Qd-610); მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა მოურავ ავთანდილ [სააკაძეს], რომ „თუ ამ საქმეს" მორჩებოდა, ოძისში ერთ საკომლოს მისცემდა, ხოლო თუ გამტყუნდებოდა, გადაწყვეტილების მიხედვით, ნასყიდობის წიგნს მიართმევდა (XVII ს. 80-იანი წწ.] Hd-9341); მ ო წ მ ე: პაპუა ტერტერასშვილის მიერ ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Hd-6442), ფარსადან ციციშვილის მიერ გორელთათვის და მდივან დავითისთვის მიცემული ტყით სარგებლობის გარდაწყვეტილების წიგნისა (1699 წ. II. 24. Hd-13151), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235).

[ჯავახიშვილი] ოთარ – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ფარემუზ ჯავახიშვილისა. მ ო წ მ ე პაპუა ტერტერასშვილის მიერ ფარემუზ ჯავახიშეილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Hd-6442).

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) პაატა – [1609], 1626-1654, [1675] წწ. ფარეშთუხუცესი (1633-1654, [1675] წწ. Hd-14450. Qd-2188. Hd:14426. 14662. Qd-9368. Hd:14691. 14534ბ), ახალდაბის მოურავი (1633 წ. Hd-14450), თრიალეთს ოლთისის მოურავი (1654 წ. Hd-14662). შვილი შანშე ჯავახიშვილისა, იხ., ([1633-1658 წწ.] Sd-795). ჰყავს: ძმა ქაიხოსრო (1633-1651 წწ. Hd: 14450. 14426), შვილები: ზურაბ, ჯავახ, გაბრიელ (1633-1651 წწ. Hd-14450, Qd-2188. Hd-14426), ბიძაშვილი შანშე (1626 წ. Hd-14431), განაყოფი მდივანბეგი როინ (1653 წ. Ad-951, [1638-1658 წწ.] Hd-14691). მას უწყალობა: სვიმონ მეფემ ნოდორეთში მისი და მისი ბიძაშვილის, შანშეს კერძი ყმა-მამული (1626 წ. VIII. 2. Hd-14431), თეიმურაზ მეფემ – ცხირეთის წყალობა (1630 წ. Qd-994a-b); როსტომ მეფემ ახალდაბის მოურავობა (1633 წ. Hd-14450), როსტომ მეფემ ერთგულების საფასურად მათი მკვიდრი სოფლები – იისციხე და ავკეთის ნახევარი. მან გამოააშკარავა როსტომის წინაალმდეგ ზაალ არაგვის ერისთავისა და ნოდარ ციციშვილის მიერ მოწყობილი შეთქმულება (1643 წ. Qd-2188), როსტომ მეფემ ნოდორეთს მათი კერძი მამული არდაზიანდისშვილის მისყიდული მამულით, მკერვალისა და გულიასშვილის გარდა. ისინი ჯავახიშვილების ყმები ყოფილან, მაგრამ იმჯერად მათთვის ვერ მიუცია. მათ სდომებიათ ქართლში კახთ ბატონის თეიმურაზის გამეფება, ამიტომ ჩხეიძეებთან ერთად ხოვლეში პაატასთან მისულან და დახმარება უთხოვიათ. პაატა ქალაქიდან ყმის ჯარით მომავალ როსტომ მეფეს მიგებებია და მასთან ერთად ბრძოლაში გაუმარჯვია. მასვე ტყვედ ჩაუგდია ხუცია ჩხეიძე, რომელიც როსტომისათვის მიუგერია (1651 წ. Hd-14426), როსტომ მეფემ მას განუახლა თრიალეთში ოლთისის მოურავობა (1654 წ. Hd-14662); მოსაურე ყმების ნუსხის მიხედვით, მას ზესში ჰყავდა ორი კომლი მოსაურე ყმა, სკრას ექვსი კომლი, ხანდაკს – ოთხი, სიონს – ერთი, ჭუიროსს – აზნაურიშვილის ყმიანად ოთხი კომლი, ფიცეს – ორი, ქენადრისს – ერთი კომლი, ზაკუს – ორი კომლი ([1658-1675 წწ.] Hd-14534b); ჰქონდა სამამულე დავა როჭიკა [შალიკაშვილთან] [სკრაში] [წაი]ონჯევის, ნაციხვარას სასახლის, იტყუილაშვილის, საბატის, სააღაპო მიწის, ქებაძისა და კოკაზას ადგილის გამო ([1633-1658 წწ.] Sd-795); როსტომ მეფის ბრძანებით, ქალაქის მოურავმა მანუჩარმა და მდივანმა ბირთველ თუმანიშვილმა პაატას და მის განაყოფ მდივანბეგ როინ [ჯავახიშვილს] შუაზე გაუყვეს მამული. ჭუირ[ო]სში ორი გლეხი ერგო როინს, სხვა პაატას; საუფროსოდ მასვე მიეცა ელიაზარას მამული ([1638-1658 წწ. Hd-14691); სხვადასხვა: ვალში მისცა როსტომ ხითარიშვილს სახლი და მიწა, რომელიც თვითონაც ვალში ჰქონდა მიღებული სუხიტასა და ყალაბეგასაგან (XVII ს. I ნახ. 1450-53/112); როსტომ მეფემ უბრძანა ბოქაულთუხუცესს ედიშერს, რათა [ნოდორეთში] არ აეყარა პაატას ყმა გოგობაშვილი ან სხვა გლეხი ([1633-1658 წწ.] Qd-9368); როსტომ მეფემ როინ ჯავახიშვილს ნოდორეთში უწყალობა ჯავახიშვილების

ნაქონი მამულები, პ ა ა ტ ა ს კუთვნილის გარდა (1653 წ. Qd-994a-ბ); მ ი ს ი საფიცრის წიგნი იხსენიება გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd-1931).

ჯავახიშვილი პაპუნა – ძ მ ა დავით ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **რევაზ** – 1652-1677 წწ. შ ვ ი ლ ი როინ ჯავახიშვილისა, იხ., ძ მ ა ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა, იხ., ფარემუზ ჯავახიშვილისა, იხ., ([1665-1669 წწ. 1450-26/120, 1449-1825ბ); მ ი ს ი აზნაურია სეხნია მახვილაძე (1669 წ. 1449-1825ბ); ი გ ი ბატონია გოგია ლიპუასშვილისა (1665 წ. 1450-26/120). შაჰნავაზ მეფის ბრძანებით, მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას შ ე ს წ ი რ ა აბანოურში ექვსი დღის მიწა მანგლისის კუთვნილ იმ ცამეტი დღის მიწის სანაცვლოდ, რომელიც უკანონოდ ეჭირა მ ი ს აზნაურ სეხნია მახვილაძეს; დაუბრუნა ექვსი დღის მიწა, რომელიც ეჭირა შოშიტა კორდიგლეჯიშვილს (1669 წ. 1449-1825ბ); მ ა ს და ფარემუზს სიონში ერგოთ ლიპუაშვილი მამულით (1665 წ. ახლო. Qd-1044); მ ი ს ი დასტურით, გოგია ლიპუასშვილმა ნოსტელ ბეჟუა ბარამიძეს მიჰყიდა სანისქვილე გასადინარით (1665 წ. 1450-26/120), მ ი ს ი ბ ე ჭ ე დ ი ლეგენდით „რევაზ" უზის საბუთს: Hd-6295.

[ჯავახიშვილი] რევაზ – შ ვ ი ლ ი ფარემუზ [ჯავახიშვილისა], იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახაანთ**) **როინ** – 1527-[1556] წწ. [ძ მ ი ს წ უ ლ ი ან შ ვ ი ლ ი] ჯავახ ჯავახიშვილისა, იხ., მ ა მ ა მასურ ჯავახიშვილისა, იხ., პყაეს: [ბ ი ძ ა] გოშფარ ჯავახიშვილი ([1527-1556 წწ.] Qd-605); [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ელიზბარ ჯავახიშვილი, იხ., ([1532-1534 წწ.] 1449-1647); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ჯიმშერ ჯავახიშვილი (1586 წ. Qd-8624). მ ა ს და ელიზბარ ჯავახიშვილს მეფემ აღარ გამოართვა ნასიძისათვის ადრე ნაბოძები სოფელი გომნი და სხვა საყდრიშვილების მსგავსი სამსახური დააკისრა ([1532-1534 წწ.] 1449-1647); მ ა ს ა და მის ბიძაშვილებს გაეყარა გოშფარ [ჯავახიშვილი]. ბიძაშვილებთან ერთად წ ი ლ შ ი ე რ გ ო: აზნაურიშვილები – ბეჟანიშვილი სამანა და უჯარმელი მათი მამულებით, ფარსიაშვილი მისი მამულით, ერთ წილად მახულასძე ზაზა ძმებითა და მამულით, გეგა მამულით, მახულასძე როსტია მამულით, მახულასძე სურამელა მამულით; გლეხები სკრაში – იტყუილაშვილი მამულით, გორგომიჭისძე ოქრუა ნახევარი მამულით, დავითაშვილი მამულით, გიორგი სპანდიერაშვილი მისი და კარაპეტას მამულებით, შოშია პეტრიაშვილი მამულით, თიბელაშვილი გაბრიელა და მაისა მამულით, შოშია მინდაშვილი მამულით, მახარა სამსონაშვილი, მახატელაშვილის ნახევარი მამული, ნონია მამულით, სტეფანაშვილი, არაზა, ოსიყმა ოსიაშვილი, საზუერელი, ივანე და გოგიჩა მათი მამულებით, მახარა დულასძე, კაკაშვილი მამულით, ვარასა მამულით, როსტევანაშვილი, ზამთარაძე; ხოვლეში – ზაქუტა ტარიკასძე, მახარა მჭელიშვილი, კუპრაული მამული, სურხანა ბეგაშვილი, სურხანა კოკნიაშვილი, იოვანე იორდანაშვილი, აბრამა ჟამიერაშვილი, მამულა,

ხახულა და მუნჯური მამული, ანანია, გაბრიელა ყაჯალაშვილის მამული; კრკონის მონასტერს – დეკანოზი იოანე გორგასძე საალაპოს გარეშე, ზოსიმე გორგასძე საალაპოს გარეთ, იოვანე კოზიაშვილი, იაგულა გაბრიელაშვილი, მიქელა შვილობულისძე ნახევარი მამულით, ესაიაშვილი; გარგალში – იანვარაშვილები, დევიაჭედი; საყავრეში – გიორგი, შიოური მამული, აბულა, კუირიკაულის ნახევარი, სუთია გულიაშვილი ნახევარი მამულით; ზაკეში – ვირიკა დვალაური მამულით, სუიმონასშვილები, თევდორა ნახევარი მამულით, ჟამიერა ფაჩუიაურით, მელაური მამული; ფიცეში – ბელიაშვილი, კოშასძე, გულისადები ნარიაშვილი, ყიზილა; სიონში – მირიჯანაშვილი, ყანდილაშვილი, ბაბა, ჯანბაბა, თანთანა და თუმანა, ქაიყუბათა; ხანდაკში – ნარიმანა, ზურაბა, გოგნიაშვილი, მახარა სულაიაშვილი, შავშიშვილი ნავროზა და გიორგი, სულმამაშვილის მამულზე დედანაშვილი საალაპოს გარეშე, მჭედლიაურის მამულის ნახევარი ტარიელის კაცს გარეშე, ზაქა შავშიშვილი; ქუანადრისში და მელეში – ივანა ნანიტაშვილი, მამისბედა ვარამაშვილი მამულით, ოსია, გახაბაზდაშვილი ნადირა, ჭყუაპიაშვილი მახარა; ოძისში – გულია ძმებით და განაყოფით, იამარა, გოგოლა, კბილაშვილი, მანაგასძე მახარებელი მამულით, ნადირა კაჯაშვილი, ხიშრაული მამული, გოგია ლორიჭედაშვილი, მაჩხაურის ნახევარი, ნიორაული მამულის მეოთხედი და ნმალა; ახალშენში და ცხირეთში – ივანა ჯორჯასძე, დავითა, ნახევარი თეგაური მამული, ტაბარჯანული მამული, ესტატე მალაცისძე მამულით, ნადირაშვილი მამულით, სუიმონას კერძი მამული, გოგორაული მამული, იმედა მალაცისძის მამული, სუთია მამულით, ქაფქიაური მამული ([1527-1556 წწ.] Qd-605); მ ო წ მ ე თაყა ამილახვრის სამამულო დავის გარიგების წიგნისა ([1527-1558 წწ.] Hd-13750); [სიმონ] მეფემ ჯიმშერ ჯავახიშვილს უწყალობა მ ი ს ი განაყოფის, როინის შვილების მამული (1586 წ. Qd-8624).

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) როინ (ვარ. როინბეგ, როვინ)[1] – [1623], 1630-1669 წწ. ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1634-1656 წწ. Qd-8235, Hd:14652, 14677), მ დ ი ვ ა ნ ბ ე გ ი ([1633], 1638-1669 წწ. Qd-9814ბ, Qd-9638, Sd: 496, 1014, Hd-14663, 1450:48/131, 2/143, 53/107, 38/30, Hd-8584, 1805, Ad-951, Hd: 8765, 14664, 14421, 14657, 14677, Qd-2153, 1450-15/140, Hd-2113, Sd-523, Ad-1687, 1450-38/4, 1449-1825ა, Hd-14642, 1448-2788, Hd: 14691, 14659, 14660, 1450-31/21, 1450-31/201, Sd: 794, 498, Hd-14534b). ჰყავს: ძ მ ა გიორგი (1636 წ. Hd-14652); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბოქაულთუხუცესი ქაიხოსრო (1636-1661 წწ. Hd:14652, 8584, Ad-951, Hd-14677, Sd-523, Ad-1687), რევაზ (1652-1659 წწ. Hd: 8584, 14677, Sd-523), ფარემუზ (1652 წ. Hd-8584), დავით (1652-1661 წწ. Ad-1687, Hd-8584); ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბერუკა (1656 წ. Hd-14677), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იესე (1641 წ. Qd-9638); გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაატა ([1633-1658 წწ.] Hd-14691, 1653 წ. Ad-951). მ ა ს განუახლა თეიმურაზ

---

[1] სახლთუხუცეს რევაზ ბარათაშვილის სიძე (რედ.)

მუხრანის ბატონმა მისი მკვიდრი მამულის წყალობა (XVII ს. 20-იანი წწ. Hd-2259), მ ა ს უნალობა: [თეიმურაზ მეფემ] – [საჯავახიშვილოში] მკვიდრი სამანგლელო მამულის წყალობა (1630 წ. Qd-1045, ფრაგმ.), როსტომ მეფემ: გორის ციხეში განეული ერთგულების საფასურად – მამულის წყალობა (1641 წ. II. 24. Qd-9638), ნახევარი ხოვლესა და აბანოს თარხნობა (1636 წ. Hd-14652), ნოდორეთში – ჯავახიშვილების ნაქონი მამული, გარდა პაატა [ჯავახიშვილის] კუთვნილისა, მარკოზ ხუცესი ძმებით, რომლებიც დროებით გარსევან და ფრიდონ ყორღანაშვილებს ეკუთვნოდათ (1653 წ. Ad-951), საჯავახიანოში – მათი ამოვარდნილი ნათესავის მამული თეძამს გაღმა და გამოღმა. ამას გარდა ის, რაც ლუარსაბ მეფეს რ ო ი ნ ი ს ბიძაშვილის, ბერუკასათვის ჰქონდა ნაბოძები. რადგან ი გ ი როსტომ მეფისა და მის ძმისწულ სიმონის დიდი „ნამსახური" ყოფილა, თეიმურაზ მეფეს დაუტყვევებია და ხორნაბუჯის ციხეში ჩაუგდია, სადაც ბორკილმა და უდრეკმა ფეხი დაუზიანა. მისთვის უნდა გაეყოთ რ ო ი ნ ი ს მამის მიერ მისი სიმონ-ხანის მიერ ყაენთან გაგზავნის წინ დანატოვარი მამული; მათვე უბოძა ყარაღაჯი, როგორც საჭირნახულოდ დადებული და – ხახულას ნახევარი (1656 წ. Hd-14677), [მამული] ([1633-1658 წ. Hd-14692 ფრაგმ.); შაჰნავაზ მეფემ განუახლა მ ა ს მამულის წყალობა (1659 წ. Sd-523); შ ე ს წ ი რ ა რკონის მონასტერს თავისი კერძი მამული რკონში (XVII ს. I ნახ. Sd-2859 მინაწ.); მოსაურე ყმების ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ე კ უ თ ვ ნ ო დ ა: სკრას – ოთხი კომლი, ყარაღაჯს – საურის გამომღებ პაპუჩათი ჩვიდმეტი კომლი, ხანდაკს – მოლაშქრე გიორგი და სხვა რვა კომლი, სიონს – მესაურე ლიპუაშვილი, ღულს – ერთი კომლი, ქვენადრისს – ოთხი კომლი, მელეს – ერთი კომლი, ზესს – ორი კომლი მესაურე ლაგრაძე და შოშიტა ([1758-1675 წწ. Hd-14534 ბ); გ ა ა რ ი გ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა: შანშე ერისთავსა და იოთამ ამილახორს შორის ([1623-1632 წწ.] Hd-14669), დავით და რამაზ დავითისშვილებს შორის (1634 წ. X. 23. Qd-8235). შაეერდა არდაშელაშვილს, მექვაბიშვილებსა და ალმურაშვილებს შორის (1638 წ. III. 20. Qd-9814ბ), მერაბსა და მახარებელ სულხანაშვილს შორის (1641 წ. Sd-496), პაატა და სხვა ყორღანაშვილებსა და მახარებელ სულხანიშვილს შორის (1642 წ. II. 12. Sd-1014), ყმების თაობაზე დავა ალიხანა შალიკაშვილსა და ალავერდას შორის (1645 წ. 1450-48/131), სამამულე დავა ფალევანხოსრო და პაპუნა ბარათაშვილებს შორის (1646 წ. 1450-2/143), ყმის თაობაზე დავა მთავარეპისკოპოს [დომენტისა] და როსტომა ხითარიშვილს შორის (1649 წ. 1450-53/107), სამამულე დავა ყაფლან ბარათაშვილსა და მის განაყოფ იოთამის შვილებს შორის (1651 წ. VIII. 30. 1450-38/30), სასისხლო დავა გივი და სვიმონ ზევდგენიძეებს შორის (1652 წ. Hd-1805), სამამულე დავა სეხნია თურქისტანიშვილსა და დავით სოლაღაშვილს შორის (1656 წ. I. 3. Hd-14421), სამამულე დავა მამუკა ბლორძელსა და პარუნ სარქისაშვილს შორის (1656 წ. VI. 28. Hd-14567), სამამულე დავა ბერიკა, ავთანდილ და მათ განაყოფ გივი რევიშვილებს შორის (1656 წ. 1450-32/363),

სამამულე დავა აბაშ ბარათაშვილსა და ზურაბ ელიოზისშვილს შორის (1657 წ. Qd-2153), სამამულე დავა ყაფლან ბარათაშვილსა და ისახან სულთანს შორის (1657 წ. 1450-15/140), სამამულე დავა კათალიკოსს, ელიზბარ ქსნის ერისთავსა და გივი ამილახორს შორის (1659 წ. Hd-2113), სამამულე დავა საკუთარ ყმებს, ივანას და ამბრიას შორის (1661 წ. Ad-1687), სამამულე დავა ბარათაშვილ-აბაშისშვილებსა და იოთამისშვილებს შორის (1662 წ. V. 20. 1450-38/4), სასისხლო დავა რჩეულაშვილებსა და ოსიას შორის ([1633-1658 წწ.] 1448-2788), ყმის თაობაზე დავა იორამ ოქრომჭედელსა და ნონია მახანაშვილს შორის ([1638-1658 წწ.] 1450-31/211), სამამულე დავა კაცია დიასამიძესა და იორამ ოქრომჭედელს შორის ([1638-1669 წწ.] 1450-3/201), სამამულე დავა ყაფლან, პაატა და პაპუნა ბარათაშვილებს შორის ([1646-1658 წწ.] Sd-694); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: როსტომ მეფე ყარაიაში ნადირობისას დაშავებულა. ამასთან დაკავშირებით მ ა ნ აბანოელ ნასყიდას დაავალა, რათა ყოველი წელინადის ნათლისღებას მეფის სადღეგრძელოდ ორ მღვდელს ეწირა და ამისთვის საკლავი დაეკლა, რისთვისაც იგი გაათარხნა საბატონო გამოსაღებისაგან, ხოლო საურის გამოღება (ყმის ნაცვლად)თვითონ იკისრა (1642 წ. Hd-14663); მ ი ს ი სამკვიდრო მამული ჰქონია მანგლისის ღვთისმშობელს „ბატონისაგან". ამ მამულის დაბრუნების შემდეგ მ ა ნ მანგლისის ეკლესიას 40 კოკა ღვინო გაუჩინა. ნიკოლოზ მანგლელმა მისცა გარდაწყვეტილების წიგნი (1652 წ. III. Hd-8584), შ უ ა მ ა ვ ა ლ ი და მ ო წ მ ე დოლმაზ გოგიბაშვილსა და ოთარ ბარათაშვილს შორის მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1653 წ. Hd: 14664, 8765), მ ა ნ ხელში ჩაიგდო მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიის კუთვნილი მამულები, რომლებიც შაჰნავაზმა ჩამოართვა და კვლავ მანგლისის ღვთისმშობელს შესწირა: ზაკუს – მახარა ტაველიშვილი, მისი განაყოფი გოგილა, ზაზუნა; ფიცეს – ხატია მამისხარაშვილი, მისი განაყოფი ბასილა, ავგაროზა; კრკონს – გიორგი გორგაძე, ფოცხვერა შვილობოლიძე, ზესს – შოშიტა ამირაშვილი, ელიზბარა გეგუტაშვილი, ქუენანდრისს – ამბრია ჭყუპიაშვილი, აბანოს – ზვარი და საწნახელი, სიონს – 13 დღის მიწა, ხანსულუთანს – მანგლისის ღვთისმშობლის კუთვნილი მიწები (1669 წ. 1449-1825ა); როსტომ მეფე მ ა ს უგზავნის ბარათს, რომელშიც უბრძანებს გამოეძია იესე ერისთავის მოკვლის ამბავი ([1638-1658 წწ.] Hd-14660), უჩიოდა გლურჯიძეებს, თუ ისინი მათი 12 ამხანაგის აზნაურიშვილით და 6 შესახლებულით ვერ დაიფიცებდნენ, მაშინ მ ი ს თ ვ ი ს უნდა ეზღოთ საქონელი და სასისხლო ([1638-1658 წწ.] Hd-14659), როსტომ მეფის ბრძანებით, მერიქიფეთუხუცესმა, ქალაქის მოურავმა მანუჩარმა და მდივანმა ბირთველ თუმანიშვილმა, მ ა ს ჭვირ[ო]სში გაუყვეს მამული მისივე განაყოფ ფარეშთუხუცეს პაატა (ჯავახიშვილთან]. გაყოფისას ორი გლეხი ერგო რ ო ი ნ ს, დანარჩენი – პაატას ([1638-1658 წწ.] Hd-14691), მესტუმრის საშუალებით შაჰნავაზმა მ ა ს უბრძანა: როსტომ მეფის მიერ ლამექ [თუხარელისათვის] ნაბოძები და მ ი ს მიერ უკანონოდ წართმეული

მინების დაბრუნება ([1658-1669 წწ.] Sd-498), მას საუფროსოდ ერგო ყარალაჯს დათუნა ასლანიშვილი მისი მამულით (XVII ს. Hd-14979); მისი ბეჭედი ლეგენდით „როინ" უზის საბუთებს: Sd-496, Hd-14657, 1448-1788, Hd-14659.

ჯავახიშვილი როინ – 1688-1700 წწ. შვილი ფარემუზ ჯავახიშვილისა, იხ. მას და მის ძმებს ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა საჯავახიშვილოში სამანგლელო მამულები (1690 წ. Qd-1011); უბრძანებს შაქარაშვილებს, ჭყვა[პია]შვილს, კახპატაშვილს, ნაღებასშვილს, ამრუზაშვილსა და გიორგი სალუყაზანაშვილს, რათა ემსახურონ სახლთუხუცესს ამილამბარ [მაღალაძეს]. აქვს ბეჭედი ლეგენდით „მ[ო]ნა ღ[ისა] რ[ო]ინ" (XVII ს. ბოლო. Hd-12244).

ჯავახიშვილი როინ – მიჰყიდა ბეჟან ბითაძეს მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა გულისაშვილის ვენახს (XVII ს. Hd-14996).

ჯავახიშვილი როსებ (ვარ. **როსაფ**) – შვილი ბესფაზ//ფეზია//თეზია ჯავახიშვილისა, იხ., (XVII ს. IV მეოთხ. 1449-1931). სვიმონ მეფემ მანგლისის ღვთისმშობელს საჯავახიშვილოში შესწირა როსებისეული მამული: გრკონს – ფრიდონ შვილებულასძე მისი მამულით, ტატია გორგასძე მამულით, ზაკვს – ნადირა ტაველისშვილი მამულით, ზესს – გუგუტა გიგაშვილი მამულით, ფიცეს – ნავსაძარ მამისშარაშვილი და მისი განაყოფი ხატია მამულებით, ხოვლეს – ზვარი და სამი დღის ხოდაბუნი (1595 წ. VIII. 9. 1449-1557); სვიმონ ბატონიშვილის მიერ მანგლისის ტაძრისათვის განახლებული შეწირულების წიგნის მიხედვით, სვიმონ მეფეს მანგლისის საყდრისათვის საჯავახიანოში შეუწირავს როსაფისეული მამული: კრკონს – ფრიდონ შვილობილაძე და ტატია გორგაძე მამულებით, ზაკვს – ნადირა ტაველიშვილი მამულით, ფიცეს – ნავსაძარ მამისხარაშვილი და მისი განაყოფი ხატია მამულებით, ზესს – გუგუტა გიგაშვილი მამულით, ხოვლეს ზვარი და სამი ხოდაბუნი; ქვენადრისს – ამბრია ჭყოპიაშვილი ძმისწულებითა და მამულით; სიონს – თეზიას კუთვნილი 13 დღის მიწა და ხანსულთანის ნაქონი მიწები (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1449-1931).

[ჯავახიშვილი] საამ – ერეკლე მეფემ მოურავეიშვილ თარხან გიორგის უწყალობა ოძისში ორგული ჯავახიშვილების ყმები, საამის ყმების გარდა (1692 წ. IX. 27. Hd-2166).

ჯავახიშვილი სარგის – [შვილი ან ძმისწული] ჯავახ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი სარიჯან – შვილი გამრეკელ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი სოლა – შვილი გამრეკელ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **ფარემუზ** – 1652-1700 წწ. არჯავნის ყორული (1690 წ. Hd-9269), ბატონიშვილის სახლთუხუცესი (1699 წ. Hd-13151). შვილი როინ ჯავახისშვილისა, იხ., ჰყავს: ძმა რევაზ ჯავახიშვილი, იხ., (1677 წ. Hd-6295); შვილები: როინ (1688-1700 წწ. 1450-35/22, Hd: 14493, 14084, 2447, 2639, 14083, 6442, 2521, 1450-35/25), რევაზ (1694 წ. Hd-14083),

ავთანდილ (1795-1700 წწ. Hd: 6442, 2521, 1450-35/25); ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: გაბრიელ მანგლელი (1694 წ. Hd-14083), [1686-1699 წწ.] Hd-6270), ზურაბ, შერმაზან (1694 წ. Hd-14083); გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: ნიკოლოზ, ოთარ (1695 წ. Hd-6442), ფარსადან, გოშფარ (1692 წ. 1448-8819, 1697 წ. Hd-10386), მანუჩარ (1692 წ. 1448-8819). მ ა ს უწყალობა: ნაზარალი-ხანმა თეძამის ხანდაკში ერთი კომლი გულისა, ივანე და აბრამა გოგიბედაშვილები მათი მამულით (1686 წ. XI. 15. Hd-14493), ნაზარლი-ხანმა მესტუმრის პირით მ ა ს აცნობა, რომ განუახლა არჯავნის ყორულობა. ეს სახელო მას შაჰნავაზისა და მეფე გიორგის დროსაც ჰქონია (1690 წ. IV. 27. Hd-9269), ნაზარალი-ხანმა უწყალობა აგრეთვე თრიალეთში მდებარე სახასო სოფელი თეზი გლეხებითა და მამულით (1692 წ. I. 24. Hd-2447), უცნობმა პირმა – როსტევან მახვილაძე და მისი შვილები ([1697-1721 წწ.] Hd-7574, ფრაგმ.); მ ა ს გაუთარხნა: გიორგი მეფემ მისი კერძი ჭვარები და ჭვარების ნასოფლარები სამეფო გამოსაღებებისაგან, საურის, სამეკობროსმძებნელოს და ლაშქარ-ნადირობის გარდა (1692 წ. XII. 5. Hd-2639), ნაზარალი-ხანმა – ჭვარები სამეფო გამოსაღებებისა და სათათრო საურისაგან, გარდა ლაშქარ-ნადირობისა, იმ პირობით, თუ მას ააშენებდა და დაასახლებდა (1697 წ. Hd-2521); მ ი ჰ ყ ი დ ა: ბერუკა ნინიასშვილის შვილებს: თამაზას, გიორგისა და იასეს თავისი მკვიდრი ნაზვრევი, რომელიც ესაზღვრებოდა სეხნიას ბაგას, ჭაჭიაშვილის ლობეს, ოთიას და თევდორეს მიწებს (1688 წ. XII. 10. 1450-35/22), თამაზა ნონიაშვილს – ამოწყვეტილი ყმის, თევდორა დვალიშვილის ნაქონი ვენახი, „მანაგაძიურის" ნასყიდი ბაგის გვერდით (1700 წ. 1450-35/25); ი ყ ი დ ა: მახარა ბაკურასშვილისაგან სოფელ ბაგაში იორდანული მამული (1689 წ. X. 30. Hd-14084), პაპუა ტერტერასშვილისაგან – დოესის თავს მიწა „ნამგალა", რომელიც ესაზღვრებოდა ციციშვილების მიწას (1695 წ. Hd-6442); მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა: მეჯინიბეთუხუცეს ავთანდილ [სააკაძეს] კეთილმოყვრობის შესახებ, რაც ადრე მათ მამებსაც ჰქონიათ ერთმანეთისათვის მიცემული (1677 წ. Hd-6295), მ ა ს მისცეს პირობა ლიპარიტ ანდერმანიშვილმა და იონათამ აბულვარდიშვილმა, რომ არ შეურიგდებოდნენ მ ი ს განაყოფებს – ფარსადან და გოშფარ ჯავახიშვილებს და მის გარდა სხვა ბატონს არ ინდომებდნენ (1697 წ. III. 17. Hd-10386); გ ა ა რ ი გ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა ჭვიროსში ზურაბ და შერმაზან ჯავახიშვილებსა და ოთია გოგიბედაშვილს შორის (1695 წ. IV. 6. Hd-8265, 1695 წ. Hd-6021); მ ო წ მ ე: ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VII. 3. 1450-3/6), ფარსადან ციციშვილის მიერ ერთობილ გორელთათვის და მდივან დავითისათვის მიცემული გარდაწყვეტილების წიგნისა ტყით სარგებლობის შესახებ (1699 წ. II. 24. Hd-13151), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკარზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: ნაზარალი-ხანმა მ ი ს ი ნაქონი ყმები სოფელ ზესში: ლაგრაძეები, ჭაჭიაშვილი, კორდიგლეჯიაშვილი უბოძა ფარსადან,

გოშფარ და მანუჩარ ჯავახიშვილებს (1692 წ. 1448-8819); მან გაუცვალა თავის ბიძაშვილებს, გაბრიელ მანგლელს, ზურაბსა და შერმაზანს ხოვლეში მდებარე ნაბერლიშვილის ზვრის გვერდით მდებარე მკვიდრ ზვარზე თაყაურის და ბეგიაშვილის ვენახების მოსაზღვრე კორდიგლეჯაშვილის ვენახი (1694 წ. III. 3. Hd-14083), მას ლიპარისთვის მიუბარებია ხორამზე ბატონიშვილის ქალის, ელენეს კუთვნილი 11 თუმანის რვა თვის სარგებელი – 13 მინალთუნი (XVII ს. 80-90-იანი წწ. Hd-15002); მისი ბეჭედი უზის საბუთს: Hd-6270.

ჯავახიშვილი ფარსადან – 1607-1609 წწ. სუფრაჩი (1607 წ. Hd-14690). ჰყავს: მამა შალვა; ძმები: შერმაზან (1607 წ. Hd-14690), შანშე ჯავახიშვილი, იხ. მიჰყიდა გიორგი სააკაძეს სიონშიავისი მკვიდრი ვენახი „შაველაური“, რომელიც ესაზღვრებოდა საკუთარ, აგრეთვე შერმაზან და გოშფარ [ჯავახიშვილების] მიწებსა და ლიპუაშვილის ვენახს (1607 წ. Hd-14690).

ჯავახიშვილი (ვარ. ჯავახისშვილი) ფარსადან – 1633-1700 წწ. შვილი ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს: ძმები: გოშფარ (1682-1700 წწ. Hd-2370, Sd-569, 1448-8819, H-2830$_{1სყ}$, Qd-604, Hd-6242ა, 1450-37/235), მანუჩარ (1682-[1699] წწ. Hd-2370, Sd-569, 1448-8819, Hd-6242^{ა}), ურბანელი [იოსებ] ჯავახიშვილი, იხ. ([1697-1698 წწ.] Qd-604), ბიძაშვილები: ზურაბ (1692-1700 წწ. Sd-569, 1448-8819, H-2830$_{1სყ}$, Hd-6242^{ა}, 1450-37/235), [გაბრიელ] მანგლელი (1692-[1699] წწ. Sd-569. Hd-6242^{ა}), ჯავახ (1692 წ. Sd-569), შერმაზან (1692-1700 წწ. Hd-569, 1448-8819, H-2830$_{1სყ}$, Hd-6242ა, 1450-37/235); განაყოფი ფარემუზ ჯავახიშვილი, იხ. (1792 წ. 1448-8819). მას უწყალობა ნაზარალი-ხანმა მისივე განაყოფების//[ბიძაშვილების], ზურაბისა და შერმაზანის ყმა-მამული: ზესს – აბულვარდიშვილი და ფარემუზ [ჯავახიშვილის] კერძი ლაგრაძეები, ჭაჭიაშვილი, კორდიგლეჯიაშვილი, ზურაბის კერძი გელიაშვილები, ჭვიროსს – ბეჟანისშვილები, ხანდაკს – მჭედლისშვილები. აგრეთვე ყმა-მამული ქვენადრისს, სიონს, მელეს, რკონს, ფიცეს, ზაკვს, საყავრეს, ჯვარებს, ნოდორეთს, ხოვლეს, ფიცეს (1692 წ. 1448-8819); მას მისცეს კეთილმოყვრობის პირობა ავთანდილ და იოთამ ამილახორებმა ([1697-1798 წწ. Qd-604); მიჰყიდა: თავის ბიძაშვილებს: ზურაბს, ჯავახს, მანგლელ [გაბრიელს] და შერმაზანს ლაგრაძისაგან ნასყიდი მიწა, აგრეთვე მელეს დათუნას ნაქონი ვენახი, ნასყიდი ჭაჭიაშვილის მიწა ერდგულაშვილის მიწის საზღვრამდე, ჭვიროსს – გოგიაშვილის სახლ-კარი (1692 წ. VI. II. Hd-569), მანგლელ [გაბრიელ ჯავახიშვილს] – საკომლო და ზვრის ჩამონაჭერი, გაზარდა ეს ვალი 4 თუმნამდე, რაც უნდა გადაეხადა ოთხი დღის მიწით. მასვე ვენახის, ნაფუზრის და სასოფლო ზვრისათვის 6 თუმნის თამასუქი აუღია მუშრიბისა და მისი შვილის სარქისასაგან. თუ მოვალეები ფარსადანს აპატიებდნენ სარგებელს, მაშინ იგი, თავის მხრივ, თანახმა იყო, რომ ეპატიებინა მუშრიბისათვის. წინააღმდეგ შემთხვევაში იგი 6 თუმანზე აიღებდა სარგებელს და იქიდან პირდებოდა ვალის გადახდას მანგლელს. იმ შემთხვევაში, თუ მუშრიბი ვალს არ გადიხდიდა, მაშინ

ფ ა რ ს ა დ ა ნ ი აგვისტოს ნახევრამდე თამასუქს მანგლელს დაუბრუნებდა და აიღებდა 10 თუმანს. ვადის გადაცილების შემთხვევაში, ვენახი მანგლელს დარჩებოდა ([1699] წ. VII. 11. Hd-6242 ა),; სასამართლოზე დ ა ა მ ო წ მ ა, რომ ჯალდამი და ღორისთავი მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილ]-ორბელიშვილის ცოლ-ყოფილ ზაალ ერისთავის ასულ თამარის ნამზითვით იყო ნასყიდი და მათ შვილებს კანონიერად ეკუთვნოდათ (1700 წ. Hd-2301); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: ვალში მისცა ივანგულ[ა]ანთ გასპარას მამუკა დოლუნჯასშვილი (1682 წ. VIII. 20. Hd-2370), გამოუხსნია თავისი ბიძაშვილების, ზურაბისა და შერმაზანის მიერ ავთანდილა მისაჯნისაშვილისათვის მიგირავებული ყმები წოდორეთში. ეს ყმები მას მეფისაგან წყალობად ჰქონდა მიღებული (1697 წ. IV. 26. H-2830^{155}); მ ა ს მაგნლელმა [გაბრიელ ჯავახიშვილმა] მისცა თამასუქი, რომლითაც ვალი ველარ დაიბრუნა. ხელმწიფის ბრძანებით, რევაზ ხერხეულიძემ მათ მიაცემინა ერთმანეთისათვის მისაცემი და გაარიგა ზვარზე და გოგიაშვილზე (1699 წ. Hd-6242ბ); ი ს ე ს ხ ა [გაბრიელ] მანგლელისაგან ექვსი თუმანი და მისცა თამასუქი (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-14964), ნაზარალი-ხანს მ ი ს თ ვ ი ს უბოძებია შალიკაშვილებისათვის ჩამორთმეულია სოფელი სკრა, რომელიც იბაშერ შალიკაშვილსა და მის ძმებს უკან გამოუხსნიათ (1700 წწ. 1450-37/235); მ ი ს ი ბ ე ჭ ე დ ი ლეგენდით: „ფარსადან" უზსი საბუთებს: Sd-569, Hd-6242, Hd-14964; „მონა ღ(თი)სა ფარსადან" – Hd-6242ბ .

ჯავახიშვილი ქაიხოსრო – მ ო წ მ ე ალექსანდრე ბატონიშვილის მიერ გიორგი გლურჯიძისათვის მიცემული მიწების გაცვლილობის წიგნისა ([1527-1556 წწ.] 1448-522).

ჯავახიშვილი ქაიხოსრო – 1602-1620 წწ. შ ვ ი ლ ი ივანესი (1602 წ. XII. 8. Hd-522). გიორგი მეფემ მ ა ს მიაბარა მამამისის მიერ ჯიმშერის დედის, თუხარისათვის ნაბოძები მამული, რომელიც თუხარის გარდაცვალების შემდეგ მ ა ს უნდა დარჩენოდა. ი გ ი არ უნდა შეცილებოდა ჯიმშერის ცოლ-ყოფილ ულუმპიას გიორგის მამის, [სიმონ მეფის] მიერ ნაწყალობევ მამულზე (1602 წ. XII. 8. Hd-522); ი ყ ი დ ა: ბეჟან ჯავახიშვილისაგან „თხლიური" მიწა (1606 წ. Hd-9319), აბულვარდ ფიყნიაშვილისაგან – ზესის ბოლოს ხოდაბუნი (1607 წ. XII. 1. Hd-6598); მ ა ს ბჭეებთან უჩიოდა უცნობი ჯავახიშვილი: სვიმონ მეფემ გორის აღებისას მამაჩემი მახარობლად გაგზავნა ყაენთან და კლიტეებიც თან გაატანაო. შემდგომ სვიმონ მეფე ურუმებმა დაატყვევეს და პაპაჩემი ყაენთან დარჩა, სადაც ხშირად ნახულობდა ყაენთან მყოფ ბაგრატ მეფესო. მომჩივანის ოჯახი ქ ა ი ხ ო ს რ ო ს გიორგი მეფესთან და დედოფალთან დაუბეზღებია: კახეთში ლაშქრობისას სვიმონ მეფეს თან ახლდა [მომჩივნის პაპა] შალვა [ჯავახიშვილი], რომელმაც სვიმონი მიატოვა და ქალაქში მყოფ დავით მეფესთან მივიდაო. მ ი ს ი დაბეზღების გამო მომჩივნის ოჯახი დაისაჯა. ყაენმა მომჩივნის პაპას უბოძა ორმოცდაათი თუმანი და ამავე თანხის ფართალი. ეს საქონელი და ცხენ-იარალი გიორგი მეფემ მომჩივნის პაპას

თავისთან მიატანინა, ხოლო მისი მამა-ბიძანი დაიჭირა და გორში საკანში ჩაყარა. ამასობაში დავით კახთ ბატონმა გიორგი მეფეს კაცი გაუგზავნა და ჯავახიშვილების გათავისუფლება სთხოვა. ამის შემდგომ ქაიხოსრო მომჩივნის ოჯახს თავს დასხმია და მათი საბადებელი, რომელშიც შედიოდა სამი ქვაბი, ოცი სპილენძის თეფში, ხუთი ორხოვა, დედაკაცის ნარიმანი, ორი თასი, თუნგი, თორმეტი ცხენი, იარაღი, ასი კოკა ღვინო და ორი კოდი პური წაუხდენია ([1615-1619 წწ.] Hd-2272); პქონდა დავა მოურავ [გიორგი სააკაძესთან]. მოურავის მტკიცებით, მას შვილივით ჰყავდა გაზრდილი ბერუკა [ჯავახიშვილი]. მას შემდგომ რაც მოურავი ქაიხოსროს დაემოყვრა, ბერუკამ ლუარსაბი მოურავს გადაკიდა. მოურავის აზრით, მისი გარდახვეწა, სახლ-კარის აოხრება ქაიხოსროსთან დამოყვრების გამო მოხდა. ქაიხოსრომ ეს ბრალდება არ მიიღო. ბჭეთა გადაწყვეტილებით, მას უნდა დაეფიცა სამი დასახელებული და ოთხი დაუსახელებელი კაცით. თუ ვერ დაიფიცებდა, ორმოცი თუმანი თეთრი უნდა გადაეხადა მოურავისათვის. მოურავი ბრალს სდებდა, რომ ერთაწმინდიდან ნახირი წაასხა და მამული და სასაფლაო დაურბია, რომ ქაიხოსროს დავალებით მანაგაძემ თეძმის პირიდან თამარის (გიორგის დედის)ცხვარი წაასხა. ქაიხოსრო ერთაწმინდიდან ნახირის წასხმას ბერუკას აბრალებდა, რადგან ეს ბერუკას ქართლში ყოფნის დროს მოხდა. ქაიხოსროს მტკიცებით, ფელელებს ბერუკას ყმის, გორგაძის ცხენი ემართათ; გიორგაძეს ცხენი წაუყვანია. ბჭეთა გადაწყვეტილებით, ბერუკას ყმის ჩადენილი საქმე ბერუკას უნდა გადაეხადა. მოურავის მტკიცებით, ქაიხოსრომ მისი ხუთი მსახური და აზნაურიშვილი: ცალქალამნიძე, მახარებელა ჩივაძე, ქვლივიძე მათია, ხოსიტა, ადილა და მისი შვილი დააბეზღა თეიმურაზთან, დაარბია და დააჭერინა ცოლ-შვილით. ქაიხოსრომ განაცხადა, რომ ეს არდაშელისშვილის ბრალი იყო, რადგანაც იგი ავადმყოფობის გამო დაეთხოვა არდაშელიშვილს, რომელმაც კავთისხევამდე თან გამოატანა მსახურები; ქაიხოსროს მტკიცებით, იგი შინ წავიდა, ხოლო ისინი ჭულფანისშვილს მიაბარა. სასამართლოს გადაწყვეტილებით, ამ საქმეზე ქაიხოსროს ექვს მსახურს უნდა დაეფიცა, თუ ვერ დაიფიცებდნენ, ასი მარჩილი უნდა გადაეხადათ. მოურავის მტკიცებით, ქაიხოსრომ მას ქალი სთხოვა, მაგრამ შემდეგ თავის შვილს სხვა ქალი უთხოვა, მისი კი გამოაგდო. ქაიხოსრომ ამაზე უპასუხა, რომ მას მოურავის მოყვრობა სურდა და კიდეც გაუგზავნა მას ბატონი ალათანგი ქალის სათხოვნელად, მაგრამ მათგან პასუხი ვერ მიიღო; შემდეგ ერისთავს (მოურავის ცოლისძმას)სთხოვა შუამავლობა, მაგრამ ვერც მისგან მიიღო პასუხი; რადგან მოურავმა უფროსი ქალი გაათხოვა, მან ორი წლის შემდეგ სხვა ქალი უთხოვა თავის შვილს. ქაიხოსროს მტკიცებით, მან მახარე ჩივაძეს დაავალა, რათა მოურავის უმცროსი ქალი მისი უმცროსი შვილისათვის ეთხოვა, მაგრამ პასუხი ვერც ამჯერად მიიღო. მოურავი ამტკიცებდა, რომ

ალათანგის და ჩივაძის პირით ქაიხოსროს თანხმობა შეუთვალა და ქალიც მისცა, რასაც ალათანგი და ჩივაძეც დაემოწმნენ. სასამართლო გარიგებით, მას უნდა დაეფიცა, რომ მოურავს მისთვის ქალი არ მიუცია და ის არც გამოუგდია. თუ ვერ დაიფიცებდა, ქალის სისხლის საფასური ქაიხოსროს უნდა გადაეხადა.

მოურავი ედავებოდა, რომ მან ზურაბი – მისი მოყვარე – მოყვრობიდან „გამოყარა", მისი ქალი ითხოვა, მოურავისა კი გამოაგდო. შურისძიების შიშით ქაიხოსრო აიყარა და სურამში წავიდა, მაგრამ მან ბიძინა დაადევნა, უკან დააბრუნა და საციციშვილო მისცა. ქაიხოსრო ამტკიცებდა, რომ მან მოურავის თანხმობის შესახებ არ იცოდა. სასამართლოს გარიგებით, ქაიხოსროს უნდა დაეფიცა. თუ ვერ დაიფიცებდა სისხლის საფასური უნდა გადაეხადა. მოურავის ბრალდებით: როცა თეიმურაზი ქართლში ჩამოვიდა და სურამში დადგა, თვითონ, ყაენისაგან მობრუნებული, თავის მამულში ნოსტეში დაბრუნდა. ქაიხოსრომ ფარსადანს ლაშქარი სთხოვა მის მოსაკლავად, რომელმაც 300 კაცი გამოატანა. მოურავი ერთგულ კაცებს გაუფრთხილებიათ ამის თაობაზე და იგი ხანდაკში წასულა. ქაიხოსრომ ამ ბრალდებაზე უარი განაცხადა და ხმლით ორთაბრძოლა მოითხოვა. სასამართლოს გარიგების თანახმად, ქაიხოსროს ორი დასახელებული და ორი დაუსახელებელი კაცით უნდა დაეფიცა, რომ ფარსადანისთვის ლაშქარი არ უთხოვია. თუ ვერ დაიფიცებდა, მაშინ ხუთი კომლი გლეხი ან ორმოცდაათი თუმანი უნდა გადაეხადა. მოურავის მტკიცებით, როცა ის გადახვეწილი იყო, ქაიხოსროს კაცი მიუგზავნია თეიმურაზთან, რომ მოურავის დედა თამარი „გამაბრჭეო". თეიმურაზს მანუჩარი მიუგზავნია თამარისათვის, მაგრამ მიტროპოლიტს, შერმაზანს და ნოდარს არ დაუნებებიათ; ქაიხოსრო ამ საქმეს უარყოფდა. სასამართლოს გარიგებით, ქაიხოსროს უნდა დაეფიცა, რომ თეიმურაზისთვის კაცი არ მიუგზავნია. წინააღმდეგ შემთხვევაში, რადგან ადრე თამარის ცხვარი წამოესხა, ერთი კომლი გლეხი, ან ორასი მარჩილი უნდა გადაეხადა, ხოლო რაც ქაიხოსროს და მისი ყმების ხელში თამარის საქონელი და პირუტყვი იყო უკან დაებრუნებინა. მოურავის ოთხი მსახური და ცალქალამნიძე ბრალს სდებდნენ ქაიხოსროს დაბეზღებასა და აოხრებაში. სასამართლოს გარიგებით, ქაიხოსროს უნდა დაეფიცა. თუ ვერ დაიფიცებდა, მიყენებული ზარალის ნახევარი უნდა აენაზღაურებინა. ქაიხოსროს მოურავის ნახირი წაუყვანია, მაგრამ მოურავის ყმებმა ხოვლედან თავიანთი პირუტყვი უკან წაასხეს. ქაიხოსრო ჩიოდა, რომ მათ მისი პირუტყვიც გაიყოლიეს. რადგან ქაიხოსრო პირველი მიუხდა მოურავს, ამ უკანასკნელს გამრიგეებმა პასუხი არ მოსთხოვეს. ქაიხოსროს მტკიცებით, მოურავის კაცი ცალქალამნიძე სახლში მიუხტა მას, დაურბია სახლ-კარი და ცოლ-შვილით გარდახვეწა. სასამართლოს გარიგების თანახმად, მოურავს მისთვის ორმოცდაათი თუმანი უნდა გადაეხადა და საქონელი

დაებრუნებინა (1620 წ. IV. 15. Hd-6259); მას გიორგი სააკაძემ მისცა დავის გადაწყვეტილების წიგნი (1620 წ. VII. 15. Hd-14424).

ჯავახიშვილი ქაიხოსრო – [1609], 1633-1651 წწ. შვილი შანშე ჯავახიშვილისა, ძმა პაატა ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს შვილი ფარსადან. მისი 20 მარჩილი ემართა მისავე სიონელ ყმას, თედიას, რომელმაც ვალის გადახდის მიზნით პაპია ჭყოპიაშვილს მიჰყიდა სამი დღის მიწა ყარაღაჯულ რუმდე და ვარსიაშვილის მიწამდე (1633 წ. Ad-1802).

ჯავახიშვილი ქაიხოსრო – 1636-1671 წწ. ბოქაულთუხუცესი (1656 წ. Hd-14677), შვილი როინ ჯავახიშვილისა, იხ., ჰყავს ბიძა რევაზ ბარათაშვილი (1663 წ. Hd-14435); შვილები: ბახუტა (1663-1671 წწ. Hd-14435, Sd-2859 მინაწ., Hd-6777), ბერი, ბეჟან (1663 წ. Hd-14435), დურმიშხან, იასე (1671 წ. Hd-6777). განუახლა რკონის ღმრთისმშობელს სვიმონ მღვდლის ავგაროზული მამულისა და მასზე მცხოვრები კაცების შეწირულება, რომელთაც ევალებოდათ ნელინადში თითო ლიტრა სანთელისა და ორი ლიტრა ზეთის გამოღება. რკონისათვის შეწირული მღვდელი დავითი მისი ავგაროზული მამულით გაათარხნა გამოსაღებებისაგან (1669 წ. Sd-2859 მინაწ.); შაჰნავაზ მეფის ბრძანებით, მან იორამ თარხან მოურავიშვილის ვაჟს – გიორგი [სააკაძეს] მისცა თავისი ქალი. დამოყვრების შედეგად მათ დაუბრუნა მათივე სამკვიდრო ოძისის ნახევარი, რომელიც ადრე ჯავახიშვილების სახლს „მეპატრონეთაგან“ ჰქონდა „ნაშოვი“ (1663 წ. Hd-14.435); მოწმე თაყა ასანბეგისშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1671 წ. Hd-6777).

ჯავახიშვილის ქაიხოსრო – [მეფის] ბრძანებით, ვინც მის გლეხს არ დააბრუნებდა, მუბაშირს გაუსევდნენ და ისე დააბრუნებდნენ (XVII ს. Hd-15087).

ჯავახიშვილი ქეეშელ – ძმა ან შვილი ჯავახ ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი შალვა – 1339-1345 წწ. მეაბჯრეთუხუცესი (1339 წ. Hd-11626). ჰყავს: ბიძაშვილი გამრეკელი, ბიძაშვილიშვილი სარიჯან (1345 წ. Hd-11627). მას უწყალობა: [გიორგი მეფემ] ყმა-მამული (1339 წ. VI. 6. Hd-11626), [გიორგი] მეფის ბრძანებით, „საქმის შეკაზმამდე“ კაგიოსოს მცხოვრები ორი გლეხი: კომნაკომისძე და ბორტყოლა მიწითა და საქონებლით მის შვილს ეყოლებოდა, შემდეგ კი გამრეკელ ჯავახიშვილს მფლობელობაში გადავიდოდნენ (1345 წ. X. 12. Hd-11627).

ჯავახიშვილი შალვა – 1588 წ. მამა: ფარსადან ჯავახიშვილისა, იხ., შანშე ჯავახიშვილისა, იხ., შერმაზან [ჯავახიშვილისა] იხ. მას განუახლა სვიმონ მეფემ მისი და მისი ძმების კუთვნილი ოძისის წყალობა (1588 წ. XI. 2. Hd-14416); იხსენიება უცნობი [ჯავახიშვილის] საჩივრის წიგნში, როგორც მომჩივნის პაპა. ურუმთაგან სვიმონ მეფის დატყვევების შემდგომ იგი ყაენის კარზე დარჩენილა, სადაც ხშირად ხვდებოდა ყაენთან მყოფ ბაგრატ მეფეს.

ქაიხოსრო [ჯავახიშვილს] მომჩივნის ოჯახი გიორგი მეფესთან და დედოფალთან დაუბეზღებია: სვიმონ მეფეს კახეთის ლაშქრობისას თან ახლდა შალვა [ჯავახიშვილი], რომელმაც სვიმონი მიატოვა და ქალაქში მყოფ დავით მეფესთან მივიდაო. ამის გამო მომჩივნის ოჯახი მეფისაგან დაისაჯა. ყაენმა შალვას უბოძა ორმოცდაათი თუმანი და ორმოცდაათი თუმნის ფართალი. ეს საქონელი და ცხენ-იარაღი გიორგი მეფემ შალვას თავისთან მიატანინა, ხოლო მისი შვილები დაიჭირა და გორში საკანში ჩაყარა ([1615-1619 წწ.] Hd-2272).

ჯავახიშვილი შალვა – შვილი შანშე ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი შამანდუხ, ასული გამრეკელ ჯავახიშვილისა, იხ., ივანე [სააკაძის] თანამეცხედრე – იხ. შამანდუხ

ჯავახიშვილი შანშერ – შვილი გამრეკელ ჯავახიშვლისა, იხ.

ჯავახიშვილი შანშე – 1607-1616 წწ. ჰყავს: მამა შალვა, ძმები: ბიძინა, ფარსადან (1609 წ. Hd-1656), შერმაზან (1609-1616 წწ. Hd: 1656. 1583, 1576). შვილი შალვა (1616 წ. Hd-1576), ბიძაშვილი პაატა (1626 წ. Hd-14431). მიჰყიდა: გიორგი სააკაძეს არჯევნული სასახლე, მამული და ტურიაული ვენახი (1609 წ. IV. 7. Hd-1656), მამისედ გოგიჩასშვილს – ქებათკარს გოჩიას ველი, ორი დღის მიწა (1616 წ. Hd-1576); ამოუკვეთა ბეგარა ძებან// გებან (sic)მამუკას, დაუტოვა ორი დღე მკა და ბარვა, უბოძა ზესს სავენახე „ფლიმანაური", საყავრეს – ჯილინა მიწა „კოშაური" ([1619 წ. ახლო.] Hd-1583); მოწმე: აბულვარდ ფიყნიაშვილის მიერ ქაიხოსრო ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. XII. 1. Hd-6598); მისი ყმა აბრამა მოწმეა ფარსადან და შერმაზან ჯავახიშვილების მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. Hd-14690); მისი კერძი მამული სვიმონ მეფემ უწყალობა მის ბიძაშვილს, პაატა ჯავახიშვილს (1626 წ. VIII. 22. Hd-14431).

ჯავახიშვილი შანშე (ვარ. შამშე) – [1609]-[1658] წწ. ჰყავს: ძმა ხოსიტა ([1633-1658 წწ.] Hd-8580), შვილები: შალვა ([1609 წ. ახლო.] Hd: 3295, 8506), ქაიხოსრო ([1609 წ. ახლო] Hd: 3295, 8506, 10264), პაატა ([1609 წ. ახლო] Hd: 10264, [1633-1658 წწ.] Sd-795, Hd-8580), [შვილიშვილები]: ზურაბ, ჯავახ ([1609 წ. ახლო] Hd-10264). მიჰყიდა: გიორგი ცალქალამანიძესა და მის შვილებს, იოთამსა და სეხნიას, სკრაში მცხოვრები პაატა ბესალაშვილი და მისი ძმა გიორგი, შვილი შოშია და ძმისწულები: ზუბია და სვიმონა მათი მამულით. აიღო ფასი 280 მარჩილი ([1609 წ. ახლო] Hd-3295), ამავე პირებს – სკრაში მცხოვრები გლეხი ზაქარია შოგიაშვილი, მისი ძმისწული დავითი და მისი ძმები მათი მამულებით, კოშკი სასახლითა და 4 დღის მიწით, თიბელური ვენახი და სამსონაური საბოგანო სახლ-კარი ([1609 წ. ახლო] Hd-8506), იოთამ ცალქალამანიძის მამას, [გიორგის], მამული, რომელიც შემდგომ იოთამისაგან დაიხსნა და უკან დაიბრუნა ([1609 წ. ახლო] Hd-10264), თევდორე კოპინაშვილს

– ჩაგარმანში მინა (1618 წ. 1448-2832); მას მისცა პირობა ნოდარ ციციშვილმა, რომ არ ჩაიდენდა როსტომ მეფის საზიანო საქმეს ([1633-1658 წწ.] Hd-8580); იხსენიება პაატა [ჯავახიშვილსა] და როჭიკა [მალიკაშვილს] შორის სამამულო დავის გარიგების წიგნში: თუ ბესალაშვილი დაიფიცებდა, ნ(ა) იონჯევი შანშემ მომყიდაო, იგი როჭიკას დარჩებოდა და პაატას მასთან ხელი არ უნდა ჰქონოდა ([1633-1658 წწ.] Sd-795).

[ჯავახიშვილი] შანშე – ჰყავს მამა: ზურაბ. დამსწრედ იყო ღორისთაველთა და გუდარეხელთა შორის სასაზღვრო დავის გარჩევისას (1653 წ. VII. 10. Hd-1467).

ჯავახიშვილი შერმაზან – 1607-1616 წწ. ჰყავს: მამა შალვა [ჯავახიშვილი] (1624 წ. Hd-14693); ძმები: ფარსადან ჯავახიშვილი, იხ., შანშე ჯავახიშვილი, იხ. მისი შეყრილია ზაქარია ჯავახიშვილი. ზაქარიამ მისი გარდაცვლილი შეყრილის – შერმაზანის მამული მიართვა მოურავ [გიორგი სააკაძეს] (1624 წ. Hd-14693).

ჯავახიშვილი შერმაზან – 1666-1700 წწ. ძმა: ზურაბ ჯავახიშვილისა, იხ., (XVII ს. Qd-1037), მანგლელ გაბრიელ ჯავახიშვილისა, იხ., ბიძაშვილი: ფარსადან [ჯავახიშვილისა], იხ. მიჰყიდა: ოთია გოგიბედაშვილს ახალკაციშვილის ნავენახობი, რომელიც ესაზღვრებოდა მისივე და სალუყაზანაშვილის ვენახებს (1700 წ. III. 15. 1448-4105), რამაზ მანელასშვილს – ცხენი, მაგრამ მყიდველს ვერ მოურიგდა და ფული უკან დაუბრუნა. რამაზს დარჩა ნასყიდობის წიგნი, რომლის ბათილამაც მისცა ([1687-1700 წწ.] Hd-8038); მას ზურაბ ჯავახიშვილთან ერთად წილში ერგო ქვენანდრისის ციხე და ნახევარი ჭალა (XVII ს. Qd-1037); ჰქონდა დავა: თუმანიშვილებთან ზაქარია ჯავახიშვილის ყოფილი ყმების, სულხანიშვილებისაგან წოდორეთში 1673 წელს ნასყიდი მამულის მეხუთედ წილზე, რომლის ფასიც ნაზარალიხანმა თუმანიშვილებს ხელახლა გადაახდევინა (1699 წ. VI. 25. Ad-2246 მინაწ.), მდივან გივი და შიოშ თუმანიშვილებთან – ზურაბ და სულხან თუმანიშვილების მიერ წოდორეთში სულხანიშვილების ნასყიდი მამულის მეხუთედ წილზე. ამ მამულში, შერმაზანის მტკიცებით, ჯავახიშვილებს 8 თუმანი გადაუხდიათ. რადგანაც სულხანიშვილებისაგან ნასყიდი მამული 20 თუმნად იყო შეფასებული, ხოლო ამ მამულის მეხუთედის ნასყიდობის წიგნი შერმაზანს ჰქონდა, გივი და შიოშ თუმანიშვილებმა მას დაუბრუნეს 4 თუმანნახევარი (1699 წ. Hd-9343).

ჯავახიშვილი ხორაშან – თანამეცხედრე ლამექ თუხარელისა – იხ. **ხორაშან**

ჯავახიშვილი ხოსიტა – ძმა შანშე ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი ჯავახ – შვილი ზაქარია ჯავახიშვილისა, იხ.

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **ჯავახ** – 1543-XVI ს. III მეოთხ. ჰყავს: ძმები გოშფარ, ივანე, შვილები//[ძმისწულები]: გამრეკელი,

სარგის, ვირშელ, ქვეშელ და როინ. ი გ ი „ცოდვის საქმეს შეესწრო" და ქართლის კათალიკოსმა დორეთეოსმა უბრძანა საყდრის სამსახური. საკუთარი ნება-სურვილით სვეტიცხოველს შ ე ს წ ი რ ა: მაცხოვრის ხატი, ვერცხლის მოჭედილი კანდელი, ოცი ლიტრა ზეთი, ახალშენს ყოველწლიურად ნახევარი ლიტრა საკმეველი; ქალაქელ დარვეშასა და მისი სახლისაგან ერთი სუფრის ნოხი და ოცი ფლური. ამას გარდა, ნიაბელ მეტეხელ ხიზან გლეხებს მ ი ს საკუთარ მამულში მოკაფული შეშის და სარის საბალახე და ღალა არ გამოერთმეოდათ (XVI ს. მე-3 მეოთხ. 1449-1657); ესწრებოდა ფარიშატ და გიორგი ბარათაშვილების მამულის გაყოფის საქმეს (1543 წ. IV. 20. Hd-10381).

ჯავახიშვილი (ვარ. **ჯავახისშვილი**) **ჯავახ** – [1609], 1633-1692 წწ. [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] შანშე ჯავახიშვილისა, იხ., შ ვ ი ლ ი პაატა ჯავახიშვილისა, იხ., ძ მ ა ზურაბ ჯავახიშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ფარსადან [ჯავახიშვილისა], იხ.

ჯავახიშვილი ჯიმშერ – 1586 წ. ჰყავს: დ ე დ ა თუხარ, იხ., ც ო ლ - ყ ო ფ ი ლ ი ულუმპია (1602 წ. Sd-522), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი როინ (1586 წ. Qd-8624). მ ა ს უწყალობა [სვიმონ მეფემ] მისი განაყოფის, როინის შვილების მამული (1586 წ. XI. 30. Qd-8624).

ჯავახიშვილი ხეჩუა – წერაქვს მცხოვრები. მ ი ს ი მამულით წილად ხვდა ბეჟან [ბარათაშვილს] (XVII ს. Hd-13630).

ჯაველ – ხუნწში მცხოვრები. ლიპარტიანმა შესწირა ი გ ი ხონის საყდარს და დააკისრა: ორი საკლავი, ორი ქათამი, ერთი ჭური ღვინო, შინ ჩაჯდომა და მასპინძლობა, აგრეთვე სამსახური (XVI ს. ბოლო, 1448-5034).

ჯაველიძე – თაგოეთში მცხოვრები, ერთი კომლი, ყმა-გლეხი. მაღრაძეთა და ციციშვილთა შორის დავის გარიგებისას იგი ერგო ბამან მაღრაძეს (1678 წ. 1450-14/62).

ჯავიაშვილი – შაბიანში მცხოვრები. მ ი ს ი ყმები – ივანე და მაზიტა შეტანილია სვეტიცხოველის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილი ბერიკა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ნადირა, შოშიტა, ებიტა და ზალა. პაპუნა მარიამულისაგან ი ყ ი დ ა მისი სამკვიდრო მამული, რომელიც დავითა და პაპუა ფირიასშვილების, მარიდა ჩაჩასშვილისა და ქიტია თბილელაშვილის მამულებს ესაზღვრებოდა (1667 წ. V. 1. 1450-28/244).

ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილი ებიტა – ძ მ ა ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკასი, იხ.

ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილი ზალა – ძ მ ა ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკასი, იხ.

ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილი ნადირა – ძ მ ა ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკასი, იხ.

ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილი შოშიტა – ძ მ ა ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკასი, იხ.

ჯავნარაშვილი-თვალიშვილი ბერია – შ ვ ი ლ ი ჯავნარაშვილ-თვალიშვილ პატატასი, იხ.

ჯავნარაშვილი-თვალიშვილი შერმაზანა – შ ვ ი ლ ი ჯავნარაშვილ-თვალიშვილ პატატასი, იხ.

ჯავნარაშვილი-თვალიშვილი პატატა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერია და შერმაზანა. მ ი ჰ ყ ი დ ა მარინდაშვილს ამირასეული უკულუხო და უღალო ვენახი ახალკაცის, ნეკევიშვილისა და თავისივე განაყოფის – გიუტას მიწებამდე (1685 წ. 1450-28/245).

ჯავნარაშვილი ბასილა – მ ო წ მ ე გიორგი ზანდარაშვილის მიერ დილმის წმინდა გიორგისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა ([1606-1615 წწ.] Hd-1051ბ).

ჯავნარაშვილი გოგია – შ ე ს წ ი რ ა დილმის წმინდა გიორგის ზაზიაშვილისეული ვენახი და ერთი კოკა კულუხი ([1606-1615 წწ.] Hd-1051ე).

ჯავნაშია – ნაგვაზაუს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკომური, ორი საკლავი მისი ქათმით, სამი მახათელი ღომი, შვიდი გუდა ღვინო, ბეგარა – ცამეტი კოკა ღვინო, თორმეტი კოდი ღომი, ორი საკლავი, ლაშქრობა. იგივე ვალდებულება ჰქონდა მის განაყოფს (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯავრაშვილი – კორთხაში მისეულ პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ღომი, ოთხი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ექვსი კოკა ღვინო, ოთხი კვერცხი (1578 წ. H-626).

ჯავრაშვილი გიორგი – ფერსათში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაშვიდი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ორი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ერთი საბელი, ყოველდღე მუშაობა (1578 წ. Hd-626).

ჯავშანაშვილი მიქელა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ჯავშანა, ძმისწული ნურალ. სვიმეონ მეფემ მ ა ს უწყალობა ზემო ხანდაკში გოგიჩა იორდანაშვილის მამული (1571 წ. 1448-5497).

ჯავშანაშვილი ნადირა – მ ო წ მ ე ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ ვარსიმესა და თევდორესათვის მიცემული წყალობის წიგნისა ([1584-1589 წწ.] 1449-2340).

ჯავშანაშვილი ნურალ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მიქელა ჯავშანაშვილისა, იხ.

ჯავშანაშვილი ჯავშანა – შ ვ ი ლ ი მიქელ ჯავშანაშვილისა, იხ.

ჯაზდან – ბ ჭ ე. სხვებთან ერთად მონაწილეობა მიიღო ზაალ, გურასპ, ყანდურალ და ანდერმან ჩოლოყაშვილების სამამულე დავის გარჩევაში ([1514-18 წწ.] 1449-248).

ჯაზდან – ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი. მონაწილეობა მიიღო შანშე ერისთავსა და იოთამ ამილახვარს შორის დავის გარიგებაში ([1623-1632 წწ.] Hd-14669).

ჯაზდან – შ ვ ი ლ ი როსებ ოხიაყორჩისა, იხ.

ჯათნიძე – ტბეთში მცხოვრები. წილში ერგო არდაშელ [ზუმბულიძეს] ([1695-1697 წწ.] 1450-31/132).

ჯაიანი დეისმა – მ ო წ მ ე კათალიკოს დავით [ნემსაძის] მიერ ბიჭვინტისა და ხოფის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა ([1673-1680 წწ.] Hd-1551გ). პირობის წიგნი მისცა კათალიკოს დავით ნემსაძეს, რომელთანაც ადრე დამდურებული ყოფილა, რომ ხორგაში მის ყმებს არც გადასახადს გამოართმევდა და არც ქურდობაზე საზღაურს, არც კათალიკოსის ნავების ბაჟს არ მიითვისებდა. დავით კატალიკოსს მისთვის შერიგებაში მამულის „საბუჩარგო" გამოურთმევია ([1673-1696 წწ.] Hd-11208).

ჯაკობია გუგუტია – ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო გამოსაღები: ორი საკლავი, ორი ქათამი, ორი გუდა ღვინო, ორი გობი ღომი, მეთორმეტე წელიწადს ძროხა და ლაშქრობა (XVI ს. II ნახ. 1448-3326).

ჯაკობია თოლიოქრო – ნაჟანეულს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკომუ-ბეგარა, ტილო, ორი ქათამი, ერთი ღომი, ექვსი კოკა ღვინო, ნავტეობა, ყანობა, საძროხე (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯაკობია ხუხინია – ხოირს მცხოვრები. მ ო ი ნ ა ლ ე. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ბარგის ზიდვა, ერთი თევზი, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯაკონია ბაბადიში – მუხურს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯაკონია ვაჟობა – მუხურში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: უფროს-უმცროსი საკლავი: ერთ წელიწადს ერთი ქანდაქი და მეორე წელიწადს ორი ქანდაქი, ერთი გუდა ღვინო, ერთ წელიწადს მთელი გუდა ღომი, მეორე წელიწადს – ნახევარი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯაკონია თენა – მუხურში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. №91).

ჯაკონია კაკა – მუხურში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ლაშქრობა, უფროს-უმცროსი საკლავი, ერთ წელიწადს ერთი ქანდაქის და მეორე წელიწადს ორი ქანდაქის ღირებულების უფროს-უმცროსი [საკლავი], ერთი გუდა ღომი და მეორე წელიწადს ნახევარი გუდა, ერთი გუდა ღვინო (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯაკონია მაჭაჭეია – მუხურს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯაკონია პაპაშია – მუხურში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ლაშქრობა (1721 წ. ქსძ. III. №91).

ჯაკონია სკუამილი – მუხურს მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯაკონია ქოძირა – მუხურში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯალაბაშვილი – მინობში მცხოვრები. ციცი [ციციშვილის] და მამუკა მაღრაძის სამამულო დავის გარიგებით, ი გ ი მამულით დარჩა მამუკა მაღრაძეს (XVII ს. ბოლო. Hd-821).

ჯალაბაძე – გლეხი. ქართლის კათალიკოსმა ნიკოლოზ [ამილახვარმა] ი გ ი მამულიანად უწყალობა სარდალ გიორგი გედევანისშვილს (1694 წ. X. 5. Hd-13999).

ჯალაბაძე – ონჭევში მცხოვრები. ერისთავმა მირიან ჭარელისძემ ი გ ი მამულით უწყალობა თავის აზნაურ გიორგი შერაზანიშვილს [1484-1510 წწ.] ქმ. № 1024).

ჯალალა – ვეზირის ძმა. სხვებთან ერთად გაარიგა დავა ჭანდრის რუების გამო საამ ბოქაულუხუცესს, გუგუნა ქავთარიშვილსა და ქაიხოსრო ზაზუნაშვილს შორის ([1690-იანი წწ.] 1450-11/166).

ჯალაღანია ნასხიდა – ხონს მცხოვრები. გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

ჯალაძე გიორგი – ჩუნეშში მცხოვრები, ერთი კომლი. გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1569 წ. II. 4. 1448-3327).

ჯალიასშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა გიორგი მაზიტაშვილმა ტყე ოთია ინანასშვილს (XVII ს. შუა ხანები. Sd-1784ა).

ჯ[ა]ლინა ქიტა – სხალნარში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ჯამალ-ხანი – იხსენიება მარიამ დედოფლის არზაში შაჰის ვეზირისადმი: როდესაც როსტომის გარდაცვალების შემდეგ მარიამმა გლოვა გამოაცხადა, მ ა ს დედოფლისათვის შაჰის რაყამი მიუტანია ([1658 წ. Par. georg. №26).

ჯამასპ – მ ო წ მ ე გიორგი ამირეჯიბის მიერ ლუარსაბ მაყაშვილისათვის მიცემული ყმების ჩუქების წიგნისა (1651 წ. 1450-48/109).

ჯამასპ – შ ვ ი ლ ი შოშიტასი, იხ.

ჯამასპ – შ ვ ი ლ ი ხოსროსი, იხ.

ჯამასპ – საქობოს ქ ე მ ხ ა. ნაზარალიხანთან და სხვებთან ერთად მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ბოდბის წმინდა ნინოს ყმა-მამულის და გადასახადების საქმის გადაწყვეტაში (1700 წ. 1449-1461).

ჯამასპ – მ დ ი ვ ა ნ ბ ე გ ი. გაარიგა სამამულე დავა გოშფარსა და როსებს შორის ([1658-1675 წწ.] Ad-62).

ჯამასპ – ნ ა ც ვ ა ლ ი. მ ო წ მ ე სახლთუხუცეს ოთარ [ჩოლაყაშვილის] მიერ ნიკოლოზ ალავერდელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა სადავო მამულის დათმობის შესახებ ([1685-1700 წწ.] 1449-1854).

ჯამასპაშვილი – საბუზარაში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ჯ[ა]მასპაშვილი პაატა – მოხისში მცხოვრები. კათალიკოსის წინაშე მ ა ს თავმდებად დაუდგა პაპუნა შავნადირასშვილი: თუ პ ა ა ტ ა მოხისიდან აიყრებოდა, კათალიკოსს მის სანაცვლოს მიართმევდა (1686 წ. 1449-2680).

ჯამბეგაშვილი – გორში მცხოვრები. როდესაც დავით მეფე ბერად შედგა, ი გ ი სვეტიცხოველს შესწირა და დააკისრა ოთხი წლის განმაელობაში ოთხასი გორული ლიტრა მატყლის, ოცდაოთხი ლიტრა ზეთის, ცხრა ლიტრა ცვილის გადახდა ([1526 წ.] 1449-1495).

ჯამბეგაშვილი – ყაია, ყორჩიბაშ ბადურ, სარდალ პაპუნა [ციციშვილების] სამამულო დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეჭირა ციციშვილების სამი დღის მიწა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

ჯამბოაშვილი (ვარ. **ჯანბოასშვილი, ჯამობიანთ, ჯანახუანთ**) **იარაზიზა** – მ ო წ მ ე: მანდენაანთ მამუკას მიერ ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1448-1496), პაპოა სეფოასშვილის მიერ ზარაფთუხუცეს ხოჯა ბეპბუდასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IV. 27. 1450-22/119), ხოჯა ბეპბუდას მიერ სევანის ანაპატისათვის მიცემული ქულბაქის შეწირულების წიგნისა (1658 წ. II. 17. 1450-21/101), სარუხანთ ხოსინას მიერ ქაფანაკანთ ფარსადანასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. VI. Sd-754).

ჯამბოანთ ჯანალა – მ ო წ მ ე სარუხანთ ხოსინას მიერ ქაფანაკაანთ ფარსადანასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. VI. Sd-754).

ჯამბუა – [ც ი ც ი შ ვ ი ლ ე ბ ი ს]: ყაიას, ყორჩიბაშ ბადურის, სარდალ პაპუნას შორის სამნევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ გომის გზაზე ასატურას და პეტროზას ჰქონდათ ციციშვილების თორმეტი დღის მიწა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

ჯანა – ლანუჩში მცხოვრები, გლეხი. ლეონ [კახთა] მეფემ სხვა გლეხებთან ერთად ი გ ი უწყალობა ანდერმან, როშაქ, გოშფარ და ჯიმშერ ჩოლაყაშვილებს (1568 წ. Hd-14430).

ჯანა – ზემო ლანუჩში მცხოვრები. ლეონ კახთა მეფემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1569 წ. 1448-5529).

ჯანა – ჯიმითში მცხოვრები. ალექსანდრე [კახთა] მეფემ ი გ ი სახლით შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

ჯანა – ქრეშში მცხოვრები. მ ი ს ი მამული ჯაჰანბანუმ დედოფალმა უწყალობა შერმაზან შერმაზანაშვილს (1628 წ. II. 28. 1450-36/134).

ჯანაანი – მცხოვრებნი ბარაუნში. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1579 წ. 1448-5530).

ჯანაანი – მცხოვრებნი ბარაუნში. თექვსმეტი კომლი. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი უბოძა არსლან ჯანდიერიშვილს (1584 წ. VII. 7. 1448-5528).

ჯანაბოანთ პაპა – შ ვ ი ლ ი ჯანაბოანთ გასპარასი, იხ.

ჯანაბოანთ პაპინასშვილი გასპარა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ჯანაბოანთ პაპა. თავის ბიძებს – დავით, ბეჟან და ფასოა ჯანღაშვილებს მ ი ჰ ყ ი დ ა საზიარო ადგილი (1680 წ. XII. 1450-53/118).

ჯანაზარა – მ ე კ ო ნ დ ა ხ ე. მ ო წ მ ე სარქის ხეჩუაშვილის მიერ მეარყე შერმაზანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XI. 1. 1450-5/51).

ჯანაიზაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა უმეკა დონდარასშვილმა პაპუნა ხითარასშვილს ალაურა მიწა (1699 წ. Hd-1582).

ჯანაიზაშვილი ბერიკა – მ ო წ მ ე უმეკა დონდარასშვილის მიერ პაპუნა ხითარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-1582).

ჯანასშვილი ამირანა – [ძ მ ა] ბერუკა ჯანასშვილისა, იხ.

ჯანასშვილი ასიტა – [ძ მ ა] ბერუკა ჯანასშვილისა, იხ.

ჯანაშვილი ტერ-ბარსეღა – მ ო წ მ ე დურმიშხან დემურაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ალიხანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. X. 15. 1450-9/149).

ჯანასშვილი ბერუკა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ასიტა, ამირანა, გოგიტა; [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ქიტია, ზუბია. გ ა უ ც ვ ა ლ ა თავის მამიდასშვილებს: პაპუნა, ზაქარია და ნასყიდა ჯ[ა]ნასშვილებს მირჯანაულის ბოლოს, ბერიულის გზამდე მდებარე ნაფუძარი (1656 წ. Hd-1585).

ჯანაშვილი გოგინა – ღუროში მცხოვრები. მოხსენიებულია ყმათა ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ი).

ჯანასშვილი გოგიტა – [ძ მ ა] ბერუკა ჯანასშვილისა, იხ.

ჯ[ა]ნასშვილი ზაქარია – [ძ მ ა] პაპუნა ჯ[ა]ნასშვილისა, იხ.

ჯანასშვილი ზუბია – [შ ვ ი ლ ი] ბერუკა ჯანასშვილისა, იხ.

ჯანაშვილი თევდორა – მ ო წ მ ე დათუნა მარუშაშვილის მიერ გიორგი დევალიძისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს-ის 70-იანი წწ. 1450-38/136).

ჯ[ა]ნასშვილი ნასყიდა – [ძ მ ა] პაპუნა ჯ[ა]ნასშვილისა, იხ.

ჯ[ა]ნასშვილი პაპუნა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი] ზაქარია, ნასყიდა. ბერუკა, ასიტა და სხვა ჯანასშვილებმა მას გაუცვალა მირჯანაულის ბოლოს მდებარე ნაფუძარი ბერიულის გზამდე (1656 წ. Hd-1585).

ჯანაშვილი ტერ-სარქისა – მ ო წ მ ე ალაბეგ დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV. 17. 1450-9/141).

ჯანასშვილი ქიტია – [შ ვ ი ლ ი] ბერუკა ჯანასშვილისა, იხ.

ჯანალაანთ როსტომა – მ ო წ მ ე ენიბეგაანთ არუთინას მიერ იავანგულაანთ მურადასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. I. 1. 1450-19/60).

ჯანაშაშვილი – ტყვიავში მცხოვრები, ერთი კომლი. ი გ ი უბოძა ქსნის ერისთავმა დავითმა ფარსადან ზედგენიძისშვილს (1695 წ. II. 4. Hd-1314).

ჯანბა – ქვემო ბოლნისში მცხოვრები. მ ო წ მ ე იარალის მიერ სალმახანა მელიქსეთაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის განახლების წიგნისა (1683 წ. I. 5. 1448-1291).

ჯანბახშა – გოგიტა არდაშელისშვილის მეზობელი. მ ო წ მ ე ნიკოლოზ პალატისშვილის მიერ გოგიტა არდაშელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ. VII. 4. Qd-9814ა).

ჯანბეგა – ტაბახმელაში მდებარე მ ი ს ი სასახლის ადგილი უწყალობა ბეჟან სოლაღაშვილმა გოგია ნაღდიაშვილს (1681 წ. Hd-2927).

ჯანგაბა – სიონში მცხოვრები. როინ და გოშფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ჯანგავაძე – ჯონეთში მცხოვრები, ორი კომლი, გ ლ ე ხ ი. ვამეყ დადიანმა ი გ ი ცოლ-შვილით შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობელს და ხვამლის წმინდა გიორგის (1661 წ. Qd-9085ია).

ჯანგავაძე ჟაჟუა – ნოღაში მცხოვრები, ხუცია ქელბაქიანის ყ მ ა, ერთი კომლი. დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა შესწირა ი გ ი გელათს თავისი მეუღლის ალექსანდრე მეფის სულის მოსახსენიებლად ([1660 წ.] Ad-598).

ჯანგავიძე – ჯიმაშტაროს მცხოვრები, ლაღიძის გლეხი (1621 წ. ქსძ. III. № 91).

ჯანგიაური – ჯვარისაში მისეულ პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ემართა ოცდაერთი თეთრი, ოცდაათი ათიანი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ღომი (1578 წ. Hd-626).

ჯანგირა – ალაკას მცხოვრები. მ ო წ მ ე კაკაბელთა და შიბლიანელთა სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1700 წ. XI. 15. Ad-574).

ჯანგირაშვილი – სვერში მცხოვრები ყმა-გლეხი. მ ი ს მამულზე დასახლებულა ხახუტა ჯირკვალისშვილი (1700 წ. 1448-3602).

ჯანგიშერიშვილი ბერუკა – მ ო წ მ ე პაპუნა, დათია და ქიტა [ბალნაშვილების] მიერ პაპუნა დედაბრისშვილისათვის მიცემული ნაფუძარის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. Hd-6775).

ჯანგიშერასშვილი პაატაი – მ ო წ მ ე ოძელ პაპუნა დედაბრისშვილის მიერ ბატონ თამარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. XII. 27. 1450-33/229).

ჯანგურიძე ყაისერა – რევაშენში მ ი ს ი მამულის მეოთხედი ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] XVII ს. ბოლო, 1450-33/286).

ჯანდიარა – ა ს ი ს თ ა ვ ი. მ ო წ მ ე სახლთუხუცეს ოთარ [ჩოლაყაშვილის] მიერ ნიკოლოზ ალავერდელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მამულებზე უდაობის შესახებ ([1685-1700 წწ.] 1449-1854).

ჯანდიარასშვილი ჯანდიარა – ქვემო ბოლნისელი. მ ო წ მ ე და დ ა მ - წ ე რ ი დუშია ოზიბეგასშვილის მიერ კ[ა]ხასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. IV. 1. Hd-6782).

ჯანდიარიშვილი ბარამ – მ ო წ მ ე დავით კოზმანიშვილის მიერ ბატონ ზურაბ [ენდრონიკაშვილისათვის] მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. 1461-13/31).

ჯანდიერისშვილი – წინასაგარეჯოელთა და მამუჩი ჭავჭავაძეს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნში ნათქვამია, რომ ვანთა და ბუშატი კათალიკოსის სახასო სოფლები ყოფილა. ჯანდიერისშვილის სამოურაოა (1654 წ. I. 2. Hd-8389).

ჯანდიერიშვილი – ეჭირა ღურაო, რომელიც [ამირინდო] ზედგენიძემ წაართვა (1475 წ. შემდგომ. Hd-14903).

ჯანდიერიშვილი – სვეტიცხოველის მკვიდრი ყ მ ა. მ ი ს ი სახელო ყოფილა ჯიმითის მოურავობა. რადგან ჯიმითი საკათალიკოსო სოფელი იყო, მისთვის ამ სახელოს დატოვება ან ჩამორთმევა მხოლოდ კათალიკოსს შეეძლო (XVI ს. II ნახ. 1449-1787).

ჯანდიერისშვილი ავთანდილ – ჰყავს [ძ მ ა] გორჯასპ. მასთან ერთად იყო მ ო წ მ ე სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული შუა ბოლნისში მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 10. Sd-620).

ჯანდიერისშვილი არსლან – 1576-1584 წწ. ჰყავს [ძ მ ე ბ ი]: ზაქარია, ზურაბ (1576 წ. Ad-1355). შ ვ ი ლ ე ბ ი: დავით, გივი, რევაზ (1584 წ. 1448-5528). ალექსანდრე მეფემ დაბარაუნჩში მ ა ს გაუთარხნა ყმები (1576 წ. Ad-1355); ამავე მეფემ უწყალობა ენისელში გარსევან ჭავჭავაძისეული ექვსი კომლი და ერთი ყორული; საკანში – დანიელაშვილი მისი განაყოფებითა და ყმებით, სამი კომლი კაცი; გორამიყარში – გოგოლლასეული ორი კომლი; ბარაუნში – ქალალდასეული ერთი კომლი; ჯანაანი – თექვსმეტი კომლი და ქამბაათისეული თხუთმეტი კომლი; ახმეტას – ჯოთენურისეული ერთი ვენახი (1584 წ. VII. 7. 1448-5528).

ჯანდიერისშვილი არსლან – ო ხ ი ა ყ ო რ ჩ ი. ჰყავს მამა დავით. [ძ მ ე ბ ი]: გივი, [ხ]ოსიტა. თეიმურაზ მეფემ ლანუხში მ ა ს განუახლა გარსევანის ნაქონი საქევხო ხუდაანის წყალობა (1637 წ. 1448-5592).

ჯანდიერიშვილი ბეჟან – შ ვ ი ლ ი როსებ ჯანდიერიშვილისა, იხ.

[ჯანდიერიშვილი] [ბე]ჟან – [ძ მ ა] გრიგოლ [ჯანდიერიშვილისა], იხ.

ჯანდიერიშვილი გარსევან – ქართლ-კახეთის სხვა მოხელეებთან ერთად მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ნაზარალიხანის ჭობაში გივი და ფარემუზ

გურამიშვილების ყმა-მამულიდან გურამ გურამიშვილისათვის წილის მიცემის თაობაზე (1694 წ. VI. 4. 1448-57).

ჯანდიერიშვილი გივი – შვილი არსლან ჯანდიერისშვილისა, იხ.

ჯანდიერიშვილი გივი – [ძმა] არსლან ჯანდიერისშვილისა, იხ.

ჯანდიერისშვილი გივი – მონაწილეობდა კაკაბეთელთა და შიბლიანელთა სამამულე დავის გარჩევაში (1700 წ. XI. 15. Ad-574).

ჯანდიერისშვილი გივი – ჰყავს ძმა როსებ, საგარეჯოს მოურავი. იყო მოფიცარი წინასაგარეჯოელთა და მამუჩი ჭავჭავაძეს შორის სამამულე დავის გარჩევისას (1654 წ. I. 2. Hd-8389).

ჯანდიერიშვილი გიორგი – შვილი როსებ ჯანდიერიშვილისა, იხ.

[ჯანდიერიშვილი] გოგიჩა – [ძმა] გრიგოლ ჯანდიერიშვილისა, იხ.

[ჯანდიერიშვილი] გოდერძი – ჰყავს [სახლიკაცები]: როსებ, თამაზ. დათუა ვახტანგიშვილმა ჯანდიერიშვილებს მოსტაცა ორმოცდა-თოთხმეტი მჟაური ხარი და ფური. გამტაცებლებმა უკან დადევნებულ ჯანდიერიშვილ იოსებს და გოდერძის, თამაზს და თამაზის მამას ერთი აზნაური მოუკლეს, ორი მსახური დაუჭრეს, თამაზი კი ძლივს გადაურჩა სიკ-ვდილს (XVI ს. Hd-3683).

ჯანდიერისშვილი გორჯასპ – [ძმა] ავთანდილ ჯანდიერისშვილისა, იხ.

[ჯანდიერიშვილი] გრიგოლ – ჰყავს ძმები: შიოშ, სულხან, [ბე]ჟან, ჯანდიერ, ხო[სრო], გოგიჩა. ჰქონდა დავა იოთამ, შიოშ და ყაფარბეგ [გურამიშვილებთან] გლდანისა და ავჭალის რუების გამო. ჯანდიე-რიშვილებმა მოდავე მხარეს ფიცის გარეშე დაუთმეს ლომსაურთ რუ (XVI ს. 80-იანი წწ. Hd-14977).

ჯანდიერიშვილი გურგენ – შვილი როსებ ჯანდიერიშვილისა, იხ.

ჯანდიერიშვილი დავით – 1584-1637 წწ. შვილი არსლან ჯანდიერიშვილისა, იხ., ჰყავს შვილი არსლან, იხ. ყაენმა მას ჩააბარა კახეთის სამეფო კარის სახლთუხუცესობა, რომელიც ადრე იესეს ჰქონია. დახმარებია თეი-მურაზ მეფეს ქართლ-კახეთის დაჭერაში, რისთვისაც თეიმურაზ მეფეს მისთვის უწყალობებია ლაწუხში გარსევანის ნაქონი საქევხო ხუდაანი (1637 წ. 1448-5592).

ჯანდიერისშვილი დათუნა – [ძმა] თარხან ჯანდიერისშვილისა, იხ.

ჯანდიერიშვილი დარეჯან – იხ. დარეჯან-ხანუმ, როსიტა ჯანდიერიშვილის ასული

ჯანდიერისშვილი ზაალ – მოწმე ალექსანდრე [კახთა] მეფის მიერ იოთამ და ყაფარ გურამისშვილებისათვის მიცემული ფიცის წიგნისა ([1574-1605 წწ.], Hd-14857).

ჯანდიერისშვილი ზ[ა]ალ – გლდანში ჰყავდა ყმები: ერთი კომლი, ერთი თავი, ერთი თოფი; მოხელეები – მამისიმედ ელიოზისშვილი, მამუკა ხუტალასშვილი, აბრამ მუხისგული, გიორგი ლაჟურისშვილი, დათუნა

მჭედლისშვილი, ღვთისია ლომიტასშვილი – ერთი კომლი, ერთი თავი; დემეტრე ხუტალასშვილი, ამოან მუხისგული, ქიტია ლაჟურისშვილი, პეტრია მაზიტასშვილი – ერთი კომლი, ერთი თავი, ორი თოფი; მამაგული ხატისაშვილი (XVII ს. Hd-14912დ).

ჯანდიერისშვილი ზაქარია – [ძმა] არსლან ჯანდიერისშვილისა, იხ.

ჯანდიერისშვილი ზურაბ – [ძმა] არსლან ჯანდიერისშვილისა, იხ.

[ჯანდიერიშვილი] თამაზ – [სახლიკაცი] როსებ ჯანდურიშვილისა, იხ.

ჯანდიერისშვილი თარხან – ჰყავს [ძმა] დათუნა. მას მისცა გიორგი მეფემ პირობის წიგნი წყალობისა და უვნებლობის შესახებ ([1678-1688 წწ.], Hd-2159).

ჯანდიერისშვილი იოვანე – შვილი როსებ ჯანდიერიშვილისა, იხ.

ჯანდიერიშვილი პატა – შვილი როსებ ჯანდიერიშვილისა, იხ.

ჯანდიერიშვილი რევაზ – შვილი არსლან ჯანდიერიშვილისა, იხ.

ჯანდიერიშვილი როსაბ – ჰყავს შვილები: იოვანე, გურგენ, ბეჟან. ალექსანდრე მეფემ მას უწყალობა ფაფანეთში თერამეტი კომლი კაცი, ბარაუნთაში – ოცდაცხრა და ერთი ნასყიდი კომლი (1584 წ. X. 16. 1448-5571).

ჯანდიერისშვილი როსებ – საგარეჯოს მოურავი (1654 წ. 1449-2658), ძმა გივი ჯანდიერისშვილისა (1654 წ. Hd-8389). იყო მოფიცარი ნინასაგარეჯოელთა და მამუჩი ჭავჭავაძეს შორის სამამულე დავის გარიგებისას (1654 წ. I. 2. 1449-2658, Hd-8389).

ჯანდიერისშვილი როსებ – ჰყავს შვილები: პაატა, გიორგი, ჯაზდან, ქაიხოსრო. მიჰყიდა ყაფლან [ბარათაშვილს] ყმა-მამული (XVII ს. შუა ხანები. Ad-1204).

ჯანდიერისშვილი როსებ – [სახლიკაცი] გოდერძი ჯანდიერიშვილისა, იხ.

ჯანდიერისშვილი როსიტა – მამა დარეჯან-ხანუმისა, იხ.

[ჯანდიერიშვილი] სულხან – [ძმა] გრიგოლ [ჯანდიერიშვილისა], იხ.

ჯანდიერიშვლი ქაიხოსრო – შვილი როსებ ჯანდიერიშვილისა, იხ.

[ჯანდიერიშვილი] [ში]ოშ – [ძმა] გრიგოლ [ჯანდიერიშვილისა], იხ.

[ჯანდიერიშვილი] ხოს[რო] – [ძმა] გრიგოლ [ჯანდიერიშვილისა], იხ.

ჯანდიერისშვილი [ხ]ოსიტა – ძმა არსლან ჯანდიერიშვილისა, იხ.

ჯანდიერიშვილი ჯაზდან – შვილი როსებ ჯანდიერიშვილისა, იხ.

[ჯანდიერიშვილი] ჯანდიერ – [ძმა] გრიგოლ [ჯანდიერიშვილისა] იხ.

ჯანდილა – ქალაქში მცხოვრები, მექვაბე. ალექსანდრე მეფემ შესწირა იგი სვეტიცხოველს (1435 წ. 1449-1659).

ჯანდილაშვილი – სიონში მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ჯანდილაშვილი დათუნა – ჯურვალეთში მცხოვრები, ერთი კომლი, ერთი თავი. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯანდულა – „ფულჩისტა", ქალაქში მცხოვრები. გიორგი მეფემ განუახლა მ ი ს ი შენირულება სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448-5016).

ჯანელიძე – იმერთა მეფემ ალექსანდრემ (IV)შესწირა გელათს ჯ ა ნ ე ლ ი ძ ი ს ე უ ლ ი პარტახი, რომელიც მკერვალისშვილს ჰქონდა, იმ პირობით, რო, თუ ჯ ა ნ ე ლ ი ძ ე დაბრუნდებოდა, მაშინ მას უნდა გადაეხადა ორი ჩარექი სანთელი ალექსანდრე III-ის სააღაპედ ([1658-1695 წწ.], Ad-598-ბ).

ჯანელიძე გოგილა – მ ი ს თ ვ ი ს მიუცია „ბოლო წიგნი" (გადაწყვეტილების საბუთი)ივანაშვილს (XVI-XVII სს. S-421, 9v).

ჯანელიძე დავით – წყალაფორეთში მცხოვრები, ხ ე ლ ო ს ა ნ ი . კოხურის ბეგრის ნუსხის მიხედვით, მას ედო გამოსაღები ორი ლიტრა სანთელი (1570 წ. ახლო. დსსს. I. 27-28).

ჯანელიძე ინანა – წყალწითელაში მცხოვრები. კოხურის ბეგრის ნუსხის მიხედვით, ედო გამოსაღები [ორი] ლიტრა სანთელი, ორი გვერდი ღომი, ერთი გვერდი პური, სამი კოკა ღვინო, ათი თეთრის საკლავი, ძღვენი (1570 წ. ახლო. დსსს. I. 27-28).

ჯანელიძე მახარებელი – მ ი ს თ ვ ი ს მიუცია „ბოლო წიგნი" ივანაშვილს (XVI-XVII სს. S-421.9v).

ჯანელიძე მახარობელი – ნოღას მცხოვრები, ხუცია ქელბაქიანის ყ მ ა, ერთი კომლი. დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა შესწირა იგი გელათს თავისი მეუღლის, ალექსანდრე მეფის სულის მოსახსენიებლად (1660 წ. ახლო. Ad-598-ა).

ჯანელიძე მისლია – მ ი ს თ ვ ი ს მიუცია „ბოლო" წიგნი ივანაშვილს (XVI-XVII სს. S-421. 9v).

ჯანელიძე ოტია – ქვანეთში მცხოვრები. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შვილებითურთ უბოძა გაბრიელ ცაგერელს, ამ უკანასკნელმა კი შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობლის (1656 წ. Qd-9085ვ).

ჯანელიძე იოვანე – როკითში მცხოვრები, ეჭირა საამ გოგანაძის მამული. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცხენით სამსახური, ლაშქრობა და პურის ჭამა (1578 წ. H-626).

ჯანთუაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე სულხან გოგალაძის მიერ არდაშელ ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნში (1689 წ. Hd-811).

ჯანი – ლორეში მცხოვრები. საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს დავთრის მიხედვით, მ ა ს ევალებოდა: სააღდგომო გამოსაღები – ერთი ცხვარი და ბატკანი; შობას – ერთი ცხვარი და თოხლი (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ჯანია – შ ვ ი ლ ი ალავერდასი, იხ.

ჯანია – თეთრი-სოფელში მცხოვრები. ჰ ყ ა ვ ს ძმისწულები კაკოზა და პაპია. ი გ ი სახლ-კარითა და ცოლ-შვილით დაეით ბატონიშვილმა უწყალობა შულავერის მამასახლის ყარახანა [ყარახანაშვილს] (1631 წ. XII. 1450-20/85).

ჯანია – ვანქში მცხოვრები. ი გ ი ძმებთან და სხვა ყმა-მამულთან ერთად პატა ბარათაშვილმა გაუცვალა შაპყულა იაგულაშვილს რატევანის ყმა-მამულში (1656 წ. XII. 13. 1450-9/150).

ჯანია – ჰყავს შვილები: ზურაბ და წერეთელა. მისცა ყ მ ო ბ ი ს პ ი - რ ო ბ ი ს წიგნი გიორგი ყორღანაშვილს, რომელსაც ი გ ი შიმშილობის წლებში ცოლ-შვილითურთ შეუნახავს (1672 წ. II. 15. 1450-16/1).

ჯანია – ქაიხოსრო აბამისშვილის ყ მ ა. მ ი ს ი ნაქონი ორი დღის მიწა პაპუა ლამაზასშვილმა მიჰყიდა ქაიხოსროვ აბაშისშვილს (1690 წ. V. 23. 1450-15/49).

ჯანია – სკრაში მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით გოშფარს ერგო ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ჯანია – ბ ი ძ ა ნასყიდასი, იხ.

ჯანიაშვილი – ენაგეთში მცხოვრები აზნაური. [ბარათაშვილების] გაყრისას ი გ ი ერთ წილად ერგო ძმებს: თაყა, გოსტაბ, ფალავანხოსრო ბარათაშვილებს (1523 წ. Ad-1299ა).

ჯანიაშვილი – მ ი ს ი ვენახის გვერდით ესტატემ თავის განაყოფ ფარსადანს მისცა ვენახი (1665 წ. Qd-195).

ჯანიაშვილი ამირანა – მ ო წ მ ე გრიგოლ ჩხუტიაშვილის მიერ ბატონ ანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. Sd-533).

ჯანიაშვილი გიორგი – კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოველის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ჯანიაშვილი დათუნა – ერეკლე მეფემ ი გ ი ჭალაანში დაასახლა და ალავერდის წმინდა გიორგის შესწირა (1699 წ. II. 25. 1449-1852).

ჯანიაშვილი მამისბედა – მ ო წ მ ე ნასყიდა ბანცაძის მიერ გელათის მოძღვართ-მოძღვარ ილარიონის და წინამძღვარ მელქიზედეკ აბაშიძისათვის მიცემული პირობს წიგნისა ბეგარის მოუშლელობის შესახებ ([1505-1519 წწ.] 1449-1670).

ჯანიაშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე გიორგი ლიპარტიანის მიერ გიორგი ფალავასათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. მიწ. ქმ. №1178).

ჯანიაშვილი მახარა – მ ო წ მ ე პაპუნა მარიამულის მიერ ქიტია თბილელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. II. 1450-28/244).

[ჯანიაშვილი] მიქელ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქრისტეშია ჯანიაშვილისა, იხ.

ჯანიაშვილი პაპოა – მ ო წ მ ე ელენე-ხანუმის მიერ შერმაზან სულოაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. 1448-2341).

ჯანიაშვილი პატია – [სარეკში მცხოვრები]. ი გ ი ცოლ-შვილითა და მამულით ტყვეობიდან დახსნის საფასურად გიორგი ფალავანდიშვილმა მიჰყიდა ქაიხოსრო წერეთელს ([1680 წ. ახლო. Hd-2527).

ჯანიაშვილი როსტევან – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს თავისი ყმა-მამულით ([1537/1538 წ. 1450: 11/112, 58/59). მ ი ს ი ყმა-მამულის წყალობა განუახლა დავით მეფემ გიორგი ბარათაშვილს (1569-1578 წწ. 1450-38/60), იგივე წყალობა განაახლა [სვიმონ] მეფემ ([1581-1591 წწ.] 1450-38/58).

ჯანიაშვილი ქრისტეშია – მ ო წ მ ე ნასყიდა ბანცაძის მიერ გელათის მოძღვართ-მოძღვარ ილარიონისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ბეგრის მოუშლელობის შესახებ ([1505-1519 წწ.] 1449-1670).

ჯანიაშვილი ჯანიბეგა – სასხორში მცხოვრები. მ ო წ მ ე ყულიას მიერ ტერტერა ეზიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I. 10. 1448-9233).

ჯანიბეგ – ამირეჯიბ ქუცნას მიერ ულუმბოს მონასტრისათვის ბოძებული შენირულების წიგნის მიხედვით, მამია ასანიძესთან ერთად მ ა ს უნდა აელო საალაპე გამოსაღები გუჯარას და ჯრუჭულას შუა [მდებარე მამულიდან] (1401-1415 წწ. ქრ. II. 212).

ჯანიბეგ – [ზევდგინის ძე], იხ. [ზევდგინისძე] ჯანიბეგ

ჯანიბეგა – ჩარადანაგი. მ ო წ მ ე დავით ბერისძის მიერ ელიოზ კათალიკოსისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1411 წ. X. 25. 1449-1651).

ჯანიბეგა – ზაალ პალატისშვილის ყ მ ა . მ ო წ მ ე ნიკოლზ პალატისშვილის მიერ გოგიტა არდაშერასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ. VII. 4. Qd-9814ა).

ჯანიბეგა – ცოვრეთში მცხოვრები. წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ჯანიბეგა – სასხორში მცხოვრები. მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ყულიას მიერ ტერტერა ეზიაშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (1544 წ. I. 10. 1448-9233).

ჯანიბეგა – როსტომ ყორღანაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ერთი დღის მიწა (1678 წ. 1450-1/113).

ჯანიბეგაური – ბეთანიაში მცხოვრები. ბარათაშვილების გაყრის დროს ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს, ფალავანხოსროს (1523 წ. Ad-1299ა).

ჯან[ი]ბეგაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა მამუკა ჯომარდიშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიყიდულ მამულს (1687 წ. 1448-8765).

ჯანიბეგაშვილი ღვინია – მ ო წ მ ე გიორგი კობიაშვილის ჯალაბ ქეთიას მიერ ოთია შაბურიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-761).

ჯანიკაშვილები – ენაგეთში მცხოვრებნი, სამი კომლი. მ ა თ მამულზე და პაპისგორში ხუთი დღის მინაზე გაუცვალა პაპუნა გოსტაშაბისშვილმა თაყა ასანბეგისშვილს ტბისში თავისი სამკვიდრო მამული (1671 წ. II. 12. Hd-2236, Hd-6777).

ჯანიკაშვილი – ბოლნისში მცხოვრები. მ ი ს ნაცვლად ყორჩიბაშ ბადურ ციციშვილს წილში ერგო იათარაშვილი (1651 წ. 1450-37/165).

ჯანიკაშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ჩოხლიკაური მინა ბოგისხევში გოგია ქოსაშვილმა მიჰყიდა ოთარ ყორღანაშვილს (1688 წ. VI. 1. 1450-16/159).

ჯანიკაშვილი ევანეზა – ენაგეთში მცხოვრები. როსტომ მეფემ ი გ ი მამულით უბოძა თავის დისწულს – ასანბეგ [ბარათაშვილს] (1647 წ. 15. III. 1450-11/1).

ჯანიკასშვილი კაკობა – თეთრი-უბანში მცხოვრები. ულუხანა ჯანიკაშვილთან ერთად შაჰაბაზ ყაენმა ი გ ი უბოძა შულავერის მამასახლის ყარახანას. შემდგომ გიორგი და იორამ ბატონიშვილებმა მ ი ს ი წყალობა განუახლეს ყარახანას შვილს – წოვანშას ([1633-1658 წწ.] IX. 22. 1448-5154).

ჯანიკაშვილი მიტიჩა – სარქისსთან და პაპიასთან ერთად ი გ ი ცოლშვილითა და მამულით უსუფბეგ ასანბეგიშვილმა მიჰყიდა პაპუნა გოსტაშაბისშვილს (1653 წ. V. 25. Hd-10026).

ჯანიკაშვილი პაპია – სარქისსთან და მიტიჩასთან ერთად ი გ ი ცოლ-შვილითა და მამულით უსუფბეგ ასანბეგიშვილმა მიჰყიდა პაპუნა გოსტაშაბისშვილის (1653 წ. V. 25. Hd-10026).

ჯანიკაშვილი პაპუა – მ ო წ მ ე ჯანიას მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1672 წ. II. 1450-16/1).

ჯანიკაშვილი სარქისა – პაპიასთან და მიტიჩასთან ერთად ი გ ი ცოლშვილითა და მამულით უსუფბეგ ასანბეგიშვილმა მიჰყიდა პაპუნა გოსტაშაბისშვილს (1653 წ. V. 25. Hd-10026).

ჯანიკასშვილი ულუხანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] კაკოზა ჯანიკასშვილისა, იხ.

ჯანიკასშვილი ხიზუა – ენაგეთში მცხოვრები. პაპუნა ბარათაშვილმა ი გ ი ტბისის სასახლეზე და ყმა-მამულზე, ასევე ენაგეთის სხვა ყმა-მამულთან ერთად გაუცვალა თავისი განაყოფის, ასანბეგის შვილებს, თაყას და ასლამაზს (1671 წ. Hd-4151).

ჯანინა – მ ო წ მ ე დილარგეთიშვილის მიერ ამირასლანა შარუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. XII. 12. 1450-51/241).

ჯანინამანა – მ ო წ მ ე მეითარიანთ პაატაბეგის შვილ ასლანას მიერ ბალაბულაანთ ავეტისასათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 15. 1450-10/139).

ჯანოაანთ გრიქორა – მ ი ს ი ნაქონი მინა ზაქუმბეგ ალიყულაშვილმა მიჰყიდა ზალინა დალალაშვილს (1690 წ. 1450-48/150).

ჯანოაანთ ულუხანა – მ ო წ მ ე სარუხანა არაქელაშვილის მიერ ზალინა ხოსროვასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. V. 7. 1450-48/142).

ჯანსაოშა – კრეფაში მცხოვრები. ი გ ი მამულითურთ წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ჯანუა – გაეყარა თავის ძმებს, ნასყიდას და ბალდასარას (1672 წ. III. 8. Sd-34).

ჯანუასშვილი//ჯანუაშვილი//ჯანუანთ

ჯანუასშვილი – [ადამ მალალაძის] ყმა. ადამ და ერასტი [მალალაძეების] სამამულე დავის გარჩევის შედეგად, ერასტის მიერ ღობეშემოცლილი ზვრის გარეთ მდებარე [ვენახი] ჯ ა ნ უ ა ს შ ვ ი ლ ს დარჩა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Ad-1787).

ჯანუანთ – ზაქუმ [ზაქუმიშვილმა] მიჰყიდა ალავერდა იაგულაშვილს ჯ ა ნ უ ა ნ თ მიწა გორულის ტყის პირამდე (1699 წ. V. 10. 1450-9/119).

ჯანუაშვილი – კასპში მცხოვრები, ამილახვარის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯანუასშვილი გოგია – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ხუცია. ი გ ი ხუციასთან ერთად სეხნია [საგინაშვილმა] გაუცვალა აბულმაგისეულ მამულში და ბოგის მამულის ნახევარში თავის ძმისწულს – საამ [საგინაშვილს] (1666 წ. VIII. 1449-1309).

ჯანუაშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683. II. 17. 1450-26/256).

ჯანუაშვილი მამუკა – კასპში მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა . საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა მისი კომლიდან ოთხ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯ[ა]ნუაშვილი მამულა – მ ო წ მ ე უცნობ პირებს შორის დადებული მიწის ნასყიდობის გარიგებისა (1690 წ. V. 15. Hd-14815 ფრაგმ.).

ჯანუაშვილი [მკრ]ტიჩა – გ ა ა რ ი გ ა შავერდა არდაშელაშვილის დავა მექვაბიშვილებთან და აღმურაშვილებთან მამულის თაობაზე (1638წ. II. 20. Qd-9814ბ).

ჯანუასშვილი ხუცია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გოგია [ჯანუასშვილისა], იხ.

ჯანუმაშაშვილი მარქარა – მ ო წ მ ე დავით ადიკაშვილის მიერ ალავერანა საფარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. 1450-28/33).

ჯანქანასძე – იხსენიება ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტერში სანირავის განწესების წიგნში (XIV ს. S-1245, 6-23).

ჯანღაშვილი ბეჟან – [ძ მ ა] დავით ჯანღაშვილისა, იხ.

ჯანლაშვილი ბეჟუა – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ზურაბ წყარაძის მიერ შენუაანთ პაპინაშვილ ოჰანასათვის მიცემული მარნის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VII. Ad-1220).

ჯანლაშვილი დავით – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბეჟან, ფასოა, მ ი ს ი ბ ი ძ ა ა – ჯანაბოანთ პაპინასშვილი გასპარა. ჯანაბოაანთ პაპინაშვილმა გასპარამ მ ა ს მიჰყიდა თავისი საზიარო ადგილი (1680 წ. XII. 1450-53/118).

ჯანლაშვილი ფასოა – [ძ მ ა] დავით ჯანლაშვილისა, იხ.

ჯანლ[ოა]ნთ ბეჟოა – მ ო წ მ ე ბალაბულაანთ პაზოასშვილ საქოას მიერ ქეფინაანთ კარაპეტასშვილ არუთინასთვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. VII. 20. Hd-13022).

ჯანყელაშვილი – შინდისში მცხოვრები. ი გ ი მამულით უბოძა [როსტომ მეფემ] პაპუა მაღალაძეს (1658 წ. Sd-2975).

ჯანყულა – მ ო წ მ ე გარსევან ყორღანაშვილის მიერ თავისი ძმის, მერაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. VII. 1450-1/4).

ჯანყულა – რატევანში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537/1538 წწ. VIII. 16. 1450-11/112).

ჯანშაშვილები – [არმანისს] მცხოვრებნი. საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთრის მიხედვით, მ ა თ უნდა გამოეღოთ საყველიერო: ერთი ლიტრა ერბო, ერთი ლიტრა ყველი, ათი კვერცხი. თარხანს „კაი კვამლზე" ევალებოდა სამასპინძლო – ორი ცხვარი, სამი კოდი პური, სამი კოდი ქერი, ორი ქათამი, ათი სტილი ერბო, ერთი ლიტრა მარილი. ამაზე უფრო „დაბალ" კომლს – ცხვარი, ხუთი სტილი ერბო, ათი სტილი მარილი, ერთ პირ ცხვარზე – ერთი მოთალი ყველი, სალორე ღორი – ორმოცზე ერთი, ნიუკა – სამარხო გალა ოცი (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ჯანშაშვილი – [არმანისს] მცხოვრები. ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მანუკა. საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს დავთრის მიხედვით, უნდა გამოეღო სააღდგომო ძღვენი – ერთი ცხვარი, მის ძმას და მანუკას – ერთი თოხლი და ერთი ქათამი (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ჯანშაშვილი ასატურა – ყურში მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯანშაშვილი ედიშერ – 1658-1670 წწ. ხელმწიფის მ ო ლ ა რ ე. დ ა მ - წ ე რ ი: გიორგი ამირეჯიბის მიერ ლუარსაბ მაყაშვილისათვის მიცემული ყმების ჩუქების წიგნისა (1651 წ. 1450-48/109), რამაზა ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ ზა[ა]ლ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. Qd-2024), ერთობილთ სამწერელების, ალიხანა უსუფაშვილისა და სხვათა მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. V. 5. 1450-10/9ა), თაყა ასანბეგიშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. XII. 1.

1450-1/108), დათია ფირიაშვილის მიერ ეჯუბა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. V. 8. 1450-19/4); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: თაყა ასანბეგიშვილის მიერ გიორგი ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. II. 9. 1450-38/45), ზაალ ბარათაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. VI. 1450-1/52), თამაზ სომხისშვილის მიერ ეჯუბა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. V. 8. 1450-17/21), ბოლნელ იოსებ რევიშვილის მიერ დოლმაზა და ელიზბარა შანშიაშვილებისათვის მიცემული მინების გაცვლილობის წიგნისა (1670 წ. VIII. 2. Hd-11242).

ჯანშაშვილი მანუკა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჯანშაშვილისა, იხ.

ჯანშაშვილი მატუა – მ ო წ მ ე ფიბუა მჭედლიშვილის მიერ პაპია ნამალასშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. V. 1450-51/45).

ჯანშაშვილი პაპუნა – 1682-1699 წწ. ყ ა ფ ი ჩ ი. დ ა მ წ ე რ ი: დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შავერდ გამრიგიძისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1450-6/88), პაპუა იელიკაშვილის მიერ ნაზირ ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IV. 10. 1450-10/42), ბაინდურ ვახტანგაშვილის მიერ ბერუა [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. VI. I. 1450-16/84), დალაქ მერაბ ადიბეგაშვილის მიერ ნაზირ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. VII. 15. 1450-7/16); ვარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. VII. 24. 1450-16/106); მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: ავთანდილ ესტატაშვილის მიერ თავის განაყოფ პაპია [შანშიაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. VII. 1. 1450-10/24), შერმაზან [ყორღანაშვილის] მიერ ბერი [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450-19/15), სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-10/18), ზაქუმა [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. V. 10. 1450-9/119); მ ო წ მ ე თაყა ბარათაშვილის მიერ მეგოდრთუხუცეს ბერი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IV. 6. 1450-16/85).

ჯანშაშვილი სუნბატ – მ ო ლ ა რ ე. დ ა მ წ ე რ ი თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 12. 1450-1/95); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე შერმაზან ჯავახისშვილის მიერ ოთია გოგიბედაშვილისათვის მიცემული ნავენახარის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. III. 15. 1448-4105), ბაინდურ ხოსიტაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IV. მეოთხ. 1450-1/98).

ჯანშიარასშვილი ავთანდილ – შ ვ ი ლ ი თამაზ ჯანშიარასშვილისა, იხ.

ჯანშიარასშვილი ბაინდურა – შ ვ ი ლ ი თამაზ ჯანშარასშვილისა, იხ.

ჯანშიარასშვილი ბაირამ – ძ მ ა თამაზ ჯანშიარასშვილისა, იხ.

ჯანშიარასშვილი ველია – შ ვ ი ლ ი თამაზ ჯანშიარასშვილისა, იხ.

ჯანშიარასშვილი ზაალ – შ ვ ი ლ ი თამაზ ჯანშიარასშვილისა, იხ.

ჯანშიარასშვილი თამაზ – შულავრის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. ჰყავს ძ მ ა ბაირამ; შ ვ ი ლ ე ბ ი: რევაზ, ავთანდილ, ბაინდურ, ველია და ზაალ. ეჩმიაძინის კათალიკოს-პატრიარქ იაკობს მ ი ჰ ყ ი დ ა შულავერის ბოლოს მდებარე სახნავი მიწა და თავისი აშენებული ზვარი, რომლის სიგრძე და სიგანე იყო თითო ადლი (?) (1678 წ. VII. 16. 1450-21/41).

ჯანშიარასშვილი რევაზ – შ ვ ი ლ ი თამაზ ჯანშიარასშვილისა, იხ.

ჯანშიაშვილები – [არმანისს მცხოვრებნი]. საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს დავთრის მიხედვით, მ ა თ უნდა გამოელოთ აღდგომას – ერთი ცხვარი, ერთი ბატკანი, ოცი კვერცხი. საშობაოდ – ერთი ცხვარი, ერთი თოხლი, ორი ქათამი. ერთ პირ ცხვარზე – ერთი მოთალი ყველი (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

ჯანხოშა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ზაქუმბეგ ზაქუმბეგიშვილის მიერ ალიხანა ბეჟანისშვილისათვის მიყიდულ ოთხი დღის მიწას (1699 წ. II. 7. 1450-12/2).

ჯანჯულაზასშვილი – მირზაანთ მამოას უბანში მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი სახლი ყანყუზარაანთ მირაქამ მიჰყიდა მერაბ ყანდინაშვილს (1686 წ. VII. 24. 1448-2944).

ჯანჯულაზა[ა]ნი – მ ა თ სახლებამდე მიჰყიდა მნიშაკანთ-გულინაშვილ მიქელამ გივი თუმანიშვილს სახლ-კარი (1698 წ. XI. 20. Sd-56).

ჯაოშვილი ოთია – მ ო წ მ ე იასე საბასშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ მიქელასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Qd-6895).

ჯარასშვილი – მცხოვრები მუგუთში. მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს (1537 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ჯარასშვილი შერმაზან – მ ო წ მ ე ზაალ საგინაშვილის მიერ ნინოწმინდელისა და დავითგარეჯის უდაბნოს წინამძღვარ ონოფრე [მაჭუტაძისთვის] მიცემული პირობის წიგნისა დუდაურების მამულზე უდაობის შესახებ ([1690-1703 წწ.] 1449-1859).

ჯაუნარ – არმაზის ციხე და მონასტერი, რომელიც საკათალიკოსო მამული იყო, ჯ ა უ ნ ა რ ს ჩაუგდია ხელში. მეფემ ჩამოართვა და ისევ მცხეთას დაუბრუნა ეს ყველაფერი. შემდეგ კათალიკოსმა თეოდორემ იყმო ჯ ა უ ნ ა რ ი ს შვილი და, ალექსანდრე მეფის თანხმობით, არმაზის ციხე და მონასტერი სარჩოდ მისცა მას (1434 წ. ქრ. II. 241).

ჯაუნარიშვილი – ტყარშეტელი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, მ ა ს ხევი მძეელად აძლევს გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II. 20. A-1085. 13-15).

ჯაფა – ჯიმითში მცხოვრები. ალექსანდრე მეფემ ი გ ი სახლით შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

ჯაფარ – ა მ ი რ ა. იხსენიება საეკლესიო კრების მიერ დავით მეფისათვის წარდგენილ დადგენილებაში: როდესაც ქალაქი „სპარსთ" ეჭირათ, იგი თბილისში მჯდარა ([1263 წ.] 1448-6501).

ჯაფარა – ქ ა ლ ი ბ ი. მისგან აილეს ვალი იასე და დათუნა გერმანოზიშვილებმა (1693 წ. III. 30. სს. I. 426).

ჯაფარაშვილი – ყურს მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II. ნახ. 1448-5032).

ჯაფარიძე//ჯაფარაისძე//ჯაფარისძე//მჯაფარიძე/მჯაფარიანნი

მჯაფარიანი – მათ ქელდიშ მუტველიანს და მის შვილებს გაუჩინეს საყმო გამოსაღები ბეგარა: ერთი ცხვარი, ერთი მგზავრობა, ერთი ხამი, სამი ნადობა (XV ს. II ნახ. სსძ. II. №10).

მჯაფარიანნი – ხერეგიანებს საყმო გამოსაღებად დაუდგინეს ას მოსახლეზე ორი საკლავი (XV ს. II მეოთხ. სსძ. II. №8).

ჯაფარიძე – ს ი ძ ე ხატისსოფლელ ანანასი. გიორგი ბატონიშვილმა მ ი ს ი მამული უწყალობა სახლთუხუცეს დავით გაბადიძეს (1665 წ. X. 1. 1448-5097).

ჯაფარიძე – მ ი ჰ ყ ი დ ა გაბრიელ ცაგერელს ჩხუტელში ციცარიანი ნასხიდა და თაფუა და შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობელს ([1660-იანი წწ.] Qd-9085თ).

ჯაფარიძე აბესალომ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] სარგის ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე ასლან – შ ვ ი ლ ი პირნათელ ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე ასლან – შ ვ ი ლ ი კახაბერ ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე არღუნ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჩარგას ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე ბასილა – თვალში მცხოვრები. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა გარეჯის მონასტრის წინამძღვარ ონოფრე [მაჭუტაძისათვის] მიბარებული გარეჯის მონასტრის ყმათა ნუსხაში ([1690-1733 წწ.], Ad-421).

ჯაფარიძე ბატკიც – ბ ო ქ ა უ ლ ი. მზითევში გააყოლეს მარიამ დედოფალს ([1634 წ. 1448-3369).

ჯაფარიძე გალდაშელ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჩარგას ჯაფარიძისა, იხ., მ ო უ რ ა ვ ი და დ ა მ ხ დ ო მ ი სეტიელთა და ცხვედიანთა სახლების შერიგების დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. №82).

ჯაფარიძე გიორგი – მ ო წ მ ე ლომინ ერისთვისშვილის მიერ მამუკა კილაძისათვის ბოძებული ყმის წყალობის წიგნისა (XVI ს. II ნახ. Qd-9399).

მჯაფარიძე გუდული – ს ე ტ ი ე ლ ი. მ ო წ მ ე მულახელთა მიერ სეტიელებისათვის მიცემული დაწერილისა ჩარქასთა შემოსევის დროს ასაბიობის სანაცვლოდ ბეგრად სამი ხარის ბოძების თაობაზე (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №37).

ჯაფარიძე დავით – 1677-1682 წწ. ერეკლე მეფის კარის მ დ ი ვ ა ნ ი. დ ა მ წ ე რ ი ერეკლე მეფის მიერ: მდივან ონანა [ქობულაძისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1677 წ. 1449-559), გურამ რამიშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1678 წ. 1450-14/43), მამუჩი ჭავჭავაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1682 წ. 1450-53/14).

ჯაფარიძე დათუნა – მ ო წ მ ე ბადურ მაჩაბლის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. IX. 20. 1449-1184).

ჯაფარიძე დოდილ (ვარ. დოდო, დუდი) – შ ვ ი ლ ი პირნათელ ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე ელიზბარ – ძ მ ა ხოხონა ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე ვამიყ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] სარგის ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე ვეშაგ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჩარგას ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე თაყა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ხოსია ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე თვალია – ბ ი ძ ა სარგის ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე ივანე – შ ვ ი ლ ი პირნათელ ჯაფარიძისა, იხ., მ ო უ რ ა ვ ი ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ სეტიელებისათვის მიცემული დაწერილისა სკამისნაკურეოს სასარჩლოს მილების თაობაზე (XV ს. დასაწყ. სსძ. II №102); თ ა ვ მ დ ე ბ ი და მ ო წ მ ე მიქელ სეტიელის მიერ მაღელდიანებისათვის მიცემული დაწერილისა „ნაგვრილ" ხარზე დავის შეწყვეტის შესახებ (XV ს. დასაწყ. სს. II. №40).

ჯაფარიძე ივანე – ბ ი ძ ა სარგის ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარისძე კახაბერ – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ქურციკ; შ ვ ი ლ ე ბ ი: ტაიბულა, ასლან. მ ი ჰ ყ ი დ ა სეტიელს ლემოშხაში ყანა და აიღო სრული ფასი (XIV ს. ბოლო, სსძ. II. № 79).

ჯაფარიძე ლომკაც – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხოსია ჯაფარიძისა იხ.

ჯაფარიძე მამისა (ვარ. მამისაი)– მ ა ს და სხვა ჯაფარიძეებს გეულ გობეჩეიანმა მოახსენა სისხლის დაურვების დაწერილი (XIV-XVII სს. მიჯნა, სსძ. II. №106); თ ა ვ მ დ ე ბ ი და მ ო წ მ ე მიქელ სეტიელის მიერ მაღელდიანისათვის მიცემული დაწერილისა „ნაგვრილ" ხარზე უდაობის შესახებ (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №40); თ ა ვ მ დ ე ბ ი სეტის ხევის ოთხი თემის, ჴეუისარ ჯაფარიძის და იოსელიანის საერთპირო დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №32).

ჯაფარაისძე მიქელაი – მ ო წ მ ე არღუნ კორძიანის მიერ სეტის ხევისა და ფაჩიანისათვის მიცემული დაწერილისა ძმის სისხლის დაურვების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსსძ. II. №42).

ჯაფარიძენი – ქვიტირში მცხოვრებნი, ჯვრისათვის შეწირული ყმები. ედოთ ოტია ჩხეიძის სამოურავო ვალი. გელათის კანდელაკის გიორგის თხოვნით, ოტია ჩხეიძემ ი ს ი ნ ი გაათავისუფლა სამოურავო გადასახადისაგან და მიართვა კანდელაკ გიორგის (1682 წ. ლაი H-16.9.29ა6).

ჯაფარიძე პატრონილ – თ ა ვ მ დ ე ბ ი ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ სეტიელებისათვის მიცემული სასისხლო საქმეზე შერიგების დაწერილისა (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №103).

ჯაფარიძე (ვარ. **ჯაფარისძე, ჯაფარაიძე**) **პირნათელ** – XIV-XV სს. მიჯნა. მ ე ლ ო მ ე (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №106). ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: დუდი//დოდი, ივანე, ასლან (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №6ა, ბ, 106), გეულ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №106). ი გ ი იყო პატრონი იალდა და სხვა გოროლანებისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №107); ივანე სეტიელმა მ ა ს მოახსენა 100 თეთრის სათიბი და მისცა „სამოკეთილო" პირობის წიგნი (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №6 ა,ბ); გობეჩვიანებმა მ ა ს მოახსენეს სისხლის დაურვების დაწერილი (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №106); სეტის სოფელთან ჰქონდა ცილობა სასოფლო მიწებზე, (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №21), მიწებზე ეცილებოდა სამ თემს, დავის გარიგების შედეგად მ ა ს სადავო მიწები საფასურით უნდა დაეხსნა (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №20); თ ა ვ მ დ ე ბ ი: გობეჩვიანთა მიერ ჯაფარიძეებისათვის მიცემული სისხლის დაურვების დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №106), ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული შერიგების დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №85), ნიპარტელიანის მიერ სეტიელისათვის მიცემული გაუყრელობის დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. №84), ჴეუისარ ჯაფარიძის, იოსელიანის და სეტის ხევის ოთხი თემის საერთპირო და-წერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №32), სეტის ხევის მიერ თეუდორე მოტოლანისათვის მიცემული გაცვლილობის დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №44), რაფაელ კილამუშელის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული ერთსახლობის დაწერილისა (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №101), არჯევან ხრთაგიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა სასაქონლო თეთრის მიღების შესახებ (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №100); მ ო უ რ ა ვ ი და დ ა მ ხ დ ო მ ი სეტიელთა და ცხეელიანთა სახლების შერიგების დაწერილისა (XIV ს. ბოლო, სსძ. II. №82), სეტიელის მიერ მაჴარას და დედილის წაკიდების საქმეზე 200 თეთრის გადახდის თაობაზე შედგენილი დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. №83); მ ო წ მ ე სეტისა და ლალამის ხევებს შორის დადებული საერთპირო დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №48).

ჯაფარიძე როსტევან – მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო კოტრიძეთა და ჭარელიძეთა შორის სასისხლო დავის გარჩევაში (1432 წ. V. 14. Sd-2886).

ჯაფარიძე სარგის – რაჭის თ ა ვ ა დ ი. ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: აბესალომ, ვამიყ; ბ ი ძ ე ბ ი – თვალია და ივანე. მ ი ს ი ბ ი ძ ე ბ ი, თვალია და ივანე, სვანებს შებმიან. ამის შემდგომ ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე ე ბ ს ა და სვანებს შორის მტრობა ჩამოვარდნილა. ი გ ი სვანებს არ უშვებდა საჯამაგიროდ არც რაჭაში და არც ლეჩხუმში. ამის გამო 7 წლის განმავლობაში სვანეთის ქვეყანაში არ მოიპოვებოდა საზიარებელი და მარილი. შევიწროვებული სვანები შეყრილან და 400 საპალნე ცხენით ლეჩხუმში ჩასულან სავაჭროდ, სადაც თავიანთი

საქონელი გაუყიდიათ, ხოლო უკან ღვინით დატვირთულნი ნამოსულან. კუჭაიძესა და ლაშხიშვილს ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე ე ბ ი ს ა თ ვ ი ს უცნობებია სვანების ლეჩხუმში ჩასვლის ამბავი. მ ა ს რაჭველები შეუყრია, „რეხტა შიგა" დამდგარა და ნინ დახვედრმია, ხოლო უკნიდან სვანებს ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე ე ბ ი ს მომხრე კუჭაიძე, ლაშხიშვილი, ინასარიძე და გარეყანიძე დასხმიან თავს. მათ სვანები ამოუნყვეტიათ, 800 კაციდან 400 დაუტოვებიათ, ხოლო 400 ღვინით დატვირთული ცხენი საპალნით ნაურთმევიათ. ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე ე ბ ი არც შემდგომ უშვებდნენ სვანებს საჯამაგიროდ. 100 სვანი დვალეთისკენ გაპარულა და კახეთში საჯამაგიროდ ჩასულა. უკანა გზაზე, დვალეთზე გავლისას, გლოლასა და ჭიორას შუა ჯაფარიძე მ ა თ გზაზე დახვედრია. მას 100 კაციდან მხოლოდ 2 გაუშვია მოამბედ, დანარჩენები დაუტყვევებია და ონში სალორეში და საბატეში შეუყრია, საქონელი კი ჩამოურთმევია. სვანები ტყვეობაში ნაალდგომევიდან ენკენისთვემდე ყოფილან. თითო ტყვეს თითო კარგი აბჯარი გამოულია და თავი ამით დაუხსნია. ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე ს ეცერის აქეთ სვანეთისათვის 12 ნლის განმავლობაში გადაუკეტია საჯამაგირო გზა კახეთისაკენ, სამცხისაკენ და გურიისაკენ. სვანთ ჩენილებს ვაზირობა უქნიათ. ისინი ეცერს ჩასულან და რუჩაგიანისა და დადეშქელიანისათვის უთხოვნიათ მამია დადიანთან შუამდგომლობა, რომლისთვისაც 9 ჯორი გაუგზავნიათ, მამიასთვის უთხოვნიათ ალექსანდრე მეფესთან შუამდგომლობა. ამ საქმეზე დადიანს მეფესთან ჭყონდიდელი გაუგზავნია. ალექსანდრეს სასისხლო საქმის გარჩევა გადაუნყვეტია, რადგან ეშინოდა, თუკი სვანები ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე ე ბ ს სისხლის ფასს არ გადაუხდიდნენ, მაშინ მეფე რაჭასა და ლეჩხუმს დაკარგავდა. დადიანს სვანთ ჩენილები ალექსანდრე მეფესთან მიუყვანია გეგუთში, სადაც გაირჩა სვანებისა და ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე თ ა სასისხლო საქმე. ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე თ ა სისხლის ფასი უზომოდ დიდი ყოფილა. სვანებისათვის გამოუქვითავთ ჯაფარიძეებისაგან [400] მოკლული კაცის ფასი და სხვა ზარალი. სვანებს ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე ე ბ ი ს ა თ ვ ი ს გადაუხდიათ: ლაშხეთში სოფელი და ციხე, ხერიას – 9 კომლი კაცი, ნმ. გიორგის სახელობის მომცრო მონასტერი 16 ჯვარხატით, ოთხთავით, სანინასნარმეტყველოთი, სამოციქულოთი, მარხვანით, ტიპიკონით და სტოდიელით; ოსეთის პირს, მთიულეთის ხიდურს – 20 გლეხი, 2 კარგი ციხე, 2 მონასტერი: გუმბათიანი მთავარანგელოზთ მონასტერი 2 დიდი ოქროს ხატით, 38 სხვა დიდი ხატით, 12 ოქროსა და ვერცხლის კანდელით და სამონასტრო ნიგნებით – დიდი გულანით, ოთხთავით, სამოციქულოთი, სანინასნარმეტყველოთი, მარხვანით, მეტაფრასით, დავითნით, დავითნის თარგმანებით, ოთხთავას თარგმანებით, ენქეროსანი ნინამძღვრით; საჯანის ნმინდა გიორგის დიდი სიონი – მონასტერი, 32 ჯვარ-ხატით, სამონასტრო ნიგნებით და საბატონო დეკანოზი, ნინამძღვარს – 20 კომლი კაცი და დეკანოზს – 8 კომლი კაცი; ხიდურას – 1 აზნაურიშვილი სოსაგიძე ციხით და 12 კომლი კაცით; მთიულეთს – ციხე და სოფელი [ბ]როლი, 24 კომლი კაცი,

ეკლესია 15 ხატით და წიგნებით; თევარეშოს – 16 კომლი კაცი და ციხე, ლომი არეშიძე ციხით და 40 კომლი კაცით; ზედ-ქალაქს – საეპისკოპოსო ჯვარცმის გუმბათიანი საყდარი მოთვალმარგალიტებული ომფორით შემკობილი, წიგნებით და 100 კომლი კაცით; ლებში – 2 აზნაურიშვილი გიგაშვილები ციხით და 72 კომლი კაცით; შოდაში – წმ. გიორგის ეკლესია და სოფელი, 25 კომლი კაცი და ციხე; ჩუეშოს – ციხე და 7 კომლი გლეხი; ჭიორას – ციხე და სოფელი, 16 კომლი გლეხი; ბუბას – ეკლესია, ციხე და სოფელი, 25 გლეხი, ლების შესავალი სოფლები. სვანებს ჯაფარიძეებისათვის მიუციათ სულ 400 კომლი კაცი; აგრეთვე 3 საშევარდნე, სანადიროები: საჯიხვე, ზოფახითო, კირტიშო, ედენი, გილოინა, რიონის სათავე და არჩვზე სხვა სანადიროები. ამ მამულს გარდა, 300 სამანქანური და ზედალური აბჯარი, 300 ვერცხლის ჭურჭელი: სურა-თეფში, ჩორლათო, თასი, ვერცხლის ტაშტი, წურწუმა, კახთ მეფის ნაპარავი; სხვა 300 დიდი და მსუბუქი ქვაბი, 300 ჯორი და 300 კარგი ულაყი; ეცერს აქეთ სვანეთში მულახელთ და მულახის შესავალს, ლატარელთ და ლატარის შესავალს, უშკულელთ და უშკულის შესავალზე ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე ე ბ ი ს ბაჟი დაუდვია და მოუხსენებია მ ა თ თ ვ ი ს ჭიდროთის ზემო და გლოლას ზემო, სვანეთს იქით, ოსეთს „აქათი", სრულად მთიულეთი 400 კომლი აზნაურიშვილით და გლეხებით (1503 წ. სსძ. II. №27).

ჯაფარიძე ტაიბულა – შ ვ ი ლ ი კახაბერ ჯაფარიძისა, იხ.

ჯაფარიძე ფეშანგ – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ჯაზდან. დ ა მ ხ დ უ რ ი ჯაფარიძეების მიერ ხერეგიანებისათვის მიცემული ფიცის დაწერილისა (XV ს. II. მეოთხ. სსძ. II. №9ბ).

ჯაფარიძე ქეელ – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის ნასისხლად მიღებული სოფელ ოქონის და ოქონის მონასტრის დამტკიცების წიგნისა (1488 წ. VIII. Hd-8731).

ჯაფარიძე ქეელ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე პაპუნა ერისთავის მიერ ხოსინასათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. Qd-7989).

ჯაფარიძე ქურციკ – ძ მ ა კახაბერ ჯაფარისძისა, იხ.

ჯაფარიძე შანშე – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის ნასისხლად მიღებული სოფელ ოქონის და ოქონის მონასტრის დამტკიცების წიგნისა (1488 წ. VIII. 1. Hd-8731).

ჯაფარიძე ჩარგას (ვარ. ჩარგაზ) – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ვეშაგ, არღუნ, გალდაშელი. დაუხსნია მუშკიდიანისაგან იალედას და სუნბატლისშვილთა კერძი ყანა და შემდეგ მიუყიდნია ივანე სეტიელისათვის (XIV-XV ს. მიჯნა, სსძ. II. №88); თ ა ვ მ დ ე ბ ი: რაფაც კალამუშელის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული ერთსახლობის დაწერილისა (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. № 101), სეტის ხევის მიერ თეუდორე მოტოლანისათვის მიცემული დაწერილისა

ყანის სასახლე ადგილზე გაცვლის შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №44); მოწმე იუსელიანის დაწერილისა ჯირისატის სისხლის დაურვების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა, სსძ. II. №43), მოურავი და დამხდომი სეტიელთა და ცხველიანთა სახლების შერიგების დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. №82).

ჯაფარიძე ხოსია – ბაგრატ მეფემ მას უწყალობა ზეგლევში მისი განაყოფის ლომკაც ჯაფარიძის ნაქონი ხუთი კომლი, რის სანაცვლოდაც მისცა მეფეს „ქრთამი" (1665 წ. Hd-9546).

ჯაფარიძე ხოსია – ჰყავს [სახლიკაცი] თაყა. თაყასთან ერთად პირობის წიგნი მისცა კაცხის ეკლესიას საცილობელი მიწის კაცხის სასარგებლოდ დარჩენის შესახებ ([1680-1696 წწ.] სკ. III. 61).

ჯაფარიძე ხოხონა – ჰყავს ძმა ელიზბარი. გიორგი მეფემ უწყალობა ინაში მცხოვრები ორი კომლი მამუკელა და ნინუაი ჩანაძეები მამულით (1629 წ. Qd-7988).

ჯაფარიძე ჭეუისარ – მან, იოსელიანმა და სეტის ხევის ოთხმა თემმა შეადგინეს საერთპირო დაწერილი (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №32).

ჯაფარიძე ჯაზდან – ჰყავს ძმა ფეშანგ. „დამხდური" ჯაფარიძეების მიერ ხერეგიანებისათვის მიცემული ფიცის დაწერილისა (XV ს. II. მეოთხ. სსძ. II. №9ბ).

ჯაფარაისძე ჯამნარ – „ლალობასა შინა" მისთვის მხარი უტკენია იაკობ სეტიელს, რომელსაც ჯამნარმა მოახსენა მოურავთა მიერ დადგენილი სასარჩლოს გადახდის შესახებ (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №99).

ჯაფიაშვილი ელისბარა – სხვებთან ერთად თავმდებად დაუდგა ბეჟან ჯაშეშვილს ზაზა [მაჩაბლის] წინაშე და გააშვებინა (XVII ს. Qd-8679).

ჯაფუაშვილი გიორგი – აზნაურიშვილი. მოწმე სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ ქაიხოსრო ორბელიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. II. 15. 1450-15/95).

ჯალათაშვილი ზაქარა – ძმა ივანა ჯალათაშვილისა, იხ.

ჯალათაშვილი ივანა – თავმრგვალელი. ჰყავს ძმა ზაქარა. მასთან ერთად იყო მოწმე ელიზბარ ზუბიტიშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. I. 4. 1450-1/99).

ჯალუაშვილები – საღორისში მცხოვრებნი. ნაზარალიხანმა იგი უბოძა ასლამაზ სოლაღაშვილს. ისინი დროებით ასლამაზის განაყოფ ერეკლესათვის ჰქონია მეფეს ნაწყალობევი (1697 წ. Sd-762).

ჯაყელა – ძმა კახ დათუნასი, იხ.

ჯაყელები (=სპასალარნი)– სამი სასაფლაოთი, მონასტრებით და კარის ეკლესიით შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში ([1516 წ.] Ad-91).

[ჯაყელი] – ათაბაგი. შვილი ათაბაგის თანამეცხედრის, ნესტანჯარისა, იხ., ნესტანდარეჯან

ჯაყელი აღბუღა – იხსენიება ზევდგინისძის საჩივრის წიგნში: მ ა ს მოუნ-ყვია გიორგი მეფის (VII)წინააღმდეგ შეთქმულება, რომელიც გაუცია ჭუკას გვარის კაცს (XV ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1798).

[ჯაყელი] ბექა – მ ა ნ დ ა ტ უ რ თ უ ხ უ ც ე ს ი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: სარგის, ყუარყუარე, [შალვა]. მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა კახა [თორელ-ჯავახიშვილს] კეთილმოყვრობის შესახებ. მ ი ს ერთ-ერთ ძეს ცოლად ჰყოლია კახას და ([130-5-1308 წწ.] Hd-11625).

[ჯაყელი ბექა] – ბოცო, თუღლი და სხვა [ბოცოსძეების] მიერ ალის მონასტრისათვის მიცემულ სააღაპე შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ ბოცოსძეებს ხუთი ვალური და ერთი გაბლუცური მიწა [ბ ე ქ ა ჯ ა ყ ე ლ ი ს ა თ ვ ი ს] „უკაცურ“ სამოთხეში გაუცვლიათ და კაცები ნამოუსხამთ (XIII ს. II. ნახ. H-1347, 38-53).

ჯაყელი თამარ – იხ. თამარ დედოფალი, ვახტანგ გურიელის თანამეცხედრე

[ჯაყელი] თამთან – შ ვ ი ლ ი ნესტანჯარისა, იხ.

[ჯაყელი] თუალშვენიერ – შ ვ ი ლ ი ყვარყვარე ჯაყელისა, იხ.

[ჯაყელი] თინათინ – ათაბაგ-ამირსპასალარის ასული, იხ. თინათინ დედოფალი, მამია გურიელის თანამეცხედრე.

ჯაყელი იაკობ – დ ა მ წ ე რ ი ყვარყვარე ([ჯაყელის] მიერ მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობლისათვის ბოძებული მარილის ბაჟის გამოსავლის წიგნისა (1532 წ. მრავალთავი. IV. 201-205).

ჯაყელი ივანე – [1399]-[1444] წწ. ა თ ა ბ ა გ ი ([1399-1419 წწ.] 1449-1645), ა თ ა ბ ა გ - ა მ ი რ ს პ ა ს ა ლ ა რ ი XIV ს. 90-იანი წწ. (1444 წ. 1449-1628, ქმ. №1608, Ad-933-11, კეფი 5v); მ ა მ ა ყვარყვარე ჯაყელისა, იხ., შ ე ს წ ი რ ა სვეტიცხოველს ელიოზის კათალიკოსობის დროს – წოაში მცხოვრები სამხარასძე მამულით ([1399-1419 წწ.] 1449-1645), ვაჰანის მონასტერს – ერთი საკელაპტრე ვერცხლით მოჭედილი, ერთი ვერცხლის კანდელი ჭაჭკრული სათათრო მალი საზეთედ (XIV ს. 90-იანი წწ. – 1444 წ. Ad-933-11. კეფი 5v), ამავე მონასტერს – 15000 თეთრი, თავისი საპატრონო ტალმისგან – თმოგვი (XIV ს. 90-იანი წწ. – 1444 წ. Ad-933, კეფი 9v); მ ა ს თ ა ნ შეუფარებია თავი ალექსანდრე მეფეს უფლისწულობაში, როდესაც იგი თავის მამას, კონსტანტინე მეფეს შეურისხავს, – აღნიშნულია ზევდგინისძეთა საჩივრის წიგნში (XV ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1799). მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა ([1484-1510 წწ. ქმ. № 1608).

ჯაყელი ივანე – ხელს ურთავს მანუჩარ [ჯაყელის] და უცნობი ათაბაგის მიერ კათალიკოს ბასილისათვის მიცემულ პირობის წიგნს ([1516 წ.] Ad-549).

[ჯაყელი] მანუჩარ – ჰ ყ ა ვ ს [შ ვ ი ლ ი] მანუჩარ ([1516 წ.] Ad-91). ძ მ ა ყვარყვარე ჯაყელისა, იხ., პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა კათალიკოს ბასილის, რომ როცა ი ს ი ნ ი (ჯაყელები)თავიანთ საბატონოს მიიღებდნენ, სვეტიცხოველს

დაუბრუნებდნენ საათაბაგოში კუთვნილ საკათალიკოსო მამულებს და მცხეთის საყდრისადმი მორჩილებასაც აღიარებდნენ ([1516 წ.] Ad-549).

[ჯაყელი] მანუჩარ – [1516]-1539 წწ. ა თ ა ბ ა გ ი (1539 წ. 1450-33/361), [შ ვ ი ლ ი] მანუჩარ ჯაყელისა, იხ., ხ ე ლ ი ჩ ა უ რ თ ო სამცხე-საათაბაგოში მცხეთის საკათალიკოსო საყდრის კუთვნილი მამულების დამადასტურებელ საბუთს (1516 წ. ახლო. Ad-91).

[ჯაყელი] მანუჩარ – [1606]-1609 წწ. ა თ ა ბ ა გ ი (1609 წ. Ad-1502-26). შ ვ ი ლ ი სვიმონ მეფის ასულის, ელენესი, იხ., (1609 წ. Hd-1502-26). დედასთან ერთად ე რ თ გ უ ლ ე ბ ი ს ფ ი ც ი მ ი ს ც ა დედოფალ ნესტანდარეჯანს, დედოფალ თამარს და მეფე ლუარსაბს ([1606-1609 წწ.] 1448-1258); თავისი დედის, ელენეს სააღაპედ რუისის ღვთაების ტაძარს შ ე ს წ ი რ ა ბებნისში მცხოვრები ხუირანელნი, გაუჩინა აღაპი ათ დღეს, ეპისკოპოსსა და საყდრის დეკანოზს დაავალა ჟამის წირვა. უნდა დაეკლათ ორი ცხვარი, პური და ღვინო ეპისკოპოსს უნდა დაეხარჯა (1609 წ. Ad-1502-26).

[ჯაყელი] მზეჭაბუკ – [1500-[1516] წწ. „დიდი მეფე და ყოველისა აღმოსავლეთისა ჰელმწიფე ([1500-1515 წწ.] Ad-503), იგივე მირზა- ფაშა, ათაბაგი ([1500-1515 წწ.] Ad-50. Q-906. 160r). ჰყავს მ ა მ ა ყვარყვარე ჯაყელი, იხ., ([1500-1515 წწ.] Sd-2857ბ), ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყვარყვარე იხ. ([1500]-[1515 წწ.] Sd-2857ბ, Hd-2130). უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: გერასიმეს კუმურდოელობა და გააგზავნა ქართლის კათალიკოს ევარგესთან კურთხევის მისაღებად ([1500-1503 წწ.] Hd-2130), ყვარყვარესთან ერთად – აწყურის ტაძარს, სიმონ მაწყვერელის დროს, ზარზმის მონასტერი აგარაკ-სოფლებით, გლეხებით და აჭარული და გურიული მამულებით ([1500-1516 წწ.] Sd-2857-ბ); მ ა ს უბოძა დოროთეოს ანტიოქიის პატრიარქმა მაწყვერელი ეპისკოპოსის დასმის უფლება ([1500-1515 წწ.] Ad-503); ბერთის ღმრთისმშობელს შესწირა ბერაული პურის ბეგარა ([1500-1515 წწ.] Q-906. 160r).

[ჯაყელი] მზეჭაბუკ – შ ვ ი ლ ი ყვარყვარე ჯაყელისა, იხ.

[ჯაყელი] როსტომ-ფაშა – ქაიხოსრო ციციშვილს უ წ ყ ა ლ ო ბ ა უმემკვიდრეოდ გადაშენებული გოგიბაშვილების კუთვნილი სადგერის ხეობა (1672 წ. ახლო. 1449-2224).

[ჯაყელი] საზვერელ (ვარ. საზუერელ) – შ ვ ი ლ ი ნესტანჯარისა, იხ.

[ჯაყელი] – სალუყაზან – შ ვ ი ლ ი ნესტანჯარისა, იხ.

[ჯაყელი] სარგის – ა თ ა ბ ა გ ი. მ ო წ მ ე ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ არვანბეგ საბაისძისათვის მიცემული სოფელ შეუბანის წყალობის წიგნისა ([1281/1282 წ.] 1448-5037).

[ჯაყელი] სარგის – სამცხის ს პ ა ს ა ლ ა რ ი. შ ვ ი ლ ი ბექა [ჯაყელისა], იხ.

[ჯაყელი] ფარად-ფაშა – კათალიკოსის მესტუმრეს მ ი ს წ ე რ ა წერილი, რომელშიც ატყობინებდა, რომ სტამბოლში აპირებდა წასვლას და კათალიკოსს

მოსაკითხს – ერთ ტან შავ სკალატს და ერთ ოქროთი შეფერილ ავჯანდს – უგზავნიდა ([1639 წ.] ქრ. II. 454).

[ჯაყელი] ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ყვარყვარე [ჯაყელისა], იხ. მამა ყვარყვარე [ჯაყელისა], იხ.

[ჯაყელი] ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ყვარყვარე [ჯაყელისა], იხ.

[ჯაყელი] ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ყვარყვარე ჯაყელისა, იხ.

[ჯაყელი] ყუარყუარე – შ ვ ი ლ ი ბექა [ჯაყელისა], იხ.

[ჯაყელი] ყუარყუარე – [1447]-1480-იანი წწ. ა თ ა ბ ა გ ი, ა მ ი რ - ს პ ა ს ა ლ ა რ ი (იხსენ. 1480-იანი-1520 წწ. Hd-2130, Sd-732, 1449-1535). ჰყავს თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ნესტანდარეჯან//ნესტანჯარ-ყოფილი ნინო, იხ., შ ვ ი ლ ი მზეჭაბუკ [ჯაყელი] იხ., შვილიშვილი ყვარყვარე ჯაყელი იხ. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ანჩელ არქიმანდრიტის ქერობინ აბელისძის ([1453-1459 წწ.] Hd-512)და კუმურდოელ იოვანე ლასურისძის ([1442-1459 წწ.] Hd-2082)მიერ დავით კათალიკოსისათვის მიცემულ ერთგულების პირობის წიგნებში. აღნიშნულია, რომ თუ ყ უ ა რ ყ უ ა რ ე მაწყვერლობას ან სხვა „ჭელს" შეაძლევდა" ეპისკოპოსებს ან დაემუქრებოდა მათ მცხეთაში კურთხევის შემთხვევაში, არ დაემორჩილებოდნენ მ ა ს კათალიკოსის მოწმობის გარეშე. მ ა ს ულალატნია გიორგი მეფისათვის და კონსტანტინე მეფის ღალატიც განუზრახავს, – აღნიშნულია კოსტანტინე მეფის მიერ ზაქარია ჯავახიშვილისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში (1466 წ. Hd-2007), შეუპყრია გიორგი მეფე, ნათქვამია ზევდგენისძის საჩივრის წიგნში (1475 წ. შემდგომ Hd-14903); პატრონმა საგიამ მოძღვრის შვილ გიორგის მიუთვალა მ ი ს მიერ შეწირული ორთომელი და ოლარი (XV ს. II ნახ. H-1347, 760).

[ჯაყელი] ყუარყუარე (ვარ. ყვარყვარე) – [1500]-[1535] წწ. ა თ ა ბ ა გ ი, ა თ ა ბ ა გ - ა მ ი რ ს პ ა ს ა ლ ა რ ი ([1500]-1518 წწ. Hd-2130, Sd-2857ა). ი გ ი ა შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ათაბაგ ყვარყუარე ჯაყელისა ([1516], 1518-[1535] წწ. Sd-2857ა, Ad-933-14, კეფი 5v). ჰ ყ ა ვ ს მ ა მ ა ქაიხოსრო (1518 წ. Sd-2857-a), თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ა ნ ა ([1516]-1532 წწ. Ad-933-1214, კეფი 5v, მრავალთავი IV. 201-205); შ ვ ი ლ ე ბ ი: მზეჭაბუკ, ქაიხოსრო [1516-1532 წწ. Ad-933-12 კეფი 5v, მრავალთავი IV. 201-205); ბ ი ძ ა – მზეჭაბუკ [ჯაყელი], იხ. ბასილის კათალიკოსობის დროს მცხეთის საყდარს აღუდგინა უფლებები სამცხე-საათაბაგოში. კერძოდ: საათაბაგოს ყველა ეპისკოპოსი, ვარძიის მოძღვარი, მღვდლები და დიაკვნები კათალიკოსს უნდა ეკურთხებინა; განუახლა სვეტიცხოველს საათაბაგოს ფარგლებში ძველი შეწირულებანი: პარხლის მონასტერი, გლეხები და მამულები, დაუბრუნა თ ა ვ ი ს ი ბ ი ძ ი ს, მზეჭაბუკის მიერ მეფესთან უსიამოვნების შედეგად უკუჭერილი საეპისკოპოსოები (1518 წ. Sd-2857-ა); მ ა ს განდგომიან ყმები – ქურცინასშვილები – აზანშერა და იბაშერი, რომელთაც ყვარყვარესათვის უვნებლობის ფიცი ჩამოურთმევიათ და თავიანთი სახასო ხახულის თემიდან გაუძევებიათ. ყ ვ ა რ ყ ვ ა რ ე ს

ფიცი გაუტეხია და განდგომილები შეუპყრია. შემდგომში ყ ვ ა რ ყ ვ ა რ ე მ მოსანანიებლად პორტაიტის ღმრთისმშობლს შესწირა ხახულსა და თორთომში მარილის ბაჟის გამოსავალი თეთრი (1532 წ. მრავალთავი IV. 201-205); ვანის ქვაბების მონასტერს შ ე ს წ ი რ ა ჭაჭკრული ვენახის სათავე და კაბინი, რომელიც ადრე მ ი ს [პაპას], პატრონ ყუარყუარეს შეუწირავს ([1516-1535 წწ.] Ad-933-14, კეფი 5v), განუახლა ვანის ქვაბებს ჭაჭკრული მალის შეწირულება საზეთედ ([1516-1535 წწ.] Ad-933-12, კეფი 5v); გერასიმე კუმურდოელმა პირობა მისცა ქართლის კათალიკოს ევაგრეს, რომ ყ ვ ა რ ყ ვ ა რ ე ა თ ა ბ ა გ ი ს და მისი შვილებისაგან მანყვერლობას ან სხვა სახელოს არ მიიღებდა ([1500-1503 წწ.] Hd-2130).

[ჯაყელი] ყუარყუარე – ა თ ა ბ ა გ ი. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქაიხოსრო, თუალშვენიერ; [ძ მ ა] მანუჩარ. შესწირა [ვანის ქვაბებს] ჭაჭკრული ვენახის თავი და მალი ([1574-1581 წწ.] Ad-933-13, კეფი 5v).

[ჯაყელი შალვა] – შ ვ ი ლ ი ბექა [ჯაყელისა], იხ.

ჯაყელი შუბა – უცნობ პირს [ბოცოსძეებს?] ალის მონასტერი და შ უ ბ ა ჯ ა ყ ე ლ ი გრძელიძის ყანაზე ერჩოდნენ. რეა დღის მიწა გრძელიძის აღმოჩნდა და მას დაანებეს (XIV-XV სს. S-1245. 327-331).

ჯაყელური გიორგი – ერისთავის ყ მ ა. მ ი ჰ ყ ი დ ა შიაოჟა ტარსაიჭაშვილს მამული, რომელიც ადრეც ტარსაიჭაშვილებს ეკავათ (XVII ს. Ad-1478).

ჯაშეშვილი ბეჟანა – ჰქონდა დავა ზაზა მაჩაბელთან ამ უკანასკნელის „კაცის" აყრის გამო. ზაზას ი გ ი დაუჭერია, რის გამოც მ ა ს თავმდებად დაუდგნენ ფავლენა ალხაზაშვილი, ელისბარ ჯაჭვიშვილი და ჯანა ბირთველაშვილი (XVII ს. Qd-8679).

ჯაში გოგიჩა – მცხოვრები ჩეხედენას. მამია გურიელმა ი გ ი შესწირა ჩეხედანას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ორი საკლავი, ორი ქათამი, სამი გვერდი ლომი, სამი საწყავი ღვინო, საყველიერო, სამეჯინიბო და სამარხო ძღვენი ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

ჯაშია – მცხოვრები სალირაშენში. ნაზარალიხანმა ი გ ი მამულით უწყალობა ზაალ ბარათაშვილს (1694 წ. IX. 20. Ad-1371).

ჯაშ[ი]აშვილი – დ ა მ წ ე რ ი მერაბ აბაშისშვილის მიერ პაპუნა არეშისშვილისათვის მიცემული მიწის ნაყიდობის წიგნისა (1654 წ. 1448-2928).

ჯაშიაშვილი – მ ი ჰ ყ ი დ ა დავითაშვილს გრძელაში მიწა, რომელიც ქვემო მხრიდან ესაზღვრებოდა ძაგანა ტატიასშვილის მიერ მამულა დავითასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (XVII ს. III მეოთხ. Hd-9318).

ჯაშიაშვილი ბეჟან – მ ო წ მ ე გიორგი ოთიასშვილის მიერ მანველისშვილ არუთინასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. VI. 12. Hd-5993).

ჯაში[ა]შვილი დუშია – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე პაატა აბაშიძის მიერ მამუკა ორჯონიკიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Sd-558).

ჯაშიაშვილი ელიკა – მ ო წ მ ე ავთანდილ [სააკაძის] მიერ არუთენა მანველაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა ([1698-1712 წწ.] Hd-2908).

ჯაშიასშვილი იასე – პ ი რ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი მისცა ბატონ მოურავს და მის ძმას, ზურაბ [სააკაძეს] ერთგულების შესახებ (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-10393).

ჯაშიაშვილი პაპუნა – [ძ მ ა] სეხნია ჯაშიაშვილისა, იხ.

ჯაშიაშვილი სეხნია – 1683-1686 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი] პაპუნა, შანა (1683 წ. 1448-4188). გედევან გედევანისშვილისაგან ი ყ ი დ ა წისქვილის ნახევარი და ბადრიაშვილისგან ნასყიდი მიწა (1683 წ. V. 5. 1448-4188); მ ო წ მ ე მღვდელ მახარე ელისაბედაშვილის მიერ შამირანა ყანდურალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. III. 1. 1448-2948).

ჯაშიაშვილი შანა – 1678-1685 წწ. [ძ მ ა] სეხნია ჯაშიაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე: გიორგი სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. V. 28. Sd-63), დემეტრა წ[ა]ვყენაშვილის მიერ მარიამისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. Hd-1838).

ჯაშინა – მ ო წ მ ე ბეჟანის მიერ თავის ძმისწულ მამასახლის ალიბეგისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1647 წ. XII. 1. 1448-273).

ჯაშინასშვილი ასატურა – მ ო წ მ ე ბეჟან ამირაღასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. XI. 15. 1450-49/105).

ჯაჭვიანი ტაიბუღვა – თ ა ვ მ დ ე ბ ი ამსაჯან-ოზბეგ იოსელიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა სასისხლო საქმესთან დაკავშირებული საურავის მიღების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №94).

ჯაჭულისშვილი – ხერკის ხევში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. გარეჯის უდაბნოსათვის გაღებული შეწირულების სანაცვლოდ მიქაელ კათალიკოსმა ი გ ი მისცა ალექსანდრე მეფეს (1424 წ. I. 6. 1449-1650).

ჯახი[ა]შვილი მათია – [ძ მ ა] ჯახუა ჯახი[ა]შვილისა, იხ.

ჯახი[ა]შვილი ჯახუა – ჰყავს [ძ მ ა] მათია. მ ი ჰ ყ ი დ ა შიო ქუბაშვილს ნახევარი დღის მიწა (XVII ს. VI. დამდეგი, Hd-1886).

ჯახუნასშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე ოქრუა ქოსაშვილის მიერ ბასილა ანდრიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1450-38/130).

ჯაჯანა – ციცი ციციშვილის ყმების ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ჰყავდა კავთისხევში ორი კომლი ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd-14534).

ჯაჯანაშვილი სეხნია – მ ო წ მ ე ზაალ სააკაძის მიერ ზურაბ სააკაძისათვის მიცემული საჯვარის ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VII. 20. Sd-548).

ჯაჯ[ი]ა – წყალიგზას მცხოვრები, ს ა ე კ ლ ე ს ი ო გ ლ ე ხ ი. აკისრია ხუთი ლოღარიკი სანთელი (XVII ს. Hd-11221).

ჯაპანბანუმ (ვარ. ჯანბანუ) – დ ე დ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე სვიმონ მეფისა, იხ. უ ნ ყ ა ლ ო ბ ა აიდოლმიშ, ზაქარია, დონმაზ და ყორხმაზ გოგიბაშვილებს შუა ბოლნისის თავში სოფელი ახოთა (1626 ნ. VIII. 27. 1450-38/31), სახლთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვილს] – საბარათაშვილოში აღათანგის ნაქონი სოფელი ღუეუბანი და ელიზბარ სოლაღაშვილის ნაქონი მამული (1627 ნ. I. 18. 1450-32/351), ავთანდილ ბარათაშვილს – საბარათაშვილოში ნასოფლარი დიდი ურცევანი, რომელიც ადრე მისსავე წინაპრებს ჰქონიათ (1627 ნ. 1450-15/30), სახლთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვილს] – ტბისში მისი ბიძაშვილის – გიორგი [ბარათაშვილის] მამული (1628 ნ. II. 21. Hd-10233), შერმაზან შერმაზანიშვილს – ჭრეშში ჯანას მამული (1628 ნ. II. 24. 1450-36/134), თავის დეიდაშვილ ხორეშანს – მოქალაქე ასლამაზა ქიშმიშაშვილი (1628 ნ. II. 25. 1450-15/18), სახლთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვილს] – სასახლისა და ქულბაქის ადგილი „სათბილელოს სამძღერის შიგნით, მღებრის ბაინდურას სამძღვრამდისინ, გზამდის“ (1628 ნ. II. 27. 1450-20/63), მასვე – ნასოფლარი აბულაშენი (1628 ნ. III. 12. Sd-525), ავთანდილ აბაშიშვილს – მისივე სამკვიდრო გოლთეთა დუესით (1628 ნ. VI. 4. 1450-15/51), მასვე – სოფელ კიკეთის წყალობა (1628 ნ. II. 25. 1450-15/10), [თავის დეიდაშვილ] ბატონ ხორეშანს – მოქალაქე ჰოვუა და მისი ძმა მუთოა (1628 ნ. 1450-15/34), ბოქაულთუხუცეს ფალავანხოსრო [ბარათაშვილს] – ქალაქში ასატურასშვილი ნასრინა და მისი ძმა – ანტონა (1628 ნ. 1450-2/146), თავის დეიდაშვილს, ბატონიშვილ ხვარაშანს – ბოლნისში ნასრი [თუმანიშვილის] ნაქონი ვენახი (1629 ნ. IX. 2. 1450-33/67); შიაოშ სოლაღაშვილს – მისი განაყოფის ნაქონი, სოფელი საღორე (1630 ნ. V. 14. 1450-20/106), სუფრაჩ ავთანდილ ბარათაშვილს – მისი სამკვიდრო მა[ნ]გლისი (1630 ნ. 1450-15/29); უბრძანა მანგლისის მამასახლისსა და მანგლელებს, რომ მათ მოურავად დანიშნულ სუფრაჩ ავთანდილ [ბარათაშვილისათვის] ისევე ემსახურათ, როგორც ამას მოურავის სამსახური მოითხოვდა (1629 ნ. IX. 2. 1448-3262); მ ი ს მიერ ჭრეშელი ყ[ა]ითმაზაშვილებისათვის მიცემული წყალობის წიგნი მოხსენიებულია გორჯასპ [ყაფლანიშვილისათვის] მიბარებული წიგნების ნუსხაში (Sd-1931).

ჯაჰლოისძე – ზართში მოსახლე გლეხი, ერთი კომლი. იაკობ დეკანოზმა [გელათის] ხახულის ღმრთისმშობელს შესწირა თავისი ნასყიდი ხოლისძისეული მამული, რომელზედაც დაასახლა თავისი გაზრდილი და ექვსი კომლი გლეხი. მათ შორის იყო ერთი კომლი ჯ ა ჰ ლ ო ი ს ძ ე ([1259-1293 ნ.] 1449-1586).

ჯგირისშვილი ბერა – ხვედურეთში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 ნნ. Hd-1636).

ჯგუბურია გურიშია – ნაჟანეულს მცხოვრები. ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკუმუ-ბეგარა, ორი საყანე ტილო, რვა კოკა ღვინო, ძროხა, ნავტობა, თიბვა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯგუბურია თოლიოქრო – ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა საკათალიკოსო ბეგარა: ორი საკლავი, სამი ქათამი, ორი ურემი ღვინო, ცხრა ატარი ლომი, მეთორმეტე ნელინადსა ძროხა და ლაშქრობა (XVI ს. II. ნახ. 1448-3326).

ჯგუბურია ნაკალმელიუ – ნაჟანეულს მცხოვრები. ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ყანის შეელა, ორი ქათამი, თიბვა, ყურძნის კრეფა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯგუბურია ნიკოლაოს – ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა საკათალიკოსო ბეგარა: ორი ქათამი, ერთი ურემი ღვინო, ცხრა ატარი ლომი, მეთორმეტე წელს ძროხა და ლაშქრობა (XVI ს. II ნახ. 1448-3326).

ჯგუჯია ჭუჭუტია – დარჩელი. ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ლომი და გოჭკუმური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. №92).

ჯეგაძე – ერგო იესე და ოთარ მურვანისშვილებს ამილახვრისშვილებთან სამამულე დავის გარიგების დროს (1698 წ. Ad-1077).

ჯეგაძე მამუკა – ძ მ ა პაპუნა ჯეგაძისა, იხ.

ჯეგაძე პაპუნა – მცხოვრები ბიჯნისში. ჰყავს ძ მ ა მამუკა. მეფე ნაზარალიხანმა ისინი უწყალობა იასე რუსიშვილს (1699 წ. III. 17. Hd-10268).

ჯეგემორდილი – ჩოხათში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოჭკომური (1616-1621 წწ. ქსძ. III. №92).

ჯეია – ცაიშელი. ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა – ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, რვა ოგორდულო ლომი, ექვსი კოკა ღვინო ([1616-1621 წწ.], ქსძ. III. № 92).

ჯენიაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ზაქუმბეგ ზაქუმიშვილის მიერ იეგულაანთ ბეჟანისშვილ ალიხანასათვის მიყიდულ ამირა ამირჯანაშვილის სამი დღის მიწას (1699 წ. II. 7. 1450-12/2).

ჯერანაშვილი – დურმიშხან დემურაშვილის ყ მ ა. მ ი ს ი ნაქონი ვენახი დურმიშხანმა მიჰყიდა თავის ბიძაშვილ ბეჟანისშვილ ალიხანას (1700 წ. X. 15. 1450-9/149).

ჯერაშვილი გიორგი – კორთხას მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ორი ნაოთხალი ქერი, ექვსი კოკა ღვინო, სამი კვერცხი (1558 წ. H-626).

ჯერაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე ზაალ სააკაძის მიერ ზურაბ სააკაძისათვის მიცემული საჯვარეს ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VII. 20. Sd-548).

ჯერაშვილი ღ[ა]ნბარა – ოთარ ბარათაშვილის ყმა. მ ო წ მ ე ოთარ ბარათაშვილის მიერ პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემულ მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. VI. 20. Hd-1880).

ჯერასშვილი ღთისია – მ ო წ მ ე თაყა ასანბეგისშვილის მიერ პაატა გერმანოზისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. VI. 20. Hd-1880).

ჯერასშვილი ღთისია – მ ო წ მ ე გუგუნა ქავთარისშვილის მიერ იასესათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Hd-2770).

ჯერკვალისშვილი – მაჩაბელთა ყ მ ა. ზაზა მაჩაბელმა ალხაზ მაჩაბელს გამოართვა საბანიძე და მის სანაცვლოდ მისცა დიცში ჯ ე რ კ ვ ა ლ ი ს შ ვ ი ლ ი ს მამული (XVII ს. 70-იანი წწ. 1450-26/216).

ჯეშთელა – მ ო წ მ ე ხარება ნამორაშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. Qd-9039ა).

ჯეჭვანი სარგის – თ ა ვ მ დ ე ბ ი ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა შერიგების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. №85).

ჯვარაშვილი ბარხუდარა – მ ო წ მ ე ყაზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურა გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/16).

ჯვარაშვილი სარქისა – მ ო წ მ ე სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 10. Sd-620).

ჯვარელიძე ბერუკა – ნაბლუანში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლობის ნუსხაში (XVII ს. დამდეგი. Qd-7014).

ჯვარელიძე ბეჟუნა – ნაბლოვანში მცხოვრები, საუფლისწულოს მ ო ყ ა ლ წ ე ყ მ ა. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: სეხნია, პაპუნა, ივანა, ნადირა და მათი ნაშენი ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7071).

ჯვარელიძე ივანა – ძ მ ა ბეჟუნა ჯვარელიძისა, იხ.

ჯვარელიძე ნადირა – ძ მ ა ბეჟუნა ჯვარელიძისა, იხ.

ჯვარელიძე პაპუნა – ძ მ ა ბეჟუნა ჯვარელიძისა, იხ.

ჯვარელიძე სეხნია – ძ მ ა ბეჟუნა ჯვარელიძისა, იხ.

ჯვარისშვილი – ღუროში მცხოვრები, გიორგის აყრილი ყმა. იხსენიება ყმათა ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912ი).

ჯვარისშვილი ბერუა – მ ო წ მ ე ესტატე მოლოდინასშვილ-ქიტისაშვილის მიერ მახარა დაკარგულისშვილისათვის მიცემული წიგვზის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VI. I. Hd-9752).

ჯვარისაშვილი [მამის]იმედი – ყარალაჯში მცხოვრები. წილში ერგო ავთანდილს და ერასტის (XVII ს. Qd-1046).

ჯვარისკაცი ბასილა – სობისში მცხოვრები, პაატა ბასილაშვილის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კ ომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯვარისკაცი გიორგი – ტბეთში მცხოვრები. მ ო წ მ ე დათუა ქებაძის მიერ იორამ ნამორაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. 1450-33/363).

ჯვარისკაცი ტატუა – სობისში მცხოვრები, პაატა ბასილაშვილის ყ მ ა. საამილახვროს დთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯიბაძე ადუა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი გოგინა ჯიბაძისა, იხ.

ჯიბაძე გოგინა – ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ადუა, დარსა. შვილები: ივანე, დათუნა. მურვანა რუსაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი მკვიდრი სასაფლაო (1672 წ. 1448-9616).

ჯიბაძე დათუნა – შ ვ ი ლ ი გოგინა ჯიბაძისა, იხ.

ჯიბაძე დარსა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი გოგინა ჯიბაძისა, იხ.

ჯიბაძე ივანე –შ ვ ი ლ ი გოგინა ჯიბაძისა, იხ.

ჯიბლაძე ალდგომელა – თეძამში მცხოვრები. იხსენიება რუსთაველის ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

ჯიბლაძე მაისა – თეძამში მცხოვრები. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა რუსთაველის ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII ს. მიჯნა. Hd-5186).

ჯიბლაძე ნადირა – თეძამს მცხოვრები. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა რუსთეველის ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

ჯიბრიაშვილი პატუა – მუხაურს მცხოვრები. მამულთ წილში ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვლს] ([1676-1700 წწ.] 1450-31/2).

ჯიგარ[ა]შვილი სარქის – შუა ბოლნისში მცხოვრები. მ ო წ მ ე დავით ურდუბეგაშვლის მიერ კახ დათუნასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. III. 3. Hd-1749).

ჯიგრ[ი]ანაშვილი – მ ი ს ი თხრილის გასწვრივ მიჰყიდა გიორგი მამაცაშვილმა თავის ძმას, იასეს – ბაღი და კალო-საბძელი (1697 წ. 1450-46/82).

ჯიგრიანაშვილი ბეჟუა – მ ო წ მ ე დათუნა მამაცაშვილის მიერ თევდორე რაზმიაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. II. 20. 1448-5440).

ჯიგრიანაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე დათუნა მამაცაშვილის მიერ თევდორე რაზმიაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. II. 20. 1448-5440).

ჯიგრიანაშვილი თამაზა – დავით მამაცაშვილის ყ მ ა. ჰყავს ძმ ა სეხნია. დავით მამაცაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა მამული (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-5760).

ჯიგრიანაშვილი სეხნია – ძ მ ა თამაზ ჯიგრიანაშვილისა, იხ.

ჯილაური ბერუა – მ ო წ მ ე ბერიკა ახალიკაშვილის მიერ ბეჟან ჩხეიძისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1653 წ. III. 15. 1450-35/95).

ჯილოვ-ხანი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ქაიხოსრო საამიშვილის მამულს, ამ უკანასკნელს დავა ჰქონდა ბარათაშვილებთან ([XVII-XVIII სს. მიჯნა] 1450-11/167).

ჯიმა – მუშაათში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდის ტაძარს თავისი მეუღლის ანას სულის საალაპედ (1612 წ. V. 10. 1448-5017).

ჯიმილასშვილი – ქვემო დარბაზს მცხოვრები, თარხანი ყმა, ერთი კომლი. აღნუსხულია ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ შედგენილ სვეტიცხოველის ყმათა ნუსხაში (1683 წ. 1449-1788).

ჯიმშერ – შ ვ ი ლ ი თუხარისა, იხ.

ჯიმშერა – მანაკერტში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537/1538 წ. VIII. 16. 1450-11/112).

ჯიმშერაშვილი ნონიკა – მ ო წ მ ე დავით ბიძინაშვილის მიერ ალევის მთავარმოწამის ხატისათვის მიცემული მიწის შეწირულების წიგნისა (1680 წ. 1450-32/325).

ჯიმშიტა – ყ უ ლ ი (1571 წ. 1449-1548), ჰყავს მ ე უ ღ ლ ე მარიხ ([1671 წ.] 1449-1549), ნიკოლოზ ქართლის კათალიკოს-პატრიარქის დროს სვეტიცხოველს შესწირა ვეძისხევში ნასყიდი სასახლე კარის ეკლესიით და ჭურ-მარნით. სამაგიეროდ მ ი ს თ ვ ი ს უნდა გადაეხადათ ჟამისწირვა წელიწადში ერთხელ (1571 წ. 1449-1548, [1571 წ. ახლო], 1449-1549).

ჯიმშიტა – ზაქარია კათალიკოსს მისცა პირობა: სანამ ი გ ი თავის მამულზე მივიდოდა, ზაქარია კათალიკოსის მიერ ნაბოძებ მურაზაშვილის მამულს დაიჭერდა. როცა თავის მამულს დაიბრუნებდა, მურაზაშვილის მამულს სვეტიცხოველს უკან მისცემდა ([1624-1633 წწ.] 1449-1757).

ჯიმშიტა – „ბატონის მემწურე" (sic). მ ო წ მ ე პაპუნა მარიამულის მიერ ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. V. I. 1450-28/247).

ჯიმშიტა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე პაპუნა ხარებასშვილის მიერ ბასილა ცხვარებასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. X. 30, 1450-15/3).

ჯიმშიტა – ს ა რ ა ჯ ი. მ ო წ მ ე ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ პაპუნა ბარათაშვილ-გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული გირავნობის წიგნისა (1679 წ. Hd-4156), ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1448-2942).

ჯიმშიტა – ქალაქში მ ი ს ი სახლის წყალობა სხვა ნასყიდ ყმა-მამულთან ერთად ნაზარალიხანმა განუახლა მეითარ მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

ჯიმშიტა – ძ მ ა ქისიყის ასისთავ შერმაზანისა, იხ.

ჯიმშიტა – ნ ა ც ვ ა ლ ი. ნაზარალიხანთან ერთად მ ა ნ გაარიგა ბოდბის წმინდა ნინოს ყმა-მამულის და გამოსაღების საქმე (1700 წ. 1449-1461).

ჯიმშიტა – მ ი ს ი მიწის ზემოთ, საწურბლეში, მიჰყიდა ამილბარ ბეჟიტაშვილმა ოთია ინანიშვილს თავისი სამი დღის მკვიდრი მიწა (XVII ს. შუა ხანები. Sd-1783).

ჯიმშიტასშვილი – გორში მცხოვრები, სამთავნელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯიმშიტაშვილი ზურაბ – იხ. თუმანიშვილი ზურაბ

ჯიმშიტასშვილი იასე – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი სამწუა იაგულაშვილის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. (sic) XVII ს. II ნახ. 1450-10/128).

ჯიმშიტაშვილი ოთარ – ქაიხოსრო აბაშისშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა მიწა აფხაზის ხოდაბუნამდე (1689 წ. XI. 15. 1450-15/8).

ჯიმშიტასშვილი ქავთარა – მ ო წ მ ე დავითის მიერ ბაინდურ ალიხანაშვილისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1450-45/123).

ჯიმშიტაძე – საკათალიკოსო მამულების ნუსხაში შეტანილია „ქუთათის ჯიმშიტაძის სასახლე", თერთმეტი კომლი კაცი აზნაურიშვილიანად (XVII ს. 1449-1564).

ჯინჭარაძე – ზინდისში მცხოვრები. ნიტრიის ეკლესიას ი გ ი უყიდია სვიმონ მეფის ბიძის, მეფე გიორგისაგან (გიორგი IX), შემდგომ გიორგი ბატონიშვილმა ი გ ი დაუმტკიცა ნიტრიის სიონის ეკლესიას (1584 წ. Sd-2909).

ჯინჭარაული – ნიტრიის ეკლესიამ იყიდა სვიმონ მეფის ბიძის, მეფე გიორგისგან, შემდგომ სვიმონ მეფემ დაუმტკიცა ი გ ი ნიტრიის სიონის ეკლესიას (1584 წ. Sd-2909). მისეული ზვარი დოროთეოსს უყიდნია მეფე გიორგისაგან, შემდეგ შესწირა ნიტრიის სიონს ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

ჯინჭარაშვილი ზაქარია – ბახვში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცი ჩითახური, პურის ჭამა და ცხენით სამსახური (1558 წ. H-626).

ჯინჭარაშვილი ზაქარია – ბახვში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: „ზურის" ოცი ჩითახური (1558 წ. H-626).

ჯინჭარაისძე – მეტეხრაში მ ი ს ი გლეხისგან [ნიკოლაოსწმინდელს] უყიდია „ნაოთხალი" ვენახი და გადაუხდია ერთი ძროხა და ორმოცი დრამის ხმელადი ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ჯინჭველაძე ივ[ა]ნაი – ჩუნეშში მცხოვრები, ერთი კომლი. ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის (1569 წ. II. 4. 1448-3327).

ჯინჭველაძე ხახუაი – ჩუნეშში მცხოვრები, ერთი კომლი. ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის (1569 წ. II. 4. 1448-3327).

ჯინჯინოძე – მეტეხარაში [ნიკოლაოსწმინდელს] მისგან უყიდია ვენახი და გადაუხდია ერთი ფური და სამოცდათხუთმეტი დრამის ხმელადი ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ჯინჯიხაშვილი მათვალა – მძოვრეთში მცხოვრები. ჰყავს [ძ მ ა] შალია. ძმასთან ერთად წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ჯინჯიხასშვილი შალია – [ძ მ ა] მათვალა ჯინჯიხასშვილისა, იხ.

ჯინჯიხისძე ბადა – მ ა მ ა გრიგოლ ჯინჯიხისძისა, იხ.

ჯინჯიხისძე ბადა – შ ვ ი ლ ი გრიგოლ ჯინჯიხისძისა, იხ.

ჯინჯიხისძე ბეეროზ – შ ვ ი ლ ი გრიგოლ ჯინჯიხისძისა, იხ.

ჯინჯიხისძე გრიგოლ – [ქართლის პატრიარქ დავითის] მ ე გ ა ნ ძ უ რ ი, ძ ე ბადასი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბადა, ბეეროზ; ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: შალვა და ივანე. უჯარმელ ფავნელმა მ ა თ გამოართვა ოჯიკასძის ოქროთი ნასყიდი მიწა და მიქაური მამული, სამაგიეროდ მისცა ქუაბუშური მამული ჩარუხელისაშვილით, გერასიმისძისეული მამული და ტალაკაური, მამაგულა ამილბარასშვილი, „სადენურნი ნასახლევნი", მურყნეველთა ზემოთ ხუთი და ბროწლეს – თექვსმეტი დღის მიწა (1459 წ. IX. 28. 1449-1484).

ჯინჯიხისძე ივანე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი გრიგოლ ჯინჯიხისძისა, იხ.

ჯინჯიხისძე შალვა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი გრიგოლ ჯინჯიხისძისა, იხ.

ჯინჯუა კაკაშია – საგაგულიოში მცხოვრები. ი გ ი შესწირა ლევან დადიანმა ბიჭვინთის [ეკლესიას] (1628 წ. Sd-2904).

ჯიოხიშვილი ფოცხვერა – ერედვში მცხოვრები. ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი ოთარ ფავნელისშვილისა (1700 წ. 1448-3602).

ჯირაშვილი – მ ო წ მ ე ამილბარ ბეჟიტაშვილის მიერ ოთია ინანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. V. 15. Sd-1783).

ჯირკვალისშვილი ბასილა – ძ მ ა პაპია ჯირკვალისშვილისა, იხ.

ჯირკვალისშვილი გიორგი – ძ მ ა პაპია ჯირკვალისშვილისა, იხ.

ჯირკვალისშვილი ზაქარიე – მ ო წ მ ე ზანა მაჩაბლის მიერ შიო საბანაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. III. Hd-9440).

ჯირკვალისშვილი პაპია – კულბითში მცხოვრები, ს ა ს ა ხ ლ ი ს მ ს ა ხ უ რ ი გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, ბასილა და იმათი ნაშენი სამი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჯირკვალისშვილი ხახუტა – სვერში მცხოვრები, ზურაბ მაჩაბელის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ჯირსუწნაშვილი აკოფა – ქვემო ბოლნისში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. ი გ ი შესწირა გიორგი მეფემ მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1682 წ. V. 15. 1449-1824).

ჯისშვილი დარჩია – გორისციხელი. ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, მ ა ს ხევი მძევლად აძლევს გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II. 20. A-1085. 13-15).

ჯიტა – ხოირში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური სამეჯინიბოდ – თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯიტ[ი]ა ჯვარისა – ხოირში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური. სამეჯინიბოდ – თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯიტაშვილი ლაზარე – დედისფერულში მისი ბეითალმანი მამული ერეკლე მეფემ უბოძა გიორგი კობიაშვილს (1662 წ. 1448-558).

ჯიტაშვილი მანთაშა – დედისფერულში მისი ბეითალმანი მამული ერეკლე მეფემ უბოძა გიორგი კობიაშვილის (1662 წ. 1448-558).

ჯიქია სკუამილეი – ხოირში მცხოვრები. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, სამსახური, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯიქიაშვილი ბადურა – (1607-1609 წწ.)მოწმე: ფარსადან და შერმაზან ჯავახიშვილების მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. Hd-14690), შანშე ჯავახისშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. IV. 7. Hd-1656).

ჯიქიძე – ათიანა მამისბედიშვილის ყმა-გლეხი. მამისბედიშვილთან ერთად იგი ალექსანდრე მეფემ შესწირა გელათის მონასტერს ([1484-1510 წწ.] 1449-1585).

ჯიქიძე დათუა – მოწმე დიდი მოურავის შვილიშვილის, თარხან გიორგი [სააკაძისა] და მისი ძმების მიერ მამულა დავითასშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-33/208).

ჯიქურაშვილი ესტატე – მოწმე სიმონ ეტიფონეშვილის მიერ პაპია ჭყოპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Ad-1644ა).

ჯიღ[ა]ური თამაზა – მოწმე ივანა ამოვანაშვილის მიერ ანაგელ პაპუნასთვის მიცემული მწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 22. Qd-17ბ); ავთანდილ ჭოჭყიაშვილის მიერ ანაგელ პაპუნასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. ახლო. Qd-17ა).

ჯიღაური იოსებ – მოწმე ზაქარია რუსთველის მიერ ჯაბანა მაკუჭაძისა და ხუცეს ბერიკაშვილისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1697 წ. VIII. 1449-170).

ჯიღაური პაატა – მოწმე ნინოწმინდის მონასტრის ბაჟის სარგოს წიგნისა, რომელიც გრემის ხოჯა ამირანამ მისცა კოზმან ნინოწმიდელს (XVI ს. ბოლო. 1448-1458).

ჯიღაურნი – კათალიკოსმა განუახლა ღვთაების ხატს ჯიღაურთა სოფლის წყალობა (XVII ს. II ნახ. 1449-169).

ჯილბოისძე მგელაი – ანგროვანს მცხოვრები. მ ო წ მ ე შიომღვიმის კრებულის მიერ ჯაუნორ ბავტისძისათვის მიცემული მინის წყალობის დაწერილისა (1344 წ. IV. 5. ქრ. II. 180-81).

ჯილინაშვილი მახუტა – ნინაგარს მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჯილურასშვილი – მ ი ს ი ნაოხარი მამული კისისხევში თეიმურაზ მეფემ უწყალობა სალაროს ქილიფთარ ბახუტას (1622 წ. VI. 20. 1448-548).

ჯიშია – ზურაბ გაბაშვილის ყ მ ა. მ ო წ მ ე ბახუტა უსუნბეგისშვილის მიერ ქრისტესია სვიმონიშვილისათვის მიცემული ნავენახარის და ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. Sd-28).

ჯიშკარიანი მამუკა – შ ვ ი ლ ი ხახუტა ჯიშკარიანისა, იხ.

ჯიშკარიანი ხახუტა – ჰყავს შ ვ ი ლ ი მამუკა და ძ მ ა ხოხონა. ი ყ ი დ ა თავისი ძმის ხოხონასაგან მისი ყმა – აფრასიონი (1663 წ. XII. 18. 1448-2945).

ჯიშკარიანი ხოხონა – დედოფლის შ ა თ ი რ ი. ჰყავს ძ მ ა ხახუტა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა. თავის ძმას, ხახუტას, მიჰყიდა თავისი ყმა – აფრასიონი (1663 წ. XII. 18. 1448-2945).

ჯიხვაძე მამისთვალა – როკითში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცხრა კოკა ღვინო, ერთი საკლავი – ყველით, კვერცხით, თევზით, გოჭი, ქათამი და ლაშქრობა (1578 წ. H-626).

ჯიხვაძე ნასყიდა – როკითში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი ყველით, კვერცხით, თევზით, გოჭი, ქათამი და ლაშქრობა (1578 წ. H-626).

ჯიჯავაძენი – იხ. ჩიჯავაძენი

ჯიჯგუტაშვილი მახარებელი – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ ბართლომე შეშაბერიძისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1603 წ. IV. 8. 1448-5432).

ჯიჯნიტაშვილი აბრამა – [ძ მ ა] ნავროზა ჯიჯნიტაშვილისა, იხ.

ჯიჯნიტაშვილი ნადირა – [ძ მ ა] ნავროზა ჯიჯნიტაშვილისა, იხ.

ჯიჯნიტაშვილი ნავროზა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ნადირა, აბრამა. მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი [ბატონიშვილს] თავისი ნასყიდი ვენახი, რომელიც ესაზღვრება მახარებლისათვის ადრე მიყიდულ ვენახს (1547 წ. 1448-353).

ჯლიასშვილი – მ ი ს მინამდე მიჰყიდა გიორგი მაზიტაშვილმა ოთია ინანასშვილს ტყე (XVIII ს. შუა ხანები, Sd-1784ა).

ჯმუხაძე თადუა – ძ მ ა ხოხუა ჯმუხაძისა, იხ.

ჯმუხაძე ხოხუა – ჰყავს ძ მ ა თადუა. ი გ ი ძ მ ა ს თ ა ნ ერთად შესწირა იოსებ წულუკიძემ ნიკორწმინდის წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიას თავისი მამის სულის საალაპედ. მათ ყოველ ხორციელ შაბათს ეკლესიაში უნდა მიეტანათ ერთი ცხვარი, სამი კასრი ღვინო, ორი ყვერული, გამომცხვარი პური, ნახვარი

ჩარექი სანთელი. ამ აღაპის გადასახდელად ხოხუა ჯმუხაძეს და მის ვაჟს ეჭირათ ერთი პარტახტი ბაგეულში, უთმელ[იძე] მისი ვენახით და საყანით (XVII ს. II ნახ. 1448-1531).

ჯობაძე – მის მამულთან მდებარეობდა ის ერთი დღის მიწა, რომელიც ბაინდურ უმლამაშვილმა მიჰყიდა დათუნა თოფჩიაშვილს (1698 წ. 1448-928).

ჯობაძე გოგია – მოწმე სორაზანა ბებიაშვილის მიერ თავის განაყოფ ნიკოლოზ [ბებიაშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა სასაფლაოზე უდავობის შესახებ (1675 წ. Hd-8481).

ჯობაძე პაპია – მოწმე ზაზა აბაზაძის მიერ იასე მურვანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. I. 9. Hd-14927).

ჯობია – მძოვრეთში მცხოვრები. წილში ერგო თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1448-2318).

ჯობიაშვილი თამაზა – უჯარმაში ან ხაშმში მცხოვრები. გარეჯის ნათლისმცემლის ყმებთან ერთად არჩილ მეფემ იგი მიაბარა წმ. დავითისა და ნათლისმცემლის წინამძღვარს (1672 წ. Ad-2060).

ჯობიაშვილი ოთარა – მოწმე ამილბარ ამილბარაშვილის მიერ ესტატე ხახანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. III. 31. Hd-2966).

ჯობისშვილი თამაზა – დვანელი. მოწმე პაპუნა ფავლენისშვილის მიერ ზაალ იორამისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. V. 9. 1450-31/220).

ჯოეშვილები – ტბისში მცხოვრებნი. ისინი მამულიანად თაყა ასანბეგისშვილმა გაუცვალა პაპუნა გოსტაშაბისშვილს (1671 წ. ახლო. II. 12. Hd-7592), თაყა ასანბეგიშვილმა ისინი მამულებით გაუცვალა პაპუნა გოსტაშაბიშვილს ენაგეთში მცხოვრებ სამ კომლ ჯანიკაშვილებზე, ცამეტ თუმან თეთრზე და პაპისგორში ხუთი დღის მიწაზე (1671 წ. II. 12. Hd-6777).

ჯოეშვილი – ბარათაშვილების გაყრის დროს თურქისტანიშვილი ბარათაშვილებს ეცილებოდა ჯოეშვილზე. თურქისტანიშვილის მტკიცებით, ჯოეშვილი მისი პაპის და მამის ყმა იყო. გამრიგეების გადაწყვეტილებით, თუ თურქისტანიშვილი და მისი ორი მკვიდრი ყმა დაიფიცებდნენ, რომ მჰეცისძეს ელენესათვის (ქავთარ ბარათაშვილის მეუღლე)მიუცია ჯოეშვილი, ხოლო ელენეს – თურქისტანიშვილისათვის, მაშინ იგი თურქისტანიშვილს დარჩებოდა (1523 წ. Ad-1299ა).

ჯოეშვილი – გარყლობს მცხოვრები. საუფროსოდ წილში ერგო დავით [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/70).

ჯოესშვილი – სანირეში მცხოვრები. იგი მამულით შესწირა გელათს ვახტანგ მეფემ ([1442-1446 წწ.] 1448-5023).

ჯოეშვილი ბერა – მოწმე ბესალა ჯოეშვილის მიერ პაპუნა ბეგისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IV. 3. Hd-1794).

ჯოეშვილი ბერუკა – ტბისში მცხოვრები. მამულით წილში ერგო ქაიხოსრო [ბარათაშვილს] XVII ს. I ნახ. Hd:13615, 13619).

ჯოეშვილი ბერუკა – მ ო წ მ ე ირემა კახიშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1688-1696 წწ.] Hd-2478).

ჯოეშვილი ბესალა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: პაპია, ქიტია, გურგენა. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა-ბეგს ბეროას ვენახი და აიღო ოცდაათი მარჩილი თეთრი (1672 წ. IV. 3. Hd-1794).

ჯოეშვილი გურგენა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბესალა ჯოეშვილისა, იხ.

ჯოეშვილი თევდორა – ერტისში მცხოვრები, უშვილოდ გარდაცვლილი დურმიშხან [თურქისტანიშვილის] ყ მ ა. ნაზარალიხანმა ი გ ი უბოძა დურმიშხანის ბიძაშვილს, იორამ [თურქისტანიშვილს] (1688 წ. I. 10. 1450-2/149).

ჯოესშვილი ივანა – 1669-16[96] წწ. მ ო წ მ ე თაყა ასანბეგისშვილის მიერ პაატა გერმანოზისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. VI. 20. Hd-1880), პანია ისპანაშვილის მიერ ბატონ ოთარ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Hd-2184), ირემა კახიშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისთვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1688-1696 წწ.] Hd-2478).

ჯოეშვილი იმედა – ერტისში მცხოვრები. ერთ წილად ერგო დავით [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/90).

ჯოეშვილი ირემა – სხალნარში მცხოვრები. ი გ ი ვენახით წილში ერგო ბეჟანს (1693 წ. 1450-18/93).

ჯოეშვილი მაგლია – ძარწემში მცხოვრები, ბადურ მაჩაბელის ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ჯოეშვილი პაპია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბესალა ჯოეშვილისა, იხ.

[ჯოეშვილი] სამუტა – 1626-1646 წწ. გარყლობში მცხოვრები, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი შოშიტა ჯოეშვილისა (1646 წ. III. 12. 1450-28/89). ი გ ი მამულითურთ, ახალდაბელი მამიაშვილის მამულის სანაცვლოდ, ერგო [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/79).

ჯოეშვილი ქიტია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბესალა ჯოეშვილისა, იხ.

ჯოეშვილი შერმაზანა – მ ო წ მ ე გოგია ბურთისშვილის მიერ სიონის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული მიწის გირავნობის წიგნისა (1676 წ. IX. 1. 1449-1823).

ჯოეშვილი შოშიტა – 1626-1646 წწ. გარყლობში მცხოვრები. ჰყავს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი – სამუტა. ი გ ი მამულით საუფროსოდ ერგო დავით თურქისტანისშვილს (1626 წ. 1450-50/70), თავის განაყოფთან ერთად წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს (1646 წ. III. 12. 1450-18/89).

ჯოესშვილი ჯოია – მ ო წ მ ე ავთანდილ უსუბეგასშვილის მიერ დომენტი გერმანოზისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. V. 7. Hd-1707ა).

ჯოვაშვილი – მ ო წ მ ე ყოჟე მამისაშვილის მიერ თბილელ ეპისკოპოს [ელისე] საგინაშვილისათვის მიცემული ფიცის წიგნისა (1638 წ. 1450-26/83).

ჯოთენური: ჯოთენურისეული – ალექსანდრე მეფემ უწყალობა არსლან ჯანდიერიშვილს ახმეტაში ჯ ო თ ე ნ უ რ ი ს ე უ ლ ი ერთი ვენახი (1584 წ. VII. 7. 1448-5528).

ჯოთიშვილი მეზმანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ხახიტა ჯოთიშვილისა, იხ.

ჯოთიშვილი ხახიტა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მეზმანა. ბატონის მოძლვართ-მოძღვარ ბარნაბეს ბრძანებით, მ ი ჰ ყ ი დ ა შიო ეცადაშვილს დუდეთში ორი დღის მიწა, რომლის საფასურად აილო ერთი ძროხა, სამი ცხვარი, სამი კოკა ღვინო, სამი კოდი პური (XVII ს. გსიემ-1927).

ჯოისშვილი ამზია – ჰყავს შ ვ ი ლ ი დათუნა. გიორგი თურაზაშვილმა ი გ ი ცოლ-შვილითა და მამულით მიჰყიდა პაპუნა გოსტაშაბისშვილს (1670 წ. II. 15. Hd-10025).

ჯოისშვილი დათუნა – შ ვ ი ლ ი ამზია ჯოისშვილისა, იხ.

ჯოლბორდი გოგი – მ ო წ მ ე რევაზ ერისთავის მიერ ნინია ოდიშელიძისათვის ბოძებული მეღაპეობის წიგნისა (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

ჯოლბორდი (ვარ. ჯორბოდი) ლაზარე – მ ო წ მ ე აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. VI. 12. Sd-561).

ჯოლია ხახუ – მ ო წ მ ე დეისმა ჯაიანის მიერ კათალიკოს დავით [ნემსაძისათვის] მიცემული ფიცის წიგნისა ხორგის სასახლისა და იქ მოსახლე ყმების ხელშეუხებლობის შესახებ ([1673-1696 წწ.] Hd-11208).

ჯომარდაშვილი – ყაიას, ყორჩიშაბ ბაადურსა და სარდალ პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამნევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეჭირა ციციშვილების ორი დღის მიწა. ამავე საბუთის მიხედვით, ჯ ო მ ა რ დ ა შ ვ ი ლ ს ეჭირა ციციშვილების ოთხი დღის მიწა და ბიბიშვილის ორი დღის მიწა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

ჯომარდაშვილი – მ ი ს ი ორი დღის მიწა ბოსტნებად ყოფილა გამოყენებული, – აღნიშნულია ზაზა და ქაიხოსრო ციციშვილების სამამულე დავის გარიგების წიგნში (1666 წ. ახლო. Hd-802).

ჯომარდაშვილი – ბაადურ [ციციშვილის] სამნევრისში გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ წმინდა გიორგის კუთვნილი ჯ ო მ ა რ - დ ა შ ვ ი ლ ი ს ორი დღის მიწა მეხრეს ეჭირა (1671 წ. Hd-833).

ჯომარდაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჯომარდაშვილისა, იხ.

ჯომარდაშვილი ზაზუტა – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჯომარდაშვილისა, იხ.

ჯომარდაშვილი მამუკა – ბადურ [ციციშვილის] სამნევრისში გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ხუციშვილის ნაქონი სახლ-კარი, კალო და საბძელი მ ა მ უ კ ა ჯ ო მ ა რ დ ა შ ვ ი ლ ს ეჭირა (1671 წ. Hd-833).

ჯომარდაშვილი მამუკა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ზაზუტა. თავისივე ვენახის ბოლოს შერმაზან ხაშარაძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა მკვიდრი მამული – ორი დღის მიწა ჯანბეგაშვილის და ოთელაშვილის მიწებამდე (1687 წ. 1448-8765).

ჯომარდაშვილი შანშე – გიორგის ყ მ ა, ერთი კომლი. შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ჯომარდიძე – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა გაბიტა ელგემიძემ მაწნაძეს სავენახე მიწა (1674 წ. 1448-5397).

ჯომარდიძე – ნ ა ც ვ ა ლ ი. მ ო წ მ ე სორზანა ბებიაშვილის მიერ თავის განაყოფ ნიკოლაოზ [ბებიაშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა სასაფლაოზე უდავობის შესახებ (1675 წ. Hd-8481).

ჯომარდიძე ავთანდილ – მ ო წ მ ე ფარსადან ციცისშვილის მიერ მდივან დავით [თუმანიშვილისა] და სხვა გორელებისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ტყით სარგებლობის უფლების შესახებ (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

ჯომარდიძე ბერუკა – შ ვ ი ლ ი ზაალ ჯომარდიძისა, იხ.

[ჯომარდიძე] ბირთველ – მ ი ს თ ვ ი ს და ჯიმშედ [ჯომარდიძის] სულისათვის შალვა და გიორგი ჯომარდიძეებმა ყმა-მამული შესწირეს გორიჯვრის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1539 წ. II. 27. 1448-8739).

ჯომარდიძე გიორგი – [ძ მ ა] შალვა ჯომარდიძისა, იხ.

ჯომარდიძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი ზაალ ჯომარდიძისა, იხ.

ჯომარდიძე დათუნა – გოგია შავნადირაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა კეპეულაზე, ტყემალთან მდებარე ქიტიაშვილის ნაქონი მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა სულიასშვილის და ზაქარია კაპანაძის მიწებს (1621 წ. 1450-25/86).

ჯომარდიძე დათუნა – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი პატა სონღულაშვილის მიერ ზოსია [სონღულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-14005).

ჯომარდიძე ზაალ – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაპუნა, ბერუკა, ქაიხოსრო, ჯიმშერ და გიორგი. როსტომ მეფემ მ ა ს სამკვიდროდ უბოძა სოფელი გორისა (1633 წ. IV. 21. Hd-14675).

[ჯომარდისძე] ოქუროი – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ქუ[ა]ფქუა ჯომარდიძისა. ამოვარდნილი. დარჩენია ორი გათხოვილი და ერთი გაუთხოვარი ასული. მ ი ს ი მამული ბეგა სურამელმა მისცა ქუ[ა]ფქუა ჯომარდიძეს და მის ძმას იმ პირობით, რომ თუ ო ქ უ რ ო ი ს ძმისწული გამოჩნდებოდა. მ ი ს ი კერძო მამული ქუ[ა]ფქუას ამ უკანასკნელისათვის უნდა დაებრუნებინა, ხოლო ო ქ უ რ ო ი ს გასათხოვარი ქალი გაეთხოვებინა ([1260-1300 წწ.] Hd-1358ა).

ჯომარდიძე პა[პ]ტა – გოგია ბითაძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა ქიტიაშვილის ნაქონი მიწა კეპეულაზე მშვიდობაშვილის, სულიასშვილის და გორიხაულის მიწებამდე (1622 წ. 1450-25-85).

ჯომარდიძე პაპუნა – შ ვ ი ლ ი ზაალ ჯომარდიძისა, იხ.

ჯომარდიძე ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი ზაალ ჯომარდიძისა, იხ.

ჯომარდიძე ბქუ[ა]ფქუა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ჯიშო. ბეგა სურამელმა მ ა ს და მის ძმას გამოართვა მათი მკვიდრი მამული „საჯდომად" და მის სანაცვლოდ მისცა მათივე განაყოფის, ოქუროი [ჯომარდისძის] მამულები, იმ პირობით, რომ იგი ოქუროის გასათხოვარ ქალს გაამზითვებდა და, თუ ოქუროის ძმისწული გამოჩნდებოდა, მამულს დაუბრუნებდა ([1260-1300 წწ.] Hd-1358ა).

ჯომარდიძე შალვა – ჰყავს [ძ მ ა] გიორგი. შ ე ს წ ი რ ა გორიჯვრის წმინდა გიორგის მათია პეტეტაშვილი ძმებითურთ. ამ უკანასკნელთ უწყალობა თავისი მკვიდრი მამული – ოთხი დღის საჸენახე მიწა გუფთას ჭაობში, ხიდისთავთან. დააკისრა მათ წელიწადში ერთხელ წირვა-აღაპის გადახდა ბირთველ და ჯიმშედ [ჯომარდიძეების] სახელზე (1539 წ. II. 27. 1448-8739).

[ჯომარდიძე] ჯიმშედ – მ ი ს სახელზე წირვა-აღაპის გადახდა დააწესა გორიჯვრის წმინდა გიორგის ეკლესიაში შალვა ჯომარდიძემ (1539 წ. II. 27. 1448-8739).

ჯომარდიძე ჯიმშერ – შ ვ ი ლ ი ზაალ ჯომარდიძისა, იხ.

ჯომარდიძე ჯიშო – ძ მ ა ბქუ[ა]ფქუა ჯომარდიძისა, იხ.

ჯომნია გამიგონა – ხოირში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოთხი ჯამი ღომი, სამი კოკა ღვინო, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯომნია გამიგონა – ხოირში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯომნია ვაჟიკოჩა – ხოირში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოთხი ჯამი, ღომი, სამი კოკა ღვინო, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯომნია ვაჟიკოჩა – ხოირში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯომნია თოთიბია – ნაჟანეულში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკუმუ, ოცი მწყრთა ტილო, ნახევარი ძროხა, ორი ბათამი, სამი ჯამი ღომი, ხუთი ფოხალი ღვინო, მოინალობა (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჯორაშვილი – მ ო წ მ ე ფინეზას მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

ჯორაშვილი გაბრიელ – გიორგი მეფის კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი და ჯ ვ ა რ ი ს მ ტ ვ ი რ თ ვ ე ლ ი. დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ გიორგი ჟურულისშვილისათვის ბოძებული სასისხლო სიგელისა (1460 წ. Ad-7118).

ჯორაშვილი ზურაბ – დ ა მ წ ე რ ი შემახა ქალბათაშვილის მიერ გიორგი ცალქალამნიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეთორ. 1450-35/173).

ჯორაშვილი სეხნია – მ ო წ მ ე გიორგი მოურავისშვილის მიერ მდივან ბეგთაბეგ მარტიროზისშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მინის ბოძების შესახებ (1686 წ. Hd-2418).

ჯორიშვილი ელიკა – შ ვ ი ლ ი სეხნია ჯორიშვილისა, იხ.

ჯორიშვილი სეხნია – თარხნის აზნაურიშვილი. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ელიკა. მასთან ერთად იყო მოწმე ფარსადან [ჯავახიშვილის] მიერ თავის ბიძაშვილ ზურაბისათვის მიცემული მინის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. VII. II. Sd-569).

ჯორიშვილი შიო – მ ო წ მ ე მერაბა ვარდანაშვილის მიერ სუხიტა [ვარდანაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1689-1717 წწ.] Hd-10357).

ჯორჯასძე // ჯორჯაძე

ჯორჯაძე – ი გ ი მიუბარებია ნიკოლაოზ კათალიკოსს ჭერემის ეპისკოპოს ეგნატესათვის და მოუთხოვია, რომ, სანამ ი გ ი „წესსა და სანირავს" არ შეასრულებდა, მანამ მ ი ს თ ვ ი ს არც ჟამი ეწირა და არც სანირავი გამოერთმია (1562-1584 წწ. Ad-1626); ჯ ო რ ჯ ა ძ ი ს შესახებ ასეთივე შინაარსის პირობის წიგნი წარუდგინა ნიკოლაოზ კათალიკოსს ანტონ ჭერემელმა ([1562-1584 წწ.] Ad-1632).

[ჯორჯაძე] – ე ნ ი ს ე ლ თ მ ო უ რ ა ვ ი. ნაზარალიხანმა მ ა ს განუახლა სახელოს წყალობა ([1688-1703 წწ.] 1461-1/7).

ჯორჯაძე არსენ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუა ჯორჯაძისა, იხ.

ჯორჯასძე ბებურ – ბ ა ზ ი ე რ თ უ ხ უ ც ე ს ი. ძ მ ა დავით ჯორჯაძისა, იხ.

[ჯორჯაძე] გივი – შ ვ ი ლ ი დავით [ჯორჯაძისა], იხ., [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] სულხან [ჯორჯაძისა] იხ.

ჯორჯაძე გიორგი – 1636-1655 წწ. შ ვ ი ლ ი სახლთუხუცეს იესე ჯორჯაძისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ნოდარ; შ ვ ი ლ ე ბ ი: იესე, ონანა (1655 წ. Ad-2136). ენდრონიკაანთ დემეტრე მ ა ს ეცილებოდა თელას ნასოფლარზე. დავის გარიგების შემდეგ ჯ ო რ ჯ ა ძ ე ე ბ ს დარჩათ ნასოფლარის ერთი მეოთხედი (1655 წ. I. 3. Qd-2136).

ჯორჯასძე დავით – 1577-[1605] წწ. ე ნ ი ს ე ლ თ მ ო უ რ ა ვ ი. ჰყავს ძ მ ე ბ ი: ბებურ, სანჯარ, როშნევან. მ ა ს თავის [ძმებთან] ერთად დიდი სამსახური გაუწევია ალექსანდრე მეფისათვის, როდესაც ამ უკანასკნელს ტახტზე ძმისწულები ეცილებოდნენ. ამ სამსახურის სანაცვლოდ ალექსანდრე მეფემ მ ა ს ამოუკვეთა მალი (1577 წ. I. 5. 1448-540); მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ იოთამ და ყაფარ გურამისშვილებისათვის მიცემული მფარველობის პირობის წიგნისა ([1574-1605 წწ.] Hd-14857).

ჯორჯაძე დავით (ვარ. დათუნა) – [1664]-[1675] წწ. ე ნ ი ს ე ლ თ მ ო უ რ ა ვ ი. ჰყავს ძ მ ა სულხან; შ ვ ი ლ ე ბ ი: მერაბ, გივი (1669 წ. 1448-613). არჩილ მეფემ მ ა ს ჩამოართვა გავაზში დაკარგული ყარალაშვილის ნაქონი მამული და დაუბრუნა პატრონს. სანაცვლოდ დ ა ვ ი თ ს უწყალობა სახასო

და სამოურავო ა[...]რანი (1669 წ. 1448-613); შაჰნაზარ მეფემ მ ა ს განუახლა ყარნუს მამულის წყალობა ([1664-1675 წწ.] 1448-2303).

ჯორჯაძე დიმიტრი (ვარ. დემეტრე) – XVII ს. II ნახ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი სვიმონ ([1662-1675 წწ.] 1448-748). ერეკლე ბატონიშვილმა მ ა ს უწყალობა გავაზში სუფრაჯის ნაქონი მამული ([1662-1675 წწ.] 1448-748); გარსევან ჩოლაყაშვილთან ერთად მ ა ნ არსენ ალავრედელს მისცა ერთგულების პირობის წიგნი (XVII ს. II ნახ. 1461-3/83).

[ჯორჯაძე] ზაალ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] სულხან ჯორჯაძის, იხ.

ჯორჯაძე ზაქარია – იხ. ზაქარია ჯორჯაძე, კათალიკოსი

[ჯორჯაძე] ზურაბ – [1688]-1700 წწ. შ ვ ი ლ ი ენისელთ მოურავის, ნოდარ ჯორჯაძისა (1700 წ. Ad-574); [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] სულხან ჯორჯაძისა, იხ. მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო კაკაბელთა და შიბლიანელთა შორის სამამულე დავის გარიგებაში (1700 წ. XI. 15. Ad-574).

ჯორჯაძე იესე – 1630-1636 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1636 წ. 145-31/173). ჰყავს მ ა მ ა ნოდარ (1636 წ. Qd-1787); ძ მ ა ონანა (1636 წ. Qd-1787, 1450-31/173); შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი (1636 წ. ახლო. Qd-1787, 1450-31/173, 31/174), ნოდარ (1636 წ. ახლო. 1450-31/174); [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუა ჯორჯაძე, იხ., ბ ი ძ ა ზაქარია კათალიკოსი (1636 წ. Qd-1787). თეიმურაზ მეფემ მ ა ს განუახლა წყალობა ყმა-მამულისა: ლეკეთელი კაცები, საჯილდაოდ ლანუჭში მამული – მამრეხი და გოდბარექი; ი ე ს ე ს ბიძასთან გაყოფილი გოსტაშაბისეული მამული, გარდა თამარის მამულისა; ერასტიშვილის ყმა-მამულის ნაწილი, ალმატლისშვილის ნაოხარი, ყუდრო და სხვა მამულები; ყანდაურიანში – ბაგრატისშვილისეული ნაოხარი (1636 წ. Qd-1787), თეიმურაზმა უწყალობა აგრეთვე იესეს უშვილოდ გარდაცვლილი ბიძის მამული – საბუე შემატებული სასახლით, რაც ასლამაზ ბულალაშვილს ჰქონდა; ჩუმლაყში – ქაშბათის კერძი ერთი კომლი კაცი და ნაოხარი; ბაზარში – ერთი კომლი ურია, მოურავის ნაყმევი. აგრეთვე – ურია ჩუმლაყში. ამ ყმა-მამულზე იესეს უფლებები ვრცელდებოდა დაჯიას (იესეს ბიძის ქვრივის)გათხოვების ან გარდაცვალების შემდეგ (1636 წ. 1450-31/173); თეიმურაზ მეფემ მისცა მ ა ს პირობა, რომ თუ მისი (იესეს) „რძალი" (ბიძის მეუღლე)გარდაიცვლებოდა, მხოლოდ მ ა ს მისცემდა ბიძის ნაქონ ყმა-მამულს (1636 წ. ახლო 1450-31/174); თეიმურაზ მეფის მიერ შანშე ჩოლაყაშვილისათვის ბოძებულ მამულის წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ნაწყალობევი მამული ადრე იესე [ჯორჯაძისათვის] უბოძებია (1630 წ. Hd-14482).

ჯორჯაძე იასე (ვარ. იესე) – შ ვ ი ლ ი გიორგი ჯორჯაძისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნოდარ ჯორჯაძისა, იხ.

ჯორჯასძე ივანა – ახალშენში ან ცხირეთში მცხოვრები. გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი წილად ხვდა როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

ჯორჯაძე მერაბ – [1623]-1654 წწ. ე ნ ი ს ე ლ თ მ ო უ რ ა ვ ი ([1648]-1654 წწ. 1448: 721, 259). მამა მარიამის, ოთარ ერისთავის თანამეცხედრისა, იხ., როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა ალაზნის პირას, საენისლოში მამული (1654 წ. 1448-259); მანვე მისცა მფარველობისა და წყალობის პირობა, იმ შემთხვევაში, თუ მ ე რ ა ბ ი მეფეს ერთგულად ემსახურებოდა ([1648-1652 წწ.] 1448-721); მ ო წ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო შანშე ერისთავსა და იოთამ ამილახორს შორის დავის გარიგებაში ([1623-1632 წწ.] Hd-14669).

ჯორჯაძე მერაბ (ვარ. მერებ)– 1669-1699 წწ. ე ნ ი ს ლ თ მ ო უ რ ა ვ ი (1698 წ. 1448-2938, 2943, Hd-5187), შ ვ ი ლ ი ენისელთ მოურავ დავით ჯორჯაძისა იხ., [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] სულხან ჯორჯაძისა იხ., ქალბალი-ხანმა მ ა ს უწყალობა ენისელთ მოურავობა, რაც დროებით ნოდარ ჯორჯაძეს ეპყრა (1698 წ. 1448-2938); ქალბალი-ხანმა უწყალობა მ ი ს ი ვ ე მკვიდრი მამული – ყორნავის სახნავი შირაქის, ყოთურ-ბულახის, მუფარაქის, ზილიჩას, ახარას, ბახარის, ჩაი-ბულახის, ყაბან-ბულახის საზღვრებამდე (1699 წ. 1448-2943). მ ო წ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო [ჩოლაყაშვილ]-რომაქიშვილების სამამულე დავის გარჩევაში ფირან და ოთარ ჩოლაყაშვილებთან (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5187).

ჯორჯაძე ნოდარ – 1618-1636 წწ. მ ა მ ა იესე ჯორჯაძისა, იხ., თეიმურაზ მეფემ მ ა ს უწყალობა დედოფლის ს ა ლ თ უ ხ უ ც ე ს ო ბ ა და დაუნიშნა სარგო – საერთო შემოსავლის ნახევარი (1618 წ. ახლო. 1448-618).

ჯორჯაძე ნოდარ – 1636 წ. ახლო-1700 წწ. არჩილ მეფის ს ა ხ ლ - თ უ ხ უ ც ე ს ი (1684-1700 წწ. 1461-1/9, 1448-9995, Sd-15), ე ნ ი ს ე ლ თ მ ო უ რ ა ვ ი (1694-1700 წწ. 1448:57, 2938, Ad-574); შ ვ ი ლ ი სახლთუხუცეს [იასე] ჯორჯაძისა, იხ., ჰყავს ძ მ ა ჯორჯაძე გიორგი იხ., შ ვ ი ლ ი ზურაბ (1700 წ. Ad-574); ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ონანა, იასე (1639 წ. Sd-15). თან ახლდა არჩილ მეფეს „თერგის ქვეყანაში" და ასტრახანში. არჩილმა ი გ ი მოსკოვში თან გააყოლა თავის შვილებს, ალექსანდრესა და მამუკას, თან აღუთქვა, რომ უშუამდგომლებდა რუსეთის ხელმწიფეების (პეტრე, ივანე)წინაშე, რათა ი გ ი მალე გამოეშვათ უკან. არჩილი შეჰპირდა აგრეთვე, რომ, როცა თავად სამეფოს დაიბრუნებდა, ნ ო დ ა რ ს მამულისა და სახელოს წყალობას არ მოაკლებდა ([1684 წ.] 1461-1/9); არჩილმა მისცა მ ა ს პირობის წიგნი იმის შესახებ, რომ თუკი იგი ან მისი (არჩილის)შვილები საქართველოში ტახტს დაიბრუნებდნენ, ნოდარ ჯორჯაძეს წყალობას არ მოაკლებდნენ (1684 წ. 1448-9995); ნაზარალიხანი შეჰპირდა მ ა ს ენისელთ მოურავობასა და ყორნავის საყმოს იმ შემთხვევაში, თუ „ყეენი" მას კახეთს უწყალობებდა (1693 წ. Sd-15); ქართლ-კახეთის დიდმოხელეებთან ერთად მ ო წ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ნაზარალიხანის მიერ მოწვეულ ბჭობაში გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყმა-მამულიდან გურამ გურამიშვილისა და მისი ძმებისათვის წილის მიცემის თაობაზე (1694 წ. VI. 4. 1448-57), აგრეთვე – შიბლიანელებისა და კაკაბელების

სამამულე დავის გარჩევაში (1700 წ. XI. 15. Ad-574); ქალბალი-ხანმა მ ა ს ჩამოართვა ენისელის მოურავობა და მისცა მერაბ [ჯორჯაძე] (1696 წ. 1448-2938).

ჯორჯაძე ონანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუა ჯორჯაძისა, იხ., ძ მ ა სახლთუხუცეს იესე ჯორჯაძისა, იხ.

ჯორჯაძე ონანა – შ ვ ი ლ ი გიორგი ჯორჯაძისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნოდარ ჯორჯაძისა, იხ.

ჯორჯაძე პაპუა – 1630-1636 წ. ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1630 წ. Hd-14482), მ ო უ რ ა ვ ი (1636 წ. 1448-621), ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: იესე 1630, 1636 წწ. Hd-14482, 1448-621), ონანა, არსენ (1636 წ. 1448-621). მ ი ს ი ნაქონი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა შანშე ჩოლაყაშვილს (1630 წ. Hd-14482), მ ა ს უწყალობა თეიმურაზ მეფემ როსტევან მოურავის ნაქონი მამული (1636 წ. 1448-621); [მ ი ს ი] ნაქონი ყმა-მამული – ორი კომლი გლეხი თიანეთში, ქორდში – ნემსაშვილი მახური და ჩურუხული, ქოილაშვილები პაპუნა და სოზიკა, – როსტომ მეფემ უწყალობა შანშე [ჩოლაყაშვილს] (1656 წ. Hd-14672).

ჯორჯასძე როშნევან – [ძ მ ა] დავით ჯორჯასძისა, იხ.

ჯორჯასძე სანჯარ – [ძ მ ა] დავით ჯორჯასძისა, იხ.

ჯორჯაძე სვიმონ – შ ვ ი ლ ი დიმიტრი ჯორჯაძისა, იხ.

[ჯორჯაძე] სულხან – 1669-[1703] წწ. ე ნ ი ს ე ლ თ მ ო უ რ ა ვ ი. ძ მ ა დავით ჯორჯაძისა, იხ., ჰყავს [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი]: გივი, მერებ; [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ზაალ, ზურაბ ([1688-1694 წწ.] 1448-4683); ი გ ი იყო ბიძა გიორგი ერისთავისა (1688-1694 წწ.] 1448-4683). სახლთუხუცეს და მდივან ონანასთან ერთად მ ა ნ გ ა ა რ ი გ ა ზაალ საგინაშვილის დავა დუდაურების მამულზე ნინოწმინდელთან და გარეჯის წინამძღვარ ონოფრე [მაჭუტაძესთან] ერთად ([1690-1703 წწ.] 1449-1859); გიორგი ერისთავმა მიართვა მ ა ს თავისი მკვიდრი ყმები: გიორგი ძმითა და ცოლ-შვილით, ძინძონებაშვილი ნადირა ცოლ-შვილით, ბუჩუკური ნადირა ცოლ-შვილით, ხუციანიძე ხუცია ძმითა და ცოლ-შვილით, მაისაშვილი ნასყიდა ცოლ-შვილით; არღუნელები: თამაზა, ჩიტო და გოდერძი ცოლ-შვილებით, ქურციკიძეები – ფოცხვერა და გიორგი, ფარეში გიორგი ძმითა და ცოლით, ბატატა ძმითა და ცოლ-შვილით, შალიკაშვილი გოგი, პავლეური ბერო ცოლ-შვილით ([1688-1694 წწ. 1448-4683).

ჯორჯიკია ხახუტა – მ ო წ მ ე კათალიკოს დავით ნემსაძის მიერ იოვანე ქავთარაძისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა ([1673-1696 წწ.] Qd-9659).

ჯორჯოლაძე ბექსოლთანა – მ ო წ მ ე მიცახელთა მიერ სეტიელებისათვის მიცემული დაწერილისა ჩარქასთა შემოსევის დროს ასაბიობის გაწევის სანაცვლოდ საბეგრო ხარების მიცემის შესახებ (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №37).

ჯოღორია ზარიამ – ქაიხოსრო შანგულიასთან ერთად მისცა ერთგულების წიგნი ლევან დადიანს ([1611-1657 წწ.] Hd-11204).

ჯოხასძე – ერგნეთში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. რამინ და საჰამ გაბელისძეებმა ი გ ი მამულით შესწირეს სვეტიცხოველს დავით კათალიკოსის დროს (1451 ნ. III. 8. 1449-1481).

ჯოხაძე – მ ო წ მ ე ახალბედა კოპაშვილის მიერ ბატონ თაყასათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა ([1615-1619 წწ.] Qd-7013).

ჯოხაძე ბერი – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე გიორგი – ზემოხვითელი. მ ო წ მ ე ნინია ბაბუსიძის მიერ აშოთან [მუხრანბატონისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 ნ. III. 1461-3/131).

ჯოხაძე გიორგი – ფცაში მცხოვრები. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7018).

ჯოხაძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი ოსიტა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე გიორგი – თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ჯოხაძე დათუა – ბრონლეთში მცხოვრები, მ ო ყ ა ლ ნ ე გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაპუნა, თვალია და ამათი ნაშენი ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო გართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჯოხაძე დათუნა – ნულში მცხოვრები, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: პაპუნა, შიო და ამათი ნაშენი სამი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჯოხაძე დათუნა – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე ივანე – თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდეგი. Qd-7014).

ჯოხაძე კაცია – შ ვ ი ლ ი ოსიტა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე მამუკა – ბრონლეთში მცხოვრები, მ ო ყ ა ლ ნ ე გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ნანიტა, შალვა, ბერი, შიო, დათუნა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჯოხაძე ნანიტა – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჯოხაძისა, იხ.,

ჯოხაძე ოთია – შ ვ ი ლ ი ოსიტა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე ოსიტა – თორმანეულში მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, ერთი კომლი. ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოთია, საბა, კაცია, გიორგი და ამათი ნაშენი ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ჯოხაძე პაპუნა – ძ მ ა დათუნა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე საბა – შ ვ ი ლ ი ოსიტა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე-საბიაშვილი – თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდეგი. Qd-7014).

ჯოხაძე შალვა – ბრონლეთში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდეგი, Qd-7014).

ჯოხაძე შალვა – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე შიო – შ ვ ი ლ ი მამუკა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხაძე შიო – ძ მ ა დათუნა ჯოხაძისა, იხ.

ჯოხირეცხაშვილი ბერუა – რუისპირში მცხოვრები, ობოლი, [სამებელის] ყმა. [სამებელს] მისთვის მიუცია ერთი თოფი და ერთი ხარი (XVII ს. ბოლო. 1449-1841).

ჯოხირეცხაშვილი კაკა – რუისპირში მცხოვრები, ობოლი. შეტანილია სამებელის ყმების ნუსხაში. [სამებელს] მისთვის მიუცია ორი თოფი და ერთი ხარი (XVII ს. ბოლო. 1449-1841).

ჯოხტობერიძე კიკო – მ ო წ მ ე მარიამ დედოფლის მიერ სეხნია და ივანე შუბითიძეებისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. I მეოთხ. Hd-11461ბ).

ჯოჯიკ – მ თ ა ვ ა რ ი. მ ა ს მიუყიდია სოფელი აგარა შიომღვიმის მონასტრისათვის, ეს ნასყიდობა გიორგი მეფემ ხელახლა დაუმტკიცა მონასტერს (1170 წ. Hd-1351).

ჯუანა – კაკელაში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. თეიმურაზ მეფემ ი გ ი თავისი მეუღლის, ანას სულის საალაპედ შესწირა ალავერდს (1612 წ. V. 10. 1448-5017).

ჯუარაშვილი ამირანა – შ ვ ი ლ ი ბახია ჯუარაშვილისა, იხ.

ჯუარაშვილი ბარხუდარა – მ ო წ მ ე ტერ-გრიქორ ტერ-ვართანაშვილის მიერ პაპოა გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/49).

ჯუარაშვილი ბახია – შუა ბოლნისში მცხოვრები. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ყორხმაზა და ამირანა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი სარქისა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ლევანის ზვრის გვერდით მდებარე ორი დღის მიწა შანშიაშვილს (1676 წ. 1450-9/12).

ჯუარაშვილი სარქიზა – მ ო წ მ ე შუა ბოლნისის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს სამებისას მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1648 წ. VIII. 22. 1450-5/35).

ჯუარაშვილი სარქისა – 1676-16[89] წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბახია ჯუარაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე ვერანა ზეგალასშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. ახლო. Hd-1779), სარუხანას მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 1. 1450-9/11).

ჯუარაშვილი ყორხმაზა – შ ვ ი ლ ი ბახია ჯუარაშვილისა, იხ.

ჯუარია – ძმასთან ერთად ნახევარი მამულით და ერთი ხატის ვენახით ერგო ზურაბ [სააკაძეს] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-12031).

ჯუარისა – ზარათში მცხოვრები. ერთი კომლი. იაკობ დეკანოზმა [გელათის] ხახულის ღმრთისმშობელს შესწირა ნასყიდი ხოჟელისძისეული მამული და 6 კომლი გლეხი (მათ შორის ერთი კომლი ჯუარისა ([1259-1293 წწ.] 1449-1586).

ჯუბია – ცხუკურში მცხოვრები. გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა გელათს (1568 წ. VIII. 30. Sd-2901).

ჯუბიბია – თაფანში მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო. წილში ერგო თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1449-5901).

ჯუბილეი – კათალიკოსს დავით ნემსაძეს ი გ ი შეუწირავს სხვებთან ერთად ბიჭვინტის ღმრთისმშობლისათვის. ჟამთა ვითარებაში გამოუწირავთ, შემდგომ მამია დადიან-გურიელმა კვლავ შესწირა ი გ ი ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს ([1689-1714 წწ.] 1448-2151).

ჯუგიაშვილი დათუნა – შაბიანში მცხოვრები, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოველის ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449-1791).

ჯულაბა – მ ი ს ი სახლი გორში ესაზღვრებოდა იმ მიწას, რომელიც როსტომ მეფემ გაუცვალა გიორგი გორგიჯანაშვილს (1653 წ. 1449-1873).

ჯულაბასშვილი // ჯულაბაშვილი // ჯულაბაანი

ჯულაბასშვილი ბაინდურა – ფარსადან ციციშვილმა ერთობილთ გორელებს, მათ შორის ბ ა ი ნ დ უ რ ა ჯ უ ლ ა ბ ა ს შ ვ ი ლ ს, უბოძა ზედაველს მთაში, სანიაყორში და ყურიულში ხე-ტყით სარგებლობის უფლება (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

ჯულაბაშვილი ბარამა – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი სასახლე სუხიტა მექუაბიშვილმა მიჰყიდა როსტომა ხითარიშვილს (1636 წ. VIII. 2. 1450-53/113).

ჯულაბაშვილი ბეჟან – მ ო წ მ ე ნაზარა ხოჯუასშვილის მიერ ამირაღანთ ფარსადანისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X. 10. გსიემ-7601/13).

ჯულაბასშვილი ბეჟან – მ ო წ მ ე ამირან სუნბატასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IV. 1450-49/101).

ჯულაბასშვილი გაბრიელა – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი იასე ტერტერაშვილის მიერ თეიმურაზ მუხრანბატონისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XI. 15. Hd-3135).

ჯულაბასშვილი დავით – დ ა მ წ ე რ ი დომენტი კათალიკოსის მიერ ხუდადა ხოჯაშვილისათვის მიცემული მოურავობის და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1660 წ. ახლო. Sd-2913).

ჯულაბასშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე ენდრონიკაანთ ელიზბარის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სუელნეთის მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. III. 1. Sd-6).

ჯულაბასშვილი პაპუნა – XVII ს. 80-იანი წწ. გორში მცხოვრები. მ ო წ მ ე პაპინა ბასტამასშვილის მიერ სიმონგულ მამუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. I. Hd-5304), მამუკა ამირალასშვილის მიერ მდივან ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სუელნეთის თავში ხახანასეული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. I. 20. Sd-10), ნასყიდა არჩუკაშვილის მიერ

დავით [გარსევანისშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I. 30. გსიემ-7601/28), მაზანა იმრასშვილის მიერ გარსევან ქარუმიძისათვის მიცემულ მიწისა და საწისქვილოს ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VII. 4. Hd-2031), ლალინას მიერ შაკილა პარკაძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (XVII ს. 80-იანი წწ. 1450-35/202).

ჯულაბაანთ როსტომა – მ ო წ მ ე ბაბინა მილიტოლმაშვილის მიერ მირიან და ელიზბარ ანდრონიკასშვილებისათვის მიცემული სუელნეთში მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. I. 20. Sd-16ა).

ჯულაბაანთ როსტიმასშვილი ესტატე – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი დათუნა შატბერაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. III. 1450-49/124).

ჯულფანისშვილი – ქაიხოსრო არდაშელიშვილმა ქაიხოსრო ჯავახიშვილს კავთისხევამდე გამოატანა მსახურები, რომლებიც ქაიხოსრომ მიაბარა ჯ უ ლ ფ ა ნ ი ს შ ვ ი ლ ს, მ ა ნ კი ისინი თავიანთ ბატონს მიუყვანა (1670 წ. IV. 15. Hd-6259).

ჯუმაური – ფერსათში მისეულ პარტახტზე მცხოვრებს ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაცხრა კოკა ღვინო, თორემტი თეთრის საკლავი, ორი ქათამი, ორნახევარი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი და საბელი (1578 წ. H-626).

ჯუმუანი ბეშქენ – თ ა ვ მ დ ე ბ ი რაფაელ კილამუშელის მიერ ივანე სეტიელისათის მიცემული გაუყრელობის დაწერილისა (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №151).

ჯუმუთიანი – ი გ ი გამხდარა იაკობ სეტიელის მამინაცვალი. იაკობ სეტიელმა მ ა ს მოახსენა პირობის დაწერილი, რომლის თანახმადაც, „რაიც ჰიდის იქით" იყო, იაკობ სეტიელს ჯ უ მ უ თ ი ა ნ ი ს ა თ ვ ი ს არ უნდა ეთხოვა, ხოლო, თუ იაკობი დედას თავისთან წაიყვანდა, დედის უკითხავად მ ი ს თ ვ ი ს არაფერი არ უნდა ეთხოვა (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. №98).

ჯუტარაქელა[ან]თ ალექსა – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შტელა. მასთან ერთად იყო მ ო წ მ ე ანტონ ეეციკაშვილის მიერ ქოქოლასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. II. 5. Sd-39).

ჯუტარაქელასშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი თაყინა ჯუტარაქელასშვილისა, იხ.

ჯუტარაქელასშვილი ელიზბარ – შ ვ ი ლ ი თაყინა ჯუტარაქელასშვილისა, იხ.

ჯუტარაქელასშვილი თაყინა (ვარ. თაყა)– ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ფარემუზ, გიორგი, ელიზბარ (1612 წ. Hd-1567), ეპისკოპოს ანდრონიკისშვილ-თაყასშვილ ტერ-ანდრიას და ტერ-ფარსელ თუმანიშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა მიწა, რომელიც პარუნბეგას და იზა-აკოფას მიწებს ესაზღვრებოდა (1612 წ. Hd-1567);

დ ა მ წ ე რ ი პაატა ჯავახიშვილის მიერ როსტომ ხითარასშვილისათვის მიცემული ვალის გადახდის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-53/112).

ჯუტარაქელაშვილი როსტევანა – იყო მ ო ფ ი ც ა რ ი როსტომა ხითარიშვილის და მთავარეპისკოპოს [დომენტის] სადავო საქმის გარჩევისას (1649 წ. 1450-53/107).

ჯუტარაქელასშვილი ფარემუზა – შ ვ ი ლ ი თაყინა ჯუტარაქელასშვილისა, იხ.

ჯუტარაქელა[ან]თ შტელა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჯუტარაქელა[ანთ] ალექსასი, იხ.

ჯუღელი ალადა – შ ვ ი ლ ი მანველა ისაიასშვილ ჯუღელისა, იხ.

ჯუღელი ალმალა – მ ო წ მ ე ნორაშენის ხუცეს ტერ-მიკირტიჩას მიერ მანველა ისაიასშვილ-ჯუღელისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Qd-283ა).

ჯუღელი ისაია – შ ვ ი ლ ი მანველა ისაიასშვილ-ჯუღელისა, იხ.

ჯუღელი-ისაიასშვილი მანველა – ჰყავს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ისაია, ალადა, ოჰანეზა. იყიდა ტერ-მიკირტიჩასაგან ორი სახლის ადგილი, ერთი სახლი, ზაქარიას მიერ აშენებული ქერსხანის ადგილი, ზარაფხანისა და ფასულხანის კედლებამდე, უკანა მხრიდან ბასილას სახლის კედლამდე (1678 წ. Qd-283ა).

ჯუღელი ოჰანეზა – შ ვ ი ლ ი მანველა ისაიასშვილ-ჯუღელისა, იხ.

ჯუხარიძე – ზემოყურში მცხოვრები. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II. ნახ. 1448-5032).

ჯუხაშვილი ბასილი – ჰყავს შ ვ ი ლ ი ფირუა. მასთან ერთად იყო მ ო წ მ ე თაყა ბარათაშვილის მიერ თამაზა ალავერდასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. II. 27. 1450-19/13).

ჯუხაშვილი ფირუა – შ ვ ი ლ ი ბასილ ჯუხაშვილისა, იხ.

ჯუჯიდაიძე ირუგაი – თ ა ვ მ დ ე ბ ი მიქაელ კუჭაიძის მიერ სეტის მთავარმოწამის და სვანეთის ხევისათვის მიცემული დაწერილისა უფნაშის მონასტრის შეწირულების შესახებ (XV ს. II ნახ. სსძ. II. №30).

ჯლარკავა ნანა – ხაბაზი. გააყოლეს მარიამ დედოფალს მზითვში ([1634 წ.] 1448-3369).

ჯღენტი – ოძისში მცხოვრები. მ ი ს ი წყალობა ელენე დედოფალმა და ნაზარალიხანმა განუახლეს ზაალ აბაზაძეს (1693 წ. VII. 30. Hd-1676).

ჯღენტი – გურიას მცხოვრები, [საეკლესიო გლეხი] (XVII ს. Hd-11221).

ჯღირაძე გიორგი – მ ო წ მ ე ზაზუნა მეფარიძის მიერ ბერი ირემაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad-1343).

ჯლუნია – მ ი ს სახლამდე მიჰყიდა თავისი სახლ-კარი ნასყიდა შანშიაშვილმა ზურაბა გიორგისშვილს (1687 წ. Hd-6112).

ჰ

ჰაზარდელა – სომხითში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. ი გ ი და დონმაზა ლუარსაბ მეფემ უწყალობა ადოლომიშ გოგიბაშვილს (1608 წ. 1450-10/12).

ჰაზარდილაშვილი ჰაზარდილა – მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილისა და ხეჩიკაშვილის მიერ ალავერდა ალიხანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

ჰამარისძე კლდეა – მ ა ს შეუწირას ლაბექინის საყდრისათვის საგლეხო მიწა, რომელზედაც გაბრიელ ლაბექინელმა კაცი დაასახლა (XIII ს. A-1563 272r-275v).

ჰ[ა]მზა – [კუმელი] მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე ბაბუჩას მიერ შიოშ სოლაღაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. V. 21. Sd-735).

ჰამზა – ნაჭიდურში, ამოვარდნილი ჩახრიძის მამულზე მცხოვრები. როსტომ მეფემ ი გ ი უწყალობა ყულ ყარჩიღას (1653 წ. Sd-2).

ჰამზა – კუმელი მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი. მ ო წ მ ე კუმელ ნავროზაანთ როსტომას მიერ მოქალაქე გედეოაანთ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 20. 1450-47/27).

ჰამზა – მ ი ს ი კედელი ესაზღვრებოდა გიორგი სანჯარაშვილის მიერ მაჰმადასათვის მიყიდულ სახლს (1646 წ. ახლო. 1450-50/120).

ჰამზა – ა ღ ა. მ ო წ მ ე როსტომ-ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვლისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა (1672 წ. ახლო. 1449-2224).

ჰამზა – ქალაქში მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ჰამზაბეგ – [1633]-[1657] წწ. ს უ ფ რ ა ჩ ი ([1633]-[1658] წწ. Ad-551, Sd-484), ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1633-1658 წწ.] 1448-2316). როსტომ მეფის ყ მ ა (1658 წ. Ad-551). მდივან ბირთველ თუმანიშვილთან ერთად გ ა ა რ ი გ ა: დავა შულავრელთა და თეთრისოფლელთა შორის წყლის საქმეზე. დავა ასე გადაწყვიტეს: თეთრისოფლის მკვიდრს სამი გუთნით მოხნული ანეულის – ქერის, ბამბის, ფეტვის ღალა იორამ ბატონიშვილისათვის უნდა მიერთმია, თუ შულავრელი ან სხვა თემის კაცი მოხნავდა სხვა მიწას, ღალა მელიქ ყორხმაზისათვის უნდა გადაეხადა. წელიწადში ორი მერუე შულავრის

მამასახლისს უნდა დაეყენებინა, ერთი – თეთრი-სოფლის მამასახლისს ([1633-1658 წწ.] Sd-484), ნოდარ ციციშვილთან და მდივან ბირთველ თუმანიშვილთან ერთად – [ციციშვილების] ყაიას, ყორჩიბაშ ბაადურის, სარდალ პაპუნას დავა სამნევრისის მამულებზე ([1633-1658 წწ.] 1448-2316); მ ი ს ი ნაქონი მამული ტინისხიდში როსტომ მეფემ უწყალობა მანუჩარ თუმანიშვილს (1657 წ. III. 1. Qd-8966), როსტომ მეფეს დაუსახლებია ი გ ი თბილისის სიონის მამულში. მ ი ს ი გარდაცვალების შემდეგ კი მ ი ს შვილებს ეს მიწა ჩამოართვეს და სიონის ღმრთისმშობელს დაუბრუნეს. მამულში ნაშენების საფასური ჰ ა მ ზ ა ბ ე გ ი ს შვილებს აუნაზღაურეს (1658 წ. IV. 1. Ad-551).

ჰამჩენაშვილი – გორში მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა როსტომ მეფის მიერ გიორგი გორგიჯანაშვილისათვის გაცვლილ მიწას (1653 წ. 1449-1873).

ჰანა – [ძ მ ა] საკასი, იხ.

ჰასაბეგიშვლი ასლან – შ ვ ი ლ ი თაყა ჰასაბეგიშვილისა, იხ. ბარათაშვილი ასლან

ჰასაბეგიშვილი თაყა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ასლან (იხ. ბარათაშვილი თაყა). მ ო წ მ ე თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 12. 1450-1/95).

ჰ[ა]სანა – დალეთში მცხოვრები. მ ი ს სანაცვლოდ ბაადურ [ციციშვილს] წილად ხვდა მურადა (1651 წ. ახლო. 1450-37/157).

ჰასანა – უ ს ტ ა. მ ო წ მ ე იმაყულას მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემულ ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. V. 25. 1450-21/2).

ჰასანა – მ ე ჯ ო რ ე. მ ი ს ი სახლის გვერდით ქიტუნა მახარაშვილმა მიჰყიდა სახლი კარაპეტა ხეჩატურაშვილს (1687 წ. VIII. 15. 1448-4211).

ჰასან-აღა – მ ო წ მ ე როსტომ-ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა (1672 წ. ახლო. 1449-2224).

ჰასან-ფაშა-ნარიმან – მ ო წ მ ე როსტომ ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა ([1672 წ.] 1449-2224).

ჰასანაშვილი პაპუა – მ ო წ მ ე როსტევან ვართანაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. IV. 25. 1450-7/17).

ჰასანაშვილი პაპოა – მ ო წ მ ე დემურა უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისადმი მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. VIII. 1450-6/22).

ჰასანაშვილი ჰერაპეტა – მ ი ს ი ერთი დღის მიწა მიჰყიდა ზაქუმბეგ ზაქუმიშვილმა იეგულაანთ ბეჟანისშვილ ალიხანას სხვა მიწებთან ერთად (1699 წ. II. 7. 1450-12/2).

ჰასრათა//ასრათა

ჰასრათა – გივი ამილახვარმა ი გ ი ცოლ-შვილით და მამულით დაიხსნა თათრისაგან და მიჰყიდა ქალაქის მოურავ მანუჩარს (1646 წ. Hd-14911).

ჰასრათა – მ ი ს ი სახლის კედელი ესაზღვრებოდა მათაშას მიერ აშოთან

ბატონიშვილისათვის მიყიდულ მამულს (1678 წ. I. 23. 1450-5/101).

პასრათა – ჭ ო ნ ი. მ ო წ მ ე გოჭილოდა[აა]ნთ ბაისოლულაშვილ დავითასა და მისი ძმისშვილების გაყრისა (1684 წ. VII. 1. 1450-50/206).

პასრათა – ქალაქში მცხოვრები, მანუჩარის ყმა. ნაზარალიხანმა მანუჩარს მ ი ს ი წყალობა დაუმტკიცა (1689 წ. 1450-53/91).

პასრათა – მოქალაქე. მ ა ს ემართა ბეჟან რაგვიშვილის ფული, რის საზღაურშიც მ ა ნ მევალეს გირაოდ სახლ-კარი მისცა. მ ი ს ი სიკვდილის შემდეგ ერეკლე მეფემ ეს სახლ-კარი ბეჟან რაგვიშვილს მიაკუთვნა (1699 წ. V. 31. 1449-1861).

პასრათაშვილი პაპა – მ ო წ მ ე შანშუანთ ხოსინაშვილ არუთენას მიერ მეგრელ გიორგისათვის მიცემული დუქნის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III. 21. 1450-8/133).

პაცთუხაშვილები – შულავერში მცხოვრებნი. როსტომ მეფემ განუახლა მა თ ი წყალობა თამაზ წოვანმაშვილს (1658 წ. 1448-2319).

პახვერდა – მ უ შ რ ი ბ ი. მ ო წ მ ე ბაინდურა ბიძინაშვილის მიერ ბულინ[ან]თ ნაზარასათვის მიცემული გირავნობის წიგნისა (1678 წ. VI. 14. 1448-5108).

პაპაშვილი გულუა – მ ო წ მ ე ხარება ნამორაშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. Qd-9039ა).

პეჯუბაშვილი – მ ი ს მინამდე მიპყიდა ზაქუმ ზაქუმიშვილმა ვახტანგ [ბარათაშვილს] ზემო ბოლნისში ზვარი (1677 წ. Sd-537).

პეჯუბაშვილი ხეჩიკა – მ ო წ მ ე ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ვახტანგ ბარათაშვილისათვის მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. Sd-537).

პოგუაშვილი ფირუა – მ ო წ მ ე გულიფაშაანთ ხუდადაშვილ ზურაბას მიერ ჩითახაანთ მირველასშვილ ფარსადანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IV. 19. 1450-57/51).

პოდიკაშვილი ალაჯანა – შ ვ ი ლ ი მიკირტინა პოდიკაშვილისა, იხ.

პოდიკაშვილი მიკირტინა – ჰყავს [ძ მ ა] ნერუა; შ ვ ი ლ ე ბ ი: ფირუა, ალაჯანა, რაგულა, პოვადელა, ხეჩატურა. ჯავახაანთ მასურასაგან ი ყ ი დ ა ბეჟიაური ბაღჩა და ნაოხარი სასახლე მურადას შარამდე (1573 წ. 1450-18/78).

პოდიკაშელი ნერუა – [ძ მ ა] მიკირტინა პოდიკაშვილისა, იხ.

პოდიკაშვილი რაგულა – შ ვ ი ლ ი მიკირტინა პოდიკაშვილისა, იხ.

პოდიკაშვილი ფირუა – შ ვ ი ლ ი მიკირტინა პოდიკაშვილისა, იხ.

პოდიკაშვილი ხეჩატურა – შ ვ ი ლ ი მიკირტინა პოდიკაშვილისა, იხ.

პოდიკაშვილი პოვადელა – შ ვ ი ლ ი მიკირტინა პოდიკაშვილისა, იხ.

პოვადი[ლ]აშვილი დავითა – მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილისა და ხეჩიკაშვილის მიერ ალავერდა ალიხანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

პოვათალანთ არაქელაშვილი პოვათალა – მურადა დათუაშვილისაგან

ი ყ ი დ ა ორი დღის მიწა ანეზას საზღვრამდე (1687 წ. 1450-8/43), აკოსთ[ან]თ მიტიჩასაგან – ორი დღის მიწა (1687 წ. 1450-9/34).

ჰოვ[ათ]ელაშვილი გოგინა – კალატოზი. მ ო წ მ ე ხანგოსა[ან]თ აფრიამას მიერ ავთანდილ ბარათაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII. Qd-8563).

ჰოვდელა[ა]ნი – იაგანა აკოფაშვილმა მ ა თ ი მიწა გორის ძირში მიჰყიდა მურადა დაუთასშვილს (XVII ს. მინურული. 1450-8/17).

ჰოვიაშვილები – ტაბახმელაში მცხოვრებნი, ერთი კომლი. დათუნა, თამაზა და ბიძინა სოლაღაშვილებს მათივე განაყოფის – ამოვარდნილი სუჯადინის მამულზე დავის გარიგების შედეგად ი ს ი ნ ი წილად ხვდნენ დათუნას და თამაზას (1646 წ. Sd-744).

ჰოვუა – მ ო ქ ა ლ ა ქ ე. ჰყავს ძ მ ა მუთოა. ჯაჰანბანუმ დედოფალმა ი გ ი და მისი ძმა უწყალობა ბატონ ხორეშანს. ადრე ი ს ი ნ ი ეკუთვნოდნენ ბატონისშვილ ხანფარვანს (?)(1628 წ. 1450-15/34).

ჰოსკია – შ ვ ი ლ ი მჭედელ მიკირტიჩასი, იხ.

ჰოქილაანთ ზალინა – მ ო წ მ ე ალბაბასშვილ-რამაზასშვილ ალიჰექაბარას მიერ ფირყულანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X. 7. დთი. I. №53).

ჰოქილაშვილი ხითარა – მ ო ქ ა ლ ა ქ ე, ქ ე თ ხ უ დ ა. მ ო წ მ ე ბიძინა მწყერაძის მიერ უთრუთ [ციციშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 5. 1450-51/84).

ჰოქილუაშვილი – მ ი ს ი დუქნის გვერდით შანუანთ ხოსინაშვილმა არუთენამ გიორგი მეგრელს მიჰყიდა დუქანი (1697 წ. II. 21. 1450-8/133).

ჰოქუაშვილი ბეჟუა – ძ მ ა გოგია ჰოქუაშვილისა, იხ.

ჰოქუშვილი გოგია – ჰყავს ძმები ბეჟუა და საქია. გიორგი ყორღანაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი მკვიდრი მამულის კალო-საბძელი, რომელიც ევანეზაშვილის, იმედაშვილის და მურადაშვილის მამულებს ესაზღვრებოდა (1678 წ. V. 1. 1450-16/12).

ჰოქუაშვილი საქია – ძ მ ა გოგია ჰოქუაშვილისა, იხ.

ჰარლუნა – ხოირში მცხოვრები. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საჰურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. №91).

ჰუსეინ – ა ღ ა. მ ო წ მ ე როსტომ-ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა (1672 წ. ახლო. 1449-2224).

ჰუსეინა – ძ მ ა მეჯორეთუხუცეს მაჰმადასი, იხ.

ჰუსეინაშვილი შერმაზანა – მ ი ს ი მამულის და სასახლის წყალობა განუახლა ერეკლე მეფემ ნაცვალ შაჟერდას შვილს – გურგენას (1676 წ. Qd-1655).

ᲡᲐᲒᲐᲛᲝᲛᲪᲔᲛᲚᲝ ᲯᲒᲣᲤᲘ

ირმა ბერიძე
ლანა გრძელიშვილი
ინგა გოლეთიანი
სოფიო თევდორაშვილი
თეო ირემაძე
თამარ მჭედლიძე
ლიკა სხირტლაძე

ᲮᲔᲚᲜᲐᲬᲔᲠᲗᲐ ᲔᲠᲝᲕᲜᲣᲚᲘ ᲪᲔᲜᲢᲠᲘ

0193 თბილისი, მერაბ ალექსიძის ქ. 1/3. ტელ.: 995 (32) 247 42 42

www.manuscript.ge info@manuscript.ac.ge

1/3 M. Alexidze str., Tbilisi 0193, Georgia. Tel.: +995 (32) 247 42 42

NATIONAL CENTRE OF MANUSCRIPTS